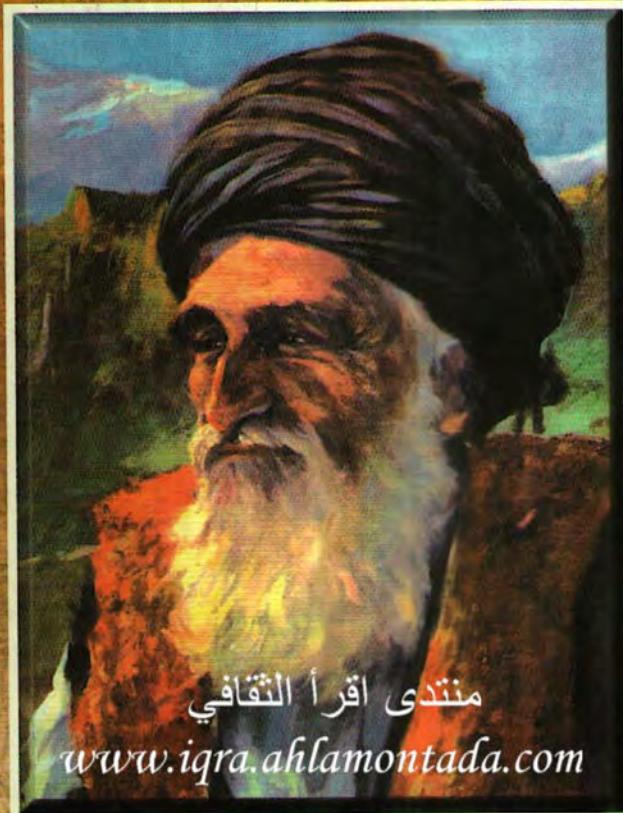

دیوانی سوله ولی

کۆکردنەوە، لیکۆلینەوە و
لیتکدانەوە، لە سەرنووسینى:

مەلا عبد الکریم مۇزىس

لتحميل كتب متنوعة راجع: (منتدى إقرأ الثقافي)

بودابه زانداني جوړه ها کتیب: سه ردانی: (منتدى إقرأ الثقافي)

پرایی دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى إقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردي , عربي , فارسي)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دیولنی مهوله روی

عبدالرحیم ناوہ گوڑی

معدوم کرد، عبدالرحیم بن سعید ۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ق.
[دیوان].

دیوانی مهوله‌وی / [عبدالرحیم بن سعید معدوم کرد].
کۆکردنەوە، لىكۆزىنەوە . . . عبدالکریمی مدرس. - سندج: انتشارات
كردستان، ۱۳۷۸.
ص، [۵۵۰].

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيبا.

عنوان دیگر: دیوانی مهوله‌وی

کردي.

چاپ مكرر.

شعر کردى - قرن ۱۳ق. الف. مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ - ، مصحح.
ب. عنوان. ج. عنوان: دیوانی مهوله‌وی.

۶م ۱۸۴۲الف/۳۲۵۶ BIR
۸۹/۲۱
م ۱۰۲۶۹ - ۷۸ کتابخانه ملي ايران

دیوانی مهوله‌وی

کۆکردنەوە، لیکۆلینەوە و لیکدانەوە،
له سەر نووسینى:

مەلا عبدالگەرمى مەرسىن بەھبەد

بلاوکەرهەوەی کوردستان

دیوانی مهوله‌وی

✓ ناوی کتب (نام کتاب):	دیوانی مهوله‌وی
✓ دانراوی (تألیف):	عبدالرحیم بن سعید معلوم کرد
✓ کوکردنده، لیکوکلینده (شرح و تحقیق):	ملا عبدالکریم مدرس
✓ کمراهی چاپ (دویت چاپ):	چوارم (چهارم)
✓ زماره‌ی چاپ کراو (تیراز):	۵۰۰۰
✓ زماره‌ی لایه، و نهاده: (تمثاد منته و قطع):	۵۵۲
✓ پلاوکرده‌وی کورستان (اتشارات کرمان):	پلاوکرده‌وی کورستان (اتشارات کرمان)

لئشان‌گرستان

سنندج - پاساز عزتی
تلفن: ۰۲۶۵۳۸۲

شابک: ۹۶۴-۷۶۳۸-۵۴-X
ISBN: 964-7638-54-X

قیمت
۴۰۰ تومان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سەرەتا

لە كۆشى ئەم كوردهوارى يەمى تىمەدا گەللى ئەدىبى پايى بەرز پەروەردە بۇون كە بە گۈزىرى سەرەم و رى و شۇنى خۇيان ھىچيان لە ئەدىبانى بەناوبانگى ولاپانى تر كە مەتر نەبۇوه، بەلام كە مىان بۆيان ھەل كە وتووه لە گەل مەرتىيانا ناويان كۈر نەبىتەوەو نىشانە يەكىان لەپاش بەجى بىتىنى و ھەوالىتىكى كەم و كورتىان بىزلىرى.

دۆستى خۆشى دۆستىم، «سېيد علاءالدین سجادى» توانىبە بە هەر زە حەممەتىك بۇوە ناوى كۆمەلېتكە لە شاعيرە كانى كوردستان كۆبکاتەوە لە مىزۇوه كەىدا، بەلام سەرگۈزەشتەي تەنها چەند كە سېككىانى دەس كە وتووه، نەوانىش زۇرىيەيان لەم سەرەدەمانەي دوايىدا زیاون... ئاخىز نەوانەي كە نە ناويان ماۋەتەوە نە نىشانىان، گەيشتبەن چەندسىد كەس؟ مەگر هەر خوا خىزى بىزانى!، لە خوالى خوش بۇو «شيخ علاءالدین ئەلەيھىئى» ئى «بىارە»م بىست فەرمۇي: لە «مەولەوى»م بىست كە وتنى: جارىتكىان بە سەفەر چۈوم بۆ «قەلائى جوانپۇ» لەۋىتىتىكى «شىرىن و فەرھاد» ئى ناتەواوم دى، لە تاقىتكا كە وتبۇو، كە تەماشام كەز زۇر لە لام شىرىن و ناسك بۇو، وىستىم بە شىعىرى خۆم تەواوى يكەم، وە دەستىم كەد بە نوسىن و چەند شىعرىڭم نووسى، پاشان كە بەراوردم كەد لە گەل شىعىرى ئەسلىكتىيە كە ھينە كانى خۆم ئەۋەندە بە ناتەواو ھاتە بەرچاو، شەرمەزار بۇوم و دەستىم لە نوسىن و تەواو كەردىنى كەتىيە كە ھەلگىرت.

تىستايىش تىمە نازانىن ئە و شىرىن و فەرھادە كام شىرىن و فەرھادە داتەرە كەى كىي يە كە ئەۋەندە ھونەرمەند بۇوە، مەولەوى خىزى لە عاستىبا بە ھېچ نەزاپىو.

هۆی ون بعونی سامانی نده بیمان به پئی تئی گەيشتنی من چەند شتە:
 يەكەم: هىېرىشى زۇرى لەشكەرى يېڭانە بۆ سەر ولاتە كەمان كە بۇوە بە هۆى فەوتانى
 زۇر خېزان و تران بعونى گەلئى شۇن و لەناوچۈونى گەلىك كىتىخانە و كىتىي ناياب.
 دوووهەم: نەخوتىنەوارى خەلکى ولات و نىخ دانەنانىان بۆ ئەدەب و پاشماھى
 دىرىنمان.

سېيھەم: بىن قىمەتى ئەدەبى خۆمالى لە بەرچاوى زۇرىبەي گەورە كانمان كە زمانى
 كوردىيان بە زماتىكى سووك و بىن بايدىخ دائەناو لايىان وابۇو ئەبىن هەر چاوابان لە
 ئەدەبىاتى زمانانى دراوسى بىن.

ئەمرۇش كە ئە و هۆيانەز زوو تا رادەيە كى زۇر لە ناو چۈون، لام وايدى گەورەي
 زىندۇو نەبۇونەوهى سامانى ئەدەبى كۆنمان، بىرىتى يە لە بىن پەيوەندى و لە يەك نە گەيشتنى
 ئە و كوردانەي كە بە شىۋەي جياجيا قىسە ئە كەن، وە لە كەمى چاپخانە و هۆى بلاؤ كردنەوهە
 بازار دەس نە كەوتىن بۆ ھەمو جۆرە چاپەمنى يە كى كوردى لە ھەمو لايدى كى كوردىستانى.

يەكىك لە و ئەدىيە بەرزانەمان كە سەردەم و شۇنىشى ژيانيان وانەبوه بەزۇوبى
 ناوونىشانىان كۈزۈر بىكتە وە، «سېيد عبدالرەحيم» ئى «تاوه گۆزى» يە كە زانايە كى بەرزى
 ئايىنى و سۆفى يە كى بىن گەردو شاعيرنىكى بىن ھاوتا بۇوە، وە ھەلبەستە پر شۇرە كانى لە
 بەشىكى گەورەي كوردىستانابۇوە بە وىردى سەر زىيانى ھەمو ئەدەب پەروەرنىكى و
 خاوهەنى ھەستىكى ناسك. وردى و ناسكى و سۆزى غەزەلياتى مەولەوي لە ھەمو
 كۆرپەتكى ئەدەبى دا ناويانىكى دەركىردووھ. ئەوهى لە شىعرى مەولەوي گەيشتىي بە ناچارى
 گىرۇدەي دلگىرى مەعنای بۇوە، بۇيە شىعرى مەولەوي خۆزى گەياندۇرته هەر كۆرپەتكى
 ئەدەبى، وە لە دىووهخانى ھەر گەورەيە كى ئەدەب پەروەرەي كوردا لە لاي ۋۇرەھە جىنى
 خۆزى كرتۇھە، وە ئىستاش ناوى مەولەوي لە ھى ھەر شاعيرنىكى ترى كورد، زىاتر
 بەسەر زمانى گەلەوەيە و خۇيىشى لە زۇريان زىاتر مافى خۆزى وەرگەرتۇوھ.

ئەم راستى يە بەشىكىشى ئەگەرتىتەوە بۆ ئەپەيۇندى يە بەتىنەي كە مەولەمۇي لەگەل خوالى خۆش بۇوان شىيخى «سراج الدین» و شىيخى «بهاء الدین» و شىيخى «ضياء الدین» بۇۋەتى، كە ئەوانىش خاوهنى گەورەتىن خانەقاو خوتىندىگاى ئايىنى بۇون لە سەرددەمى خۇيانا لە كوردىستاندا وە مەنسۇييان لە ھەموو لايەكى دا بۇوە، وە خوتىندىگاو خانەقاكازيان فەقى و سۆزلى لە زۆرىيە ئاواچە كانى كوردىستان تىابۇوە. ئەمەش بۇوە بە ھۆى ئەوە شىعىي مەولەوى زۆرىيە ئاواچە كانى كوردىستان بگەپى. جىڭە لەوە كە سەرددەمى ئىانىشى پېشىكە تووتىر بۇوە لە سەرددەمى يەكىكى وەك «يىسارانى» او «سەيدى» كە لەگەل پايهى بەرزى شىعىي شىيانا ھىشتا ئاوابانگىان لە دەرەتائىكى تەسىك دەر نەچۈوە.

شاعيرى خوالى خوش بۇ حاجى «تۆفیق» ئى «پىرەمەرد» وەختى خۆى ھەنگاۋىتكى دلسوززانەي نا، كە ژمارە يەكى زۆرى لە پارچە شىعىرە كانى مەولەوى كۆكىرده وە وەرى گىپىرا يە سەر شىوهى سلىمانى و «ئەسلىل» و «رۆچ» كەي لە دوو بەرگا بلاو كرده وە... منىش دەمەتكە خەرىكى كۆكىردنە وە شىعىرى مەولەويم و ئىيان نوسەمەوە تا لەم دوايى يەدا توانىم بەرى ئە رەنجلە چەند سالەيەم بىكم بەم كىتىيە. وە بۆ بەجى ھېتىنانى ھەندىيەك لە واجبى سەرشامى بەرامبەر بە ئەدەبى نەتەوايەتىمان پېشىكەشى خوتىنده وارانى كوردى بىكم.

لەم كىتىيەدا بۆ ئاسانى، هاتۇوم پارچە ھەلبەستە كام بە پىي تىپە كانى «ئەلف» و «بىت» رىتك خستۇوە لە سەر بىچىنەي تىپى يە كەمى يە كەم شىعىرى ھەر پارچە شىعىرىتك، وە بە گۇترە ئەوهى كە دىيۇمە نۇوسراؤە يالە شارەزايانم بىستۇوە: ھۆى دانانى ھەندىيكتىيانم باس كرددۇوە، وە مەعنای ئە وشا نەملى داوهە تەوە كە بە ئاسانى نازانىزىن ياتەنها ھەر لە شىوهى شىعىرى كۆنمانا بە كار ھېتىراون. وە نەگەر مەعنای شىعىرىتك تەنها بە لېتكدانە وە مەعنای وشە گرائە كانى نە زانرى، پۇختەي مەعنای ئە و شىعىرەشم لى داوهە تەوە، وە نەگەر مەعنای چەند شىعىرىتك بە سەرابى بە يە كەوە، مەعنای ھەمويانم لە ئاخىر شىعىيانا پېتكەوە لى داوهە تەوە.

له کوکردن وهی نه شیعرانه‌ی مهوله‌وی دا یارمه‌تیم له گهلى که مس دیوه. وه ک جه‌نابی «سه‌یید تاهیر هاشمی» له «دهوله‌ت نوا» و «حسن فه‌همی به‌گی جاف» و حاجی «حه‌یده‌ر» ای کورپه‌زای «مه‌حمدود یاروه‌یس» و شیخ «نه حمده‌د» ای شیخ «سدیق» ای «تیرگسه‌بار» و مهلا «که‌ریم» ای «دهله‌مه‌هی» و مهلا «که‌ریمی گولپ» ای و فقی «ره‌شید» ای «نه‌مه‌هند»، وه چهند که‌سی تر که یا دیوان یا چهند پارچه شیعرتکی مهوله‌وی یان لا بوو بؤیان ناردمو به راوردم کرد له گهـل نه‌وهی لام هـبوو، وه چیم نـبوو نـوسـیـمهـوـهـ، یـان یـارـمـهـتـیـ نـهـدـهـبـیـ تـرـمـ لـیـوـهـ دـینـ لـهـ بـارـهـیـ مـهـولـهـوـیـ یـهـوـهـ، سـوـپـاسـیـتـکـیـ گـهـرمـیـ نـهـمـ زـاتـانـهـ ئـهـکـمـ وـهـ بـهـ تـایـیـهـتـیـ جـهـنـابـیـ «سـیـدـ طـاـهـرـ» کـهـ کـهـلـکـیـ زـورـمـ وـهـرـگـرـتـ لـهـ نـامـیـکـهـ فـارـسـیـ یـهـ کـهـیـ کـهـ لـهـ بـاـبـهـتـ مـهـولـهـوـیـ وـشـیـعـرـیـ مـهـولـهـوـیـ یـهـوـهـ بـؤـیـ نـوسـیـبـیـوـمـ، وـهـ جـهـنـابـیـ «حسنـ فـهـمـیـ جـافـ»، کـهـ کـهـشـکـوـلـهـ شـیـعـرـیـ یـهـ کـهـیـ خـوـالـیـ خـوـشـبـوـوـ «مهـ حـمـدـودـ پـاشـاـیـ» بـاـپـرـیـ دـایـهـ لـامـ. هـرـوـهـاـ نـهـبـیـ سـوـپـاسـیـ نـهـدـهـبـیـ بـهـرـزـیـ کـورـدـ خـوـالـیـ خـوـشـبـوـوـ «رهـ فـقـیـ حـیـلـمـیـ» یـشـ بـنـوـسـمـ کـهـ کـتـیـبـهـ کـهـیـ خـوـتـنـدـهـوـهـ، وـهـ هـنـدـئـ سـهـرـنـجـیـ وـرـدـیـ پـیـشـانـدـاـ، وـهـ بـرـپـارـبـوـوـ سـهـرـهـتـایـ بـؤـ بـنـوـسـیـ بـهـلـامـ مـهـرـگـ مـوـلـهـتـیـ نـهـداـ.

«دیوانی مهوله‌وی» به دهسترووس، جـگـهـ لـهـ وـزـاتـانـهـیـ کـهـ وـتـمـ یـارـمـهـتـیـ یـانـ دـاـوـمـ، لـایـ گـهـلـیـ کـهـسـیـ تـرـیـشـ هـهـیدـ، بـهـلـامـ منـ هـهـرـچـهـنـدـ هـهـوـلـمـ دـاـنـهـمـتوـانـیـ دـهـسـیـانـ خـهـمـ. وـهـ کـهـ زـانـیـومـ لـایـ بـهـگـزـادـهـ جـاـفـهـکـانـیـ «کـهـلـارـ» وـلـایـ مـنـالـهـکـانـیـ شـیـخـ «رهـسـوـلـ» اـیـ «گـوـمـهـتـهـ قـهـرـهـدـاغـ» وـلـایـ شـیـخـخـانـیـ «شـاقـلـاـ» لـهـ «سـهـرـشـیـوـ» اـیـ «سـهـقـرـ» وـلـایـ سـهـیـدـهـکـانـیـ «لـوـنـ» یـشـ هـهـیدـ. وـهـ کـهـ بـیـسـتـوـوـمـ نـوـسـخـهـیـ سـهـیـدـهـکـانـیـ «لـوـنـ» هـهـزـیـ دـانـانـیـ غـذـزـهـلـهـکـانـیـشـیـ لـیـ نـوـسـراـوـهـ. نـامـهـیـ زـورـمـ بـؤـ هـمـمـوـ نـهـوـانـهـ نـوـوـسـیـ بـؤـ دـاـوـایـ شـیـعـرـیـ «مهـولـهـوـیـ»، بـهـلـامـ وـهـ رـامـ لـهـ کـهـسـیـانـهـوـ دـهـسـگـیرـ نـهـبـوـوـ.

هـرـوـهـاـ لـامـ وـایـهـ کـوـمـهـلـهـ شـیـعـرـیـ مـهـولـهـوـیـ لـایـ سـهـیـدـهـکـانـیـ «بـایـنـچـزـ» یـشـ هـهـبـیـ، بـهـ نـیـشـانـهـیـ نـهـوـهـ کـهـ لـهـ سـهـرـهـتـایـ مـاـمـوـسـتـایـیـ مـالـهـ خـوـتـنـدـگـایـ خـانـهـقـایـ «بـیـارـهـ» خـوـالـیـ خـوـشـبـوـوـ «امـینـ السـادـاتـ» اـیـ «بـایـنـچـزـ» یـشـ لـهـوـیـ بـوـوـ زـوـرـیـهـیـ شـیـعـرـیـ مـهـولـهـوـیـ لـهـبـهـرـ بـوـوـ، وـهـ مـهـعـنـاـکـانـیـ باـشـ نـهـزـانـیـ وـنـهـیـزـانـیـ کـهـیـ وـهـ لـهـ چـ مـونـاسـبـهـتـیـکـاـ دـایـنـاـوـنـ. دـاخـیـ گـرـانـمـ نـهـ

رۆژه هەرچەند شیعری مەولەویم نەنوسى یەوه، بەلام فکرى ئەوە نەکەوتبوه كەللەم كە يىكەم بەكتىپ تا ئەو شتانەي كە «امين السادات» ئەزىزىن بىان نوسمەوه. «امين السادات» ھەموو جارى ئەوەندە بە سۆز شیعری مەولەوی ئەخۇىندا وە وەك دەروشش حالى لىيىت والە حالى تەبىعى دەرئەچوو.

ھەرچۈن بىن من ئەوهى لە تواناما بۇو كىردىم، وەنەبن بلىئىم كەم و كورتى لە ئىشە كەما تىيە، چونكە پرۇزەي واھەرگىز بە تاقە كەسىك بەبىن كەم و كورتى ناھىئىتە دى. لەبىر ئەوه ئەم تكاييانەي خوارەوەم بەرهە روی ھەموو ئەوانە ئەكەمەوه كە ئەم كىتىپە يان بەرچاو ئەكەوئى، بۇ ئەوهى كەلگ لە يارمەتى يان وەرىگرم، وە ئەگەر عومر وەفای كرد جارىتكى تىر بە شىۋەيە كى باشتىر لە چاپى بىدەمەوه:

۱. ھەركەس پارچە ھەلبەستىكى لا ھەبىن كە لەم ديوانەدا بلاو نەكرايتىمۇ، يَا بلاو كرايتىمۇ بەلام لە نوسخە كەي ئەودا شىعرىتكى يَا چەند شىعرىتكى زىاتر بىن، ئەو پارچە ھەلبەستە، يَا شىعرە زىادە كەمان بۇنىئى.

۲. ئەگەر لاي تىمە شىعرىتكى لە پارچە يەك دا بلاو كرايتىمۇ، وە لە نوسخە كەسىك دا لە پارچە يەكى ترا بىن، يَا چەند پارچە لاي تىمە لە نوسخە كەسىك دا يەك پارچە بىن، يَا بە پىچەوانەوە، ئاگادارمان بىكات.

۳. ئەگەر وشەيەك لە شىعرىتكىدا، يَا جوملەيەكى لاي كەسىك بەجۇرنىكى تىر بىن، بۇمان بىنوسى.

۴. ھەركەس لاي وابىن تىمە مەعناي شىعرىكمان خراب لىن داوهەتەوە، يان ھۆى دانانى پارچەيە كىمان بە ناپاست نووسىيە، راي خۆيمان بۇنىئى.

ئىتىر هيوما وايە ھەركەس لەم روەوە وَا ھەست بىكا ئەوهى لايەتى ئەمانەتى ئەدەبى كورده لاي، وە ئەبىن ئەو ئەمانەتە بگەيدەنلى بە جىئى خىزى، تا بە ھەموو لايە كىمانەوە بتوانىن مىراتى ئەدەبى مان بەشىۋەيە كى راست و دروست بگەيدەنلىن بە ئەوه كانى پاشەوەمان.

مهوله‌وی له چهند لا په‌ره‌یه کدا

ناوی «سید عبدالرحیم»‌ای کوری ملا «سید عید» وه له نمهوهی ملا «یوسف‌جان»‌ای کورپی ملا «ئەبوبکر، مصنف»‌ای «چۆر»‌ای يەنگى كە ئەگەرتەوە سەرخوانانسى بەناوبانگ «سەييد موحەممەد زاھيد» كە به «پىر خدر شاھزەدە» ناوبانگى دەركرددووه، وه له وەچەی حەزرەتى «حوسەين»‌ای کورپی حەزرەتى «اعەلی» کورپی «ئەبوبوتالب». نازناوی شىعرى يشى «مهەعدوومى» وه له ناو خەلک و له کورپى ئەدىيانا بە «مهوله‌وی» ناوبانگى دەركرددووه.

مهوله‌وی له سالى ۱۲۲۱ ئى كۆچى له دىئى «سەرشاتە» له ناوجەمى «تاۋەڭىز»‌اي بەشى «عېراق» - لە خىزاناتىكى ئايىن پەروەرى بەحورمەتدا له دايىك بۇوه، وە ھەر لە سەردەمىي مەتالىي باوكى هاتۇوه بۆ دىئى «بىڑاوه» له تىزىكى «ھەلّبجە»، لەۋى لاي باوكى قورئانى پېرۇزى تەواو كردووه و ورده كىتىبە سەرەتايى يەكانى فارسى و «صرف» و «نحو»‌اي خۇىندىووه. پاشان لە سەر ئۇسۇلى فەقىكانى كوردستان چۈوه بۆ خوتىدىن بۆ «پاوه» له ناوجەمى «ھەورامان»‌اي «لەپن»، وە پاش ماۋەيەك لەوتۇه چۈوه بۆ «چۆر» له «مەريوان» وە لەۋى يشەوە چۈوه بۆ «سنە» وە لە مزگەوتى «وەزىر» دامەزراوه، ئەنجا چۈوه بۆ «بانە» وە لەۋى يشەوە چۈوه بۆ «سلیمانى» وە لە «مزگەوتى گەورە» دامەزراوه كە لهو كاتەدا ھىشتا جەنابى «شىيخ مەعروف»‌اي «نەزدى» مامۆستا بۇوه تىيا.

ئەنجا چۈوه بۆ «ھەلّبجە» وە لە «مزگەوتى جامىعە» لاي ملا «سادق تەۋىتلە» يى كە «موستەعىد» بۇوه له خزمەتى شىيخ «عبدالله»‌اي «خەربانى» دا خۇىندىوېتى. ئەنجا چۈوه

بۆ «قەلای جوانزۇ» وە لە خزمەتى مەلا «موحەممەد» ئى «قازى» ئى دا خوتىندویە، لەۋىشەوە بۆ جارى دووھم لە سەرددەمى «رەزاقولى خان» ئى «والى» دا چۈرۈھەتەوە بۆ «ستە» وە لە مزگەوتى «دار الاحسان» دامەزراوه، وە ماۋەيەكى زىاتىر لە جارى پېشىۋە لەۋى ئاۋەتەوە، ئەنجا دىسانەوە هاتووهەتەوە بۆ «سلیمانى» وە لە خزمەتى مەلا «عبدالرّحمن» ئى «نۆدشە» يى دا كە موفى سلیمانى و مامۆستاي مزگەوتى «مەلکەندى» بۇوە خوتىندىنى تەوارىكىردووه ئىيجازە دەرس و تەوهەى وەرگەرتۇوە.

ئەوهى كە مەشھورە گوايىه «مەولەوى» لە زەمانى «رەزاقولى خان» ئى «والى» دا لە مزگەوتى «دار الاحسان» ئى «ستە» لە خزمەتى حاجى مەلا «ئەحمەد» ئى «نۆدشە» يى دا ئىيجازە وەرگەرتۇوە، راست نىيە. چونكە حاجى مەلا «ئەحمەد» هەتاوهە كۈپاش زەمانى «فەرھاد مىرزا» كە پاش «غولامشاخان» و «رەزاقولى خان» ئى براي، بۇوە بە حوكىمانى «ئەردەلان». وە پاش سەفەرى «حجج» ئى لەگەل شىيخى «بەھاءالدّين» كە پاش سالى ۱۲۹۰ ئى كۆچى بۇوە، رۇيىشتۇوە بۆ «ستە»، وە لە كاتەدا مەولەوى عمرى لە ۶۰ سال كەمتر نەبۇوە، بەلكۈپاپاش ئەنەنە چەند سال ژياوه. كەواتە چۈن ئەگۈنچى لە عمرى وادا ئىيجازە وەرىگىرى.

ھەروەھا لە سالى ۱۲۷۱ ئى دا شىيخى «سراج الدّين» مەولەوى لەگەل حاجى شىيخ «عبدالرّحمن» ئى كورپى ئەنتىرى بۆ «ستە» بۆ مەسىلە ئى ناكۆكى بەينى «غولامشاخان» و مەلاكانى «ستە». دىيارە ئېلى مەولەوى لەۋىتەدا مەلايەكى پايە بلەند بۇوبىنى، ئەگىنە بىز ئىشى وا نەئەنتىرىرا. جىڭە لەۋەش رىتى تىناچى مەولەوى ئىيجازە لاي حاجى مەلا «ئەحمەد» وەرگەرتىپى، چونكە ھەشت سال لەوگەورەتى بۇوە، وە كەلم شىعەرە فارسىيەوە دەرنە كەۋىي كە مىتزوى لە دايىك بۇونى حاجى مەلا «ئەحمەد» بە حروفى «ئەبىجەد»: هاتقى از سر الهام بتأريخش گفت: بود احمد خلف امجد عبد الرحمن كە ئەكتە ۱۲۲۹ ئى كۆچى مانگى.

بەلكەيەكى تىرىش ھەيە بۆ ئىسپاتى ئەوهى كە مەولەوى لە سلیمانى ئىيجازە وەرگەرتۇوە، ئەوهەش ئەو چىرۇكەيە كە پاشان ھەر لەم كورتە مىتزووھى ژيان دا ئەگىزىتەوە لە بارەيى

چوونیه و بۆ سهیران بۆ «سەرچنار» لەگەل هەندێ لە میرەکانی «بابان» پاش تەواو بۇونى ناھەنگى ئىجازە وەرگرتى.

مهوله‌وی له سهره‌تای مهلا‌یه‌تی داله دیئی «چروستانه» له نزیکی «هله‌بجه» دامدزراوه و فهقیئی راگرتوجه و ده‌سی کردووه به ده‌رس و تنه‌وه. پاش ماوه‌یه ک هموای «تصوّف» نه که وته که‌لله‌ی و گرفتاری زه‌وقی «نه‌هله مه‌عنا» نه‌بین و نه‌روا بز «ته‌وتله» بز خزمه‌تی شیخ «عوسمان سراج الدین» ای خه‌لیفه‌ی «مه‌ولانا خالید» ای «نه‌قشبه‌ندی» که يه که‌م که‌س ببووه نه‌و ته‌ریقه‌ته‌ی له کوردستان‌بلاو کردووه‌ته‌وه. مهوله‌وی له «ته‌وتله» نه‌بین به موریدی شیخی «سراج الدین» وه وختیکی زور به «سلوک» وه نه‌باته سهر، وه پاش چه‌ند سالیک نه‌گونزتنه‌وه بز «بیاویله» که دی‌ییکه له ژووری «هله‌بجه» وه. پاش ماوه‌یه کی تریش له‌توه بار نه کا بز «گونه» که يه کیکه له دی‌یه کانی هوزی «نه‌وروولی». پاش چه‌ند سالیک نه‌وی‌یش به‌جی نه‌هیلی و نه‌چنی بز «شه‌میران» که نه‌وکاته له ژیر نیداره‌ی شیخ «علی»، عه‌بابه‌یلی ای‌دا ببووه. شیخی ناویراوا زور خزمه‌تی مهوله‌وی و ده‌س و پیوه‌نده کانی نه‌کاء، به‌لام پاش ماوه‌یه ک به ته‌سیری «موحه‌ممه‌د پاشا» ای جاف به‌ریوه بردنی «شه‌میران» له ده‌ستی نه‌و شیخ «علی» ایه نه‌سنترنه‌وه وه نه‌دریته ده‌ستی «عوسمان» ای «حاله» که له پیاو ماقولا‌نی هوزی «یه‌زدابه‌خشی» ببووه، له نه‌نجامی نه‌م لابردن و دانانه‌دا مهوله‌وی مالی له شه‌میران بار نه‌کاو نه‌رواته‌وه بز «سه‌رشاته» که تیا له دایک ببووه، وه له‌وی نه‌منته‌وه تاکزچی، دوایی، نه‌کاء.

«مدهله‌وي» له دواساله کانی ژيانيا تووشى گەلەن كاره‌ساتى ناخوش بورو، وە ئەو
كاره‌ساتانەي له چەند پارچە شىعردا به سۆزەوە ھۆنۈرهە. كىتىخانەكەي سووتاوه وە
لەو كىتىخانەيە دا گەلەن كىتىب و دانراوهو ديوانى شىعرى سووتاوه، وە «عەنبەر»
خاتۇونى خىزانى مىددووه كە جىڭگايەكى تايىھەتى بۇ لە دلى مەولەوي دا، وە حەوت سال
پىش وەفاتى كۆتۈر بۇوه، هەر ئەم كۆتۈر بۇونەشمى بۇوه بە ھۆزى مەدنى، ئەو بۇ جارىكىان
بۇ سەرتخوشى كىردىن لە دۆستىتكى ئەپرۇا بۇ «پەرس» كە لە گەرانەوە دا تىزىكى «ھانەسۈورە»
ئەپىتەوە بە جىلەورا كېشى وە لاخە كەي ئەللى: من چاوم نايىنى، دار تۈرىيەك لە سەررېگە مانە

لقيتکي لاري هه يه که گه يشتنې لاي پىم بلنى با سەرم دانەوەنم. وارىك ئەكمۇئى کە ئەگەنە ئەو شوتىنە كابرا له يېرى ئابى ئاگادارى بىكا مەولەوى سنگى ئەدا به دارە كەداو بە پشتا ئەكەۋەتە خوارلە ولاخە كەسى وپشتى ئەشكى، وە لە ئەنجامى ئەۋەدالە ۱۳۰۰ ئى هيجرىدا كۆچى دوايى ئەكاك، وە لە گۈرستانى «ئەسحابە» لە تزىكى «سەرشاتە» ئەسىپىزىن بە خاڭ. مەولەوى پايىھە يە كى بلەندى هە يە لە ناو زاناڭانى كورد دا، وە بە تايىھەتى لە «عىلىم» ئى «كەلام» دا دەسيتىكى بالاى بۇوه. ئەو دانراوانە ئى كە لە پاشى مَاوەتەمۇ ھەمۇر لەم عىلىمەدان، وە بىرىتىن لەمانە ئى خوارەوە:

۱. **«الْفَضِيلَةُ»** كە ۲۰۳۱ شىعرى عەرەبى يە وە لە سالى ۱۲۸۵ ئى هيجرىدا داي ناوە، وە عەنتىكە يە كى ھونەرى يە جىگە لەوە كە مەعنە عىلىمى يە كەسى زۆر وردو بەرزە. يە كەم شىعرى ئەم كىتىيە ئەمە يە:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ، الرَّحِيمِ
مَنْ تَاهَ فِيهِ تُهْيَةُ الْحَكِيمِ

دانە يە كەم كىتىيە لايە ئاخىر پەرە ئەماوە، لە بەر ئەوە نازانىم كى نوسىيەتەوە، بەلام ئەبىن فەقىيە كەمى مەولەوى خۆرى نوسىيەتىيە، چونكە خەتنى مەولەوى پىوه يە، ھەروەھا حاشىيە زۆرى مەلا «فەتاح» ناوەتكى فەقىيە مەولەوشى لە سەر نوسراوەتەوە، شەرجىكى دوورو درىزم لەم كىتىيە كەردووە لە دوو بەرگى گەورەدا.

۲. **«الْعَقِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ»** كە ۲۴۵۴ شىعرى كوردى يە، وە لە ۱۳۵۲ ئى هيجرىدا لەلایەن «محى آلدىن صبرى آنئىمى» يەوە لە «مصر» لە چاپ دراوە. يە كەم شىعرى ئەم كىتىيە ئەمە يە:

زويىدە ئەقىدەو خۇلاسە ئەلام هەر لە تۆر تۆس حەمدو سەنای تام
مەولەوى خۆرى ئەم ئەقىدە يە كورت كەردووەتەوە، وە باسە گرائە كانى لى لابردۇوە
بۇ ئەوە قوتابى يە تازە پىن گەيشتووە كان لىي حالى بىن.

۳. **«الْفَوَاحِحُ»** كە ۵۲۷ شىعرى فارسى يە، وە لە گەل عەقىدە كوردى يە باس كراوە كەدا لە چاپ دراوە. يە كەم شىعرى ئەم كىتىيە ئەمە يە:

چو در خود بىن از از بىن روسياهى نگىنجد اى مالھى يىمالھى

جگه له مانه‌ش نامیلکه‌یه کی به فارسی هه‌یه باسی نوسولی ته‌ریقه‌تی نه قشبه‌ندی ثه‌کا.

وه ک وتمان «مهوله‌وی الله» موریدی شیخی «سراج الدین الله» بوروه، وه پاش وهفاتی ثدو بوروه به موریدی شیخی «بهااء الدین الله» وه علاقه‌ی روحی له گهله شیخی «ضباء الدین الله» بش بوروه. زوربه‌ی هله‌بسته کانی پرن له هستی به سوزی به رامبر به «پیر»، وه نیشانه‌ی نهون که موریدیکی چهند راست بوروه، وه له رنگای موریدی‌یه‌تی یهوده ده‌ستیکی گهوره‌ی له «تصوّف» دا په‌یدا کردوده.

جاریکیان له خانه‌قای «ته‌وتله» نه‌بین له «چروستانه» وه دین به دوایا که بگهره‌تنه‌وه بز مال، چونکه کورپکی نه خوش نه‌بین، نه‌میش سوار نه‌بین و نه‌گهره‌تنه‌وه، که نه‌گهنه پشت دیبی «عنه‌ب» هه‌ناسه‌یه کی دریز ههله کیشی و فرمیسک به چاوه کانیا دیته خوار. هاورپکه‌ی عه‌رزی نه‌کا بزچی وا عاجزی؟ نه‌میش نه‌لی؛ چون عاجز نه‌بم حه‌زره‌تی «یه عقوب الله» بز دل خوش بون بونی کراسی حه‌زره‌تی «یوسف الله» کورپی نه‌درا به لوتیا، که چی من بونی کفني کورپه‌کم نه‌درئ به ده‌ماخما. که نه‌گهنه ماله‌وه نه‌زانن لدو کاته‌دا که نه‌هو هه‌ناسه‌که‌ی ههله کیشاوه خه‌ریکی کفن کردنی کوره‌که‌ی بورو.

به بونه‌ی مردنی نه‌م کورپه‌یه‌وه شیخی «بهااء الدین» نه‌چی بز لای بز سه‌رخوشی لئن کردنی، مهوله‌وی به هاتنی شیخ نه‌وه‌نده خوشحال نه‌بین «وه‌جد» نه‌یگری و نه‌لی؛ حه‌زم نه‌کرد تا مامون سالیک کورپکم بروایه و بمزادایه به و شهرته تزهه‌مو و جاری بهاتی تایه بزلام و سوودی «رپوحی» م لئن وه‌ریگرتی تایه.

مهوله‌وی زوربه‌ی شهوه کان بیدار بوروه، فدره‌نجی به‌کی سووری دریزی بوروه له وه‌رزی سه‌رمادا داویه به سه‌ر خوشی او رووه و قیله دانیشتوه و بیری له خواکردوه‌ته وه‌و نادابی ته‌ریقه‌تی به‌جی هیناوه.

مهوله‌وی جگه له‌وه‌ش که خوی موریدی شیخی «سراج الدین الله» و شیخی «بهااء الدین الله» بوروه، په‌یوه‌ندی دوستایه‌تی له گهله هه‌ندیکی تر له پیاواني خوادا بوروه، وه شیخ «عبدالرحمن» ای «خالسی» «تالله‌بانی» او «کاک نه‌حمده‌دی شیخ».

لە شىخ «فەتاخ»ى «كىرىچنە بىي» م بىست و تى: جارىتكيان مەولەوى ئەچى بۆ «كەركوك»، لە دەمەو بەيانا ئەگاتە «تەكىيە»ى «تاللەبانى»، كە ئەچىتە ژورەوە سەير ئەكا شىخ «عبدالرّحمن» خەبەرە، كە شىخ بە مەولەوى ئەزانى دى بە پىرىيەوە، مەولەوش ئەم شىعەرى «بىتسارانى»ى بەسەرا ئە خۇنىتتەوە كە لە عەقىدە كەشىا لە باسى «اميراج»دا نوسىوە. وە لە پارچەي ژمارە «٤»ى تىپى «بىي» يشدا هەيد:

شەون خەلۇوهەن، مال بىت ئەغىارەن ئالىم گىرد و تەن، دۆس خەبەر دارەن

شىخ «عبدالرّحمن» يش گۈرج بەم شىعە وەرامى ئەداتەوە:

ئىرادەم ئىدەن وەي كەلىپسەوە شەو نالىن وەشەن وەلائى دۆسەوە

شايانى باسە مەولەوى لاۋاندىنەوە يەكى جوانى ھەيد بۆ شىخ «عبدالرّحمن»، وە بە حەرفى ئەبىجەد مىڭۈرى وەفاتى بۆ داناواه. ئەو لاۋاندىنەوە يەمان لە تىپى «دال»دا بىلاو كەردووە تەوە لەئىر ژمارەي «١٨» دا.

ھەروەھا لە «سەيىد ئەممەد»ى كورى شىخ «عبدالرّحمن»ى «عازەبانى» م بىست و تى: رۇزىتكيان مەولەوى ئەچى بۆ «سلیمانى» بۆ زىارەتى «كاك ئەممەدى شىخ»، پاش نويىزى عەسر بە خزمەتى ئەگا. «كاك ئەممەد» يش زۆر حورەتى ئەگرئى و پىتى ئەفرىمىي: مەولەوى حەز ئەكەم نەسيحەتىكىم بکەي!، مەولەوى بىن دەنگ ئەبىي، «كاك ئەممەد» داواكەي دووبىارە ئەكتەوە، بەلام مەولەوى ھەر دەنگ ناكا. شىخ بۆ جارى سېيھەم داواكەي تازە ئەكتەوە، ئەمجارە مەولەوى ئەللىي: ياشىخ نەسيحەت يَا ئەمر بە چاکەيە يَا نەھى لە خراپە، جارى يەكەم ورد بۇومەوە واجىيىك و سوننەتىكىم نەدى تۆ نەيکەيت تا پىت بلېيم بىكە. جارى دووهەميش ورد بۇومەوە حەرامىيىك و مەكرۇھىنەم نەدى تۆ بىكەيت تا پىت بلېيم مەيىكە. ئەمجارە پىت ئەللىم دىيارە شەيتان زۆر دلگرائە لىت، دەخىلتەن ئاگات لە خۆزت بىن تەفرەت نەداو تۇوشى خراپە يەكت نەكاد...«كاك ئەممەد» ئەم جوابەي مەولەوى زۆر پى خوش ئەبىي، وەجد ئېگرئى و دەس ئەكا بە گىريان و ئەندازە يەكى باش فرمىسىك بە خۇر ئەپىزى...

باری ژیانی ژابوری مهوله‌وی زور ناخوش بوروه، به‌لام نه و رازی بوروه بهو ژیانه، وه
زوریه‌ی وختی خۆی به شیوه‌ی دهروشی را بواردووه.

له حاجی شیخ «موسته‌فا»ی «مهولتیری»م بیست و تی: بیستومه جارتکیان له حاجی
مهلا «نه حمه‌د»ای «نوتشه» نهچی بۆ دیده‌نی مهوله‌وی، مهوله‌وی هیچ له مالیا ناین. نه و
تیواره به قسەی خوش وخت نه بهنه سەرتا خەو نەیانباته‌وە به لادا. بۆ سبەی نیوهرۆ
نه ندی نانی «جۆ» او «دۆ» دیشن و دەس نه کەن به «نانو دۆ» خواردن. له کاتی نان
خواردن کەدا حاجی «مهلا نە حمه‌د» زور تە عریفی خۆراکە کە نەکاو به شان و بالیا هەمل
نه دا... مهوله‌ویش نەلی: میوانی وەک تو بە دەگمن رئ نەکوتە لای ئىنسان، لەبەر نەوە
پیوسته به لەززەت ترین خۆراکى بۆ دانرى!!! دیاره به نیسبەت کە سیتكە و هیچ شک نەبا
«نانو دۆ» خۆراکیکى تیجگار به لەززەتە.

له گەل نەوەشا مهوله‌وی هەمیشە نه و هەزاری یەی پېن باشتىر بوروه لەوە کە ناوچەو
خزم و کەس و کاره کەی بە جى یەللى و بپواتە شوتىنى وا بە خۆشى تىا بىزى.

پیاوى دەسەلات دارى وەک «فەرھاد میرزا قاجارى» کە مهوله‌وی زور خوش
ویستووە داواى لى كردووه بچىتە «تیران»، وە لە پەنای نەوا دانىشى و خزمەتى زۆرى بکا.
به‌لام مهوله‌وی بە گۆنئى نە كردووه. مهوله‌وی چاولەبەری هیچ گەورە یەک نەبوروه، لە
«حەسەن بە گى عەلى بە گى جاف»م بیست و تی: پاش نەوە کە «مە حمود پاشاي جاف»
روتبەی پاشایەتى لە نەستە مۇولەوە بۆ دى، رۆزىك مهوله‌وی لە سەر مەسەلە یەک دلى
لىي دېشى، وە نامە یەکى بۆ ئەنترى و تىا ئەنسى: پاشا ئەگەر تو بە وەوە ئەنازى کە لە
«مە حمود بە گى» یەوە بوروی بە «مە حمود پاشا»، منىش بەوە ئەنازى کە هەر مهوله‌وی بۇوم و
ھەر مهوله‌ويم.

مهوله‌وی هەمیشە لە سەر خزم و عەشرە تەکەی هاتووه تە دەنگ، وە بۆ نەوان دلى لە
دەسەلات دارانى نه و رۆزە ئىشاوه. کاتىك کە مالى لە «شە میران» بوروه شیخ «عەلى
عەبابە يلى» بى سەركارى «شە میران» بوروه، پاش ماوه یەک بە تە ئىسیرى «مۇحەممەد پاشاي
جاف» نەو شىيخە لە سەركارى لانەبرى و «عوسمانى خالى» لە شوتىنى دائەنرئ کە يەكىكى

بووه له پیاو ماقولانی «یه زدان به خشی»، ئەم ئاڭ وگۇرۇھ لە گەل وەزۇنى مەولەوی نەگۈنجاوە، لە بەر ئەوھ مەولەوی لە «شەمتىران» بارى كردوووه چۈرهەوە بۆ «سەرشاتە» لە «تاوه گۆز». كە «موحەممەد پاشا» بە مە ئەزانى نامە يەكى بۆ ئەنوسىن و گلەيىلى ئە كاتىياكاھ بۆچى شەمتىرانى بە جىنى ھېشتۈرۈھ؟ ئەميش لە وەلامى نامە كەھىدا بۆزى ئەنوسىن كە «عوسمانى خالله» لە گەل خزمە كانى ئەم باش نەبوبە، لە بەر ئەوھ ناچار بۇوه بار بىكا. لە گەل نامە كە ئەم چەند شىعرە فارسى يەشى بۆ ئەنوسىن:

وزان سوی وطن هجرت نمودم	خلافت از علی دانسته بودم
بە تائير محمد میر اكمىل	خلافت چون بە عثمان شد منحول
دل خويشان ما را پر ز خون كرد	به خويشاند خود نعمت فزون كرد

واتە: بۆيە گواستىمەوە بۆ نىشتمان چونكە خەلەپەيىم بۆ «علەلى» بە حەق ئەزانى، وە كە بە تەئىسرى «موحەممەد پاشا»، درابە «عوسمان» دلى خزمە كانى ئىمەھى پېرى كردى لە خوتىن، وە خەلات و بەراتى بۆ خزمە كانى خۆزى زىياد كرد. مەبەس لە عەللى شىخ «علەلى» وە لە عوسمان «عوسمانى خالله» يە. مەولەوی لەم شىعرە ناسكەنە ئىدا ئىشارەتى بۆ مەسەلە ئىخەلاقەتى «عوسمان» ئى كورى «عەفغان»^{تىكىان} و «علەلى» ئى كورى «ئەبوتالب»^{تىكىان} يېش كردوووه، وە ئەو وەزعە را بوردووھى ھېتىاوهە تە بەرچاو.

وەك وتمان مەولەوی لە سەرددەمى فەقىيەتى دا زۆر لاي «كوردستانى عىراق» و «ئىران» گەراوه. پاش نىجازە وەرگەرنىشى گەپانى ھەربۇوھ، سەفەرى «جوانپۇز» و «كىرماشان» و «ھەورامان» و «مەريوان» و «سنە» و «بانە» و «سابلاخ» ئى كردووھ. هەتاوه كۆكە ئەچىتە سابلاخ لە پېشانا خىلىي «سەيد» ئى «نظامى» كە لە نەوهى مەلا «ئەبویە كر» ئى «مىصنىف» نو ھاۋىشتى مەولەوين زۆر گۈرى نادەننى، بەلام پاشان كە شارەزاي «علم» و «فضل» ئى ئەبن ناچار ئەبن دەورى بىدەن و حورمەتى بىگۇن.

ھەروەھا سەفەرى «سلیمانى» و «خانەقى» و «كەركوك» و «بەغدا» يىشى بۇوه. جارىكىيان بە نىازى «حجج» ئەكەوتتە رئى، كە ئەگاتە بە غدا ھاۋىتكە ئىبارە ئىرېگاى حەجه كەھى لىتى

نه‌دزی و نه‌گه‌ریته‌وه و بلاوی نه‌کاتمه‌وه که گوایه مهوله‌وی مردووه، وه ک بلیتی وابزانی ئیتر مهوله‌وی ناتوانی بگه‌ریته‌وه. که‌س و کاری پرسه‌ی بۆ دائنه‌تین. پاش ماوه‌یه ک هه‌ندی له زاناو نه‌دهب په روه‌رانی به‌غدا که به مه‌سه‌له که نه‌زانن خه‌رجی ریگای بۆ ئاماده ئه‌که‌ن و نه‌بیترنه‌وه. که نه‌گاهه به‌ره‌وه، مناّل و که‌س و کاره‌کانی ده‌س به‌جئ نه‌چون کابراي دزی در‌وزن نه‌گرن و نه‌بیه‌نه لای مهوله‌وی. «مهوله‌وی»ش بئن نه‌وه‌ی هیچی لئى بکا پئى نه‌لئى رۆلله خوارووی نه‌جمل ره‌ش کا و امنی خه‌جاله‌تی لای تۆز کردد... خۆزگا بمردايم و تۆم وا به رووزه‌ردى نه‌ديايه.

له نیوانی مهوله‌وی و گەلئى له زانایان و پیاوانی خواو پیاو ماقولانی نه‌وه ده‌مه‌ی کوردو نیرانی دا په‌یوه‌ندی يه‌کی به‌تین برووه. مهوله‌وی پارچه شیعری به‌زو نامه‌ی رازاوه‌ی بۆ شیخ «موحه‌ممه‌د جه‌سیمی سنه» و شیخی «سراج الدین» و «بهااء الدین» و «ضباء الدین» او «موحه‌ممه‌د پاشای جاف» و «مه‌حمود پاشا»ی کوری «معتمدالدّوله = فهرهاد میرزا» و «حسام الدّوله»ی برای نوسیوه‌که مامی «ناصرالدین، شای قاجار» بروون. هه‌روه‌ها هه‌میشه هەلبه‌ستی جوانی ناردووه بۆ دۆستانی وه ک شیخ «موئمنی سازانی» و شیخ «حه‌سنه‌نى سازانی» و شیخ «یوسفی»نوسمه‌یی و شیخ «عەزیزی جانه‌وه‌ره»ایی و «ئە‌حمدە‌دبه‌گى کۆمامسى» و شیخ «عبدالله‌ی داخى» و گەلیک له شاعيره‌کانی تر... زۆريه‌ی شیعره‌کانی به «کوردى» و نامه‌کانی به «فارسى» برووه. جارجاپاریش چەند دېپتکى عەرەبى له نامه فارسى يانه‌دا نوسیوه. ژماره‌یه کی زۆرم له نامانه‌ی مهوله‌وی له‌لایه. هەندىنکيان دۆستى موحته‌ره‌م «سەبىد تاھير هاشمى» له «دەولەت ئاوا» وه بۆ ناردوم. نه‌گه‌ر بۆم رئى كه‌وتايه يه‌کم نه‌خستن و له شیوه‌ی كتىيىكى ئىشادا بلاوم نه‌كردن‌وه.

«مهوله‌وی» زاتىكى قسە خۆش و نوكته بازىش برووه. جارتىكىان میوانى دۆستىكى نه‌بىن له «پاوه»، تا له‌وي ئه‌بىن خواردىتکى خۆشى دەرخوارد نادا. كه مالاوايسى لئى نه‌كاو نه‌گه‌ریته‌وه دۆسته‌کەی تا مله‌ی «كەلىان» - كه شوئىتىكە له نزىكى پاوه-رەوانه‌ی نه‌كا. له‌وايا پىي ئەللى: بئى قەزابى پەلەت كردو زوو تەشريفت بىردد... من به تايىه‌تى كاورىتكىم هەل‌گر تىوو

ئەمشەو بۆتى سەرپىرم و بىكەين بە كەباب و پىتكەوە بىخۆزىن و راي بورىرين... مەولەویش لە وەراما ئەلى: مادەم وا بن وەللا دىلت نايەشىتمۇ لە گەلت ئە گەرتەمەوە تا كەبا به كە بخۆزىن... وە ئە گەرىتەمەوە. كابراش ناچار كاۋىرە كە سەرئەپرى و بۆي ئەبرىزنى...

رۆزىكىيان لە گەل شىيخ «سەعىدى ناوجاف» دا ئەپروا بۆ دىدەنى «كاك فەرەجى بەرزنجە» كە سەرگەورەسى سەيىدە كانى «بەرزنجە» بۇوە بۆ ئەوهى شەجهەرى سەيىدە كانى بىن مۇر بىكا. كە نزىكى بەرزنجە ئەبنەوە «كاك فەرەج» بە هاتنى مەولەوى ئەزانىنى و تىن ئە گا بۆچى ھاتۇوە. بە دانىشتوانى مەجلىسى كە ئەلى: كە مەولەوى باسى مۇركىدنى شەجهەرە كەى كىرد، من تا بەينىك بۆي مۇر ناكەم و تۈرەمى ئە كەم تا بىزائىن ئەلىن چى. كە مەولەوى ئە گاتە بەرەوە ئە حەسىتەوە مەسەلەى مۇرى شەجهەرە كە ئە خاتە ئاراوا. كاك فەرەج ئەلىنى مەولەوى حاشا ئىتوھ سەيىد نىن و بەرزنجە بى دان بە ئىتەدا ناتىن. مەولەویش ئەلىنى فەرەج... فەرەج ئە گەر بە شەرع رەفتار ئە كەى ئەوە «خاتىمى ابن حجر»، وە ئە گەر ئەشلىت ئىمە حازرىن بۆ «ابن خنجر»... بە خواقامە سەم ئارام ئەبى باشە!، ئە گىنانەلە حەرە كە و جم و جولۇت ئە خەم و ساكنىت ئە كەم!!... واتە: «فەرەج» ئە كەم بە «فەرەج»... ئەویش دەس ئە كا بە پىكەنин و ئەلىن خۆم بۆ قىسىمە كى وا راڭرىتىبوو،... وە شەجهەرە كەى بۆ مۇر ئە كا.

«مەولەوى» لە گەل ھەرجىزە خەلکىكىا بە گۈرېرە عەقلى ئەوانە جو لاۋەتەوە. جارىكىيان لە مەجلىسى شىيخ «عبدالقادرى موهاجر» دا ئەبىن لە «سليمانى». كابرايەك دىتە ژورەوە و ئەپرسى مەلاكان «ئامىن» كىردى لە نويزىرا واجبە ياسونتە؟ مەولەوى گورج ھەلى ئە داتى و ئەلى: باوكم «ئامىن» كىردى واجبە!، وە ئە گەر نەيلەن نويزىرە كەت بەتال ئەبىتەوە. كابرا ئەپروا مەلاكان ئەلىن: مەولەوى ئەم فتوا غەلەتە چى بۇ دات؟ مەولەویش ئەلى: كورە ئىتوھ عەۋام ناتاسن، وەللا ئە گەر بىزانىن «ئامىن» سونتەتە «ولالاضالىن» يىشى پىتوھ ئەخوا.

رۆزىكى تر ھەر لە مزگەوتى شىيخى «موهاجر» دا كە تىستا پىنى ئەلىن مزگەوتى «شىيخ لە تىفى دانسار» خەرىك ئەبى خۆى ناما مە ئە كا بۆ نويزى «مەغريب» و فەرەنچى يە كى درىزى لەبەرا ئەبى، كابرايەك بانگى ئە كا: كورە كابرا فەرەنچى يە كەت نويزى پىن وە نىيە

فریّی ده، نه‌ویش گورج فریّی ئەداو نویز دائەبەستى... كە لە نویز ئەبئەوه يەكىك لىنى
ئەپرسى ئەوه لە راستى دا فەرەنجى يەكەت نویزى پىوه نەبوو وافرىت دا؟ مهوله‌وی ئەللىن:
نەوەللا پاک و نویزى بۇو، بەلام تا من كابراام حالى ئەكرد كە نویزى يە، نەك جەماعەتى
«مهەغىرېب» بەلکو ھى «عىيشا» يشم لە كىس نەچۈرۈ... وتم چاتر ئەوه فریّى دەم و لە كورتى
بى بىرمەوه.

«مهەوله‌وی» زاتىكى زىزەك و حازرجواب و قىسە بەمەعنა بۇوه. لە «حسەين بەگى
حەسەن بەگى جاف» م بىست، وتنى: بىستومە پاش تەواو بۇونى ئاھەنگى ئىجاזה وەرگەرنى
مهەوله‌وی لە خزمەتى مەلا «عبدالرّحمانى نۆتشە» يىدا كە موفقى «سلیمانى» و مامۆستاي
مزگەوتى «مهەلکەندى» بۇوه، ئەحمدەد پاشاي بابان» و پاشازادە كانى ترو تاقمىنگى لە مەلاو
فەقى ئەچن بۇ «سەرچنار» بۇ سەيران. لە رىنگەدا فەلاحىتك سەر رىنگەيان لى ئەگرىئى و
دەس ئەكا بە سکالاى حالى خۆى لاي «ئەحمدەد پاشا» و پىنى ئەللىن: پارچە بەراوەتكەم ھەيە
ھەموو سالىن ئەيکەم بە تەرە كاڭل بۆخۇم پىنى ئەۋىزىم، ئەمسال يەكىك لە پياوه كانى تۆلىنى
داگىر كردىم و زۆرىشىم لى ئەكا بە جىووتى خۆم بى كىلىم و بى كەم بە تەرە كاڭل بۇ مالى پاشا.
مهەوله‌وی نايەللىن پاشا وەرامى فەلاحە كە بدانەوه، ئە چىتە پىشەوە خۆى لە فەلاحە كە
تۈورە ئەكا. كابراى فەلاح سەرسام ئەبى و بە مەوله‌وی ئەللىن: مەلاتۆ لاي خۆت «مەلا» يىت
و پياوى دىنى، كە تاكايە كم بۇ ناكەيت و چاكەت لە دەم دەرناجى بۆچى خراپەم لە گەل
ئەكە ؟ مەوله‌ویش ئەللىن: مەددووت مرى من لە بەر بى عەقللى تۆ تۈورە بۇوم، ئاخىر تۆ نەت
بىستووه دىنا مەزىرەعە ئاخىرەتە، ئىستا پاشا ئەگەر بە جىووتى يىنگارى زەۋى داگىر كراو
نەكىلىن و نەيكا بە تەرە كاڭل بۇ دىۋەخان، «دىنما» ئىچۇن ئەبى و ئەللىن: مەوله‌وی تكاشە كەم
پاشا ئەم قىسە يەي مەوله‌وی ئەبىسى شەرمەزار ئەبى و ئەللىن: مەوله‌وی تكاشە كەم
بەسىەتى، كابرا بېرۇ زەۋى خۆت بۇ خۆت، وە هەر پياوەتكى من هات بەلاتا دەرى كەو
گۇنئى مەدەرى.

«مەولەوی» لە ۱۴۷۱ھ/ ۱۹۵۲ءى لە ھېجري دا بە فەرمودەي شىيخى «سراج الدین بىنۇش» لە گەمل حاجى شىيخ «عبدالرّحمن» ئى كۈرى شىيخاڭ بۇرا بۆ «سنە» بۆلای «غۇلامشاخانى والى» بۆ مەسىلە يەكى ئايىنى، پاش ئەوهى چاوبان بە والى ئەكەوى، رۆژىتىكىان والى بە مەولەوی ئەلى: حەزىزە كەم بۆم بەيان بەفرمۇى كە لە گەمل بۇونى «امير المؤمنين على علیه السلام» دا چىن قايلە يىڭانە بىنۇش بە خەليفە و جىڭگە نشىنى پىغەمبەر؟ «ميرزا جەعفەرخانى وەزىز» وە مامەيە كى «والى» يىش كە قىلىاندارى خۆرى بۇوه لە مەجلىسى دا ئىبن. مەولەویش لە وەراما بە والى ئەلى: رجا ئەكەم لە بەر خاتىرى رىشى سېپى مامت ئەم پېرسىارە لە جەنابى وەزىز بەفرمۇى. «والى» تىن ئەگەر خەزمايەتى بوايە بە هۆرى نزىكى و بەلگەرى جىنى نشىنى، نەئبۇو «والى» ئەوه بۇوه: ئەگەر خەزمايەتى بوايە بە هۆرى نزىكى و بەلگەرى جىنى نشىنى، نەئبۇو «والى» مامى خۆرى بکا بە قىلىاندارو يىڭانە بکا بە وەزىز... هەروەها ئىشارەتى بۆ ئەمەش كەدووھ ئەگەر خەلافەت بە سرابوایە بە خەزمايەتى يەوه خۆرەزەتى «عەباس بىنۇش» مامى پىغەمبەر بۇوه، وە حەزەرەتى «عەلى بىنۇش» ئامۆزى بۇوه. كەواتە ئەبۇو «والى» داواى خەلافەتى بۆ «عەباس» بىكردایە نەك بۆ «عەلى».

ھەر لەو سەفەرەدا رۆژىتى تر «والى» مەعنائى ئايىتى «كۈل يۈم ھۇ فى شائن» لە مەولەوی ئەپرسى، ئەميش ئەلى: خوا له سەر باسکى «ازل» وە روى كەدبىر دەشتى «ابد» وە وىنەي جوزئىياتى عالەمى وەك ران لە بەر عىلەمى خۆرى دا راڭرتىبۇو، وە گالۇكى قەزاي گرتبۇو بە دەستى قوردرەتىيە، وە بە و گالۇكە ھەرىيە كىيىكى لەو جوزئىاتە نىشانە كەدبىر بۆ شىنى. ئىستا ھەموو رۆژى، بەلکو ھەموو تاوىك لە سەر ئەو نىشانانە ئىش و كارى خۆرى بەرامبەر بە عالەم دەرئەپرى و جىنى بە جىنى ئەكا.

«مەولەوی» جارىتىكىان لە گەمل زانايە كى جەعفەرى گفتۈگۈز ئەكا، زانا كە لىنى ئەپرسى بۆچى ئەھلى سوننت بەرامبەر بە حەزەرەتى «عەلى بىنۇش» چاولە راستى ئەنۋىنەن و حەقى خۆرى نادەنە دەست و دان بە وەدا ناتىن كە خەليفە يە كەم بۇوه، بەلکو خۆشىشىان ناوى؟ مەولەوی لە وەراما ئەلى: سوننى يە كان لايەن وايە «عەلى بىنۇش» ناو دووكەسەن، يە كەميان كاپرايەك بۇوه لە ترسى خەلک فەرمودەي پىغەمبەرى خستوته پشت گۈتى كە لە بارەي

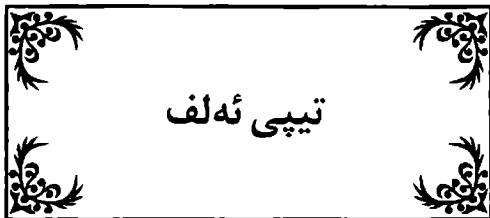
خه‌لیفه‌یی نه ووه فه‌رمویه‌تی، وه دهستی له حهقی خه‌لافه‌ت هه‌ل گرت‌تووه بزیه کیکی
بیگانه‌ی ناشایان، وه گونی به شه‌رع نه‌داوه «جاریه»‌ای له خه‌لیفه‌یه کسی «غصب» که‌ر
و هرگر ترووه و کچی خویشی داوه به خه‌لیفه‌یه کسی تری «غصب» که‌ر... نیمه نه و
اعله‌ی «یه‌مان خوش ناوی. دووه‌میش‌یان که‌ستکی خاوه‌ن باوه‌پو ئازاو له رئ لانددر
بووه، وه له «خوا» به‌لاوه له که‌س نه‌ترساوه و «جاریه»‌ای له خه‌لیفه‌ی شه‌رعی نه‌بن
له که‌سی تر و هرنه گرت‌تووه و کچی خوی به خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌ر داوه و به جینگه‌داری راستی
نه‌وی زانیوه. نه و «اعله‌ی ^{علیه}» به‌مان خوش نه‌وی و به شیری خواو خوش‌ه‌وستی پیغه‌مبه‌ر
و درگای شاری زانستی نه‌زانین. مه‌بستی مه‌وله‌وی نه‌وه بووه: نه‌گه‌ر حه‌زره‌تی
«اعله‌ی ^{علیه}» خوی به خه‌لیفه بزانیاوه لای وابوایه پیغه‌مبه‌ر ^{علیه} بپیاری داوه نه و خه‌لیفه
بی، دهستی له و خه‌لافه‌ت هه‌ل نه‌گرت، وه «جاریه»‌ای و هرنه نه‌گرت له حه‌زره‌تی
«نه‌بوبه کر ^{علیه}» و کچی خوی نه‌ه‌دا به حه‌زره‌تی «عومه ر ^{علیه}».

جاریکیان «موحه‌ممد پاشای جاف» له گه‌رمیان نه‌خوش نه‌بن، مه‌وله‌وی نه‌چن
بزلای بزه‌وال پرسی. پاشا به مه‌وله‌وی نه‌لی: دوّعایه کسی خیزی بز بکاو
ئاموزگاری‌یه کیشی بکا. مه‌وله‌ویش نه‌لی: بز دوّعای خیز درتغی ناکم،
ئاموزگاری‌یه که شم نه‌وه‌یه: تو خاوه‌نی دوو شتی مالی دنیاو ئیمان. ماله‌که‌ت هیشتا خوت
ساغی «مه‌حمود به‌گ» و «عوسمان به‌گ» و مناله‌کانی تر دابه‌شیان کردووه له تیوانی خوش‌بانا،
ئیمانیشت شه‌یتان خوی بز مه‌لاس داوه. ماله‌که‌ت هه‌رجی لی دی قه‌یدی نیه، چونکه
مالی باوک هه‌ریو نه‌ولاده، ده خیلت ناگات له ئیمانت بی شه‌یتان به تالان نه‌ی با.

«مه‌وله‌وی» شیوه‌ناسیش بووه. له شیخ «جافر»‌ای شیخ «نه‌حمدہ‌دی ناوجاف» م بیست،
که نه‌ویش له نه‌وه‌یه مه‌لا «نه‌بوبه کر ^{علیه}»‌اهو خزمی مه‌وله‌وی‌یه، وته: روزنکیان باوکم و
شیخ «سه‌عید»‌ای مامی نه‌چن بزلای مه‌وله‌وی، مامم له مه‌وله‌وی نه‌پرسن نه‌نم کوره
نه‌ناسی که له گه‌لمه؟ مه‌وله‌ویش له باوکم ورد نه‌بیته‌وه و نه‌لی: بخرا کاکه شیخ نه‌نم کوره
سه‌روپیچی شیا له قوره‌داعی نه‌چن. مامم نه‌لی: راست نه‌فرمومی، برازامه و دایکیشی له
سه‌بیده کانی «بەلخه»‌ای «قەردادغ».

ئىستا ئەم وردە سەرگۈزەشتانەي «مەولەوي»م لە ياد بۇو، وا نوسيمەوه بەلکو بۆ ئەۋە
بىشىن لە سەرتىكەوه كەلکىكىانلىقى وەرىگىرى. لە «سەيد ئەحەممەد»ى كورى شىخ «عبدالرّحمانى
عازەبانى»م بىست و تى: كتىيىكم لاي شىخ «نجم الدّينى بىارە» دى مەولەوي نوسيبىوی وە
سەرگۈزەشتەي خۆى تىا نوسيبىوه. داخە كەم من بە درىزىابى ماوەھى مانەوهەم لە «بىارە»
نەئەو كتىيەم دى، وە نە هيچم بىست لە بارەيەوه.

تیپی ئەلف

[۱]

نیمشه و تهنجابن

نیمشه و تهنجابن بی جهسته زهبوونم
دیسان سهرواز کهرد دله پر هبوونم^(۱)

خنه یالان خام هاوردم بـهـردم
هاوار جه دمه هـنـاسـهـی سـهـرـدـمـاـ^(۲)

زوخـاوـگـیـچـ مـهـداـ دـیـگـ دـهـرـوـونـداـ
هـوـوـنـاـوـ هـوـرـشـانـاـشـ جـهـسـتـهـیـ زـهـبـوـونـداـ^(۳)

رهـنـگـ رـهـنـگـ،ـ رـهـنـگـ گـوـلـ گـوـونـ هـوـوـنـمـ
قرـچـهـیـ بـرـیـشـتـهـیـ کـوـورـهـیـ دـهـرـوـونـمـ^(۴)

چـونـ دـانـهـیـ سـهـرـ سـاجـ هـورـ ثـامـاـمـ جـارـجـارـ
جهـ تـاوـ دـوـوـکـهـلـ،ـ جـهـ شـهـرـارـهـیـ نـارـ^(۵)

سـوـزـیـامـ هـهـیـ سـوـزـیـامـ،ـ وـینـهـیـ شـوـعلـهـیـ نـوـورـ
بـیـمـ سـورـمـهـیـ سـوـبـحـانـ ثـاوـهـرـدـهـیـ کـوـیـ توـورـ^(۶)

[۱]

(۱) سهرواز کهرد: سه ریزی کرد. هبوون: خوتن.

(۲) خام: خاو. دمه: کزه بای ساردى سه ریزان که زستانان به به فرهوه به رز نهیته وه.

(۳) گیچ مهدا: گیزی نه خوارد. دیگ دهبووندا: له منهجه لی سینهدا. هور شاناش: قولپی نهدا. جهسته زهبووندا: له لهشی لاوازم.

(۴) رهـنـگـ رـهـنـگـ:ـ رـهـنـگـیـ رـهـنـگـاـوـ رـهـنـگـ.ـ گـوـلـ گـوـونـ:ـ گـوـلـ رـهـنـگـ.ـ بـرـیـشـتـهـ:ـ بـرـژـاوـ،ـ وـاتـهـ:ـ گـیرـۆـدـهـیـ نـهـمـ حـالـمـ.

(۵) هور ثامام: هەل نه هاتمه وه. شه رارهی نار: بلیسیهی ئاگر.

(۶) سـوـزـیـامـ:ـ سـوـوـتـامـ.ـ سـورـمـهـیـ سـوـبـحـانـ:ـ کـلـهـیـ خـوـایـیـ.ـ ثـاوـهـرـدـهـیـ کـوـیـ توـورـ:ـ هـیـنـراـوـیـ کـیـوـیـ توـورـ.

من قهقهنه نه ویم، ها بیم وه قهقهنه
یه کجاريچ ئیمشه و، ها به رشیم جه دهس^(۱)
ئه وهند خه يالان بـهـردم وـهـ درـوـون
پـهـی دـوـورـیـ يـارـانـ بـهـ تـرـ بـیـمـ زـهـ بـوـونـ
رـوـ جـهـ شـهـ وـ فـیـشـتـهـ، زـارـوـ زـهـ لـیـلـمـ^(۲)
ساـقـیـ اـسـاـ جـامـیـ، ئـهـ مـجـارـ دـهـ خـیـلـمـ^(۳)
بـدـهـرـ پـیـمـ نـوـشـ کـهـ چـوـنـ هـهـرـدـهـ جـارـانـ
وـهـ رـهـ غـمـ گـرـدـیـنـ گـرـوـیـ مـهـیـ خـوارـانـ^(۴)
شـیـعـرـ وـیـمـ تـهـنـخـوـایـ سـهـمـتـوـرـ سـازـیـ^(۵)
لـیـ دـهـرـ، سـاـنـهـیـ چـیـ اـهـرـ تـارـیـشـ گـازـیـ
چـنـگـ پـیـکـوـ نـهـ جـهـ رـگـ نـهـ غـمـهـیـ سـازـهـ کـهـتـ
بـهـ رـارـوـ تـوـتـوـ مـیـقـراـزـ گـازـهـ کـهـتـ^(۶)

(۱) قهقهنه: پـهـلهـ وـهـرـنـکـهـ. نـهـ وـیـمـ: نـهـ بـوـومـ. بـهـ رـشـیـمـ: دـهـ رـچـومـ. وـهـ کـهـ لـیـنـ قـهـقـنـهـ کـهـ
مرـدـنـیـ نـزـیـکـ نـهـیـتـهـوـهـ هـهـنـدـیـ پـهـلـ وـ پـوـوـشـ کـوـنـهـ کـاتـهـ وـهـ وـ دـهـسـ نـهـ کـاـ بـهـ خـوـنـدـنـ بـهـ سـهـرـیـاـ
وـهـ لـهـ خـوـشـیـ دـلـیـ خـوـیـاـ نـهـوـنـدـهـ بـاـلـ نـهـدـاـ بـهـ کـاـ تـاـ ئـاـگـرـ لـهـ بـالـهـ کـانـیـ نـهـیـتـهـ وـهـ پـهـلـ وـ
پـوـشـهـ کـهـشـ ئـاـگـرـیـ تـیـ بـهـ نـهـیـ وـهـ خـرـیـشـیـ نـهـسوـوتـیـ. دـیـسـانـ خـوـلـهـ مـیـشـهـ کـهـیـ نـهـیـتـهـ وـهـ بـهـ
قهـقـهـسـیـتـکـیـ تـروـ هـهـرـ بـهـمـ چـهـشـنـهـ...
واتـهـ: لـهـ گـرـیـ دـهـرـوـنـیـ خـوـمـاـ ئـاـگـرـمـ تـیـ بـهـ بـوـوـ سـوـوـتـامـ وـهـ مـشـهـوـ بـهـ یـهـ گـجـارـیـ لـهـ دـهـسـ
دـهـ رـچـومـ.

(۲) فـیـشـتـهـ: زـیـاتـرـ، لـهـ «ـبـیـشـتـرـ»ـیـ فـارـسـیـ یـهـوـهـ هـاـتـوـوـهـ.

(۳) بـدـهـرـ پـیـمـ: بـمـدـهـرـیـ. هـهـرـدـهـ جـارـانـ: جـارـیـ جـارـانـ. وـهـ رـهـ غـمـ: بـهـ کـوـیـرـایـیـ چـاوـیـ.
گـرـدـیـنـ: هـهـمـوـ. گـرـوـ: دـهـسـتـهـ.

(۴) تـهـنـخـوـاـ: لـهـبـاتـیـ. لـیـ دـهـرـ: لـیـ بـدـهـ. تـارـ: تـهـلـ. وـاتـهـ: شـیـعـرـهـ کـانـیـ خـوـمـ بـهـ نـهـیـ لـهـبـاتـیـ سـازـوـ
سـهـمـتـوـرـ لـیـ بـدـهـ، بـاـ هـهـرـ تـهـلـیـکـیـ وـهـ کـوـوـگـازـیـ وـابـنـ بـوـزـ دـهـرـکـیـشـانـیـ رـیـشـهـیـ جـهـ رـگـمـ.

(۵) بـهـ رـارـوـ: دـهـرـیـتـنـیـ. تـوـتـزـ: چـینـ چـینـ. مـیـقـراـزـ: مـقـهـسـ. وـاتـهـ بـاـ نـهـ غـمـهـیـ سـازـهـ کـهـتـ چـنـگـ
گـیـرـکـاـ لـهـ جـهـ رـگـمـ، وـهـ چـینـ چـینـ وـهـ کـوـوـگـازـیـ مـقـهـسـ دـهـرـیـ کـیـشـیـ.

ساده رویش! که‌فی بده نه رووی ده
گیان موته زرهن په‌ری ریزه‌ی ده^(۱)

موغه‌ننی! لئی دهه یه‌ک ئیمشه و سازان
بە‌شقی ئه‌و که‌سه توش ئاوات وازان^(۲)

بە‌لکه خەمانم تو دهه‌ی و باد
هە‌های جوانم، فریم هەن مراد^(۳)

ساقی! سا ده خیل و فریادم رس
بە رووی نازهه و جام گیزه و دهس

دهور دهه و ناز چون هەردە جاران
پیم دهه یه‌ک مەنی سه‌باو ئیواران^(۴)

با وس بالینم سیلاو هوون بو
ئامیتەی زوخاو دیگ دهروون بو^(۵)

وه ختن سەرتا پام ببۇ و زوخال
بۇی سفتە کەم هور گیرو شەمال^(۶)

ساقی! ئامانه‌ن، نەشوو جە ویرت
و فریادم رس تو بە‌شقی پیرت^(۷)

(۱) که‌ف: به‌ری دهست. ریزه‌ی ده: لە‌رینه‌وی ئه و نه‌لقارنی بە‌کەللەی دەفوون.

(۲) سازان: سازه‌کان. بە‌شقی ئه‌و که‌سه: بە عەشقی ئه‌و که‌سەو. توش ئاوات وازان: بە ئاواتى گۇارنى و تىنى تۆۋەيە.

(۳) دهه‌ی: بدهی. فریم هەن مراد: ئاواتم زۆرە.

(۴) دهور دهه: سوورى بخى. يه‌ک مەنی: پىكىنگى يە‌ک مەنی، واتە: گەورە.

(۵) باوهس: بابه‌س. بالینم: سەرینم. سیلاو: لافاو. ئامیتە: تىکەلأو.

(۶) ببۇ: بىيى. بۇی سفتە کەم: بۆ پەروزىم. هور گیرو: هەلگرى، بى‌با.

(۷) نەشوو جە ویرت: لە‌پیرت نەچم.

بەل ئىميشەو خەمان نەدەرۆم وە باد
ساقى! گيان، قوربان، خاتر كەرە شاد^(۱)

بۇوه وە باعس ئەي نىم گيان سەخت
سا بەلكە نەمرق «مەعدۇومى»ي بەدبەخت^(۲)

..... — —

[۲]

ئازىز! ديارەن^(۳)

ئازىزا ديارەن، وادەي لوامەن
ئەلەلەدەي ئا خەنە وە ناما مەن^(۴)

دەولەتە كەي وە سل پانە زەوالەن
جارىوتەر دىدەن بالات مەحالەن^(۵)

سَا دلْم وەش كەر وە ئىلىتيفاتى
بىدىيە وە لاؤھ، بويۇوت ساتى^(۶)

(۱) نەدەرۆم وە باد: نەمدا بە با: خاتر كەرە شاد: دلْم خۆشكە.

(۲) واتە: بىھ بە هۆى مانە وەي ئە و نىيە گيانە نارە حەتم بە نە مرم.

[۲]

(۳) مەولەوي ئەم پارچە شىعرەي لە سەرددەمى فەقىيەتىدا بىز «شىخ عەزىزى جانە وەرىيى» ھاۋىتى نوسىيە كە لىيى جوىي بۇوه تەۋە و چۈوه بىز «بانە».

(۴) لوامەن: رۇيىشتىمە. ئەلەلەدە: ئەلەلە داع، مالاوايى. ئە وە ناما مەن: نەگەرانە دوامە. لە هەندى نوسخەي تىرىدا زەرازە: «ئاما و ناما مەن». واتە: هاتە وەو نە هاتە وەمە.

(۵) وە سل: بە يارگە يىشتن. پا نە زەوالەن: بىن لە لەناؤ چۈونە. جارىوتەر: جارىتكى كە.

(۶) وەش كەر: خۆش كە. ئىلىتيفات: لە كىردىنەوە. بىدىيە وە لاؤھ: بىرۋانە بە لادا، لايە بىكەرە وە بويۇوت: بتىبىنەم.

با به یو شنّوی شیرین رازه که
گوش ده رو لادی مهینه گازه که^(۱)

ئاخر سه فرهن، را خمه‌یلی دووره
مهنzel بئ پایان توشه زه روروه^(۲)

دینت توشه‌ی چم، مهیلت توشه‌ی دل
رازت توشه‌ی گوش، مهندل وه مهندل^(۳)

کئ زانو چون بئ نه دنیای فانی؟
با ببونه بهین گهردهن ئازادی!

من شه‌وی نالله جوش ئاوه رده بئ
سه‌گئ ئاسانهت بیدار کهرده بئ^(۴)

یاناسته بئ سه‌بل دیده، نه‌فسن
نه‌سیم گرد پات به رو پهی که‌سی^(۵)

جه‌مینت زه حمهت نیگام کیشابو
که‌ف پات وه خار دیده ئیشابو^(۶)

(۱) با به یو: با بیت. شنّو: شنه. شیرین رازه که: قسه خوشکه. گوش ده رو: گوی شل کا. لادی: تاوی. مهینه گازه که: نه و خوشکه استهت که مهینه گازی لئی گرتلوه.

(۲) ئاخر سه فرهن: دووا سه فره. را: رئ. توشه: توشلو.

(۳) دینت: دیتنی. چم: چاو.

(۴) ئاسانهت: بئر قاپیت. له «ئاسانه» وه هاتلوه. واته: نه وه ک شه و تکیان نالله من جوشی هینابی و سه‌گئ بئر قاپیتی بیدار کردیتله وه.

(۵) ناسته بئ: نهی هیشتبنی. نه‌فسن: هه ناسه بیلک، تاویلک. به رو: برئ، بیا. واته: یا خود لافاوی چاوم تاویلک نهی هیشتبنی بای نه‌سیم توزی پیت بھرئ بئ یه کیلک.

(۶) جه‌مینت: ناوچاوت، ته‌وئلت، له «جیبن» ای عربی بھو هاتلوه. نیگام: سه‌یرکردنی من. که‌ف پات: بھرئ پیت. خار: درک. واته: نه وه ک ناوچاوت ئازاری پئن گه‌یشتبنی به هؤی نه وه وه که من بئ روانیو، یا خود بھرئ پیت به درکی برژانگم ئیشابی که به سه‌رابی ئه رو شتی.

یا که رده بُو دل دیوانه که ته نگ
وه خت نیشانه دلان پهی خه ده نگ^(۱)

پهله پهله پهی زهوق زامنی وه تیرت
ئازار دابو تای زولف زهنجیرت^(۲)

یا خو تودابوت وه دل مه زهی مه رگ
تیر خه ده نگت دابو نه توی جه رگ^(۳)

یا مه رده بُوت دل دیوانه دلگیر
جه تیر ئهندازی که رده بُوت ته قسیر^(۴)

یانه دابوت توزگه رد پالاکهت
په رئ سورمهی چهم سفتهی بالاکهت^(۵)

تُوبویه رجه من، من زوو ویه ردم
هیممهت بُو، ها ژار مه حروومیت وه ردم^(۶)

(۱) خه ده نگ: تیر. مه عنای ئم شیعره له گەل شیعری دوايى دايىه.

(۲) زهوق: زوووق، چهشتىن. واته: يا خود دله شىتىه خەفتارە كەم كاتىك كە دلان ئىبن بە نیشانه بُو تيرى چاوت، پهله پەلى كردىنى بُز چەشتى زامن لە تيرە كە تۆزه، وە لە پەله پەلدا ئازارى گەياندىنى بە تای زولفى تۆزكە بۇوه بە زەنجىر دلى منى پىچ بەسراوه تەمە.

(۳) دابوت: دايىتت. شاعير پاش ئوهى داواى لې بۇوردىنى تاوانە كە خۆى كرد لە يار، دىتە سەر باسى تاوانە كانى ئەويش تاگەردىنى ئازاد بکا. ئوهەتە ئەلىن ياخود تۆ تامى مەرگت بە دلەم چشاندىنى و بە تيرى بىرئانگە كانت جەرگمت بىندار كردىنى و دلەت پىچ بەش كردىنى لە پېڭاران بە تير.

(۴) مه رده بُوت: شىكاندىتت. واته: ئەگەر دلىشىتت لە تير بىچ بەش نە كردىنى، كە مت دايىتى و درېغت لىنى كردىنى، وە بۇوه دلەت شىكاندىم.

(۵) پالا: كەوش. په رئ: بُو. واته: تۆزى كەوشە كانت نە دابىنى بُوكلەي چاوى ئە كەسە سووتاوى عەشقى بالا لە.

(۶) بويه: ببورە. وېردم: بۇوردم. هىممەت بىز: خواحافىز بىز. وەردم: خواردم.

چه پگهه رد پهی دووریت شانا مورهی نه رد
 وه زاهر «بانه» ش وه بههانه که رد^(۱)
 تا فله لک پهیمان نه بههانه بو
 ئه ر سه د بانه بو، باز شوکرانه بو^(۲)
 ئه ر فرسه تش دا پهی دل خه مینت
 عومری دووباره ن جاري توئه ر دينت^(۳)
 وه ناستش، ئازيز! تو وه سلامهت
 ديده ن ديدار كه ووت ئه و قيامهت ا^(۴)

A decorative horizontal line consisting of a series of black dots on either side of a central solid black circle.

(۱) چه پگهه رد: گهه رد و دوونی چه پگهه رد. شانا: وهشاندی. بانه: شارنکه له کوردستانی تیران
له سنتوری ناوچه‌ی «پینچوین»وه. واته: گهه رد وون که زاري خوي هه‌لدا دوروبي هيينا،
ئيتر چون بۇ بانه کرد به ييانو، ۇم شيعره له نوسخه‌کەي مە حمود پاشادا بەم جۆره
نۇ وسىء اوھ:

چه پگه رد جه خاتر ویش هه رگیز نه ویه رد که هی بیچ جامی مان پر جه گه رد نه که رد
واته: گه رد دونون روژی دهستی له ئاره زوی خۆی هەلنه گرت، روژی نه بیو جامی مهی مان
پر نه کا له خالک و خۆل.

(۲) په یمان: بومان. هر سه: با سه د جاریش، هرچند. واته: تا گه ردون له سه ر بیانوو بی پیمان، ئه گه ر هر بز بانه ش مان دور بخاته و هر شوکرانه بژیرین.

(۳) دل خه مینت: دوسته دل پر له خه فه ته که ت.

JOURNAL

کوه ته زن نه و دیوان سارای قامه و سر

و اته: چاو بز که و تنه و هت که و تو و دبه و خانه دهشت مه حشہ.

[۳]

نه‌مجار سه‌خت تهره‌ن

نه‌مجار سه‌خت تهره‌ن زامم جه‌ه جاران
 چل مدق دایم چون گهسته‌ی ماران^(۱)
 هر وه زور مهنده‌ن رای ئامای نه‌فه‌س
 تای ریشه‌ی تاقه‌ت شیه‌نم جه ده‌س^(۲)
 بلى‌سه‌ی فيراق سوچنان جه‌سته‌م
 ناسوره‌ن زامان گاز خم به‌سته‌م^(۳)
 دووی که‌واو دل پوشان سه‌ه هردان
 زه‌رد که‌رده‌ن روخسار پايز ده‌دان^(۴)
 سه‌سامه‌ن عاله‌م يه‌کس‌ه جه ناله‌م
 فه‌له‌ك مه‌وره‌ي به‌د شانا وه تاله‌م^(۵)
 مه‌ينه‌ت سه‌ه به‌زه‌ن، شاديم زگاره‌ن
 ساقى! جامه‌که‌ت نه‌مجار وه‌کاره‌ن^(۶)

[۴]

(۱) چل مدق: چل نه‌دا.

(۲) ئامای نه‌فه‌س: هه‌ناسه‌دان. شیه‌نم جه ده‌س: له ده‌سم ده‌رجووه.

(۳) سوچنان: سوتاندورویه. ناسوره‌ن: لىنى كردووم به تیراوي. گاز خم به‌سته‌م: كه به گازى مه‌ينه‌ت لېم په‌يدا بورو.

(۴) دوو: دووكه‌ل. كه‌واو: كه‌باب. پوشان: داي پوشيوه. زه‌رد که‌رده‌ن... تاد: پايزى ده‌ردى روخسارى زه‌رد هه‌لگىزراوم.

(۵) تاله‌م: «طالع»م، به ختم. واته: گه‌ردون زاري خرابى بۆ به‌ختى من هه‌لدا.

(۶) زگار: زويرو خمه‌تبار. واته: نه‌مرۆكه كه مه‌ينه‌ت باويه‌تى شاديم له دلا نيه، وه‌ختى نه‌وه‌يە پياله كم بدەيتنى.

بُرئی وه مه‌جلیس لا به رپه‌ردی شه‌رم
 وه دهوری دیسان به‌زمی که‌رمی گه‌رم^(۱)

تا موتیریب وه ساز حه‌نجه‌رهی بی‌گه‌رد
 هوردو مه‌قامی دهوا که‌ررو ده‌رد^(۲)

به‌ل ناکانه‌ی چی به‌یو جه لاوه
 وه مه‌قامه‌که‌ی قه‌قنه‌س ثاساوه^(۳)

به‌زمیمان جهم بو چون هه‌ردیه جاران
 بنوشین جامی وه یاد یاران^(۴)

هه‌ر وه زور مه‌ندهن نیم نه‌فه‌س باقی
 پرکه‌ر جامه‌کت، ده‌خیلم ساقیا

ئه‌ر ئازیز وهی ته‌ور لیم که‌ررو ستم
 خه‌لاسیم نیهن ئه‌مجار خاتر جهم^(۵)

عه‌رق چون شه‌ونم نیشتهن نه رووی گول
 ته‌رکه‌ردهن تاتای توغراکه‌ی سونبول^(۶)

جه قازان خه‌م، دل که‌ردهن وه ئاو
 وه درو ماقچو مه‌گیزو و گولاو^(۷)

(۱) بُرئی: وه‌ره‌وه. دهوری: هه‌لسوراتیکی تر. که‌رمی: بکه‌ین.

(۲) حه‌نجه‌ره: ئاوازه‌ی بین. هوردو مه‌قامی: هه‌ل بداته لیدانی نه‌قامی.

(۳) به‌یو: بیت. وه‌مه‌قامه‌که‌ی... تاد: واته: نه‌قامه‌که‌ی که وه‌ک ئاوازی قه‌قنه‌س خوش و دلگیره.

(۴) به‌زمیمان جهم بو: کزپری بیه‌ستین.

(۵) لیم که‌ررو ستم: ستمم لئی بکا. شیعره کانی دوواوه باسی ستممی یار ئه‌که‌ن.

(۶) گول: مه‌به‌ستی کولمی یاره. توغراکه‌ی سونبول: زولقه لول خواردووه که‌ی که وه‌ک مزّری توغرایی وايه.

(۷) واته: له مه‌نجه‌لی خه‌ما دلّمی تواندوه ته‌وه و کردوویه به ئاو، که‌چی به دروی خۆی ئه‌لئی گولاو ئه‌گرم.

ئازىزم! گولاؤ بۇي خۇى كولم تۇن
ئەر بۇي تۇنەبۇي گولاؤ جە كۆن؟^(١)

زەرەي بۇي زولفت كەفتەن نە بەرزان
بۇي گولان كەردەن جە بەرزان هەرزان^(٢)

ئازىز، وە مەرگت گەر ئىنسافت بۇ
ھەنى كافى يەن بۇي زولفت پەي تو^(٣)

ئىتىرچ حاجەت وىت مەدەي عەزاو:
قەبۈل كەرى جەور مەگىرى گولاؤ؟^(٤)

..... —————

[٤]

ئىحيانەبۇون^(٥)

ئىحيانەبۇون، سانەشۇون مەردەن:
نامەكەش ئامان، گلەيش كەردەن^(٦)

(١) خۇى: ئارەق. جە كۆن: لە كۆي يە. (٢) زەرەي: تۆزىتكى.

(٣) ھەنى: ئىتىر. كافى يەن: بەسە.

(٤) عەزاو: عەزاب، ئازار. قەبۈل كەرى... تاد: خۇت ماندوو نەكەي گولاؤ نەگرى.

[٤]

(٥) مەولەوي ئەم غەزەلەي لە وەلامى دۆستىتىكىا نۇرسىيە كە نامەي بۇ تاردووھو گلەيىلىنى
كىردووھو لەنامە كەي دا.

(٦) ئىحيانەبۇون: زىنندۇن نەبەمەوە. نەشۇون مەردەن: نەچمەوە مەردىن. ئەم شىعرە بە پىى
ھونەرى «بىدىع» پىى ئەللىن «الفو نشر». نىوهى شىعرى يە كەم دوو بەشە، نىوهى شىعرى
دووھەمېش ھەروھە. بەشى يە كەمى نىوه شىعرى دووھەم نەگەرپىتەوە بۇ بەشى يە كەمى
شىعرى نىوهى شىعرى يە كەم، بەشى دووھەمى نىوه شىعرى دووھەمېش نەگەرپىتەوە بۇ
بەشى دووھەمى نىوه شىعرى يە كەم. واتە: چۈن زىندۇن نەبەمەوە لە پاش مەردىن لە بەر
دۇورى ئەوكە نامەي ھاتۇوھ بىز؟ وە چۈن نەمەمەوە كە گلەيىلىنى كىردووم؟.

قاسد! شو و لای نهونه نه مامه
 چون یاوای، پیش دهر نهی جواو نامه^(۱)
 جهه نه سکنه نجه بین دهس سوروشه که ت
 بانی نامه کهی زیباو زوشته که ت^(۲)
 به باده کهی ویت جام جام و هردهوه
 تالی سه فرای دهد دووریش به ردهوه^(۳)
 فهه رمایت بهو له فز شه که رازهوه
 گا جه رووی عیتاب، گاوه نازهوه^(۴)
 نه و خت هیجران ویداعت فاما،
 نه و شه مالدا په بامت ثاما^(۵)
 دهیسا هوریزه، خه میاره کهی ویم
 بو شاد بهر وه دین دیداره کهی ویم^(۶)

(۱) قاسد: نیرراو. شو: برق. یاوای: گه بشتی. پیش دهر: بیده‌ری.

(۲) نه سکنه نجه بین: جوزه شهربه تیکی ترش و شیرینه. دهس سوروشه که ت: به دهستی تو دروست کراوه که. زیباو زوشته که ت: جوان و ناشیرینه که ت، به لام لیرهدا مه بهس خوش و ناخوش که ت^(۷). چونکه نامه کهی ههندیکی خوش و ههندیکی ناخوش. مه عنای نهم شیعره به سراوه به مه عنای شیعری دواهی بهوه.

(۳) باده: مهی. ویت: خوت. و هردهوه: خواردیهوه. و اته: نیرراو بچز پی بلن کهوا نامه پر له قسهی خوش و ناخوش که تی خوئندهوه که و هک سکنه بینی ترش و شیرین وابوو که بو نه هیشتني سه فرانه خور تهدهوه، و به خوئندهوهی سه فرای دهدی دووری لا برد. له ههندی نوسخه داله جیاتی «به باده کهی ویت» نرو سراوه: «بیماره کهی دل» و اته: دل برینداره که...

(۴) فهه رمایت: فرموده بیووت. بهو له فز... تاد: به قسه و هک شه کر شیرینه کانت. گا: گاهی، جاری. و تراوه کهی له شیعری دواوه دایه.

(۵) ویداعت فاما: فامیت خودا حافظی بکهی. په بام: په بیغام.

(۶) هوریزه: هه لسه. خه میاره کهی ویم: هارپی کهی کاتی خه مباریم. له شیعره دا قسه کهی نه دواهی دی که پی و تبوو.

تۆ تیرەکەی ویت، وە زامدارى ویم
تۆبى باکى ویت، بورده بارى ویم^(۱)
ئە وەخت پای کاوەرد دل تەم بۇ
ئەساسەی دوورى ئازىزان جەم بۇ^(۲)
چۈن نەپرېۋىتاي رىستەي سەبۇرى؟
گۈش چۈن وىش مەۋە قىسەي دوورى؟
زوان چۈن تاقەت ھىممەت وازىشەن؟
دېدە چۈن تاقەت شۇن دىيابى شەن؟^(۳)
گېچ مەۋ دەرروون چەنى نىش، ئامان
بەلام ھەى سەر خىل نە توول نەمامان^(۴)
چۈن ياراي نەفەس بەراوه رەدەمن؟
سۆزش وە شەمال رەوان كەردەمن؟^(۵)

(۱) بوردەبارى: ساپىرى. لەم شىعەرە كانى پاشەودا وەلامى ئەداتەوە بىيانووى بۇ دېنىتەوە، ئەلىي: سوئىندە ئەدەم بە تىرەكەي خۆت و بە بىرىندارى خۆم... تاد.

(۲) كاو: زەردو ما. ئەساسەي: ھۆيەكاني. مەعناي ئەم شىعەرە دو شىعەرى دوايى ھەموو لە شىعەرى ژمارە يانزىدە دالى ئەدىتەوە.

(۳) ھىممەت وازى: مالاوايى. شۇن دىيابى: بە شۇتنا روانىن. واتە: كاتى كە داوتىسى ھەردى دل تەم داي گىرتىن و ھەموو ھۆيەكى دوورى ئازىزان كۆ بويىتەوە، تالى رشى ساپىرىنى من چۈن تاپچىرى و گۈئ چۈن ئەتوانى باسى دوورى بىسىنى و زوبان چۈن توانى مالاوايى ئەبىن و چاوجۈن تاقەتى بە شۇتنا روانىنى ئەمېتىن؟.

(۴) نىش: ئىش. نە توول: تازە ھەلچۇرۇ.

(۵) يارا: توانا. نەفەس بەراوه دەمن: ھەناسە دانىمە. سۆزش: سۆزى دەرروون. رەوان كەردەمن: رەوانە كەردىمە.

مه‌ته‌رسو جه حیفز ته‌قریر ئه‌حوال،
سۆچۆ خه‌زانه‌ی خه‌یال شه‌مال^(۱)

من خو شه‌وو رو ئاره‌زووی تۆمەن
په‌رئ دىدەنت نه‌زرو فتۆمەن^(۲)

بەلام، يەن وە ياد بالاکەی تۆوە
دەورم دان وە دەور ساراو سەركۆھ^(۳)

بىۆي بالات هەرزان وە دەشت و دەردان
نمەز راي لاي تۆم وە كام گوزه‌ردان^(۴)

گله‌ي تۆ وەي ته‌ور، حالت وەي نەسەق
دوورىچت وەي رەنگ، خودا تۆ وە حەق!^(۵)

.....—————●—————..

(۱) مه‌ته‌رسو: ئەترسم. سۆچۆ: بسووتى. واتە: ترسى نەوەم ھەيدە گەر شەمال باسى حال و نەحالىم يېتى بۇ لاتان گەنجىنەي خەيالى شەمال گىرى تىچى، چونكە ئەوەندە سۆزم ھەيدە.

(۲) په‌رئ: بۇ. نه‌زرو فتۆ: «نذر الفتح»، بەو سەدەقە يە ئەلئىن كە بۇ ھاتىھىدىي دلخواز نەكىرى.

(۳) يەن: ئەوەندە. معنای ئەم شىعرە بەسراوە بە شىعىرى دوايىي يەوە.

(۴) نمەز: نازانم. واتە دىيارە من ھەميشه خواخواي ئەوەم بۇم ھەلکۈتى بىت بىتىم، وە بۇ گەيشتن بەم ئەنجامە خىپر و حەسەنات ئەكم، بەلام ئەوەندە بە يادى بالاى تۆوە گەپاوم، بۇنى تاو ھەموو دەشت و دەرى گەرتۈوه‌تەوە. لە بەر ئەوە نازانم تىلى لاي تۆ لە كام گوزه‌رەوەيە. تا بىتىم بۇلات. مەولەوي بەم شىۋە جوانە وەرامى خۆشەوستە كەي ئەدانەوە بۇي باس ئەكا كە بۇچى يېنى نەكرا مالاوايى لىنى بىكاو ئىستاش نە ئەتوانى سەرنىكى لىنى بدا وە نە ئەش توانى نامەيتىكى لىنى بىنوسى.

(۵) تۆ وا گله يىم لىنى بىكەيت و منىش حالتىم وابىنى و دوورىشت ئەوەندە ناخوش بىنى، مە گەر هەر خواخۇي بەزەيى پىاما يېتەوە...

[۵]

نارهزوونهندیم

نارهزوونهندیم جه حمه ویده ردهن
فراآن خه یلئی تاسهی توم که ردهن^(۱)

قیلهم بهو ئه حمه بئی هه متای فه ردهن
سهوگهند یه کیوهن چه نی توم وهردهن^(۲)

فکرو خه يالان وه سواسهی وفات
دایم نه دلنه نه رووی سهربسات^(۳)

شەوان تاوه رۆ فکرم جه لاتهن
رۆح رهوانیم نه خاك پاتهن^(۴)

قالبم بئی رۆح، ئەپوام نەمهندەن
من دان حهیات زیندە گیم کەندەن^(۵)

نامت چون ئەوراد سویح و ئیواران
موانووش وه گەرم نه پای دیواران^(۶)

چەمم چون شاباز ویل شکار بۆ
دایم بال پهرواز نه سهربیار بۆ^(۷)

[۶]

(۱) ویده ردهن: تئی پهربووه.

(۲) بەو ئەحەد: بەو تاڭو تەنیايه. سهوگهند: سوین.

(۳) وفات: وفاتی تز. نه رووی... تاد: لم سه زھوی یەدا.

(۴) رۆح رهوانم... تاد: گیانم له سەر خاکى بەریپی تایه.

(۵) قالبم: لاشم. ئەپوام: ئەپوام، گیانم. من دان... تاد: من دانی ژیانم کەندووھو تازه
بە تەماي ژیانی نەمامم.

(۶) ئەوراد: وېردو دوعا. موانووش: ئەی خوتىم. نه پای دیواران: له پەنای دیوارانا.

(۷) شکار: راو. بال پهرواز: بالى گرتىتىھو. نه سهربیار بۆ: بە سەر ولاتانا. واتە: ئەی
چاوه كەم من وەکوو شاباز... تاد. قىسىم كەم لە شىعىرى پاشەوەدا تەرواو ئەبن.

جه سه‌ر قه‌لاؤه مه گیلّون پهی تز
 دهک دیده‌م هر دوو سه‌د جار فدیت بتو^(۱)

ئامان، ههی ئازیز بینایی چاوانا
 گلهم همن جه تز خه‌یلى فراوان

یانی چیش مه‌یلت فه راموش که‌ردەن
 مهر باده‌ت نه جام بى شه‌رتى و هردهن؟^(۲)

وهرنه یانی چیش نه جاران جارى
 خه‌بهر نه‌په‌رسى جه راویارى؟^(۳)

ئومىدم ئىدەن، ئامانەن ئامان!
 جهی فيشتەر ناسور نه‌وزى زامان^(۴)

ئەحوال حالات شه‌رت و وفاکەت
 بکيانه په‌ریم تۆ بى خوداکەت!^(۵)

نه سال و نه ماه، نه هەفتە نه شەو
 نه ساتى ئارام، نه دەقیقە خەو

نمەشۇم نه چەم، دیده‌م، نەدوورىت
 هر ئىد موانوون: ئاخ جه مەھجوورىت!^(۶)

(۱) سەر قەلا: هەوارگەيە كە كەوتىه پىشى دىنى «سەرشاتە» كە نشىنگەي مەولەوی بۇوە. مه گیلّون: ئەگەریم. فدیت بتو: بە قورباتىت بى.

(۲) مەر: مەگەر، بۆچى. باده‌ت... تاد: شەرابىت لە پىالەي بىن شەرتى ياخوار دووھەتەوە؟.

(۳) وەرنە: ئەگىنا. نەجاران جارى: جارى لە جاران. راویار: رېوار.

(۴) ئىدەن: ئەمەيە. نەوزى: نەخەى. واتە: لەمە زىاتر زامە كائىم بە ناسور نەخەيتەوەتەيان كوللىتىتەوە.

(۵) بکيانه په‌ریم: بىتىرە بۆم.

(۶) نەشۇم نه چەم: ناچىتە چاوم. ئەم جوملە مەعناي شىعەرى پىشىو تەواو ئەكەت. هەر ئىد... تاد: وىرىدى زوبانم ئەۋەتە هەمىشە ئەلىم ئاخ لە دوورىت.

ئیسە کى تاقەت دوورى تو دارۇ؟

دەك بەرق غەزەب وە جەستەم وارقا^(۱)

بە سەرگەردت بام، ئەرواحە كەى وىمَا

جـواب سـەرـيـعـ بـكـيـانـهـ پـەـرىـمـ...

.....—●—.....

[۶]

ئەنیس خەيال

ئەنیس خەيال دەرداڭ پىر زام!

مەرھەم جەستەي خەستە كەى ناکام!^(۲)

خەبلىيەن نە گىچىاو بەحر مەھجۇرى

نە دەور دوهى تەنۇورەي دوورى^(۳)

پۇوشە كەى جەستەم وە پەنا كەفتەن

سامىعەم خەبەر ياران نەشەفتەن^(۴)

ئىنىشەللا، چەنى خۆشحالى، شادى

نە شاخە شۆخى گەردوون، ئازادى^(۵)

(۱) دارو: ھەيەتى. وارقا: بىارى.

[۶]

(۲) ئەنیس: ھۆگۈر، پۇوه گىراو. مەولەوي بەم شىعرە قىسىم لە گەل خۆشەوىستە كەى خۆزى كەكا.

(۳) دوهى: دووكەل. تەنۇورە: گىز. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوە بە شىعرى پاشەوەيەوە.

(۴) كەفتەن: كەوتۇوە. سامىعەم: گۈنچىكەم. نەشەفتەن: نەي بىستۇوە. واتە: دەمىتىكە لەشى وەك پۇوشىم لە بەرگىزىھە لۇولى دەلىاي دوورى و دووكەلى تەنۇورە لى جوئى بۇونەوەت كەوتۇوەت لاؤ. ئەۋەتە هېچ باسىتىكى تۆم بەرگۈنە كەوتۇوە.

(۵) چەنى: لە گەل. شاخە: بىا ھەل شاخان. شۆخى: گالىھ بىن كردن.

چهنی وهش بهختی دوو دهس نه گه ردهن
عومرتان وه عهیش عوشرهت ویه ردهن^(۱)

نه ک چون من جه دهس بئ مهیلی دلبهر
مه کیشيو ههر سات هه زار ده رسه^(۲)

دایم دل رهنجوور هیجران یارم
زهنجیر جه فای زولف نیگارم^(۳)

خوسوس شه راهی دووری زور که ردهن
مه زره عهی ههستیم وای سه بون به ردهن^(۴)

که س به وینهی من پر مهینهت نه بؤ
گورفتار دوّس بئ بهینهت نه بؤ^(۵)

هیچ که س موبته لای دووری یار نه بؤ
چون من سه رگه ردان بئ قه رار نه بؤ

که س نه بؤ چون من یار به دکاران
زامدار موژه دیده خوماران^(۶)

جه هاژهی هووناو ده رون پر ده رد
نه گه ردش چه رخ گه ردوون چه پ گه رد

(۱) وهش بهختی: بهختیاری. عوشرهت: خوش را بواردن. ویه ردهن: به سه ربردووه.

(۲) مه کیشيو: ئه کیشم.

(۳) دل رهنجوور: دل شکاو. زهنجیر: يهندی. نیگار: وتنهی جوان. مه به س له یاری وه ک وتنه جوانه.

(۴) زور که ردهن: زوری هیناوه. ههستیم: بعونم. مه به س له له شیه تی. وا: با.

(۵) بئ بهینهت: بئ وه فاو بئ بئین.

(۶) موژه: برژانگ. دیده خوماران: چاو مهستان.

تا جه تو بپریام وه مه رگت قه سه
ساتن ٿاسایش نه دیده نم وه چه
نه که ری خه یا گله بی که رده
نه واچی باده بی شه ریش و هر دهن^(۱)
ئه رزه لیل ده س بی شه رتان نه بون
که هی مه بُو مه بیلت فه رامؤش که روون؟^(۲)

..... — —

[۷]

ئیمشه و هم خه عان

ئیمشه و هم خه مان و هنمه سه رداوه
سه رتا پای ته نم ئایر و هر داوه^(۳)
جه سته زه عیفم، ئیستیخوان ریش
هر ئازای ریشم مه گریا پهی و یش^(۴)
گوشت و پوسته که نهفت پیندا رژیا
مه غزو ئیستیخوان و هه مدا پژیا^(۵)
که س نه بی ئاویش بکه رو سه ردا
بلیسنهش به رز بی و هر ته رفدا
 Zahیره ن دلم هه م کوشن که فته
 داخوم جه دوسان هم کی دور که فته؟

(۱) نه واچی: نه ایی. هر دهن: خواردووه ته وه.

(۲) نه بون: نه بم. که هی مه بُو: که هی نه بی. که روون: بکه م.

[۷]

(۳) وه نه سه رداوه: سه ری لئی دامه وه. ئایر و هر داوه: ئا گری به ردایه وه.

(۴) ئیستیخوان: ئیسقان. ریش: بریندار. هر: هه مهو. مه گریا: نه کولا.

(۵) وه هه مدا پژیا: پژان به یه کا.

جه تاو ئایر تنه نووره‌ی ده رون
 دیسان سه رواز کرد زو خاو چه‌نی هون^(۱)

ساقی با وره ئه و مه‌ی دو ساله
 پیم ده ریه ک جامی حالم به دحاله^(۲)

مو غنه‌نی اکوکه ر سازانت و هم
 سه متوری، تاری، و هم که ره جم^(۳)

نه‌ی چی! سالی ده ر، قه‌زات و مالی
 ده‌منی ده ر جه نه‌ی، ده رون زو خالم^(۴)

هوشی که ر هام فه‌رد! سازان بسازه
 بالات و کالای خه‌مان بوورا زه^(۵)

با وره بسات ته‌مام ته‌یار که
 شه و خه‌فته‌ن شووم به ڙار مار که^(۶)

قه‌زای په‌نجه که ت ده ک له من که‌فی
 خه‌یلی عاجزم، سالی ده ر ده‌فی^(۷)

(۱) سه رواز کرد: لیشاوی هینا.

(۲) با وره: بینه. مه‌ی دو ساله: مه‌ی کون. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «پیم ده ریه ک جامی» نووسراوه «پیم ده ره جامی».

(۳) مو غنه‌نی: گترانی بیث. کوکه ر سازانت و هم: سازه کانت بخه ره یه ک.

(۴) ده‌منی ده ر جه نه‌ی: ده‌منی بینی به شمشاله وه.

(۵) هوشی که ر: هوشی بکه روه. هام فه‌رد: هاو ده م. سازان بسازه: سازه کان رنکخه. کالا: به رگ. بوورا زه: بد ووره.

(۶) بسات: راخه ر، به ره. لیتله دا مه بهستی لی بی هوی رابواردن. ته‌یار: ئاما ده. شه و خه‌فته‌ن شووم: خه‌ی ناخوشی شووم. واته: خه‌وم لئی تال که با خه‌وم لئی نه که‌وی. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «به ڙار مار که» نووسراوه: «وه ڙار مار که».

(۷) له من که‌فی: له من که‌وی.

باوەرە كۈورەي دىل نە جەھدو جەخت
پۇوي تەويىخ وەلاي «مەعدۇومى» بەدېخت^(١)

..... — ● —

[٨]

ئىمشەو دىارەن

ئىمشەو دىارەن بانگم بى شەرمەن
زايدەلى سەمتور كەللەم وە گەرمەن^(٢)

سەداي زىل و بەم مەينەت سەد تەرزەن
خەفت شادىشەن، خەم دەماخ بەرزەن^(٣)

ھۆشم بى هوشەن، فامم قامەت قاخ
بۇي دوورى ئازىز مەيۇم نە دەماخ^(٤)

نەچى ا درەنگەن سا مەكەر درەنگ
فيدائى پەنجەت بام، نە باوەر وە دەنگ^(٥)

ھەرتەرزى پەي وېش بکەرۇ رازى
گىزۇ نە دەرۇون ھەرسازى گازى^(٦)

(١) جەھدو جەخت: جۆش و خرۇش. تەويىخ: سەرزەنشت. واتە: كاكەي دەف لى دەر بە ئاوازى دەفە كەت دىل بىنە جۆش و رووي سەرزەشت بکەرە «مەعدۇومى» اي چارەرەش با يېر بکاتە وە.

[٩]

(٢) زايدەلە: ئاوازە. واتە: ئاوازە كەللەي وەك سەمتور گەرمى كردووو و دەنگ ئەداتە وە.

(٣) زىل و بەم: دوو ئالەتى مۆسىقان. تەرز: جۆر.

(٤) فام: تىن گەيشتن. قامەت: بالا. قاخ: وشەيەكى تۈركى يە واتە هەستە، نېبى لە «قالق» وە هاتېنى. دەماخ: لۇوت. مەبەس ئەۋەتە بالاى تىن گەيشتنم ھەستە لى كراوهەرۇيىشتوو وە.

(٥) مەكەر درەنگ: درەنگى مەكە. بام: يېم. باوەر وە دەنگ: بىنە دەنگ.

(٦) واتە: ھەر رەنگەي قىسەيىن بۇ خۆى بىكاو ھەرسازى تىكى گازى لە دىل بىگرىت.

بجۆشۇ ھەر كەس وە قەد نالىھى وېش
 بىنۇشۇ ھەر كەس وە پىالىھى وېش^(۱)

جەلای ھەرگەردى وە سەدايى وەن
 دەوايى ھەر دەردى وە نەوايى وەن^(۲)

ھەر مەقامى وەت جەگەر تاون بۇ
 تەللى بىچارەي دلان لاون بۇ^(۳)

ئەو سەدايى دەرددە خەيلى دلکەش بۇ
 دل تەفلان ئاسا بەلكم دلۋەش بۇ^(۴)

ھەي پەشىۋى ھۆش، ھەي شىپويان فام
 ھەي عەقل عەبەس، ھەي خەيال خام^(۵)

من و دل وەشى و سەفابى كەردهن
 ھۇونى يەكتەرين تا وەرۋى مەردهن^(۶)

سا دەي، ساحىب نەي! رىشەي دل كەرپەي
 تالىيم دەر، ئەي فەرد وە نەزمەكەي نەي:^(۷)

(۱) بجۆشۇ: بجۆشى، بکولى. بىنۇشۇ: بىنۇشى، بخواتەوە.

(۲) جەلا: پاك بۇونەوە. گەرد: تۆز. وە سەدايى وەن: بە ئاوازىكەوە. وە نەوايى وەن: بە لىدانى نەقامىنەكەوەيە.

(۳) تاون: توپىنه رەوە. لاون: لاونىنە رەوە.

(۴) واتە: ئەو دەنگەت ھەرچەند ئاوازى دەردىش بىن، با خۇش و دلگىر بىن بەلكو دلەم

وەك مىنال بىنى شاد بىن.

(۵) شىپويا: شىپوا. عەبەس: ھىچ و پۈرچ. واتە: ھاوار لە پەشىۋى ھۆش و تىكچونى فام... تاد ھۆرى ئەم ھاوارەش لە شىعىرى دوايىدا دى.

(۶) ھۇونى يەكتەرين: دوڑمنى خوتىنە خۆرى يەكتىرين.

(۷) رىشەي دل پەي كەرپەي: رىشەي دل بىپە. تالىيم دەر: تەعلىم دادە. ئەي فەرد: ئەم

تاقە شىعىرە. نەزمەكەي: بەزم و ئاوازەي.

ئیمشەو وە هەر حاڭ شەو وە رۆ بەروون
ئى خوا سا مەرگى، سەحەر چېش كەروون^(۱)

..... — ● —

[۹]

ئەیاز ھەمپاڙ

ئەیاز ھەمپاڙ نالاٽو ئاخو دوود
عەرزش ھەن وە خاڭ ئاسانەي مەحموود^(۲)
يَاوا، وات، نامەي شیرین ئىنشادت:
نەي رەمەزاندا نەشۇون جە يادت^(۳)
نەكەردەن ئىفتار، دۆسەكەي كامل!
سيواي وە مەي كووس خەيالەكەت، دل^(۴)

(۱) وە هەر حاڭ: هەر چۈن بىن. شەو وە رۆ بەروون: شەو رۆز ئەكەمهو. ئەم شىعرە ئەوه بروكە داواي لە شەمىشال ئەن كرد بە شەمىشال ئەكەلىي دا.

[۹]

(۲) مەولەوي ئەم قەسىدەيەي لە وەلامى مەحموود پاشاي جافا نۇرسىيە كە لە مانگى رەمەزانان بۆي نۇرسىيە دوعاى خىېرى بۆ بکاو بۆي بىارىتە وە لە بارەگاي خوا.

(۳) ئەياز: وزىرە بەناوبانگە كەي سولتان مەحموودى كورى سوبوكتە گىنى غەزنهوي يە. مەبەس لە ئەياز مەولەوي خۆزىيەتى. دود: دووكەل. ئاسانە: بەرددەرگا. ئەم ھەيتانانى ناوى ئەيازو مەحموودە بە ھونەرى بەدىع «تۇرىيە» يى پىن ئەللىن. تورىي ئەوه يە و شەيەك دوور مەعنائى ھەبى، يەكىكى تىزىك و يەكىكى دوور، و بۆ مەعنა دوورە كەي بەكار بەھىزى ئەك بۆ مەعنა نزىكە كەي. ئەوه تەلىرىدا مەبەس لە ئەياز مەولەوي يە، نەك ئەيازى وزىرى، وە مەبەس لە مەحموود مەحموود پاشاي جافە، نەك سولتان مەحموود.

(۴) وات: واتى. شیرین ئىنشادت: خوئىندنەوە خۆشە كەت. نەشۇون: نەچم. وشەي «يَاوا» و «وات» هەر دوو كىيان دىئىنەوە بە سەر جوملەي «نامەي شیرین ئىنشادت» دا.

(۵) سىواي: بىتجىگە. مەي كووس: كاسەي مەي. واتە: ئەي دۆستى كامىل دل بىتجىگە لە كاسەي شەرابى خەيالى تۆ بە هيچى تر بەربانگى نە كر دووه تەوە.

فاتحه‌ی کتاب دُعَام، شه و ثمر رون
ئیلیماس حوسن خاتمه‌که‌ی توْن^(۱)

حـهـق وـهـ لـوـتـف وـيـشـ باـوـهـ رـوـ ئـهـ وـرـيـتـ
سـوـودـ سـهـ رـمـاـيـهـ عـهـقـيـدـهـ كـهـيـ وـيـتـ^(۲)

وـهـ نـهـ مـنـ لـافـاـوـ تـاوـانـانـ بـهـ رـدـهـمـ
دـزـعـاـ رـايـ دـهـرـگـايـ قـهـبـوـلـ گـومـ كـهـرـدـهـمـ^(۳)

نهـیـ چـیـ اـ منـ پـهـنـجـهـیـ پـایـ نـالـهـمـ سـفـتـهـنـ
توـ دـهـیـ چـوـنـ تـهـنـسـیـرـ وـهـ نـالـهـتـ جـفـتـهـنـ^(۴)

چـهـنـدـ فـهـرـدـ «ـمـهـعـدـوـوـمـ»ـ دـهـرـوـوـنـ نـهـ وـهـیـ دـاـ
باـوـهـرـ جـهـ تـهـنـخـوـایـ نـالـهـ وـهـ نـهـیـ دـاـ^(۵)

مـنـ وـنـیـ مـزـانـوـوـ کـامـ تـوـمـ کـالـانـ
یـارـانـ پـهـیـ هـیـمـمـهـ وـهـنـمـ مـهـلـالـانـ^(۶)

کـهـرـمـ دـهـرـ نـهـ دـهـسـ رـجـایـ ئـهـوـگـارـانـ
بـوـبـهـ خـشـهـمـ وـهـ عـهـشـقـ «ـمـظـنـهـ»ـیـ یـارـانـ^(۷)

(۱) فاتحه‌ی کتاب: ئه و ئى کىتىپى. ئیلیماس: داوا. حوسن خاتمه: ئاخىر خىرى. يەك خىستنى «فاتحه» و «خاتمه» بە ھونەرى بەدىع «تقابىل» ئى پىن ئەللىن.

(۲) باـوـهـ رـوـ ئـهـ وـرـيـتـ: بـيـتـتـهـ رـيـتـ.. وـاتـهـ: خـوـاـ، بـهـ مـيـهـرـبـانـىـ خـوـىـ قـازـانـجـىـ باـوـهـرـىـ خـوتـتـ دـهـسـگـىـرـ كـاـ.

(۳) وـاتـهـ: ئـهـ گـيـنـاـ مـنـ لـافـاـوـ گـوـنـاـحـ بـرـدـوـوـمـ وـ دـوـعـاـمـ رـنـگـاـيـ قـبـوـلـ بـوـونـىـ وـنـ كـرـدـوـوـهـ.

(۴) توـ دـهـىـ: توـ فـهـرـمـوـوـ شـمـشـالـىـ لـىـلـدـهـ. وـاتـهـ: مـنـ پـهـنـجـهـىـ پـىـنـ ئـالـهـمـ سـوـوـتـاـوـهـ لـهـ بـهـرـ توـهـوـهـ ئـالـهـمـ نـاـپـرـواـ، بـهـلـامـ ئـالـهـىـ توـ لـهـ گـهـلـ كـارـكـرـدـنـاـ جـوـوـتـهـ، دـهـسـاـ شـمـشـالـ لـىـ بـدـهـ.

(۵) دـهـرـوـوـنـ نـهـ وـهـىـ دـاـ: دـهـرـوـوـنـ لـهـ نـاـپـرـهـ حـهـتـىـ دـاـ. باـوـهـرـ: بـيـتـهـ.

(۶) تـوـمـ: تـوـوـ. كـالـانـ: چـانـدـوـوـهـ. وـهـنـمـ مـهـلـالـانـ: لـيـمـ ئـهـلـاـيـتـهـوـهـ.

(۷) ئـهـوـگـارـانـ: گـورـقـارـانـ. «ـمـظـنـهـ»ـ: مـدـزـنـهـ، گـومـانـ. وـاتـهـ: ئـهـ خـوـاـيـهـ كـهـ توـ بـهـ خـشـىـشـ

و ختنی گوشی شار خاموشان بوجیم
نه بون وه ته سدیع هامسايان ویم^(۱)

..... — · —
[۱۰]

ئازیزم! ئاهیر

ئازیزم! ئاهیر دوروی بالای تو
جهستم که رد وه بول، شه مآل برد پهی کۆ^(۲)

وریشهی پرشی تاو کووره کهی جهستم
شەرارهی لولهی پیشەی شکەستم^(۳)

گرمەو پزیسکەی چەخماخەی پاره
بەرق بەرسکەی شوعلەی شەراره^(۴)

شاخەی شریخەی برووسکەی دەرونون
نه چەم شەتاوان جارى کەرد چۈن هوون^(۵)

ئەخەيتە دەستى تکاي ئەوانەوە كە زۆر گيرۇدەن، بىم بەخشە بە عەشقى گومانى چاڭى دۆستان پىم. مەبەسىش لە بەخشىنى كە لە شىعرى دوايى داباس ئەكا. لە ھەندى نۇوسىخدا لە جياتى «كەرم دەر نە دەس» نۇوسراوه «كەرم دامنەي دەس» واتە: ئەى خوايە كە بەخشەندە گىت ئەوندە زۆرە وەك داۋىتەي پياوى پەنادار وايە خەلک دەستى پيا ئەپىچىن.

(۱) نېبۈن: نېبىم. تەسدىع: مايەي سەرىئىشە. واتە: كە مردم نېبىم بە ھۆى نارەحەت بۇنى دراوسىن گەورە كاىنم.

[۱۰]

(۲) ئاهير: ئاگىر. بول: خۆلە مىش. بەرد پەي كۆ: بىرىدى بۆ كىيان.

(۳) ورشه: شەوق. پرشە: پزىسلىك. تاو: جۆش. پىشە: ئىسقان. شىكتە: شىقاو.

(۴) پارچە: پارچەي دل.

(۵) بەشى دووهمى ئەم شىعرە مەعنائى شىعرە كانى پىشىو تەواو ئەكەت. واتە: شەتاوارە

مهوج مدّو لافاو هون ده جله‌ی دل
نه فواره‌ی چم هور مشانو گل^(۱)

کای دلم نه گیج مهوج فهنا دا
مهوله‌قهن نه بهین خوف و رجادا^(۲)

تؤیج ئینسافت بوز هنه‌نی و هسنه و هس
«بائمه» جه دووریت، هابیم وه قهقهنه‌س^(۳)

تاکه‌ی چون مهجنون و بیل هه‌ردان بم؟
تاکه‌ی خم زده‌ی بار هیجران بم?^(۴)

هر ساتنی دووریت سه‌د ساله‌ن جه لام
ده‌ردم کاری‌یه‌ن وه سه‌رگه‌ردت باما

به‌زه‌یت به‌یق و جه‌سته و حالم
ریشم به‌راما، هره‌س وه مال^(۵)

..... ——————

چاومه‌وه دینته خوار وه ک خوتن. مهوله‌وی ئه‌بوو بیوتایه: خوتن له چاوه‌کانم دینی وه ک شه‌تاو، به‌لام چونکه نه‌یه‌وئ نه‌وه بگه‌یه‌نی که خوتتیکی زور له چاوه‌کانیه‌وه هیناو، هاتووه شه‌تاوی کردووه به «مشبیه» او خوتتی کردووه به «مشبیه به».

(۱) مهوج مدّو: شه‌پول نه‌دا. هور مشانو: همل نه‌دا. واته: لافاوی خوتتی دلی وه ک دجله‌م شه‌پول نه‌دا وه له فواره‌ی چاوه‌کانمه‌وه گل فری نه‌داته سه‌ر. مه‌بیشی له گل زوخاوی دلیه‌تی.

(۲) مهوج فهنا دا: له گیزی له ناو چوونا. مهوله‌ق: «معلق»، وه‌ستاو. واته: دله‌ی وه ک پوشم له گیزی شه‌پولی له ناو چوونا وه‌ستاوه له بهینی ترسی له ناو چوون و هیوای مانه‌وه‌دا.

(۳) تؤیج: توش. هنه‌نی: نیتر. وه‌سنه: به‌سه.

(۴) خم زده: خم لی داو.

(۵) به‌یق: بیت. به‌راما: ده‌رهات.

[۱۱]

ثازیزم، ثاهاي

ثازیزم، ئاماى ئاي بى قەرار وىم!
ئاي ئاي چەمەرا ئاي ئىتىزار وىم!^(۱)

مەوتەنەكەى چەم دىدەش ھانەرىت
غەربىي تاكەى، بۇ وە ماواي وىت^(۲)

ھاي ساقى! بازار جىلوهى دلدارەن
سەوداي خېریدار، دانەي دىدارەن^(۳)

يەكىن وە مایەي گەنج «كەى» وە
چون منىچ وە تاي فەرتۇوت نەيەوە^(۴)

ئەرسەد ھەركەسىن پەي وېش وە راوهن
وە قىيمەت نىين، ئىخلاس حەساون^(۵)

[۱۱]

(۱) ئاماى: هاتى. وىم: خۆم. چەمەرا: چاوهەرى.

(۲) مەوتەن: «موطن»، شۇئىن. ھانەرىت: لەرىتە. واتە: نىشتىمانە كەت كە چاومە چاوى لە پىتە، سا بەس بىن غەربىي وەرەوە بۇ جىتىگاي خۆت. نەش گونجى مەبەسى نەوەبىن: سەرچاوهەى چەمى فرمىسىكم كە چاومە چاوهەرىتە... تاد.

(۳) سەودا: مامەلە. خېریدار: كېپىار. دانە: كەوهەر. واتە: ئەي ساقى ئىستا بازار دەركە وتنى دلدار گەرمە. وە كاتى سەودا كەرنى كېپىارانە بۇ گەوهەرى رووى يار.

(۴) مایە: سەرمایە. كەى: كەي خەسرەو، ئەلىئىن پادشاھى كى دەولە مەند بورو. منىچ: منىش. تا: تال. فەرتۇوت نەي: دەزۈوئى رزىيۇ. واتە: ھەندى كەس لەم سەودا دا سەرمایە دەسيان گەمجى كەي خەسرەوو. منىش دەسمایەم تالە دەزۈوئى رزىيۇ. ئەم شىعە ئىشارەتە بۇ چىرۇكە كەى فرۇشتى حەزرەتى يوسف كە پىرە ژىتكىش ھاتبۇو كلەفە بىن دەزۈوئى پىن بۇ ئەي وىست يوسفى پىن بىكىرى!

(۵) ئەرسەد: ھەر چەند. وە راوهن: بەرپۇوه يە.

مايل کمر بالا و هي لادا چون هي
 دهسيوت دهف بو، ئهو دهس جام هي^(۱)

با بيدار كه رق تاكه‌ي بو غافل
 دهف و سهدا گيان، جام و رهشحه‌ي دل^(۲)

با کلافه بو، ئاخر لوانم
 خاك پاي حمزه‌ت پير موغانم^(۳)

چون دهف، به رگ پوس نيراده‌ت پوشم
 غولام بهر دهس حلقه‌نه گوشم^(۴)

خوم ئاسا خه يلين وە تەن مە يخانم
 چون پياله‌ي واق شيشه‌ي پەيمانم^(۵)

.....—————.....

(۱) مایل کمر: لارکه‌ره‌وه. نهی: قامیش. دهسيوت: دهسيكت.

(۲) رهشحه: تهري، نم. واته: با دهف به ئاوازى خۆزى گيانم بيدار بکاته‌وه و پياله‌ي شەرايىش به تهري دلم پاراو بكا.

(۳) پير موغان: گدوره‌ي ئاگر پەرسىتە كان. لېرەدا مەدەس لە خۆشەوستە كەيد. واته: با دەسمایىه كەشم كلافه دەزوو يەك بىن، قەئى ناكا منىش لە كېپارە كانم و خاكى بەرى بىنى ئەو خۆشەوستەم كە هەموان روويان تىن كردووه.

(۴) پوس: پىس. واته: وە كۈو دەف پىستى خۆشەوستىم بو ئەو لە بەر كردووه ئەلچەي بەندە گىم كردووه تە گۈرم.

(۵) خوم ئاسا: وە كۈو يەي مەي. وە تەن مە يخانم: مە يخانه جىمە. واق: خالى بۇش. واته: شيشه‌ي دلم وە كۈو پياله‌ي خالى وايە هىچى تىانىھ.

[۱۲]

ئازىز تەن وەنىش

ئازىزا تەن وەنىش زامانت خەستەن
مەينەت پاي ئامام وە زەنجىر بەستەن^(۱)

قاسدىيچ واچوون پەى سەفر خاسەن
رەوان بۆ تىز رەو، ھەرس و ھەناسەن^(۲)

ھىز پاي رەفت و ئاماشان نىيەن
ئەو سەرچەمەش وشك، ئىد كۆتا بىيەن^(۳)

سا تو بۇ وە رەغم بەخت بەرگەشتەم
جاڭىز نە دىدەي وە هووناوا رەشتەم^(۴)

با ساتىچ رەقىب دوورىت بکېشىۋ
شەۋى وىنەي من وەي رۆوه نىشۇ^(۵)

[۱۲]

(۱) تەن: لەش. نىش: ئىش. زامانت: ئەو زامانەيلىك كىرۇم. ئامام: ھاتىم.

(۲) قاسدىيچ: قاسدىيکىش. واچوون: بلىم. رەوان بۇ: خۆش بىرۇا. تىز رەو: تىز رەو.
ھەرس: فرمىسىك. واتە: ئەو نىرراوەي كە من پاپەرمۇومەوە بلىم بۇ ناردىن دەس ئەداتىز
ئەرۇا، ھەر فرمىسىك و ھەناسەم.

(۳) رەفت و ئاماشان: ھات و چۈرىان. سەرچەمەش: سەرچاوهى. ئىد: ئەم. بىيەن: بۇوە.
واتە: فرمىسىك و ھەناسەشم كە بەتما بۇون بىن بە قاسد، ئەوانىش كەللىكى ئەۋەيان پۇوه
نەماوه: يەكىان كە چاۋىيەتى سەرچاوهكەي وشك بۇوە فرمىسىكى پىا نايەت، ئەۋىشيان كە
ھەناسەيەتى كورت بۇوە ناگاتە بەرەوە.

(۴) بۇ: وەرە، بىن. وە رەغم: لەرقى. بەرگەشتە: وەرگەراوە. جاڭىر: جىنى بىگەرە. نە: لە.
رەشتە: رېڭىزراو. واتە: كە من نەم توانى بىم بۇلات و كە سىشىم نەبۇو بىنېرەم، خۆت وەرە لە ناو
چاوما جىنگا بىگەرە.

(۵) ساتىچ: ساھەتىكىش. رەقىب: بەدكار. بکېشۇ: بکېشىنى. وەي رۆوه: بەم رۆ رۆھاوار
ھاوارە، يابەم رۆزە رەشەوە. نىشۇ: دانىشىنى.

وهرنـه، سـا چـونـکـه ئـاسـانـهـت دـوـورـهـنـ رـا نـمـهـمـزـانـوـو، سـهـلـهـد زـهـرـوـورـهـنـ^(۱)

دل و لات-هون، ئامان سەد ئامان
ئاموشش، كەردهن، فە چار ئامان^(٢)

چون وہ تام زام دووری سہر شارہن
و سانہ مارو، سیده دن سے ادھن^(۳)

هیچ ماه و هر و تنه نگ و یانه شه وه
پنه ری به له دیم، بکیانه شه وه (۴)

.....

[۱۳]

شیخ کرد سعید

نهی گرد مه وجودی جه توگرت مایه
مه وجود هر تونی، ماسیوا سایه^(۵)

پنهان بی تنهای، وحدت مهوج ورد
بی شناسنای، زوهوریهت که رد^(۶)

(۱) وهرنه: ته گینا نه گهر نایهی بوقلام. نمهزانو: نازانم. مهبهسی: ثم شیعرهی له شیعری
داهاتوودا دهر نه که ونی (۲) و لاتهون: به لاته وهیه.

(۳) سه رشار: به ته اوی سه رخوش بwoo. ويانو: بيانو. مارو: دينيتهوه. واته: به لده که يشم
که دلمه به تامي زامي دوروی له من سه رخوش بwoo، ئىستا لاي تقيمهو بيانو دينيتهوه،
پىزار بوروه له لاشى من ئايتهوه بۆ لام.

(۴) مهور وه تهنج: مه به به تهنجی. پهنج: بتو. بکانه شه وه: بینیره وه. واته: گوئی به بیانووه کانی مهدو و بینیره وه بتو لام تا بیی به بدله دمو و له گه لی پیم بز لات.

11

(۵) گرد: گشت. ماسیوا: غیره. سایه: سبیه ر. واته: ئەی خوایە کە هەرجى ھەیە برونى لە تتووهىيە، ئەوهى بە راستى ھەپىن ھەر تۆزى و لە تۆزى بەلولە وەڭ سبیه ر وايە.

(۶) پنهان بی: پنهان برویت. وحده‌تت: یه کیه‌تی و ته‌نهایست. مهوج ورد: شه‌پولی

به ویت، جهی عالم بین بهقای ناسوت
ئدر وهی گرد جیلوهی و هرین نهشناسوت^(۱)

به سه د جیلوهی تهر بین چوون و چهنه
شناسایی توم نسمه بق، هنه^(۲)

سه روهشم بهی و هسف جهه مالیته وه
باز هم بهی جیلوهی جهه لایته وه^(۳)

باز همه ربه و عاده ت سه روهش نیگاران
پهی فنهای یه کسر خاتر پر خاران^(۴)

۱۱۷

دایه وه. شناسایی: ناسران. زو هور توه کهرد: ده رکه و تینیکت کرد. معنای نهم شیعره له
گهله نیو شیعری دوایی دادی.

(۱) به ویت: به خوت. نهم وشهی به سراوه به شیعری پیشوروه. ناسوت نینسان،
ناده میزاد. واته: تو بق خوت به تهنا بوریت، ده رکه و تینیکت به خوت کرد له نم دنیای بین
بهقای نینسانیه دا تا بناسریت. ئدر: نه گهر وهی: بهم. و هرین: له مه و پیش معنای نهم نیو
شیعره له گهله شیعره کانی پاشوهدا دادی.

(۲) بین چوون و چهنه: نهی خودایه که بین چونیه تی و چهندی تیت. نمه بق: نابی. هنه: تیت.
هیشتا. واته: نه گهر نهم همو ده رکه و تنه پیشیتته وه نهت ناسم، به سه ده رکه و تنه
تریشه وه نات ناسم و تیت ناگه نهی خواه بین چونیه تی و چهندیه تی.

(۳) سه روهشم: سه رخوت شم. بهی و هسفه: بهم و هسفه. باز هم: دیسانه وه. جیلوه:
ده رکه و تنه. سیفاتی خوا دو جوزن، سیفاتی جهمال که معنای نیجابی نه گهیه نه، وه کرو
«منعم، کریم، معطی»، وه سیفاتی جه لالی که معنای سه لمبی نه گهیه نه وه کرو «قدیم،
واحد» واته: نه وه لی نیه و ها وری نیه. معنای نهم شیعره له گهله شیعره کانی دوایی دادی.
له ههندی نوسخه دا نووسراوه: «باز هم» له جیاتی «باز هم»، و «او» له جیاتی «بهی» بهلام
معنای هه رد و وشه که هه وه کیه که.

(۴) بد و عاده ت: به عاده تی. سه روهش نیگاران: جوان چاکه سه رخوشه کان. پهی فنهای
یه کسر: بق له ناو چوونی یه کجاري. خاتر پر خاران: دلداره ده رون پر له درکه کان.

چار نیهن جه دهس جیلوه نه که ردهن
 «بسم الله» ئه و تیخ، ئید که چی گه ردهن^(۱)

یاگیتوهه نیهن داد ویم که روون
 جه دهس تو بیداد وه لای کی به روون^(۲)

واوه‌یلام بی حهه، زاریم بی شومهنه
 جه لای تو فه ریاد، جه دهس تو مهنه^(۳)

..... —————

[۱۴]

ئاپ کن بی هه‌وال^(۴)

ئاپ کی بی هه‌وال لوای تو ناوه‌رد؟
 به ختنش به رگه شت بؤ، هۆشم وە حشى که رد^(۵)

(۱) چار نیهن... تاد: واته: هەر ئەبین خوت دەرنەخەی. بسم الله... تاد: واته: فەرمۇو ئەوه
 تیخ و ئەمە گەردەنی كەچ! مەعنای ئەم چەند شیعرە ئەوهیە: کاتقى كە تو خوتىم بۇ دەر بىخى
 بە نىشانە كانى سيفاتى جەمالى و جەللىت من لە خۆشى ياسەرخوش ئەبىم. جا ئەگەر
 دەوام بەو خۆ دەر خستتە بىدەي زۆرم بىن خۆش ئەبىز، بەلام ئەگەر بە عادەتى يارانى بىن
 بالاڭو جوان و سەرمەست گۈتىم نەدەيتى، وە وەك ئەوان بۇ لە ناو چۈونى يەگجاري دىلدارە
 دىل پىر لە درېكە كان كە خۆيان ئەشارەنەوە ناچارن خۆيان دەرنەخەن، توش خۆتىم لى
 بشارىتەوە، ئەوه مەعنای وايە ئەتهوئى بىمكۈزى. جاكە واته فەرمۇو «بسم الله» ئەوه تىغى
 توو ئەمە گەردەنی كەجى من چى ئە كەي بىكە.

(۲) ياكىتو تەر: جىنگايىھە كى تر. نىهن: نىه. داد وىتم كەروون: هاوارى خۆم بىكم. بىداد:
 شکات. بەروون: بەرم، بىم.

(۳) بىن شۆ: لە ئەندازە بەدەر. جەلای تو... تاد: واته: لای خوت ھاوارت لە دەس ئە كەم.

[۱۴]

(۴) مەولەوی ئەم پارچە شیعرە بۇ حاجى مەحمودى كورى ياروهىسى پياو ماقاۋۇلى
 مەحمود پاشاي جاف نوسىوە لە لاۋاندەنەو «مرثىه»ي «عبدالرحمن»ي كورىدا!

(۵) كىن بىن: كىن بۇو. لوای: رۇشتىنى، مردنى بەرگەشت بۇز: وەرگەزى. هۆشم... تاد:
 هۆشمى وىلى كىوان كرد.

مديا ئەو شۇنت دل نە پەنهاندا
 چون ئىسم «رحيم» وە شۇن «رحمان»دا^(۱)

كۆترەكە ئازاد حەريم دل بىت
 دانەي مۆبەتچىن پەي وىت غافل بىت^(۲)

سەيداد چەپ گەرد ئاخىر فرسەت سەند
 ناكاو دوور ئەنداز دوورىت وە دل شەند^(۳)

هالاي كزەي زام جىڭەر گۈشەي وىم
 موو ئاساو ئايىر ھەر پىچ مەدا پىم^(۴)

ئىش زام سەخت تۆيچ ۋاما پىش دا
 ھەر ئىشەن مدييەي كەفتەن وە ئىش دا^(۵)

(۱) مديا: ئەرىوانى. ئەو شۇنت: بە دوايانا. نە پەنهاندا: بە نەيىنى. چون اسم... تاد: واتە: وەك چۈن ناوى «رحيم» لە «بسم الله الرحمن الرحيم»دا ئەرىوانى بە دواي «رحمان»دا. ئەم شىعرە نەزاکەتىكى جوانى تىدايە چونكە مەولەوي خزى ناوى «عبدالرحيم» بۇوه، وە ئەم كەسەش كە ئەم پارچە شىعرەي بە سەرداھەلداوه ناوى «عبدالرحمن» بۇوه.

(۲) حەريم: ئەرزى حەرام. دانە: دەنكە گەنمۇ دانە وتىلەوشتى وا. مۆبەت: «محبىت»، خۆشەوستى. واتە: تۆ كۆتۈرىكى سەربەست بۇوي لە ئەرزى حەرامى دلدا كەسى تىر ناتوانى يېتى تىنى بىنى، بۆ خۆزت چىنەت ئە كىردى دانەي خۆشەوستى داوناگات لە هېيج نەبۇو. مەولەوي تەشىبىي دلى خزى كەرددووه بە ئەرزى حەرام كە مەككە دەورو پىشىتەتى، چۈن لە وى بالدارو پەلەوەر بە ئازادى ئە سورىتەوە چىنە ئە كەن، وە كەس ناتوانى دەسيان بۆ بەرى، دلىشى وەك ئەرزى حەرام وايە لە يار بەلواوه رىنگاى كەسى تىا نايىتەوە، وە ھەر ئەتوانى بە سەربەستى چىنەي دانەي خۆشەوستى تىا بىكا.

(۳) دوور ئەنداز: لە دوورەوە وەشىن. شەند: وەشاندى. واتە: گەرددوون لە ناكاو فرسەتى هېتاولە دوورەوە تىرى دوور خستەوەي دالە دلت.

(۴) هالاي: هېشتا. موو ئاسا: وەك موو. واتە: هېشتاكزەي ئىشى مردىنى مەنالە كە خۆم وەك مۇوي ھەلقرچاو پىچى بىن ئەخواردم. قىسە كە لە شىعى دوايى داتەواو ئەبىن. وادىارە مەولەوي خۆيشى لە رۆژانەدا مەنالىكى مردىبىن.

(۵) پىش دا: بە سەربا. مدييەي: ئەيىنى. كەفتەن: كە و توووه.

ویت ته‌نیا ئه‌یاز مه‌حمود نه‌زانی
 من شه‌یداته‌ر بیم په‌ریت په‌نهانی^(۱)
 به‌لام با جه تیر به‌لای قه‌زاوه
 پال ده‌یم وه قولله‌ی قه‌لای ره‌زاوه^(۲)
 تا بدؤ سه‌فای بینگانه و خویشنه
 هه‌ر وه‌ختن به‌رو باز مال ویشن^(۳)

..... — ● —

[۱۵]

نه‌ی دل مزگانی

نه‌ی دل، مزگانی، ناما کوچ یار
 شای شادی سه‌ر دا، خه‌مان که‌رد فیرار^(۴)
 هاگه‌ردو غوبار مه‌حمل دیاره‌ن
 ده‌ک لیلاویت بتو چونت قه‌راره‌ن؟^(۵)

(۱) واته: نه‌ی پیاو ماقوولی مه‌حمود پاشا که وه‌ک نه‌یازیت بتو سولتان مه‌حمود، خوت به ته‌نها نه‌زانی لم به‌لادا که هاتووه به سه‌رتا، من دوورا و دوور له خوت ناره‌حه‌ت تر بیوم بوت.

(۲) پال ده‌یم: پال بدهین. واته: باله باتی تیری به‌لای قه‌زاو قه‌دهری خواوه پال بدهین به لووتکه‌ی قه‌لای رازی بیون به قه‌زاو قه‌دهره وه و ملی بتو که‌چ که‌ین.

(۳) تا بدؤ: تا بدا. به‌رو: بیباته‌وه. باز: دیسان. واته: تا بیدا مایه‌ی خوشی دوست بینگانه‌یه، که بر دیشیه وه مالی خویه‌تی و که‌س ده‌سه‌لاتی هیچی نیه.

[۱۵]

(۴) مزگانی: مژدانه. سه‌ر دا: ده‌رکه‌وت. واته: نه‌ی دل مژدانه‌م بدهری وا بارو بنه‌ی یار گه‌یشته به‌ره‌وه... تاد.

(۵) مه‌حمل: که‌زاوه. لیلاویت بتو: لیلاست دایه‌ت. چونت قه‌راره‌ن: چون قرار نه‌گری.

چون بهدهن جه تاو هیجران بالاش
 ئهسلن هازو هیز نهمندهن جه لاش^(۱)

فیراقش به و تهور تهوانا سنهندن
 پاقوهی رهفتار جه لاش نهمندهن^(۲)

فرسهنهن ئهپواح بشو وه پیشواز
 پهردەی بینایی توپهی پایهنداز^(۳)

دیده فهرش بوزوق و سەتح ریشدا
 تاکه سەمندش پا بئیق پیشدا^(۴)

عەینەینا وه ئەسرین تاو پاشی راش کەر
 نەگەرد بئیشى و گۆنای دلەر^(۵)

با شاي خال خاسان جەمین پەرهى گول
 وەی ئەسەوه ياؤ وە مەنzel^(۶)

.....—————.....

(۱) چون: چونکە. مەعنای ئەم شیعرە و شیعرى دواپى بەسراوه بە شیعرە كەى پاشتەوه.

(۲) به و تهور: به رەنگى. تهوانا سنهندن: هیزى لىپ پىپوھ. رهفتار: بە رىتا چۈون.

(۳) ئەپواح: ئەي گيان. بشۇ: بچۇ. پايەنداز: رايەخى ئىرپىن. مەعنای ئەم شیعرە شیعرە كانى پاشەوه لە شیعرى ژمارە (۸) دا لىن ئەدرىتەوه.

(۴) بوزوق: بخات. سەمندش: ئەسپە كەى.

(۵) عەينەين: ئەي دوو چاۋ. ئەسرین: فرمىسىك. تاو پاشى: تاو رشىن. بئیشى: بئیشىتەوه.

(۶) جەمین: جەبىن، ناو چاۋ. ياؤ: بگات. واتە: ئەي گيان ھەل لەكىس مەدە، بچۇ بە پىرىيەوه. تۈپش ئەي پەردەي چاۋ بىھ بە رايەخى بەرپىتى با چاۋرات بخاۋ ئەسپە كەى بە سەرتا بىن. جووتە چاۋە كامى! تۈپەش بە فرمىسىك رىگاكەى بىز تاو رشىن بىكەن نەوەك تۆز بئىشى لە گۆنای وەك پەرەي گولى... تا شاي خال خاسان بەم بەزم و رەزمەوه بگاتە جى.

[۱۶]

ئیمشه و مهینه‌تان

ئیمشه و مهینه‌تان نه دهروون جمهمن
 خیل خانه‌ی که‌یفم پر جه ماته‌من^(۱)
 دیاره‌ن دوه‌ی دووری زور که‌ردنه
 سوپای خم هم هجوم ثاوه‌ردهن^(۲)
 شنؤی ثاره‌زووی و هسلت زوه‌هور که‌رد
 لافاو مهینه‌ت کوگای شادی به‌رد
 هونواد دهروون ریشه‌ی گیان که‌ندنه
 سه‌رمایه‌ی تاقه‌ت نه ده‌سم سه‌ندنه^(۳)
 مه‌حاله‌ن ئیمشه و گیان وه رۆ به‌ردنه
 جاریو ته‌ر ته‌واف ئاسانه‌ش که‌ردنه^(۴)
 با خواس‌هه‌بوروی وه دل باوه‌ری
 خه‌زانه‌ی ئارام پیم عه‌تاکه‌ری^(۵)
 به‌ل وه رۆ به‌روون وه هه‌ر حال ئیمشه و
 که‌روون زیاره‌ت ده‌رگانه‌که‌ی ئه‌و^(۶)
 سه‌ر بینه‌و وه خاک ئاسانه‌ی دل‌بر
 به‌و ئاره‌زووی دل گیان به‌رشز وه به‌ر^(۷)

[۱۶]

(۱) خیل خانه‌ی که‌یفم: خوشی خانه‌م.

(۲) دوه: دووكه‌ل. زور که‌ردنه: زوری هیناوه.

(۳) وه‌ک چژن لافاو دره‌خت له ریشه دیتنی.

(۴) وه رۆ به‌ردنه: بگه‌یه‌نمه رۆز. جاریو ته‌ر: جاریکی تر.

(۵) باوه‌ری: بینی. خه‌زانه‌ی... تاد: واته: هیمنم بکه‌یته‌و.

(۶) به‌ل: به‌لکوو. که‌روون: بکم. (۷) بینه‌و: بینم. به‌رشز وه به‌ر: ده‌رجنی.

[۱۷]

ئاماوه وەھار

ئاماوه وەھار، وەھار شادى

بۇی عەتر نەسیم غۇنچەی ئازادى^(۱)

خىل خانەي خەفت بار بەنيش كەردهن

مەينەت رwoo نىيان وە ماواي مەردهن^(۲)

خەم وىنهى كەمان قامەت خەم بىهن

ھەوارگەي قەدىم نە دەشىش شىھن^(۳)

بەزم شەوق و عەيش نە دەرروون جەمن

ئانە ھىچ نەبۇنە دەرروون، خەمن^(۴)

ئىنه نەتىجەي دىياي بالاى تۆن

نىشانەي ويصال خال ئالاى تۆن^(۵)

سەرور نەشەھى بادەي وەسىل تۆن

تەئىسir بۇي عەتر موشك زولف تۆن^(۶)

[۱۷]

(۱) ئاماوه: هاتەوە. وەھار: بەھار.

(۲) بار بەنىيىش كەردهن: بارى پىچاوهتە. رwoo نىيان: رwooى ئاوه. وە ماواي... تاد: واتە: مەينەت رwooى كەردووهتە جىگاىي مردنو ئەمرى.

(۳) كەمان: كەوان. خەم: چەميوه. شىھن: دەرچۈوه. واتە: بالاى خەم وەك كەوان چەميوهتەوە وەوارگەي كۆنلى كە دلى منه لە دەس دەرچۈوه.

(۴) جەمن: جەمعەن، كۆمەلە. واتە: بەزمى كەيف و رابواردن لە دلا كۆبۈوهتەوە، ئەوهى كە بە ھىچ جۆرى لە دلا نېبى يابە ھىچ نەزەيرى تىيا خەم و خەفتە.

(۵) ئىنه: ئەمە، ئەم ھەموو بەزم و خۆشى يە. دىياي: دىتنى. ئالا: رەنگاو رەنگ. لىرەدا مەبەس جوانە.

(۶) سەرور: خۆشى. نەشە: نەشە. موشك زولف: زولفى رەشى بۇن خۆشى وەك موشكى خوتەن.

سا پیم دور، دهی دهی پهی پهی، ندو مهی مهی
 له تایف مهاردهم به کسهر بکه ر حمهی^(۱)

تا پهی یارانیچ وه ئیتمینان بو
 سه رمایهی نیشات دل حهزینان بو^(۲)

..... ——————

[۱۸]

ئىمشەو ھەر خەھەن

ئىمشەو ھەر خەمن ھانە كەمیندا
 ھەر دەردەن مەدۇم وە رووی زەمیندا^(۳)

دل نە گەردەلوول بى پەرداخى يەن
 دەمانخ نە گېچ بى دەماخى يەن^(۴)

سا، دەرویش ا وە عىشق مەلاوى دەرویشان
 وە يَا هووی وە سۆز ریازەت كېشان^(۵)

(۱) ندو مهی، مهی: لەو شەرابە شەرابم بىدەرئ. له تایف: لە عورفی «صوفیه»دا بە پىنج شوئىن ئەلین كە لە سنگى ئادەمیزاد دا نۇورى خوايان بە سەرا دى. ئەو پىنج شوئىنە: «قلب» و «روح» و «سر» و «خفى» و «اخفى» ان جا مەدولوی لېرەدا ئەلنى: ئەو پىنج له تىفەي منە لە ئەنجامى دوورى و بىن مەيلى يارا مردوون، سادەي پەي دەرپەي لەو مەيم بىدەرئ، با ئەو پىنج له تىفەيەم زىندىوو بىنەوە.

(۲) واتە: تا بىبى بە هۆزى مەتمانە كەردىنى دلى ياران ترىش، وە بىبى بە سەرمایهی خۆشى بو دلى خەفەتباران.

[۱۸]

(۳) ھانە كەمیندا: لە پەنادا خۆزى داگرتۇوە. مەدۇم: ئەمدا. وە رووی زەمیندا: بە عەرزا.

(۴) گەردەلوول: گېڭەلۇوکە. بى پەرداخى: بىزەوقى.

(۵) واتە: سوتىند بىن بە عەشقى پىرى دەروىشان و بە ھوارى «ياهو»ى ئەو خوا پەرەستانەي كە ریازە ئەكىشىن. سوتىنلە سەر خوراوهە كە لە شىعري دوايى دادى. «ریازەت

الى

هر پاسه مهبوّ زهیلی، ده خیل
چیته‌ی زیاته رمازه و زهیل^(۱)

پهی دیگ دهروون جوش کولو کهف
تەسکین نمەك كزەي كەفو دەف^(۲)

با بهیو و هش و هش سوزه‌ی سه‌دakte لره‌ی نه‌وای تهرز شیرین ئه‌دakte^(۳)

به و نایرها، به و دائره و
خاص بـنیهـر هـستـیـم وـهـ ثـایـرـهـ وـهـ^(۴)

بەل ئىمەشە خەمان شىيونان كەلەك
تا سەھەر چۈن بۇ گەردش فەلەك⁽⁵⁾

A decorative horizontal line consisting of a series of black dots connected by thin lines, with a larger solid black circle positioned in the center.

1

کیشان»^{۱۰} دهروشن نهاده که دهروشن ماوهی چل روز له کونجیکی ته کیه خانه‌قا، یا له ژورنالکا به تمیا دانه‌نشن وه له ماوهدا روزی دهنکه خورمايهک زیاتر ناخون و قسه له گهک کس ناکن به نیازی نهاده نه فسیان بشکنی و دلیان رووناک بیته‌وه.

(۱) پاسه مهیز: و ائمه‌ی. چینه: له مه. مازم: مهم‌هیله.

(۲) نمه‌ک: خوی. ته‌سکین: ثارام برونه‌وه. واته: بز نیشاندنه‌وهی جوشی کهف و کولی
مه‌نجه‌لی ده‌رونم خوی‌یه‌ک پی وسته که بریتیه له و کزه‌یه‌ی که په‌یدا نه‌بین له لیدانی ده‌فه‌وه
به له‌پی ده‌س، چونکه مه‌نجه‌لی چیشت که دیته‌کوله‌کول خویی ته‌کهن به‌سه‌راو
ئه‌نیشته‌وه.

(۳) بابه یوز: بایت. وهش وهش: خوش خوش. لره: لرینه وه. نهوا: ناوازه. تهرز: شیوه. شیرین ٹهدا: خوش لیدان.

(۴) نایریه: ناگر. مه به س ناگری سوژی دهنگی خوش وستی به. دایریه: مه به س که الله دده ف که به. بینه: بینه. هستیم: بیونم. واته: چاک بیونم بینه به ناگر ووه.

(۵) شیتونان: بشیتونی. واته: به لکو نه مشه و خم و خهفت که لکی فرو فیلی خوی
تیکدا، بوسه ینی یش خواکه ریمه دنیا چون ورهه گه ری!

[۱۹]

نهی روشنی چهم!^(۱)

نهی روشنی چهما تاکه‌ی؟ تهشیریف بهر
لیلاوی، ساده‌ی هوناوهی هون که ر^(۲)

پهی چیش، قبیله‌که عزم سه‌فر که رد؟
سیلاو دووریش ریشه‌ی هستیم بهرد^(۳)

بینایی وه راست دله‌ی پر دردم!
ثای چند سر سخت بیم لوا نه مردم^(۴)

بلیسه‌ی کووره‌ی هیجران بالات
گه‌رمی مه‌حرومی توزه‌که‌ی پالات^(۵)

ثایر دان بهی تهور موبیت سه‌رای دل
یاده‌که‌ت مه‌ندهن پهی مه‌سکهن خه‌جل^(۶)

[۱۹]

(۱) نهم قه‌سیده‌یه یه کیکه له و قه‌سیدانه‌که مهوله‌ی له لاواندنه‌یه عه‌نهر خاتونی خیزانیا و توونی.

(۲) هوناوهی هون که ر: لافاوی خوین بکه. واته: نهی روشنایی چاوم تاکه‌ی نه‌میتبته‌وه، برق. توشیش نهی ثاوی لیلی چاوم لافاوی خوین بکه.

(۳) پهی چیش: واته: برقی رووناکی چاوم برق او لیلایی دابی، چونکه قبله‌که‌م... تاد.

(۴) مهوله‌ی بهم شیعره قسه له گه‌ل خیزانه‌کوچ کردوه‌که‌ی نه کاو نه‌لی: نهی بینایی راسته‌قینه‌ی دله‌ی پر دردم، چهند سره‌سخت بیوم که تو روشیتی نه مردم.

(۵) پالا: که‌وش. مه‌عنای نهم شیعره به‌سراوه به شیعری دوابی بهوه.

(۶) خه‌جل: داماو. واته: بلیسه‌ی کووره‌ی دووری له بالات و گه‌رمی بیه بمشی له توزی که‌وشه‌کانت به ره‌نگن ناگری به‌داوه‌ته خوش‌هوستی خانه‌ی دلم، یادت داماوه بزر جنگایه‌که تی بجن.

دله! وه بادهی وەسلىش بادى بى
 دەماخت نە ئەوج برج شادى بى^(١)
 ھېجران بالاش وە ھېچ مەزاناي
 وىت وە ساحىب سەبر تاقەت مەواناي^(٢)
 سا ئىسى، ها دەرد دوورىش ئاوه رد جوش
 سەبرت ئەر ئازان بىمانق شنۇش^(٣)

..... ●

[٤٠]

ئارەزووی ئازىز

ئارەزووی ئازىز وەنم سەر داوه
 نە ھەردهى دەروون ئايىر وەر داوه^(٤)
 تاقەت بى وە هوون جە سەختى زامان
 تك تك چەنى ھەرس رىزا وە دامان^(٥)

(١) بادى: بابى. ئەوج: لۇوتکە. واتە: ئەي دل ئوسا بە بادەي گېيشتن بە ئەو لە خۆت بايى بوبوبۇرى و دەماخت لە قەلەپىپەي قەلای خۆشى دا بۇ.

(٢) وە ھېچ مەزاناي: بە ھېچت نە ئازانى. مەواناي: نە خوتىندەوە. مەعناي ئەم شىعرە لە گەل شىعىرى دوايى دا دى.

(٣) نەر ئازان: نە گەر ئازايە. بىمانق: بىمېنى. شىتوش: شىنەي. واتە: نەوسا دوور كەوتەھەوەي بالاى ئەوت بە ھېچ ئازانى و خۆت بە خاۋەن تواناو بوردەبارى دائەنا، جا ئىسىكەوا دەردى دوورى نەو جۆشى ھىتاواھ، بوردەبارىت نە گەر ئازايە و راست ئەكابا شىنەي بىمېنى!.

[٤٠]

(٤) ھەرده: ھەرد. وەرداوه: بەردايەوە.

(٥) رىزا: رۈزى. واتە: لە بەر دوورى يار ھىتى لە شەم توایەوە بۇو بە خوتىن و لە گەل فرمىسىكما رۈزايە داۋىتەم.

خم نه سر جوی هوون سارای دل جهم جهم
بارچنی چون فهوج قافله‌کهی عجهم^(۱)

هر وه زور مهندن نیم نه فهس باقی
وادهی دورتهن، هانا ههی ساقی!^(۲)

دهوری دهر وه ناز وه پیالله‌وه
ژنهنگ دل وه جام مهی بمالله‌وه^(۳)

بؤی گولاله‌ی دهر دلبه ر عه زیزه
مهزهی تام خم یاران له زیزه^(۴)

فه ریادره سیم که، نه جای گشت که سما
مازه ئه و له زهت به رشّو نه ده سم^(۵)

ثیحیام که ر وه جام ساف یه ک مهنى
به لکوو بمانوون، پهی غه منی ههنى^(۶)

(۱) سر جو: بنهوانی جوگه. جهم جهم: جه مع جه مع، کومه‌ل کومه‌ل. بارچنی: باری کرد. واته: خم و خهفت له بنهوانی جوگای خوینی دهشتی دلما کومه‌ل کومه‌ل وه ک ریزی کاروانی عجهم باری رتکخت.

(۲) مهندن: ماوه. دورتهن: گهراشه. هانا: هاوار. مهعنای نهم شیعره له گه‌ل شیعری دوایی دا دی.

(۳) واته: به هزار حال نیوه هه ناسه يه کم تیا ماوه، سا مهی گیپ هاوار وادهی گهراشه به سه رمانا، نازه نینانه به پیالله‌ی مهیوه خولی بخوب به دورماناو به جامی مهی ژنهنگی دلمان بسره وه.

(۴) مهعنای نهم شیعره و شیعره کاتی دواوه له دوای شیعری نهم قه سیده دا دی.

(۵) مازه: مهیله. به رشّو: درچنی.

(۶) ثیحیام که: زیندووم که ره وه. پهی غه منی هه نی: بؤ خه منیکی تر. واته: بؤن کردنی گولی ده ردی دولبه ر زور خوش، وه به چه شنی تامی خه می یاران به لزهته. که واته بئن به هانامه وه مهیله بمرم، به جامی شه رابی سافی یه کمه نی زیندووم بکه ره وه. به لکو بمیشم بؤ ههندی خم و خهفتی تر له پاشه روژا.

[۲۱]

ئىميشەو ھەم دىسان

ئىميشەو ھەم دىسان دەرروون پېر خەمن
 ئەساسەی ماتەم جە لامان جەمن^(۱)
 نە تاوا دۇورى دل بىنى قەرارەن
 بىنايى دىدەم جە خەفت تارەن^(۲)
 شەرىخەو گەرمەن ھەور دۇورى دۆس
 وە فەنا بەردىن مەغزو رەگ و پۆس^(۳)
 شەرارەن گەرپەن نار مەھجۇرى
 كەردىن وە غوبىار كۆگاي سەبورى^(۴)
 نە تاقەت مەندەن نە تۆى دەررووندا
 نە «لەيلى» مەيدىق وە لای «مەجنۇن» دا^(۵)
 ياخوا مەردەنلى بۇ وە مىھمانم
 ئىتىر نەۋىنۇن دۇورى يارانم^(۶)
 بەلكم خەلاسىم نەدەس دۇورىم بۇ
 بە و زۇوخ زامان نەشۇون وە گلکۆ^(۷)

[۲۱]

- (۱) ئەساسە: ھۆيەكان.
 (۲) تار: تارىك.
 (۳) دۆس: دۆست. مەغز: مېشىك. پۆس: يېست.
 (۴) واتە: بلىسەئى ئاگرى دۇورى يار، خەرمانى بوردەبارىمى سوتاندووهو كردووې بە خۆلەمېش.
 (۵) تۆى: تۈنى. مەيدىق: ئەرۇانى. واتە: نەمن ئىتىر خۆم بىن رائەگىرى، وە نە دۆستىش لايەكم بە لادا ئەكادەوه.
 (۶) مەردەنلى: مردىن. نەۋىنۇن: نەبىتم. مەعناي ئەم شىعرە بەسىراوه بە شىعىرى پاشەوه.
 (۷) خەلاسىم: رىزگارىم. نەشۇون: نەچمە. گلکۆ: گۆز. واتە: ياخوا مەرگ بىنى بە مىوانم،

[۴۲]

نیمسال نه و هار^(۱)

نیمسال نه و هار چون خهزان سه رد
به رگ و هرد باع «مهعدووم» بهرد پهی هرد^(۲)

مشیو تاله‌ی من خیلاف نه نگیز بتو
وهرنه، کهی؟ کنی دی؟ وهار گول ریز بو^(۳)

دل و گیج بازی چه پگه رد بازیش و هرد
جفت ثاره زورو که رد، چه پگه رد تاق ثاوه رد^(۴)

بوی «عنه‌نده» نه توی ده ماخم دور که رد
فرسه‌تش ثاوه رد هه‌وای و هبای ده رد^(۵)

۴۲

تا جاریکی تر دوری یاران نه بینم و رزگار بیم له دهس دوری و به زامی پر له زوو خی
دوریه و نه چمه گزپ.

[۴۲]

(۱) نهم قه سیده‌یهش یه کیکه له و قه سیدانه‌ی که مهوله‌وی له لاواندنه‌وی عنه‌نده
خاتونی خیزانیا و تروونی.

(۲) به رگ: پدره. و هرد: گول. به رد: بردی. و اته: نه مسال به هاری نوئ و هک پایزی سارد
په رهی گولی باخی مهعدوومی و هراندو بردی بو کتیو.

(۳) مشیو: نهشی. تاله: «طالع»، بهخت. خیلاف نه نگیز: پیچه وانه هین. و اته: نهشی
بهختی من به پیچه وانه بینی، نه گینا که س هرگیز دیویه به هار گول بو هر تبی.

(۴) گیج بازی: تاقمانه جووته. بازیش و هرد: همل خله‌تا. جفت: جووت. و اته: دلم به
تاقمانه جووتی گه دردون همل خله‌تا، نهم دووانی نه ویست که چی نه و یه کنی نه هینا. له
نهندی نوسخه‌داله جیاتی «گیج بازی» نووسراوه: «که ج بازی». و اته: کاری چه ووت...

(۵) عنه‌نده: مه بنسی عنه‌نده خاتونی خیزانیه‌تی. نه مه «توريه»‌ای تیایه، چونکه
مدعنای عنه‌نده‌ی گیای بون خوش و عنه‌نده‌ی خیزانیشی نه گهیدنی. و هبا: تاعون. و اته:
بای تاعونی نه خوشی به هملی زانی، هات و بونی «عنه‌نده»‌ای له توی ده ماخم دور
خسته وه.

نەی چىا وە بىن بەزم ياران جانى
كام سەفا مەندەن پەي زىنەدەغانى؟^(١)

چۈن مەزاق تالەن جە گردىن لاوه
بۇ وە شىرىنى يەك دوونەواوه^(٢)

يەكىن يەكجاري تاونۇمەوه
ئەو يەكلاونۇم، يَاونۇمەوه^(٣)

..... — ● —

[٤٣]

ئايىنهى كامل!^(٤)

ئايىنهى كامل! نازىزەكەي فەردا
فيداءى ئامات بىم، سەفایت ئاوه رد^(٥)

(١) مەندەن: ماوه، واتە: كاكى شىمىشال ژەن بە بىن رابواردن لەگەل يارانا ژيان
چخۇشى يەكى تىايە؟.

(٢) مەزاق تالەن: تامى دەمم تالە، واتە: لە وەزىعىكى ناخۇشم. گردىن: هەموو. مەعنى
ئەم شىعەزە لەگەل شىعرى دوايى دادى.

(٣) تاونۇمەوه: بىم توئىتىتەوه. ئەو يەك: ئەوي تريان. لاونۇم: بىم لاوئىتىتەوه. يَاونۇمەوه:
پېتمىكەيەتىتەوه. واتە: لە وەزىعىكى تالۇ ناخۇشا ئەزىم، بە دوو ئاوازى شىرىنەوه وەرە بۇ
لام، ئاوازە يەكىان يەكجاري بىم توئىتىتەوه، ئەوي تريان بىم لاوئىتىتەوه زىندىدوم بىكانەوه،
ھەروەك چۈن لە قىامەتا بە فۇرىيەك ھەرجى زىندىوھە يە ئەمرى و بە فۇرىيەكى تر ھەرجى
مردۇوھ راست ئەيتىتەوه.

[٤٤]

(٤) مەولەوى ئەم قەسىدە يەي لە پېشوازى شىيخ «بەهاءالدين» ئى كورى شىيخ «عثمان
سراجالدين» ئى تەۋىللەدا وتۇوه كە «پىر» ئى بوروھەتاتووه بى سەرلى دانى.

(٥) ئامات: هاتىت. واتە: ئەي كەسى كە وەك ئاونىتەي بىن گەرد وایت بىز وەرگەرتى
شىيۆھ و خۇو روھشى باوکە بىن گەيشتىروھ كەت، ئەي تاقە خۆشەوستە كەم! بە قورىبانى
هاتىت بىم خۆشىت لەگەل خۆت هىتا.

خه‌یلین گهرد پات نه دیده‌م دوور بی
یانه‌ی چهم ویران ته‌مام خاپور بی^(۱)

خاص بی ته‌شریفت هم ئاوه‌رده‌وه
گهرد پات، وتهن ئاوا که‌رده‌وه^(۲)

ساقی، ئینه به‌زم و هسل یارانه‌ن
چه‌رخیچ هر ئه و چه‌رخ هرده جارانه‌ن^(۳)

ده‌وری ده ر و به‌زم و پیالله‌وه
ژه‌نگ دل و زاخ ممه‌ی بمالله‌وه^(۴)

جامیمان جه ده‌س تو هم سنه‌نده‌بتو
فرسه‌تهن، نسیو نه‌ک نه‌مانده‌بتو^(۵)

..... — — — — —

(۱) واته: ده‌میکه توزی که‌وشه‌کانت دووره له چاوه‌کامن و مالی چاوم به ته‌واوی ویران بwoo. گوایه وله‌ک بانی خانوو که خولی به سه‌ره‌وه نه‌میتی دلوپه نه‌کاو ویران نه‌بی، چاوی نه‌میش ئه‌گه‌ر توزی که‌وشه‌کانی شیخی به سه‌ره‌وه نه‌بی فرمیسکی لئی ئه‌رژی کوئز ئه‌بی.

(۲) خاس بی: چاک بwoo. وتهن: نیشتمان. واته: چاک بwoo دیسان ته‌شریفت هیناوه‌توزی پیت وتهنی خوی - که چاوه‌کانی منه - ئاوا کرده‌وه.

(۳) هرده جاران: جاری جاران. معنای ئه شیعره و شیعره‌کانی پاشه‌وه له دوا شیعرا دی.

(۴) ئه م شیعره له قه‌سیده‌ی ژماره (۲۰) يش‌دا هه‌بwoo، به‌لام لهوی له جیاتی وشه‌ی «بزم» وشه‌ی «ناز» و له جیاتی وشه‌ی «زاخ» وشه‌ی «جام»‌ی دانا‌بwoo. مهله‌وی ئه‌وهی هدیه جارو بار شیعريک له چه‌ند قه‌سیده‌دا دوویاره نه‌کاته‌وه.

(۵) سنه‌نده‌بتو: سنه‌ندبی. نسیو: «نصیب»، به‌ش. واته: کاکه‌ی پیالله‌گیز ئه‌م کاته‌کاتی به‌زم رابواردنی گه‌یشنن به‌یاره، چه‌رخیش هه‌روه‌ک جاران وايه، سا خولی بده به دهور‌مانا و به زاخاوی مهی ژه‌نگی دلمن پاک‌که‌ره‌وه، با تا فرسه‌ته پیالله‌یه‌ک مه‌یمان له دهستی تؤیش و هرگرتبی، نه‌وه‌ک به‌شمان لمه زیاتر نه‌مابین به دنیاوه.

[۴۴]

نازارم جه ویم^(۱)

نازارم جه ویم، بیزارم که ردهن
رهویه‌ی رهمه‌زان جه یادم به ردهن^(۲)

جه وساوه نیهت روزه مثاوه ردهن
هیچ نازارم جه هیچ زورش نه وردهن^(۳)

نه چهم نه دیده نه ازیز بی گه رد
نه گوش نه سه‌دای یاران هام فرد^(۴)

شیرینی نیفتار دلم تالی یه ن
جام نه جه ماعده دوسان خالی یه ن^(۵)

[۴۵]

(۱) مهوله‌وی له مانگیکی رهمه‌زانها به ته‌نیا بروه و بهم قه‌سیده‌یه سکالای حالی خزی بز
یه کن له دوستانی کردووه.

(۲) ویم: خرم. رهوبه: ثاداب و ثوسوول. واته: نازارو ناره‌حه‌تیم بیزاری کرددوم له‌گیانی
خرم و ثوسوولی رهمه‌زانی له‌بیر بردوهه‌تهوه، چونکه نه‌بین روزووه‌وان له رهمه‌زان
خه‌ریکی خواپه‌رسنی بین، به‌لام له‌بدر ناره‌حه‌تی خرم هیچم بین ناکری.

(۳) جه وساوه: له‌کاته‌وه. روزه: روزووه. نه وردهن: نه‌خواردووه.

مه‌عنای نه‌تم شیعره به‌سراوه به شیعره کانی تره‌وه. له ههندی نوسخه‌داله جیاتی «زورش
نه وردهن» نووسراوه «روزه‌ش نه‌مه‌ردهن» واته: روززوی نه‌شکاندووه.

(۴) وشه‌ی «نه»‌ای به‌که‌م و سی‌هه‌م هدر مه‌عنای «نه»‌ای سورانی‌یه له ههورامی‌دا، به‌لام
«نه»‌ای دووه‌م و چواره‌م به مه‌عنای «له»‌یه. واته: له‌کاته‌وه که نیه‌تی روززووم لئی هیتاوه هیچ
نه‌ندامیکی له‌شم له هیچ تیر نه‌بوه، نه چاوم تیر سه‌بیری یاری کردووه و نه گوتیم تیر
راگرتتووه له‌دنگی دوستان.

(۵) نیفتار: به‌ربانگ کرده‌وه. جام: جیگام. واته: دلم له باتی شیرینی، به تالی به‌ربانگ
نه‌کاته‌وه، جیگااشم له ناو تاقمی براده‌رانا خالی‌یه چونکه لئی‌یان دوورم. له ههندی
نووسخه‌داله جیاتی «دلم» نووسراوه: «جه‌لام» واته: له لام.

نه‌وای مه‌رحه‌با نامان نه گوشم
 چه‌نی ئەلوه‌داش هەر نه خرۇشم^(۱)

زاييفيم هەر يەند جە حەد بەرشىهن
 نەسيم ئەر بارۇم عەجايب نېين^(۲)

..... — ● —

[۲۵]

ئازىز! تاڭ رىشته

ئازىز! تاڭ رىشته دەلى خەم بى شۇ
 ئەزەلىانە بەند تاڭ رىشته كەى تو^(۳)

ھەر دوو چەنى ھەم پىچ وەردەن وە ھەم
 جىايى نە بەين مەحالەن سىتم^(۴)

سەر مەوداي ناخون يەكسەر تىدا شى
 ھەرچەند سەعيم كەرد جىايى نەوي

(۱) نهوا: ئاوازه. ئەلوه‌دا: «الوداع»، مالاوايى. واتە: لەم مانگەدا گۈتىم لە مەرحبائى ھىچ دۆستىكەوە نەبوه، بەلام ھەميشە لە بەزمى مالاوايى و دوور كەوتىنەوە يارانا بۇوم. بەكار ھىتىنى وشەي مەرحەبا «مرحبا» وە ئەلوه‌دا «الوداع» لەم شۇنىندا كە باسى خۆى ئەكا لە مانگى رەمەزاندا ئەو دوو وشەش پەيوەندى يان بە مانگى رەمەزانەوە ھەيە، شىتىكى جوانە.

(۲) زاييفيم: زەعىفيم، لاوازىم. يەند: ئەۋەندە. بارۇم: بىمھىتى. واتە: ئەۋەندە لەپۇ لاوازم ھىچ سەير نىھ ئەگەر با ھەلم گرى و بىمھىتى بىز لاي تىۋە.

[۲۵]

(۳) تاڭ: تاڭ. رىشته: ھۇنراوه. بىن شۇ: بىن ئەندازە. ئەزەلىا: ئالا. واتە: تاڭلى رىشته دەلى خەفت لە رادە بەدەرە كەم ئالاوە لە رىشته زۆلە كانى تىۋوە.

(۴) چەنى ھەم: پىتكەوە. واتە: ھەر دووكىيان پىچىان خواردووھ بە يەكەوە بىرون بە گرى كۈتە، وە زۆر زەحىمەتە لە يەك بىكىنەوە.

ئیسه خاس پاسهنه توئنهی سه رده مدا
 هه دوو چهنهی هم پیچ دهی وه همدادا^(۱)
 تا ياران زانان ریشهی جه رگمهن
 پاچیان، ئاویزان وه رووی به رگمهن^(۲)
 هنهی مداران دهه وه سنه ناوه
 نافرین واچان جه گردین لاوه^(۳)

..... — ● —

[۲۶]

ئه و جا بەزمگەن

ئه و جا بەزمگەن کەس جى نه رهسته
 مەنزىلگەن سەياد هەزاران خەسته^(۴)
 من نەچىره كەنی هەزار زام وەردە
 هەر زامى پەن وېش زوخاو سەركەردە^(۵)

(۱) پاسهنه: وايە. نەنی: لەم. معنای ئەم شىعرە شىعەرە كانى پاشەوە هەمروى پىكىدە دى.

(۲) زانان: بزانن. پاچيان: هەل پاچراوه. ئاویزان: بەرەو بۇوه تەۋە، هەلۋاسراوه.

(۳) مداران: بىدەن. واتە: مادەم واتالى رىشتەي دلەم پىچراوه بە تالى زولقى تۈۋە، باشتىر ئەنەن بە تۈش باشتىر پىچيان بىدەن بە يەكى، تا دۆستان بزانن ئەمەنی كە بەرۇ بۇوتەوە بە رووی جىلە كانما تالى رىشتەي دلەم ئاللىز اووه لەگەل تاي زولقى تۆدا، وە لە هەمرو لايەكەوە دەس كەن بە سەنەن كەردن و ئافەرىن كەردىن.

[۲۶]

(۴) جا: شوئىن. بەزمگەن: جىڭىاي بەزم و رابورى دن. جى نه رهست: لىنى رىزگار نەبۇو. واتە: ئەن شۇئىنە ياران بەزمگایە كەسلىنى رىزگار نەبۇو. جىڭىاي راوجىي بانى هەزاران نەچىر بىندار كەردوو. لە هەندى نوسخە دالە جياتى «ئه و جا بەزمگەن» نۇرسراوه: «ئه و نە جاسوسىگەن» واتە: ئەن لە جىڭىاي خۆمات دانى... تاد.

(۵) وەردە: خواردۇو. معنای ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعەرە كانى ترەوە.

ترسیای سه‌دای ماردم هوش به‌رده
ره‌میای بؤی بارووت هه‌رده و هه‌رده^(۱)
که‌ی ته‌وانای سه‌بر دیارانمه‌ن،
یا په‌روای تاقه‌ت بئی یارانمه‌ن?^(۲)
رووم که‌رد وه سارای هه‌ردو به‌رده وه
وه سه‌د ترس و له‌رز جه‌ستم شه‌رده وه
چ داوایی وه نمه‌که‌ردیم چه‌نه‌نی؟
بازدیم، نیم ره‌مه‌ق په‌ی جاری و هه‌نه‌نی^(۳)

..... —————

[۲۷]

ئیمه گشت فانی^(۴)

ئیمه گشت فانی، هه‌ر ئه‌وهن باقی
نازوون وه بازووی پر نه‌برووی ساقی^(۵)

(۱) ترسیا: ترساو. ماردم: چه‌شنه تفه‌نگیکی کونی راوی‌یه. ره‌میا: راکردوو.

(۲) دیاران: ولاتان. واته: منی نه‌چیری هه‌زار زام پیتوه بسوی، زام زوخاو سه‌ر لیوه کردوو، منی ترساوی ده‌نگی «ماردم» له هوش بردووی، له تاوی بونی بارووت هه‌رده هه‌رده هه‌لاتوو، که‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی سه‌پر کردنم هه‌هیده له ولاتانی غه‌ربی دا بین دوست و بین براده‌ر؟.

(۳) چ داوایی‌وهن: چ ده‌عوايتکه، چ شه‌پر تکه. بازدیم: لیم گه‌رتن. واته: کونه کون خرم شاردووه‌ته وه بؤ خرم لیره له گه‌ل هاوری کانم نه‌ژیم، له کوْلْم بته‌وه...
[۲۷]

(۴) مهوله‌وی ئه‌نم قه‌سیدیه‌ی بؤ لاواندنه‌وه‌ی «عبدالرّحمن»‌ی کوری حاجی مه‌ محمودی یاروه‌یس و تووه‌که له ته‌وتله‌دا به گولله‌هیده کی له ده‌س ده‌رچووی شیخ هیدایه‌تی کوری حاجی شیخ ئه‌حمدی کوری شیخ عوسمان کوژراوه. قه‌بره‌که‌ی له‌پاًل خانه‌قای ته‌وتله‌داهیه.

(۵) نازوون: بنازم. پر نه‌بروو: به هیز. مه‌عنای ئه‌نم شیعره له گه‌ل شیعری دواهی دا دئی.

خه‌لasisش دا پیت وه يهك په يمانه
 نازاد بیت جه بهند بهستهی په يمانه^(۱)
 عارفان ج خاس پهی وه حق بهردهن
 وهسيت «حافظ» وه جاثاوه ردهن^(۲)
 ده فشت نه په هلووی مه يخانه که ردهن
 وه سر خاکت دا سه ببووی مهی مه ردهن^(۳)
 قهلم ياد کردار يارو ئه غياردا
 ره قم که رد ته تاريخ وه رووی مه زاردا^(۴)
 جاميش نوشاهه چون مه ردان ويمرد
 «گوشهی مه يخانه وه زاویه که رد»^(۵)

(۱) په يمانه: پاله‌ی شه رابی مهرگ. بهستهی په يمانه: په يمانی له گهـل خوادا به سراو. واته: ټیمه هه مومنان نه مرین و مانه وه هر بـز خوا خـزیه تـی، سـا با بنـازم به شـان و قـولـی به هـیزـی سـاقـی «مه بـهـس قـودـرهـتـی خـواـیـهـ» کـهـ بـهـ پـالـهـی شـهـ رـابـیـ مـهـرـگـ رـزـگـارـیـ کـرـدـیـ وـ لـهـ بهـ نـدـیـ پـهـ يـمانـیـ لـهـ گـهـلـ خـواـداـ بـهـ سـراـوـ نـازـادـ کـرـدـیـ کـهـ نـهـ بـهـ پـنـیـ نـهـ هـیـ نـهـ بـجـوـلـیـتـهـ وـهـ.

(۲) عارفان: خوا ناسه کانی خانه قای ته وئله. معنای نهـمـ شـيـعـرـهـ لـهـ گـهـلـ شـعـيرـیـ دـوـايـيـ دـیـ.

(۳) په هلوو: ته نشت. سه ببو: کروویه. مردهن: شکاندووه. واته: پياوه چاکه کانی خانه قای ته وئله چهند باش بـزـیـ چـوـونـ کـهـ وـهـ سـيـهـ تـهـ کـهـیـ «حـافـظـیـ شـیرـازـیـ» يـانـ لـهـ تـزـدـاـ بـهـ جـنـ هـیـنـاـوـهـ،ـ گـوـایـهـ وـهـ کـهـ چـوـنـ نـهـ وـهـ سـيـهـ تـیـ کـرـدـبـوـوـ کـهـ لـهـ پـاـلـ مـهـ يـخـانـهـ دـاـ بـيـنـيـنـ کـوـوـيـهـ يـيـ شـهـ رـابـ بـهـ سـرـ قـهـبرـهـ کـهـ يـاـ بشـكـيـتنـ،ـ هـاـنـنـ تـوـشـيـانـ لـهـ پـاـلـ مـهـ يـخـانـهـ عـهـ شـقاـ «وـهـ کـهـ خـانـهـ قـایـ تـهـ وـئـلـهـ بـیـ» نـایـهـ قـهـبـرـهـ وـهـ.

(۴) ياد کردار: بـيرـ خـهـ رـهـ وـهـ. رـهـ قـمـ کـهـ ردـ: نـوـوسـیـ. مـهـ زـارـ: گـورـ. معـنـای نـهـمـ شـيـعـرـهـ لـهـ گـهـلـ شـعـيرـیـ دـوـايـيـ دـیـ.

(۵) نوشـاهـهـ:ـ خـوارـدـهـ وـهـ.ـ ويـرـدـ:ـ بـهـ سـهـرـ چـوـوـ.ـ زـاوـیـهـ:ـ کـونـجـیـ عـبـیـادـتـ.ـ وـاتـهـ:ـ قـهـلمـ کـهـ

[۲۸]

ئازىز! وە مەرگەن

ئازىزا وە مەرگت دل نە خرۇشەن
ئارەزووی خەدەنگ پەنجەکەی تۆشەن^(۱)

خەيلیوهن نامان تىرەكەت، ئامان
نامان وە سەر وەخت بىمار زامان^(۲)

وەختەن ساكن بۇ، قوربان سا تىرى
دەماخش بەرزەن، دەخىل زەنجىرى^(۳)

نەواجە حىكمەت بەر بشۇ وە بەر
جارچار وە تىرى دل نەوايىش كەر^(۴)

۲۸

ئىشى ئەۋەيە شىت ئەخاتەوە يادى دۆست و بىنگانە، مىزۇي مەرگى والە رۇوى قەبرەكەي
نووسى كە جامى شەرابى مەرگى نوشى و وەك پىاوان بۇي دەرچوو، كونجى مەيخانەي
عەشقى «وەك خانەقاي تەولىلە بىن» كرد بە عىيادەت خانەي خۆى.

جوملهى «گۆشەي مەيخانە وە زاوىيە كەردى» بە بىن ژماردنى «ى» «ئى» «گۆشەي» و «ھاى»
يە كەمى «مەيخانە» وە هي «وە» او «كەردى» بە پىنى پىتى ئەبىجەد ئەكانە ۱۲۹۶ بۇيە ئەم پىتانە
ناخوتىينىوە چونكە لە شىئە نووسىنەدا نە ئەنۇرسان كە مەولەوی شىعرە كانى بىن
نووسىوە، وە چونكە بە ژماردىيان ژمارە كە زۆرى زىاد ئەبىن. واتە: ئەنۇيە شىعرە بە پىنى
ئىملاي فارسى ئامىزى كۆنلى كوردى بنووسىت، بەم جۆرە: «گوشە مېخانە و
زاویە كەردى».

[۲۸]

(۱) خەدەنگ: تىر. واتە: چاوهەرۇانى تامەيە كەم بە پەنجەي تۆ بنووسىت.

(۲) نامان: نەھاتۇوە. سەر وەخت: بەدەمەيە وە.

(۳) ساكن بۇ: دامىتتەوە، بىرى. دەماخش بەرزەن: لۇوتى بەرزە، فيزى زلە.

(۴) نەوا: نەوهە كۈو. بەر بشۇ: دەرچىن.

وەش وەش تای توغرای ویت بنمانە پىش
با ھەر ناسۇر بۇ، زوو نەبۇ ساپىش^(١)

[٤٩]

ئاخ، چراخ! ج ئاخ؟^(٢)

ئاخ، چراخ! ج ئاخ؟ ئاخ پەی ئاخ دارى
چون من خاتىر خار، خەمبار داخ دارى^(٣)

بىشامىن وە سەير سەر سەراو چەمن
ج نەو چراغم نەو چەمن، ج مەن^(٤)

نالەمان كەردا چەنى بولبولان
چەنى نالەيى؟ چون سفتە دلان^(٥)

تانە قەفسدا مانمان نەفەسى
ئەوان پەی گولان، ئىمە پەی كەسى^(٦)

(١) وەش وەش: خۆش خۆش. توغرا: زولۇقى لوول. بنمانە پىش. بىنى بتوئىنە. واتە: جارو
بار تاي زولۇقى لوولى خۆتى پىشان دە، با بىرىنى ساپىز نەبىن، چونكە زولۇقت وەك مار
وايەو ماران گازىش بە دېتىنى مار بىرىنە كەمى دېتەوە سۆ!

[٤٩]

(٢) مەولەوي ئەم قەسىدىيە بۇ «مە لا چراغ» ناوى دۆستى نۇرسىيە.

(٣) ج ئاخ: چۈن ئاخىن. پەی ئاخ دارى: بۇ بىرادەرنىكى ئاخ ھەلکىش و داخ لە دلى وەك
خۆم. خاتىر خار: دل بىرىندار.

(٤) بىشامىن: بچىرىۋىنایە. سەر سەراو چەمن: مىرگ و كانياو. مەن: من. مەعنائى نىوه
شىعىرى دوايى ئەم شىعىرە لە گەل شىعىرە كانى ترا دى.

(٥) چەنى: چۈن. سفتە دلان. دل سۇوتاوان.

(٦) واتە: ج من و ج چىراخى بىرادەرم لەو مىرگ و كانياوەدا لە گەل بولبولان دەسمان
بىكىدaiيە بە نالەو خۇىنەن وەك دل سۇوتاوان، تا قەفەزى سىنەمان ھەناسەيە كى لى دى،
ئەمان بۇ گولان و ئىمە يىش بۇ يار...

[۳۰]

نه‌دای په‌شیوه^(۱)

نه‌دای په‌شیوه حالات جه‌سته
دووره‌ن جه ته‌حریر خامه‌ی شکسته^(۲)

به‌لام «مه‌عدووم» هرس دیده‌ش جوش و هرده‌ن
ناعیلاج خامه‌ش و ده‌سگیر که‌رده‌ن^(۳)

په‌له‌په‌ل پیکان په‌ل و خامه‌دا
یه‌ک فرد ره‌قهم که‌رد و رووی نامه‌دا^(۴)

ئیسه دیده‌ی دل دیوانه‌که‌ی ویت
نه بیخ ناودا مه گیلۇ په‌ریت^(۵)

..... — — — —

[۳۰]

(۱) ئەم قەسیدە‌یەش يەكىكە له و قەسیدانە كە مهوله‌وی له لاۋاندە‌وەي عەنبەر خاتۇونى خېزانىما و تووپە.

(۲) نەدا: باس كردن. واتە: باسى په‌شیوه حالەتم بەم قەلمە شكاۋەم نانۇسرى، پىرىستى بەوەيە خۆم بىم بۇلات بۇت باس كەم.

(۳) هرس: فرمىسىك. واتە: به‌لام من فرمىسىك چاوم لىشىاوي كردووه كۈرۈپ بۇوم، له بەر ئەوھى پىم ناكىرى بىم بۇلات، واناچار پەنام بىردووه تە بەر قەلم تاچەندى بىن بىكىئ بۇتى بنووسىنى. له هەندى نوسخەدا نىوهى يەكەمى ئەم شىعرە بەم جۈزە نووسراوه: به‌لام مەعدووم، غەرقەرس جوش و هردهن.

واتە: به‌لام مەعدووم خنكادە لە فرمىسىكى كۈلۈپ هاتۇوه جوشدا.

(۴) پیکان په‌ل: دەسە. قايىم كردووه. ره‌قهم كەرد: نووسى.

(۵) مە گىلىق: نەگەرى. پەرتىت: بۇت. واتە: ئىستا.

[۳۱]

ئازىزم، گەردهن...

ئازىزم، گەردهن بىلۇور بىن گەردا
ئەمانەتى تىۋو دلەي پېرى جە دەرد
چۈن جە زىد وېش بىيەن ئاوارە
غەرييەن، قەدرش نىڭا بىدارە^(۱)
فەراموش نەبۇ لادى، درەنگىنى
سۈيھى وە تىرىنى، شامىنى خەدەنگىنى^(۲)

..... — — —

[۳۲]

ئارەزووسى^(۳)

ئارەزووى ئامايى مەرگ وىت كەردهن
گۆيا خەلاسەت وە دل ئاوه رەنگىنى^(۴)
ئەپەي تۆ نەبۇ دۆسەكەي گيانى
چەند بۇ پەروز بۇ تۆ هەر بىمانى^(۵)

[۳۱]

(۱) زىد: جىگاى زايىن، لە دايىك بۇون، نىڭا بىدارە: راگىرە.

(۲) لادى: كەم. ئەم دالە بە «ى» منگن ئەخۇتنىرىتەوە. درەنگىنى: زۆر. واتە: كەم و زۆر فەراموش و بەرەللەي مەكە، بەيانى و تىوارە بە تىرىپۇه ناتىك ئاگادارى بکە.

[۳۲]

(۳) ئامايى: هاتنى. گۆيا: گوايە. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعرى دوايى دا دى.

(۴) بىمانى: بىيىنى. واتە: خۆزگەي مردىنى خۆتت خواتىروو، گوايە بە تەماي ئەمۇھ بۇونى كە رىزگار بىيى لە مەيىنه تى دىنيا، بەلام خوانە كا ئەم ئاواتەت بىتە دى، بۇ ئەوهى تا دلدارە كانت مابن و ئاگریان تى بەر بىيى، تۆيش ھەر بىيىنى و بۇ سۆى لەشى سووتاوبان بىن بە لووتتا.

[۳۳]

ناخ پهی خهلوه‌تمن

ناخ پهی خهلوه‌تمن بدیام وه بئی خم
سیوای تو دیدم، که س نه دیام وه چم^(۱)

دل پهی دیده‌نت کام خهلوه‌ت سازو
توی دیده‌یجم بئی، مه‌ردم نمازو^(۲)

..... — · —

[۳۴]

ئازیز! وه س بووزه‌م

ئازیز! وه س بووزه‌م نه گیجگاو خم
وه س چون بینایی پنهان‌بهر نه چم^(۳)

وه ختن جه وه سلیچ هر دلم ریش بو
مشیو وه سل و فه‌رقشان چیش بو؟^(۴)

[۳۳]

(۱) بدیام: بمروانیایه. که س نه دیام: که س نه دیایه.

(۲) سازو: دروست بکا. توی: له توی، له ناوی. مه‌ردم: بیبلیه‌ی چاو. نمازو: نایه‌لئی.
وانه: خۆزگا جیگایه کی چۆلم ده س ئە که‌وت بە بئن خم لئی یهوده بمروانی یایه بۆت وله تو
به‌ولاوه که س به چاوی خۆم نه دی‌بایه. به‌لام، داخی گرانم دلم شوئنیکی چۆلی بۆ ساز
ناکرئ که لئی یهوده بپوانی بۆت به ته‌نیا خزی، چونکه باشترين شوئن که بۆ نه‌و ده س
بدات گلینه‌ی چاومه، که چی له وئی‌یشا بیبلیه‌ی چاوم ئەبن به ملۆزم وله گەلما سه‌یرت
ئەکا...

ئه‌وه‌ش ده س ئەدا که «مه‌ردم» به خه‌لکی مەعنائی بده‌ینه‌و بلىئين: به‌لام ئەگەر له
چاویشما دات نیم خه‌لکی هر سه‌یرت ئەکەن و ئاواته کەی من نایه‌ته دی.

[۳۴]

(۳) وه س: به س. بووزه‌م: بمخه. به ر: به. مەعنای ئەم شیعره له گەل شیعری دوایی دادئ.

(۴) مشیز: ئەشئی. واته: ئازیز به س به هۆی نه دیتنه‌و نوقمی گیزاوی خه‌فهتم بکه، وه

نازین! جه دووریت

ئازیزا جه دووریت تەن بى كلافه
رۇح بى وە تەنۈن حاڭ ئىزافە^(۱)

[۳۶]

ئاي چەنە سەرچەنگ

ئاي چەنە سەرچەنگ چەرخ چەپ وەرمدا
چەرخ چەنى چەرخاو من مام نەمەرمدا^(۲)

[۳۷]

ئەو ساتە زانام

ئەو ساتە زانام بەختە كەم شەپ بى
عىلە كەم ھامراي عىل سەگ وەپ بى^(۳)

٤٥

بەس خۆتملى ون كە، وەك چۈن بىنائى چاولە ناو چاوا بىز كەس نايىرى، چونكە ئەگەر
بىشى لە كاتى بە يەڭىشتىشا ھەرنەت بىن ئىتىرى ئەن جىاوازى بەينى بە يەڭىشتىن دوورى لە يەڭىچى بى؟.

[۳۵]

(۱) واتە: لە بەر دوورى تۆ لەشم لۇولى خواردووه وەك كلافەى دەزوو وە گىانم لەشا
نەماوه، وەك چۈن لە زوبانى عەرەبىدا «تۇين» -كە دوو سەرە، يَا دوو ژىزە، يَا دوو بۆرە لە
ئاخىرى وشەوە - بە سەر ھەر وشە يە كەوە بۇو، وە ئەو وشە يە «اضافە» كرا بىز لاي وشەي
دواوهى، ئەو تەنۈنە نامىئى، ھەروھا گيانى مەنيش بە هۆزى پەيوەندى خۆشەویستى تۆزە
لەناو چۈوهە فەوتاوه.

[۳۶]

(۲) سەرچەنگ: چەپۆك. وەرمد: خواردم. واتە: ئاي چەند چەپۆكى چەرخى چەپگەرمد
خواردو چەند جار چەرخ ھەل سوورا، كەچى من ھەر مامەوە بۆ مەينەتى دنیاو نەرمد.

[۳۷]

(۳) واتە: ئەو سەعاتە زانيم بەختم شەپەكە ھۆزۈگەلە كەم بۇون بە ھاۋىتى ئەو ھۆزە كە
سەگ وەپ تىايد.

تیپی بی

[۱]

باعیس و جوود

باعیس و جوود جه ماه تا ماهی،
 ده لیل نیسبات سونع ئیلاھی،^(۱)

«ضیا» بیناییم، نور چەمانم،
 سەرمایەی حەیات دین و ئیمانم!^(۲)

من ویم مزانوو بى ئەمریم کەردەن
 ئیتاعەی فەرمان عەبدیم نەبەردەن^(۳)

عومرم سەراپا غەرق غەفلەتنەن
 زاد ئاخرم بار خەجلەتنەن^(۴)

بەلام مشیۆ تو و فەزلەکەی ویت
 کردەی من نەبۇ بەھانە پەریت^(۵)

[۱]

(۱) ماهی: ماسی. واتە: ئەی خوايەکە هۆزی بۇونى ئەم جىهانەی لە مانگەوە بە بەرزەوە تا
 ماسی لەو ژىزەوە، كە ئەمانەش بەلگەن بۆز نیسبات كردنى پەروەردگارى خوا. مەلهوی
 لەم شىعرە يالە سەر ئەقسىيە رۆيشتووە كە ئەلتىن تۆبى زەوی بە سەرپاشتى گايە كەوەيدەو
 گاكەيش لە سەر ماسى يەك بەندە... ئەش توانرى بوتى مەبەسى ئەوهەتە: لە ئاسماňەوە تا
 بىنى عەرز.

(۲) «ضیا»: رووناکى. واتە: ئەی خوايەکە بە هۆزى تۈۋە رووناکى لە بىليلە چاوما پەيدا
 بۇوه تو و بناغە ژيان و ئايىنمى...

(۳) وىتم: خۆم. واتە: من خۆم ئازاتم بى ئەمریم كردووە بە پىيى پەيرەوى بەندەيى
 فەرمانم جىي بەجى نەكردووە.

(۴) زاد: توتشۇو. ئاخىر: قىامەت. خەجلەت: شەرمەزارى.

(۵) مشىقى: ئەبىن. كرده: كردهوە. پەرىز: بۆت. واتە: ئەبىن بە گەورەبى خۆت كارىتكىم لە
 گەل بىكەي خاراپىم نەبىن بە بىانۇوى بىن لوتفى كردىنت لە گەلەم.

ئیغماز که‌ی جه گرد نابه‌کاری من
 جه رو سیاهی و بهد کرداری من^(۱)

پهی من کافی یه‌ن ئه‌ی گرد ئینفعال
 بؤبئه ره‌حم ویت بکه‌رم پامال^(۲)

مهدیه وه تۆمار کرده‌ی ویه‌ردهم
 بدیه وه زهردی رو خسار ئاوه‌ردهم^(۳)

هه‌رچه‌ند شایسته‌ی عه‌فوت نه‌داروون
 رووی شه‌رمندگی وه ده‌رگات ماروون^(۴)

جه بـه حرکـه‌رم بـی بـهـشـم مـهـکـهـر
 شـهـرـنـهـفـسـانـی جـهـ رـاـگـهـمـ لـاـبـهـر^(۵)

تاـبـهـ فـهـزـلـ وـیـتـ بـوـانـیـمـهـوـهـ
 جـهـ دـهـسـ هـهـوـایـ نـهـفـسـ بـسـانـیـمـهـوـهـ^(۶)

بـهـلـکـمـ جـهـ ئـاخـرـ پـهـیـ وـیـمـ فـکـرـیـ کـهـمـ
 تـهـدارـهـکـ پـهـیـ چـهـنـدـ تـهـزـیـجـ زـکـرـیـ کـهـمـ^(۷)

(۱) ئیغماز: چاو پژشی. گرد: گشت. نابه‌کاری: کرده‌وهی ناپه‌سنه‌ند.

(۲) ئه‌ی: ئه‌م. ئینفعال: خه‌جاله‌ت و شه‌رمه‌زاری. واته: من ئه‌م هه‌مرو شه‌رمه‌زاری یه‌م به‌سه، تۆبئی به‌ره‌حمی خوت پئی بئنی به‌سه‌ر ئه‌م کرده‌وه خراپانه‌ما.

(۳) مهدیه: مه‌روانه. ویه‌ردهم: رابردووم. بدیه: بروانه. واته: مه‌روانه بؤ تۆماری کرده‌وه رابردووم، سه‌یری ئه‌و زهردی شه‌رمه‌زاری یه‌بکه که به روومه‌وه.

(۴) شایسته: شایان، لایق. ماروون: ئه‌هیتم. واته: هه‌رچه‌ند شایانی لئی بووردن نیم، به‌لام رووی شه‌رمه‌زاری ئه‌که‌مه ده‌رگات.

(۵) مه‌که: مه‌که. راگه‌م: رنگه‌م. لابه‌ر: لابه.

(۶) بـوـانـیـمـهـوـهـ: بـمـخـوـنـیـتـهـوـهـ. بـسـانـیـمـهـوـهـ: بـمـسـیـنـیـتـهـوـهـ.

(۷) جـهـیـ ئـاخـرـ: لـهـ ئـاخـرـیـ عـوـمـرـهـ ماـ. وـاتـهـ: بـهـلـکـوـ لـهـ ئـاخـرـیـ عـوـمـرـهـ ماـ فـکـرـیـکـ بـؤـ خـۆـمـ بـکـهـمـ وـهـ وـخـۆـمـ ئـامـادـهـ کـهـمـ بـؤـ چـهـنـدـ تـهـزـیـجـیـکـ نـاوـیـ خـواـ.

به‌لام به‌مو شهرت‌ه چه‌نیم قبوقل که‌ی
به‌هانه‌ی ثه‌سباب عه‌فوم وسوبول که‌ی^(۱)

نه‌فس به‌د کردار، بئی دین به‌د بهخت
شوم سه‌رگه‌رداخه‌ی‌الان سه‌خت!^(۲)

په‌ی چیش عاده‌ت وه گوناه که‌ردنه؟
ژار مه‌حررومی ره‌حتمه‌ت وه‌ردنه^(۳)

راگه‌ی حه‌قیه‌ت جه ویرت شیه‌ن
یادت په‌ی مه‌حبوب حه‌قیقی نیه‌ن^(۴)

مـوتـن ثـهـسلـیـتـ نـهـ خـاتـرـ لـوـانـ
مـیـخـ مـوـیـهـتـ نـهـ روـوـیـ خـاـکـ کـوـانـ^(۵)

دـایـمـ گـورـفتـارـ ئـارـهـزـوـوـیـ خـامـیـ
یـهـ کـسانـهـنـ پـهـرـیـتـ نـیـکـیـ وـ بـهـ نـامـیـ
گـاـ خـهـرـیـکـ دـهـرـدـ هـهـوـایـ مـهـجـازـیـ
گـاـ مـهـشـغـوـلـ کـهـسـبـ کـیـرـوـ نـیـازـیـ^(۶)

(۱) چه‌نیم: لیم. وسوبول که‌ی: جی‌به‌جی بکه‌ی.

(۲) مهوله‌وی له شیعره‌وه رووی راز و هرثه‌جه‌رخیتی، وه پاش نهوده‌ی قسه‌ی له گه‌ل خوای گهوره برو نه‌مجار له گه‌ل نه‌فسی خزی قسه نه‌کا. نه‌وهش ده‌س نه‌دا که لیره به‌ولاوه پارچه هه‌لبه‌ستیکی سه‌ریه‌خز بئی وه‌ختی خزی له نووسینه‌وهدا له گه‌ل نه‌وهی پیشودا بی‌بن به‌یه‌ک. (۳) وه‌ردنه: خواردووه.

(۴) واته: بی‌چی رنگای راستیت له بی‌چووه‌ته‌وه بی‌له خوشه‌ویستی راسته‌قینه ناکه‌یته‌وه.

(۵) موتن: نیشتمان. موبه‌ت: «محبت»، خوشه‌ویستی. کوان: داچه‌قاندووه. واته: بی‌چی نیشتمانی راسته‌قینه‌ت له بی‌چووه‌ته‌وه که عاله‌می قودسی نه‌پرواحه، وه می‌خی خوشه‌ویستیت له خاکی دنیادا داکوتاوه که هه‌وارگه‌یه کی وه‌ختی‌یه و پاش ماوه‌یه‌ک به جی‌تی دی‌لی.

(۶) هه‌وای مه‌جازی: خوشه‌ویستی تاراست. له نیستیلاخی نه‌هلی ته‌سهووفدا دخوشه‌ویستی راسته‌قینه خوشه‌ویستی خوایه، وه له‌وه به‌ولاوه به خوشه‌ویستی مه‌جازی دانه‌تین. کیبر: فیز.

گاغه رق هه وای و هسل نازاری
گا حیره ت زده دی رو خسار یاری

هیچ هوشت نیه ن حق خه به رداره ن
فه ردا روی حیساب میزان کاره ن

فکری که ره و، واده دی لواته ن
وه خت شیوی ای شه وق سه و داته ن^(۱)

با وه ره و ده س زادی پهی سه فه ر
ویت نه و سه فه ردا بی توشہ مه که ر

وه ده رگای حق به ر، رو وی په شیمانی
عوزر ئا وه ری که ر کر دهی نادانی

بمه لیباس عه فو بکه روت خه لات
جه و خت مه رده ن بده روت نه جات

وه نسیوت بؤ سه رمایهی ئیمان
نه وی وه ریش خه ند سو خریهی شه بتان^(۲)

وه روی مه حشه ردا بگیلی دل شاد
جه قهید عیسیان دلت بؤ ئازاد^(۳)

..... — ● —

(۱) لوا: رویشن، کوچ کردن. مه به س مردن. شیویا: تیک چوون.

(۲) ریش خه ند: جیگه که مه و گالله. واته: به لکو ئیمان ده سگیر ببی و شه بتان به ریشت پین نه که نئ و گالله ت پن نه کا.

(۳) بگیلی: بسوور پیته و. قهید: کوت و زهنجیر.

[۲]

بینایی دیده‌م^(۱)

بینایی دیده‌م تزو و سلامه
دیده‌نی دیدار کهوت ئهو قیامه^(۲)

 ئهر بینش نیه، هەی ناوات وازم
باز هەر تەسکىنەن گوش وە ئاوازم^(۳)

 وە دل دا تەفسیل زەیلى ویەرد
چىش جە ئەوهەل دا ئاخىش ئاوهەرد^(۴)

 باز بى تاقەتیم نە رووی پەردەوە
دەرگای گوزھرگای چەند فەرد كەردەوە^(۵)

 ھۆریزاو پېچ وەرد دووی کوورھى دەروون
ئاوازەر، بەل هوون، نە دیدەی گەردەوون^(۶)

[۳]

(۱) مهوله‌وی پیش مردنی بە چەند سالیک، کوتیر بۇونیا بەم پارچە شیعره بینایی چاوى خۆی لاۋاندووەتەوە رازى لە گەل دۆستىكى كردووە.

(۲) واتە: بینایی چاوم قەزاو بەلای تزو برد، ئىتىر بینىنى تۆكەوتە ئەو دنيا.

(۳) بینش: بینىن. هەی ناوات وازم: ئەی ئاوانە خوازە كەم. باز: دووبارە. واتە: ئەی كەسىن كە بە ئاوانى بىنېتەوەم نە گەرچى چاوم نەماوه تا بتېيىم، دووبارە ھەرمایەي رەحەتى يە بۆ دلەم كە گۈچكەم ماوه و گۈنم لە دەنگىتەوە يە.

(۴) وەرد: گوزھری كرد. چىش: كەچى. واتە: هات بە دلما كە بە درىزى باسى داماوى خۆمت بۆ بىكەم، كەچى دلەم مەيدانى نەدام، هەر لە ئەوهەل وە ئاخىرى هيتساۋ بۆم نە كرا قىسە كە بىكەم.

(۵) باز: دىسانەوە. نە رووی پەردەوە: لە پەنامە كى يەوە. واتە: بەلام بى تاقەتى و زوپىم دەس بەردار نەبۇو، وە بەدزى دلەم وە لە پەنامە كى يەوە رىڭاي تىپەرپۇونى چەند ھۆنراوهە يە كى بۆ كەدمەوە كە ئەمانە خوارەوە يە.

(۶) ھۆرتىزا: ھەستا. دوو: دووكەل. بەل: بەلکو. واتە: لە بە رېن تاقەتى و زوپىم

ریزا جه سه ردا بلیسهم کم بی
 ثه سباب ته حریر ئهی چهند فرد جه م بی^(۱)

باز چیش بو یاران ده روون پر داخهن
 ئه غیاران ده ماخ دل وه په رداخهن^(۲)

سه رد بیهند گه رمی شهوق هام فه ردان
 گه رمه ن سه ردی زهوق جه رگهی هام ده رادن^(۳)

ریزان سه وزهی گول مه عاریف وه گل
 چو گل بیهند چه مه ن جه سوزهی بول بول^(۴)

نیگای ئیلیفات گوشی چم که مه ن
 رووی ده شت سه فای ئه هل دل ته مه ن^(۵)

تک

دووکه لی ده روونم به رز بورو وه لو ولی خواردو ئاوی له چاوی ناسمان هینا، به لکرو خوتئی لی هینا. ئه م هۆنراوه ناسکه ئیشاره ته به وه که ئه و ته م و مژهی له زهوي به رز ئه بیتنه وه ئبیت به هۆی باران بارین.

(۱) ریزا: ریزا: کم بی: کم بورو وه. جه م: جه مع، کۆمەل. واته: ئه و ئاوی ناسمانه باری به سه رکورهی دلما بلیسهم و گه رمای دل م کم بورو وه، وه هۆی نووسینی ئه چهند هۆنراوه یه م لە لاکتوبورو وه.

(۲) چیش بو: چی بین. ئه غیار: بینگانان. واته: دووباره چی قه و ماوه وا یاران دلیان پر له داخ و دوئمنان دلیان خوش و به په رداخه. له هەندى نو سخه داله جیاتی «باز» نووسراوه: «باس».

(۳) جه رگه: کۆمەل. واته: هى چيە وا گه رمای شهوق و زهوقى ها و پەتكانم سارد بورو ته وه، ساردى زهوقى کۆمەلی هاو ده رده کانم هیزى سەندووه؟

(۴) ریزان: داوهريوه. واته: هى چيە وا پەرە گولى سهوزو جوانى زانست داوهريوه بۆ ئاو گل، وه بۆ چى چه مه ن چو گل بورو له خوتىند و ئوازى به رزى بول بول، يانى: بۆ چى بازارى دۆست و دلدار كز بورو وه؟.

(۵) نیگا: سهير كردن. گوشى چم: لاچاو، يان: گوتى چاو. واته: هى چيە وا سهير

تک

حه‌لقه‌ی خه‌فیه‌ی زیکر ناله‌ی هه‌زار ره‌نگ
چون حه‌لقه‌ی ده‌رگای ویرانان دل ته‌نگ^(۱)

مشیو جه گرد لا زاری و شیوه‌ن بتو
جه کام لا؟ لای دوس، کام دوس؟ وینه‌ی تو^(۲)

که‌ی؟ ئیسته، په‌ی کئی؟ په‌ی دیده‌ی «مەعدووم»
چیش بیه‌ن؟ بیه‌ن جه دیده مەحرۇوم

یانی‌های راسه‌ن، ياقسەی ناسەن
دیاره‌ن کرده‌ی چەپ گەرد هەر پاسه‌ن^(۳)

..... — — —

کردنی ناسکى یار به لاچاوش کەم بۇوه‌تەوە، وە ئەوروانینه نازه‌نینه نەماوه، يان بۆچى یار
بە دەستوورى زوولە قەراخ چەمى بەر ماله‌کە يانا ناپروانى بتو دۆسته‌کانى كە بە
دەوريانەنىش، وە بۆچى رووی دەشتى خۆشى دللى ياران تەم داي گرتۇوه؟.

(۱) حه‌لقة: ئەلقة. خه‌فیه: نهیتى. زیکر: ناوى خوا هېتىان، لە سەر دەستوورى سۆفييە کانى تەرىقەتى نەقشبەندى كە بەيانى و تىوارە ئەلقة ئەبەستن، وە لە ژىزلىتۈوه
ناوى خوا ئەبەن. واتە: هي چىھە واكۆمەل بەستنى دۆستان بتو بىر كردىنەوە لە خوا كە بە
ھەزار رەنگ تىيايا ئىيان نالاند ئىستا واكەم كورت بۇوه وەك ئەلقة‌ی كىلىلى دەرگايى
خانووی وېران كە ۋەنگى ھەلھېتىابى، ئىنسان كە سەيرى ئەكا دللى دائەگىرى.

مهوله‌وی تا ئىستا ھەر خەرىكى پرسىار كردن بۇو، ئىتىر لەمە دواوه وەرام ئەداتەوە.
(۲) مشیو: ئەشى، ئەبىن گردد: گشت. مەعنای ئەم شىعرە لە گەمل مەعنای شىعرە کانى
پاشەوهىدا دىت.

(۳) ناسەن: خەلکە. پاسەن: وايە. واتە: هەزى ئەم كارەساتەي كە باسمان كرد ئەبىن
ئەوه بىن كە لە ھەموو لايدە كەوه پۇستە ھەر گرگىان و شیوه‌ن بىن بۇ چاوه کانى مەوله‌وی،
چونكە راستە كرده‌وەي گەردوون ھەميشە ئەوه تە لە پاش خۆشى يەوه ناخۆشى دېتى.

[۳]

بهرزان هیلال

بهرزان هیلال تار و هروان قهار دا
 غوره‌ی شار شور دلان دیار دا^(۱)

نه سیم وه بوی چین چنور روی هرد
 سوب «صبح الخیر» ده ماخ دل که رد^(۲)

جه پرژه‌ی شهونم نه توی په رددهوه
 نه رگس مهس مهس چهم وه لاؤ که رددهوه^(۳)

سه وزه وسته فرشن ئه و چه مهن دهس دهس
 گولان جام وه دهس بولبولان سه رمهس^(۴)

مه نعم مه که ردئی گرانه ده درم
 ئه ر شیویا بو قافیه فه درم^(۵)

[۴]

(۱) بهرزان: شوئته بهرزه کان. تار: شیوه. و هروان: به فران. غوره: سه ری مانگ. شار: «شهر»، مانگ. شور: عهشق. و اته: به هزی داهاتنى فه سلی به هاره وه کیوه کان به فریان وه ک مانگی یه ک شهوه لئی کردووه و سه ره تای مانگی خوشی و رابواردن دیاری داوه مه بھسی له وه یه که سه ره تای به هار به فری شاخه کان ئه توئتهوه، وه تهنا په راویزیکی وه ک مانگی یه ک شهوه به سوچه کانی سه ره وی شاخه کانه وه ئه میتنه وه.

(۲) نه سیم: شنه بای ناسکی بیانی. چنور: گیایه کی بیون خوشی کویستانی بیه. سوب: «صبح»، بیانی. و اته: شنه بای ناسک بی بیونی چین چینی گیای چنور دهسی کرد به مه رحه بالئی کردنی دل له بیانیدا.

(۳) پرژه: پرژ. لاؤ: بلار. و اته: له به ر پرژی شهونم، گولی نیزگس له ناو په رددهی نه زاکه تا چاوه مه ستھ کانی بلاؤ ئه کرده وه.

(۴) سه وزه: وردہ گیای دهشت. وسته ن: رای خستووه. و اته: سه وزه گیای جوان چین چین فرشی را خستووه له چه مه نا، ساقی گولیش وه ک ساقی جام به دهس وايه، تیپی گولیش وه ک پالله بیه، بولبولانیش له زه وقی ئه م و ه زعه سه رمهست بیون.

(۵) و اته: له به ر خوشی نه شنه ئه م چنورو گول و گولزارو بولبولانه وه ک سه رخوشم

فه ریاد جه شوره‌ی ئه رز چاره‌ی من
هه سه‌وزه‌ی موراد من نا دیاره‌ن^(۱)

داد جه هه‌وای شوم بهد ستاره‌ی من
هه نه‌وگولله‌ی من نه پیواره‌ن^(۲)

یا وله‌له‌ی ده شا ده رویش، جوشی
به‌هه‌دای ریشه‌ی دل شاشناوه^(۳)

یا جوش سه‌متاور مو تریب، خروشی
چه‌نی ئه‌ی دوو فه‌رد حه‌سره‌ت مه‌عناؤه
به‌ل سه‌وز بب‌توم ئاره‌زوه‌که‌ی دل
های چه‌مه ده خیل شه‌وی شه‌ونمی^(۴)

۱۴۵

لئه‌هاتوروه، که‌واته سه‌رزه‌شم مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر ئاخه‌ی شیعره‌کانم شیوان، چونکه که شعور
په‌ریشان ببو شیعریش په‌ریشان ئه‌بئی. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «قافیه‌ی فه‌ردم»
نووسراوه: «په‌نجه‌ی پای فه‌ردم» واته: په‌نجه‌ی پئی هه‌لبه‌ستم.

(۱) شوره: گلّی که لم‌دار بئی و بز کشت و کال نه‌شیت. سه‌وزه: سه‌وزه‌گیا. مه‌عنای ئه‌م
شیعره له گه‌ل شیعری دوایی‌دا دی.

(۲) شوم: نه‌گیه‌ت. ستاره: ئه‌ستیره. پیوار: خاک. واته: هاوار له ده‌ستی به‌ختی ناباری
من که وه کوو خاکی شوره وايه گیا ناروتنی، بزیه وا هرگیای مه‌بست و ئاره‌زوی من
دیار نیه. وه داد له ده‌ستی شومی ئه‌ستیره‌ی به‌ختم که ئه‌ونده تاریکه، گولی هه‌موو
که‌س روا، که‌چی گولی من هه‌ر له ناو خاکایه و سه‌ر ده‌ر نایه‌ننی.

(۳) وله‌له: ده‌نگ و زریکه. واته: ئه‌ی ده‌نگ و ئاوازه‌ی شای ده‌رویشان بیزه جوش به‌و
سه‌دا خوش‌ته‌وه که ئاشنایه له گه‌ل ره‌گ و ریشه‌ی دلا، وه ئه‌ی جوشی سازو سه‌متاوری
مو تریب هاواری بکه له گه‌ل ئه‌م دوو شیعره‌دا که به‌یانی داخ و حه‌سره‌تی دلم ئه‌که‌ن...
شیعره کان له پاشانات دین.

(۴) به‌ل: بلکوو. چه‌مه: ئه‌ی چاوه‌کانم. مه‌عنای ئه‌م شیعره له گه‌ل شیعری دوایی‌دا دی.

بمهل رو و بنمانو ئه و نازك نه و گول
 دهمه نه سيمى وادهى سوب دهمى^(۱)

..... —————— · · ·

[۴]

بهزم هام فهردان

بهزم هام فهردان يار مويهت كيش
 يهك ئىمشەو دەفنى دەرويىش، هاي دەرويىش^(۲)
 باوهەر نە كۆرهى وەلوەلهى دەفدا
 رووى پەندو تەوبىخ وە هەر تەرفدا
 رووى پەند ئە ياران دل وە جەهدو جەخت
 رووى تەوبىخ، ئە لاي مەعدومى بەد بەخت^(۳)

(۱) بنماقۇ: بىنۇنى. نيوه شىعىرى دووھەمى ئەم شىعىرە و شىعىرى پىشۇرۇ و ارىتك خراون كە «ھۆز» بن بۆز نيوه شىعىرى يە كەميان. واتە: ئەي چاوه كامى! دەخىلتان بىم شەۋىنلە شەوان لە ترسى خوا فرمىسىكى وە كوشەونم دارپىزىن، بەلكو بىتى بە ھۆزى سەوز بۇونى تووى ئارەزووى دلەم، وە ئەي دەم تۈرىش لە ترسى خوا ئاهىتكى پېرۇزو ناسك ھەلکىشە لە بەرە بەيائىتكدا، بەلكو بە شىنهى ئەۋىزىدە كە وەك ئەسيم رايە، دۆستە ناسكە داپۇشراوە كەم وەك گول رووى خۆزى بىنۇنى، چۈن گول بە ھۆزى نەسيمەوە ئەپشكۈزى. لە ھەندى نوسخەدالە جياتى «دەمە» نۇرسراوە: «ئاھە» واتە: ئەي ھەناسى دەم با نەسيمەتكى ساردەت لىيە بىت... ئەم شەش شىعىرە كە قافىھى نيوھ شىعىرى يە كەم و دووھەميان وەك يەك نىن، ئەگەر بىن نيوھ شىعىرى پىشۇرۇ كەنinan يەك خەين وە دوو دوو بىيان كەين بە شىعىر، سىن شىعىرى مەعنە رىتك و قافىھى راستىيان لىپىتك دى. هەر رەھا نيوھ شىعىر دوايى يە كانىش.

[۴]

(۲) كىش: ئايىن. واتە: ئەي دەرويىش نەمشەو تاقە شەۋىتكى بهزم و رابواردى دۆستانو يارى ئايىن خۆشەوىستى يە، كەواتە دەفيتكى باش لىدە. ھەلېش نەگرى مەعنائى وابى: دەرويىش، هەر تەنها ئىمشەو بىدە لە دەفە كەت لە كۆپى رابواردى دۆستانو دلدارانى يارى ئايىن خۆشەوىستى دا.

(۳) باوهەر: بىنە. كۆرە: گەرمە. وەلوەله: ھەراو ھورىيا. تەوبىخ: لۇمەو سەرزەنشت. واتە: لە

واچه ههی دلهی ئهبلهی بى خه بهر
 هورتیز ساتن ته رک خاو شیرین که ر^(۱)

«شوهن، خه لوه ته ن، مال بى ئه غیاره ن
 ئالله گرد و ته ن، دوس خه برداره ن»^(۲)

نهوا میهمان بۆ تۆ نه وینی که س
 خه فهت بۆ په ریت تا ئاخر نه فه س^(۳)

دیدهت تۆز غهیر نیشتە نش و نه
 جه جۆی سه وزهی دل ناویش ده ر په نه^(۴)

وهر تۆ بیناییت په رده شهانه سه ر
 ئه و تۆ موینۆ جه تۆ زه ریف ته ر^(۵)

گه رمهی هه راو هوریای ده ف لیدانه که تا، له هه موو لا يه که وه رووی نامۆزگاری و سه رزه نشت بکه ره رفیقه کانت، رووی نامۆزگاری بکه ره نه و براده رانه که دلیان هوشیاره و خه ریکی عیبادهت کردن، رووی سه رزه نشتیشت بکه ره مه عدوومی به دبهخت، وه ئه قسانه که بیلی که لەم شیعرانه خواره و هدا و تراون.

(۱) ئه بله: «ابله»، گیل. هورتیز: هەلسه. که ر: بکه. واته: به مه عدوومی بیلی ئه خاوه نی دلی نه زان و بى ئاگا، له بېر يادی خوا تاوتىك هەلسه ده س لە خه وی خۆش هەلگرە!.

(۲) ئه غیار: بىنگانه. ئالله: عالله، خەلک. و ته ن: نووستووه. مەبەس لە دۆست زاتى خوايە. ئەم شیعره لە «بىتسارانى» وەرگیراوه.

(۳) واته: نه وەك نه دۆسته خه برداره له و شه وه خه لوه تى يەدا بىت بىنی به میوانت، وه تویش لە بېر نووستووپى و بى ئاگايى کە س نه بىنی، وه يارت لە دەس دەرچى، وه ئه وه بۇت بىن بې ما يەي خه فهت تا رۆزى مردن.

(۴) وە نه: لى. پە نه: بىن. واته: ئەگەر تۆ چاوت يار تا بىنی و تۆز و گەردى ئولغەتى بىنگانه لى نىشتىووه، له جىزگەتى كىلگەتى دل مىشى ئاوى پىا بکە با پاڭ بىتىھ وە دۆست بىنی. له هەندى نو سخە داله جياتى «سە وزهی دل» نو سراوە: «سۆز دل» واته: سۆزى دەرروون.

(۵) واته: ئەگەر پاش ئە وەش كە ئاوت پاڭ كرد، هەر نە بىنی و تانه لە سەر بۇو، قەيدى

ئەمجار یاد کەر عومر عەبەس وىەردەت
باواهەر وە خاتىر ناپاکى کەردەت^(۱)

سەر ئەفگەندە بەر چون شەرمەساران
چەمەي چەم ھۆر کەر چون سەيل واران^(۲)

بەل شۇرۇق بەو ئاوا كەرم فراوان
بابەت وە بابەت سياھەي تاوان^(۳)

..... — ● —

نې، چونكە با تۈرىش يار نەبىنى ئەو لە تو باشتىر تو ئەبىنى. ئەم شىعىرە ئىشارەتە بە فەرمۇددە پىغەمبەر كە ئەفرىمۇت: «أَلْإِحْسَانُ إِنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ، فَإِنَّهُ يَرَاكَ».

(۱) وىەردە: بە سەرچۇو، كەرده، كەرده، واتە: جا ئەمجارە كە شەو بە خەبەردارى دانىشتى بۇ يادى يار، بىرى ئەو كاتانەي عومرت بىكەرەوە كە بەبىن سوود بە سەرچۇون، وە كەرده، ناپاکە كانى خۆت بىتەرەوە بىرەت، وە لىپان پەشىمان بىرەوە.

(۲) سەر ئەفگەندە بەر: سەر دانەوىتە. چەمە: سەرچاواه. ھۆركەر: هەل كە. واران: باران. واتە: لە شەرمەزارى يا سەرت دانەوىتە وەك شەرمەزاران، وە ئاوى سەرچاواهى چاوت ھەل كە وەك لافاوى بارانى بەهار.

(۳) شۇرۇق: بشۇرى. سياھە: دەفتەرى رەش كراوه، لىستە. واتە: بەل كو خواي بەخشەندە بەو ئاوى فەمىسىكى چاواتە بابەتە كانى ئاوا دەفتەرى گۇناحت بشۋاتەوە.

[۵]

بُولبُول گولشمن^(۱)

بُولبُول گولشمن بَنِ نَام و نَهْنَگِي
 تمزه رو سه رو با غچه‌ی بَنِ رَهْنَگِي^(۲)

نَوْخَتَهِي ئَيْتِيهِي دَائِسِيرِه تَهْمَام
 نَهْيِ دَهْسِ نَهْيِ چَسِ تَوْتِي دِيَايِ جَام^(۳)

يَانَهِي دَلْ وَه فَهِيزِ رَايِ مَهْوَلَا نَاوَا
 تَهْوارِ تَهْرَلَانِ لَانِ «مَهْوَلَانِ ثَاوَا»^(۴)

[۶]

(۱) مهوله‌وی بهم پارچه شیعره قسه له گهله روحانیه‌تی شیخ حه‌سنه‌نی مهولاناوا نه کا.
 هۆزی دانانی قه‌سیده که يش نه‌وه‌یه: گهوره مالیتکی جاف له گه‌رمیانه‌وه رؤشتتووه بز
 هاوینه هه‌وار بز نزیکی دیئی مهولاناوا له ناوچه‌ی سه‌قز له کوردستانی ئیزان. خیزانی
 کابرای هاوینه‌خزر کچی شیری مهوله‌وی نه‌بئ، بهم بزونه‌یه‌وه مهوله‌وی دادا له شیخی
 مهولاناوا نه کا که به هیممەتی خززی چاری لئی بئن. شیخ حه‌سنه‌نی يه‌کیک برووه له
 شیخه کانی ته‌ریقه‌تی قادری. له سالی ۱۱۳۶ هیجری داکۆچی دوایی کردووه، وه له
 مهولاناوا نیزراوه.

(۲) نه‌نگ: عه‌یب و عار. تمزه‌رو: کۆتره‌باریکه. واته: نه‌ی خاوه‌نی رۆحیتکی واکه وه کو
 بولبولی باخی بئن ناوی و بئن باکی وايت له هه‌موو عاللم «چونکه مروی خاوه‌ن رۆحی
 به‌رز له خوا به‌مولاه له که‌س ناترسنی» وه نه‌ی تمزه‌روی سه‌رجلی دار سه‌روی باخی بئن
 ره‌نگی. مه‌بس له بئن ره‌نگی دامه‌زراوی و نه‌گۆپراوی و نیستیقامه‌ته.

(۳) نه‌ی: شمشال. دیا: ته‌ماشا. جام: ناؤتنه. واته: نه‌ی که‌سین که نوخته‌ی دوایی هانتی
 دایره‌ی ئه‌ولیا کانی خوای، وه نه‌ی که‌سین که وه ک شمشالی ده‌سی شمشال‌ژه‌ن وای، واته
 هه‌رچیت له ددم ده‌رجین به نیله‌مامی خوایه، وه نه‌ی که‌سین که سه‌بری ناؤتنه‌ی دلی خوت
 نه‌که‌ی، وه هاتیفی غه‌یبی له غه‌یبیه‌وه قسه‌ت له گهله نه‌کا، وه ک چۆن توتنی نه‌پروانی بز
 ناؤتنه، وه يه‌کیک له پشتنی ناؤتنه‌کده‌وه قسه‌ی له گهله نه‌کا، نه‌ویش نه‌یلیت‌وه... له هه‌ندی
 نوسخه‌دا له جیاتی «دیای» نووسراوه: «دمای» واته: پشته‌وهی.

(۴) يانه: مآل. را: رنگا. مهولا: خوا. ناوا: سواغ‌دەر. تهوار: جوره بازیتکی راوه. ته‌رلان:

پایه‌ت بولهند بُو، سایه‌ت فراوان
پهی پهی که‌ردہی رهم دیده سیاوان^(۱)

ئاهووی توون دل وه بُوی ناف ئاوا
تاربی نه جهله‌و گه‌رمه‌سیئر ماوا^(۲)

رهم که‌رد، مدراؤه، دیاوه مهس مهس
پهی هرد بارگی تۆگومه‌تمش بهس^(۳)

پریش که‌رسای وله‌گ هیممەت وه یاتاخ
نه که‌رۇش سەردى ئىلاخ بى دەماخ^(۴)

چالاک. لان: هیلانه. مەولان ئاوا: دئکەی خوالى خۆش بۇ شیخ حەسەنە. واتە: ئەی ئەو
کەسەی کە دللى خۆت بە فەیزو بەرە كەتى خوا سواغ داوه، و بۇ نەھیشتى خەيالانسى
نەفەس وەك بازى تەوارى چالاک وايته بۇ راوى چۈلەكە، هیلانە كەشت دىئى مەولانا يە.
(۱) پهی: بۇ. پهی که‌ردە: قاج بىرین و بىرىندار كردن. رهم: گەله ران. دیده سیاوان: چاو
رەشان، مەبەس ئاسكە. واتە: ياخوا ھەميشە پايەت بلند بىن و سېيھەرت زىياد بىن بۇ بىرىندار
كردنى گەلمى ئاسكان. لېرەدا مەبەس ئەو كەسانى يە كە داوا كارى فەیزو بەرە كەتى ئەولىاي
خوان. لە ھەندى نوسخەدالە جياتى «پهی که‌ردەی» نۇوسراوه: «ياتاخگەی» واتە: ياخوا
ھەميشە پايەت بلندو سېيھەرت زىياد بىن تا بىن بە جىنگاڭى كومەللى چاورەشان.

(۲) ئاهوو: ئاسك. ناف: ناوك. مەبەس موشكى بۇن خۆشە كە لە لاى ناوكى جۆرە
ئاسكتىكا ھەيدە. ئاوا: ئاۋەدان. تار: تاك. جەله‌و: چەلەب، گەله. واتە: ئاسكە كەی ھەردەي
دەلم كە بۇنى موشك ئاۋەدانە، تاك كە وتورە لە ناوا گەلە ئاسكى ولاتى گەرمەسیئر
دەرچۈرۈ.

(۳) رهم که‌رد: تەرىيەمە. مدراؤه: راوهستا. دیاوە: ئاۋىرى دايەوە. مەس مەس: مەست
مەست، بىنھۆشانە. گومەتمەش بەس: خۆى گىردى كەدەوە و قەلەمبازى بىرە. واتە: لەو كاتەدا
كە تاربۇو، راي ئەكىدو رائەوەستاوبە دوو چاۋى مەستەوە ئاۋىرى ئەدایەوە بە دواي خۆياء
ھەربە جۆرە خۆى گىردى كەدەوە بەرەو ھەردى بارە گاى تۆلە مەولانا گومەتمەي بەست.

(۴) پریش: بۇ ئەو. وله‌گ: گەلا. ئىلاخ: كۆستان. واتە: سېيھەرى گەلاي دارى ھىممەتى
خۆتى بۇ بىكە بە مەنزىل و ياتاخ، با سەرمائى كۆستان بىن دەماخى نەكا.

چووزه‌ی سه‌وزه‌ی هردد فهیز تو و هرۆ
گه‌ردش نه‌پای کاو لوتف توکه‌رۆ^(۱)

نه‌واچی من پیر ئیفتاده‌ی دل ریش
ئیسه چه‌نی مه‌یل ئازیزانم چیش^(۲)

تا باران نیگای نیهانیشان بتو...
پیران مشیو تاف جوانیشان بتو^(۳)

پهی چیش مه‌یل له‌یل پیریش مه‌حاله‌ن؟
سنه‌ی بالغیش سه‌د هه‌زار ساله‌ن^(۴)

..... —————

(۱) چووزه: کرۆکى گژو گیا. و هرۆ: بخوا. کاو: زه‌ردو مای ساف و سه‌خت. واته: با خۆراکى له چووزه‌ی گیای فهیزو بەرهه کەتى تو بى، و گه‌رانو رابواردنى لە داونى كىتى لوتقى تۆدادبى.

(۲) واته: ياشىخ، پىم نه‌لىتتىسته تو هەی مهوله‌ی بهم پىرى و لې كەتووسى و دل بریندارى يەوه چىته لە مەیل و خۆشەویستى ئازىز، واڭهوندە بە پەرۆشەوە.

(۳) نیگا: روانىن، لا لې كردنەوە. نیهانى: نهینى، پەنامەكى. تاف: گەرمەوگۇر. واته: چونكە تا باران لە پەنامەكى يەوه چاوى مەرخەمەت و خۆشەویستى يان لە دۆستى خۆيانه‌وە بى، ئەبى ئە و دۆستە پیرانە لە تافى جوانى يامېيىنەوە.

(۴) سنه: سال. واته: چونكە خۆشەویستى لەیل پىرى ھەلناگىرى، وە مرۆى دلدار تا دىرزەمان ھەر بە مندالى ئەمېيىتەوە، وە تەمەنی بالغ بۇونى عەشق سالى سەد هەزارەمین يەتى، لە بەر ئەوهە كە دللى عاشق ھەرگىز نامرى، وەك «حافظ» ئى شىرازى ئەلنى: ھرگز نمېيد آنکە دلش زنده شد بە عشق ثبت است بى جىرىدەي عالم دوام ما... لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «سەد هەزار ساله‌ن» نۇوسراوە «دمائى سەد ساله‌ن» واته: پاش سەد ساله.

[۶]

بنچینه‌ن شادیت

بنچینه‌ی شادیت جه دل بهر ئاوه رد
 جه رای مۆله‌ت دور هر چیوه‌ت که رد، که رد^(۱)

ئیسه ئهی تالی و قین گرتەت پهی چیش؟
 ئهی تو بسته‌ی زام لابردەت پهی چیش?^(۲)

بار ئهی مەینەت گرد نەو کافی
 تەمات زیاد که رد جه بى ئىنسافی^(۳)

ترس بى سامان زەحمەت جه لای من
 جهور دلبه‌رهن مەنیهی نه رای من^(۴)

ھەلای ھەی ماچی گیرت نەو ردهن
 بۇی شەمامەی ئیش عەشقەت نه کەردەن^(۵)

[۶]

(۱) بهر ئاوه رد: دەرھیتا. ھەرچیوه‌ت: ھەرچیت. مەعنای ئەم شیعرە بە سراوە بە شیعرى دواپى يەوه.

(۲) ئەی: ئەم. گرتەت: گرتەت. تو بەسته: تو تۈز ھەتىناوه. لا بەردە: لا بىردىن. واتە: ئەی يارى دۇورى لە رىئى ئىنساف و مۆله‌ت، بنچینه‌ی خۆشەویستىت لە دلما دەرھیتا، وە ھەرچیت كرد كردىت، ئىستە ئەم رق گرتەت لە چىيە، وە لە بەرچى تو تۈزى زامى پەتىق بەستۈم لا ئەبەي؟.

(۳) نەوۇ: نەبۇو. تەمات: تەماعت. لە ھەندى نۇو سخەدا لە جىياتى «بار» نۇو سراوە «بارى» واتە بە ھەر حال، نەك بە مەعنای بارى ھەل گرتىن. ھەروەھا لە ھەندى نۇو سخەدا لە جىياتى «تەمات» نۇو سراوە «زوڭمەت». مەعنای ئەم شیعرە بە سراوە بە شیعرى داھاتو ووه.

(۴) مەنیهی: دائەنلىقىت. واتە: ئەی بىن ئىنساف لە گەل ئەم ھەمو بارى مەینەتەشا كە خىستۇتەتە سەر شانم، تەماعت زىاد كردو و زولىم زۆر كردو و، ئەزانى كە ترسى زۆرى من لە جەورى دۆستە، ئەۋەش ئەخەيتە بەر رېگام.

(۵) ھەلای: ھېشتاوه كوو. واتە: بەم ھەمو دەر دو و كە تو وشم بۇوە لە رىئى عەشقە پېيم ئەلىت تو گىرت نەخوار دو و بۇنى شەمامەي عەشقەت نه كردو و.

من دهردم په یکار ناز دلگیره‌ن
دهوای زامانم زامداری تیره‌ن^(۱)

بئ شه‌رتیش دوسمی، قارش وفامه‌ن
مهزه‌ی قین له‌زه‌ت، جه‌فاش سه‌فامه‌ن^(۲)

ئه‌ر هه‌رسات دهردی دهردی و ته‌ر چه‌نی
به‌یو، ماچوون ثاخ په‌ی دهردی و هه‌نی^(۳)

ئامانه‌ن، ئه‌ردیت بالا عه‌رعه‌ر ته‌رز
عه‌رز که‌ر نه‌ک جاری، وه سه‌د سوژ به‌رز^(۴)

به‌ل دل وش که‌ر قمه‌ینه‌ت گازه‌که‌ش
زور دو وه بازووی غمه‌مزه‌و نازه‌که‌ش^(۵)

په‌یاپه‌ی په‌یاپه‌ی نه دله‌ی ته‌نگ‌دا
هه‌ر خه‌ده‌نگ به‌ر قوه‌هه‌ر جای خه‌ده‌نگ‌دا^(۶)

(۱) په‌یکار: شه‌ر.

(۲) قار: رق گرتن. واته: من وا سه‌رمه‌ست بروم له به‌لای یار، بئ شه‌رتی ئه‌و له‌لای من دوستی‌یه، رقی وه‌فایه، مه‌زه‌ی قین گرتني له‌زه‌ته بوم، سزاو ئازاری مایه‌ی خوشیمه...

(۳) چه‌نی: له‌گه‌ل. به‌یو: بیت. ده‌ردیو هه‌نی: ده‌ردیکی تر. واته: ئه‌و ندهم خwoo گرتورو به مه‌زه‌ی ئیشی دوسته‌وه، هه‌رتاوی ده‌ردیکم ترووش ببئ لوه‌وه و ده‌ردیکی تریشی له‌گه‌لابین، من هه‌ر ئه‌لیتم ثاخ بز ده‌ردیکی تر...

(۴) ئه‌ردیت: ئه‌گه‌ر به‌ر چاوت که‌وت. مه‌عنای ئه‌م شیعره و شیعری دوابی له‌گه‌ل مه‌عنای دوا شیعرا پتکه وه دین.

(۵) دل وش: دل خوش. مه‌ینه‌ت گازه‌که‌ش: گرفتاره‌که‌ی گازی مه‌ینه‌تی. زور دز: هیز بدا. بازوو: قول.

(۶) په‌یاپه‌ی: یه‌ک له دوای یه‌ک. خه‌ده‌نگ: تیر. به‌ر قوه‌هه‌ر: بدری، بیا. واته: ده‌خیلت بم ئه‌گه‌ر یاره بالا وه‌ک چناره‌که‌ی منت دی، له جیاتی جاری سه‌دجار به سوژو شه‌وقوه و عه‌رزی بکه جارو بار دلی دوسته گرفتاره‌که‌ی گازی مه‌ینه‌تی، خوش بکا، وه یه‌ک له دوای یه‌ک تیر بته‌قینیتنه دله‌ی ته‌نگی، چونکه رزگاری دلدار به و ئازاره‌یه که له‌لاین یاره وه ترووشی ئه‌بین.

[۷]

بن شهرت و ...^(۱)

بن شهرت و شوئنیت جه حه ده نهوده ره
ره حمهت ئه و يادت، وفادار ته ره ن^(۲)

دیده م، چون میقراز بن شهرتیت تیز که رد
دات جه تانته و هسل جه و په پرش ویه رد^(۳)

شهرت بۇ تا جه سته خهسته مه جووریت
پاکتاوش که رؤ مه رده ن جه دوریت^(۴)

جه شوم پې شوم ئەلحد سه رای خم
جه سه روازه مهون جوی سر چه مهی چه م^(۵)

وه بۇي ئه و بالا و خهت و كولم و فهم
سه روو سه وزه و گول غونچه بدۇ ده^(۶)

[۸]

(۱) موله وی ئه م غەزەلەی بۇ يە كىك لە دۆستانى ناردووھ بۇ گله يى كردنلىنى.

(۲) نهوديادت: لە يادت. واتە: ئە دۆستى! بىن شهرت و پەيمانىت لە ئەندازە بە دەرە، سەدرە حمهت لە خەيالىت، ئە و لە تو بە وەفاترە، بەس نىھ جار بە جار دىتە لام و هات و چۈم ئە كا...

(۳) دیده م: گیانە كەم. چون: چونكە. میقراز: مەقس. تانته: رايەل. ویه رد: تىپەرى. مەعنای ئەم شىعرە و شىعرە كانى پاشەوەي لە گەل دوا شىعرا پىتكەوە دى.

(۴) پاکتاوش كه رؤ: پاكى كاتەوە، هيچى نەھىلىنى.

(۵) شوم: زەۋىي وەرد. پېشوم: پېنەگبەتى. سەروازە: لادانى ئاولە ئەندازە زەۋى بۇ دەرەوەي. لە ھەندى نوسخەدا لە جىياتى «سەروازە» نووسراوە: «قەلۋەزە» واتە: قەلېزە، تافگە.

(۶) خەت: زوڭىف. فەم: دەم. بەدەم: دەم بىداتەوە. مەوله وی لەم شىعەدا ھونەرى «الفو نشى مىرتى» بە كار ھىتاوه كە يە كىكە لە ھونەرە كانى «بىدىغ»، بەرامبەر بە بالا، سەررو، وە بەرامبەر بە خەت، سەوزە، وە بەرامبەر بە كولم، گول، وە بەرامبەر بە فەم، غونچە داناوه.

دله‌ی مهینه‌ت گاز سفته‌ی کوئی قهقهه‌س
نه بُوه نیشان تیر موژه‌ی که‌س^(۱)

[۸]

بن نازه‌ن^(۲)

بن نازه‌ن ئه‌سباب ئه‌سپ و سواریت
بن که‌یفه‌ن ئه‌ساس خاسه‌ی شکاریت^(۳)

یاوه‌ران جمهه‌من، واده‌ی شکاره‌ن
ئای لال بام سه‌دای تو نا دیاره‌ن^(۴)

په‌نهانه‌ن سیمای سیمین واره‌که‌ت
شیوه‌ی کوتله‌ن یادگاره‌که‌ت^(۵)

(۱) سفته: سووتاو. موژه: برژانگ. واته: ئه‌ی دوست له بەر ئەوه کە مەقهسی بنی شەرتیت تېز کردو دات لە رايەلەی وەسل و تائۇ سەر بېرىت، شەرت بىن تائەم لە شەم کە نەخۆشى دوورىي تۆبە، تاۋى مەرگ ئەفەوتىنى، وە تا لە شىقى خاکى ئەلەحد سەرا شۇومەکەم، بە لېشاوى خويتىنى جۆگەی سەرچاوه‌ی چاوم، بە يادى ئەندازە بەرزە و زولفە شىرىنە و كولمە ناسكە و دەم جوانەتەوه، دارى سەررو و ورده گيای ناسك ئەرۇت و گول ئەگەشىتەوه و غونچە دەم ئەدانەوه، ئەم دلە مەینەت گاز لىن گرتوومە کە بۇ تو سووتاوە بۇوه بە قەقنه‌س، نەبىن بە نیشانەی تىرى برژانگى هىچ نازارىتكى تر، وە دل بە هىچ يارىتكى تر نەددەم...

[۹]

(۲) موله‌وی ئەم پارچە ھەلبەستەی بە زمانى حاجى مەحمودى يارووه يسەوه وتۇوه لە لاۋاندەنەوهى «عبدالرّحمن» كورپاکە بە گوللەي لە دەس دەرچۈو شىيخ ھيدايه‌تى كورى حاجى شىيخ ئەحمدەدى تەۋىلە كۈزراوه.

(۳) ئه‌ساس: ئه‌سباب. خاسه: تايىەتى. شكار: راو.

(۴) ياوه‌ران: دوستان. لال بام: لال بام.

(۵) سيمما: روحسار. سيمين وار: زىوين رەنگ. كۆتەل: لە ھەندى ئاواچەي كوردستان، كە

خەيال بىالات نە ئايىھى چەم

سەبتهن چۈن يادت نە دلەي پېر خەم^(۱)

دل گوم بۆ ياكەش مەنزىڭەي چەمن

چەم گوم بۆ ياكەش دلەي پېر خەمن^(۲)

دل دايىم وە ويىر ئە و خەيال شادەن

چەم قايىم مەشغۇل نىگاى ئە و يادەن^(۳)

..... — — —

[۹]

بەلۇن خالۇكەم^(۴)

بەلۇن، خالۇكەم، قەدىم دەستوورەن:

پەي مەي زەدەي مەي كەباب زەرۇورەن^(۵)

كەن

پياو ماقولىك ئەمرى، بە درىزايى رۆژانى پرسە جله كانى ئەكەن لە ماينىك يىا ئەيکەن بەرى قەوارەيدى كى دارو سوارى ماينە كەي ئەكەن، هەرروھا تەنگو فيشه كەلتۈخە كەيشى ئەكەن بە كەلپۈزى دا، وە ماينە كە ئەگىرۇن بە ناو پرسە كەرە كاناو ئەل لاۋاينتەوە. ئەمە پىنى ئەلىن كۆتەل. واتە شىتوھ جوانە كەت كە وەك شۇوشى زىو سېپى بۇو، ئىستا ونە، وە تەنها كۆتەل بە يادگار ماوه لە شوئىتا.

(۱) خەيال: دىمەن. سەبتهن: جىڭىرە. مەعنای ئەم شىعەرە دوو شىعەرى دوايى پىتكەوە دى.

(۲) ياكەش: جىڭگاى.

(۳) وىر: بىر. واتە: وىنەي بالات والە ئاۋىنەي چاوه كانما، يادىشت والە ناو دلە خەمبارە كەما. جائە گەر دلەم لە بەرپەرىشانى ون بىنى، جىڭگەت لە ناو چاوما ئەبىن، وە ئەگەر چاوم دىيار نەبۇو جىڭگات لە ناو دلّما ئەبىن، كەواتە دلەم ھەمىشە شادە بە بىر كەرنەوە لە وىتنە كەت كە لە ناو چاوما يە، وە چاوه كانم ھەمىشە سەيرى يادت ئەكەن كە لە ناو دلّما يە.

[۹]

(۴) مەولەوي ئەم چەند شىعەرە لە وەلامى يەكىن لە دۆستانىدا نۇوسىيە كە ھەندى ئەبابى بۆ ناردووە، داوايى ھەندى خويى يىشى لىنى كەردوه كە ئەم بۆزى بىتىرى.

(۵) واتە: راستە خالۇڭىيان ياسايدى كى كۆنە بۆ ئە و كەسەي كە سەرخۇشى مەي بىنى، كەباب خواردن پىرسىتە بۆ مەزە.

نامه و که بابت وہ مہعد دووم یاوا
ئهوش نہ رووی چهم، ئىتىد وہ دەم ساوا^(۱)

گهرد دهرد ئىش دهروون بەردەوە
عەشقە كەي قەدىم تازە كەردەوە^(۲)

سیزرت جے ئیشاں زام نه وہ ردہ بی
ئیزہارت په ری نمہ کہ ردہ بی^(۳)

جه من نمهک دای، جه قاسد کیشان
جه تو زامهت دای، جه زامهت ٹیشان^(۴)

..... — ● —

[१०]

بہتیہیں کا خانہیں^(۵)

به تیهی کارخانه‌ی ثؤسای به غدایی دروومان وه تای نهی ناشنایی^(۶)

(۱) نیند: هم ساوا: ساوا. واته: نامه و که با به که ت گه یشن، نامه کم نایه سه ر چاوم و
که با به که شم ساوا ب ددمما.

(۲) واته: نه و که با به توزی دهر دی پیشی دلی لابردم و عه شقه کونه که هی تازه کردمه ووه.

(۳) سیز: تیر. پهربی: بز. واته: توکه برینداری تیری عده‌شقی، به نازاردادنی نه‌چیره که تنتیت نهخواردبو، دواای خو تشت کم دبو و سکه‌ی به‌سره بنه که با.

(۴) نمه ک دای: خوی دان. زامه ت: زه حمه ت. تیشان: تیش کردن. واته: وا من خوی کم بیز ناردي، تهوهی له سه ر منه دانی خوی يه، تهوهش که له سه ر فروستاده که ته ه لگرتون و هيستانیه تی، تهوهش که له سه ر تؤیه تهوه ته زه حمه تی ته چیره که ت بدھی وه خوی که بکھی به سه ر زامه که دای، تهوهش که له سه ر زه حمه ته که به تهوه به تیش، بکا.

[1]

(۵) مهوله‌ی ثم پارچه شیعره‌ی له و لامی ڏوستیکیا نووسیوه که عابایه کی هاوینه‌ی بُز ناردووه.

(۶) به تیه: عایا. توسا: و هستا. تا: تال. نهی: دهزوو.

سفیدتهر جه مه رگ مهینه گازه کم
 نازکتهر جه ناز جای نیازه کم^(۱)
 چون لونگ مه جنوون بددهوش وه کوّل دا
 بگیلوو وه دهشت پای سارای چوّل دا^(۲)
 جارجار به و گشت ده رد نه دامه ته وه
 به و قامه و شک پر زامه ته وه^(۳)
 شنّوی هه ناسان نه سه ر دیاران
 شانوش چون به یداخ نه سه ر مه زاران^(۴)

..... ——————

[۱۱]

بالا نالا... بالا نالا...

بالا نالا شه نگ سه د به لا پیوه
 دوو کانچه شادی ده دینان شیوه^(۵)
 دل مددو وه ده نیش نیشه وه
 بی وه قه زای سه خت دیده و ویشه وه^(۶)

(۱) سفیدتهر: سپی تر. جه رگ: جگه ر. جای نیاز: جینگای نیحتاج، یار.

(۲) لونگ: تاکه جلی سه رشانی فه قیر. بددهوش: بیده م. بگیلوو: بگه ریم. سارا: سه حرا.

(۳) نه دامه ت: په شیمانی. قامه ت: بالا. پر زامه ت: مهینه ت بار.

(۴) شانوش: بیله رتیته وه. واته: شنّوی هه ناسه سارده کانم به سه ر به رزانه وه، بدا له و عابایه و به چه شنی به یداخی سه ر بران به شانمه وه بیله رتیته وه.

[۱۱]

(۵) شه نگ: شوخ و لاو. ده دینان: عاشقه ده ده داره کان. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دئی.

(۶) مه دو: ئه دا. نیش: نووکی تیز، چز. بی: بیو. ویش: خزی. واته: ئه و یاره شوخ و جوانه

[۱۲]

بکیانه په بکن^(۱)

بکیانه په یکن وه پارانه‌وه
په کن؟ پهی مه جنون بیارانه‌وه^(۲)

ما یهی بسی مه بیلت بشارانه‌وه
با باست نه شو به شارانه‌وه^(۳)

۱۲

بال و هک به یداخ به رزه، هزار ده رو به لای پیوه‌یه بز دلدارانی، وه دوکانی به زم و رابواردنی ئه وان تیک ئه دا، وه دلی خه لک ئه دا به ده چزی یشی خوش و استی خریه‌وه. ئه و یاره لاشی خوشی باری نازی چاوه کانی خوی بین همل نه گیرا وه گرفتار بلو. دیاره نهم دو شیعره به رامبه ر به جوانیک و تراون که له پیری دا پشتی چه میوه‌تموه. هر لمه عنایه‌دا ئه حمده به گی کزماسی بش و تو ویه‌تی:

ئه و تول قامه‌ت قیامه‌ت خیزه‌ن و هلگ شاخ شه‌وق ده دینان ریزه‌ن
تاف ساف ناز زور ناوه‌دهن لیش خه مه‌ن چون قامه‌ت خه مباره‌که‌ی ویش
واهه: ئه و یاره بالا و هک تول به رزه که قیامه‌ت له دلدار رائه‌په‌رینی، وه گه لای سه رچلی
شه‌وق و زه‌وقی عاشقه ده دده داره کان دائمه و هرینی، هیزی نازی خوی هیرشی به تاو هیتا نایه
شهر، بؤیه و بالای چه میوه‌تموه و هک بالای عاشقه خه مباره‌که‌ی خوی.
له هندی نوسخه‌دا له جیاتی «دل» نووسراوه «کول» واهه: کول ئه دا.

[۱۲]

(۱) مهوله‌وی بهم دوو شیعره قسه له گه ل شیخ «بهاه الدین» ای الله ته و تله ئه کا، وه دا وای لئه کا بئیری به دوای شیخ «ضیاء الدین» ای الله برایا که توزیک دلگیر بورو بوله کاکی وه روشتبوب بز مهربوان.

(۲) بکیانه: بئیره. په یک: فروستاده، نامه. بیارانه‌وه: بیگیرتنه‌وه. مه عنای ئه م شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دئ.

(۳) بشارانه‌وه: بشارانه‌وه. نه شو: نه روا. واهه: شاتری بئیره به زمانی تزووه بپارته‌وه له شیخی برات که ئه و نده‌ی خوش ئه تی وهک مه جنون بز له یلا، به لکو بگه رتنه‌وه وه ناوتان نه زری له شارانا.

۱۲

[۱۳]

بیچاره وه تای

بیچاره وه تای زولفت گیر بین
هانه پای تهلدا جواوش نین^(۱)

..... — • —

[۱۴]

بریا وه بالای^(۲)

بریا وه بالای کالای رهیسی
«رجال الغیب» نه حمده پریسی^(۳)

۱۳

له شیعری يه که مدا به پئی عیلمی به دیع هونه ری «جناس الترکیب» ههیه له بهینی «په یکی» و «پهی کنی» دا، وه له بهینی «بشارانه وه» و «به شارانه وه» دا که جاران به بین «های به» نه نووسرا. «جناس الترکیب» له عیلمی به دیع دا نه وهیه دوو وشه که وهک يهک وابن، به لام يه کتکیان يهک پارچه بی و نه ویان له دوو وشه پیکهاتبی.

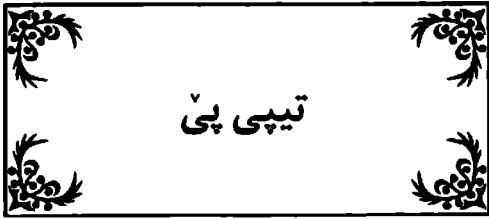
[۱۳]

(۱) تهل: تهلگراف. جواو: جواب، وه لام. واته: نه وعاشقه داماوه بین چاره يه به تای دریزی زولفه که ت گیرؤدہ بوروه وهک بلیتی له سر تهلی تهلگراف وه ستایبی وه رامی ده سگیر نه بین له که سه وه که نه یه وئ قسے لیه که مل بکا. مهوله وی له شیعره دا ته شیبیه زولفی یاری کردوو به تهل، وه ته شیبیه دلداره که کرد وو به که سیک له تهلگراف خانه دا مائل بوروی وه رچه ند تهلگراف بکا وه رامی ده سگیر نه بین.

[۱۴]

(۲) مهوله وی له شیعره دا باسی نه حمده پریسی نه کا که يه کتک بروه له مریده کانی شیخ عوسمانی ته وتلله.

(۳) واته: کالای گوره بی بربیا به بالای نه حمده پریسی، وه بروویه يه کتک له «رجال الغیب» که به عورفی نه هلی تمهه ووف تاقمیکن له نهولیا کاروباری زه وی یان دراوه ته دهس، وه به هیزیتکی مه عنده وی نه توانن زور به زوویی به هه مو لایه کا بگه پن بز سر په رشتی کارو بار. «پریس» دی يه که له نزیکی هه له بجه وه.

تیپی پی

[۱]

پهشیو وینه‌س ویم^(۱)

پهشیو وینه‌ی ویم نیشتەیم خەجل
 دیم شادی دەس دا نە دەروازەی دل^(۲)

واتم نامانی هەرگیز های چیشەن
 لەب بەردەوە چیش نامەبى پېشەن^(۳)

نە تاریکى خەت مەعناس مەجۇشا
 چون ئاو حەيات دل خاس خاس نۆشا^(۴)

ئاخ، قووه‌ی زەمین دەروونم كەم بى
 بۇولەكەی سفتم سەرەپاي خەم بى^(۵)

وەرنە ئەو شەونم جە سەردا مەوهشت
 مەشیا كەرداییش وە رەزوھی بەھەشت^(۶)

[۲]

(۱) مهوله‌وی ئەم غەزەلەی لە وەلامى ئەحمد بەگى كۆمامسى يَا وتووھ، گوايا ئەحمد
 بەگ بۆی نۇرسىيە: يار ئىستە وە كۆلەمهوبىر نىيە، گەلىنى شوخ و شەنگەترە لە جاران.

(۲) واتە: بە عادەتى خۆم بە شەرمەزارى و پەشیو دانىشتبۇوم، ناكاۋ سەيرم كرد
 خۆشى و شادى دەستىكى نابە دەروازەي دللمەوھ و ھاتە ژۇورەوھ.

(۳) ناماى: نەھاتۇرى. لەب بەردەوە: لىپى بىردىوھ بە ناوا، زەردەخەنەيەكى كى كرد. پېشەن:
 بىن يەتى. واتە: بە شادىم وت ھەرگىز نەھاتۇرى بۆ لام، ئىستە چۈن بۇواھاتى، نەویش
 زەردەخەنەيەك گىرتى، تەھز نامەيەكى بىن يە.

(۴) واتە: وەك چۈن ئاوى حەيات لە تارىكى يابىدە، مەعنائى جوانى نامە كەش لە خەتە
 رەشە كە يَا ئەدرەوشىتە وە، لەبەر ئەمە دلى منىش زۇر باش تىيىگە يېشت و وەك ئاوى حەيات
 نۆشى كرد.

(۵) بۇول: خۆلەمېش. مەعنائى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرە دوايى دا دى.

(۶) مەوهشت: ئەبارى. مەشیا: ئەبۇو. واتە: داخى گرانتم زەوی دەروونم هيڭى كەم بۇو،
الله

فه رماییت ئیسا جامین جام جام
پاسه یچه نیهند تو دینت وه چام^(۱)

نرخ کالاکەش ئالاتەر بىهن
سەدگیان وه پسوولى بىلەر نیهند^(۲)

ئارى تا پەی ئەو من رۆمهن چون شەو
شەوقەن پەی خەندهى سوبح جەبھەی ئەو^(۳)

كۈنى

چونكە لەشم سووتابۇو وە بۇوبۇو بە خۆلەمیش، وە يتىجىگە لەۋەش گۈزەرگائى خەم و
مەيىنت بۇو. دىارە خۆلەمیش گىا نارپۇنى نەخوازەل ئەگەر مەيدانى ھات و چۆزى
رىتىوارىش بىن. ئەگىنا شەونمى نەو ئاوى حەياتە كە لەونامەوە ئەھات وە لە سەرەوە ئەبارى
بە سەر دەرروونما، ئەبوايە دەلى بىكىدايە بە باخچەيى بەھەشت. نىوهى شىعىرى دوھەمى
شىعىرى يەكمەن لە هەندى نوسخەدا بەم جۆرە نوسراوە:
بۇولگەي سفتەي سەۋادىيى خەم بىن

واتە: زەوي دەرروونمە جىڭىايى رىشتى خۆلەمېشى لاشەي ئەوانە بۇوكە سووتاوى
سەۋادىي خەم و مەيىنت، دىارە خۆلەمېشىش ھىچى لەسەر سەرزابىن.

(۱) جامین: جەبىن، ناوچاو. جام جام: ئاۋىنە كەيى جەمشىد. ئەللىن جەمشىد كە يەكتىكە
لە پادشا كۆنە كانى ئىران، ئاۋىنە كەيى بۇو بە شۇتىيەكى بەرزەوە ھەللى واسىيە جەم و
جوولى لەشكىرى دوژمنى لە دوورەوە تىا دىووه. پاسه یچە: وەھايىش. مەعناي ئەم شىعىرى
لە گەل شىعىرى دوايى دادى.

(۲) ئالاتەر: ئەعلاتىر، گرأتىر. واتە: فەرمۇبۇوت ئەو يارە كە روخسارى وە كۈو جامى
جەمشىد وايد، وە كۈو ئەو دەمە نەماوا كە تۆ دىوته، بەلكۈرگەلنى لەسا جوانترە، وەنرخى
پارچەيى بالاى لە بازارى دلدارانا بەرزىر بۇوهتەوە بە جۆرە ئەم زەدگىان لە بازارى
پۇولىك نايەنتىت.

(۳) ئارى: بەلنى. خەنده: پىتكەتىن. جەبەه: ناوچاو. واتە: بەلنى، راست ئەكەي تا من لە
ەشقى يار رۆزى وەك شەو وابىن، بەيانىيى رۆزى روخسارى ئەو جوانتر ھەلدى، چونكە
رەۋشتى يار وايى تا دەلى دلدارە كەيى خەفتىارتىر تارىك ترى بىن، ئەم زىياتىر بە عىشۇوھۇ نازەوە
خۆي ئەنۋىنى، وەك چۈن تا شەو تارىك ترى بىن بەرە بەيان باشتى دىارى ئەدا.

تا وه ئەپهی ده رد دلھی من شانه
زه ریفتھر تو پرپهی ئەو دانه دانه^(۱)

تام دووی سفتهی جەستەم فیشته رەن
جەلای ئا وینهی ئەو زیاد تەرەن^(۲)

تا سفتهی قامەت من و سمه وەشەن
ئەبرۇی ئەو وە رووی دل کەمان کەشەن^(۳)

های چېشىت واتەن، وە رەحمەت شاد بى
مەر زوو تەركەم بى، ئىسىز زیاد بى؟^(۴)

(۱) ئەپه: مشار، تو پرپه: زولف. واتە: تا من دلەم بە مشارى دەردى ئەو بکری بە شانه، زولفی ئەو باشتىر دانە دانە رائە وەستى، چونكە ھەميشە مەعشوق بە شانەي دللى عاشق زولفى خۆى دانەھىتى.

(۲) دوو: دوكەل. واتە: تا من دوكەلى لەشى سووتاوم زۆر تر بى، وە لەشم بىتى بە خۆلەمېش، رووناكى بى ئا وینهى رو خسارى ئەو زۆر تر ئەبىن، چونكە ئا وینه کە خۆلەمېشىلى بىدەي پاڭ ئەيتى وە.

(۳) و سمه: ئاردىنىكى سەوزى تۆخە، ئافرەتان ئەيگرنە وە ئەيگرنە سەر يان تا قۈيان رەش بىتى. وەش: رەنگ. واتە: تاخۆلەمېشى لەشى سووتاوى من رەنگى وەك و سمه وابى، ئەو ئەو و سمه يە زۆر تر دىتى بە بىرۇكاني، وە بىرۇكاني ئەولە بەرامبەرى دللى عاشقە كاني وە زۆر تر وەك كەوان ئە كىشىنە وە تىر ئەگرنە دللى عاشقان. لە هەندى نوسخەدا نىوهى دووھەمى ئەم شىعرە بەم جۆرە نووسراوە:

ئەبرۇي ئەو خاستەر نە كەمان كەشەن

واتە: ئەبرۇي ئەو چاكتىر وەك كەوان ئەكشىن، چونكە بە خۆلەمېشى لەشى سووتاوى من رىتك خراوە.

(۴) هاي: و شەيە كە بىز ور يا كردىنە وە. مەركەر. مەمولەوي لىزەدا ئا وپ ئەداتە وە بىزلاي خالقى كىزماسى داو بىتى ئەلى: بەر رەحمەتى خوا كەدى ئەمە ئەلىتى چى؟، بىزچى پىشان يار كە متى لە ئىستا جوان بىرۇھە و ئىستا جوانى يە كەي زىادى كردىووھ؟ حاشا يارى من لە حاللى خۆى ناگۇرۇي و نە گۇرپاوه، وە چۈن بىرۇھەر وايە، بەلام ئىتمە باش لە حاللى ئاگەين...

ئەر جە زام دل من نىگات مەكەرد
 مەزانات ئەو زات ئەو وەسف بىن گەرد^(۱)

ئەو راز، ئەو ناز، ئەو قەوس، ئەو خەدەنگ
 بىهەن، ھەن، مەبۇ، مەگىيەن جە رەنگ^(۲)

حاشىش دەستە مەل وە ئىستېقاڭالەن
 ئىستېقاڭال چەنى مازىش يەك حالەن^(۳)

بارى، دل وە خىشت وىرانى ئاوان
 حەقت وە دەسەن نەدارى تاوان^(۴)

دل تىفل و ئازىز ھەر رۆنە شانى
 ھەر لادى تەرزى، ھەرسات نىشانى^(۵)

(۱) مەزانات: ئەت زانى. مەعنای ئەم شىعرە دوو شىعىرى پاشەوهى پىكەوە دىت.
 (۲) راز: قىسىم. قەوس: كەوان، مەبەس بىرۇمى يارە. خەدەنگ: تىر، مەبەس بىرۇنىڭىھەتى.
 مەگىيەن: ناڭزۇرى.

(۳) حاڭ: ئىستا. ئىستېقاڭال: لەمەپاڭ. مازى: رابىدوو. واتە: ئەگەر لايەكت ئەكىرەوە
 بەلاى زامى دلى منا، بىوت دەرنەكەوت كە يار نە خۆرى وە نە سروشته بىن گەردە كانى، نە
 گفتى شىرىنى، نە نازو غەمزەى، نە تىرۇكەوانى بىرۇى، هىچ نە گۆراۋە، بۇوە ماوەو
 ھەروەھا ياش ئەمېتى. ئىستا دەستى كرددووەتە ملى لەمەپاشانى، لەمەپاشانى لە گەل
 رابۇوردوودا يەك شەتە.

(۴) بارى: بەھەر حاڭ. ئاوان: ئاوهدان. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعىرى دوايىدا دى.

(۵) ھەر رۆز: ھەر رۆزى. شان: شەن، كار. لادى: كاتى. تىبى «دال» لەم وشەدا وەك دالى
 «ئە حەمەد» ئەخۇرىنى تەوە لە شىۋەسىلىمانىدا. مەولەھەنلىرىدا عۆزۈر دېنىتىھە وە بۇ خالۇى
 كۆماسى و پىنى ئەلىنى: بە ھەر حاڭ تۆكە والە يار حاڭلى بۇوى، حەقت بە دەستە، چۈنكە
 خانۇوى دلى ئىتمە لە خىشتى وىرانى دروست كراۋە، لە بەر ئەو خەقات ئەگەر راتى بىگەى،
 دلى ئىتمەيش مەنال و تىن نە گەيشتۇوە، ئازىزىش ھەر رۆزى خەرىكى ئىشىكە، و ھەر تاۋى
 بە جۇرتىڭ خۆرى نىشان ئەداو نىشانە يەكى تايىھەتى ھەيدە، وەك لە شىعىرى كانى پاشەوهەدا
 باسى ئەكە. دىيارە مەبەستى مەولەھەنلىرى و خالۇى كۆماسى لە خۆشەپسىتە كەيان، خواتى
 گەورەيە، بىزەش و امەولەھەنلىرى ئىشارە بە ئايەتى «كۈل بىزم ھۇ فى شان» ئەكە.

گا چون ستاره‌ی تاریکه‌ی سه‌حمر
 گا قمه‌ر، گا خور مهیو و نه‌زه^(۱)
 گا وه بیستون هستی بیناوه
 حوسنیش وه گول‌گوون وهش ثیستیناوه^(۲)
 دهست شیرینش ماوه‌رو وه‌یاد
 فهرهادی نه تاق فه‌رقه‌که‌ی فه‌رهاد^(۳)

(۱) ستاره: نه‌ستیره. سه‌حمر: به‌ریه‌یان. قمه‌ر: مانگ. واته: یار، جارتک وهک نه‌ستیره‌ی تاریکه‌ی به‌ریه‌یان نه‌گه‌شیته‌وه، جارتکی تر وه کو مانگ نه‌دره‌و شیته‌وه، جارتکی تریش وه کور‌رۆژ‌رووناکی نه‌داته‌وه. مهوله‌ی لیزه‌دا نیشارت به مه‌سله‌له که‌ی حهزه‌تی نیبراهمی نه‌کا که بیری له دروست‌که‌ری گیتی نه‌کردده‌وه، یه کم‌جار که نه‌ستیره‌ی پرشنگداری شه‌وی تاریکی دی به خوای دانا، نه‌نجاکه مانگی دی لهو جاوتر بوبه‌شیمان بوبه‌وه و نه‌می کرد به خوا، که پاش مانگیش رۆژی دی ده‌سی له مانگ هه‌ل‌گرت و نه‌می به خوای خۆی دانا، تاله نه‌نجاما خوای دۆزی‌یه‌وه، وهک له قورئانا باسی کراوه.

(۲) بیستون: شاخنیکه نه‌که‌وتنه رۆژاوای کرم‌اشانه‌وه. هستی: بیون. گول‌گوون: گول‌رەنگ. وهش: خوش. مه‌عنای نه‌م شیعره له‌گه‌ل شیعری دوایی دا دی.

(۳) ماوه‌رو: دینیته‌وه. فرق: که‌لله سر. فه‌رهاد: کورپی پیاویکی کور‌دی لور بوبه له‌گه‌ل شیرین حهزیان له‌یهک کردووه، وه له پیناوه خۆش‌هستی دا تاقه به‌ناویانگه که‌ی شاخنی بیستونی هه‌لکه‌ندووه، چونکه خه‌سره و په‌رویزی شای ئیزان که نه‌ویش حهزی له شیرین کردببو وه بردببوی بۆ خۆی گفتی دابوویه نه‌گه‌ر نه‌و تاقه هه‌لکه‌نی شیرینی نه‌داته‌وه. که فه‌رهاد نه‌که‌وتنه لئی بوبونوه له نیشه‌که‌ی وه خه‌به‌ره که نه‌گاته خه‌سره و نه‌م نه‌که‌وتنه په‌لپروزه که چی بکا بۆ نه‌وهی فه‌رهاد شیرین نه‌با به پیشی گفتە‌که‌ی خۆی. لیزه‌دا «پیره ژنی فه‌رهاد کوز» نه‌که‌وتنه کار، وه بۆ به کوشت دانی فه‌رهاد بیلازیک نه‌تیته‌وه، فه‌رمان نه‌داکه سى رۆژ نه‌یه‌لێن کار وه برخ بپرژنیه لای دایکیان تا نه و نه‌گاته لای فه‌رهاد. که نه‌چیتە لای فه‌رهاد لهو کاته‌دا کارو برخ به‌رەللا نه‌کەن، وه نه‌بین به هەرا، فه‌رهاد له پیره ژن نه‌پرسنی چی رووی داوه، نه‌میش وه‌رامی نه‌داته‌وه که خۆت خوش بی شیرین مردووه، فه‌رهادیش له داخا قولونگه که‌ی خۆی هه‌ل نه‌دا به ئاسمانا و نه‌داته‌وه به ته‌وقى سه‌ریا و نه‌کوژی. وهک مه‌شەھوره پاشانیش شیرین بۆ خه‌سره و نه‌بوبه، چونکه شیرویه‌ی کورپی خه‌سره‌ویش دلی له شیرین نه‌چی و باوکی خۆی نه‌کوژی، شیرینیش

گا چه رخ دیده‌ی سه‌د له‌يلا فروش
کووره‌ی نار ناز ماوه‌رو و جوش^(۱)

نابوی حه راره‌ت مه‌وج ده‌ریای ده‌رد
مه‌جنونون وینه‌ی تم به‌ررو هه‌رد و هه‌رد^(۲)

خالو په‌ی جه‌لال ئه‌ر کار سازیش‌هن
واه‌هی ته‌جه‌لالی تیر ئه‌ندازیش‌هن^(۳)

۱۱۵

دیته سه‌ر گوژه‌که‌ی فرهاد، و له پیتاوی خوش‌هه‌وستی‌دا له سه‌ر گوژه‌که‌ی ئه‌و خوی
ئه‌کوژی. واته: ئه‌و تازیزه به شه‌وکه‌تله جار جارتکیش له سه‌ر لووتکه‌ی بیستوونی بیتای
گیتی‌یه‌وه؛ به جیلوه‌ی هه‌زار ره‌نگه‌ی جوانی و به بی موبالاتی و بی باکی‌یه‌که‌وه، به
ده‌سکاره شیرین و سه‌یره کانی ره‌نجی بی مایه‌ی فرهادمان دیتیته‌وه یاد له مه‌سه‌له‌ی
هه‌لکه‌ندنی تاقه‌که‌داداکه له ئه‌نجاما قولونگه‌که‌ی دا به سه‌ر خوش‌باو خوی کوشت. مه‌به‌س
ئه‌وه‌یه هه‌ر ئیشی که ئیمہ بمانه‌وئی بیکه‌ین ئه‌و به بی باکی تیکی ئه‌دا، وه خوی چی
ئاره‌زوو بی ئه‌وه ئه‌کات. مه‌وله‌ی لام دوو شیعره‌دا جگه‌له وردیی مه‌عنان، به‌لاعه‌تی
خوی ده‌رئه‌خا له کۆکردنوه‌ی وشه‌ی بیستوون و شیرین و تاق و فرهادا...

(۱) چه‌رخ: هه‌لسوروان. ماوه‌رو: دیتیته. مه‌عنای ئه‌م شیعره له گه‌ل شیعری دوایی دا دئ.

(۲) به‌ررق: بیا. واته: جار جاریش به هه‌لسوروان‌دیتکی چاوی خوش‌هه‌وستی و، به
جیلوه‌یه کی ئولفعت له و چاوانه‌وه که سه‌د خوش‌هه‌وستی وه‌ک له‌يلا ئه‌کا به‌هکنیزه‌کو ئه‌یان
فروشی، کوره‌ی ناگری نازی خوی دیتیته جوش و عالم به جزـرـلـکـ گـرمـ ئـهـ کـاـ کـهـ هـهـ رـهـ
شـنـزـیـ گـرـمـاـیـ شـهـپـرـلـیـ دـهـلـیـاـیـ دـهـرـدـیـ عـهـشـقـ،ـ مـهـجـنـونـ وـتـلـیـ هـهـرـدـ وـهـرـدـ ئـهـ کـاـ وـهـ کـهـ
تـهـمـیـ دـهـلـیـاـکـهـ بـچـیـ بـهـ ئـاسـمـانـاـ.ـ مـهـبـهـسـ ئـهـوـهـیـ سـهـوـدـاـ عـهـشـقـیـ مـهـجـنـونـ وـدـلـدـارـانـیـ تـرـ کـهـ
وـهـ کـهـ تـهـمـوـ مـئـیـ دـهـلـیـاـ دـاـوـانـهـتـهـ کـیـتوـانـ،ـ نـیـشـانـهـیـ کـهـ لهـ جـیـلوـهـیـ خـوشـهـوـستـیـ یـارـکـهـ
دوـلـبـرـهـ کـانـ ئـهـ دـاـتـهـ بـهـرـ.

لـیـرـهـ دـاـ ئـبـیـ سـهـیـرـیـ نـاسـکـیـ وـتـهـ مـهـولـهـوـیـ بـکـهـینـ کـهـ ئـیـشـارـهـتـیـ کـرـدـهـوـوـهـ بـۆـکـارـکـرـدـنـیـ
گـهـرـمـاـ لـهـ دـهـلـیـاـدـاـکـهـ هـهـلـمـیـ لـیـ پـیـداـ ئـهـ کـاـوـ ئـهـوـ هـهـلـمـهـ بـهـرـزـ ئـهـیـتـهـوـوـهـوـ ئـهـبـیـ بـهـ هـهـوـ بـهـ سـهـ
شـاخـانـهـ وـهـ...

(۳) جه‌لال: له عورفی ئه‌هلى ته‌سووف‌دا عاجز بیون و رق‌گرتنه. ته‌جه‌لال: ده‌رکه‌وتن.

تیر ئه‌ندازی: تیر ته‌قادنن. مه‌عنای ئه‌م شیعره و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی بیکه‌وه دئ.

«بسم الله» ئهو تیر په پر تیدا بهسته‌ش
 تید نیشانه‌ی تهن سه‌د جار شکسته‌ش^(۱)

چون ره‌نگ که رو زام تازه زامان
 ئاو مزو ئهو ده‌م کونه زامان^(۲)
 زام تهن وه تیر به لاش زیاته‌ر
 رای ناموشی دل وه لاش زیاته‌ر^(۳)

..... — — —

[۲]

پائی شادیم^(۴)

پائی شادیم دیسان ماران گهسته‌وه
 نه پیاله‌ی چم ڈار تو بهسته‌وه^(۵)

(۱) په پر تیدا بهسته: جوزه تیریکه نوکه‌که‌ی لق و پیوی پیوه‌به بز ئوه‌ی لهش زور
 بریندار بکا. تید: نهم.

(۲) ئاو مزو: ئاو ئەزیتتیه‌وه. واته: خالز گیان ئهو دولبه‌ره نازاره ئه‌گهر خۆی بز عاجز
 کردن ناما‌ده کردووه واده‌ی تیر تەقاندیه‌تی له دلداره کانی، با بەفرمۇئ ئهو تیری لق و
 پۆپ دار، ئەمەش نیشانه‌ی تیره کانی که لهشی سه‌د جار پىکراوو تىك شکیتراوی تىمەیه،
 چونکه که زامی تازه‌ی لقی کردم و به خورتى سور زامه تازه کانی لهشمی ره‌نگ کرد،
 زامه کۆنە کانیشىم ئاویان تىن ئەزىتتیه و برینه کانیان تازه ئەیتتیه‌وه.

(۳) واته: من بەم کاره‌ساته دلشادم، چونکه تا زامی لهشم به تیری به لای ئهو زۆرتى بى،
 زۆرتى کون ئەیتتیه لهشم، وه رېگه زۆرتى ئەپن بز دل که لهش بىتىه دەرەوه بروابز لای ئهو
 دولبه‌ره خۆشەوسته.

[۲]

(۴) مهوله‌وی نهم پارچه شیعره‌ی له لاواندنه‌وهی خوالى خۆش بسو شیخ «عبدالصمد»‌ی
 خەلکى «خانه‌گا»‌ی لای «پاوه»‌دا وتووه‌که رۆشتیووه بز کرماشان تەداره کى ژن هینان
 بکری، له رېگادا مار ئەدا به پىي به‌وه و ئەمرى.

(۵) واته: دیسانه‌وه پى شادیم مار گهستى، وه ڈارى ئهو ماره له کاسه‌ی چاوما تۆسى
 بهست، چونکه يە كىك مار بىي به وه بدأ ڈاره که‌ی کار ئه کاته چاوى و ره‌نگى ئه گۆپى.

سنه نهم په رهست نسيم سنه مه دنasehnan
دووسي کوورهه دهروون شيوهه راسهه نان^(۱)

ساقی، مهی ههی داد، موغه‌ننی، چه نگی
نه‌ی چی، های فدریاد، موتربیب، شاهه‌نگی^(۲)

گه رمی مهی، نه واو کزهی ده و نهی
تیکه‌ل بی‌چه‌نه، زا به‌له‌ی وهی وهی (۳)

و اچ دی ج واده ن شینگهی ته نگه ن
پاران چمه را بر اداره نگه ن (۴)

گردنی ته دارک به غداشان جه مه
واده زیارت «غوث الاعظم» ون^(۵)

(۱) سنه‌نم: بت. سمه‌مد: خوا. واته: من که وا بو مهرگی شیخ «عبدالصمد» په‌ریشان و دل گرانم، بت په‌رسن نیم بو شیوه‌ی ثهو ناره‌حدت بم، به‌لکو خواناسم و نه‌زانم مه‌زامن مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» زیانی گه یاندورو به سوودی گشتني، بقیه وا خده‌هه تبارم و دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونم و شیوه‌نی به سوژم راسته و له خورایی نیه. مهوله‌وی له هینانه‌وهی وشهی «سنه‌نم» و «سمه‌مد» دا به عیلمی به‌دیع هونه‌ری «جناسی ناقص» ای به کار هیناوه، و له هینانی وشهی «سمه‌مد» دا هونه‌ری «توریه» ای کردورو که نه‌وهه ته وشهیه ک دوو مه‌عنای بیت یه کیکی نزیک و یه کیکی دوور. لیره‌دا مه‌عنای تزیکی «سمه‌مد» زاتی خوایه، مه‌عنای دووره که شی «عبدالصمد» ای خوا الی خوش بورو.

(۲) له هندی نو سخه داله جیاتی «نه چی» نو و سراوه «ده رویش». مه عنای ثم شیعره به سراوه به شیعری دوازی یه و.

(۳) نهوا: ثاوازه. کزه: سووتانه وه. واته: ساقی تو مهی بیته، گورانی بیژ توش بده له چدنه نگه که ت، شمشال ژون توش با هاوار له شمشالله که توه هه لسی، موتروب توش ناهه نگیتک ساز که، تا گرمی مهی و کرهی ده ف تیکه لی یه ک بین له گه ل هاوارو گریان و وهی وهی کردن. مهوله وی لیزهدا هونه ری «لف و نشری مشوش» ای به کار هینتاوه چونکه نهوا همی، نهده و «کزه» همی، دده.

(۴) واچدی: بلین. نشینگه: جنی دانیشتن. چهمه‌را: چاوه‌ری. معنای هم شیعره و دو رو شعری باشه و هی بکه و دی.

(٥) گردن: گشتیان. «غوث الاعظم»: شیخ «عبدالقادر» گهیلانی.

بى تۆ بە خشوع دەس وە دۇعاوە
كى گەردن كەج بۆ نە و بارەگاواھ؟^(۱)

دەخیل جەماعەت بى ئىمامەتەن
ئىمامەت ماتەم وە بى قامەتەن^(۲)

گۆشەی تاي هيىدى مەندىل بى گەرد
مايىل كەر ئە و لاي ساي گەردن زەرد^(۳)

قىام دەر وە بەزۈن ئە و قەدو قامەت
قىامەت قام دەر پەرى «قد قامت»^(۴)

(۱) واتە: بانگ كەنه شىيخ «عبدالصمد» پىي بلىڭ كەى ئىستا وادەي ئەوهىه تۆ گۆرى
تەنگ بىكەى بە نشىنگەي خۆت، هاوارى كانت ھەموو كۆپۈونەتەوە بچن بۆ بەغدا بىز
زىارەتى غەوس، چاوارەپى تۆن، ئەگەر تۆ نەبى لە حوزىورى غەوسا بە ئەدەبەوە لە خوا
پىارىتەوە دواعى خىر بىكەى، كىتى تر ھەيدە لە بارەگايدا مل كەج بکات.

(۲) ماتەم: خەفتەت. قامەت: «قد قامت الصلوة»... تاد، بەشىكە لە دواعىيە كى تايىەتى،
بەر لە نويىزى جەماعەت يەكىك لە پشتى ئىمامەت نەخى خوتىنى. لە كۆكىردىنەوەي
«جەماعەت» و «ئىمامەت» و «قامەت» دا بە پىي عىلىمى بەدیع ھونەرى «طباق» ھەيدە كە
برىتى يە لە كۆكىردىنەوەي چەند وشە يەك كە پەيورەند لە نىوانى مەعنَا كانىانا ھەبى. مەعنای
ئەم شىعرە دوو شىعرى دوايى پىتكەوە دى.

(۳) تاڭ. هيىدى: جۆرە كەتاپىك بۇوە كەدووپانە بە مىزەرە. مايىل: لار.

(۴) قىام دەر: راپەپىنه. قامەت قام دەر: رۆزى حەشر بەرپا كە. پەرى: بۆ. واتە: بە شىيخ
«عبدالصمد» بلىڭ دەخىلە جەماعەت ئىماميان نىي چونكە ئىمامەت خەفتەبارە بە ھۆزى
نەبۇونى قامەتەوە لە بەر مەركى قامەت كەر - وەك شىيخ «عبدالصمد» بىن - كەواتە راست
بەرەوە لە جىتى خۆتاو لاي مىزەرە كەت بىتىرەوە سەرت و بە عادەتى خۆت لارى كەرەوە با
رىشۇوە كانى بە لاي گەردىتا بىتنە خوارەوە، وە حەشرى بەرپا كە بۆ «قد قامت الصلوة»
كىردىن. لە بەينى «قد قامەت» و «قد قامت» دا بە پىي عىلىمى بەدیع «جىناسى ناقص» ھەيدە.
لە ھەندى نوسخەدا نىوهى دووھەمى نەم شىعرە بەم جۆرە نۇوسراوە:
قامەت سازدەر چەنلى «قد قامت».

واتە: لە گەل «قد قامت الصلوة» كە دىتا قامەت بەرپا كە.

هام ده دان پهی به زم شادی جم بین
ج خهیره ن سه دای کار خهیر نیهنه^(۱)

مهیلت چه نی مان یه کجاري سه رده ن
یا دووربا زامان مار کار لیت که رده ن؟^(۲)

رُو پهی ئه و مهیل رای خوداییت، رُو
رُو پهی و هفاو شهرت ئاشناییت، رُو^(۳)

رُو پهی ئیش سه خت مارگه سته کاریت
رُو پهی ده د سه رکه س نادیاریت!^(۴)

ئهی توکام نه دیت جه عه رووس نو
تاعه رووس خاک پهستان بی وه تو^(۵)

جهی خار دهندان ژار ئاوردەی مار
خاتر نازک ویت مه ده رئازار^(۶)

تو نه و گول باع «مصطفوی» بی
گهنج خه زانهی «مرتضوی» بی^(۷)

(۱) واته: هاو ده ده کانت بُو شایی و زه ماوه ندی تو کوبونه ته وه، توج خیزته و ده نگی کاری خیزت نیه.

(۲) مان: برامبەری مردن. دووربا: دووربىن، خوانه کرده. واته: ئاخز مهیلت له گەل مان يه گجاري سارد ببووه ته وه، يان خوانه کرده زامي مار کاري لى کردووست.

(۳) پهی، پهی: بُو. واته: داخی به جه رگم له بەر ئه و ئاره زوو کردنەت له رىگای خوا، وە له بەر ئه و هفاو بى مەرجى نە کردنەت.

(۴) واته: شین و رُو رُو بُو ئه و ئازاره سه ختە کاریگەرەت کە بە هۆی گەستنی ماره وه تووشت ببووه، وە بُو ئه و ده دو مەینە تەت کە کەس هۆیە کەی تى ناگا.

(۵) کام: مەرام. عه رووس: ببووك. پهستان: هاو پشت. واته: ئهی کەسی کە ھېشتا نە گەیشتبووی بە مەرامى خوت لە ببوکى نویت، ببوکى گۇر ببو بە هاو پشتت.

(۶) جهی: لەم. خار: درك. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعرى دوايى پىتكەوە دى.

(۷) «مصطفوی»: نىسبەتە بُو «مصطفوی» کە مەبەس لىپىغە مەبرە دروودى خواى لىپى. «مرتضوی»: نىسبەتە بُو «مرتضوی» کە مەبەس لىپى حەزرەتى عەلی يه.

گول عاده‌تشن بی خار نمهبو
گهنج رویه‌شنه بی مار نمهبو^(۱)

غه‌ریبیت زیاد نه شهاده‌ت بی
شهاده‌ت هم دم وه سه‌یاده‌ت بی^(۲)

ئه‌ی ره‌س Wool ئارق شه‌وقش په‌رواز دا
وه نازو ئیمزاز کار تو‌ساز دا^(۳)

رجام هن فه‌ردا نه و گه‌رده‌ل Wool دا
بویه‌ری نه ژیر سای ئه‌و ره‌s Wool دا^(۴)

(۱) ره‌ویه: عاده‌ت. مهوله‌وی لهم سین شیعره‌دا ده‌س ئه‌کا به دل خزشی دانه‌وهو لواندنه‌وهی شیخی کۆچ کردوو، وه پئی ئه‌لی به هۆی درکی ددانی پر له ژاری ناره‌وهو دلی خوت ئازار مده، چونکه تۆ تازه گولی باخچه‌ی پیغمه‌بهر بوبوی، وه گهنجی خه‌زته‌ی حه‌زره‌تی عه‌لی بوبوی، گولیش عاده‌تی بین درک نابی، وه گهنجیش بین مار نابی. په‌یوه‌ندی مارو گهنج لوه‌وه‌یه که له کونا له هه‌ر لایه‌ک گهنجیکیان دانابی، په‌یکه‌ری مارنکیان له سه‌ر داناوه بۆ سام ده‌ربرین. له ئه‌فسانه‌ی کۆنیشا هه‌یه له هه‌ر لایه‌کا گهنج شارابیت‌هه‌و مار نه‌چن په‌پکه‌ی له سه‌ر ئه‌دا وه‌ل چون رزق ئه‌چیت‌هه سه‌ر پاره.

مهوله‌وی جارتکیان ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته ئه‌خوینیت‌هه بۆ ئه‌حمد پریسی ئاشنای، ئه‌ویش ده‌س بەجى ئه‌م تاقه شیعره ئه‌لی:

نه، نه، ئه‌و ماره هه‌ر ماری غار بین په‌ی پا بۆس پاش هه‌ر ئیتتاز بین
واهه: ئه‌خیز وا نیه که تۆ تووت، ئه‌و ماره ماری سه‌ر گهنج نه‌بوبو، ماره‌که‌ی ئه‌شکه‌وتی «ثور» بوبو که هاتبوبو بۆ زیاره‌تی پیغمه‌بهر، دروودی خوای له سه‌ر بین، وه دای به قاچی حه‌زره‌تی نه‌بوبه‌کرده، لیزه‌شا هاتبوبو بۆ زیاره‌تی شیخ «عبدالاصمد» و قاچی ماج کرد.
بەراستی ئه‌حمد پریسی خه‌یائیتکی وردی به کار هیناوه.

(۲) شهاده‌ت: شه‌هید بون. سه‌یاده‌ت: سه‌یدیه‌تی، نه‌وه‌یی پیغمه‌بهر. واهه: سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش غه‌ریبی‌یه که‌ت له کاتی مردتا پایه‌ی شه‌هیدیت به رزتر ئه‌کاته‌و، شه‌هیدیه‌که‌ت سه‌ره‌پای سه‌یدیه‌تیت.

(۳) شه‌وقش په‌روازدا: شه‌وق خستیه فرین. معنای ئه‌م شیعره له گئل شیعري دوايی دا دی.

(۴) فردا: سبه‌ینی. بویه‌ر: ئى په‌پری. ره‌s Wool: مه‌بەس لیتی «شیخ ره‌s Wool»‌ی باپیره

[۳]

پزیسکه‌ی چه خماخ^(۱)

پزیسکه‌ی چه خماخ کافی کارمهن
ج و ختو واده‌ی ئه‌ی گوفتارمهن^(۲)

دله‌ی کوّس که فتم هم تم که رده‌وه
په‌رده‌ی سه بووریش تم مام درده‌وه^(۳)

نالاوگره‌واو خولیاوه و خول و هرد
جه و بول ده ردا ویش سامان سا که ردا^(۴)

ئیسه بول ده ردا که رقا و سه ردا
ده ک سلامه‌ت بی چیت ئی خه بهر دا^(۵)

۱۳۷

گوره‌ی «سید طاهری هاشمی» یه که ته داره کی به خاک سپاردنی «شیخ عبدالصمد»‌ی کردوه که له نزیکی دهوله‌ت ثاوا مار پیوه‌ی داوه وه مردووه. واته: ماده‌م ئه‌م فرستاده‌یه ئه‌مرقا شهو ق خستیه سه ر بالی فرین و هات به نازو شکزووه کاری تزی ساز کردو وه له نه سپه‌رده کردنی تۆ حازر بوب وه خستیتیه رئی بۆ سه‌فه‌ری ئه دنیا، تکام وايه له گه‌رده لولی رۆزی مه‌حشه‌ریشا ئه فروستاده که‌ی تر که حه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ره به فریات بگاو له ئیر سیه‌ری ئه‌ودا تی‌په‌ری.

[۴]

(۱) مهوله‌وی ئه‌م قسیده دریزه‌ی که وه ک چه‌ند پارچه هه‌لبه‌ست وايه، به زیبانی حاجی مه‌حورو دی یاروه‌ی سه‌وه و تووه له لاواندنه‌وه‌ی کورپنکی مردوویا.

(۲) کافی کارمهن: به‌سمه. چ: که‌ی. واته: ئیشی پرشنگی چه خماخه‌ی تفه‌نگه که‌که «عبدالرحمان»‌ای کورپمی کوشت به‌سه بۆ ئیشی دلم که خۆمی پیوه خه‌ریک بکهم، ئیتر که‌ی وه ختنی ئه‌وه‌یه قسه بکهم و بی لارتنمه‌وه وه چی ئه‌توانم بلیتم؟.

(۳) درده‌وه: دری‌یه‌وه. مه‌عنای ئه‌م شیعره دوو شیعری پاشه‌وه پتکه‌وه دئ.

(۴) گره‌وا: گریا. خول و هرد: خولی خوارد. بول: خۆلله‌میش. ده ردا: ده ره‌وه‌دا. سامان سا: ونران.

(۵) که رقا: ئه کا. چیت: بۆ چیت. ئی: ئه‌م. واته: دله کوّس که و تووه که‌م دووباره تم

۱۳۸

دله پـوشابـی پـهـرـدـهـی سـهـبـوـرـی
 سـازـابـی چـهـنـی دـهـرـدـهـکـهـی دـوـورـی^(۱)

پـهـرـدـهـی سـهـبـوـرـیـم دـرـیـا، رـوـلـهـ رـوـ
 رـیـشـهـی جـهـرـگـهـکـهـم بـرـیـا، رـوـلـهـ رـوـ

وهـ نـاـکـاهـ هـیـجـرـهـتـ کـهـرـدـهـم، رـوـلـهـ رـوـ
 دـاخـانـ گـشـتـ وـهـ خـاـکـ بـهـرـدـهـم، رـوـلـهـ رـوـ^(۲)

خـانـ وـ مـاـنـ خـامـوـشـ بـیـ تـوـ، رـوـلـهـ رـوـ
 ئـهـنـفـالـانـ مـهـدـهـوـشـ بـیـ تـوـ، رـوـلـهـ رـوـ^(۳)

تـهـلـمـیـتـ سـیـاـ پـوـشـ بـیـ تـوـ، رـوـلـهـ رـوـ
 خـاتـوـنـانـ بـیـ هـوـشـ بـیـ تـوـ، رـوـلـهـ رـوـ^(۴)

کـامـ وـهـسـفتـ خـهـیـالـ، کـامـ شـیـوـهـتـ بـادـکـهـمـ!
 پـهـیـ کـامـ خـهـسـلـهـتـ دـادـوـ فـهـرـیـادـکـهـمـ!

پـهـیـ عـهـقـیدـهـوـ دـینـ مـوـسـلـمـانـیـتـ، دـادـ
 پـهـیـ شـیـوـیـ شـیرـینـ نـهـوـجـوـانـیـتـ، دـادـ

۱۲۳

دـایـگـرـتـهـوـهـوـ پـهـرـدـهـیـ خـوـزـ رـاـگـرـتـنـیـ دـادـرـیـ وـ نـالـانـدـیـ وـ گـرـیـاـوـ سـوـوـرـاـیـهـوـهـوـ گـیـزـیـ خـوارـدـ، وـهـ
 لـهـ نـاوـ خـوـلـهـمـیـشـیـ بـهـ مـالـانـدـاـ خـوـیـ تـلـانـدـ، تـیـسـتـهـشـ خـوـلـهـمـیـشـیـ دـهـرـدـوـ مـهـبـنـهـتـ نـهـ کـاـ
 بـهـ سـهـرـ خـوـیـاـ، بـیـ بـهـلـابـیـ، بـوـچـیـ نـهـ بـهـرـهـ نـاـخـوـشـهـتـ بـیـ دـاـ تـاـ وـاـلـهـ خـوـیـ بـکـاـ. وـاـدـیـارـهـ
 حـاجـیـ مـهـحـمـوـدـ پـاـشـ کـوـئـرـانـیـ «عـبـدـالـرـحـمـانـ»ـیـ کـوـپـرـیـ، کـوـپـرـیـکـیـ تـرـیـ مـرـدـوـوـهـ، وـهـ زـامـیـ
 پـیـشوـوـیـ کـوـلـاـوـهـتـوـهـ.

(۱) پـوشـابـیـ: پـوـشـیـبـوـوـیـ. سـازـابـیـ: گـونـجـاـبـوـوـ.

(۲) وـاـتـهـ: رـوـلـهـ نـاـوـاـدـهـ کـوـچـ کـرـدـوـوـهـ کـهـمـ! رـوـلـهـ نـاـوـاتـ نـهـهـاـتـوـوـهـ دـیـیـهـ کـهـمـ!.

(۳) وـاـتـهـ: رـوـلـهـ کـهـمـ مـالـ وـ دـیـوـهـخـانـ بـیـ تـوـکـشـ وـ مـاـتـهـ.

(۴) تـهـلـمـیـتـ: نـهـ بـارـگـهـوـ بـنـهـیـهـیـهـ کـهـ کـوـچـهـرـیـیـهـ کـانـ نـهـیـهـنـ بـوـ کـوـیـسـتـانـ. وـاـتـهـ: لـهـبـهـرـ
 نـهـبـوـنـیـ تـوـ بـارـوـ بـارـگـهـیـ کـوـیـسـتـانـمـانـ رـهـشـ پـوـشـهـ.

پهی ئهو عهقل و فههم هوشیاریت، داد
پهی خوش نیگاری و خوش رهفتاریت، داد

فهرياد پهی ئىخلاص، ئاخ پهی ئايىت
پهی ئاغەي دنيا و پهی ئاغەي دينت^(۱)

ھر كەس ديم، ديدەم، مەيل تۆ پېش بى
كىن بى؟ كىن جە تۆ خاترش رېش بى؟^(۲)

فەلەك جەرگش دەن وە مەوداي چىلدا
كام خاتر رېشىش بى نە تۆى دلىدا^(۳)

دەورش وەي تەورە، ئەي جەورە ئاوه رد
من حەسرەت مەند كەرد، تۆ بەو دەردە بهرد^(۴)

..... ——————

(۱) واتە: ئاي بىزگەورەيىت لەكارو بارى دين و دنيادا.

(۲) رېش: بىزىدار. مەعنای ئەم شىعرە دوو شىعرى دوايى پىتكەوه دى.

(۳) دەن: بىدەن. مەودا: تىئىزى.

(۴) دەورش: سوورخواردنەوهى. واتە: گيانە كەم من ھر كەسم ديوه خوشەويىستى تۆى لە دلا بىووه، تەبىن كىن بىن دلى لە تۆ تىشابىن. نازانم فەلەك، ياخوا جىڭەرى بىدەن بە سەر چىلى تىئىزا، چ كىنه يەكى لە دلا بىوولە تۆ، وا واى لىنى كردى، وە بىم جۇرە ئەم سەتمەمى منى مەينە تىبار كردو تۆشى بەو دەردە بىرد؟.

[۴]

پُوش خهیاته‌س فهرد^(۱)

پُوش خهیاته‌س فهرد بُوش عهنه‌رینت
 دهس ریسه‌که‌ی فیکر بیکر شیرینت^(۲)

چون ثاره‌زووی وه سل نه تُوش مه حروومی
 تهنده‌بیت وه تان فهرد مه عدوومی^(۳)

چون شه‌بهنده رُوز سه‌د ته‌رزه ره‌نگ‌دا
 ته‌وهن دان وه تال دیای فه‌ره‌نگ‌دا^(۴)

[۴]

(۱) مهوله‌وی ئەم پارچه هەلبەستەی لە وەرامى «شیخ عبدالله‌ی داخى» يا نۇوسىيە كە شاعيرىكى بەرز بۇوە، وە زۆر جار نامەي بە هەلبەست بۇ مهوله‌وی ناردۇوە ئەمۇش وەرامى داوه‌تەوە. جارتىكىيان مهوله‌وی لە وەرام دانە وەدا دوانە كەۋى، داخى يش غەزەلىكى بۇ تەنیرى ئەنیرى، وە لە غەزەلە كە ياكىلەيىلى ئەكابى بەرامبەر بە دواكەوتە كەمى، وە تاقە شىعېرىكى مهوله‌وی ئەخاتە ناو شىعەرە كانى، مهوله‌ویش لە وەراما ئەم غەزەلە بۇ ئەنۇوسى.

(۲) پۇ: هەر پارچە يەكى تەنراو دوو جۇرە تالى تىايىھ: تالى راکىشراو كە پىنى ئەلىن «تان» يا «رايەل»، وە ئەو تالانە كەن ئەبرىن بە ناو تالە راکىشراوە كانا پىنى ئەلىن «پۇ». فەرد: شىعەر. دەس رىسى: رىسىراوى دەس. فىكى: فىكى تازەي بە خەيالى كەسا نەھاتۇ. مەعنائى ئەم شىعەر لە گەل شىعەر دوایى دادى.

(۳) نەتىرى: لە ناو. تەنده‌بىت: تەننى بىوت. واتە: پۇش خهیاته‌س ئاورىشىمى شىعەر بىزۇن خۆشەكت - كە بە دەستى فىكى تازەي جوانى خۆزت رىستبۇوت - تەننى بىو لە گەل تانى شىعەر ئاپەسەندى من. ئەمەش وەك ئەنۋەبابۇ كە ئاره‌زووی بە يارگەيشتن - بە و جوانى يەكە هەيە - بىخەيتە ناو خەيالى ئاثۇمىدى يەوە. لىزەدا مهوله‌وی بە نەزاكت خۆز ئەشكىنى كە شىعەر داخى بە ئاره‌زووی بە يارگەيشتن، وە شىعەر خۆز بە خەيالى ئاثۇمىدى دائەنى.

(۴) شە بهنده رُوز: شە بهنگە بە رُوز، پارچە يەكە بە چەندەرە گ ئەنۇنى. تەوهن بەرد. دىيا: جۇرە قوماشىتكە. مەعنائى ئەم شىعەر لە گەل شىعەر دوایى دادى.

پهی دهفع سهودای دهرد نهمامان
به رگن بی پهی دل سهرتا وه دامان^(۱)

دل ئه و بهرگ و بوی جارانش نه بی
رووی لوای مهجلیس یارانش نه بی^(۲)

پوشتهت که رده وه ٹیحسانت یاوا
دهک ههی دهولمهند یانهت هر ئاوا^(۳)

بئی باکیم عیلللهت دل سهردی نیهن
بئی مهیلیم جه تدرک هام فه ردی نیهن^(۴)

بهلام مهستلهی فتوای قهزای حهق
نه مه حکمهی شهرع حاکم موتلق^(۵)

نه و عهروس سوژ وه دل پهروه ده
خهرج گیان وه گیان وه کاین که ردوه^(۶)

(۱) پهی: بو. نهمامان: ئه و دوبه رانهی وهک تولوی نهمام ساف و بهرزن، یان ئه و که سانهی که بەین تیلک ئه دن. واته: ئه و پارچه شیعرهی تۆکه وهک شەبەنگە به رۆژ بە چەند رەنگ ئەنوتتى، وە لە جوانى يابەردى دابۇو بە تاللى پارچەي فەرەنگىدا، بۆ چار كردنى سەودا و عەشق و دەردى دوبلەرە كان بەرگىكى رەساو سەرتا پېن داپۇش بۇو، ياخود: بۆ دەفعى سەوداي فيتنەي نهمامە كان بەرگىكى دل پارىز بۇو، وە هەموو دلى ئەپاراست.

(۲) نه بی: نەبۇو. لوای: روپشتى. مەعنای ئەم شیعره له گەل شیعرى دوايى دا دى.

(۳) یاوا: گەيىشت. يانه: مال. واته: بەر لە هاتنى پارچە كەى تۆ دلەم بەرگ و بوکەي جارانى جارانى نەبۇو، وە رووی نەبۇو بچىتە ناو كۆرى يارانه وە، بهلام كە پارچە كەى تۆ گەيىشت، دلەمت پوشته كرده وە، زۆر خىرت گەيىشت، سا ياخوا دەولەمەند هەر مالت ئاوابىن.

(۴) عیللەت: بە هۆى. واته: نامە نەنۇوسىن بە هۆى دل ساردى يەوه نىه، وە لە بەر ئە وە بئی مەيىل نەبۇوم كە دەستم لە دۆستايەتىت ھەل گەرتۇوە.

(۵) مەعنای ئەم شیعره دوو شیعرى دوايى بە سراوه بە يە كە وە.

(۶) عەرسووس: بۇوك. سوژ: شەرق. خهرج: پارەي نەخت. کاین: مارەيى.

وههـر سـئـی تـهـلـق بـایـنـه کـهـرـدـهـن
یـاد رـجـعـهـتـش وـه دـلـ نـاـوـهـرـدـهـن^(۱)

کـهـم بـیـ شـنـوـی وـهـشـ ئـاهـ سـوبـ دـهـمـی
وـشـکـاـوـشـ ئـاماـ جـوـیـ چـهـمـیـ^(۲)

بـیـ سـوـزـیـ مـهـنـزـلـ دـلـ کـهـرـدـ وـهـ یـاتـاخـ
پـهـیـ ئـاوـوـ هـوـاـشـ ئـاوـ ئـاهـ وـهـ دـاخـ^(۳)

وـهـبـیـ منـ توـ وـیـتـ زـیـهـنـتـ پـیـ یـاوـانـ
خـاـسـتـ فـهـرـمـاـوـانـ دـانـهـتـ شـکـاـوـانـ^(۴)

(۱) بـایـنـهـ: ئـهـ وـهـلـقـیـهـ کـهـ چـاـکـ نـاـکـرـیـتـهـوـهـ. رـجـعـهـتـ: گـیـرـانـهـوـهـ، ئـهـ وـهـلـقـیـهـ کـهـ چـاـکـ نـهـ کـرـیـتـهـوـهـ. وـاتـهـ: بـۆـیـهـ نـامـهـمـ بـۆـ نـهـنـارـدـوـوـیـ وـ شـیـعـرـمـ بـۆـ نـهـنـوـوـسـیـوـیـ چـوـنـکـهـ مـهـسـهـلـهـیـ فـتـوـایـ قـهـزاـوـ قـهـدـهـرـ خـواـلـهـ دـادـگـایـ شـهـرـعـیـ حـاـکـمـیـ مـوـتـلـقـ دـاـکـ خـواـیـهـ وـایـ پـیـوـسـتـ کـرـدـوـوـهـ ئـهـ تـازـهـ بـوـوـکـهـ خـوـشـهـ وـیـسـتـهـمـ کـهـ بـیرـتـیـهـ لـهـ شـهـوـقـ وـ سـوـزـیـ دـلـمـ، وـهـ بـهـ دـلـ بـهـ خـیـوـمـ ئـهـ کـرـدـ، وـهـ گـیـانـیـ خـوـمـ دـابـوـ لـهـ مـارـبـیـ یـداـ، فـتـوـایـ هـهـرـ سـیـ تـازـهـلـقـیـ خـوـیـ وـهـرـگـرـیـ وـهـ دـهـرـفـتـیـ هـیـتـانـهـوـهـیـ بـۆـ نـهـهـیـشـتـوـوـمـ. بـهـ کـورـتـیـ بـهـ هـیـچـ کـلـوـجـیـلـکـ سـوـزـ لـهـ دـلـمـاـ نـهـمـاـوـهـ، ئـیـترـ چـوـنـ نـامـهـتـ بـۆـ بـنـوـوـسـمـ.

(۲) کـمـ بـیـ: کـمـ بـوـوـهـ. وـهـشـ: خـوـشـ. سـوبـ دـهـمـیـ: بـهـیـانـیـانـ. جـوـیـ: جـوـگـهـیـ. چـهـمـهـیـ: سـهـرـچـاـوـهـیـ. چـهـمـیـ: چـاـوـ. وـاتـهـ: بـهـ هـوـیـ ئـهـوـهـوـهـ کـهـ سـوـزـیـ دـلـمـ نـهـمـاـوـهـ، شـنـوـیـ هـهـنـاسـهـ هـهـلـ کـیـشـانـیـ سـبـهـیـانـمـ کـمـ بـوـوـهـتـهـوـهـ، وـهـ ئـاوـیـ سـهـرـچـاـوـهـیـ چـاـوـمـ کـهـ جـارـانـ لـهـ بـهـرـ سـوـزوـ عـدـشـ دـامـ ئـهـرـزـانـدـ، ئـیـسـتـاـ وـشـکـاـوـیـ هـاـتـوـوـ.

(۳) یـاتـاخـ: مـهـبـهـسـ جـنـ وـ ماـوـایـهـ. ئـهـ: نـهـ گـهـرـیـتـهـوـهـ بـۆـ هـهـوـاـ. وـاتـهـ: لـهـ کـاتـهـوـهـ کـهـ سـوـزـیـ دـلـمـ نـهـمـاـوـهـ، بـیـ سـوـزـیـ کـهـ دـوـزـمـنـیـهـتـیـ هـاـتـوـوـهـ دـلـیـ دـاـگـیـرـ کـرـد~وـوـکـ وـهـ کـرـد~وـوـیـهـ بـهـ مـهـنـزـلـیـ خـوـیـ وـهـ لـهـ بـرـیـتـیـ ئـاوـوـ هـهـوـایـ خـوـشـ لـهـ دـلـمـاـ ئـاهـ وـهـ هـهـنـاسـهـیـ سـارـدـ بـوـوـ بـهـ ئـاوـ، وـهـ ئـاخـ وـ دـاخـ بـوـوـهـ بـهـ هـهـوـاـکـهـیـ.

(۴) وـیـتـ: خـوـتـ. یـاوـانـ: گـهـیـشـتـوـوـهـ. دـانـهـتـ شـکـاـوـانـ: دـوـرـتـ قـلـاشـتـوـ، کـینـایـیـهـ لـهـ قـسـهـیـ جـوـانـ وـهـ جـنـیـ کـرـدـنـ. مـهـعـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ لـهـ گـهـلـ شـیـعـرـیـ پـاـشـهـوـهـ دـایـ.

بى بەدەلەن عومر خاسش هەر پاسەن
باختش پەی مەعشوق بى بەدەل خاسەن^(۱)

..... — • —

[۵]

پیشانیم^(۲)

پیشانیم ھەوەس زانووش جازمن
تەعزم جەناب پیرى لازمەن^(۳)
بالاکەردەوە مەيل ئەو لاى پەستى
وردىكىلانەن دەروازەي ھەستى^(۴)
مەعدومى اكردەي بەدى ھەزار تەرز
زانووی ئومىدت ناوه رۆ ئەو لەرز^(۵)

(۱) پاسەن: وايە، باخت: خەرج كردن. واتە: گيانە تاۋ بەپى من باشى تىڭىشلىرى و چاكت فەرمۇوە كە وتۇرۇتە ھىچ شتى نابىن بە ھاوتاۋ بەرامبەرى عومر و بە ھىچ شتى ناگۇرەتتەوە، كەواتە و چاکە ئىنسان بە خۇزپاپى بىنەخشى بە دىلدار، و بە تەماي نۇرە نېبىن كە نۇر لە بىرىتى ئەو بەخشىنىدا پاداشى بىداتەوە، بۇ يەتتىش كە ئەنەندا بە وەفا دۆستى من بۇرى ئابىن بە تەماي ھىچ بى لېمەو.

[۶]

(۲) مەولەوي لەم پارچە شىعرەدى داسكالا لە دەس پىرى ئەكاو لەگەل خۆى ئەدوى.
(۳) پیشانى: ناوجاوا، تەۋىل. ھەوەس: ئارەزوو. زانوو: ئەزىز. واتە: ناوجەوانم دانەوتتەوە ئارەزووی ئەوەي ھەيە بىگا بە ئەزىز، چونكە پىرى وادەي ھاتۇرۇر و رىزلىكىرىتى پۇستە.
(۴) ئەولاي: بۇلاي. پەستى: دانەوينەوە. وردىكىلانەن: بىچۈزلىيە. ھەستى: بۇون مەبەس لە ژيانى ئەو دىنایە. واتە: بالام ئارەزووی دانەوينەوە كەرددۇرەتەوە، چونكە گۇرە كە دەرگاى ژيانى ئەو دىنایە بىچۈزلىيە، و ئەگەر مەرۆف خۆى دانەنەوەتتەوە ناتوانى پىاپۇرا. مەولەوي كە وشەي «كەردەوە» بە كار دىئىنى واتە «كەرددۇرەتەوە»، ئەيدەئى ئەو بىگە يەنلى كە مەرۆف لە كاتى لە دايىك بۇونىشا خۆى دانەنەوەتتى. ئەم شىعرە ئىشارەتە بە ئايەتى پىرۇزى «وَ مَنْ تَعْمَرُهُ تُنَكِّشَةٌ فِي الْخَلْقِ». واتە: ئەوەي زۇرى بىشىنەن لە ئەنجامام ئەي چەمەتتەوە.
(۵) كەردەوە. ناوه رۆ: نەيەنتىت. واتە: ئەمەعدومى كەردارى خراپى ھەزار رەنگىت، ئەزىزى ھيوات نەيەنتىتە لەرزە، و ئۇمىدت بە لوتقى خواكىم نېبىن.

ئەو کەس مزانوو ستارەن ئارق
جەو بوزورگ تەرەن شەو ئەو رۆت نارق^(۱)

سفیدیت قەلغان پەی رووی سیات بۆ
کەمانیت شەفیع تىر دیات بۆ^(۲)

نەمەبۆ پیری و تەن ناتەوانیت
وھی دوو فەردەوۆ ئاو دەس جوانیت:^(۳)

عەزابم ئەر سەد جە حەد بەرشیەن
جە روو سیايم گراناتەر نىيەن

(۱) سەقارەن: گوناھ پۆشە. ئارق: ئەمپۇق. نارق: نەيەنى. واتە: ئەو خوايەكە ئەزانم ئەمپۇق لە دنیادا گوناھ پۆشە لەوە گۇورەتە كە شەو نەيەنتە رۆزىت وە رۆزى قىامەتت لى نەكا بە شەو، وە گوناھە كانت بېھخشى.

(۲) سەفیدیت: رىش سېپەتىت. كەمانیت: چەمینەوەت وەڭ كەوان. شەفیع: تىاكاكار. دیات: روانىنى حەرامت بۆ خەلک. واتە: ئۇمۇتىم وايە سېپەتى مۇرى سەرو رىشت بىي بە قەلغان نەيەلىن لە رۆزى قىامەتا روو رەش بىي، وە پیرى و چەمینەوەتى بالات وەڭ كەوان بىي بە تىاكاكار بۆ ئەوهى نەيەلىن گرفتارى سزاى روانىنى حەرام بىي. مەولەوى لەم شىعرەدا بېپىشى عىلىمى بەدىع ھونەرى «طبق» ئى بەكار هىناوە كە بىرىتى يە لەكۆز كردنەوەي چەند وشەيەكى پەيوەند دار بە يەكەمە، وەڭ سېپى و رەشى و تىرو كەوانو قەلغان. ھەروھا نىشارەتى كەردووە بۆ فەرمۇدەي پىغەمبەر كە فەرمۇۋەتى:

«النَّظَرَةُ سَهْمَةٌ مَسْمُومَةٌ مِنْ سِهَامِ إِلْلِيْسِ».

واتە: سەير كەرنى حەرامى ئافەرتىكى زەھراوى يە لە تىرە كانى شەيتان.

(۳) تەن ناتەوانى: بىن ھىزىي لەش. ئاو دەس: ھاوتا. واتە: پىرى و لاۋازىي لەشت لەگەل ئەم دوو شىعرەي پاشەوەدا تابن بە ھاوتاي خواپەرسىتى سەرددەمى لاوينىت، چونكە دوو شىعرە كە سکالائى حاالتىن لە پىرىدا، لە بارەگاي خودادا باشتىن لە خواپەرسىتى و خۇز بە باش زانىنى دەورى لاویت لەبەر ئەوهە كە لاي خواگناھ كردن و پارانەوە بە نرختىرە لە پەرسىن و خۆلى بایى بۇون بە ھۆزى پەرسىتەوە.

من که خمه جالت خزمت ئاما پیم
 جمهه نم سه د سال دوزخ بو و جیم^(۱)
 مو تریب، بو و داد دلگیریمه وه
 پیری هائاما وه پیریمه وه^(۲)
 نه وات ویرانه ای دل که رق ئاوا
 چدنی بهسته ای فرد بیسaran ماوا:^(۳)
 «ئینه گرد جه وه خت نادانیم بیه
 فه سل سه رمه ستی جوانیم بیه»^(۴)
 «ئیسه ها جه گشت په شیمانیم بهرد
 واده ای پیریمه ن جوانیم ویه رد»^(۵)
 «کوچ دواییمه ن، یا وانم نوبه
 نوبه ای توبه مه ن، که رهم دار، توبه»^(۶)

(۱) ئەم شیعره و شیعری پیشتو نە دوو شیعرەن کە لە شیعرى پیشوتدا ئشارەتى بۆز كردن. واتە: هەرچەند عەزاب دانم لە رادە بە دەربىن لام گراتىر نى لە روو رەش بۇونم لە خزمەتا وە ئەوم بىن باشتەرە، چونكە من لە ئەنجامى تاوانبارى خۆما بە شەرمەساري يەوه بىگەمە خزمەتت ئىتر مە بەسم نابىن هەرچەند سەد سالىش لە دۆزخا سزا بىرىم، لە بەر ئەو سزا چەشتىم پى باشتەرە بۆز ئەوهى بە روو بە كى سېپىيە وە يېئە خزمەت.

(۲) بۆز: بىن. داد: هاوار. دلگىرى: زويىرى. مەعنای ئەم شیعره لە گەل شیعرى دوايىي دا دى.

(۳) نه وات: ئاوازەي خۆشت. چەنى: لە گەل. بیسaran ماوا: ئەوهى خەلکى بیسaran، مەبەس مەلا مۇستەفای بیسaranى يە كە شاعيرى تىكى بەرز بۇوه. واتە: كاكى گۆرانى يېئە بىن هاوارى عاجزىمه وە، چونكە پىرى وا هات بە پیرىمه وە، وە با ئاوازەي خۆشت دلى و ترانم ئاوا كاتە و بەم شیعرانەي خوارەوەي مەلاي بیسaranى.

(۴) گرد: گشت. فەسل: سەردم. مەعنای ئەم شیعره دوو شیعرى دوايىي پىتكە وە دى.

(۵) ویه رد: بە سەرچوو.

(۶) يا وانم نوبه: سەرەم هاتوووه. واتە: خوايە هەرجىم كرد لە سەردهمى نەزانى و لاۋىتىما

[۶]

په ژارهت شادیم

په ژارهت شادیم جه بیخ ئاوه ردهن
 دووریت ریشه‌ی دل خه‌یمه که‌ن که‌ردهن^(۱)

فیراقت فه‌رقم وه تووتیاکه‌رد
 جیایت نازام جه هم جیاکه‌رد^(۲)

وه سواسه‌ت وهی تهور ئیش دان وه جه رگم
 وه مه‌رگت قه‌سم رازیم وه مه‌رگم^(۳)

ویت بدھر ئینساف نهونه‌مام نز
 مه‌ردهن خاسته‌رهن یا خۆ دووری تو؟^(۴)

مه‌ردهن یه‌ک ساتهن ئه‌پواحه که‌ی ویم
 دووریت هه‌ر ساتئ سه‌د مه‌رگن په‌ریم^(۵)

۱۳۰

کردم، وائیستا په شیمان بوومدوه له هه‌مووی چونکه جوانیم به‌سەر چوو، وه واده‌ی پیریم
 هاته و ئه‌جهلم نزیک بووه‌ته‌وه، وه وختی نهودیه که توبه بکەم، ساخوای بەخشندە لیم
 بیوره.

[۶]

(۱) خه‌یمه: خیوهت. واته: خه‌فهتی دووریت شادی و خوشی له دلما نه‌هیشتوروه، وه
 ریشه‌ی دلمنی وه‌ک خیوهتی هەل که‌نراو لى کردووه.

(۲) فه‌رقم: کەللە سه‌رم. تووتیا: دەرماتیکی زۆر ورده. نازام: نه‌عزم. واته: فیراقت
 کەللەی سرمی وه‌ک تووتیا هاریبوه، وه جیایت ئەندامە کانی له‌شمی له یه‌ک کردووه‌ته‌وه.

(۳) وه سواسه‌ت: خه‌یال لى کردنوهت. وهی تور: به جۆری.

(۴) ویت بدھر ئینساف: واته: خوت بە ئینسافی خوت حۆکم بده.

(۵) په‌ریم: بۆم. واته: مردئم چاکتره له چەشتى دووریت چونکه ئه‌و جاریکه
 ئه‌برتەوه، بەلام دووریت هه‌ر سه‌عاتیکی مردئیکه.

مه رجهسته‌ی خهسته‌ی من جه فولاده‌ن
بەند دووریت وینۆ هیمان دل شاده‌ن^(۱)

دهک ره حممت ئە و قەبر گشت وەفا داران
خوسو سەن ئە و کەس شای وەفا داران^(۲)

..... — ● —

[۷]

پەشیوی^(۳)

پەشیوی وە نەزم لە لۇلۇوی ئەسرىن دا
پەروين دائىرەی خورشيد تەزىزىن دا^(۴)

جاي ناخوون وە خۇون ئە و گۈنائى بىنى گەرد
ئىشارەت وە مانگ مەينەت دل كەرد^(۵)

(۱) فولاد: پۇلا. وینۆ: بىيىن. واتە: بۆچى لاشەی نەخۆشى من لە پۇلا دارېزراوه تا ئام
ھەموو دوورى يەت بىيىن و ھېشىتا ھەر دلشاد بىن.

(۲) نەو: لە. واتە: دەك رە حممتى خوا لە گۇپرى ھەموو خاونە وەفا يەك، بەتا يەتى لە
گۇپرى نەوانە كە وەفا كەيان ئە و نەندە بىن گەرده شای ھەموو وەفا يەك.

[۷]

(۳) مەولەوي ئەم پارچە شىعرە لە لاۋاندە وەي پەرىززاد خان ناوتىكا و توووه كە يەكىك
بۇوه لە ژەن بە گۈزادە كانى جاف.

(۴) لۇلۇو: لۇء لۇء، مروارى. ئەسرىن: فرمىسىك. پەروين: ئەستىرە. خورشيد: خۆر.
وانە: ئەم ماتەمە رشته‌ی مروارىي فرمىسىكى ھۆنزاوهى ئافەتاتى تىك دا، وە ئەو دەنكە
فرمىسىكانە كە وەك ئەستىرە وان تۆپى رووی ئە و ئافەتاتەيان رازاندە وە كە وەك رۆز واي.
مەبەسى ئەويە نازاران ئە و نەندە بە سۆز ئە گىرىن فرمىسىكىيان كە ئۇسا وەك رشته‌ی مروارى
وابو تىستە بە ناپىتكى ئەپرۇتە خوارەوە، وە ئەو دەنكە فرمىسىكانە كە بە دەورى روويانا
ئەپرۇتە خوارەوە دا ئېرەي روويان ئەپرۇتەتى.

مەولەوي لەم ھەلبەسە بەر زەيا لە لايەكە وە تەشىيەي رووی ئافەتە كانى كردوووه بە رۆز،
وە لە لايەكى ترە وە ئىشارەتى كردوووه بۆ ئە و كە لە خەفەتا رۆزى روويان زەرد بۇوه، ئە گىنا
ئەستىرە بە دەوري رۆزدا دەرناكە وى.

(۵) ناخوون: نېنژىك: خۇون: خوين. واتە: جى نېنژىكى ئە و نازارانە كە روو خۆيانيان

شیرینی قامه‌ت قیامه‌ت نه‌وهرد
سه‌لای فه‌رز به‌رگ نازیه‌تی ناوهرد^(۱)

 همنی فتوای شه‌رع باده نوشان بز
حه‌لائی کالای ماتهم پوشان بز^(۲)

 وه‌شنه نه‌و بالا چون به‌و کالاو
بازش نه‌و کالا هر به‌و بالاو^(۳)

 حه‌یات جه زولمات جیا نمه‌بز
کاوه وه بئی به‌رگ سیا نمه‌بز^(۴)

۱۴۲

هه‌ل که‌ندووه، وه‌ک مانگی يه‌ک شه‌وه وايه به روویانه‌وه که نیشانه ماتهم و مهینه‌تی پیوه بن. نه‌مه نیشاره‌ته به‌وه که نه‌ستیره ژمیره کان نه‌لین هر مانگیتکی يه‌ک شه‌وه ره‌نگی سورور بنوتنی نیشانه‌ی شه‌پ و شوپه.

(۱) قامه‌ت: بالا. قیامه‌ت نه‌وهرد: بیابانی قیامه‌ت تهی که‌ر. نازیه‌تی: ته‌عزیه. ناوهرد: هتیا. واته: جوانی بالای نه‌و خاتونه کتچ کرد ووه که بیابانی قیامه‌تی تهی نه‌کرد بانگی هه‌لدا بز فه‌رز بوونی پوشینی به‌رگی ماتهم. مهوله‌وی لیره‌دا به وشهی «قامه‌ت» نیشاره‌ت بز «قامه‌ت» ای نویز نه‌کا که وردیتکی تاییه‌تی يه به‌ر له نویز به ده‌نگی به‌ر ز نه‌خویتری بز راست بوونه‌وهی نویز که‌ران. وه به وشهی «سه‌لا» نیشاره بز «صلاده» نه‌کا به مه‌عنای نویز. واته: وه‌ک چوون به دوای «قامه‌ت» کردن نویز فه‌رز دی، به دوای قامه‌تی نه‌و نازاره کتچ کردووه‌شا پوشینی به‌رگی ماتهم فه‌رز بووه. لیره‌دا به پئی عیلمی بدیع له بهینی وشهی «قامه‌ت» و «قیامه‌ت» دا هونه‌ری «جناسی تاقص» هه‌یه، وه‌ک چوون له بهینی «قامه‌ت» «سه‌لا» «دا هونه‌ری طباق» هه‌یه.

(۲) همنی: نیتر. کالا: پارچه، قوماش. واته: ماده‌م که نه‌و مرد نیتر با شه‌رع فتوای حه‌لائ بونی شه‌راب خواردنده‌وه بدا، چونکه قورگی خه‌لک پر بووه له گریان وه له شه‌راب به‌ل اووه به هیچی تر چاک ناییته‌وه، که‌واته شه‌راب خواردنده‌وه دورسته، وه با شه‌رع فتوای حه‌لائی پوشینی به‌رگی نازه‌یه‌تی بدا.

(۳) وه‌شنه: جوانه. بازش: لئی گه‌ری. مه‌عنای نه‌م شیعره له گه‌ل شیعری دوایی دا دی.

(۴) حه‌یات: ناوی حه‌یات. زولمات: تاریکی. کاوه: میسکی بون خوش. سیا: رهش.

۱۴۲

[۸]

په یغام^(۱)

په یغام بالای خه مباره که هی تو
خه میای حه لقه هی گوشواره که هی تو^(۲)

چه ند وه سه رگوشی وه گوشت ثا وه رد
چون بد به خت بیم تو گوشت نه که رد^(۳)

..... —————

[۹]

په اس که سان

په که سی خاسنه هه واي سهير باخ
ماسيواي مه عشوق نه بوش ثاخ و داخ^(۴)

۱۳۴

واته: بالای نه و نازه يه تی بارانه زور جوانه بهو بدرگه ره شهی بدریانه وه، که واته لئیان
گه ری با هر نه و بدرگه يان له برا بی، چونکه نهوانه وه کثاوی حه بات وان، هه روک نه و
له تاریکی دایه - به پیی نه فسانه هی کوزن - نه مانیش نه بین له بدرگی ره شا بن، وه نهوانه وه ک
میسکی بوش خوش وانه، نه بین بدرگی ره شیان له برا بی وه ک نه م پیستیکی ره شی هه يه.

[۸]

(۱) مهوله وی لهم دو شیعره یا لومه دوستیکی نه کا که چهند جار راسپیری یه کی
ناردبوه لای، به لام نه و گوئی نه دابویه.

(۲) په یغام: راسپیری. خه میا: چه میوه. گوشواره: گواره. مه عنای نه م شیعره به سراوه به
شیعری پاشه وه.

(۳) سه رگوشی: چه. واته: راسپیری که هی منی خه فه تباری تزو چه ماوهی نه لقه هی
گواره که ت، چهند جار به چه درا به گوتتا، به لام چونکه من به دبه خت بوم تو گوت
نه دایه.

[۹]

(۴) ههوا: ناره زوو. سهير: ته ماشا کردن. نه بوش: نه بی. مه عنای نه م شیعره له گمل
شیعری دوايی دا دی.

من جفت مه‌عشوق دهد همه‌مرازمه‌ن
چون باز سه‌رچل واده‌ی بازمه‌ن^(۱)

[۱۰]

پهنج بیهن وه شهش^(۲)

پهنج بیهن وه شهش، شهش روو که رد نه پهنج
حه‌ریر نه مابهین بیهن گه‌وهه ره‌نج^(۳)

[۱۱]

پلواں

پسیری و فه‌قیری و که‌سیفی، همه‌رسنی
نه‌بؤ وه هیجران بار هیچ که‌سی^(۴)

(۱) جفت: له‌گه‌ل. همه‌راز: هاواری. واته: ئاره‌زوو کردنی سه‌یری ناو باخ بؤ که‌سی
باشه که جگه له یار خه‌تیکی له دلا نه‌بی، بـلام من سه‌ره‌ای یار ده‌ردیش بووه به
هاواریم، وه وهک بازی سه‌رچلان، یان وهک بازی نوقره نه‌گرتوو، واده‌ی بازدانمه وه خۆم
پئ راگیر ناکرئ له باخا بؤ سه‌یر کردن.

[۱۰]

(۲) مهوله‌وی لەم شیعره یا شیوه‌ی نووسین روون نه کاته‌ووه.

(۳) حه‌ریر: ئاورشىم، مه‌به‌س فاقه‌زه. گه‌وهه ره‌نج: گه‌وهه رىڭ خەر. واته: پیتچ
پهنجه‌کەم له‌گه‌ل قەلمەکەی دەسما بۇون بە شهش، وه نەم شەشە روویان کردووته پیتچ
پهنجه‌کەی ترم، فاقه‌زه‌کەیش له بەینى نەم دوو دەسته‌ما بووه به گه‌وهه رىڭ خەر.
مەبه‌سیش له گه‌وهه رەکه تىپه نووسراوه کانه.

[۱۱]

(۴) که‌سیفی: پیس و پۆخلى. هیجران بار: بارى مەینەت. واته: ياخوا پسیری و هەزارى و
پیس و پۆخلى نەبن به بارى مەینەتى سەرشانى هیچ کەس.

تیپی تی

[۱]

تهڙنه گیان^(۱)

تهڙنه‌ی گیان وه لهب سهودای سهبووري
که فته‌بیم نه گچ دریاکه‌ی دوری^(۲)

دیم نه شهی فینک سیراوی سه‌ردا
شنوی زینده‌گیم ئاما وه بـهـرـدا^(۳)

چیش «حضر» نامه‌ی توش ئاوه‌رده‌وه
دهک رستگار بـهـرـیـحـیـامـ کـهـرـدـهـوـهـ^(۴)

یـاـواـ پـیـمـ پـهـرـیـمـ زـایـهـلـهـیـ زـارـیـتـ
زـگـارـیـ زـامـهـتـ بـنـ دـهـوـایـ کـارـیـتـ^(۵)

[۲]

(۱) مدوله‌وی ئه‌م پارچه هـلـبـهـسـتـهـ لـهـ وـهـ رـامـیـ بـرـادـرـتـکـیـاـ نـوـوـسـیـوـهـ کـهـ ئـهـ وـهـ ئـیـزـنـیـ
دوـسـتـیـکـیـ خـوـیـ وـهـ مـوـلـهـوـیـ دـاـبـوـ بـرـوـاـ بـقـ سـهـفـرـتـکـ،ـ ئـهـوـ بـرـادـهـرـهـ زـورـیـ بـیـ نـاـخـوـشـ
بـرـوـهـ کـهـ ئـهـوـ دـوـسـتـهـ بـرـوـاـ بـقـ سـهـفـرـ،ـ مـهـولـهـوـیـشـ هـرـوـاـ بـیـ نـاـخـوـشـ بـوـوـهـ،ـ جـاـ بـرـادـهـرـهـ کـهـیـ
مـهـولـهـوـیـ بـقـ مـهـولـهـوـیـ ئـهـنـوـوـسـیـ منـ زـوـرـ عـاـجـزـمـ لـهـ بـهـرـ خـهـفـهـتـبـارـیـ تـوـ بـهـ هـوـیـ سـهـفـرـیـ
دوـسـتـهـ کـهـ ماـنـهـوـهـ،ـ وـهـ بـقـ ئـهـوـ خـهـفـهـتـبـارـیـ تـقـیـهـ عـاـجـزـتـمـ لـهـ عـاـجـزـیـ يـهـ کـهـیـ خـۆـمـ لـهـ بـهـرـ
سـهـفـرـیـ ئـهـوـ،ـ وـهـ بـانـگـیـ مـهـولـهـوـیـ ئـهـ کـاـ بـرـوـاـ بـقـ لـاـیـ تـاـهـنـدـیـکـ پـیـکـهـوـهـ رـابـوـرـنـ.ـ مـهـولـهـوـشـ
لـهـ وـهـ رـامـیـ ئـهـوـ بـرـادـهـرـیـاـ ئـهـمـ پـارـچـهـ هـلـبـهـسـتـهـ ئـهـنـوـوـسـیـ:

(۲) تهڙنه: تینو. گیان وه لهب: گیان هاتووه سه‌ر لیو. که فته‌بیم: که و تبوم. معنای ئه‌م
شیعره‌و دوو شیعري پاشوه پیکه‌وه دئ. له هندئ نو سخه‌داله جیاتی «تهڙنه» نو سراوه
«خـهـسـتـهـیـ» وـاـتـهـ مـانـدـوـوـ بـوـوـمـ...ـ بـهـمـ بـیـ یـهـ ئـهـمـ پـارـچـهـ هـلـبـهـسـتـهـ يـهـ کـیـکـ ئـبـیـ لـهـ پـارـچـهـ
هـلـبـهـسـتـهـ کـانـیـ تـیـپـیـ خـنـیـ.

(۳) سیراوی: تیراوی. سه‌ردا: ده‌رکه‌وت. شنتو: شنه. ئاما وه بـهـرـدا: هـاـتـهـوـهـ بـهـ بـهـراـ.

(۴) چیش: چونکه. رستگار: رزگار. واته: تینوو بـوـومـ،ـ لـهـ تـاـوـ خـۆـرـاـگـرـتـنـمـ لـهـ بـهـرـ دـهـرـدـیـ
دوـرـیـ دـوـسـتـ،ـ گـیـانـمـ گـهـ یـشـتـبـوـهـ کـوـنـهـ لـوـوـتـمـ،ـ وـهـ کـهـ وـتـبـوـمـ گـیـزـاوـیـ دـهـلـیـاـیـ دـوـرـیـ یـهـوـهـ،ـ لـهـ
ناـکـاـوـ دـیـمـ نـهـ شـهـیـ فـینـکـیـ تـیرـاـوـ بـوـونـ سـهـرـیـ دـاـوـ شـنـوـیـ ژـیـانـمـ هـاـتـهـوـهـ بـهـ بـهـراـ،ـ چـوـنـکـهـ
خـدـرـیـ فـرـوـسـتـادـهـتـ نـامـهـیـ تـوـیـ هـیـتاـ.ـ دـهـکـ سـاـخـواـ رـزـگـارـیـ کـاـ وـاـزـنـدـوـوـیـ کـرـدـمـهـوـهـ.

(۵) یـاـواـ: گـهـ یـشـتـ.ـ پـهـرـیـمـ: بـقـ منـ.ـ زـگـارـیـ: زـوـرـیـ.ـ زـامـهـتـ: زـهـ حـمـهـتـ.ـ کـارـیـ: کـارـیـگـهـرـ.

مزانوو، هام فهرد، پر شهرت و شونی
یارم، دلدارم، غم خوارم توئنی^(۱)

به‌لام تؤیچ ئاخر رهنجت به‌ردەبى
چەند جار ڙار مار دووریت وردەبى^(۲)

پهی چیش وستانیت نهی مەھله کەی سەخت
فستوای لوات دا، لواوه بى وەخت^(۳)

زوات، وەختى ئیزنش تەلب کەرد
لآل کەی نمەبۇ چەنی «ئا»ش ئاوهرد^(۴)

چەم بى پەی دینش بیناییش کەم بى
گۆش بى شەفتىش سەداش ماتەم بى^(۵)

تەن بى كېشىش خەستەي هيجران بى
دل بى مەنۈلگەي مەيلش وىزان بى^(۶)

۱۳۸

مەعنای ئەم شیعرە و سى شیعرى پاشەوە پىتكەوە دى.

(۱) مزانوو: ئازانم. پر شهرت و شونى: به وەفاو شەرتى. توئنی: تۆى.

(۲) تؤیچ: تؤیش. به‌ردەبى: بردبوو، كىشابۇو. وردەبى: خواردبوو.

(۳) وستانیت: منت خستە. نەی: ئەم. لوا: رۆيشتن. وانە: نامەكەتم خوتىندەوە، وە حئالى بىorum له هاوارو گرىيانىت بۇ من، وە زوپىت بە ھۆى زەحەمەتى كارىگەرى بى دەرماتەوە. من ئەزانم تۆ دۆستىكى بە وەفای وە يارو دلدارو خەمەخۆرى منى، به‌لام خۆ تؤیش چەند جار ڙارى مارى دوورىت چەشتىبو وە ئەتزانى چەند ناخۆشە، نەی بۆچى منت خستە ئەم مەينەتەوە ورىنگاى رۆپەتنى يارت داوەنۇش بە ناوهخت رۆپەشت وە جىتى هيپەشىن. (۴) وانە: وەختى كە ئەو دۆستە داواى ئىزىن دانى لى كردى بىز رۆپەشن، زمانت، لآل كە يە كە بىن، چۈن «ئا»ي پىاهات و رىنگاى بىرۋا؟.

(۵) پەی دینش: بۇ روانىنى. شەفتىش: گۈئى لى بۇونى. مەعنای ئەم شیعرە و دوو شیعرى دوايى پىتكەوە دى.

(۶) بار كېشىش: بار كىشانى. ئەم زەميرى «شىن» آنه ھەموو يان ئەگەر ئەنەوە بىز دۆستە كەمى.

ج دادی مدق خاکم وه سه ربو
 ئیسه تمهای من یا زایه‌له‌ی تو^(۱)
 مه علوم بی ونهم حه سرهت کیشان
 پهی سه‌یرو سوجهت سه‌فای دل ریشان^(۲)
 هام ره‌فیقم ده‌رد، هام سوجهتم کوس
 ویم جه ویم خالی، مه‌وج مدهو جه دوس^(۳)

(۱) مدق: ئه‌دا. واته: بینایی چاوم کز بورو به هۆی نه‌پوانینه‌وه بۆ نه‌و، وه گوئیم پر بورو له
 هاواری خه‌فتی دورکه‌وتنه‌وهی به هۆی نه‌بیستنی قسیه‌یوهه تابیی به مايهی خوشی، وه
 له‌شم ماندوو بورو له بهر دیار نه‌بونی ئه‌و تا باری بکیشی، وه دلم ویران بورو چونکه
 جاران مه‌نرلگه‌ی مه‌یلی ئه‌و بورو، وه که تیستا ئه‌و نه‌ماوه چۆل بورو و که‌سی تیانیه، تیتر سا
 خاک به سه‌رم ج سوودیکی هه‌یه ته‌ماو نومیتدی من و هاوارو گریانی تو.
 وه ئه‌گه‌ر «ئی» «بی» به دریزی بخویننه‌وه، به مه‌عنانی «بورو» وه که‌تله‌ش ده‌س ئه‌دا،
 مه‌عنای والی دیته‌وه: چاوم هه‌بورو بۆ دیتنی ئه‌و، به رؤیشتی و نه‌دیته‌وهی، بینایی کز
 بورو، وه گوئیم هه‌بورو ئه‌ی بیست، تیستا که ئه‌و نه‌ماوه سه‌دادی خهم و خه‌فتی تیایه، وه
 له‌شم هه‌بورو باری نه‌وی ئه‌کیشا، تیستا به هۆی نه‌مانی نه‌موهه ماندوو بورو، وه دلم هه‌بورو
 مه‌نرلگه‌ی مه‌یلی ئه‌و بورو، که ئه‌و رقیی ویران بورو. به پیی ئه‌م مه‌عنایه ئه‌و راسته‌که له
 هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «شنه‌فتش» نووسراوه «مه‌شنه‌فتش»، وه له جیاتی
 «بارکیشیش» نووسراوه «بارکیشیش».

وه ئه‌گه‌ر له جیاتی «بی» بخویننه‌وه «پهی» وه که له هه‌ندی نوسخه‌دا نووسراوه، مه‌عنای
 وا لئی دیته‌وه: چاو که بۆ دیتنی ئه‌وم دانابورو به هۆی دورکه‌وتنه‌وهیوه بینایی کم
 بورو، وه گوئی که بۆ بیستنی قسیه‌ی خوشی نه‌وم نه‌ویست، تیستا که ده‌نگی ئه‌وی تیاپر
 بورو له سه‌دادی خهم و خه‌فت، وه له‌شم هه‌بورو بۆ بارکیشانی ئه‌و، تیستا له‌بر دور
 که‌وتنه‌وهی ئه‌و مانوو بورو، وه دلم هه‌بورو کردووم به مه‌نرلگه‌ی مه‌یلی ئه‌و، تیستا ویران
 بورو چونکه ئه‌وی تیا نه‌ماوه. به پیی ئه‌م مه‌عنایه‌ش هه‌ر «بارکیشیش» راسته نه‌ک
 بارکیشیش. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «شین» زه‌میره کان له هه‌مرو نیوه‌ی شیعره کاندا،
 زه‌میری «اتی» هه‌یه. بهم پیی‌یه مهوله‌وهی راسته و خۆ قسه له گه‌ل برادره‌که‌ی ئه‌کا، به‌لام
 گزراپی مه‌عنای شیعره کان له سنوری گزراپی زه‌میر له «غایب» وه بۆ «مخاطب» ده‌نراچن.
 (۲) ونه‌م: لیم. کیشان: کیشاوه. مه‌عنای ئه‌م شیعره و سی شیعری دوایی پنکه‌وه دئ.

(۳) هام سوجهتم کوس: کوس که‌تن بورو به هاوردیم. مه‌وج مدهو: شه‌پزول ئه‌دم.

تا ئەو بەو جەمال دل دەسە پالەن
من سەيرم مەحال، سەفام بەتالەن^(۱)

جەو بۇ نۇ فەردم ئىستىغا بىزەن
دامەنەش لايق ئەمە پەراوىزەن^(۲)

شىۋە ئەر ئىلەن من كەردىن سەير
فام، خودا حافزا دىن، بىنىش وە خەير^(۳)

تۇ سەرەش وەي سەير سەفاو بەختەوە
من وېلىل وېلىل وەي زام سزاي سەختەوە

تۇ ھەر سات شادىت بىن ئەندازە بۇ
من ھەر لاد دەردى پەرىم تازە بۇ^(۴)

تۇ ويىھى بولبۇل مەست ھەواي گول
من چون بايەقوش چول نەواي دل^(۵)

(۱) دەستە پاڭ: كەسىنکە كەوتىن لەسەر شان.

(۲) جەو بۇنۇ: بەو بۇنەوە. فەردم: شىعىرم. ئىستىغا: پارچە قوماشىكى جوانە وەڭ تاقە.
دامەنەش: داوتىنەي. ئەم: ئەم. واتە: زانيمە كە زەممەت كېشاوهە خۆت ماندوو كەردووە
بۇ ئامادە كەردىنى سەيرانو رابواردن بۇ ھاوري دل بىرىتدارە كانت، بەلام من ئەم رابواردىنەم
پىن ناكىرى چونكە دەردو كۆس كە وتىن بۇوە بە ھاوريم، وە خالىي بۇومەتەوە لە خىزمەت
فەتكىرى خۆمەم پىن نەماوە و شەپۇل ئەدەم لە خەيالى دۆستا، چونكە تا ئەو بەو جوانىيەو
شۆخ و شەنگى يە بىن كە دل ئەكتۈن بە عەرزازو لە سەر لاتى خا، من سەيرە خۆشىم پىن
ناكىرى، بۇ يە شىعىرى من وائەوەندە جوان و رازاۋەيەو پارچەي ئىستىفالە بەرچاو ئەخا، وە
داوتىنەي شىعىرم شاياني ئەۋەيە كە ئەم شىعرانى پاشەوەي بۇ بىكىرى بە پەراوىز.

(۳) ئىلەن: ئەمەيە. دىن: ئايىن. بىنىش: دانىشە. مەعنای ئەم شىعە و شىعە كانى پاشەوە
پىشكەوە دىن.

(۴) ھەر لاد: ھەركاتى. پەرىم: بۆم.

(۵) بايەقوش: بالنىدەيە كە بە نەگبەتى ناويانگى دەركردووە.

په‌رئی تو راحه‌ت، په‌رئی من زامه‌ت
هه‌ردو سلامه‌ت، تا روی قیامه‌ت^(۱)

[۲]

تهدریس و تهدیس^(۲)

تهدریس و تهدیس، ته‌مجید بی ده‌نگه‌ن
حه‌ساره‌ی ته‌قریر ته‌وحید بی ره‌نگه‌ن^(۳)
پارچه‌ی ته‌ثیفات شیخ «مهاجر»
گرانه‌ن، نیه‌ن مشته‌ری و تاجر^(۴)

(۱) په‌رئی: بۆ. واته: شیوه‌ی دوست نه گه‌ر نه شیوه‌یه بین که جاران من دیومه، نه فام لا
نه مینی و نه ثایین وه نه بین مالاوایی یان لئن بکم، که واته تۆ بۆ خوت به کامه‌رانی رابویزه و
سه‌رخوشی به‌ختیاری خوت به، منیش به زامی سه‌ختی خۆمه‌و سه‌ری خۆم
هه‌ل نه‌گرم، نیتر خوا بکا تۆ هر تاوی له خوشی و شادمانی یه کی بی نه‌ندازه‌دا بی و منیش
هه‌مورو وه ختنی ده‌ردم بۆ تازه بیتیه‌و، تۆ وه بولبول به بونی گول مهست بی و منیش وه ک
بايه‌قوش له چۆلی یه کدابم که جگه له ناوازه‌ی دلی خۆم هیچی تیا نه بیسم، هه‌ردو و کمان
به سلامه‌تی بژین تا روژی قیامه‌ت به‌لام تۆ به ره‌حتی و من به ده‌ردو مه‌ینه‌ته‌و.

[۲]

(۲) مهوله‌وی نه‌م غه‌زه‌له‌ی بۆ خزمه‌تی شیخ محمد جه‌سیمی برای شیخ قادری دانه‌ری
شه‌رخی «تهذیب الکلام» نووسیوه که یه کنی بورو له زانا گه‌وره کانی سنه به بونه‌ی کویز
بوونی خۆیه‌و. نه‌م غه‌زه‌له‌هه نه‌ندی نو سخه‌دا به‌شیتکه له غه‌زه‌لی «بینایی دیده‌م تۆ وه
سلامه‌ت» که له تیبی «بی» «دا بلاومان کرده‌و.

(۳) تهدریس: ده‌رس و تنه‌و. تهدیس: به بین گه‌رد زانینی خوا. ته‌مجید: شان و شکۆ بۆ
خوا دانان. حه‌ساره: شووره. ته‌قریر: روون کردن‌هه وه ده‌رس. ته‌وحید: خوا به یه ک دانان،
مه‌به‌س عیلمی که‌لامه. واته: ده‌نگی ده‌رس و تنه‌و و ته‌قدیس و ته‌مجید کردنی خوا نایه‌ت
له خویندنگا که‌مده به هۆی کویز بوونمه‌و، وه شووره‌ی خویندنگای عیلمی ته‌وحید
ره‌نگ و رووی نیه.

(۴) شیخ مهاجر: مه‌به‌س زانای به‌ناویانگ شیخ «عبدالقادری مهاجر». نه‌م زاته کوری
الله

«کشف الغطا»ی سه در موحده محمد جه‌سیم
 غونچه‌ی نه‌شکه‌فتنه بئ شنؤی نه‌سیم^(۱)

۱۴۲

زانای گهوره «شیخ محمد سعیدی تهخته‌یی» مدرسی مزگه‌وتی «دارالاحسان» بوروه له سنه، وه سین برای وهک خوی زانا بوروه «شیخ جه‌سیم» و «شیخ نسیم» و «وسیم»، وه له پاش وه فاتی باوکی له جیگه‌ی ئه و بوروه به مدرسی «دارالاحسان»، تا سالی ۱۲۷۱ هیجری دا له سه‌ردنه‌می والی کوردستان «غولام شاه خان»ی مه‌شهور به «امان الله خان»ی دووه‌مداله ئەنجامی کاره‌ساته‌که‌ی «کاروانسرا» داکه له نیوان شیعه‌و سونتی دا قده‌ما، له گهله شیخ نه‌سیمی برایا سنه‌یان به‌جئ‌هیشت و هاتن بو سلیمانی وه له‌وی دامه‌زان. به‌لام شیخ جه‌سیم و شیخ وه‌سیمی برای هر له سنه مانه‌وه، هه‌رچه‌ند والی له سه مزگه‌وتی «دارالاحسان» لای‌بردن و شیخ یوسفی مهردۆخی خزمیانی کرد به مدرس تیایا چونکه لایه‌نگری خوی بوروه. موشته‌ری: کرپار. تاجر: بازرگان. واته: کتیبه‌علمی‌یه کان که شیخ «عبدالقادیر مهاجر» دای‌ناون که سنه‌ماوه بی‌یانلیتیمه‌وه به فقئی، چونکه له و ناوچه‌یدا تاقه مامۆستایه‌ک که ئه و کتیبانه‌ی زانیبین هر مهوله‌وی بوروه. ئه و کتیبانه‌ی شیخی مهاجر بربیتین له‌مانه: سین شهرح له سه‌ر کتیبی «تهذیب الكلام» وه نامیلکه‌ی «اثبات الواجب» وه حاشیه‌ی «الزوراء» و «الحوراء» که «جلال الدینی دونانی» دای‌ناون له عیلمی که‌لاما، وه حاشیه له سه‌ر حاشیه‌ی «مصلح الدينی لاری» له سه‌ر شه‌رخی «قاضی» له به‌شی «طبعیات» و «الهیات» له کتیبی «الهدایه»ی «ائیر الدينی ابهری» وه گهله کتیبی تر. مهوله‌وی لهم شیعره‌یا کتیبه‌کانی شیخی مهاجری شوبهاندووه به پارچه قوماشی گران‌به‌ها که نه بازرگانیتک هه‌بین توانای فروشتنی بیئ و نه که‌سیش بتوانی بیکرپی. به‌راستی مهوله‌وی له زاناییدا شایانی نهم پیاوه‌لدانه‌ی خوقیه‌تی که کردووه‌تی، به‌لگهش دانراوه به نرخه‌کانیه‌تی له عیلمی که‌لامدا به عمره‌بی و فارسی و کوردي.

(۱) نه‌شکه‌فتنه: نه پشکووتوو. واته: کتیبی «کشف الغطا» که زانای گهوره «صدر العلماء شیخ محمد جسیم» دای‌ناوه، وهک چۆن خونچه به بئ شنؤی نه‌سیم ناپشکوئی، ئه ویش به بئ نه‌سیمی زانستی ئیمه ده ناکانه‌وه و نازانزی. مهوله‌وی لهم شیعره‌ی دا دووه‌هونه‌ری «بدیع»ی به‌کار هیناوه، يه‌کم يه‌کخستنی «خونچه» و «نه‌سیم» که پیئ ئه‌لین «طباق»، دووه‌م کزکردن‌وه‌ی «جسیم» و «نسیم» که پیئ ئه‌لین «جناسی ناقص».

بئن نازهنه کيتاب «عطاء»ي «دولتین»

يهند ريزان قه ترهی خوم جه عهين عهين^(۱)

ته فاوت نيهن تيشن دا جه مابهين

شوبههی شين و سين ميسيل عهين و غهين^(۲)

بال نمهدق تهير ته حرير وه همه دا

گاوه رووي روم دا، گاوه عهجه دا^(۳)

ئومه‌نای دهولت جه گردين لاوه

نه ئينتىزارهنه چهم نه رووي راوه^(۴)

ته وانای وانای فهرمان نمه‌نده

چهپر بئن جواو، خه بهر پا به‌ندهن^(۵)

(۱) عه طای دهولتهين: «عطاء الدولتين» كىتىيىكە، هەرچەند نەمدىوھ بەلام بە هەندىلەك نىشانەدا وا دىارە باسى مەزھەبى شىيەو سوننى ئەكا، وە بە نيازى نەھىشتىنى ناكۆكى وە بەك تزىك كردنەوە دەولەتى عوسمانى سوننى مەزھەب و دەولەتى ئىرانى شىيە مەزھەب نۇوسراوه. عهين: سەرچاوه. عهين: چاوه. واتە: ئەندە فرمىسىكى شىيىن وەك خوم لە سەرچاوهى چاوم ھاتۇرەتە خوارەوە كىتىيى «عطاء الدولتين» بئن نازكە و تۈۋە.

(۲) تەفاوت: جياوازى. تيش دا: تىايا. شين: ئىشارەت بۇ شىيە. سين ئىشارەت بۇ سوننى. عهين مەبەس لە قسەى راست و رۆشىنە. غەين: مەبەست قسەى غەلەت و تارىكە. هەلىش ئەگرى هەر مەبەس ناوى تىپە كان بىن. واتە: بە هۆى كورى بۇونمەوە فەرق نەماوه لە كىتىيى «عطاء الدولتين» دا لە نىوانى شوبەھى شىيە كان و دەلىلى راستى سۇونى يەكاندا، وە جياوازى نەماوه لە نىوانى رۆشىن و تارىكა، يان جياوازى نەماوه لە بەينى تىپى شىن و سين و، عهين و غەين دا، چونكە فەرق بە چاوه ئەگرى، وە منىش چاوم نەماوه.

(۳) بال نمهدق: بال لى نادا. واتە: بالدارى نۇوسىن بە هۆى كورى بۇونمەوە، وەك جارى جاران ناداتە شەقەي بال، جارتىك بەرەو ولاتى رۇم و جارتىك بەرەو ولاتى عهجهم. مەولەوی لېرەدا تواناي نۇوسىنى خۆى شوبەاندۇوو بە بالدار.

(۴) ئومەنا: امناء. گردىن: هەمۇو. مەعنای ئەم شىعەرە لە گەل شىعەری دوايى دا دى.

(۵) وانا: خۇتنىدەوە. چەپر: مەئمۇرە پۆستە. جواو: جواب، وەرام. واتە: پىاوا

سنه هلن بینایی دیده‌ی مهعدووم سنه ند
 داخم هر ظیده نئاخ پهی یاران مهند^(۱)

به لام کین بدؤ نهی راگوزه ردا
 شان وه شان شیر قهزاو قهده ردا^(۲)

مه جبو بهن هرچی موقة زای قهزان
 مه غubo بهن جه لای هر که س پیش ره زان^(۳)

هر شیری جه شیر شیران شیر و هر دهن
 گه رده ن پهی زهنجیر ته قدیر که چ که رده ن^(۴)

باری نه گه رهور ئه لتف باری
 پهی مه ده دکاری وه دل دا باری^(۵)

۱۴۳

ماقولانی روم و عجم چاویان له رئیه و به ته مان منیان پی بگات، به لام من توانای خویشند وهی نامه‌ی ئه وانم نه ماوه تا و هرامیان بدهمه وه، له بهر ئه وه مه نموروی پی سته ماتله و خه بهر پی سراوه.

(۱) مهند: مایه وه: واته: کوئر کردنی مهوله وی ونه بین له خویا شتیکی گران بین، وه من بز چاوم خه فه تبار نیم، وه بز ئه وه خه فه تبارم که کوئر بروونه که م بیوه به مایه‌ی خم خه فهت بز دوست و براده رانم.

(۲) کین: کئی يه. بدؤ: بدا. نهی: لم. واته: به لام چار چیه و کن هه بیه له لم رئی گوزه ردا بتوانی شان بدا له شانی شیری قهزاو قهده ر؟.

(۳) پیش: پی. ره زان: رازی يه. واته: هرچی شیری شیری خوارد بین گه رده ن که چ ئه کا بز وه هه رکه س به قهزاو قهده ر رازی بین پی ناخوش نابی.

(۴) ورده ن: خواردو وه. واته: هر شیری شیری شیری خوارد بین گه رده ن که چ ئه کا بز قهزاو قهده ر خوا. مه بس شیر یئنسانی مه رده.

(۵) باری: به هر حال، هر چون بین. باری: خوای گهوره. مه عنای ئه شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دی.

دیده‌ی سر ثمر شی دیده‌ی سر کافین
ثید دای مونافین ثه و ده‌وای شافین^(۱)

ئید و هزیفه‌ی گل، ثه و له‌تیفه‌ی دل
ته و چون مه‌نزله‌ن، ثید بی چون مه‌نzel^(۲)

ته و به‌قاش نیه‌ن، فه‌ناش تاقی‌یه‌ن
ثید عه‌تای تاقی و باقی و لاقی‌یه‌ن^(۳)

(۱) ثه: نه‌گهر. شی: له‌کیس چوو. دیده‌ی سر: چاوی دل. واته: به هر حال قیسته‌ش که کویر بوم، نه‌گهر ههوری لوتی خوا بز کومه کی باراتیکی ره‌حمهت به سر دلما بیارتنی من زهره‌ر ناکم چونکه هه‌رچند چاوی سرم نه‌ماوه خز چاوی دلم ماوه، وه به‌سمه، به تاییه‌تی که چاوی دل گه‌لن قازانجی زورتره له چاوی سر، به‌لکو موناسه‌به‌یان به‌یه که‌وه نیه به هه‌ی نه‌وه‌وه که چاو‌ته‌ماشای حه‌رامی پی نه‌کری، وه سه‌یری شتی وانه کا که ئینسان مه‌شغول نه‌کاله بادی خوا، وه کو ده‌ردیک وایه که له‌گه‌ل ته‌ندروستی دایه ک نه‌که‌وه، به‌لام چاوی دل له بدر بیر کردن‌وه‌هی له شتی به سود وه‌ک ده‌رماتی شیفا هیتیر وایه. مهوله‌وی لام ست شیعره‌ی پشوویدا هونه‌ری «جناس»‌ی به‌کار هیتا وه‌ک کز کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «شیر»‌ی به مه‌عنای پیاوی ئازاو «شیر»‌ی به مه‌عنای خوارده‌مه‌نی، وه «باری»‌ی به مه‌عنای خواه‌گه‌وره و «باری»‌ی له بارانه‌وه وه‌رگیراو، وه «سر» و «سر».

(۲) بی چون: نه‌وه‌ی که‌که‌سی له وتنه نیه که خواهی. مه‌عنای نه‌م شیعره و شیعره‌ی دوایی پیکه‌وه دئ.

(۳) تاقی‌یه‌ن: ته‌حقیقه، راسته. لاقی: به ئینسان گه‌یشتلو. واته: ئیشی چاوی سر نه‌وه‌ته سه‌یری شتی مادی بکا، به‌لام نه‌رکی سه‌رشانی چاوی دل نه‌وه‌ته خه‌ریکی کارو باری مه‌عنه‌وه‌ی بی، وه چاوی سه‌ر جیگاکی شتی مادی‌ی تیا نه‌یتله‌وه که وتنه‌ی بی، به‌لام چاوی دل ماوا و مه‌نزا لی خواه‌ی بی وتنه‌یه وه‌ک له حمدیسا هه‌یه: «قلبُ الْمُؤْمِنِ عَرْشُ الرَّحْمَنِ».

واه: دلی پیاوی موسولمان باره‌گای خواهی، هه‌روه‌ها چاوی سه‌ر مانه‌وه‌ی بی‌نیه و گومانی تیا نیه که نه‌فوتن، به‌لام چاوی دل به‌خششیکی راست و ده‌وام دارو به خواگه‌یشتلو. لیزه‌دا مه‌بی‌سی مهوله‌وی نه‌وه نیه که چاوی سه‌ر لاه هه‌موو روویه که‌وه خراب و بی‌سووده، وه چاوی دل له هه‌موو سه‌رتکه‌وه باش و به که‌لکه، چونکه ئاشکرا‌یه که هه‌دووکیان شتی

[۳]

تهخته‌ی موبهت تاش^(۱)

تهخته‌ی موبهت تاش، نه جار دل تمنگ
 گیر گیچ دام کلافه‌ی شهوره‌نگ^(۲)
 نامه‌ی ئایرین گه‌رمی ئەنگیزت
 دووی پوش جهسته‌ی ده‌دینان خیزت^(۳)
 یاواو حالیم بى يەك يەك ئیشاران
 خەندەم کەرد، هەی‌های، دەردەکەن ياران^(۴)

[۴]

چاک و خراپیان بین ئەکری. بەلکو مەبەسى ئەوه‌بە ئەوه‌بە چاکه‌بەی بە چاوی دل ئەکری
 بە كەلک تره لەوه‌بە كە به چاوار سەر ئەکری. لە راستى دا سەعاتىك بىر كردنەوە لە
 عيادەتى حەفتا سال بە كەلک تره، وەك لە حەدىسا بە.

[۳]

(۱) مەولەوی ئەم پارچە هەلبەستە لە وەلامى نامە دۆستىكىا نۇوسيوە كە ناوى «مەلا عبدالرّحيمى نجارى» بۇوە كە لە نامە كە يَا باسى سۆزى دلى خۆى كردووە بۇ مەولەوی بە
 هۆزى تەئىسۈرى مورشىدييەوە لە سەرەتاي تەرىقەت وەرگەتنىا.

(۲) موبهت: محبەت، خۆشەویستى. نه جار: دارتاش. گير: گير خواردوو. گیچ: پىچ. دام:
 داو. شهوره‌نگ: تارىك وەك شەو. واتە: ئە ئە دۆستە كە تەختە خۆشەویستى
 ئەتاشى، وە ئە دارتاشى دل تمنگ و گرفتارى پىچى داوى كلافه‌ی رەشى خۆشەویستى.
 مەولەوی كە لەم شىعرەدا بە «نه جار» بانگى كردووەتە مەلا «عبدالرّحيم» كە ئەم پارچە
 شىعرەي بۇ ناردۇوە، وە مەلا «عبدالرّحيم» يىش خەلکى دىنى «نجار» بۇوە لەۋەرى
 سىرۋانەوە لە نزىكى «پاوه»، نەزاکەتىكى جوانى بەكار هېتىاوه.

(۳) ئەنگىزىز: بەرپا كەر. دوو: دووكەل. جەستە: لاشە. دەردینان: دەردەوى. خىزىز: بىز
 كەردەوە. مەعنای ئەم شىعرە لە كەل شىعرى دوايى دا تەواو ئەبىن.

(۴) خەندەم کەرد: پىتكەنیم. واتە: نامە ئاگراوى بە كەت كە گەرمائى بەرپا ئەكەردو دووكەللى
 ھەل ئەساند لە لەشى بىریندارى وەك پوشمان، پىم گەيشت و لە هەموو ئىشارەتە كانى
 گەيشتم و دام لە قاقاي پىتكەنن و وتم ئەرئى وەللا دەردە كە بە ئەويش گرفتار بۇوە!

نهر راسه‌ن دوستیت دوسته‌که‌ی گیانی
من وه دار کزله‌ک خه‌مان مزانی^(۱)

هون بسی پایان دردم وردہ‌بتو
تمجه‌به‌ی تپردام عه‌شقم که‌ردہ‌بتو^(۲)

هالای گرپه‌ی دردئه و بالای ثالا
نه کوره‌ی دروون نه گرتنه بالا^(۳)

دام دوو باده‌ی سیداد قاتل
نه پیچیان نه دهور پای شکسته‌ی دل^(۴)

فرسه‌ت نه که‌وتنه بهو ره‌نگ قادر بتو
جه‌فاش فراوان، وفاش نادر بتو^(۵)

ده خیل زووت‌ه کیش بات ئه و دماوه
نه گنی نه‌ی تپردام وه هردوو پاوه^(۶)

(۱) نه: نه‌گه. کزله‌ک: کزله‌که. خه‌مان: داری چه‌میوه. معنای نهم شیعره و دو دو شیعری دوایی پنکه‌وه دی.

(۲) هون: خوین. وردہ‌بتو: خواردبی. تپردام: تپر داو.

(۳) هالای: هیشتا. ثالا: جوان و بزر. نه گرتنه بالا: بزر نه‌بووه‌ته‌وه. واته: برای شیرینم نه گره‌به‌راستی دوستمی و من به کزله‌که‌ی راگیر که‌ری داری خه‌م و مهینه‌تی خوش‌ه وستی نه‌زانی و لات وایه من خوینی دردو نازارم خواردووه و تپر داوی خوش‌ه وستیم تاقی کردووه‌ته‌وه، باوه‌رم پن‌بکه که پیت بلیم هیشتا بلیسے‌ی درد لکه‌روره‌ی دروووت‌ه وه بزر نه‌بووه‌وه و زورت ماوه...

(۴) دووباده: دوولو. سه‌یاد: راوجی. معنای نهم شیعره به شیعری دوایی به‌سراوه.

(۵) قادر بتو: بتوانی. واته: داوی دوو لوزی راوجی کوشنده هیشتا نه‌ثالاوه له قاچی شکاوی دلت، وه هیشتا بزی همل نه‌که‌وتوه که بتوانی وفای کم بن له گه‌لتاوه سزای زورت بدا.

(۶) کیش: بکیشه‌ره‌وه. نه گنی: نه‌که‌وه. واته: ده خیلتم زووتر پیت بکیشه‌ره دواوه پیش نه‌وه‌ی به هردوو پین بکه‌وتنه نه‌و تپر داووه.

جهو دما و دهس پای گیستیغناوه
 له رزی و سه مر تمهل دار فنه ناوه^(۱)

سه مر و نهت ببتو و بارگه ردهن
 بوازی هرسات نهاده و مه ردهن^(۲)

نه پهی ئه و رویهی بهینه داری بتو
 نه پهی تؤیج مه رگ رستگاری بتو^(۳)

ئه و سه بر، ئه و تاقهت، ئه و تهوانای ده رد
 نه دیت خه رجم که رد فائیده ش نه که رد^(۴)

ئیسه سوچیای گه رمی دل سه ردیم
 سه و دایس سارای ده رد بسی ده ردیم^(۵)

ئه ر مژنه وی خاس، و هرنه مزانو و
 مه رگ په رئ تؤیج مدو نه زانو و^(۶)

..... —————

(۱) جه و دما: له و هوبیاش. و اته: ئه گینا له و هوبیاش به سه مر تمهلی داری له ناو چوونه و به
 دهم بای بین موبالاتی دوسته وه نه له رزی.

(۲) و نهت: لیت. بیز: ئه بی. بوازی: ئه خوازی.

(۳) و اته: ئه و هخته نه ئه و ناگای و هفاو بین نه زانی، وه نه تؤیش به مردن رزگار ئه بی.

(۴) تهوانه هی ده رد: ده ره قه تی ده رد و مهینه هاتن. نه دیت: نه دی. و اته: نه دی من

چه ند خوم را گرت که چی که لکی هیچی نه بیو؟.

(۵) سوچیا: سووتاو. و اته: نیستا من سووتاوی گرمای دل سار دی بیارم، وه گرفتاری
 ده ردیکم که له که سه وه دیار نیه و به جوزت که که س به ده رد ده دارم نازانی.

(۶) مژنه وی: ئه بیسی. په رئ: بتو. زانو و: ئه زن تو. و اته: جا نه گه رگویم بتو شل ئه که هی باشه،

ئه گینا خوم نه زانم که مه رگ بتو تؤیش دیته سه مر ئه زن تو خومی ناماده نه کا.

[۴]

ته‌ئسیر خه‌یال^(۱)

ته‌ئسیر خه‌یال کرده‌ی من سه‌ردا
ستی شه‌رمنده‌ن سه‌رشی وه وه‌ردا^(۲)

سه‌نگی سه‌نگی بار تاوان زور که‌رده‌ن
پیری به‌دنامه‌ن قامه‌ت خه‌م که‌رده‌ن^(۳)

ته‌ن خه‌میاوه، یانی ده‌ستوره‌ن
واده‌ی هوزیرزنانای گیان ثو حوزووره‌ن^(۴)

تاوان رای نه‌فه‌س رجا‌گرتنه لیم
کرده یا‌گه‌ی ده‌س ته‌ما ناسته‌ن پیم^(۵)

[۵]

(۱) مهوله‌وی لم پارچه شیعره‌یا باسی وه‌زعی پیری و چه‌مینه‌وه و فه‌لسه‌فهی چه‌مینه‌وهی
بالای خویی ئه‌کا.

(۲) شی: چوو. واته: نه‌نجامی بیر کردن‌وه‌م له کردن‌وه‌ی بهدم ده‌رکه‌وت، له‌بهر نه‌وهی
ستی و ته‌مه‌لیم له کردنی ئیشی باش شه‌رمه‌زار ببو، وه سه‌رم دانه‌وهی به‌وه.

(۳) سه‌نگی: قورسی. سه‌نگی بار: باری قورس. خه‌م چه‌میوه. واته: قورسی باری
قورسی گوناچه زوری هیناوه و بالامی چه‌ماندوه‌ته‌وه، که‌چی پیری به‌دن او ببووه و خه‌لک
ئه‌لیئن نه‌وه چه‌ماندوه‌یه‌ته‌وه.

(۴) خه‌میاوه: چه‌میاوه. هوزیرزنا: هه‌ستاندن. واته: نه‌م له‌ش چه‌مینه‌وه‌یه ئیشاره‌ته بز
نه‌وه که‌کاتی نه‌وه هاتوروه گیان راست بیت‌وه بچی بز حوزووری خوا، چونکه هرکه‌س که
هه‌لستی‌وه سه‌رپن نه‌بن جووله‌یه کی بز بکاو لهو جووله‌یدا سه‌ری دانه‌وتی. مه‌س له
چوون بز حوزووری خوا، مردن. له هه‌ندئ نوسخدا له جیاتی «خه‌میاوه» نووسراوه
«نامیاوه» نه‌میش هه‌ر به مه‌عنای نه‌وه.

(۵) را: رنگا. نه‌فه‌س: هه‌ناسه. یا‌گه: جیگا. ناسته‌ن: نه‌هیشت‌وه. واته: گوناچه‌رینگاکی لئ
گرتووم که هه‌ناسه بدهم و تکات لابکم، وه کردن‌وهی خراب‌جیگه‌ی ده‌سی هیواری
پی نه‌هیشت‌وه.

پای همه‌س ته‌زان، شاره‌زوو مولهق
 مهندن وه ره‌حتمت بئی پایان حهق^(۱)

دامنه‌کهی ئاییر ده‌روونم تؤنی
 وهی دوو فه‌ردهوه موغه‌ننی کونی؟^(۲)

شاره‌بی نه‌و شه‌و تاریکهی فانی
 هر تؤوه‌کردهی به‌دیم مزانی^(۳)

ئای سوبج مه‌حشر سه‌ر ئه‌فگه‌نده ویم
 شه‌رمنه‌هی حوزوور خوداو به‌نده ویم^(۴)

..... — —

(۱) ته‌زان: ته‌زیوه. مولهق: معلق، سه‌رگه‌ردان. واته: پئی هیواو همه‌سم ته‌زیوه و جوله‌ی پئی ناکرئ، شاره‌زوو بشم سه‌رگه‌ردان بیوه، به‌س ماوه‌تهوه سه‌ر ره‌حتمتی نه‌براؤه‌ی خواهی گوره.

(۲) دامنه‌کهی: داویت‌هه‌کهی. کونی: له‌کونی. واته: لەم کاته‌دا کە من داماوم و دلە سارد بیوه‌تهوه، تؤی بیوه بە داویت‌نە بۆ خۆش کردنی گپی ئاگری ده‌روونم، ئەی گۇرانى بیز، دەسالە کوئی بئی بە ئاوازه خۆشە كەت ئەم دوو شیعەم بۆ بلیتیت و گر بەر بىدەيتە ده‌روونم. دوو شیعە كەش ئەمانەی دواوه‌ن.

(۳) واته: خوایاه لەم شدوی تاریکی دنیای فانی يەدا، هر تؤی شاره‌زای كرده‌وهی بە دمی و چاوت لئی يەتى، دەسا بەزیتپیاما يېتەوه.

(۴) سه‌ر ئه‌فگه‌نده: سه‌ر داخستوو. ویم: خۆم. واته: ئەگینا ئەبىن لە بەرهەبەيانى رۆزى مەحشەرا سەری خۆم داخم و خەجالەت بارى حوزوورى خواو به‌نده بیم.

[۵]

تهرک نینتنوار^(۱)

تهرک ئیتیزار حەیات کەردەنم
 بىانى ژار مار دوورى وەردەنم^(۲)
 شىنۇي رەشەبای زووسان ھېجران
 سەرچەلەی عەيشم كەردەن وە بوريان^(۳)
 كەلەلەی خەفت نەسەر كاوهى دل
 مەزىدەعەی شادىم كەردەن بى حاسلى^(۴)
 من جە خىل خانەي مەينەت پامالىم
 كۆن بەينەت دارى پەرسۇ نەحوالىم^(۵)
 مەر ئازىز وە خەير تەشرىف باواهەرۇ^(۶)
 نەي گىتجاو خەم دەسگىرىم كەرۇ^(۷)

[۶]

(۱) مەوله‌وی لەم پارچە شىعرە يى سكالاىي حالى خۇى و باسى خەم و مەينەت و دوورىي دۆستان ئەكاو داواى لوتقى دۆستان ئەكا.

(۲) كەردەنم: كردوومە. وەردەنم: خواردوومە. واتە: دەسم لە چاوهپىي كىردىنى ۋىان ھەلگىرتوو، چونكە ژەھرى مارى دوورىي يارانم خواردوو.

(۳) زووسان: زستان. بوريان: بوريانى. واتە: شىنەي رەشەبای زستانى دوورىي ياران ئەوندە سارده، سەرەتاي ژيانمى، كە وەرزى لاۋىمە، كردوو به بوريانى و داي رزاندوو. مەوله‌وی لىتەدا سەردەمى لاۋىتىي خۇى شوبهاندوو به سەر چىلى درەخت كە سەرما بىياو داي رېزىتى.

(۴) كەلەلە: بەو بەفرە ئەلەين كە لەلاشانى شاخە بەرزە كاناڭرد ئەيتىدە و رېچكە ئەبەستى. كاوا: بەرزاى. واتە: كەلەلە مەينەت لەسەر بەرزاىي دلەم بە جۈرى زۇرى ھىتىناوە كەلگەي شادى و خۆشى دلەمى فەوتاندوو و كارىتكى لىن كردووھ ھىچى لىن ئەيدەت بەرھەم.

(۵) كۆن: كوا. پەرسۇ: بېرسى. واتە: من لە ناو ھۆزى مەينەت و خەماگۇم بۇووم و شوينەوارم كۆتۈر بۇوەتەوە، دەساكوا دۆستىتكى بە وەقا لىئم بېرسىتەوە و بە دواما بگەرى؟.

(۶) باواهەرۇ: بىشى. نەي: لەم. واتە: مەگەر ئازىزە كەم بە خىرىيەت تەشرىف بىشى بۆلام و لەم گىچۈراي مەينەتەدا دەسم بىگىرۇ و رىزگارم بىكا.

بنوشتن و دل سه‌های مهیل ویش
 پهی وخت مردهن حه‌سرهت نه‌بُو پیش^(۱)

[۶]

تا جه داخل تاق^(۲)

تا جه «داخلی» تاق، جفت خه‌مهنان
 راس بالا چون چه‌وگان چه‌مهنان^(۳)
 شه‌مال و خزمت ئه و زامان خه‌تهر
 بشو، ئه‌ر په‌رساش ئیلش جواو دور:^(۴)
 گیرؤدهی ئازار سه‌خت فیراقهن
 هه‌ر چه‌ند موشتاقی ئیندە موشتاقهن^(۵)
 به‌لام تاو سه‌یل ده‌رده که‌ی دووریت
 لافاوه‌وناوه‌ونج مه‌هجووریت^(۶)

(۱) بنوشتن: بنوشنی. سه‌های: «صهباء»، مهی. واته: پیالله‌ی شهرابی خوش‌وستی خزی
 ده‌رخواردی دلم بدا، بله‌کو له کاتی مردندا داخ و خه‌فتی تیا نه‌بی.

[۶]

(۲) مهوله‌ی بهم پارچه هله‌بسته‌ی قسه له گهله شاعیری به‌رز «شیخ عبداللهی داخلی»
 نه‌کا که دوستی بوروه، وه وستوویه سه‌ری لئی بدا به‌لام به هزی لافاوه‌کردنی ثاوی
 سیروانه‌وه نه‌ی توانیوه برووا بز لای.

(۳) جفت: جووت. چو: دار. چه‌وگان چه‌م: گۆچان چه‌مینه‌وه. واته: تا به ته‌نها بهم و شیخ
 عبداللهی داخیم له گهله نه‌بی، هاو جووتی خه و خه‌فت نه‌بیم، وه بالای راستم وه کو
 داری گۆچان چه‌مینه‌وه و انه‌بی. له دیهاتی کورده‌واری دا که گۆچان دروست نه‌که‌ن
 سه‌ریتکی نه‌چه‌مینه‌وه وه به توولی باریک نه‌ی به‌ستن تا وشك نه‌بیت‌وه و دهق نه‌گرئ. له
 به‌ینی وشه‌ی «تاق» و «جفت» ا به پیشی عیلمی «بدیع» هونه‌ری «طباق» هه‌یه.

(۴) بشو: بچو. په‌رساش: پرسی. واته: شه‌مال برق بز خزمتی نه‌و دوسته‌م که گیرؤده‌ی
 برینی خه‌تمرناتکه، وه نه‌گهه‌ر پرسیاری لئی کرده‌ی له وه‌راما بلى... واته‌که‌ی دواوه‌دا باس
 کراوه.

(۵) ئیندە: نه‌مه‌نده.

(۶) سه‌یل: لافاوه، مه‌عنای نه‌م شیعره و دوو شیعری دوایی پیشکوه دی.

تانجه روی ئهی چهم، سیروان ئه و چهم
جوشاوی وه هم ئهی چهم تا ئه و چهم^(۱)

کەلهك هۆر مدانمازا ده و لیش
راي ئامام نهوي پا بنيه و ئه و پيش^(۲)

(۱) تانجه رو: چهمیکه سەرچاوه کەی ئەکەوتە رۆز اوای سەررووی سولەيمانی يەوه، وە به بەردەمى «جىشانە» و «ھەزار مىزد» اتى پەر ئەبى وەلە «شارەزور» لە نزىكى «بىسەلمىن» ئەرىزىتە ئاوى «زەلم» وە، پاشان ھەردووكيان لە نزىكى «شەڭەيدان» تىتكەلى ئاوى «سیروان» ئەبن. سیروان: رووبارىتكى گورەيە، سەرچاوه کەی ئەکەوتە ژۇورووی شارى «سنە» وە لە كوردستانى ئىران. ئەم رووبارە لە سىنى بەشى گەورە پىڭ دى، يە كەم ئاوى ناوجەي «كۆمامسى»، دووهەم ئاوى «مەريوان»، ئەم دوو بەشە لە نزىكى دىلى «دۇورقۇ» وە تىتكەلى يەك ئەبن وە پىتكەوە ئەرۇن تا لاي دىلى «رۇوار» لە ژۇورووی «ھەجىچ» وە تىتكەلى ئاوى «گاواھرۇ» ئەبن، ئىتىر لە وتوھ پىئى ئەوترى «سیروان». كەواتە سیروان لە «سى روودان» وە گىرۋاھ واتە سىن چەم. جۆشاوە وە هەم: تىتكەلى يەك بۇبۇون... مەولەوي لەم شىعەدا چاۋىتكى خۆى شوبهاندوو بە تانجه رو وە چاوه کەي شوبهاندوو بە سیروان.

(۲) كەلهك: چەند پارچە تەختە يەك بە يە كا ئەكوترى و لە ژىزىيەوە چەند پىستە گاي فۇ دراوى پىوه ئەبەسرى و ئەخىرتە سەر ئاو بۆ پەراندەنەوە خەملك، ئەوه پىئى ئەوترى كەلهك. نمازا: نايەلن. دەولىش: لىتى بىدمە. واتە: بەلام ئاوى لافاواو خوتىناوى دەردى دوورىت، وەك ئاوى سیروان و تانجه رو لە چاوه كانمەوە ئەرژانە خوارەوە و تىتكەلى يەك بۇبۇون، وە ئەوهندە زۆر بۇون كەلهكىان فې ئەداو نەيان ئەھىشتى پىن بىتىمە بەرپى و بېرئىمەوە بىم بۆلات.

شىخ عبداللەي داخى كە پارچە شىعە كەي مەولەوي ئەگاتە دەستى، بە پارچە هەلبەستىكى جوان وەرامى ئەداتەوە. والىرەدا بۆ زىنندەوە كەنەدەي يادى داخى و پىشان دانى پايەي بەرزى لە جىهانى ئەدەب دا، ئەپارچە هەلبەستە ئەنووسىتە وە:

تەسکىن بەخشى دەرد «داخى» داخ نە دل دامان وە هووناوارىشە دل گول گول
يەك رو چەم نەچەم گەرەو بەردە بى سەيل خەم يانەم وىزان كەردە بى
پەشىتە بىم چون تەير دوور وامەندەي گول
نَاگا دەواي دەرد دەرروون پەخاران
يانى نامە كەي خامەي خەم رەقەم
مەنزۇمەي مەعدۇوم چەنلى خەم ھەمدەم

[۷]

تۆنەس كۆچدا^(۱)

تۆنەي كۆچدا كار وىت مەحکەم كەردهن
بەلام رىشەي من جە بىخ ئاوهردهن^(۲)

تۆ مەردهي شەھيد زىندهي بى باكى
من زىندهي مەردهي دەشت خەمناكى^(۳)

تۆ ئازاد پەي سەير جاي جاویدانى
من پا بەستەي بەند ئەي دنياي فانى^(۴)

ئەن

پەروانەي پاي شەم سەلار ئوتاخان
تاو دابىي وە تاوكۇورەي مەھجورى
بەرددە بى يەك سەر سۈمەي بىتايىم
ساقام جە قاسىد ساكن بى دەردم
وە دىلدەي بى نۇور مۇتالاش كەردم
نەز چەرخ چەپ چەواشەي چەپ گەرد
پەي كام دەردى سەرنىگادارىم كەردد
وەرنە مەۋيا وەخت واناي نامە كەت
گيان كەردا مىدای رەشىھەي خامە كەت
رووي ئەجل چون بەخت سىام سىا بىز
ساماگىيان جە دەم جە تەن جىا بىز

[۷]

(۱) مەولەوي ئەم قەسىدەشى لە لاۋاندەنەوەي «عبدالرّحمان»ى كورى مەحمودى ياروھىسى پىاوماقۇولى مەحمۇدپاشاي جاف و تۇوه.

(۲) نەي كۆچدا: لەم كۆچ كەردنەتا. واتە: تۆ لەم كۆچى دوايىي يەتا ئىشى خۆت رىتكە خستۇوە چونكە بە شەھيدى روئىشتۇوى، بەلام رىشەي منت لە بىخ ھەللىكىشاوه.

(۳) مەرددە: مەردوو. زىنلە: زىندۇو. واتە: تۆ مەردوو يە كى شەھيدى لە بەر ئەنە زىندۇو و ترسىت نىيە، بەلام منىش كە ماوم و بە سەر زىندۇو، مەردوو دەشتى خەمبارى و داماوبىم.

(۴) جاویدانى: نېبراوه. واتە: تۆ ئازادى بىز سەير كەردى بەھەشت، منىش پىن بەندى ئەم جىهانە لەناو چۈرۈم.

تۆ لای بە و ئە جر سە ختى زامە وە
من پەرى حە سرهە دوورىت مامە وە^(۱)

پەي تۆ راحەت بۇ، پەرى من زامەت
ھەر شە و رو رو بۇ تا رۆي قيامەت^(۲)

..... — ● —

[۸]

تۆپلاخە دووكەل^(۳)

تۆپلاخە دووكەل ھې جران دلبەر
جم بۇوگە وەك ھەور نە رووی سەقى سەر^(۴)

حاشا خۇ رەنگم ھىچ نە ماگە پى
سەرم وە كۈو تاس دەنگى ليوه تى^(۵)

كەي كەم ئىستە كەم خويىناو ئە كا شەست
لە دوو پلووسكەي چاوشۇراو گەي بەست^(۶)

(۱) لواي: رۆيىشتى. پەرى: بۇ. واتە: تۆ بە ئە جرى زامە سە ختە كە تە وە رۆيىشتى، منىش مامە وە بۇ خەفەت خواردن بە بۇنىيە دوور كە وتنە وە تە وە.

(۲) زامەت: زە حەمەت. واتە: تۆ بۇ خۆت بحسىتە وە منىش بۇ خۆم بە زە حەمەت و دەردو مەينە تە وە بتلىيمە وە تا رۆزى قيامەت، وە ھەموو شە وئى لە رۆ رۆ هاوارو گەريانابىم.

[۹]

(۳) مەولە وى ئەم پارچە ھەلبەستە لە سەر شىۋەي قىسە كردىنى خەلکى ناوچەي «تاوه گۆزى» و تووھ كە نىشتمانى خۆي بۇوە.

(۴) تۆپلاخە: تۆپەل. بۇوگە: بۇوە. واتە: تۆپەل دووكەلى دوورىي يار وەك پارچەي ھەور كۆبۈرە تە وە بە سەربانى سەرمە وە.

(۵) نە ماگە: نە ماوە. تى: دىت.

(۶) كەي كەم ئىستە كەم: جوملە يە كى خەلکى ناوچەي تاوه گۆزى بە كارى ئەھىنەن بە مەعنائى «ھە مىشە و بە زۆرى». واتە: خويىناو بەردە وام لە چاوه كانمە وە وەك باران شەست ئە كاوشۇراو گەي بەستروو.

لافاو کووچه‌ی جهسته‌ی زو خالی
هه‌رگاو ههستی هه‌رچی بوبو مالی^(۱)

[۹]

تکن وه نیش ده رد

تنهن وه نیش ده رد زامه‌تان خهسته‌ن
فه‌له‌ک پای ئامام وه زه‌نجیر به‌سته‌ن^(۲)

خهم زهده‌ی خهم کیش خهفت باره‌نان
بهری جه یاوه‌ر، دوور جه یاره‌نان^(۳)

چه‌پ گه‌رد هه‌ر ساتئ ده‌ردی مدق‌پیم
راي ئامای قاسید ئازیز به‌سته‌ن لیم^(۴)

وهشله هه‌ر په‌ی تون هه‌ی شادمانی
په‌یک له‌یل ئاما وه تو مزگانی^(۵)

(۱) کووچه: کولان. زو خالی: رهش بوروه‌وه وه ک خه‌لوز. هه‌رگاو: قوراوا. واته: لافاوی فرمیسکه خوئینه‌کم که به چاوما دیته خواره‌وه، به کولانی له‌شی سووتاوی رهش بوروه‌وه رؤی و هدرچی نیشانه‌یه کی بونوم پیتوه مابوو هه‌مووی راما‌لی و له‌گه‌ل خۆیا بردی.

[۹]

(۲) ئامام: هاتنم. به‌سته‌ن: به‌ستووه. مه‌عنای ئدم شیعره و شیعره کانی پاشه‌وه پنکه‌وه دین.

(۳) خهم زهده: خهم لئی داو. خهفت باره‌نان: خهفتبارم. یاوه‌ر: یارمه‌تی ده.

(۴) مدق: ده‌دا. ئامای: هاتنى. قاسید ئازیز: فروستاده‌ی یار.

(۵) وهشله: خوشی: په‌یک: شاتر، په‌یام هینه‌ر. مزگانی: مژده. مهوله‌وه له‌گه‌ل شوتنا وا پیشان نه‌دا نه‌هو شادمانی په‌یوه‌ندیان به يه‌که‌وه تیه وه هه‌رگیز يه‌ک ناکه‌ون، چونکه دوزمنی خوئینه خۆری يه‌کترين و خیزی هر کامیان شه‌پی نه‌ویانه. لیره‌شا نه‌لئى: من له‌شم گرفتاری ده‌ردی زه‌حمه‌ته، وه گه‌ردوون پیشی به‌ستووم ناتووتم بچم بۆ‌لای یار، وه به‌مه‌ش ده‌س بەردارم نه‌بوبه، رئی هاتنى فروستاده‌ی نه‌ویشی لئی گرتووم که بیت بۆ‌لام.

[۱۰]

[۱۰]

تاتهوانام بىن

تاتهوانام بى شەو بىئداريم كەرد
پەرئى نۆشاي جام بى قەراريم كەرد^(۱)

ويت واتەن هەركەس شەوان بىئداربۇز
مشىۋ مەست زەوق بادەي مەي خار بۇ^(۲)

..... — ● —

[۱۱]

تەرسوون

تەرسوون ئەر بەدەن رەقىب دل سەرد
بکەرۇش وە خاك گەردش چەپ گەرد^(۳)

كەواتە ئەي شادمانى، هاتنى فروستادەي لەيل بۇ لاي تۈرى، چونكە ئەگەر بۇ لاي من
بهاياتىه ئەببۇو بە مايەي دل خۆشىم، خۆ ديارە من و دل خۆشىش بەينمان رىڭ تىه... دەسا
مژدە بىن لىت و خۆشى لە خۆت.

[۱۰]

(۱) تاتهوانام بىن: تاتهوانام بۇو. نۆشا: نۆشىن. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوه بە شىعىرى
دووھەمەوە.

(۲) ويٽ: خۆت. واتەن: وتۇوتە. مشىۋ: ئېبىن. خار: پىر. واتە: تاجوان بۇوم و ھېزم تىابۇو
شە و نوخونىم كىشىا، وە پەلەم بۇو بۇ نۆش كردىنى پىالەي پىر لە شەرابى بە تۆگە يىشتىن.
ئىستە ئىتر ھېزم تىا نەماوه و چاودەرتى پاداشى ئەو شەو نوخونى يەم، چونكە خۆت
فەرمۇوتە هەركەس شەو بە بىئدارى رۆز بىكانەوە، ئېبىن لە ئەنجامام وە لە پاداشى ئەو شەو
بىئدارى يەيا سەرخۆشى چەشتى پىالەي پىر لە مەي بىن.

[۱۱]

(۳) تەرسوون: ئەترىم. بکەرۇش: بىكا. گەردش: گۆپان. مەعنای ئەم شىعرە لە گەمل
شىعىرى دوايى دا دى.

وهخت تمهماشای ئهو بەرگوزیده
شەمال بشانۆگەردش ئهو دىدەم^(۱)

[۱۲]

تادل

تادل وە تەمای ئهو ترفه ترفه
«نحو» مەرە حوهن «صرف» م بى سەرفەن^(۲)

[۱۳]

تا وە زولفو...

تا وە زولفو رووی تو تەماشامەن
ئەدای نىمای فەرز سوبج و عىشامەن^(۳)

(۱) بەرگوزیده: هەلبزاردە، بشانۆز: بوهشىنى. گەردش: توزى. واتە: ئەترسم ئەگەر
ھەلسورانى چەرخ لهشى بەدكارە دل ساردار كەم بکا به توزى، هيشتا ئهو بەردارم
نهبىن، وە لە كاتى سەير كردى يارە ئازىزە كەماشە مال ھەل كاو نە و توزى لهشى ئهو بکابە
چۈرۈچاوما بۇ ئوهى نە توانم بېرىيەر كەم!.

[۱۲]

(۲) ترفه ترف: بىرسكە دانەوە. نەحو: عىلەمى نەحو. سەرف: عىلەمى سەرف. واتە: تادل
بە تەمای شەوق و بىرسكە روخسارى ياربىن، نە كەللىك لە خوتىندى عىلەمى نەحو
وەرنە گرم، وە نە خوتىندى عىلەمى سەرفەم قازانچىكى ئەبىن.

[۱۳]

(۳) ئەدا: بە جى هيتنان. نما: نويز. واتە: تامن خەرىكى تەماشاي ئە وزولفە رەشەئ تو و ئەو
 Roxsare رەۋوناڭەت بىم، ئەبىن بەر خەرىكى كەردى نويزى عىشماو بەيانى بىم، چونكە كە
 سەيرى زولفت ئە كەم وا ئەزانم شەوه و ئەبىن نويزى عىشما بکەم، وە كە سەيرى رەۋوت
 ئە كەم وا ئەزانم رۆز بۇوه تەوه و ئەبىن نويزى بەيانى بکەم، وە ئىتىر نە نويزى تىكى ترو نە
 ئىشىكى ترم ھېچ بىن ناكىرى.

تیپی جیم

[۱]

جه رگت لهت لهت بُوه^(۱)

جه رگت لهت لهت بُوه چه واشهی چه پ گه رد
خالوت جیا که رد، یه کار بی تۆ که رد^(۲)

دیده، وادهی سهیل هونهی هووناوهن
دله، وخت بهزم نوشای زوخاوهن^(۳)

وهش ره نگی بازهم، سادهی بی ره نگی
شادی با وهس بُوه، وخته دل ته نگی^(۴)

وهشی، وادهت شی واهش ثامای وه خهیر
شه وقه، وه تهوق بای تاکهی هه وای سهیر^(۵)

مانیای مهینهت سهره و کوئی ستم
«مه عدوومی» ای بەر کوئی سهره و چیزهی خهم^(۶)

[۲]

(۱) مهوله‌وی ئەم پارچه شیعره‌ی به بۇنه‌ی دورور کەوتنه‌وەی ئەمەم بەگى كۆماسى يەوه
وتووه‌کە وا دیاره دورور خرابیتەوە بۇ ناوجەھی «رەشت» و «گىلان».

(۲) چه واشه: سەر لى شىتواو. خالوت: مەبەس ئەمەم بەگە. يە کار بی... تاد: ئەمە کار بۇو
تۆکردىت. لە ھەندى نوسخەدا لە جيائى «جه رگت لهت لهت بُوه» نۇو سراوه «خۆز ھۈونىت
نەويم» واتە: خۆز دۈزمنى خورىتە خۆرەت نەبۇوم. بەم پىيە جىڭگاي ئەم پارچە ھەلبەستە
تىپىي «خىن» ئەبىت.

(۳) هۆنە: دارزان. نوششا: نوش كردن. واتە: ئەم چاوا ئىستا وادهی ئەوه يە لافاوی خوتىن
بېرىزى، وە ئەم دل ئىستا وەختى ئەوه يە ئاھەنگى زوخا خواردنه وە بىگىزى.

(۴) وەش ره نگى: ره نگى خۆشى. بازهم لىم گەپى. با وەس بُوه: با بهس بىن.

(۵) وەشى: خۆشى. شى: بەسەر چوو. وەش ثامای: خۆش هاتى. وە تەوق بای: بە
تەوق وە بىت. واتە: ئەم شادمانى وادهت بەسەر چوو، خوا حافىزىت بىن بە خىتەر هاتى،

تۆش ئەم شەرق ياخوا تەوق بېچىتە ملت تاکە ئارەزووی تە ماشا كردىت لە كەللە دەر ناچىن.
({۶}) مانیا: ماندوو. سەرە و كۆز: سەرە و ژۇورە. بەر كۆز: ئەوهى لە پىشە و سوار ئەبىن. سەرە و
چىزىرە: سەرە و ژىزىر. مەعنای ئەم شیعره بە سراوه بە شیعرى دوايىي يەوه.

چ و خسته دلت جه شادی که يلهن
دهك لیلاويت بو يه وفاو مه يلهن^(۱)

ئه و چهم به سورمهی خه مناکی ره شته
چه نی گه شت ده شت پای ره شت سه رگه شته^(۲)

هام راز ئاخ و داخ، ناله نه واي نهی
دل كه باب، چهم جام، خهم ساقی، هوون مهی^(۳)

تو ئالوودهی به زم جه رگهی هام فه ردان
كه يف مهی، سوجهت گرؤی هام ده ردان^(۴)

ئه و سه بون سفتهی پر داخ بئی په رداخ
تو بوئی شنؤی باي ئيلاخ نه ده ماخ^(۵)

(۱) يه: ئه مه. واته: ههی ماندو بوروی ئيش و مه ينه تى سه ره و ژورهی ده ردو به لای روزگار، وه ههی له بره و ژيرهی خه و خه فتا له پىشەوه سوار بورو، ئىستاكەی وەختى ئه وە يه دلت پېي لە شادى و خۆشى، دهك لیلايىت دابىت ئه مه كەي وەفاو مه يلى پى ئەلەين. شاياني باسە ئه وە يه لە بەره و خوارەدا له پىشەوه سوار بېي زور ئازارى پى ئەگات وە هەمىشە ترسى كەوتە خوارە وە ئە بىت.

(۲) چهم: چاو. سورمه: كله. ره شته: ره شتو. چه نی: له گەل. ره شت: شارتىكە له شيمالى تۈران له تۈركى دەلياي خەزىرە وە. سه رگه شته: سەرلىنى شىۋاوا. واته: ئە حەممەد بەگ چاوه كائى بە سورمهى مەينەت رەشتىرو وە سەرگەر دانى گەرانى دەشتى رەشتە.

(۳) واته: ئاخ و داخ هاودەنگى يەتى، هاوارو ناله ئاوازە شەشمال يەتى، دلى كەبایيەتى، چاوى پىالەي شەرابيەتى، خەم مەي گىرپەتى، شەرابە كەشى خۇينى دلىيەتى.

(۴) ئالووده: تىكەل. واته: تو تىكەل بەزم و ئاهەنگى كۆمەلى ھاۋىتكاتى و وەختى بە خوارەنە وە وە لە گەل ھاۋ دەردە كانت ئە بىتە سەر.

(۵) سە بون: بايە كى سووزنە يە لە هاوبىانا دى. سفته: سووتاوا. ئيلاخ كۈستان. واته: ئە سووتاوى باي سە بونە دلى پېرە لە خەفتە و هېچ خۆشى يە كى لە دلائى، بەلام تو شنۇي نەسىمى كۈستان داۋىيە لە دە ماخت.

ئه و ته شنه‌ی رای چوّل سای گه‌رده‌ن پر گه‌رد
 تو سیراو نه پای و فراوان سه‌رد^(۱)

ملان، سه‌ریه‌رزان، کؤسaran، هه‌ردان
 بئ شه‌رتان، جه داخ و فاتان مه‌ردان^(۲)

چیشنه‌ن ثارایش سه‌ر تا وه دامان
 مه‌ر خالق وه عزم سه‌یرтан ئامان^(۳)

مه‌شنیه چین چین چنور نه کاوان
 تو خوا ماته‌م به، هاژه‌ی و فراوان^(۴)

چنور نه کاوان ئه و نه بئ په‌ی چیش
 هاژه‌ی و فراوان ئه و نه بئ په‌ی چیش^(۵)

نه سیم وس بـویهـر وـه کـؤـسـارـانـدا
 وـهـهـنـ شـانـایـ وـهـلـگـ وـهـ دـیـارـانـدا^(۶)

(۱) ته شنه: تینو. سا: ته خت. سیراو: تیراو. واته: ئه و له رنگای چوّل و هـلـاـ تـینـوـ بـوـوهـوـ تـهـ خـتـنـیـ گـرـدـهـنـیـ تـوـزـ دـایـ گـرـتـوـوـهـ،ـ کـهـ چـیـ توـلـهـ دـاـوـتـنـیـ بـهـ فـرـاـوـیـ سـارـداـ دـانـیـشـتـوـوـیـ وـ تـیرـاوـیـ.

(۲) ملان: ئه‌ی سه‌ر مله‌کان. مه‌ردان: مردم.

(۳) ثارایش: خـوـرـازـانـدـهـوـهـ. مـهـ: مـهـگـرـ. ئـامـانـ: هـاتـوـوـهـ. وـاتـهـ: چـیـهـ خـوـتـانـ لـهـ سـهـرـتـانـهـ وـهـ تـاـ

داـوـتـتـانـ رـاـزـانـد~وـوـهـ،ـ نـاـشـنـیـ خـالـقـ نـهـ حـمـمـهـ دـبـهـ گـهـ هـاـتـبـیـ بـوـلـاتـانـ بـهـ نـیـازـیـ سـهـیرـکـرـدـتـانـ.

(۴) مه‌شنیه: شنه شن مه‌که. چنور: گـیـاـیـهـ کـیـ بـوـنـ خـوـشـهـ بـهـ زـوـرـیـ لـهـ شـاـخـهـ کـانـیـ

هـوـرـاـمـانـاـ هـهـیـهـ. کـاـوـانـ: بـهـ رـزـایـیـ شـاـخـهـ کـانـ. وـاتـهـ: توـ خـواـ چـنـورـیـ بـهـ رـزـایـیـ بـهـ کـانـ چـینـ چـینـ

شـنـ شـنـ مـهـ کـهـنـ،ـ تـوـیـشـ ئـهـ هـاـژـهـ بـهـ فـرـاـوـانـ تـوـ خـواـکـشـ وـ مـاتـ بـهـ وـ هـاـژـهـتـ نـهـیـهـتـ.

(۵) وـاتـهـ: ئـهـ گـهـ رـهـ حـمـمـهـ دـبـهـ گـهـ دـیـارـ بـهـیـ،ـ چـنـورـیـ سـهـرـ کـاـوـانـ وـ هـاـژـهـ بـهـ فـرـاـوـانـ کـهـلـکـیـانـ

چـیـ نـهـ بـئـ وـ بـوـچـیـ نـهـشـیـنـ.

(۶) وـهـسـ: بـهـسـ. بـوـیـهـرـ: تـیـ پـهـرـ. شـانـاـ: هـهـلـ وـهـرـانـدـنـ وـهـشـانـدـنـ. وـهـلـگـ: گـهـلـ. دـیـارـانـ:

وـلـاتـانـ. وـاتـهـ: ئـهـ نـهـ سـیـمـ بـهـسـ تـیـ پـهـرـ بـهـ کـوـیـسـتـانـهـ کـاـنـاـوـ بـهـسـ گـهـلـایـ درـهـ خـتـ دـاـوـهـرـتـهـ بـهـ

سـهـرـ وـلـاتـ.

شنوی ئەو بەرزه ئەو نەبۇ پەی چىش

(۱) لەرزەی سەد تەرزە ئەو نەبۇ پەی چىش

وە سەدای سەرخوش دل وەش مەزاقان

(۲) ھەنى نەلەرزوکەلرەم نە تاقان

سەدای ماردومان ئەو نەبۇ پەی چىش

(۳) سەفای كەلرەمان ئەو نەبۇ پەی چىش

خال خاسان بى ئان هەر بار وە لىپا باز

(۴) ھىللانەی دلان با هەر پەشىۋ باز

ئەو ئانە پەی دل ئەو نەبۇ پەی چىش

(۵) ئەو لانە پەی دل ئەو نەبۇ پەی چىش

(۱) واتە: چونكە ئەگەر ئەحمد بەگ ديار نەبىن شىنەي بەرزايى يە كان بۆچى باشەو
لەرىنەوهى ھەزار جىزىرى دارى كۈستانە كان كەلگى چىه.

(۲) سەرخوش: سەرخوش. دل وەش مەزاقان: ئەوانە لە ئاھەنگو رابوادنان. ھەنى: ئىتر.
نەلەرزو: نەترسى. واتە: ئىتر كەلە كىيۇي لە تاقى ئەشكەوتە كانا نەترسن لە دەنگى راچى يە
بە زەوقە سەرخوشە كان.

(۳) ماردم: تەنگىيىكى راوى يە. واتە: كە ئەو ديار نەبىن دەنگى تەنگ سوودى چىه،
چونكە ھەر ئەو راچى بۇو، وە لە بەو لاوە لە تەنگى كەس مەترسى ناكىئ، وە كە ئەو
ديار نەبىن ئىتر سەيرى رانە كەلە كىيۇي سوودى چىه، چونكە كەس نىه لېيان بېنلىكى... .

(۴) بىن ئان: ھەميشه، بىن ئۆقرە گىرن. باز: بىن. ھىللانەي دلان: مەبەس يارانى نازارە. واتە:
با يارە دولبەرە كان ھەر لىپا باربىن، وە ئەو نازارانە كە ھىللانەي دلن، با ھەر پەشىۋ بىن.

(۵) واتە: چونكە ئەگەر ئەو يارانە تاۋىتكى لىپا بەبار نەبىن دلشاد بىن، وە مادەم كە
خاللىرى كۆمامسى ديارى نىه ئىتر سوودى ئەو تاۋە دلشادى يەيان چىه و بۆچى باشە؟ وە
ئەگەر ياران، كە ھىللانەي دلى دلداران، پەشىۋو تېكچوو نەبن، ئەبىن جىڭكاي دلى
دلدارىتكى بىن، وە مادەم دلى ئەو ديار نەبۇو تا يىيانا بىشىتەوە، ئىتر ئەبىن سووديان چى
بىن و بۆچى بىشىن؟ ...

ده خیل ههی ده خیل خاللکهی گیانی
 ویت نهی سه‌فردا ته‌نها نه‌زانی^(۱)

مه‌رگ توّم هه‌رچه‌ند ته‌شیریف به‌ردنه‌نی
 ته‌رک خه‌لت‌ه و خاک جه‌سته‌م که‌ردنه‌نی^(۲)

گیان، دوس گیانی، ره‌فیق راته‌ن
 سورمه‌ی بینایش توّزه‌کهی پاته‌ن^(۳)

ههی روّ نه‌واچی خودا نه‌که‌رده
 خه‌م وه‌فاو به‌ینه‌ت نه ویرم به‌ردنه^(۴)

باده‌ی بئی واده‌ی فه‌نام وه‌ردنه‌بؤ
 شهرت بؤ، کامین شه‌رت، یاران که‌ردنه‌بؤ^(۵)

تا دل جه له‌زه‌ت دینت ناکام بؤ
 ئه‌و زه‌وقه توّ دیت وه‌نم حه‌رام بؤ^(۶)

(۱) لیّره‌وه مه‌وله‌وی روّوی گفتگزی نه کاته خاللکهی کزماسی و قسه‌ی له‌گه‌ل نه کا.
 مه‌عنای نه‌م شیعره و سین شیعری پاشه‌وه پیکه‌وه دی.

(۲) مه‌رگ توّم: قه‌سم به مه‌رگت.

(۳) دوس گیانی: نهی دوس‌ستی گیانی به گیانی.

(۴) نه‌واچی: نه‌لیّی. ویرم: یارم، یادم. واته: ده خیل خاللکیان خرّت لم سه‌فردا به
 ته‌نها نه‌زانی، چونکه، قه‌سم به مه‌رگت، هه‌رچند توّ ته‌شیریفت بردووه و خاک و خوّلی
 له‌شم منت به‌جی‌هیشتوروه، به‌لام نهی دوس‌سته گیانی به گیانی به‌کم گیانم هه‌میشه
 هاوارت‌ته و توّزی به‌ری پیی توّ دیتنی به چاویا بؤ بینایی له جیاتی کلّه. که‌واته خوانه کرده نه
 فه‌رمومی خه‌م و مه‌ینه‌ت وه‌فاو خه‌وشویستی توّی له بیر بردوومه‌ته‌وه.

(۵) وه‌ردنه بؤ: خواردیت‌وه. کامین: کام. که‌ردنه بؤ: کردیت‌یان. مه‌عنای نه‌م شیعره و
 شیعری دوایی پیکه‌وه دی.

(۶) دینت: دینتت، چاو بین که‌وتنت. وه‌نم: لیم. واته: یاخوا شه‌رابی بئی واده‌ی مه‌رگم
 خواردیت‌وه، وه شه‌رتی یاران بین، تا دلّم بین‌بهش بین له له‌زه‌تی چاو پیی که‌وتنت نه و
 که‌یف و خه‌شی یه‌م لی حه‌رام بین که جاران نه‌م کردو توّ نه‌ت دی.

جهسته‌ی خهسته‌ی خار سهودایی خمه‌جل
با بهس بُو، تاکه‌ی، ئه‌ی دل و هشی دل؟^(۱)

چه‌پ گه‌رد بین فرسه‌ت شانا موره‌ی نه‌رد
عومری بسی ثاما، ویه‌رد، گوزه‌ر که‌رد^(۲)

زه‌حمه‌تهن خه‌لاس جه دووری و هرده
به هرووناوه بیه‌یو عومر ویه‌رده^(۳)

..... — ● —

[۲]

جه گیان سیّر و هرده^(۴)

جه گیان سیّر و هرده‌ی، جه تهن هه‌راسان
خالوی خه‌میای خم خال خال خasan^(۵)

(۱) خار: درک. مهوله‌ی لیزه‌وه لا ئه کاته‌وه به لای له‌شیار رووی قسه‌ی تئه کاو ئه‌لئی:
ئه‌ی له‌شی نه‌خوشی ده‌ردی درک و دالی مهینه‌ت و شه‌رمه‌ساری، نم شادمانی‌یه‌ی دلت
به‌سه تاکه‌ی؟

(۲) نه‌رد: یاری‌یه‌که له چه‌شنی تاوله‌و شتی وا.. مه‌عنای نم شیعره و شیعری دوایی
پیکه‌وه دئ.

(۳) و هرده: خواردن. به‌یز: بگه‌رته‌وه. واته: گه‌ردونی چه‌پ گه‌رد بین موله‌ت موره‌ی
نه‌ردی هه‌لداو شادی و خوشی‌یه‌که‌ی جارانی لی و هرگرته‌وه، ئوه‌ی تز دیت عومری
بووهات به‌سهر چوو، تازه نیتر زه‌حمه‌ته رزگار بیین له خواردنی ده‌ردی دووریی دوستان
وه به خوتناوه هه‌لپشتی چاومان روزانی رابردومان و بُو بگه‌رته‌وه. له هه‌ندی نوسخه‌دا
له جیاتی «به هرووناوه بیه‌یو» نووسراوه «ئه‌ی هرو تا به‌یز» واته: ئه‌ی هرو تا عومری به سهر
چوو ئه‌گه‌رته‌وه.

[۲]

(۴) مهوله‌ی ئم خه‌زه‌له‌ی بز يه‌کی له دووکه‌س نووسیوه: یان شیخ یوسفی خه‌لکی دیئی
«نوسمه» له نزیکی «پاوه» یان ئه‌حمد بگی کۆمامسی، چونکه تنه‌لا له گەل ئم دووکه‌سه
به وشه‌ی «خالوی» قسه ئه‌کا.

(۵) سیّر و هرده: تیر خواردوو. خه‌میا: چه‌میوه. واته: ئه‌ی خالوی له گیان تیر خواردووی
له له‌ش هه‌راسان بورو، وه ئه‌ی به هزی خال خاسانه‌وه پیر بوروی پشت کۆماوه...

نامه‌ی چون یاوا مولا‌حجه‌ت که‌رد
 بشو وه پا بوس عدرز که ره رووی دهرد^(۱)

واچه ههی سه‌د جار «مه‌عدوومی» توفه‌یل
 په‌رسابیت جه رووی گه‌رمی کووره‌ی مه‌یل^(۲)

کو جه دووری من ج تهوره‌ن حالش
 کئی بهر مه که‌رو خم نه خه‌یالش^(۳)

چون ئه‌وی جه دین چون تؤیی دوور بتو
 چم لیلاو، دل ته‌نگ، تهن سفته‌ی تدور بتو^(۴)

هه‌رسات وه نه‌وعنی ده‌ردش خه‌تدر بتو
 حالش ج تهوره‌ن خاکش وه سه‌ر بتو^(۵)

هام فه‌رد ناله‌ی دل، سه‌یرانگه ستم
 هام ده‌رد دووی ده‌روون، خم به‌ركه رکوی خم^(۶)

(۱) چون یاوا: که گه‌یشت. بشو: برق. پا بوس: قاج ماج کردن. مه‌عنای ئه‌م شیعره و دوو شیعری دوایی پنکه‌وه دئ. له هه‌ندئ تو سخه‌دا ئه‌م شیعره بهم جزره نووسراوه: نامه مکیانون موانان په‌رتت گوش‌دهر وه نامه‌ی دیوانه‌ی سه‌رشیت. واته: نامه ئه‌نیرم بوت ئه‌خوتنته‌وه، گوئی شل که بتو نامه‌ی دیوانه‌ی سه‌رشیت.

(۲) واچه: بلنی. توفه‌یل: خزمه‌تکار. په‌رسابیت: پرسیبووت.

(۳) کز: که ئه. ج تهوره‌ن: چزننه. به‌رمه که‌رو: ده‌رئما. واته: که نامه که‌مت بین گه‌یشت بتو بتو خزمه‌تی ئه دو دوسته نازاره، قاچی زیارت که‌وه به ده‌دو ناله‌وه عه‌رزی بکه بلنی هه‌ی مه‌عدوومی سه‌د جار به خزمه‌تکارت بی، به هزی گه‌رمی مه‌یل و خزشـه و سـیـتـهـوـه ئهـحـوـالـیـ منـتـ پـرسـیـبوـوـ، وـهـ فـرـمـوـبـوـوـتـ ئـاخـوـ لـهـ چـیـ یـاـبـهـ وـکـیـ خـمـ وـ خـهـیـالـیـ دـهـرـئـهـ کـاـ...ـ جـوـابـیـ مـنـیـشـ لـهـ شـیـعـرـهـ دـاهـاتـوـهـ کـانـاـ دـیـتـ.

(۴) چون: وه. دین: دیتن، بینین. چم: چاو. مه‌عنای ئه‌م شیعره و دوو شیعری دوایی پنکه‌وه دئ.

(۵) سات: سه‌عات. خاکش وه سه‌ر بتو: قور به سه‌ری.

(۶) واته یه کیکی وه که له چاو بی که‌وتني یه کیکی وه که تۆ دوور بی و لیلایی چاوی

تو خاسه نه و تول سه رو سه راوان
 خم مدهی وه باد شنّوی سه رکاوان^(۱)
 گا چون بوی نه سیم وه رووی شه تاودا
 گا چون گول نه پای چوّرهی وه فراودا^(۲)
 سهیر لرزهی نه رم سه وزهی سه ر به رزان
 سه فای گوللان سه د ته رزان لرزان
 سوب نه سه ملان سه يادان هام ده
 شریخهی ماردم کلافهی که لرهم^(۳)
 نه ک چون ئه و پابهند قه لای شار ده ده
 جهی وه هار چون وه لگ پایزان رهنگ زهرد^(۴)

داهاتبی و دل ته نگی بین و لهشی سو و تاوی خوشه ویست بین وه ک کیوی تبور، وه همر
 تاوی به جوئی گرفتاری ده دی مه ترسی لپ کراو بین، ئه بین حالی چون بین، خاک به
 سه ری... حالی ئه مهیه: هاوارو نالهی دل ها وری یه تی، ستم و جهوری روزگای
 سه برانگاییه تی، دو و که لی ده رون هاو ده دیه تی، کوگای خه م و مه بنت خه فت
 ده رکه ری دلیه تی.

(۱) مدهی: ئه دهی. شتو: شنهی. مه عنای ئهم شیعره و سین شیعري پاشه وه پیکه وه دی.

(۲) گا: گاهی، ده میلک. پای: داوتنی.

(۳) واته: پی بیلی ئه مه ببو حالی مه عدوومی که عه رزم کردی، به لام تو وه عزت زور
 باشه ئهی نهونه مامی دار سه روی سه راو، غمهی خوت ئه دهی به بای سه رکیوه کان، وه
 جار جار وه ک نه سیم که بونی گولی وه رگربتی و به سه ره تاوانا برووا، تؤیش به گوی
 ناوه کانا گوزه رئه کهی، جار جاریش وه ک گول که له داوتنی به فراوی چوّراوگه به ستودا
 روا بین بز خوت گه شه ئه که یت و ته ماشای نه رمه له رینه وهی سه وزه گیای سه ر به رزان
 ئه که یت و له سه فای گولالهی کوئستانه کان ورد ئه بیته وه که به سه دان جوئر دینه له رزه، وه
 بیانی یان به سه ر شاخه کانه وه له گه ل راوجی باندای و گوی له شریخهی تفه نگی ماردم
 ئه گری و سه یری خول خوار دنه وهی که وتنی که له کیوی یه کوئر راوه کان ئه کهی.

(۴) پابهند: پی به سراو، گیرؤده. جهی: لم. وه لگ: گه لای دار. واته: وه ک ئه و له قه لای

ئاخ نه جه‌هدو جه‌خت داخ زامه‌ت سه‌خت
بے‌رگ ماتهم ره‌خت ناپه‌سایی به‌خت^(۱)

کزه‌ی خم چون موو خم په‌نه‌ش و هردهن
دووریت خو بیه کجارت‌هه‌مامش که‌ردهن^(۲)

وه‌خت جو‌ش ده‌رد کزه‌ی ناله‌ی سه‌رد
گوم بونه گی‌جاو گه‌رده‌لوول ده‌رد^(۳)

ئه‌و خه‌نده‌ی بی وه‌خت مه‌یوش و ده‌مدادا
مه‌گی‌لؤ ماچو نه و گی‌چو ته‌مداد^(۴)

ئه‌ر هه‌ر ئه‌و به‌خته‌ن، هه‌ر ئه‌و تاله‌من
دیده‌م دیده‌نیت ئه‌للاو ئاله‌من^(۵)

..... — —

شاری ده‌دو مه‌ینه‌تا گرفتار نیت و بهم به‌هاره وه‌ک گه‌لای دره‌ختی پاییزان ره‌نگت زورد
هه‌ل نه‌گه‌راوه.

(۱) جه‌هدو جه‌خت: هه‌ول دانو ره‌نج کیشان. زامه‌ت: زه‌حمه‌ت. ره‌خت: پوشاشک. نا
ره‌سایی: ناته‌واوی. واته: ئاخ و داخیه‌تی له‌بهر هه‌ول دانو ره‌نج کیشانی زوری، وه
پوشاشکی بریتی بی له به‌رگی خه‌فته که له ناته‌واوی به‌ختی بیوه و په‌یدا بوبه.

(۲) خم: چه‌مینه‌وه. واته: کزه‌کزی خه‌فت وه‌ک موو به ئاگر هه‌ل قرجی بهو جو‌ره
چه‌ماندو بیه‌تیه‌وه.

(۳) گی‌جاو: گی‌زاو. واته: له کاتی جو‌شی ده‌دو کزه‌ی هه‌ناسه‌ی سارديا له ناو گی‌زاو
گه‌رده‌لوولی ده‌داگوم ئه‌بن.

(۴) خه‌نده: پیکه‌نین. مه‌یوش: دیت. مه‌عنای ئه‌م شیعره و شیعری دوایی پیکه‌وه دیت.

(۵) تاله: «طالع»، به‌خت. ئه‌للاو ئالله: الله اعلم. واته: ئه‌و زه‌رد خه‌نده ناوه‌خته که به‌سر
لیزیه‌وه بی له راستیدا له‌بهر شادی نیه، به‌لکو دیت و ئه‌چی و له ناو گی‌زو ته‌می هه‌ناسه
سارده که‌یا به زمانی حاچ ئه‌لنى نه‌گه‌ر به‌خت و تالعم هه‌ر به‌خت و تالعه پیش‌سووه که‌م بی، ئیتر
ئازیم مه‌گه‌ر خوا خوی بزانی ئاخ‌چار تکی تر ئه‌ت بین‌مده‌وه بیا نه ...

[۳]

جه سه‌ردان موبهت

جه سه‌ردی موبهت ئازیز بى گهرد
 جوئی هووناوا دل جه دیده‌م يهخ که‌رد^(۱)

دهست بى ره‌حمیش دانه سینه‌ی شهوق
 گپ و‌ردا نه چه‌رگ جه‌سته‌ی هه‌ستی زهوق^(۲)

زه‌هر خام شیه‌ن کام شادیم
 هه‌ر ده‌رده‌ن مه‌یو موباره‌ک بادیم^(۳)

هه‌ناسه‌م ریزه‌ی دل مارو ئه‌و به‌ر
 سه‌ر که‌رده‌ن زوخاو جه زام خه‌تهر^(۴)

مه‌ینه‌ت چون توجار وه مه‌تای سه‌د ته‌رز
 که‌رده‌ن نه ده‌روون نه‌وای شادی به‌رز^(۵)

[۴]

(۱) موبهت: محبت، خوش‌هوستی. جوئی: سه‌هول. واته: له‌به‌ر سارديي مه‌يلی خوش‌هوسته بى گه‌رده‌که‌م جزگه‌ی خوتناوی گه‌رمی دلم له ناو چاوه‌کانما مه‌يی و‌بوو به سه‌هول.

(۲) و‌ردا: به‌رداوه. واته: دهستی بى ره‌حمیي‌دا به سه‌رنگی شهوق و خوشیما، وه به‌و دهسته‌گری به‌ردا له جگه‌ری جه‌سته‌ی قواره‌ی زهوق و شادیم.

(۳) شیه‌ن: رقشتووه. کام: دهم. مه‌یو: دیت. واته: له‌به‌ر بى مه‌يلی ياره‌که‌م ژاري خه‌مو مه‌ینه‌ت چووه‌ته ناو ده‌می شهوق و شادیم وه کاره‌ساتیکم به سه‌ر هاتووه هه‌ر ده‌ردو به‌لايه‌و دیت بۆ پرۆزیابی لئی كردنم.

(۴) ریزه: ورده. مارو: دیتني. ئه‌و به‌ر: بۆ ده‌ره‌وه. واته: به هۆی دل سارديي ياره‌وه دلم دافره‌قاوه‌وه که هه‌ناسه ئه‌دهم ورده پارچه‌کانی به ده‌م هه‌ناسه دانه‌وه دیتنه ده‌ر، وه زوخاوی زامي مه‌ترسی لئی كراوم هیرشی هيتناوه‌وه له راده ده‌رجووه.

(۵) توجار: بازركان. مه‌تای: مه‌تاع، شت و مه‌ك. نه‌وا: ئوازه. واته: مه‌ینه‌ت وه‌ک بازركان به شت و مه‌کى ره‌نگاوه‌نگیه‌وه له ناو دلما ئوازه‌ی شادی به‌رز كردووه‌ته‌وه.

دل ول ول کـهـردهـن خـهـدـهـنگ دـوـورـی
 سـوـچـنـان جـهـسـتـهـم دـهـرـدـمـهـجـوـورـی^(۱)

هـاـنـاـ هـامـدـهـرـدـان تـاقـهـت نـهـمـهـنـدـهـن
 جـهـوـرـهـکـهـی ئـازـیـز رـیـشـهـی دـلـکـهـنـدـهـن^(۲)

بـهـيـدـیـ وـهـ لـایـ مـنـ حـالـمـ بـهـدـحـالـهـن
 جـهـ دـوـورـی ئـازـیـز تـهـنـ کـوـیـ زـوـخـالـهـن^(۳)

بـزـانـدـیـ خـمـ چـوـنـ کـهـرـدـهـنـمـ پـاـمـالـ
 دـهـخـیـلـمـ سـاقـیـ گـهـرـدـهـنـ سـیـمـ قـالـ^(۴)

جـامـیـ جـهـ مـهـعـجـوـونـ دـهـرـدـ ئـهـوـگـارـانـ
 دـوـرـدـ وـاـمـهـنـدـهـیـ بـهـزـمـهـکـهـیـ يـارـانـ^(۵)

پـیـمـ دـهـرـ تـاـ رـیـشـهـیـ هـهـسـتـیـ کـهـرـوـ پـهـیـ
 قـورـبـانـ تـوـیـجـ، نـهـیـ چـیـ، دـهـسـتـیـ بـهـرـ پـهـیـ نـهـیـ^(۶)

(۱) ول ول: کون کون. خهندنهنگ: تیر. سوچنان: سووتاندوویه‌تی. واته: تیری دوری یار دلی کون کون کردووم و دهردی فیراق لهشی سووتاندووم.

(۲) هانا: هاوار. نهمندهن: نهماوه. مهعنای ئه شیعره و شیعری دوایی پتکمهوه دئ.

(۳) بهیدی: بین. زوخال: خهلووز. واته: هاوار نهی هاوار دهرده کانم تاقهتم لا نهماوهو ستەمى دۆست ریشهی دلی ھەلکەندووم، وەزعم ناپەختە بین به لامماوه، له دوری دۆست سووتاوم و له شم بووه به کۆگای خەلۇز.

(۴) بزاندی: بزانن. کهردەنم پامال: ریشه کیشى کردووم. سیم قال: زیوی پوخته. نیوهی شیعری دووهەمى ئه شیعره بەساواه بە شیعره کانی پاشەوەو مەعنای له گەل نەوانا دیت.

(۵) مەعجوون: شىلراو. ئەوگاران: گرفتارە کان. دورد: خەلتەی بىنى قاپى شەراب. وامەندە: پاشماوه.

(۶) کەرۋ پەی: بکا پەی، له بن بېبرى. نیوهی شیعری يە كەمی ئه شیعره مەعنای پىشەوەی تەواو نەکا، واته: دەخیلتەم نەی مەی گىز كە گەردەت وەك زیوی پاك وايە، بىالله يە كم له پاشماوهی شەرابى ئاهەنگى ياران بىدەرئ كە وەك دەرمانى دەرده داران

وه تـهـرـزـهـ کـهـیـ وـیـتـ مـنـ لـاوـنـهـ وـهـ
وـهـ مـاـهـ قـامـیـ وـهـ شـخـمـ تـاـوـنـهـ وـهـ^(۱)

بـاـ خـاسـ خـاسـ هـوـشـمـ هـیـچـ نـهـ مـهـنـوـ پـیـمـ
بـهـلـ ئـازـیـزـ وـهـ خـهـیـرـ رـهـ حـمـیـ کـهـرـقـ پـیـمـ^(۲)

..... — — —

[۴]

جـهـ صـنـ تـاـ دـوـورـیـ^(۳)

جـهـمـنـ تـاـ دـوـورـیـ ئـهـرـ سـهـدـ فـرـسـهـنـگـ بـوـ
ئـهـرـ بـوـ رـازـیـ بـوـ زـوـانـمـ لـهـنـگـ بـوـ^(۴)

بـهـلـامـ چـیـشـ کـهـرـوـ بـهـلـامـ هـمـ رـازـهـنـ
فـهـلـهـکـ کـهـلـهـکـ چـینـ چـهـنـیـمـ کـهـجـ باـزـهـنـ^(۵)

۱۷۲

خـهـسـتـ وـ شـيـلـرـاـوـهـ،ـ تـاـ يـيـخـرـمـهـوـ وـ رـيـشـهـيـ بـوـونـمـ لـهـ بـنـ دـاـ بـيـرـيـ.ـ مـهـعـنـايـ نـيـوـهـيـ شـيـعـرـيـ
دوـوـهـهـمـيـ ئـهـمـ شـيـعـرـهـ بـهـ سـراـوـهـ بـهـ دـوـوـ شـيـعـرـيـ پـاـشـهـوـهـ.

(۱) لـاوـنـهـ:ـ بـلـاوـنـهـرـهـوـهـ.ـ تـاـوـنـهـهـوـ:ـ بـتـوـنـهـرـهـوـهـ.

(۲) نـهـمـنـقـ:ـ نـهـمـيـنـىـ.ـ بـهـلـ:ـ بـهـلـكـوـ.ـ وـاتـهـ:ـ کـاـکـهـ بـلـوـتـرـ ژـهـنـ تـوـيـشـ دـهـسـ درـیـثـ کـهـ بـوـ
بلـوـتـرـهـ کـهـتـ وـ خـوـتـ ئـاسـايـيـ بـمـ لـاوـنـهـرـهـوـهـ،ـ وـهـ بـهـ نـهـ قـامـيـكـيـ خـوـشـ خـمـ وـ خـهـفـهـتـ
بـتـاـوـنـهـرـهـوـهـ،ـ بـاـ هـيـچـ بـيـرـوـ هـوـشـمـ لـانـهـمـيـنـىـ بـهـلـكـوـ ئـازـيـزـ بـهـ خـيـرـيـ خـوـيـ رـهـ حـمـمـ بـيـنـبـکـاـ.

[۴]

(۳) مـهـولـهـوـيـ ئـهـمـ پـارـچـهـ شـيـعـرـهـيـ بـزـ جـهـنـابـيـ شـيـخـ عـومـهـرـيـ بـيارـهـلـهـ نـوـسـيـوـهـ لـهـ وـهـلـامـيـ
گـلـهـبـيـ کـوـدـنـىـ ئـهـواـكـهـ بـوـ مـهـولـهـوـبـيـ نـوـسـيـوـهـ بـوـچـىـ نـاـچـىـ سـهـرـىـ لـىـ بـداـ.

(۴) فـرـسـهـنـگـ:ـ فـرـسـقـ،ـ فـهـرـسـخـ.ـ وـاتـهـ:ـ مـنـ لـهـ گـهـلـ دـوـورـیـ دـوـسـتـاـنـاـ ئـاشـنـاـيـمـ نـيـهـ،ـ
هـتـاـوـهـ کـوـ ئـهـ گـهـرـ ماـوـهـيـ بـهـيـنـيـ منـ وـ دـوـورـيـ يـيـشـگـاتـهـ سـهـدـ فـرـسـقـ،ـ يـاخـواـ ئـهـ گـهـرـ رـازـيـ بـمـ بـدـوـ

ماـوـهـيـ زـمانـ لـالـ بـنـ،ـ بـهـلـكـوـ حـزـئـ ئـهـ كـهـ بـهـ يـيـنـمـانـ زـورـتـرـ بـنـ،ـ يـانـىـ ئـهـ وـهـنـدـهـ موـشـتـاقـيـ تـزـيـكـيـمـ.

(۵) چـهـنـيـمـ:ـ لـهـ گـهـلـ.ـ وـاتـهـ:ـ بـهـلـامـ چـىـ بـكـمـ بـهـلـاوـ مـهـيـنـهـتـ هـاـوـرـتـمـ،ـ وـهـ گـهـرـدـوـوـنـيـ فـيـلـ بـازـوـ
کـهـلـهـکـ نـهـرـهـوـهـ لـهـ گـهـلـماـرـىـكـ نـيـهـ،ـ بـوـيـهـ نـهـ تـوـانـيـوـهـ بـهـ خـزـمـتـ بـكـمـ.ـ لـهـ تـيـوانـيـ دـوـوـ وـشـهـيـ

«بـهـلـامـ»ـ دـاـ «جـنـاسـيـ تـامـ»ـ هـهـ يـهـ بـهـ پـيـ عـيـلـمـيـ بـهـ دـيـعـ.

کارد مهینه‌تش ئیستیخوان کاوان
«ضیا»‌ی دیده و دل مهگیره‌م تاوان^(۱)

قەلای ویرم سەیل هووناوا بەردەبى
بۇرج ئاگایم ویزان كەردەبى^(۲)

كېشىكچى خەيال خەم فام سەندەبى
دووكانچەی بەدەن بى كەس مەندەبى^(۳)

فرسەت زانابى تەرىدە قاتل
يەڭىھەر بەردەبى كالاي گيانو دل^(۴)

خەبەر بىيم ھۆشم ئاما وە بەردا
ئەم لاگىان، ئەو لا دل دام وە سەردا^(۵)

(۱) کارد: کىردى، چەقوى گەورە. ئىستخوان: ئىسقان. کاوان: قەلەشاندۇوە. مهگىرەم: لېم مەگىرە. واتە: کىردى دەردو مەينەت ئىسقانە كانى لەشمى قەلەشاندۇوە بۆيە ناتوانىم جۈولە بىكم، كەواتە تۆيش تاوانبارم مە كە ئەرەپىچى چاوى دلەم. لە بەكار ھىتىنى وشە «ضیا» دا ئىشارەتىكى جوان ھەيدە، چونكە لەقەبى شىخ عومەر «ضياء الدین» بۇوە.

(۲) وېر: بىر. بۇرج ئاگایم: بورجى ئاگادار كەرنەوەم. لەگۈرى دەلياكانا بىرجىكى بەرز دروست ئەكەن، وە لە قەلەپۈيە كەدىدا چرا دائەنتىن بۆ ئۇوهى كەشتى يەوانە كان لە دوورەوە بىيىن وە رى وەن نەكەن، ئەو پىتى ئەلىن بورجى ئاگادار كەرنەوە. واتە: لافاوى خوتىناوى قەلای بىرى بىردووم و بورجى ئاگادار كەرنەوەمى ویزان كەردىبوو.

(۳) كېشىكچى: ئىشىكچى. واتە: خەم ئەقل و فامى لە ئىشىكچى وجىودم - كە خەيال - سەندىبوو، وە دووكانچەى لەشم بى كەس مابۇوە.

(۴) تەرىدە: «طريىدە»، دەرىيەدەن. واتە: جەردەي دەرىيەدەر و پىاڭ كۈز بە ھەلى زانى بۇ سەرمایەي بۇونمى دىزى بۇو كە دل و گىانمە.

(۵) واتە: كە خەبەرم بۇوەوە ھۆشم هاتەوە بە بەرما روانىم بەم لاو بەو لاما سەيرم كرد نەگىانم ماوەو نە دلەم، لە داخانان دام بە سەرما.

لادی ئیش سەخت، ساتى وەی رۇ وەی
 واتم چار نىيەن مەر بشۇون وە پەي^(۱)
 دىسم نالچە كەى داخ دلەي پېر جە هوون
 شەقلش ھانە رووی گەرد راي دەروون^(۲)
 رەوان تەر جە هەرس وە سەد قەترە و دەو
 تا وە مەكۆگەي ئاسەنە كەى ئەو^(۳)
 لالام و نالام حاشات موشكولەن
 گيان فيداي تو بۇ يە بەلگەي دلەن^(۴)
 سیواي تو ئازىز نەي زەمانەدا
 كىن گوزەر كەرۇ بەي وىرانەدا!^(۵)
 نە نىم نىيگايى، نە كەرد تەماشا
 چىدىش وىئەي مال ياران كەرد حاشا^(۶)

(۱) لادى: تاوتىك. بشۇون: بېرقىم. وەپەي: بە دوايانا. واتە: تاوتىك ئىشۇ ئازارم چەشت بە دەست نەم كارەساتەوە، تاوتىكى ترىش ھاوارو رۇ رۇم كرد، بەلام ئاخىرى وتم كەلکى نىه ئەبىن بېرقىم بە دوايانا بىزانم بۆ كۈرى براون.

(۲) شەقل: نىشانە. را: رى. واتە: سەيرم كرد داخ و خەفتەتى دلەي خوتىايم كە وەك نال بە قاچىا داكوتراوه، نىشانە بە جىنى هيشتۈرۈ بە تۆزى رىنگاى دەروونمەوە.

(۳) رەوان تەر: ساف تر. هەرس: فرمىسىك. قەترە: بازىرەقە. دەو: راڭىرنى توند. مەكۆگە: جىنگاى مەكتۇ، بىن چالى. مەبەس شوينى شاردەنەوەي مالىي دىزى يە. ئاسانە بەردهرگا. واتە: منىش بە پەلە بە شوينىن پىئى كەيا ھاتىم ورىنگام ھەل گىرت تاگە ياندەمە مەكۆگاى ئاستانە كەى ئازىزم.

(۴) لالام: لامەمەوە. نالام: نالاندەم. يە: ئەم. واتە: لىئى پارامەوە و نالاندەم لایاۋ پېم وە دلۇو گيانم لاي تۆيە، وە ناتوانى حاشاي لىنى بىكەي، چىش لە گيانم، بەلام ئەم شوينى پىئى يە كە

گەيشتۈرۈتە بەر دەرگا كە ئۆزىشانە ئەمە يە كە دلەم لە لاي تۆيە، بىمەرەوە.

(۵) نەي: لەم. كىن: كىي يە. بەم: بەم. واتە: ئازىز، كىن بىن جىگە لە تۆلەم زەمانەدا روو بىكانە مالىي وىرانى من. ئەمەش بەلگە يە كى ترە لە سەر ئەمە كەوا دلۇو گيانم لاي تۆيە.

(۶) چىدىش: لە مېش. واتە: نە سەيرى كىردم، نە لايە كى لىنى كەردىمەوە، حاشاي لە دلۇو

[۵]

جیلوه‌ی جهلای جام^(۱)

جیلوه‌ی جهلای جام دله‌ی پر جه گهرد
 فرمات پهی تهزيج ها رهوانم که رد^(۲)
 پهري ته خاسدن هر شام تا سه‌حمر
 هر ژماره‌ی وهسل بالای دلبر که رد^(۳)
 نهک چون من «وضو» و هووناوهسته
 خهم سیواک، نمای مهینه‌تان بهسته^(۴)
 نیشته‌ی گوشه‌ی تار نمازخانه‌ی ده رد
 روونه پای می‌حراو هه‌ناسان سه‌حد^(۵)

۱۴۴

گیانی منیش کرد و هک حاشای له مالی یاران کرد دووه. بزیه و امنیش هرّش و دلم نه‌ماوه، و ه
 ئه‌گه‌ر نه‌یدم بز خزمتی تزو یارانی تر عوزرم په‌سنه‌نده. مهوله‌ی لم شیعره‌یا به
 شیوه‌یه کی ورد و جوان نیشاره‌ت ئه کا بز نه‌وه که خزی دل و گیان بهخت ئه کا له پی‌ناوی
 یارا، به‌لام خه‌لکی مال بهخت ئه‌که‌ن.

[۶]

(۱) جارتکیان شیخ «عثمان سراج‌الدین» ته‌ولله‌ی داوای ته‌زیتیک له مهوله‌ی ئه‌کا،
 ئه‌ویش ته‌زیتیکه که‌ی بز ئه‌نیری و ئه‌م شیعرانه‌ی بز ئه‌نوسی.

(۲) جیلوه: خز ده‌رخستن. جهلا: رووناکی. فرمات: فرمودت. واته: ئه‌ی ئه‌و دؤسته‌ی
 که هزی پاک بوونه‌وه رووناکی جامی دله‌ی پر له توزه‌که‌ی منی، فرموبوت بز ته‌زیج و
 بزم رهوانه‌کردی. له هه‌ندی نوسخه‌داله جیانی «گهرد» نووسراوه «دهرد».

(۳) پهري: بز. شام: ئیواره. واته: ته‌زیج بز تو باشه هر له ئیواره‌وه تا سبیه‌ینی ژماره‌ی
 گیشتن به بالای یاری پئی بکه. له هه‌ندی نوسخه‌داله جیانی «هر شام و سه‌حمر»
 نووسراوه «هر شام، هه‌ر سه‌حمر».

(۴) وضو: ده‌س نویز. ئه‌سته: سه‌ندووه، گرتتوو. نما: نویز. بهسته: دابه‌ستووه. مهعنای ئه‌م
 شیعره و شیعری دوایی پنکه‌وه دئ.

(۵) واته: نهک و هک من که ده‌س نویز به خوتناو گرتتووه و خهم و مهینه‌ت سیواکمه و نویزی
 ۱۴۵

وهی «وضو» و نسماو وهی سیواکهوه
جهی گوشهی میحرارو مزگی پاکهوه^(۱)

دانهی مهرجانی همرس مههجووری
هونیای تای کرڑ رشته کهی دوروی^(۲)

پهی ژمارهی زیکر کزهی ئیش و نیش
کافی ین دهیدم ته زیحتم پهی چیش؟^(۳)

..... — ● —

[۶]

جه دوریت^(۴)

جه دوریت دهروون مهوج دهربای هرون
مدؤ وه جه‌مدا، به‌لام چیش که‌روون^(۵)

۱۳۸

مهینه‌تم دابه‌ستووه له سووچی تاریک مزگه‌وتی ده‌ردا دانیشت‌توم رووم کردووه‌ته
میحرابی ههناسهی سارد.

(۱) وهی: بهم. جهی: لهم. مهعنای ئه‌م شیعره و دوو شیعری دوایی پنکهوه دیت.

(۲) مهراجانی: وهک مهراجان. مهراجان ره‌گیتکی سووری ده‌لیایی يه وهک پنهنجهی ده‌س.
هۆنیا: هۆنراوه. تا: تاڭ.

(۳) واته: من بهم جۆره ده‌س نویزو سیواڭو نویزووه، وه لەم سووچه پاکهی میحرابی
مزگه‌وتا، ده‌نکه ده‌نکه فرمیسکی مهراجان ره‌نگی دوریم که بە تالى كرڙى ده‌زۇوي
ھېجران هۆنیومەتەوە، بەسمە بۆ ژماره کردنی کزهی ئیش و ده‌ردى خۆم، ئىتر ته‌زیحتم بۆ
چيە گیانه کەم.

[۶]

(۴) مەولەوی له ۱۲۹۱ ئى هئام پارچە هەلبەستەی نووسیوو بۆ مەحمود پاشای جاف
کاتىڭ كە پاشا مالى لە بەغدا بۇوه.

(۵) واته: له دوریت قىئە وەندە ده‌رۇونم پې بۇوه له خۇنناو، شەپۈلى دەلیای خوتىن ئەدا
بە چاوه کانما و له وانه يە خوتىن له چاوه کانمە و بىتە خوارەوە، به‌لام من ئەبىن چى بکەم تا
لەم لافاوه بەغدا نەبا؟ له شیعره کانى پاشە وەدا باسى ئەو چاره يە ئە کاکە کردووھەتى له رووه‌وە.

پاتهخت مه‌حمود «دارالسلام»‌ن
منیج که‌منی فام ئه‌یاز جه‌لامه‌ن^(۱)

ئه‌یازت فاماش ته‌فاءول که‌رده‌ن
سلامه‌تی توش وه یاد ئاوه‌رده‌ن^(۲)

وه خارو خاشاك موژه‌ی چه‌سپیده
سەد بەستەن نە دور سەرچەمەی دىدە^(۳)

وەرنە دەجلەی غەم توغيان كەردەبىٰ
تا ئىسىه چەند جار بەغداش بەردەبىٰ^(۴)

..... ——————

(۱) «دار السلام»: لەقبى شارى بەغدايە. منیج: منىش. ئه‌یاز: وەزىرە كەى سولتان
مه‌حمودى غەزنه‌وی يە، لېرەدا مەبەس لىيى مەوله‌وی خۆيەتى. مەعنای ئەم شىعرە
شىعرى دوايى پىكەمە دى.

(۲) فاماش: فامى. تفامول: جاران عادەت بۇ دىوانى خواجه حافىزى شىرازى يَا هەر
كىتىكى فال گرتەنەوە يان ئەكردەوە بە نيازى ئەوهى دېرى يە كەمى ئەو لاپەرەيە كە
دەرئە كەوت شىعىتكى يَا وشەيە كى واپىن لەگەل ئامانچە كەيانا بگونجى، ئەوه پىتى ئەوترا
ته‌فاءول. هەروەها ئەم ته‌فاءوله ئەوهشى گرتۇۋەتەوە كە چاپىن كەوتنى دۆستىتكى يَا
شىتكى جوان يَا بىستىنى وشەيە كى خوش نىشانەي خىر بىن. واتە: بەغدا كە نشىنگىو
پايتەختى مە‌حمود پاشايە، منىش كە مىكىم لە عەقلى ئه‌یاز هەيە، ئەوهوم بە خەيالا
ھاتۇرە كە ناو بىرانى بەغدا بە «دار السلام» بکەم بە نىشانەي خىر كەواتۇز ھىچتلى ئابىن و
سەلامەت ئەيت.

(۳) خار: درك. موژه: بىرزاڭ. چەسپىلە: بە يە كەوه نووساۋ. سەد بەستەن: بەستىكى
دروست كەردووه. سەرچەم: سەرچاواه. واتە: بە درك و دالى بىرزاڭكە كانم كە لە تاوى زۇرىنى
گرىيان نووساون بە يە كا، بەرى سەرچاوهى چاومم گرتۇۋە، بۇ ئەوهى شەپېلى خوتىنى
دەررونم بە دەشتى گەرمىانا نەيەتە خوارەوە بەغدا يىا.

(۴) وەرنە: ئەگىنا. واتە: ئەگىنا بە هۆرى خوتىناوى چاوهە كانمەوە دەجلەي خەم و مەينەت
لىشماوى ئەكرد، وە تا ئىستا چەند جار بەغدا ئاۋ ئەي بىد.

[۷]

جۆراب چون من زاھان^(۱)

جۆراب چون من زامان نه سره فته
وھ سەر پەنجهى پاي ۋىستىغنا كەفتە^(۲)

بەدېختى چون من تەن كەفتە كۆيى
يا خەيال خامى ئەبلە چون تۆيى^(۳)

ئە روتبەي نازاك تۆ وھ دەرۇون بەرد
جە رووي گوستاخى تۆ ثارەزۇوت كەرد

لەب وھ تەماي دل چەند حەسەرش بەرد
پىش ئاولە كەرد فرسەتش ناوارەرد^(۴)

[۷]

(۱) وا دەر ئەكەۋى مەولەوى ئەم پارچە شىعرەي بۇ ئەوه وتبىن كە گۈزەرەوي يەكى بىنى كەللىكى بۇوېن و بە تەما بۇوېن لە گەل براادەرىنىكى بىن گۈزەرەتتە و بە گۈزەرەوي يەكى باش، بەلام ئەم داوايىھى لىنى نە كەردىي بە هيواي ئەوه كە ئەو خۆي بۇي بگۈزەرەتتە و، كەچى ئەوشى هىچى نەوتىن و مەولەوى ھەلە كەي لە كىس چووبىن. ئەمجا بەم شىعرانە قىسى لە گەل گۈزەرەوي يەكى كەردىي و سکالاى دلى خۆي ھەل راشتىنى.

(۲) جۆراب: گۈزەرەوى. ۋىستىغنا: ئىش پىن نەبوون. كەفتە: كەوتۇر. مەعنای ئەم شىعرەو شىعرە كانى پاشەوهى پىنكەوه دى.

(۳) تەن كەفتە: لەش داڭەوتۇر. ئەبلەھ: نەفام.

(۴) پىش: پىش، قاچى. ئاولە: تولۇق. واتە: ئەي گۈزەرەوى كە سېنگى زام نە سەرەوتۇرى وەك من، كە لە بەر پىویست پىن نەبوون و كەللىك پىۋە نەمان كەوتۇرەت سەر لۇوتى پىيم، منى بەدېختى لەش سووتاوى سەر كىتون بە هيواي ئەوه بۇوم تۆز ئەو پايە بلننەت دەسکىر بىنى كە ئەو دۆستە بىكانە پىشى، وە تۆز نەفامى خەيال خاوىش ھەر ئەو ئارەزۇوت ئەكەرد. بەلام من بە هيواي رەزا بۇونى براادەرە كەم وە بە هيواي ئەوه كە ئەو خۆي داوابىكا، ئەو نەنە لىيۇم جۇولاندە وە هيچم نەوت تا پىشى لىيۇم بۇو بە تلۇق، وە ھەلە كەم لە كىس چوو، وە جىگە لە خەفتە خواردن هيچم بۇ نە مايە وە.

[۸]

جه بین که سس^(۱)

جه بین که سی و یم توم که رده ن و که س
نه به که س شیای، نه به نیمه که س^(۲)

س هر جه راستی که رده نم توفه يل
من مه جنون توم، توم که رده ن و له يل^(۳)

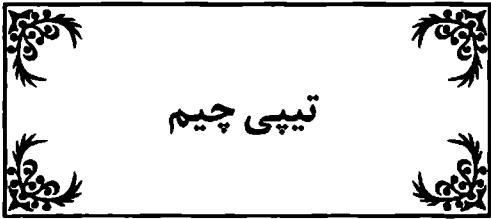
..... —————

[۸]

(۱) مدوله‌وی لام دوو شیعره‌ی داگله‌بی لاه‌دؤستیکی هیچ لئن نههاتوی ئەکا.

(۲) واته: لەبەر بین که سی خۆم تۇم کرد بە که سی خۆم، کەچى تۇ نە بە کەس بۇوی بۆم
وە نە بە نیوه کەس وە رەنجم بین هووده بۇو.

(۳) توفه يل: «طفیل»، خزمە تکارو شوین کەوتۇو. واته: من بە راستی و دل پاکى سەرى
خۆم کردووە بە خزمە تکارو شوین کەوتۇوی تۇ و خۆم کردووە بە مه جنونى تۇو توم
کردووە بە له يلى خۆم.

تیپی چیم

[۱]

چون و هلگ شادی^(۱)

چون و هلگ شادی من وای دووری لهیل
وهیشوم بهرد نهوده رشته‌ی سوهیل^(۲)

گیچ سه‌رکاوان جه سه‌رده‌ی بین کهیل
بوه‌دان چون بوی بی وه‌فایی لهیل^(۳)

بی ده‌س بی چنار زیز خاتر ریش
به‌ل خاکیش که‌رقوه سه‌ردا پهی ویش^(۴)

وی کوئل وهی و کوئل پهی زه‌ردان ده‌رد
ماساو نه سه‌راو ریزان هه‌رزا که‌رد^(۵)

[۲]

(۱) مهوله‌وی نهم غم‌زده‌له‌ی بو دوستیکی جافی ناردودوه که له کوئستان ماوه‌ته‌وه له گهمل عیلانه گه‌رزاوه‌ته‌وه بزگ‌رمه‌سیر، داوای لئی نه کاکه بگه‌رته‌وه و پیش نه‌لئی دره‌نگه.

(۲) هلگ: گه‌لای. وا: با. وهیشوم: وا شووم، بای نه‌گبیت، منه‌س بای سارده. نهوده رشته: تازه ره‌نگ کراو. سوهیل: سه‌ریل، نه‌ستیره‌یه که پایزان نه‌که‌وی. واته: وهک چون بای دووریی لهیل گه‌لای دره‌ختی شادیی منی وه‌راندوه، سارده بای پایزیش گه‌لای داره زه‌رد هه‌ل گه‌رزاوه کانی بردوه به کیوانا، منه‌سی نه‌ویه گه‌لای به داره‌وه نه‌ماوه و زستانی نزیک بیوته‌وه.

(۳) گیچ: پیچ و نه‌سرم. کاوان: به‌رزاوی‌یه کان. کهیل: پر. بوون: بیون. واته: پیچ و لوفه‌ی شاخه کان پر بیون له سه‌رما، وه بونی سه‌رمایان لئی دیت وهک بونی بی وه‌فایی یار.

(۴) واته: دار چناره کان له بهر نه‌وه که گه‌لایان داوه‌رسه، بی ده‌س که‌توون و زویرو بریندار بیون، نیتر مه‌گه‌رگل بکمن به سه‌ری خویانا له بهر دارزانی به‌رگه که‌یان.

(۵) وی کوئل: بی‌یه کوئل. زه‌ردان ده‌رد: نه‌وانه توووشی زه‌ردوویی هاتوون. مasaو: ماسی. ریزان: که‌وتن. واته: دار بی‌یه کوئل کان له بهر سرمای پایز ده‌رد به‌لا چووه‌ته کوئیان، وه نه‌وه‌نده ورده گه‌لای تالیان داوه‌راندوه بز ناو روویاره کان، ماسی‌یه کان هه‌موو مردوون. که‌توون‌ته سه‌ر ناو، وه ماسی زور بیونه بز نه‌وانه‌ی گرفتاری ده‌ردی زه‌ردووین و

کۆچ کەردن خاسان، چیهەرەی ئىلخان
 داۋۇ وە ھەمدادىسان نە داخان^(۱)
 روی حەشر دوورى گەردن بىن گەردان
 بىن وادە پىر كەرد كاوان سەر ھەردان^(۲)
 ھەور نە وزار زار كلاۋە و كلاۋ
 مە گىلۇ ئەسرين مەپىزۇ وە تاو^(۳)
 ماچى ئەويش دەرد ھېجرانش وەردىن
 يَا چون من بالاي ئازىز گوم كەردىن^(۴)
 وىنەي عوقدەي پىچ رىشەي ئەرداو دل
 بەستە بۇ جە نم خۇوى مۇبەت زەنگل^(۵)

۱۸۲

پىوستىيان بە ماسى يە تەماشاي بىكەن تا چاك بىنەوە. وە لە كوردهوارىدا مەشھورە زەرددووی دار سەيرى ماسى بىكا چاك ئىيىتەوە دەردى كەي تووشى ماسى يە كە ئەبىت.

(۱) خاسان: جوان خاسەكان. چىھەرە: روو. ئىلخان: كۆستان. داۋۇ وە ھەمدادى: داۋىانە بە يەكى. واتە: ھەمۇرۇخسار جوانە كان لە كۆستان كۆچىان كەردووھە تەخوار لە بەرسەرما، وە ئە كۆستانانە دىسانەوە لە داخى كۆچ كەردىنى كەچە شۆخە كان رووبان گۈز كەردووھە تەوە.

(۲) رۆز. واتە: دوورىي ئازىزە گەردىن بىن گەردى كان كە ئەندەي رۆزى حەشر نارەحەتە لای شاخە بەرزە كان، ئەوشاخانەي بىن وادە پىركەردووھە سەربىان سېپى كەردووھە. مەولەوى لە م شىعرە يە تەشىبىتىكى زۇر ناسكى كەردووھە: شاخە كانى شوبەندووھە بە ئىنسانى دىلدار، وە بەفرى قەلەپۇرى كائىنانى شوبەندووھە بە مۇوى سەرى دىلدارە كان كە لە بەر خەنم خەفت بىن وادە سېپى بۇوبىن

(۳) نەو: نوى، تازە. زار زار: بە عاجزى و زوپىرىيەوە. كلاۋ: بەرزى. مە گىلۇ: ئە گەپى. مەپىزۇ: ئەپىزى. واتە: ھەورى تازە بە عاجزى يەوە بە سەر بەرزايى يە كاندا ئە گەپى و بە تاو فرمىسىك لە چاۋە كائىنەوە ئەپىزى.

(۴) ماچى: ئەلىتى. وەردىن: خواردووھە. واتە: ئەلىتى ئەويش دەردى دوورىي چەشتىووھە، يان وەك من بالاي ئازىزى گوم كەردووھە وان گەپى و ئە گرى.

(۵) عوقدە: گرى. ئەرداو: ئەرواح، گىيان. بەستەبۇ: بەستىتىسى. خۇو: ئارەق. زەنگل: زەنگلە، مەعنای ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىتكەوە دىئ.

سیلسله‌ی پیچ پیچ زولف نازاران
زه‌نگله بهسته‌وه جه دانه‌ی واران^(۱)

قازان چون یاران ئاواته خوازان
قەتاره بهسته‌ن مەکەران رازان^(۲)

بى لەيل، ئاخ، ئامى، جه ئىلاخه‌وه
پەي ئاخ داخ تەك دان به «ئاخ داخ»‌وه^(۳)

جه يرانان گەل گەل تازه كەردەن مەيل
فەر وستەن ئە و زىد پاي هەردەي دوجەيل^(۴)

(۱) سیلسله: زهنجیر. واران: باران. واته: هەر وە کو چۆن رىشەی گيانو دل بە نمى ثاره قى خۆشەوستى و مەيلى ئازىزان گرىئ نەبەستى و ئەپېچىرى بەيەكا، هەروهە زەنجىرەي زولفى يارانىش قەتەرى بارانى وەك زنگله پىا شۇر برووه‌ته‌وه. چۈنىيەتى و جوانىي ئەم شوبهاندنه بە بىر كردنەوە بەيى ورد نەبىن دىيار نادا، چونكە له لايەكە و تەشىبىھى «محسوس» بە «معقول» وە له لايەكى تەرەوه تەشىبىھى «مركب» چونكە ج له لاي «مشبە» وە ج له لاي «مشبە بە» يەوه هەر دىمەن سەرنج ئەدرىت.

(۲) قازان: قازەكان. مەکەران رازان: قسە ئە كەن. مەعنای ئەم شىعرە و شىعىرى دوايى پىكەوه دى.

(۳) ئامى: هاتن. تەك دان: پالىان داوه. ئاخ داخ: كىۋىتكە له تىزىكى قەسىرى شىرين. واته: قازەكانى كورستان لەبەر سەرمائى زىستان هاتنەوه بىزگەرمەسىر، وە وە کو ھاوارىياني مۇشتاق رىزيان بەستووه و قسە ئە كەن، بەلام داخى گرانم لەپىلان لەگەل نبۇو، بە داخ و حەسرەتەوه بە تەنبا هاتنەوه، وە داخى بىن لەپىلدا پالىان داوه بە كىۋى ئاخ داخه‌وه. له هەندى نوسخەدا له جىياتى «جه ئىلاخه‌وه» نۇو سراوه «جه لەپىلاخه‌وه». لەپىلاخ ناوجە يەكى كورستانى يە له كورستانى تىران.

(۴) جه يرانان: ئاسكە كان. فەر وستەن: فەريان خستووه‌ته. زىد: نىشىتمان، جىڭگايى له دايىك بۇون. دوجەيل: شۇتنەكەي مەجنۇونى لەپىلا، مەبەس لىرە گەرمە سىرە. مەعنای ئەم شىعە و دوو شىعىرى دوايى پىكەوه دى.

چم سیاوه کهی و ناز دیاکم
 سه ره ویله کهی جه ره جیاکم^(۱)
 هالای سه رمهستهنه و شنؤی له یلاخ
 بؤی نه و پاییش نامان و ده مانع^(۲)
 شه مال شو هور که ر به ر بی دره نگ
 سه یل و ته زه ردی دیده و دل و ره نگ^(۳)
 هونه سه یل چم و شه تاواندا
 ته دل و رووی زاخان کاواندا^(۴)
 زه ردی ره نگ نه و لگ نه توول نه مامان
 تا لیش مالووم بؤ نه و پاییز ئامان^(۵)

(۱) وه ناز دیاکم: به نازه وه روانیوه کم. سه ره ویله: سه ره گله. ره: گله. له هندی هو سخه داله جیاتی «دیاکم» و «جیاکم» نووسراوه «دیاکه» و «جیاکه» و له جیاتی «سه ره ویله کهی» نووسراوه «سه ره ده لیله کهی» و اته: پیشنه نگی رینگا پیشان ده ره کان.

(۲) هالای: هیشتا. شنؤ: شنه. و اته: ئاسکه کان کۆمەل کۆمەل مەبیلان تازه کردووه ته وه هاتوونه ته وه بۆ گه رمیان و فه پو بده که تیان خستووه ته مەنzelگهی یاران، که چی له گەل ئەم سه رماو سوئله دا که کۆچی بە هەموو ھاوینه خۆرە کان کردووه ته وه بۆ گه رمه سیر، هیشتا ئاسکه چاوه شه کهی من سه رمه ستی شنه کویستانه و بۇنى پاییز نه دادوه لە کەللەی. مەبەسى مەولوی لە ئاسکه کان دەسته نازاران، وە مەبەسى لە ئاسکه کهی خۆزی خۆشەویسته کهی خۆیەتى.

(۳) شۆ: بېر. بده: بده. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعرى دوايى پىكەوە دى.

(۴) هونه: بە خور رۆیشتىن.

(۵) لیش: لینى. مالووم: مەعلوم، ئاشكرا. و اته: مادەم ئازىز ھیشتا ئاگای لە سەرمائى پایىز نىھ، شەمال تۆ بە بىن تەفرە پىن دان ھەلسە بېر لافاوى چاوه کانم و تەمى دلەم و زه ردیسى رەنگم لە گەل خۆت بىھ، لافاوى بە خورى چاوه کانم ھەل کە بە چەمە کاندا، تەمى دلە كم بىتىرە بۆ شاخە کان، زه ردی رەنگىشىم بده لە گەلای توولە نەمامە تازه کان تا ئازىز سەيرى

مه پرسو به و مهیل بی سامانه وه
های ج خه بدهن جه دامانه وه^(۱)

واچه پر جه تو جه وی فه راموش
من دیم، تو حالش نه زنه وی وه گوش^(۲)

دیده ش یهند خه یا ل بالات بی تیش دا
راگه‌ی خاو نه بی بویه رو پیش دا^(۳)

یهند گیلان به و ده رد شهر نه ده روون دا
با بُوی ده رد مارق وه رووی هاموون دا^(۴)

زایفیش گره و جه کا به رده بی
بای هه ناسه‌ی سه رد گیچ پیش و هرد بی^(۵)

۱۸۵

نم لافاوو تم و گه لا زهردانه بکاو بُوی ده رکه وی که و هرزی پایز هاتروه، به لکو نیتر ماتل
نه بن له کوتستان و بگه ریته و بُو لامان.

(۱) های: نه مه. مه عنای نه م شیعره و شیعری دوایی پنکه وه دی.

(۲) واچه: بلن. وی: خو. نه زنه وی: نه بیسی. واته: نه شه مال که تو لافاوی چاومت
هم کرد به چه مه کاناو تمی دلمت به رز کرده و به شاخه کاناو گه لای نهونه مامه کانت به
رنگی زهردم ره گ کرد، نه و دزسته مهیل بی شهندازه یه لیت شه پرسن ده نگ و باسی
دهشت چیه، توییش پنی بلن عاشقه کدت که پره له خوش وستی تو و له خوی خالی و بن
ثاگایه، من به چاوری خرم دیم حالی نه و نده ناخوش برو یاخوا تو به بیستن نهی بیسی.

(۳) یهند: نه و نده. راگه: رنگا. خاو: خمو. بویه رو: تویی بردی. واته:٪ چاوه کانی نه و نده
و بنه بیالای توییان تیابو و رنگه خه ویان تیا نه بروه وه پیایانا تویی پر بیی، وه خموی لن
نه نه که وت.

(۴) گیلان: گه راوه. مارق: دینی. هاموون: دهشت و ده. واته: به ده ردی له ده روونه وه
سر کردو ویه وه نه و نده گه راوه، با بُونی ده رد که دینی به ولاتا.

(۵) زایفیش: زه عیفی. گیچ: خول. واته: نه و نده لواز برو بیو لوازیه که گره وی له کا
برد بیو وه بای هه ناسه‌ی سارد خولی بی خوارد برو.

گیج مهورد پووشش بهو همناسهوه
سروهی پوشش مووات جهرووی تاسوه:^(۱)

ئازیز شوخ شەنگ شیرین تارهنى
ئاهووی بى ئاهووی وەش رەفتارهنى^(۲)

جهلەو جەلەو گەل سېی تەتaran
دین دىدەكەت وە چەم مداران^(۳)

ئىلاخان سەردهن بازشان، ئامان
گەرمەسېر وەشەن بۆرىٽ وە دامان^(۴)

تاگىران ياران ئاهون رەم رەم
باجت وە گەردن، خەراجت وە چەم^(۵)

..... ——————

(۱) گیج مهورد: خولى ئەخوارد. سروه: ئەو دەنگەي لە پوشەوە دىت بە دەم باوه. مەوات: ئەیوت. مەعنای ئەم شىعەر لە گەل شىعى دوايىدا دى.

(۲) تار: تاق كەوتىن. ئاهوو: ئاسك. بىن ئاهوو: بىن عەيب. واتە: پوشى لەشى عاشقە داماوه كەت خولى ئەخوارد بە دەم باى هەناسەي ساردهو، وە بە سۆز و ئىشتىاقەوە ئەي ووت ئازىزە كەم تو ئاسكىكى جوانى شوخ و شەنگى بىن عەيبى، وە زۆر جوان تار ئە كەوي لە ئاسكە كائى تى.

(۳) جەلەو جەلەو: جەلەب جەلەب، كۆمەل كۆمەل. سېی تەتaran: ئاسكە تاتارى يە سېي يە كان. دين: دىتن. وە چەم مداران: چاوهپىنى. واتە: گەلە ئاسكە سېي يە تاتارى يە كان چاوهپىنى چاوبىنى كەوتىن چاوتىن.

(۴) بازشان: بەجى يان بىللە. وەشەن: خۇشە. بۆرىٽ. وەرهوە. واتە: كۆستانە كان ساردن، دەخىلتەن دەسيانلىقەر، گەرمىان خۇشە وەرهوە بۆ داۋىنى چيا.

(۵) گىران: بىگرن. رەم رەم: رەوگ رەوگ. چەم: چاو. واتە: وەرهوە بۆ گەرمىان تاكۆمەلى ئاسكە كان كە يارە كاتتن - باجت بىگرنە ئەستۆى خۇيان و خەراجت لە سەر چاوبۇ داتىن و بۆت بەھىتىن، مەولەوى كە باسى گەردن و چاون ئەنيدەوى ئىشارەت بۆ ئەوە بىكاكە جوانى گەردن و چاوى ئاسك بە ئاوابانگە.

[۲]

چه رخه یه توئن^(۱)

چه رخه یه توئنی ئهی مهيله که ردی
بەخته یه توئنی شادی ئاوه ردی^(۲)

خەمه فرسەتى، ئامانەن زامان
دەردە مۇلەتى نامە لەيل ئامان^(۳)

تەحریر خورده ریحان بىزە كەت
تەقىر شىرىن شە كەر رىزە كەت^(۴)

ياوا و سەروەخت خەستە دەردە كەت
مەلھەم دا نە زام دوورى كەردە كەت^(۵)

[۲]

(۱) مهولوی جارنگیان ئەروا بۆ «تەویلە» بۆ زیارەتی شیخی «بەالدین» حَمْدُ اللّٰهِ چەند رۆزى
لوئى ئەمیتىتە وە، بەلام چونكە شیخ نەخۇش ئەبن ناتوانى چاوى پىن بکەۋى، لە بەينەدا
شیخ نامە يە كى بۆ ئەنېرى و هەوالى ئەپرسى، ئەميش بەم شىعرانە وەلامى ئەداتەوە.

(۲) چەرخه: ئەي فەلەك. يە توئنی: ئەمە توئى. كەردە: كردىت. مەعنای ئەم شىعرو
شىعىرى دوايى پىتكەوە دى.

(۳) خەمە: ئەي خەم. دەردە: ئەي دەرد. ئامان: هاتووە. واتە: ئەي فەلەك ئەمە تو بۇوى
ئەم مەيلەت لە گەل كردىم، وە ئەي بەخت ئەمە تو بۇوى شادى و خۇشىت ھىتىنا، تو خواسا
ئەي دەرد و خەم مۇلەتم بىدەن نامە لەيلم بۆ هاتووە با بىخۇئىنمەوە.

(۴) تەحریر: نامە نۇوسراو. خورده: ورد. ریحان بىزىز: ئە و خەتە كە خەتىر ریحانى لە
بەر چاو ئەخا. «ريحانى» جۆرە خەتىز كە. تەقىر: قىسە. شە كەر رىزىز: ئەوهى شە كرى
لى ئەوهەرى.

(۵) دوورى كەردە: نەو زامەي كە دوورى كردووې. واتە: ئەي خۇشە ويستە كەم نامە
خەت وردە كەت گېيشت كە ئەوهەنە جوان بۇو خەتى ریحانى لە بەر چاو ئەخست، وە
قسە جوانە كانت ھاتن كە شە كەر يانلى ئەوهەرى وە كەوتىنە فريايى دۆستە كەت كە گرفتارى
دەردتە، وە بۇون بە مەلھەم بۆ ئەو بىريانەي كە بە هەزى دوورىي توروھ پەيدا بۇون.

من کینان خامه‌ت وه یادم که‌رده‌ن
حوست زیاد بۆ په‌ی دلان بەرده‌ن^(۱)

جه‌مینت هەرسات نه جه‌لاین بۆ
هەرجه‌لا په‌ی من وه بەلاین بۆ^(۲)

نیم نیگات ره‌فیق تیر ئەندازی بۆ
دله‌ی من نیشان نه جان بازی بۆ^(۳)

واتم مه‌یل دل، په‌ی که‌سی که‌سەن
جه تەن خوای سوجبەت زاھیری وەسەن^(۴)

خه‌یالم که‌فتەی ئاسانەکه‌ی تۆن
چ حاجەت زاھیر ئاماو ئامۆشون^(۵)

ديام خه‌یر دووریت زۆرش ئاوه‌رده‌ن
ئامانى بەلکم ئىنە چه‌پ گه‌رده‌ن^(۶)

هەر پاسه شادیش نیه‌ن بەینه‌تش
بەل بى بەقا بۆ سزاو مه‌ینه‌تش^(۷)

(۱) کینان: کیم. خامه‌ت: قەلمەکەت. واته: من کیم قەلمەکەی تۆ هەنناومیه‌تەوە یاد، ياخوا جوانیت ھەمیشە روولە زیادی بى بۆ فرەندنی دلی دلداران.

(۲) جەمین: جەبین، روحسار. سات: سەعات. واته: ياخوا روحسارت ھەرتاوە تیشكىڭ بدانەوە، وە ھەرتیشكىڭ دانەوە يەكى بەلایەك بى بۆ من.

(۳) جانبازى: گیان بەخت کردن. واته: ياخوا ھەمیشە روانیت بە لاقا وەك تیر تەقادن وابن بۆکوشتنى ياران، وە دلی منیش بىن بە نیشانە و لە گیان بەخت کردنابى.

(۴) تەنخوا: جیاتى. وەسەن: بەسە. مەعنای ئەم شیعرە دوایى پېتىگەوە دى.

(۵) کەفتەن: کەوتۇرە. واته: وتم بۆ کەسەن کەس بى خۆشەویستى دل بەسە و پۇرۇست بە ھاتنى خۆرى ناكا، منیش خەيالم ھەمیشە لەبەر دەرگايى تۆدا كەوتۇرە، نىترىج نىحتىاجى يەكىم ھەيدە بۆ ھات وچى ئاشكرا.

(۶) دیام: سەيرم كرد. ئامانى ھاتم. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعرى دوایى پېتىگەوە دى.

(۷) هەر پاسه. هەروەك. بەینەت: وەفاو بىن.

سیر ساون و چدم ئو پالای بی گهرد
چیش هر زیاد که رد ده رد وه بان ده رد^(۱)

وهشله وه مهینه وخت مه جووری
سده ره حمهت ئو قبر دووری و ره نجووری^(۲)

ئه سه د تؤی ده رون په ریت قهقهه س بی،
یانه‌ی دل وه یاد ئاوا بی بهس بی^(۳)

ئیسه حمه سره تان، بیم به دئهندیش
هر یه ک جه لایی مه کیشوم پهی ویش^(۴)

خوسوس تؤ وهی ره نگ مه وینون دلگیر
چمان ده رون مه پیکان وه تیر^(۵)

(۱) سیر: تیر. ساون: بسون. پالا: کوش. چیش: که‌چی. واته: به‌لام دیتم سوودی نیه، دووریت زوری هیناوه برم، وتم با برزم، نمه خواهه گردوون وه ک خوشی به که‌ی زور ده ام ناکا، به‌کو سزاو مهینه‌یشی زور درزه نه کیشی وه چاوم به یار بکه‌وی و تیر تیر که‌وشه بین گهرده کانی بیشم به چاوه کانما، که‌چی ده ردی زیاد کردم و چاوم به یار نه که‌وت.

(۲) وهشله: خوزگه. ئه: له. مه عنای ئه شیعره و شیعری دوایی پیکه‌وه دی.

(۳) ئه سه د: هرچهند. تؤی ده رون: تؤیی ناو سک. په ریت: بزت. واته: خوزگه به ده ردو مهینه‌ته که‌ی زه‌مانی دووری، وه ره حمهت له و گوره تاریکه‌ی فیراق که نوسا تیبا ئه زیام، هرچهند ناو سکم بزت سووتابوو، وه بوبو بوبو به قهقهه س، بهس نه بوبو مالی دلم به یاد کردن‌وهت ناوه‌دان بوبو.

(۴) بیم: ترس . به دئهندیش: ره قیبی نیاز خراب. مه کیشوم: رام ئه کیشی. واته: ئیسته داخ و خهفه‌ت و ترسی به‌کار هریه که له لایه که‌وه رام ئه کیشون بز لای خوزبان.

(۵) وهی ره نگ: به ره‌نگی. مه وینون: نه‌ینم. چمان: وانه‌زانم. مه پیکان: نه‌پیکن. واته: به تاییه‌تی تؤ به ره‌نگی خه‌فتیار نه‌ینم وانه‌زانم دلیان به تیر پیکاوم. ئه ش گونجی شیعره که بهم جوره بی: «چه‌مان ده رون... تاد» چونکه له نووسینی کونی کوردی دا له جیاتی جووله «حرکه» تیپ «حروف» دانه‌نمتر وه ک ئیستا، «چمان» و «چه‌مان» وه ک یه ک ئه نووسران. بهم پئی‌یه مه عنای شیعره که بهم جوره‌ی لئی دیته‌وه: به تاییه‌ت هر که تؤ بهم

دل خەریک مەوج گىچجاو دەردەن
 زوانم دايىم ويردىش ئەي فەردەن:^(۱)

من نە بۇون ئازىز گەردەن بلوورى
 كىن رەحىمەت كەرۋا وەسلىش نە دوورى^(۲)

خاس بى ئەرسەد جار شادى وە باد بىم
 دوورا دوور وە دين ئاسانەش شاد بىم^(۳)

ئىسە ھافەلەك كەلەك بەستەوە
 تۆرداو دوورىش ھا وە دەستەوە^(۴)

خەفت وادەتەن، مەينەتان سا دەي
 وەخت بارانەن ئەسرىن دەي پەي كەي^(۵)

كەن

رەنگە ئېيىنم، چاوه كامىم دلّم بە تىرىپىندار ئەكەن، چونكە ئەو چاوه بىن كەوتىن ئەبىن بە هوئى
 خەمبار بۇونى دل.

(۱) وىردى: دواعى سەرزمان. مەبەس قىسىمە كە كە ھەميشە بۇوتىتەوە. مە عنای ئەم
 شىعرە و شىعرى پاشەوەي پىتكەوە دى.

(۲) نەبۇون: نەبىم. كىن: كىيىدە. كەرۋا: بىكا. واتە: دلّم گرفتارى شەپۆلى دەلىيى دەردەو
 ھەميشە وىردى سەرزمانم ئەۋەيدە ئەلىم: ئازىز گەردەن وەك بلوورى بىن گەردە كەم، من
 نەبىن ج عاشقىيىكى تر ئەندە چارە رەشە كە بە يارگە يىشتەن كە ئىخۆزگە بە دوورى بخوازى
 لە بەر ئەوە كە هىچ كەلگىكى لە خۆزى دەسگىر نەبۇوبىن.

(۳) باد: با، بىم: بۇوم. واتە: باش بۇو جاران ھەرچەند شادى و خۆشىم درابۇو بە با، بەلام
 خۆز ھىچ نەبىن دوورا دوور دلّم بە دىتنى بەر دەرگاكە خۆش بۇو...

(۴) واتە: كەچى وا تىستە گەردوونى چەپ گەرد كەلەكى بۇ نامەوە و تۆرداوى دوور
 خىستەنەي گرتۇوە بە دەستىيەوە. مەبەسى مەولەوي ئەۋەيدە كە تەۋىلە بەجىن ئەھىلىنى و
 ئەگەرپىتەوە. كۆزكەردنەوەي «كەلەك» كە پىتى ئەپرپىنەوە لە ئاوا، لە گەل «تۆرداو» كە هي ماسى
 گرتىنە، تەعبيرىنىكى نامىكە لەم شۇننەدا چونكە كەلەن جار ماسى گەر سوارى كەلەك ئەبىن و
 ئەچىن بۇ ماسى گرتىن.

(۵) پەي كەي: بۇ كەيت ھەل گرتۇوە. مە عنای ئەم شىعرە و شىعرى پاشەوەي پىتكەوە دى.

ئازیزت ئاستەن ھا وە دماواه
تەنە بۆ بىن گيان سا شۇ وە راوه^(۱)

[۳]

چىشەن پەشىۋىم^(۲)

چىشەن پەشىۋىم: ماتەمى دلەن
ياكزەي ئامى نامە بولبولەن^(۳)

(۱) ئاستەن: به جىن هيشتۇرۇھ. دما: دوا. تەنە: ئەي لەش. بىن: واتە: ئەي خەفتەت ئىتىر وادەتەو ئەي مەينەت دابارى بە سەرمە، ئەي فەرىتىسلىك نۇش سەرەتە خۇت بۆ كەي ھەل گەرتۈرۈھ، وەك باران دارىزى، چۈنكە ئازىزتانا -كە گيانمە -لای يار بە جىن ماواھولەشم بە تەننەيەر راوه تەوھ. مەولەوی ئەنجا رۇو ئە كاتە لەشى و پىنى ئەللى ئەي لەش تۇش بە بىن گيان بىن بە رىتۇھ. لە شىعرە كانى لە مەۋپاشىدا رووى قىسى ئە كاتە گيانو لە گەل ئەنەدوھ.

[۴]

(۲) بولبول شاعىرىنى بەرزى ھاوجەرخى مەولەوی بۇوە حەزى لە كچىتكى مەولەوی كردووھ، بەلام حەزە كەي دەرنې بېرىيە تا مەولەوی كچە كەي ئەدا بە شۇو، جا ھاتۇرە قەسىدە يەكى پې لە عاجزى و دوعاى شەپى بۆ مەولەوی نۇوسىبىھ، مەولەوبىش لە وەراما ئەم قەسىدە يەھى بۆ ئەتىرى. وا لىزەدا بەر لەھەي كە لە قەسىدە كەي مەولەوی بىكۆلىنەوە قەسىدە كەي بولبول ئەنۇوسىنەوە:

ياني سەر دەفتەر سوپىاي خەمبaran نىشانى ناواك نىڭاي نازاران
پەي وىت وەرپا كەرد ھەناسەي سەردان وەغەلەت مەشهور حاڭ زان دەردان
تەدىبىر چەند دل پىن نارەزاي تۆ نەتىجەي قىاس «قاضى»اي «قضا»اي تۆ
كىزەي كولىياي زام تۆ ژاربەستەي من بىزىسکەي ناسۇر دەرد جەستەي من
دۇور نىيەن بوزۇت نە سەد گىچ دەرد گەرددەلۈل گىچ ھەناسانى سەردا
پەي تەفرەقەي وەسىل بشانتۇيەك نەرد فەلەك وە كۈورەي مۇرەي ساختەي دەرد
رۇزۇت نە گىچجاو مەينەتەن خەم وزۇت نە گىچجاو مەينەتەن خەم
ئانە شىرىنەن نەوەل چەمەر بۆ تا ئاواخانەي دل نە كەللەي سەر بۆ
پەي گەرمى كۈورەي مەيل دەرروونت ھەناسەي سەردم ئاما ئە و شۇنەت
(۳) چىشەن: چىھ. ماتەمى: خەفتەبارى. ئاما: هاتن. واتە: ھى چىھ وَا پەشىۋىم، ھەر خۇم خەفتەبارىم، ياكزەي ھەناسەي ساردى بولبولە لە ئامە كەيەوە سەرى داۋە؟

شاهید دانای گردن ئەحوالان
وەسەن پەی راسى عەرزەی مەللان^(۱)

ئىش ھام فەردم، ئىش وىم زانان
دەرد ھام دەردم، دەرد وىم زانان^(۲)

بەلام تۆ قەزاو بى تەدبىرى وىت
كەردهن پىت ئانا ھەرچى كەردهن پىت^(۳)

كەی تۆ خەيالىت وە دەرروون ئاوهەردى
ھانات كەرد ئەو من، من بى مەيليم كەرد^(۴)

تا تەئىسىرى بۇ پەرى شەو نالەت
يا پەی ھەناسە سوب دۆعاعو لالەت^(۵)

گۈيا جە لاۋىت دەرروونت ئىشان
بەد دۆعايىت كەرد تەسدىعەت كىشان^(۶)

(۱) دانا: زانا. گردن: ھەموو. وەسەن: بەسە. واتە: ئەو خوايىھى كە ئاگادارى ھەموو
شىتىكە، بەسە بۇ ئىسپات كەردىنى راستى ئەم قسانەم كە بە عاچرى يەوه بۆتى ئەكم.

(۲) وىم: خۆم. زانان: زانىوھ.

(۳) وىت: خۆت. ئانا: ئەوھەتە. ھەر چىو: ھەرچى. واتە: بەلام تۆ يەكەم قەزاو قەدەرى
خواو دووھەم بى سەرەپەرى خۆت ئەوھەيان بى كەرىدى كە پىييان كەرىدى.

(۴) ھانات كەرد ئەو من: ھاوارت ھيتا بۇ من. مەعنائى ئەم شىعەرە و شىعەرى دوايى
پىكەوه دى.

(۵) پەرى: بۇ. واتە: كەي تۆ خەيالىتكى وات بە دللاھات و دەسەو دامىتى من بۇويت و من
بە گۈئىم نەكەرىدى، تا لالانەوھەو ھاوارو نالەي شەھەوت كار بکالە حوزۇورى خوادا، يَا
ھەناسە ساردى تەڭ دواعى بەيانى يانت ئەنجامىتكى بىي.

(۶) لاۋىت: لاي خۆت. ئىشان: ئىشاوه. تەسدىع: زەممەت. كىشان: كىشاوه. مەعنائى
ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەوهى پىكەوه دى.

من روی مامه‌له‌ی گردین خاس و که‌س
جهو راسه بازار شاره‌که‌ی ئله‌س^(۱)

جه سه‌ر دووکانچه‌ی شای سه‌ر توجاران
هورگرتم کالای بـلـای نازاران^(۲)

نامان نه گوشت مه‌رفه‌رده‌که‌ی من
فه‌رد وهش مه‌زمون بـئـی گـهـرـدـهـکـهـیـ منـ^(۳)

ئهـرـهـرـ سـاتـ دـهـرـدـیـ دـهـرـدـیـ وـ تـهـرـ چـهـنـیـ
بـهـیـوـ مـاـچـوـوـ ئـاخـ پـهـیـ دـهـرـدـیـ هـهـنـیـ^(۴)

يـهـكـيـوهـنـ جـهـ لـامـ شـادـیـ وـ رـهـنـجـوـرـوـرـیـ
كـهـيـفـیـ وـ بـئـیـ كـهـيـفـیـ نـزـیـکـیـ وـ دـوـورـیـ^(۵)

(۱) روزی: روزی. خاس: بهرامبه‌ری «عام»، مه‌به‌س پیاوی خوایه، هه‌روه‌ها و شهی «که‌س» یش بهم مه‌عنایه. ئله‌س: «آلشت بـرـئـکـمـ» ئهـوـ رـوـزـهـیـ کـهـ خـواـهـ عـالـهـمـیـ

نهـراـحـاـقـسـهـیـ لـهـ گـهـلـ گـیـانـیـ هـهـوـکـهـسـ کـرـدـ مـوـسـوـلـمـانـ وـ کـافـرـ لـهـ يـهـکـ جـوـیـ نـهـبـوـنـهـوـهـ.

(۲) شای سه‌ر توجاران: مه‌به‌س خوایه. هورگرتم: هـلـمـ گـرـتـوـهـ. وـاتـهـ: گـواـیـهـ لـایـ خـوتـ

دـلـتـ یـشـاـهـوـ دـوـعـاـیـ شـهـرـتـ لـیـ کـرـدوـمـ، بـهـلـامـ لـهـ خـزـرـایـ زـهـمـهـتـ کـیـشاـهـ، چـونـکـهـ منـ

خـوـمـ لـهـ وـ رـوـزـهـداـکـهـ لـهـ رـاستـهـ باـزاـپـیـ شـارـیـ «الـستـ بـرـئـکـمـ» دـاـ هـهـرـکـهـسـ خـهـرـیـکـیـ مـامـهـلـهـ

کـرـدـنـ بـوـوـ، چـوـوـمـ سـهـرـ دـوـکـانـچـهـیـ شـایـ سـهـرـ باـزـرـگـانـ وـ پـارـچـهـیـ بـلـایـ نـازـارـانـ بـئـ خـوـمـ

هدـلـبـهـارـدـ، مـهـبـهـسـیـ ئـوهـیـ لـهـ رـوـزـیـ ئـزـهـلـدـاـکـهـ خـواـ چـارـهـنـوـسـیـ دـیـارـیـ کـرـدـ ئـهـوـ دـهـرـدـوـ

بـلـایـ بـهـرـکـهـ وـتـوـوـهـ ئـیـتـرـ بـاـکـیـ يـهـ لـهـ دـوـعـاـیـ شـهـرـیـ کـهـسـ.

(۳) مه: مه‌گه‌ر، بـوـچـیـ. مـهـعـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ لـهـ گـهـلـ شـیـعـرـیـ پـاشـهـوـهـیـ دـاـ دـیـ.

(۴) چـهـنـیـ: لـهـ گـهـلـیـ. بـهـیـ: بـیـتـ. مـاـچـوـوـ: ئـهـلـیـمـ. هـهـنـیـ: دـیـسانـ. وـاتـهـ: تـۆـ کـهـ دـوـعـاـیـ شـدـپـ

لـیـ ئـهـکـهـیـ بـوـچـیـ شـیـعـرـهـ بـنـ گـهـرـدـهـ خـوـشـ مـهـعـنـاـکـهـیـ مـنـتـ نـهـیـسـتـوـوـهـ کـهـ ئـهـلـنـ ئـهـگـهـرـ هـهـرـ

سـهـعـاـتـیـ دـهـرـدـیـکـمـ توـشـ بـیـیـ وـ دـهـرـدـیـکـیـ تـرـیـشـ بـهـ دـوـادـاـ بـیـتـ، هـیـشـتاـ تـیرـیـ پـئـ نـاـخـوـمـ

ئـهـلـیـمـ خـزـزـگـهـ دـهـرـدـیـکـیـ تـرـیـشـ توـوـشـ بـهـاـتـایـهـ.

(۵) يـهـكـيـوهـنـ: يـهـيـکـهـ. رـهـنـجـوـرـیـ: خـهـفـهـتـبـارـیـ.. مـهـعـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ وـ دـوـوـ شـیـعـرـیـ

پـاشـهـوـهـیـ پـیـنـکـهـوـهـ دـیـ.

مهر چون تو ههلوای مهحبهیت خامنی
قمهبای عهشق دل پشت ناتهمامنی^(۱)

وهشی و ناوهشی تهفاوت زانو
مهلهی نه زانو هر پهلهی شانو^(۲)

مهیل و قین هه رد و هر جه شه خسیوهن
جه ریمه و خه لات شیوهی که سیوهن^(۳)

لا ههور که رده جه، پهی ثید ته ماشا
بهو شاد، پید ناشاد «کلا و حاشا»^(۴)

سا هر دو عاکه ربا چه رخ چه پ گه رد
تاتا قه تش ههن هه ر بشانو نه رد^(۵)

(۱) چون: یه کیک وه ک. ههلو: حهلو، شیرینی. خام: کال. قهبا: کهوا.

(۲) زانو: بزانی. مهلهی: مهله. پهلهی: پهله. شانو: بوهشینی. واته: شادی و خهفت و نزیکی و دوری له لای من وه ک یه ک وان، مه گه ر یه کیکی وه کو تو که حهلوای خوش ویستی دوستانی کال بی و پشته که وای عهشقی نا ته واو بی، فهرقی خوشی و ناخوشی بکا وه له ده لیای عهشقا مله نه زانی و هر پهله بوهشینی، نه گینا عاشقی راسته قینه فهرقی لانیه.

(۳) جه ریمه: جاران که ناغا کورده کان توره نه بونون له فهلاح حوكیان نه دا که نه ندازه یه کی تایه تی پارهی لئی بسیتری، نه وه پی نه و ترا جه ریمه. که سیوهن: که سینکه. مه عنای نهم شیعره و شیعري دوایی پنکه و دی.

(۴) هور که رده: هه ل چه رخاندن. ثید: نه م. پید: بهم. واته: قین و خوش ویستی و جه ریمه دانان و خه لات کردن هه رد و کیان هر نیشی خوان، که واته من هه رگیز نه وه ناکهم حمز به میان بکهم و خوشم له وی تریان نه بیهت، وه سهیری نه میان بکهم و مل لهوبان وه رچه رختنیم.

(۵) که: بکه. ههن: هه یه. بشانو: بوهشینی. مه عنای نهم شیعره و شیعري پاشه وه پنکه و دی. له ههندی نرسخه دا له جیاتی «نه رد» نرسراوه «ده رد».

من وزو ئهو ده رد، ئهو ئهو سه ردی مه بیل
 ئهو ئهو قه بایل، من ئهو کوئی دوجه بیل^(۱)
 خوسو سه ن، بولبول جه لای زامداران
 دووری خاسته رهن نه و هسل یاران^(۲)
 نزیکی یاگهی ته ردیده فه سله ن
 دووری رای خه یال قافلهی و هسله ن^(۳)
 په وکه خوو گرته به لاو کو سه نان
 نزیکی بیزار، دووری دو سه نان^(۴)

(۱) وزق: بخاته. ئهو: ناو. قه بایل: هۆزه کان. ئیشاره ته بز ئوه که له بلاکه و تبوه ناو
 عه شیره ته کان و مه جنون و تلی هەردەی دوجه بیل بوبوو. واته: کەواته تا پیت ئەکرئی هەر
 دۆعا بکه با چەرخى چەپ گەرد تا پیت ئەکرئی هەر زارى چاره پەشى هەلدا بز من، من
 تووشى دەردو بەلا بکاوم مەيلى ئهو سارد بکاتە و هو، من و تلی هەردەی دوجه بیل بکا و وک
 مه جنون و ئهو بخاته ناو هۆزه کان و وک له بیل.

(۲) خوسو سه ن: به تاییه تی. زامداران: برىندارانی دەردی خۆشە و ستى. مەعنای ئەم
 شیعرە و شیعرى دوايى پىکەوە دى.

(۳) یاگه: جىگا. تەرىدە: «طرىدە»، دەرىدە دەر كراو. فەسلى: جىايى. را: رىگا. قافله:
 كاروان. واته: من ترسى دۆعای شەرم نىه بە تاییه تی لە بەر ئوه کە برىندارانی زامى
 خۆشە و ستى دوورى يان لا باشتەرە لە گەيشتن بە يار، چۈنكە نزیکی جىگەي جەردەو
 دەرىدەر بۇوانى جىايى و دوور كەوتنه و يە، بەلام دوورى رىگاى تىپەر بۇونى كاروانى بە
 يار گەيشتنە. مەبسى ئوه يە کە بە يار گەيشتن توووي دوور كەوتنه و يە لە گەل خۆزى
 هەل گەرتۈوە لە بەر ئوه ناخۆشە، بەلام دوورى پال بە ئىسانەوە ئەنى بۆ يېر كەرنەوە لە بە
 يار گەيشتن، وە بۆ ئوه کە بگابە يار. بەم پىن يە دۆعا شەرە کە بولبول ئەبىن بە مايە خېر بۆ
 مەولەوى.

(۴) په وکه: بۆ يە. كۆسە نان: كۆس، كەؤس كەوتنم. مەعنای ئەم شیعرە و شیعرى
 پاشە وەي پىکەوە دى.

نه کوئی نزیکی شادی و بادم
نه دهوره‌ی دوری و یادش شادم^(۱)

..... —————

[۴]

چه رخ هر ئه و چه رخه

چه رخ هر ئه و چه رخه تا ئاوه‌رد به‌رد
دهس ئه‌و دهس نگین تا خاتم ئاوه‌رد^(۲)

(۱) کۆ: خەرمان. دەورە: سەرددم. واتە: بىرە خۇوم گىرتۇو بە بەلاؤ كۆس كەتنەوەو
بىزازام لە نزىكى و حەزم لە دوورىي يە، چونكە لە سەر خەرمانى نزىكى داشاديم بەر بادە،
وە لە سەر دەمى دوورى داشادم بە ياد كەنەوەي دۆست.

* * *

كە وەرامەكەي مەولەوي ئەگانە دەستى «بولبول»، ئەم پارچە شىعرەي ترى بۇ ئەنېرى:
سەرشار سەرخۇش مەيخانەي «الست» وە نەشەئى مىناي دەس ساقى مەست
پا بەستە بە قەيد سەيادى مەعني فارغ نە سورەت فيرقەي «لايىتى»
سېنە خەزانەي نازك خەيالان نازكەتەر جە نازك نەھالان
شىپوای شاناي شىرىن ئەتواران شەرىك تالى و شادى خەمبaran
راستەن نەتىجەي قىاست سەختەن مودەعات ئىلىزام خەسم بەدەختەن
بەلام دەعواى بەخت جە دەلائەن قىاست مەجمۇع مو غالەتائەن
يە كىمەر عەميقەن قەزايى تەحرىر غەير جە وسیلهى دەلىل تەقدىر
خۆ من ئەزانىم ئەدب تەقسىرەن واتەئى بەدكاران جە لات دلگىرەن
بەدەن بىنەمەيلەت يەوان قەزايى تاوان
سەدىنەويەت يەوان قەزايى تەقلىي ئەنەن
ئىچىتاج چىش بىنەناي مەقاڭى ئەنەن
حال ئەزانات مۇناۋى ئەنەن
بىن باكىت جە رووى بىن ئىنسافى يەن
ئەر بىن وەفايى، وەر بىن مەيلەت كەرد
جە بەدەختى من ھەرچى بىن وەرد
ئەما حەيف «بولبول» جە وىت هەراس كەرد
پەي تەنباگۇلى وىت كەس نەناس كەرد

[۴]

(۲) چەرخ: گەردوون. نگين: مۆرخانەي ئەمۇستىلە، مەبەس شان و شكۆي پىغەمبەرىيەتى يە.

دا بـهـم خـوـسـرـهـ وـ شـیرـینـ وـ هـمـدـاـ
جامـ دـاـ وـ سـهـرـ جـمـ،ـ جـمـ وـ سـهـرـ جـمـدـاـ^(۱)

شـورـهـتـ نـامـ حـاتـهـمـشـ کـهـرـدـ تـهـیـ
کـهـرـدـ وـ کـاسـهـ کـهـلـ کـاسـهـیـ کـهـلـهـیـ کـهـیـ^(۲)

سـاقـیـ،ـ گـهـرـدـ ئـارـدـ يـارـانـ هـامـ فـهـرـدـ
مـدـقـمـ نـهـ دـهـمـاـخـ ئـاسـیـاـیـ چـهـپـ گـهـرـدـ^(۳)

۱۴۵

خـاتـهـمـ:ـ ئـمـمـوـوـسـتـیـلـهـ،ـ مـهـبـهـسـ حـهـزـرـهـتـیـ مـحـمـدـهـ کـهـ خـاتـهـمـیـ پـتـغـهـمـبـهـرـانـهـ.ـ وـاتـهـ:ـ گـهـرـدوـونـ
هـرـ ئـهـوـ گـهـرـدوـونـهـیـ کـهـ بـهـ چـهـنـدـ جـوـزـ وـهـزـعـیـ هـیـتـیـاـیـ پـتـشـهـوـ وـهـ نـگـیـنـیـ پـتـغـهـمـبـهـرـیـهـتـیـ دـهـسـ
بـهـ دـهـسـ لـهـ نـاوـ پـتـغـهـمـبـهـرـانـاـ گـیـرـاـ تـاـگـهـیـانـدـیـهـ سـهـرـ حـهـزـرـهـتـیـ مـحـمـدـ کـهـ ئـاخـرـیـ
پـتـغـهـمـبـهـرـهـ کـاـنـهـ.ـ مـهـولـهـوـیـ لـمـ شـیـعـرـهـ دـاـتـهـ عـیـرـتـکـیـ نـاسـکـیـ بـهـ کـارـهـیـتـیـاـوـهـ کـهـ لـهـ دـوـایـ «ـنـگـینـ»ـ
کـهـ مـؤـرـخـانـهـیـ ئـمـمـوـوـسـتـیـلـهـیـ «ـخـاتـهـمـ»ـیـ هـیـتـیـاـوـهـ کـهـ بـهـ ئـمـمـوـوـسـتـیـلـهـ ئـلـلـیـنـ،ـ وـاتـهـ:ـ وـهـ چـوـنـ
پـاشـ مـؤـرـخـانـهـیـ ئـمـمـوـوـسـتـیـلـهـ کـهـ دـیـتـ،ـ پـاشـ پـتـغـهـمـبـهـرـانـیـشـ حـهـزـرـهـتـیـ مـحـمـدـ
هـاـتـ.ـ کـزـکـرـدـنـهـوـهـیـ «ـنـگـینـ»ـ وـ «ـئـمـمـوـوـسـتـیـلـهـ»ـ بـهـ پـتـیـ عـیـلـمـیـ بـهـ دـیـعـ هـوـنـهـرـیـ «ـطـبـاقـ»ـیـ تـیـاـیـهـ.
(۱)ـ دـاـ:ـ دـایـ.ـ وـهـمـدـاـ:ـ بـهـ یـهـ کـدـاـ.ـ جـامـ:ـ ئـاوـنـهـ کـهـیـ جـهـمـشـیدـیـ شـایـ ئـیـرـانـ کـهـ واـ
مـهـشـهـوـوـرـهـ بـهـ شـوـتـنـیـکـیـ بـهـ رـزـهـوـهـ دـایـ ئـهـنـاوـ لـهـشـکـرـیـ دـوـژـمـتـیـ لـهـ دـوـوـرـهـوـهـ تـیـاـ ئـهـرـیـ.ـ جـمـ
مـهـبـهـسـ لـهـ جـهـمـیـ بـهـ کـمـ وـ دـوـوـهـمـ جـهـمـشـیدـیـ شـایـ ئـیـرـانـ،ـ وـمـهـبـهـسـ لـهـ جـهـمـیـ سـیـ هـمـ
جـهـمـعـهـ بـهـ مـهـعـنـاـکـرـمـهـلـانـیـ خـهـلـکـ.ـ وـاتـهـ:ـ بـهـ زـمـیـ خـهـسـرـهـ وـوـشـیرـنـیـ دـاـ بـهـ یـهـ کـدـاـوـ جـامـیـ دـاـ بـهـ
سـهـرـ جـهـمـشـیدـاـوـ کـوـشـتـیـ وـ جـهـمـشـیدـیـ هـیـتـیـاـ بـهـ سـهـرـ خـهـلـکـاـوـ کـرـدـیـ بـهـ بـهـلـایـ گـیـانـیـانـ،ـ یـانـ
کـۆـمـهـلـ خـهـلـکـیـکـیـ دـاـ بـهـ سـهـرـ کـۆـمـهـلـیـکـیـ تـراـوـ بـهـ کـتـرـیـ فـهـوـتـانـدـنـیـ.ـ مـهـبـهـسـیـ ئـهـوـهـ کـهـ بـهـ زـمـوـ
رـهـزـمـیـ هـهـزـارـ خـهـسـرـهـ وـوـشـیرـینـ وـ تـهـخـتـ وـ بـهـخـتـیـ هـهـزـارـ جـهـمـشـیدـیـ تـیـلـکـ دـاوـهـ.

(۲)ـ شـورـهـتـ:ـ شـهـرـتـ،ـ نـاوـیـانـگـ.ـ نـامـ:ـ نـاوـ.ـ تـهـیـ:ـ پـتـچـانـهـوـهـ.ـ کـهـیـ:ـ کـهـیـ بـهـخـهـسـرـهـوـ،ـ یـهـکـیـکـهـ لـهـ
پـادـشـاـکـنـهـ کـانـیـ ئـیـرـانـ.ـ وـاتـهـ:ـ نـاوـیـانـگـیـ حـاتـهـمـیـ پـتـچـاـوـهـتـهـوـهـ کـاسـهـیـ کـهـلـلـهـیـ سـهـرـیـ
کـهـیـخـهـسـرـهـوـیـ کـرـدـ بـهـ کـاسـهـیـ کـمـلـ.ـ لـهـ کـزـکـرـدـنـهـوـهـیـ «ـخـاتـهـمـ»ـ وـ «ـتـهـیـ»ـ دـاـ بـهـ پـتـیـ عـیـلـمـیـ
بـهـ دـیـعـ هـوـنـهـرـیـ «ـآـتـورـیـهـ»ـ پـهـیدـاـ بـوـوـهـ،ـ چـونـکـهـ مـهـبـهـسـ لـهـ «ـتـهـیـ»ـ هـهـزـهـ کـهـیـ «ـخـاتـهـمـ»ـ نـیـهـ،ـ
بـهـلـکـوـ پـتـچـانـهـوـهـیـهـ.

(۳)ـ گـهـرـدـ:ـ تـقـزـ.ـ مـدـقـمـ:ـ ئـهـدـاـ.ـ ئـاسـیـاـ:ـ ئـاشـ.ـ ئـمـ شـیـعـرـهـ وـ دـوـوـشـیـعـرـیـ دـوـایـیـ پـتـکـهـوـهـ دـیـ.

سەدای ئاسياوچى مەيۇ پەيپەي
 ئاساو خالى يەن نەوبەتن سا دەي^(۱)

ھەركاتىت زانا چەرخى وەردەوە
 چون ياران دانەي ئىمەيج ھەردەوە^(۲)

نەھەر سەردەشتى كشتى كريابۇ
 وە جۆي چەممى چەم ئاونەدرىابۇ^(۳)

نەياوابۇ خاس دانەش بەۋ ئاوه
 لايق نىن بەردېش بەۋ ئاسياوه^(۴)

فيادات بۇون ئامان سا ھۆركەربابەي
 وە سەركىشمدا پەيپەي جەو جۆي مەي^(۵)

(۱) ئاسياوچى: ئاشەوان. مەيۇ: دېت. ئاساو: ئاش.

(۲) وەردەوە: سۈوراپايەوە. دانە: دەنك. باراش. ھەردەوە: ھارپايەوە. واتە: ئەي ساقى ئاشى گەردوون بۆنى تاردى لاشەي ھارپاۋى ھاۋپىيەن ئەدا بە لورۇما، بە سەرەمپىش ئاشەوان دەنگى دى ئەلىنى ئاش خالى يەو سەرەتانە فەرمۇون ئەي خاۋەن باراشەكان، جا ھەر ئەندەت زانى ئىمەيش سۈورپىكمان خواردو ئاشەكە دانەۋىلەي ئىمەيشى ھارپى. مەبەس لەم شىعرانەدا لە «ساقى» خواى گەورە، وە لە «تۆزى تارد» خۆللى لاشەي رزىو، وە لە «ئاش» گەردوون، وە لە «ئاشەوان» فرىشتەي گىيان كىشان، وە لە «دانە» لەشە. واتە: ھاۋپىيەن ھەموو مردن و سەرەي ئىمەيش ھاتۇرۇ.

(۳) كشتى: زەرعاتىك. كريابۇ: كرابىن. جۆ: جۆگە. چەم: سەرچاوجە. چەم: چاۋ. نەدار بۇ: نەدار بىن. مەعناي ئەم شىعرەو شىعىرى دوايىي پىتكەوە دى.

(۴) نەياوابۇ: نەگەيشتىپ. بەردېش: بىبىن. بەو: بۇ ئەو. واتە: ھەركىشتەتكەللىك لە ھەر دەشتىكا كرابىن، مادەم بە فەرمىسىكى لە ترسى خوا دارپاۋ ئاونەدرابىن، وە دەنكە كانى بەو ئاوه بىن نەگەيشتىپ، لايقى ئەو نىبىنە ئەو ئاشە. لەم دوو شىعەدا مەبەس لە «دەشت» لاشەي ئادەمیزاد، وە لە «كشت» كردىوە، وە لە «جۆگا» سەرچاوهى خوا پەرسىتى يە. واتە: تەنها كردىوە چاك شاياني ئەوە يە بىرىت بىز ئەو دىنا.

(۵) بۇون: بىم. ھوركە: ھەل كە. بابەي: بابىت. مەعناي ئەم شىعرەو دوو شىعىرى دوايىي پىتكەوە دى.

ئەر سەد کشته کەم ئاخىر كارشەن
ھەفتە كەي ئاخىر نەو وەهارشەن^(۱)

بەلام بەم تەل تەل كەشىۋە كەرۋ
جەي ئاخىرەوە دانساوى وەرۋ^(۲)

حەيفەن توْ مىراو سەرجۇي بادە بى
وە ھەركەس بە قەد كەفاف دادە بى^(۳)

من كىشم رووزەرد ھام فەرداش بۇ
دانەم روو سىياي ھام دەرداش بۇ^(۴)

(۱) ئەرسەد: ھەرچەند. ئاخىر كارشەن: دوايىي يەتى. نەو بەھار: بەھارى نوى. كە لە ئاخىر ئۇخرى بەھارا باران ئەبارى و گىاي وشك بۇو سەوز ئەكتەمە، ئەلىن بەھار نوى بۇوهتەوە.

(۲) كەشىۋە: كەشىك. كەش كىشمان و ھەل چۈونە. كەرۋ: بىكا. داناو: دانە ئاو، يەك باران كە بدالە دەغلى و بى بوۋۇنىتىتەوە. وەرۋ: بىخوا. واتە: دەسم دامىتت بە قورىان ئەو جۆڭەي شەرابىھ ھەل كە با پەي دەر پەي بىت بە سەركشت و كالىي من دا، تا ھەرنىد تاخىر ئۇخرىيەتى و دوا ھەفتە بەھارى نوى يەتى، لقە كانى ھەلچىن و لەم دوا دوايىي يەدا ئاۋى بخۇزىنەوە. مەبەسى ئەوه يە ھەرچەند عومرم گەيشتۇرۇتە ئاخى، وە تائىستا ئىشىنى باشىم نەبووە، با بې كىردىوە يە كى چاڭ نەمرم، تەوفىقىم بىدەو كارىتك بىكە چاکە يەك بىكەوتە رىزى كىردىوە كانمەوە.

(۳) مىراو: ئەوهى سەربەرشتى ئاۋى جۆڭە كان ئە كاو دابەشى ئە كا بە سەر زەرعات كەرانا. بادە: مەى. كەفاف: ئەوندەي بەش بىكا. دادە بى: دايىتت. مەعنای ئەم شىعەرە شىعرى دوايى پېكەوە دى.

(۴) واتە: حەيفە توْ مىراوى جۆڭەي مەى بى و بە ھەركەست بەشى حالى خۆى دابىنى، كەچى من بې بەش بىكەيت، مەنيش دەغلى كەم وشك بېتى و بېتى بە پووش، وە دانەوئىلەي سەر خەرمانە كەم رەش بىتەوە. مەبەسى ئەوه يە حەيفە توْ ھەمۇو شىتت بە دەس بېتى، كەچى مەنيش بە هۆى بەد كەرداريمەوە رووزەردى لاي ھاپىرىيان و روورەشى حوزۇرۇي توْ بىم، مەولەوى بە هيتنانەوەي وشەي «روو زەرد» و «روو سىيا» بەرامبەر «كىشت» و «دانە» ئىشارەتى بۇ ئەوه كردووە كە دەغلى ئەگەر بارانى نەبوو، ساقە كەي زەرد ئەبىن و گولە كەي رەش ئەبىتەوە و دەنكە كانى ئەبن بە كۈزىرۇو.

[۵]

چون چیهره‌ای خهیال^(۱)

چون چیهره‌ای خهیال رو خساره که‌ی ویش
 نه تویی په رده‌ی دل مه عدومی دل ریش^(۲)
 نمانا جه‌مین شای سوسمان خالان
 که‌کم جه گوشه‌ی لای سیامالان^(۳)
 زه‌مین منه‌ت بار پا منیاو مه‌ویه‌رد
 جارجار وه رووی ناز باوه‌شین مه‌که‌رد^(۴)
 باوه‌شین مه‌که‌رد ئه‌و سه‌فحه‌ی بئی گه‌رد
 نازکیش جه باد ئیحیات مه‌که‌رد^(۵)

[۶]

(۱) مهوله‌وی بهم قه‌سیده‌یه ته‌عريفی نازاره‌تکی جاف ئه کاکه لهدیوی دهواره‌وه خوی
 ده‌رخستووه.

(۲) چیهره: روو. نه تویی: له ناو. معنای ئه شیعره و شیعری دوایی پئکه‌وه دئ.

(۳) نمانا: ده‌ری خست. جه‌مین: جه‌بین، ناو چاو. سوسمان: گولیکی په‌مه‌بی تۆخه
 له کوئستانه کانا ئه‌روی. سایوال: دهوار. واته: شای سوسمان خالله کان ورده ورده له پشتی
 دهواره‌وه خوی پیشان دا، وه له دیمه‌نی رو خساری خوی ئه‌چوو له دلی کون کون بوبی
 مه‌عدومی دا. مهوله‌وی وای داناوه‌که ئه و نازاره ئه‌وند شوخ و جوانه هیچ شتیک نیه بۆ
 ئه‌وه ده‌س بدا پئی بشویه‌نری جگه له وته‌ی خوی له دلی ئه‌مدا. له دوو شیعره‌دا
 ته‌شیبه‌ی «محسوس» کراوه به «معقول» واته وته‌ی راسته‌قینه‌ی یار له پهنا دهوارا ته‌شیبه
 کراوه به وته‌ی خه‌یالی يه‌که‌ی له دلی مهوله‌وی دا، وه ئه‌و دهواره ره‌شه‌ی که یار خوی له و
 دیویه‌وه ده‌رخستووه، ته‌شیبه‌کراوه به دلی بریندار و ره‌ش بوبه‌وه مهوله‌وی. به پئی ئه
 ته‌شیبه‌ئه‌بی وته‌ی خه‌یالی يه‌که‌ی ئه‌و نازاره له دلی مهوله‌وی دا، جواتر بئی له وته‌ی
 راسته‌قینه‌ی خوی، وه ئه‌بی دلی مهوله‌وی له دهوار زیاتر ره‌ش بوبه‌یت‌هه‌و. ئه‌م جوّره
 ته‌شیبه‌لای ئه‌دیبه کان ته‌شیبه‌نکی زور جوان و په‌سنه‌نده.

(۴) منیا: دای ئه‌نا. مه‌ویه‌رد: تئی ئه‌په‌ری. مه‌که‌رد: ئه‌ی کرد. معنای ئه شیعره به‌سرابه
 به شیعری دوایی يه‌وه.

(۵) نازکیش: ناسکیی. باد: با. واته: منه‌تی ئه‌نایه سه‌زه‌وی و پئی پیا ئه‌ناو تئی ئه‌په‌ری،

نه تؤی تاریکی تای شده‌ی بی‌گهرد
له تافهت چون ئاو حهیات مهوج مهورد^(۱)

غه‌ریب بیم چه‌نیم که‌رم نمانا:
وه سه‌وقات په‌ریم خه‌دهنگی شانا^(۲)

ئه‌رسه‌د چون یاران گیان ته‌سلیم که‌رد
خاس بی‌په‌ی یادگار خه‌دهنگی به‌رد^(۳)

..... — ● —

[۶]

چه‌مان هم قامهت

چه‌مان هم قامهت که‌یفم، خه‌مبارة
زه‌ردي نه رووی دل زه‌وقم دیاره^(۴)

۱۳۵

جار جاريکيش له رووی نازه‌وه روحساری بی‌گه‌ردی خۆی باوه‌شین ئه‌كرد، روحساری
ئه‌وندە ناسك ببو ناسكى يه که‌هه ترسا له شنه بای باوه‌شىتىه كه زيانى بی‌بگەيدەنى.
(۱) تا: تاڭ. له تافهت: ناسكى. مهوج مهورد: شەپۈلى ئه‌دا. واته: له ئاو تاله ره‌شە كانى
پووشىتىه بی‌گه‌رده كەيەوه ناسكى شەپۈلى ئه‌دا وەك چۈن ئاوی حهیات له تارىكايى يه کەي دا
شەپۈل ئه‌دا. لم شىعىرەدا مهوله‌وی ته‌شىبىھى ناسكىي كردووه به ئاوی حهیات، وە
ته‌شىبىھى تاله ره‌شە كانى سەرو پووشىنى يارى كردووه به تارىكايى يه که ئەلئىن ئاوی
حهیاتى تىايە.

(۲) بیم: بیوم. چه‌نیم: له گەلم. نمانا: پېشانى دا. سه‌وقات: دیاري. په‌ریم بۆم. شانا:
وه‌شاندى. واته: غه‌ریب بیوم پیاوەتى له گەل كردم، تىرىتكى به دیاري بۆ وەشاندەم.

(۳) واته: هەرچەند منىش وە كوو یاران گیانم ته‌سلیم كردو كۈژرام، بەلام هەر باش بیو
تىرىتكىم له گەل خۆم برد بۆ يادگار.

[۶]

(۴) چه‌مان: چەميوه‌تەوه. رئىشى تى نەچىن «چمان» بىن به مەعنای «ئەلئىن، كائە». واته:
بالاى كەيف و شاديم له خەفتدا چەميوه‌تەوه، يان: ئەلئىن بالاى كەيەم خەفتباره، وە
زه‌ردى به سەر روحسارى دلى زه‌وقمه‌وه دیاره.

تەوق خەم گەردن شەوقە كەم بەستەن
 كەف پاي شادىم خار تى شكەستەن^(۱)
 ساقى، سا دەخىل جام مەى وەكەف
 دەرويىش، ئامانەن كەفنى نە رووى دەف^(۲)
 خۇق نەوي فرسەت جارى نەجاران
 هەر پۆس وە مشت بىيم پەي دىن ياران^(۳)
 چەپ گەرد جە خاتىر ويىش هەرگىز نەويەرد
 كەى بى جامىمان پىرى جە بادە كەرد^(۴)
 ئىيمە با ساتى بە زەمىمان جەم بۇ
 لادى هەر خاسەن ئەرسەد كە كەم بۇ^(۵)
 من نالە، تۆ دەف، ئەو سافى يَا دورد
 ھەنى فەرد دەرد مەينەت گەردن ورد^(۶)

(۱) كەف: لەپ. خار: درېك. واتە: تەوقى خەم و خەفتە چۈرۈتە نەستىزى شەوقە، لەپى
 بىنى خۆشىشىم درېكى تىاشكاۋەتەوە.

(۲) كەف: لەم شىعرەدا مەبەس لىتى لەپى دەستە. مەعنائى نەم شىعرە و شىعرى پاشەوە
 پىتكەوه دىئ.

(۳) نەوي: نەبوو. پۆس وە مشت: نەوهى دەس كىيىشى چەرمى لە دەستايە، بەو
 رەنج بەرانە ئەلىڭ كە دەس كىيىشى چەرم لە دەس ئەكەن و درېك ئەدوورنەوە. دىن: چاوا
 بىن كەوتىن. واتە: دەخىلتەم ئەي ساقى كە پىالەيى مەى ئەگىرى، پىالەيە كەمان بەدرى، تۆيىش
 ئەي دەرويىش دەسىي بىدە لە دەفە كەت و ھەندىكەمان بۇ لىدە، خۇز جارىكىيان ھەلمان بۇ
 ھەل نەكەوت و ھەميشه هەر لە رەنج كىشانابۇون بۇ چاوابىن كەوتىنى يار.

(۴) خاتىر: خەيال. نەويەرد: لاي نەدا. واتە: فەلەك ھەرگىز لە خەيالى خۆى لاي نەدا، وە
 جارىتكەن بۇوكە پىالەيە كەمان بۇ پىركالە مەى.

(۵) واتە: با ئىيمەيىش تاۋىتكەن كۆز بىيىنەوە كۆزپەمان گەرم كەين، ئەو تاوه ھەرچەند كەميسىش
 بى باشتەرە لە هيچ.

(۶) سافى: شەرابى بىن گەرد. دورد: خەلتە. ھەنى: ئىتر. واتە: من نەنالىتىم و تۆ دەف لىدەوە

[۷]

چیش واچو مهعدووم^(۱)

چیش واچو مهعدووم خسته‌ی مه‌هجووریت^(۲)
حال دیده و دل جه دهد دووریت

بديه به و ده جله‌ی بني که‌ناره‌دا
رهوانه‌ن و بهین به‌غدا شاره‌دا^(۳)

سه‌یر که‌ر ئه و گه رماو شه‌راره‌ی تاوه
هه‌هیدان هامن جله‌ای به‌غداوه^(۴)

ئه و ئاخه وشكاو ئه سرین دیده‌م
ئيد دمانه فهس دله‌ی خه دیده‌م^(۵)

جه و گه رماو جه و ئاو به‌رگوزيده‌که‌م
ته‌فتیش که‌ر حالات دله و دیده‌که‌م^(۶)

۷

ساقي يش شه‌رابي بني گه‌رد يا خلت‌هه‌ي بني پاله‌ي دوستانمان به سه‌را بگيزي، شيعري
دهدو مه‌ينه‌تيش ملى بشكى و گزپری گوم بني. مهوله‌وی لهم شيعره‌دا دهوری خزی و
ساقي و دهروشی دياری کردووه له ناهه‌نگه‌که‌دا.

[۷]

(۱) مهوله‌وی له ۱۲۹۲ی هنتم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی نووسیوه بز مه‌ محمود پاشای جاف که
نه‌وكاته مالی له به‌غدا بوروه له و هرامي نامه‌یه کيما که بز هه‌وال پرسيني مهوله‌وی نارديبو.
(۲) چیش واچو: بلنى چى. واته: منى گرفتاري ده‌ردي دووریت، بلیم چى و چونت بز
باس بکه‌م که دیده و دلم له ناو ده‌ردي فيراقت چى يان لى هاتوروه.

(۳) بديه: بروانه. بني که‌نار: بني قه‌راخ، مه‌به‌س گه‌وره‌بي ده‌جله و زوروی ناویه‌تى.
رهوانه‌ن: به ساقى ثه‌پروا. مه‌عنای ئه شيعره و سى شيعري دوايى پىکه‌وه دئ.

(۴) هه‌هیدا: ناشكرا. هامن: هاون. (۵) نه‌فهس: هه‌ناسه. دیده: ديتورو.

(۶) به‌رگوزيده: هه‌لبزارده. واته: سه‌يرىتكى ئه و ده‌جله پان و پوره بکه که به ناوه‌پاستى

۷

[۸]

چەم پەی فەرش پات

چەم پەی فەرش پات مۇزەش چون خارەن
بەلام چىش كەرۆ چارش ناچارەن^(۱)

چەنى تاۋۇ تەرك پا بۆست كەردهن
سەوگەندىش وە زولۇف سىاي تۇ وەردهن^(۲)

..... — — —

[۹]

چون شەمالەن نور

چون شەمالەن نور گۈر گۈرانىمە
پەي پاس ماران زەنگ زېرانىمە^(۳)

۴۵

بەغدادا تىئەپەرى، وە سەرنجى بىدەرە تىنى گەرمائى ھاوئى بەغدا، ئەويان دواتكى فرمىسىكى چاوه كامىمە ئىتىر وشكابيان ھاتۇو، ئەميشيان دواھەناسەي دلە خەفتىبارە كەمە جا بەو گەرمائى بەغداو ئاوى دەجلەدا بىزانە حالى دلۇ چاوم چۈنەولىي ورد بېرەوە تىئەگەي لە چى يام.

[۸]

(۱) چىش كەرۆ: چى بىكا. مەعنای ئەم شىعرە شىعىرى دوايى پىتكەوە دى.

(۲) چەنى تاۋۇ: چۈن ئەتوانىن. سەوگەندى: سوئىن. واتە: هەرجەند چاوه كامى بۇ ئەو ناشىن لە بەرىپتا بىكەون چونكە بىرزاڭكە كامى وەك درېك وان و قاچت بىرىندار ئەكەن، بەلام چاربىان ناچارە چونكە سويندىيان بە زۇلقى رەشى تۆ خواردووە كە ئەبىن قاچت ماچ كەن لە بەر ئۇوە كە زولۇفە كانت ئەۋەندە درىزىن گەيشتۈونە تەقاچت، وە ناتوانىن دەس لە سوئىنەيان ھەلگىرن.

[۹]

(۳) شەمالەن نور: كەرمىكە ھاوئىنان دەرئە كەۋىي و بە شەوان لە دوورەوە تىشك ئەداتەوە، پىيىشى ئەلىن «گۆ ئەستىرە» گۈرگۈران: گەپان و درەوشانەوە. زەنگ زېران: زەنگ لېدان.

۴۶

تیپی خى

[۱]

خورشید سه‌ماهی

خورشید سه‌مای شیرین جه‌مalan
رهشک ظهفزای گروی دیده غه‌زالان^(۱)

دانه‌ی شه و چراغ خه‌زانه‌ی ههستی
مه‌زه‌ی نهشه‌ی عه‌شق باده په‌رهستی^(۲)

ده‌گای مه‌دینه‌ی حوسن مه‌حبوبی
نوور ظفرا دیده‌ی جه‌رگه‌ی یه‌عقوبی^(۳)

(۱) خورشید: خور. سه‌ما، «سماء»، ؑاسمان. رهشک ظهفزای: داخ و خه‌فت زیادکر. گرو: گروه، کۆمەل. واته: ئه‌ی بىرسكەدار وەك رۆزبە ؑاسمانى جوانانه‌وه، ئه‌ی زايدکەرى خه‌م و خه‌فتى ئه‌و جوان خاسانه‌ى كه چاویان وەك چاوي ؑاسك وايه. هۆى وەسف کردنى ئه‌و خوشوسته به زیادکەرى داخ و خه‌فتى جوانان لەبەر ئه‌وهى كه ئه‌وندە جوانە، هەرچەند ئهوان سه‌يرى ئه‌كەن بەخىلى پى ئەبەن و داخى دلىان زياد ئەبن.

(۲) دانه: گوھەر. شه و چراغ: شه وەك چرا ئەدرەوشىتەوه. ههستى: بیون، گىتى. واته: ئه‌ي گەوهەری شه و درەشاوه لە گەنجىتەي گىتىدا، ئه‌ي ئه‌وهى كه بۆ دلدارى وەك مه‌زه واى بۆ مه‌ى خور. مه‌بەسى ئه‌وهى وەك چۈن مه‌ى خواردنەوه بىن مه‌زه تابى، جىهانى خوشوستى ش ئه‌مى تىا نېنى بە هېچ دانانرى.

(۳) مه‌دینه: شار. نوور ئه‌فزا: رووناڭى زىادکەر. جه‌رگه: كۆر، كۆمەل. يه‌عقوبى: ئهوانەي موشتاقى چاواپى كەوتى يارن، وەك چۈن حەزرەتى يەعقوب موشتاقى چاواپى كەوتى يوسفى كورپى بىو. واته: ئه‌ي دەرگاي شارى خوشوست بىولە بەر جوانى، ئه‌ي زىاد کەرى رووناڭى چاوى ئهوانەي چاوه‌روانى يار ئه‌كەن. مهوله‌وی تەشىبى:

يەكەمى ئەم شىعرە لەو حەدىسە وەرگرتۇوە كە پىغەمبەر فەرمۇۋەتى: «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَيْهِ بَابُهَا». واته: من دەرگاي شارى زانستم، وە عەلى دەرگاكەيەتى. وە تەشىبى دووهەميشى لە مەسەلە كەى حەزرتى يوسفى وەرگرتۇوە كە لە قورئانا ئەفەرمۇۋىت: يەعقوب بە هۆى گوم بۇونى يوسفى كورپىوه كۆنۈر بۇويۇو، بەلام هەركە يوسف كراسەكەى خۆى لە مىسرەوە بۆ ناردەيتى بە چاوابىا و چاوى رۆشن بۇوهو.

خودا وه توش دان بالای عمر عرعری
 هر لایق وه توں شیوه‌ی دلبه‌ری^(۱)
 کالای شیرینی وه بالات برپیان
 تاس مهحبوبیت نه عالم زریان^(۲)
 نیگای خوماریت خه‌مبارم که‌ردهن
 ئار مار دهرد وه دل دا بـهـرـدـهـن^(۳)
 به وینـهـی نـهـچـیرـ زـامـانـ ئـاوـهـرـدـهـمـ
 نـیـشـ گـولـوـلـهـیـ خـهـمـبـارـیـ وـهـرـدـهـمـ^(۴)
 پـهـلـهـ پـهـیـ گـیـانـ نـهـ دـهـسـ توـبـهـرـدـهـنـ
 پـهـنـامـ وـهـ پـهـنـایـ فـیـرـاقـتـ کـهـرـدـهـنـ^(۵)
 ئـیـسـهـ بـیـ نـامـانـ خـهـسـتـهـیـ هـیـجـرـانـمـ
 سـهـرـ کـهـرـدـهـنـ هـوـونـاـوـ نـهـ توـیـ زـامـانـ^(۶)
 نـهـ سـهـبـرـمـ چـهـنـیـ دـوـورـیـتـ مـهـسـازـوـ
 نـهـ وـهـسـلتـ وـهـ مـهـیـلـ دـلـ نـهـواـزـوـ^(۷)

(۱) وه توش دان: به توی داوه. عمر عرعری: وه ک عمر عرعر که داریکی به رزه وه ک چنار.

(۲) برپیان: براوه. تاس: ته‌پل. زریان: زریاوه. واته: کالای جوان چاکی براوه به بالات و ناویانگی خوش‌هوستیت له جیهانا دهنگی داوه‌تهوه.

(۳) نیگا: روانین. خوماری: مهستانه. بردنه: بردووه.

(۴) گولوله: گولله. واته: وه ک نه‌چیری راو بریندار بروم و ئازاری گولله‌ی خه‌فهتم چه‌شتوروه.

(۵) بردنه: رزگار کردن. واته: بـوـئـهـوـهـیـ بهـتـیرـیـ چـاـوتـ گـرـفـتـارـ نـهـبـمـ وـگـیـانـ رـزـگـارـکـمـ لـهـ دـهـسـتـ،ـ بـهـ هـهـلـهـ دـاـوـانـ پـهـنـامـ بـرـدـهـ بـهـ دـوـورـ کـهـوـتـهـوـهـ لـیـتـ.

(۶) واته: که چی ئیستا تووشی ده ردی بـیـئـهـمانـیـ دـوـورـیـتـ بـوـومـ وـخـوـنـاـوـ لـهـ زـامـهـ کـانـمـهـ وـهـ لـیـشاـوـیـ کـرـدـوـوـهـ.

(۷) چهـنـیـ:ـ لـهـ گـهـلـ.ـ مـهـسـازـوـ:ـ ئـهـسـازـنـنـیـ.ـ نـهـواـزـوـ:ـ ئـهـلاـوـنـیـتـهـوـهـ.ـ وـاتـهـ:ـ نـهـسـهـبـرـیـ منـ وـهـ دـوـورـیـ توـپـیـکـهـوـهـ ئـهـ گـوـنـجـیـنـ،ـ وـهـ نـهـ وـهـسـلـیـشـتـ بـهـ خـوـشـهـوـسـتـیـ يـهـ دـلـ نـهـواـیـسـ ئـهـ کـاـ.

نه یارای خهیال و هسال تؤمن
نه تاب دووری خهیال تؤمن^(۱)

دل مهندن نه بهین خوف و رجادا
مهزانو راش کام یاوق نه ولادا^(۲)

مهرتق و کهرم تهشیری باوه‌ری
یاوه لای و هسلت رابه‌ریش که‌ری^(۳)

وهر نه، نازیزم، قهسم و نامه‌ت
سهرگه‌ردان مهبن تاروی قیامه‌ت^(۴)

..... — —

(۱) یارا: ماوه‌ی فرسه‌ت. تاب: توانا. واته: نه فرسه‌تم هه‌یه بیر له و هسلت بکه‌مه‌وه، وه نه توانای نه‌وه‌م هه‌یه دوور بم له خهیال کردن‌وه لیت.

(۲) مهندن: ماوه‌ته‌وه. مهزانو: نازانی. یاوق: نه‌گات. واته: دلم ماتل ماوه له نیوانی ترسی نه‌گه‌یشن به تزو هیوای گه‌یشن‌دا، وه نازانی رنگای نه‌چیته سه‌ر کامیان.

(۳) باوه‌ری: بیتیت. واته: مه‌گه‌ر یا تزو به پاوه‌تی خوت ته‌شیری بیتی بز لام، یا رنگای پیشان‌دهی که له کوئی وه نه‌گاته گه‌یشن به تزو.

(۴) نامه‌ت: نامت، ناووت. واته: نه‌گینا‌گیانه کدم قهسم به ناووت، دلم تاروی قیامه‌ت به سه‌رگه‌ردانی نه‌مینیته‌وه. نه‌ش گونجی «نامه‌ت» نه‌بین «نامت» بین، وه «قیامه‌ت» نه‌بین «قیامت» بین به مه‌عنای «راست بیونه‌وه‌ت». بهم پی‌یه مه‌عنای شیعره که بهم جزره نه‌بین: نه‌گینا نازیزم قهسم به ناووت، دلم تاره و روزه‌ی تزو همل نه‌سیته‌وه بیتی بز لای، هه‌ر سه‌رگه‌ردان نه‌بین.

[۲]

خاصه‌هی سهراویز^(۱)

خامه‌ی سهراویز نه چای سیابی
مه‌پریزق ئه‌سرین شه‌کوای جیابی^(۲)

نامه‌ی سه‌د شکه‌نج و هم پیچ و هردهن
چون من سه‌ر تا پاش شکسته‌ی ده‌ردهن^(۳)

دهوات دووی سیاش جه ده مه‌خیزق
نامه سیا خاک وه سه‌ر مه‌پریزق^(۴)

دهوات دووی ده‌روون گیچ دان وه هم‌دا
لیقه ویش کیشان وه لیته‌ی خم‌دا^(۵)

[۲]

(۱) مهوله‌ی ئه‌م غازه‌له‌ی بۆ براده‌رئىکى نووسیوه، گله‌بىي تىا ئه‌كا له چەرخى رۆزگار به بۇنەي ئه‌وه‌وه كە مالله‌كە ئاگرى تىچووه‌وه كىتىپ و هەلبەسته كانى سووتاون.

(۲) خامه: قەلّم. سهراویز: سه‌ر و خوار. چا: چال. مه‌پریزق: ئه‌پریزق. واته: قەلّه كەم كە سه‌ر و خوار بۇوه‌تەوه كە تو تۈرۈتە ناو چالى رەشى شووشەی مەرە كەب، لە داخى دورىي دۆست ئه‌گىرى و سکالاىي حالى خۆى ئه‌نووسى. مەبەسى لە گىريانه كە ئه‌وه‌تە كە مەرە كەب لە نووكە كە ئه‌تكى.

(۳) شکه‌نج: شىكاندنه‌وه، قەد كەرن. وەردهن: خواردووه. واته: كاغەزە كەم كە ئه‌وه‌ندە دوورو درېزه سه‌د جار قەد كراوه، پېچى خواردووه بە يە كاو وەك من هەموو لەشى لە تاو دەرد تىك شىكاوه.

(۴) دهوات: شووشەی مەرە كەب. دوو: دووكەل. مه‌خیزق: هەل نەسىت. واته: شووشەی مەرە كە به كەم دووكەللى رەشى لە دەم دەر ئەرئەچى، كاغەزە كە شە خۆلە رەشە ئە كا به سەرى خۆزىا. مهوله‌ی لەم شىعرەدا ئىشارەت بۆ ئەوه كە جاران لە حوجرە كاتا به مەرە كەبى رەش ئەيان نووسى، هەندى ئەيان كە مەرە كە به كە ماوه يەك بە كار نەھىتىرايە، كە قەلّه مىيان تىا را بىدایە، هەل مىكى رەشى لىن هەل ئەسا. هەروه‌ها نووسراو كە وشك نەبوايد تەوه خۆزلىان پىا ئە كرد تا وشكى بىكاندەوه، ئەنجا خۆلە كە يان دائەوه راند.

(۵) ليقە: جاران كە بە مەرە كەبى رەش ئەيان نووسى پارچە پەرۋىيە كىيان ئەخستە ناو

خامه شهوق و هردهن دم مه که ردهوه
زار زار مه نالو و دم ده ردهوه^(۱)

مهوات همی ثاوات واسته کهی جهسته
همی موّمیایی پیشهی شکهسته^(۲)

کام زام بی جه تو من نه ویم نه سیب
جه فا هه رو من، وفا پهی ره قیب^(۳)

زامان تاونان هووناوان جو جو
دهرد وه بان ده رد یه جه دووری تو^(۴)

برپیان تای رو باب قافیه خوانیم
نه مندهن تاقهت عیبارهت زانیم^(۵)

شوشه کهی بۆ نه وهی مه ره که به که هه لمیزی تا دره نگ ته او او بیی، بهو پارچه په رؤیه بیان
ئه دوت لیقه. واته: دوو که لی ناو ده واته کەم خۆی داوه بە یە کاو، لیقه کهی ناوشی خۆی
ھەل ژەندووه له قورو لیتهی خەم کە مه ره که به کەیه.
(۱) شهق و هردهن: شهقی بردووه. زار زار: بە خەفه ته ووه. مه نالو: نه نائینی. مه عنای تەم
شیعره و دوو شیعری پاشه وهی پیکه وه دئ.

(۲) مهوات: نهی و ت. موّمیایی: ده رمانی که جاران بۆ گیرساند نه وهی تیسقانی شکاو
بە کاریان نه هیتا. پیشه: تیسقان.

(۳) واته: قەله مه کەم شهقی بردووه، دەمی ئە کرده وو بە دم ده رده وو بە عاجزی یە وه
نهی نالاندو نهی و ت نهی دوسته ثاوات بۆ خوازراوه کەم، نهی گیر سینه ره وهی تیسقانی
شکاوم، من کام ده رد توش نهات لە رىنگای تو ووه، کەچى تو پیش وەفات هەر بۆ بە دکار
بورو، وە بۆ من هەر تیش و نازارت هە بورو.

(۴) تاونان: تواندو و وو وه. جو: جو گە. یە: نه مه. واته: زامه کانم خوتناواری لە شمیان
تواندو و وه تو وو وه جو گە بیان لى ھەل کردووه، تیسته ش و اله تیشی دووری تو ده رد لە سەر
دەرد کە و تو وو بە سەرمە.

(۵) بپیان: پچراو. تا: تا ل. رو باب: ئاله تیکی موسیقا یە. قافیه: شیعر. نه مندهن: نه ماوه.

دهمه‌ی ههناسه‌ی گهرم تاره‌کم
نه‌کووره‌ی دهروون پر جه خاره‌کم^(۱)
ئایر دان حوجره‌ی دله‌ی پر ده‌رد
سۆچنان کتاو مه‌جمووعه‌ی فه‌رد^(۲)

..... —————

[۳]
خالقون مه‌نzel چی^(۳)

خالقی مه‌نzel چی، سه‌رکرده‌که‌ی ده‌رد
تمام به تۆبی، ئای یه چیشت که‌رد^(۴)

واته: ئىنى موسيقاى شىعىر دانانم پچراوه و تاقه‌تى تىن‌گەيشتنى نووسراوم نه‌ماوه. لەم شىعىردا تەشىبيھى شىعىر دانان كراوه بە رهباھە لى دان، هەرودك رهباھە كە ژى كەپچرا ئىتر پىشى لى نادرى ئەميش ئەھىزەي نه‌ماوه كە پالى پىتوه ئەما بۆ شىعىر وتن.

(۱) دەمە: تىن، نار: ئاگر، جەخار: زوخاوا. مەعناي ئەم شىعىرە و شىعىرى پاشەوه پىتكەوه دى.
(۲) سۆچنان: سووتاندوویە. كتاو، كتىپ. واته: تىنى بۆقى گەرمى ده‌رۇونە پر زوخاوه‌كەم ئاگرى بەرداوه‌تە حوجره‌ي دلى پر ده‌ردمو هەرچى شىعىرى تىبابۇو هەمۇوى سووتاندووە، ئىتر هېچ شىعىرم بۆ نايەت. مەولەوي بەم جۆرە نىشارەت ئەكا بۆ سووتانى كەشكۈلى شىعىرە كانى، وە دەرى ئەخاکە ئەو كارەساتە ناخوشەچ كارىتكى كرد بوه سەر دل و هەستى.

رېتكەوتىكى سەير: هيىشتا لە چاپ كردنى فۇرمەي پىش ئەم فۇرمە يە نەبوبۇوبىتەوە چاپخانەي نەجاح كە ئەم دىوانە تىالا لە چاپ ئەدرى ئاگرى تىنچوو، وە چەند بەند كاگەزو فۇرمەي ئەم كتىپەشى تىا سووتا.

[۴]

(۳) لەم قەسىدەوە وادەرئە كە لە لاۋاندىنەوەي لاۋىك لە شىيخە كانى «پەنجە» «پاپالە» دا و ترابىي، وە ئەو لاوه لە زەردو مايە كەوە كە و تىيىتە خوارو لەشى تىك شىكابىي و برايىتە وە بۆ مال و لەوي مەدبىي، وە وادەرئە كەوەي كە ئەم كارەساتە لە سەفەر ئىكى راوا رووي دابىي، وە مەولەوي بەم قەسىدە يە گەلە يى لە كاپراي بىنەي راوجى يە كان بىكا كە بۆچى ئاگادارى ئەوكۇرە نەبوبۇتا واي بەسەر هات.

(۴) واته: ئەي خالقى سەرپەرشتى كەرى بىنەي راوجى يە كان و ئەي سەرکردهي دەردو

وهختنی به و گه رده ن سیم سافه و
چون و هش غه زلان و بیو نافه وه^(۱)

دهور مدا و پیچ ئه کاو و به رده
بیو به خشانیش بی ئه همرد به و هر ده^(۲)

ئه و بیو جه و ته ره ف سوب نه سیم ما وه ره
هه رجه دو و ره وه زام سارپیش مه که ره^(۳)

خه یلی دیرت که ره، ئافه رین چه پ گه ره
به و بیو دل شاد بیم ئه ویشت لابه ره^(۴)

ئیسه ئه و گه نجه، به و لارو له نجه
ره نجه که ره په نجه، شی په ری «په نجه»^(۵)

مه ینه ت، من به ته مای تو بروم ناگات له و کوره بی، که چی گوتت نه دایه تا بی خزی وای به
سهرهات... تو خوا خالتو تو ئه وه چیت کرد؟

(۱) سیم: زیو. ناف: ناولک. مه به س بونی میسکه که پارچه خوئنیکی مه یوه له لای ناولکی
ههندی جوزی ناسکه وه. مه عنای ئهم شیعره و دوو شیعری پاشه وهی پنکه وه دی.

(۲) کاو: بر زایی. بیو به خشانی: بیون بلاو کردن وه.

(۳) ما وه ره: ئه هینا. واته: کاتیک که ئه و لاوه گه رده ن وه ک شووشی زیوی بی گه ره،
به و پیچ و زه ردو مایه دا نه سوورایه وه، وه بونی خوشی بلاو نه کرده وه به همرده کانا، وه ک
ئاسکی خورتهن که بونی میسکی لیوه بیت، بای نه سیمی بھیانیش له و سه ره وه ئه و
بیونه ئه هینا و ئه دا به لو و تمانا، وه هر له دو و ره وه بربنه کانمانی سارپیز ئه کرد.

(۴) دیرت که ره: پهله ت کرد. واته: ئافه رین چه پ گه ره بیو کاری کردت، تیمه دلمان به و
بیو نه خوش برو، ئه ویشت به پهله پهله لابرد. ئهش گونجی «دیرت که ره» نه بی «ویرت
که ره» بی، واته: بیرت کرده وه تا ئه و به لایه ت بیو دوزینه وه.

(۵) ره نجه که ره: ئه زیمه تی دا. په ری: بیو. په نجه: دی یه که له ناوجه هی «دیوانده ره»
له کوردستانی تیران. واته: ئیسته ئه و لاوه به و لارو له نجه وه په نجه هی خزی ئه زیمه ت داو
ریشت وه بیو په نجه.

ئیسه تـهـن وـهـی زـام دـل وـهـی خـهـرـیـکـی
 دـیدـار وـهـی دـوـورـی، مـهـرـگـ، وـهـی نـزـیـکـی^(۱)

ئـهـوـ لـاـکـیـ بـهـرـوـونـ ئـهـیـ رـاوـ تـهـدـبـیرـهـ
 ئـاـخـ جـهـیـ تـهـدـبـیرـهـ، دـاخـ جـهـیـ تـهـقـدـیـرـهـ^(۲)

خـهـیـرـ، مـهـینـهـتـ زـهـدـهـیـ جـهـگـیـانـ هـهـرـاسـانـ
 بـهـخـتـهـ سـیـاـکـهـیـ وـیـشـ زـوـوـتـهـرـ نـاسـانـ^(۳)

پـهـیـ فـهـنـایـ ئـهـوـ هـمـ جـهـ دـوـورـیـ دـلـبـرـ
 نـهـکـ جـارـیـ، چـوـارـ جـارـ، «الـلـهـ أـكـبـرـ»^(۴)

..... — ● —

[۴]

خـالـقـ چـونـ تـهـدـبـیـ

خـالـقـ چـونـ تـهـدـبـیـ دـهـرـ دـهـرـ زـانـاتـ نـهـوـیـ
 هـانـامـ کـهـرـ ئـهـوـ تـوـ تـهـوـانـاتـ نـهـوـیـ^(۵)

(۱) مـهـعنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـ بـهـسـرـاوـهـ بـهـ شـیـعـرـیـ دـوـایـیـ يـهـوـهـ.

(۲) ئـهـوـ لـاـ: بـهـ لـاـ. بـهـ روـونـ: بـهـرمـ. وـاتـهـ: تـیـسـتاـکـهـ ئـهـوـ لـاـوـهـ رـقـیـ وـ منـیـشـ لـهـشـ ئـهـوـنـدـهـ بـرـینـدارـهـ وـ دـلـمـ ئـهـوـنـدـهـ مـهـشـغـولـهـ وـ دـیـتنـیـ ئـهـوـشـ ئـهـوـنـدـهـ دـوـورـهـ وـ مـهـرـگـمـ ئـهـوـنـدـهـ نـزـیـکـهـ،
 ئـهـبـیـ ئـهـمـ پـرـسـ وـ رـاوـ سـکـالـاـیـ حـالـمـ بـهـرمـ لـاـیـ کـتـیـ... هـیـ هـاـوـارـ لـهـ مـهـسـلـیـهـ وـ لـهـ قـهـزاـوـ
 قـهـدـهـرـ کـهـ بـهـسـهـرـ مـنـاـهـاتـ.

(۳) خـهـیـرـ: نـهـ. نـاسـانـ: نـاسـیـوـهـ. مـهـعنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـ لـهـ گـهـلـ شـیـعـرـیـ پـاشـهـوـهـ دـیـتـ.

(۴) وـاتـهـ: نـهـخـیـرـ، باـ باـسـیـ تـهـ گـبـیرـ کـرـدـنـ وـ چـارـهـ دـوـزـیـنـهـ نـهـ کـهـینـ، چـونـکـهـ ئـهـمـ گـرـفـتـارـیـ
 مـهـینـتـهـ کـهـ هـهـرـاسـانـ بـوـوـهـ لـهـ گـیـانـیـ خـوـیـ. مـهـبـهـسـیـ خـوـیـهـتـیـ. بـهـخـتـیـ رـهـشـیـ خـوـیـ زـوـوـتـرـ
 نـاسـیـوـهـ، کـهـوـاتـهـ ئـهـبـیـ لـهـبـرـ فـهـوتـانـیـ ئـهـوـشـ بـهـ هـوـیـ دـهـرـدـیـ دـوـورـیـ دـوـلـبـرـهـوـهـ، لـهـ جـیـاتـیـ
 جـارـیـ، چـوـارـ جـارـ «الـلـهـ أـكـبـرـ» بـکـهـینـ. مـهـبـهـسـیـ ئـهـوـهـیـ ئـهـبـیـ نـوـتـرـیـ مـرـدـوـوـیـ لـهـ سـهـرـ بـکـرـیـ
 کـهـ چـوـارـ جـارـ «الـلـهـ أـكـبـرـ» تـیـاـیـهـ، وـهـکـ چـوـنـ لـهـ سـهـرـ جـهـنـازـهـیـ ئـهـوـ لـاـوـهـ پـهـنـجـهـیـیـهـ کـرـاـ.

[۴]

(۵) زـانـاـ: زـانـینـ. هـانـاـ: هـاـوـارـ. مـهـعنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـ بـهـسـرـاوـهـ بـهـ شـیـعـرـیـ پـاشـهـوـهـ.

نه تاوات ویت دهی وه مهودای وهی دا
گیچ بدهی نه گیچ دهربای بئ پهی دا^(۱)

ها خودام، وه حمه شاده تم ئاوه رد
خالوت گیچ مهوج دهربای ههواش که رد^(۲)

جه که ناره وه سمه عی که ردهت بو
ههول پل و پوش ئاوه ردهت بو^(۳)

پهی چیش خالوت که ده رون جه هوون که يل
خهيلین ئه جزای مهيل له يله که پر مهيل^(۴)

ئامیتهن وه جزو ریزه مه جنوون دا
حهيفه ن ئاو به روش وه توونای توون دا^(۵)

(۱) مهودا: نووکى تیث. واته: خالوت گیان له بدر نهوده که چاره‌ی دهربدی عمدشت نه نه زانی، زورم پئ و تی خوش‌هه ویستی ئه رکتکی قورسە لە عۆدەی نایه بیت، وه زۆر ده سە دامیتت بروم که دەسى لئى ھەلگرە، بىلام بە گورتت نه كردم، كەچى نەشت توانى خوتت بدهی بە سەر نووکى تیئى شیرى ده ردو مەینەتا، وە لە دەلىای بئى بىنى عەشقە مەلەوانى بکەي.

(۲) شادهت: «شهادت»، «أشهد ان لا الله الا الله». ههواش: خوش‌هه ویستی نەو. واته: خوايە، وا شايەتيمانى بە حەقم هيتابو باورم كرد كە خالوت سەرگەر دان كردووە بە دەم شەپۇلى دەلىای خوش‌هه ویستى يەوە. لە شىعرە كانى پاشە وەدا دىسانە وە مەولە وى رووى قسەي وەرنە چەرخىتىتە و بۆ لای خالتو لە گەللى ئە كە وەتە دونى...

(۳) كەنار: قەراخ ئاو. واته: ئىستەش مادەم تووش هاتۇوی و شەپۇلى دەلىای خوش‌هه ویستى فېرى داوترە كەناره وە، ههول بده بەڭىر نەمە خوايە دەستت گىر بىن لە پل و پوشى لافاو هيتابو، وە خوتت رىزگار بکەي.

(۴) مەعنای نەم شىعرە و شىعرى دوايى يېكمە دى.

(۵) ئامیتە: تېكەل. ریزه: ورده. توونای توون: گىئى ئاوى ناو شىو. واته: لە بەرچى؟ چونكە ئەي خالوت ده رون پر لە خوتىن، دەمېتكە تۆسقالە كانى خوش‌هه ویستى لە يلى پر مەيل تېكەل بروم لە گەل ورده پارچە لەشى مە جنوونا، كە تۆيت، لە بدر نەو حەيفە ئاو ئەو لە شە بەرى و لە گىئى خۆيا نوقمى كاۋ تۆسقالە كانى خوش‌هه ویستى لە يلىشى لە گەلا بەھە و تى...

[۵]

خه‌رامان ئاما

خه‌رامان ئاما نه توی په‌رده‌وه
نيقاب جه سه‌فحه‌ي جه‌مين که‌رده‌وه^(۱)

چيه‌ره‌ي دله‌ي زار خwooی گه‌رمى پى‌دا
عه‌كش هوه‌يدا مى‌منما تى‌دا^(۲)

باوه‌شىن مه‌که‌رد نه سه‌فحه‌ي بى‌گه‌رد
نازكىش جه باد نى‌حيات مه‌که‌رد^(۳)

نه توی ئايىه‌ي جه‌مين چون گول
كم مه‌که‌رد نى‌نم خwooی رو خسار دل^(۴)

..... — ● —

[۶]

(۱) خه‌رامان: ئافره‌تى به له‌نجهو لار. نيقاب: په‌چه. سه‌فحه: تەخت. واته: يار به له‌نجهو لاره‌وه‌هات، عاباو په‌چه‌ي دادابوه‌وه، كه گه‌يشتە بەرده‌وه په‌رده‌ي لە سەر تەختى روووي خۆي لادا.

(۲) هوه‌يدا: ئاشكرا. واته: روووي دله‌ي خەفه‌تبارم لە گه‌رمای خۆي ئاره‌قى به ناو چاوى يار كردى، وە وىئەي به ئاشكرا لە تەۋەتلىيا دەركەوت.

(۳) واته: ئەوپىش لە بەر گه‌رمى باوه‌شىنى روووي بى‌گەردى خۆي ئەكرد، دەم و چاوى ئەوەندە ناسك بۇ ئەترسا باوه‌شىنى كە زيانى بىن بگەيدەنى. ئەم شىعرە لە قەسىدە يەكى ترىشا هەببۇ. مەولەوي ئەمەيە هەيە جار بە جار شىعرىڭ يانىو شىعرىڭ لە زىاتر لە يەك قەسىدە دەلىتىنەوە.

(۴) واته: بە هوى باوه‌شىن كردنە كە يەوە نمى ئاره‌قى روووي دلمى بە سەر روووي خۆي بەر كەم كرده‌وه.

[91]

خواه فرستن

خمهه فرسه‌تی ساتی، و بی خم
گهرد پالاکهش بگیریون و چم^(۱)

چه رخ چه پ چه نیم راس بهسته که له ک
مهر من سه نگم دان وه مینای فله ک^(۲)

چهپ گه رد نمازو ساتی فه راغه
نهی خوا با و هسا، سا مه رگ، سا تاقهت^(۳)

[View Details](#)

14

خوب یہ ٹھوڑے نیک (۴)

خه ير بو هم فله کام خه يال که ردهن
دیسان من پهی شهر وه باد ئا وردهن^(۵)

[8]

(۱) خمه: نهی خم. پالا: کدوش. بگیر وون بگرم. واته: نهی خم سه عاتیک مؤلمه بده با به پی خم تو زی کوه و شکانی به جاو بگرم، یا بگرمه چام.

(۲) چه نیم: له گه ل. به ستهن که له ل: که له کی چنیو، مه به سی له و هیه بینانی دوژمنایه تی ناوه. مه: مه گه ر، بوزچی. سه نگ: بهرد. مینا: شووشه. واته: چه رخی چه پ گه رد به راستی بینانی دوژمنایه تی ناوه له گه لما، نازانم بوزچی و اته کا خۆمن بهردم نهداوه به شووشه بی.

(۳) نمازو: نایه‌لی. واته: چه رخی چه پگرد نایه‌لیت سه عاتیک بُر خرم بحه سیمه وه، سا خواهه یا بم گه یه نه به یار، یا بم کوژه، یا سه بووریم بده.

[V]

(۴) مهوله‌ی جارنکیان خه بهری بُو دین که دُستیکی له سه رهمه رگایه وه بانگی ثه کهن
که بچی بُلای، ئوش بُو موناسه به ته وه ئم شیعرانه ئەلی:

(۵) واته: خوا به خیری بگیری، ئىبىن دىسان فەلەك خەيالى چى لە دلابىن، وانە مەجارەش منى يۇ شەر كەوتۇۋە تەۋە ياد...

دیارهنه ساس دووری مسازو
وه بالام کالای خهمان موورازو^(۱)

داخوم دووی دووری کیش هانه سه ردا
دیسان من مدق وه رووی چه مردا^(۲)

..... — ● —

[۸]

خه یلیوون خه ریک

خه یلیوون خه ریک زاکهی زه حمه تم
به لکو وه را بو به رشو عوسره تم^(۳)
فه لک وه به ختم مه گهس مکیانو
وه راکهی ره حمهت هم دیس میریانو^(۴)

(۱) نه ساس: بنچینه. مسازو: دروست نه کا. موورازو: نه دووری. واته: وادیاره بناغهی دوور خستنه وهی دوستیکی تریش دانه مه رزینه و برگی خه و مهینه ت نه بربی به بالای من.

(۲) کیش: کیشی. چه مر: شین و زاری. واته: ثاخو نه بین خه یالی دوور خستنه وهی کیشی له سه را بین، وا دیسان من نه کاته وه کوری شین و زاری.

[۸]

(۳) خه یلیوون: ده میکه. زاکه: هاوار. وه را بو: بکه و ته رئی. به رشو: ده رچی. مه عنای نه مه شیعره و شیعری دوایی پنکه وه دئی.

(۴) مه گهس: میش. مکیانو: نه تیری. راکهی: رینگاکهی. میریانو: نه پرین، پیسی نه کا. واته: ده میکه سه رم قاله به ده س هاوارو نالهی زه حمه ته وه نه مه وهی بیخه مه وه رئی و دووری بخه مه وه تا ناره حه تیم نه میشی، که چی له چارهی ره شی منا فه لک میشیشیک نه تیری رینگاکه پیس نه کاته وه تا مهینه ته که م رینگای رویشنی نه بین. هروه هاله گه ل نه مه عنایه دا مهوله وی مه عنایه کی تریشی مه بس ببوه، که نه وه ته: ده میکه خه ریکی تیپی «زی» ای وشهی «زه حمهت» نوخته کهی نه کرینم تا بیکم به «ری» او بیی به «ره حمهت» به لکو مهینه ته له کو ل بیسته وه، که چی له بهختی ره شما چه رخی چه پگرد میشیشیک نه تیری گرو نه کا به «ری» که داو نه کاته وه به «زی» او «ره حمهت» نه بیسته وه به «زه حمهت».

11

خیالان شد

دل بیهند و دار سه رکه لای و هشت
چه مه رای واپسین ریشه ش بی و دهشت^(۲)

[1 - 1]

خاک وہ دھس

خاک وه دهس زور زهنجیرم که ردهن
یاد همراهان جه یادم به ردهن^(۴)

ها و قهد خاک و سنهنگ و جه سهم بارهنه
نه راگههی جواب، نه جای گوفتارهنه^(۵)

1

(۱) رۆز: رۆز. چۆ: دار. واته: بير كردنەوهى شەھوو دوورى رۆز بالاميان وەك داري چەماوه
چەماندۇوه تەۋە.

(۲) وه شست: باران. واپسین: بایه که. واته: دلم وه ک دارتکی لی هاتووه که به سه ریالیکه وه بین له شوئنیکا که باران بنه کهی که ند پر کرد بین و ریشه کهی ده رخستبی، وه چاوه رینی بایه ک
نهشت هدل کات و ریشه کشی کا.

[१०]

(۳) مهوله‌ی ئەم دوو شیعره‌ی له کاتیکا و توروه که خەریکی خەندەق لىن دان بۇوه بو
خانوو، وەرامى دۆستىتىکى بىچ ئەداتوھ کە گلەبى لىپى كردىبو له سەر ئەۋە کە خىستبۇيە پشت
گۈئى.

(۴) مهعنای هردو شیعره که پنکه وه دیت.

(۵) هاو قهد: به نهندازهی بالام. راگه: رنگا. واته: خاک به دهستی زورو توانای خرم

[۱۱]

خالق خالق تهن^(۱)

خالق خالق تهن، کم واچه خالق
خالق دهم وه بان خالات مالو^(۲)

شهرت بو من جه داخ خالق خالق تو
ویم که روو وه کور چوارده ساله‌ی نو^(۳)

..... ——————

گرفتاری کردووم و یادی برادرانی له بیر بردوومه‌ته وه، یستا وابه به رزی بالام خاک و بهرد
له سه رم که‌له که‌ی کردووه، نه رنگم هه‌یه و هرامی بدهمه وه، وه نه ماوهم هه‌یه قسه بکم.
مهوله‌ی لدم دوو شیعره‌یا خۆی شوبهاندوروه به مردوو له گۆرا که ماوهی قسه کردنو
توانای وهرام دانه‌وهی نه‌بئی.

[۱۱]

(۱) مهوله‌ی پیش ماره کردنی عه‌نبه‌ر خاتونونی خیزانی، چوروه بو مالی باوکی تا چاوی
پی بکه‌وهی بزانی ژاخز دلی ئه‌ی گرئی یا نه. له‌ی داوای ناواو دۆیه‌ک ئه‌کاله عه‌نبه‌ر خان تا
به و بیانووه‌وه بییینی، عه‌نبه‌ر خان که ناواو دۆکه‌ی ئه‌داته ده‌ستی پی ئه‌لئی «فه‌رمو خالق»
ئه‌میش به و موناسه‌یه‌ته وه ئه‌م دوو شیعره ئه‌لئی:

(۲) واچه: بلئی. مالو: بمالی، بکوتی. واته: خالق خالقی چیته، به‌س بلئی خالق، یاخوا
خالق ده‌می بمالی به سه‌ر خالله کاتتا.

(۳) که‌روو: بکم. نو: نوی، تازه. واته: شهرت بی‌له داخی خالق خالقی تو، خۆم
بکه‌مه‌وه به کورنکی تازه‌ی چوارده سالان.

[۱۲]

خاست فهرصاوان^(۱)

خاست فهرماوان ئەربابەکەی خەم
ساکن نە گۆشەی بالەخانەی چەم^(۲)

..... — ● —

[۱۳]

فەرمانى خەمان

خەرمانى خەمان ھا وە کەل باوە
شەن کەر يە کيڭە دوو شەن وە لاوە^(۳)

[۱۴]

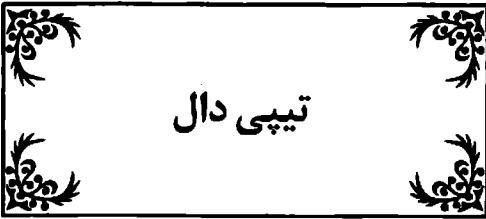
(۱) جارتکيان مهوله‌وی لە سنه ئەبىن، بە بەردەمی بالاخانەی يەكىك لە ئەعيانەكانا تى ئەپەرى كە لە سەر رووخى رووبارلىك بۇوە. يەكىك لە ئەنچەرەوە سەيرى خوارەوە ئەكا، ئە ۋەن شاعىرە بۇوە ناوى «زىبا خاتىم» بۇوە، كە چاوى بە مهوله‌وی ئەكەويى بانگى ئەكاو ئەم شىعرەي بۇ ئەلى:

ھەركاتىت زانا چەم دا وە ھەمدا بالاخانەی چەم دا وە رووى چەمدا
واتە: هەر ئۇوهندەت زانى خوا ئەم چەمەي دا بە يەكاو لافاوى ھەلساندو ئەم بالاخانە سەرچەمەي دا بە سەر چەمە كەداو بىرى، يان كاتىتىت زانى خوا چاوى مەيلى دا بە يەكاو پىلۇوئى چاومانى ھىنايەوە بە سەر چاومان او مەاندىنى. مهوله‌ویش بەم شىعرەي خوارەوە وەرامى ئەداتەوە.

(۲) فەرماوان: فەرمۇوە. ئەرباب: خاۋەن. واتە: قىسە كەت راستەو چاكت فەرمۇوە ئەم خەم پەروھەری دىلداران، ئەى لە گۆشەی بالەخانەی سەرچەما دانىشتۇرۇ، يان ئەى لە گۆشەي چاوما جىن گىرتۇرۇ.

[۱۵]

(۳) مەبەس لە «خەرمانى خەمان» رووى يارە كە خەرە وەك خەرمان وە لە جوانىدا بۇوە بە مايدى خەفتى دلى دىلداران. وە مەبەس لە «كەلى با» گەردەنلى بەرزى يارە، كە ھەمىشە شەمال ئېگىرىتتۇ، وە مەبەس لە «شەن كەر» باي شەمال، كە زولقە كانى تىك ئەدا، وە لە دووشەن زولقە كانىتى كە باي شەمال ھەلىان ئەسۋورتتۇن. واتە: باي شەمال زولقە كانى يار ئەجووللىنى و رووى رووناڭى دەرئەخاول لە وەوە خەم و خەفت بلاو ئەكتەوە بە سەر دىلداران.

تیپی داں

[۱]

دله‌ی دل...^(۱)

دله‌ی دل و مهی مهیل له بیل کهیل
مه‌حره‌م وه رازان خه‌لوهت خانه‌ی له‌یل^(۲)

لانه حه‌لقه‌ی زولف عه‌نبه‌ر بوی شه‌و ره‌نگ
هام ده‌م جای ته‌نگ ئه‌لخه‌دسه‌رای سه‌نگ^(۳)

په‌روانه‌ی مه‌زار ئه و ئاوات واستم
ته‌رجه‌مه‌ی حالات په‌شیوی جه‌سته‌م^(۴)

عه‌رز که‌ر وه له‌یلا وه سه‌د خه‌مه‌وه
چه‌م وه نمه‌وه، دل وه ته‌مه‌وه^(۵)

دیوانه‌که‌ت دیم بلیسنه‌ش به‌رز بی
به‌رزی بلیسنه‌ش هه‌ر سات سه‌د ته‌رز بی^(۶)

[۱]

(۱) مهوله‌وی نه‌م قه‌سیده‌شی له لاواندنه‌وهی عه‌نبه‌ر خاتونی خیزانیا و توروه.

(۲) که‌یل: پر. واته: ئه‌ی دله‌کم که پر بوی له شه‌رابی حه‌ز کردن له له‌یل، وه مه‌حره‌می ژوروی تاییه‌تی نه‌وی که گزپه‌که‌یه‌تی. مه‌به‌سی نه‌ویه ئه‌ی دله‌کم که له گه‌ل له‌یلا چوویته گزپ.

(۳) لانه: هیلانه. جا: جی. واته: ئه‌ی دله‌کم که له سه‌ر ئه‌لقه‌ی زولفی ره‌شی بون خوشی یار هیلانه‌ت کردووه و ببوی به هاوده‌می جینگه ته‌نگه که‌ی که ئه‌لخه‌دی گزپه‌به‌دینه که‌یه‌تی.

(۴) مه‌زار، زیاره‌تگا، گزپرستان. واته: ئه‌ی دله‌کم که وه ک په‌روانه به دهوری گزپری ئه‌و یاره ئاوات بز خوازراوه ما ئه‌سسورپیت‌وه و ببوی به ته‌رجومانی حالی جه‌سته‌ی په‌شیوم لای نه‌و.

(۵) مه‌عنای نه‌م شیعره و شیعری دوایی پنکه‌وه دی.

(۶) واته: به دلی خه‌تبارو چاوی پر فرمیسک و دلی ته‌ماوی به وه عه‌رزی له‌یل بکه چاوم به دلداره شیت ببووه که‌ی که‌وت گری تی‌به‌ر ببووبوو، وه هه‌ر سه‌عاته به سه‌د جزز گزپه‌که‌ی نه‌چوو به ناسمانا.

و هــر تــه رــزــی لــه يــل مــلاــونــاــوــه
دــلــهــی ســنــگ ســهــخــت مــتاــوــنــاــوــه^(۱)

گــاــگــوــیــا مــهــوــیــهــرــد ئــیــنــد مــهــوــیــهــرــدــهــوــه
گــاــمــوــات وــهــدــم ئــیــش دــهــرــدــهــوــه^(۲)

ئــای جــه ئــیــش تــهــن جــهــگــیــان جــیــایــ من
ئــای جــهــلــوــای تــوــوــئــوــشــوــنــ دــیــایــ من^(۳)

ســهــخــتــی ئــیــش دــهــرــد بــهــدــحــالــیــم لــایــیــ
واــیــبــیــ تــوــمــهــنــزــلــ گــشــتــ خــالــیــم لــایــیــ^(۴)

وــهــهــرــمــهــنــزــلــ دــاــوــهــ رــاــگــوــزــهــرــداــ
هــرــدــهــســتــ حــســرــهــتــ مــدــاــ وــهــســرــدــاــ^(۵)

چــیــشــهــنــ مــوــیــنــوــونــ مــهــنــزــلــ بــیــ تــوــبــوــ
بــیــ هــوــشــمــ، خــهــوــ بــوــ، رــاســ بــوــ، درــقــ بــوــ^(۶)

(۱) مــلاــوــنــاــوــهــ: ئــلــاــوــانــدــهــوــهــ. مــتــاــوــنــاــوــهــ: ئــتــوــانــدــهــوــهــ. وــاــتــهــ: هــرــچــوــنــ لــهــیــلــیــ ئــلــاــوــانــدــهــوــهــ دــلــیــ.
بــهــرــدــیــ رــهــقــیــ ئــهــ کــرــدــ بــهــ ئــاــوــ.

(۲) گــاــ: گــاــ، جــارــوــیــارــ. مــهــوــیــهــرــدــ: تــیــئــهــپــهــرــیــ، ئــهــمــرــدــ. مــهــوــیــهــرــدــهــوــهــ: ئــهــبــوــوــرــدــهــوــهــ. مــوــاتــ:
ئــهــیــ وــتــ. مــهــعــنــایــ ئــمــ شــیــعــرــهــ وــشــیــعــرــیــ دــوــایــ پــیــکــهــوــهــ دــیــ.

(۳) لــواــ: رــوــیــشــتــنــ. ئــهــوــ شــوــنــ: بــهــ دــوــادــاــ. دــیــاــ: رــوــانــیــنــ. وــاــتــهــ: جــارــوــ بــارــ ئــهــوــهــنــدــهــ ئــهــبــوــرــدــهــوــهــ
ئــهــتــوــتــ مــرــدــوــوــهــ، جــارــوــ بــارــشــ کــهــ هــوــشــیــ ئــهــاــتــهــوــهــ بــهــ خــوــیــاــ بــهــ دــهــمــ دــهــرــدــهــوــهــ ئــهــیــ وــتــ
هاــوارــ لــهــ ئــیــشــ وــ ئــازــارــیــ لــهــشــیــ بــیــنــ گــیــانــیــ منــ، هــاــوارــ لــهــ تــاــوــ رــوــیــشــتــنــیــ تــوــ بــهــ دــوــادــاــ رــوــانــیــیــ
منــ...

(۴) وــاــتــهــ: ئــهــیــ وــتــ لــهــلــایــ کــهــوــهــ ئــیــشــیــ دــهــرــدــمــ زــورــ ســهــخــتــهــ، وــهــ لــهــلــایــ کــیــ کــیــ تــرــهــوــهــ مــاــلــهــ کــمــ بــهــ
بــیــنــ تــقــزــلــ بــوــوــهــ، وــهــاــوارــیــ بــوــوــ لــهــ دــهــســ ئــهــمــ حــالــهــ.

(۵) مــدــاــ: ئــهــدــاــ. مــهــعــنــایــ ئــمــ شــیــعــرــهــ وــشــیــعــرــیــ دــوــایــ پــیــکــهــوــهــ دــیــ.

(۶) مــوــيــنــوــونــ: ئــبــیــنــمــ. وــاــتــهــ: لــهــهــمــوــوــ مــهــنــزــلــیــکــ وــرــیــ گــوــزــرــیــکــ تــوــدــاــ هــرــدــهــســتــیــ دــاــخــ وــ
حــهــســرــهــتــیــ ئــهــدــاــ بــهــ ســهــرــیــاــ وــ ئــهــیــ وــتــ چــیــهــ وــاــئــبــیــنــمــ مــاــلــ تــقــزــیــ تــیــاــ نــیــتــ، ئــازــانــمــ هــوــشــمــ لــهــ خــۆــمــ
نــیــهــ، يــانــ خــهــوــ ئــهــ بــیــنــمــ، وــهــ ئــهــمــهــیــ ئــهــیــ بــیــنــمــ رــاــســتــهــ يــانــ دــرــقــیــهــ.

گا تیکه‌ل مه که رد چه‌نی دورد ویش
فه‌رد هام فه‌ردش چه‌نی فه‌رد ویش^(۱)

موات: فیداش بام به جای شیرینه
گوزه‌رگای نه و شوخ زولف عه‌نبه‌رینه^(۲)

جه بالای ثه‌ی سه‌نگ پا ئاوه‌رده‌وه
به‌رقه‌ی ناز جه رووی ثه و شه‌نگ که‌رده‌وه^(۳)

جه و جاسوس گاوه، به و خه‌ده‌نگه‌وه
دل تلنا وه زام هه‌زار ره‌نگه‌وه^(۴)

جه و سه‌رده‌شه‌وه گولاو ریزان که‌رد
سارا بؤی عه‌نبه‌ر سارا هه‌رزان که‌رد^(۵)

چوگه جه‌لای جام جه‌بھه‌ی جه‌مال دا
بهرگه‌شتی وه به‌خت به‌در که‌مال دا^(۶)

(۱) چه‌نی: له‌گه‌ل. واته: جار‌جاریش له‌گه‌ل ده‌ردو تیشی خوّیا شیعری «فه‌رهاد»‌ای
هاورپتی تیکه‌لی شیعری خوّی نه‌کرد. ناوه‌رقوکی شیعری پاش ئم شیعره له سه‌رزویانی
فه‌رهاد و تراوه له چیرزکی «شیرین و فه‌رهاد»‌دا، مدبه‌سی مه‌وله‌ویش ئه‌وه‌یه که ئه‌لئی
شیعری خوّی و فه‌رهادی تیکه‌ل نه‌کرد.

(۲) واته: ئه‌ی وت به قوریانی بيم ئه‌مه جیتگه‌ی شیرینه و گوزه‌رگه‌ی نه و شوخه‌یه که بونی
زولفی وه ک عه‌نبه‌ر خوش بزیه.

(۳) بهرقه: «برقع»، سه‌ریوش. واته: وختی خوّی نه و شه‌نگه پېتی له سه‌ر ئه و به‌رده هه‌ل
هینایه‌وه و سه‌ریوشی نازی له سه‌ر رووی خوّی لادا.

(۴) تلنا: تلانده‌وه. واته: له و جاسوس‌سگه‌ی راوجی باته‌وه به تیری نیگای خوّی دلمى
گرفتاری هه‌زار ره‌نگ زام کرد.

(۵) واته: له و ته‌خته به‌رزانه‌وه ئاره‌قی رووی خوّی هه‌ل پرژاند که وه ک گولاو بون خوش
بوو، وه ئه و ده‌شته به هزی بونی نه و ئاره‌قهوه بونی عه‌نبه‌ری تیا هه‌رزان بیو.

(۶) چوگه: له‌وی. واته: له‌وی ئاوتنه‌ی ته‌وئلی جوانی خوّی پاک کرده‌وه و به‌ختی مانگی
چوارده شه‌وه‌ی شیرواند.

چیگه حقوقی راز شیرین کمرده وه
 تام تالی دهد دووری به مرده وه^(۱)
 گوزه رگه جیلوهی له بیل بی حهد به و تهرز
 زایله لی مه جنون جه عهد ره به و تهرز^(۲)
 چون که روون ته قدیر پهی سه رکار تو
 نه تو بژنه وی نه دوس دار تو^(۳)
 مه عدووم چون قهذا ئاما جه ناکاو
 دانا چون نادان وزو و گرداو^(۴)
 عیرفانه کهت کون، فامت کو شیه
 ئای پهی جیلوهی دوس نیهایهت نیهان^(۵)

(۱) چیگه: لیره. حقوق: قوتلوی نوقل. واته: لیره ش دهمی کرده وه ده سی کرد به قسمی
 وه ک شه کر شیرین، وه تامی ناخوشی ده ردی دووری له دلمانا نه هیشت.
 (۲) حهد: نهندازه. عهد: ژماره. ره د: ته جاوه ز کردوو. مه عنای نهم شیعره و شیعری
 دوایی پیکه وه دی.

(۳) که روون: بکم. ته قریر: باس کردن. سه رکار: سه رگه ورده خزمه تکاران وه وه کیلی
 ئاغا له دیهاته کانا. بژنه وی: بیسی. واته: گوزه رگهی خرد رخستنی له بیل به و چه شنه له
 نهندازه به ده ببوو، وه هاوارو نالهی مه جنونیش نه ونده زور ببوو له ژماره نههات، ئیتر
 من چون بتوانم باسی نه مه بکم بتو سه رکاره کهی تو؟ حاله کهی نه ونده ناخوشی یاخوانه
 خوت بیسی و نه دوس دارت. له نه ده بی کونا باو بتو ریز گرتن له قسه له گه ل کراوو نامه بتو
 نیز را، رووی قسه نه کریته خزمه تکاره کهی، گوایه قسه کمه که یا نامه نووسه که خوی به
 شایانی نه وه نازانی راسته و خو له گه ل نه و بکا. لیره شا هر بمو جوزه مهوله وی داوای له
 دلی خوی کردوو که رووی قسه بکاته سه تو که رانی یار، وه خوی به شایانی نه وه نه زانی
 که راسته و خو بتوی باس کا.

(۴) وزو: نه خاته. لیره وه مهوله وی رووی قسه و هر نه چه رخیتیه وه بتو سه ر خوی، وه به
 خوی نه لی قهزاو قهده ری خوا که له ناکاو هات عاقل و بی عه قفل وه ک یه ک رایچ نه کاو
 نه یانخاته گرداوه وه.

(۵) کزن: له کوئی یه. کز شیه: بتو کوئی چووه. مه عنای نهم شیعره شیعره کانی پاشوه
 پیکه وه دی.

شارو يهك جيلوهش ها نه رووي کاردا
فهدا چيش ئه و يهك جيلوهش دياردا^(۱)

لا، بهل ئەو جىلوھى رۇونە پەنهانى
نەوعە زوھۇورىنى، زاناش وىجدانى^(۲)

ج ماتھ میوہن پات بیهں پیوہ
داناو مہ خشوشے کے دین پیوہ^(۳)

ئەو جىلوه كەردىن ئەر شى وە تاقى
ئىند جىلوه كەردىن سوراھى و ساقى^(٤)

..... — ● —

(۱) ئارق: ئەمۇر. فەردا: سىھى. دىياردا: دەرخست.

(۲) لا: نه خیر. به لکو. زاناش: تی گه پیشتن و لئی حالی بیرونی:

(۳) کچ دیهن: کچ دیویه. بیوه: به یه که وه.

(۴) شی: به سه رچوو. تاقی: «تحقیق»، راستی. سوراھی: کاسه‌ی مهی. مه‌به‌سی
شهرابی مه‌رگه. واته: نهوه عه‌قل و تی گه یشتنت چی به سه رهاتووه، بچی نازانی لوتی
خوا برانه‌وهی بچی، نه مه‌ر خو ده رختتیکی له ناوایه، که نهوه نه‌ما سبی‌ینی یه کی‌تکی تری
دیته رووی کار، به‌لکو هرگیز هر له ناو ناچی، وه گوم بروونی هر لوتیکی له راستیدا
جوره ده‌رکه و تینیکی تریه‌تی که پیاوی خاوه‌ن باوه‌رو ده‌رروون پاک هستی پی نه کا، که واته
بچی قاچت که تووه‌ته بدر دوای خه و خده‌فت، و کن دیویه پیاوی تی گه یشتو و
سدری لئی بشیوی. نه گه ر نه مه‌ر لوتی خوا - که له ژیانی عه‌نبه‌ر خاتوننا دیمه‌نی دیاری
نه‌دا - واله شیوه‌یه کی ترا ده‌رکه‌وت که نوشاندنی شه‌رابی مه‌رگه پی، له لا‌ینه
مه‌ی گسته وه که فی شیته‌ی گان کیشانه.

نهش گونجی مده سی نه و بی تمرق لوتی خواه ژیانی عه بیر خاتوننا ده رته که موی و له

قیامه‌تا له زیندو و کردنوه‌ی دا، و نه گه رنه مژو خوا بیباته و بو خوی له قیامه‌تا نهیداتمه و تکمیله‌ام به همراه داشتند.

پیشنهاده وه له به هه شتا مهی نوش نه که نه وه ...

[۲]

دل تهم کەردەوە^(۱)

دل تهم کەردەوە گرتەوە کاوان
دیسان دووی نامهی توش وەلا یاوان^(۲)

مهزمون: هەواي مەرگ، زامداری تیرت
پەنهانی قاتیل، دەواو، تەدبیرت^(۳)

لآل بوون پەی مەینەت جەستەی خەستە كەت
بىمروون پەرىز زام جى نەپەستە كەت^(۴)

من و توّبەلاؤ زام مان ئاوه ردهن
نە چەشمەی حەيات ئاومان وەردهن^(۵)

خەيال خامەن ئىنە توّكەردەن
پەيمان نەمەبۇ جىايى وە مەردهن^(۶)

[۳]

(۱) مەولەوي ئەم غەزەلە لە وەرامى دۆستىكىا نۇوسىوە كە نامە يەكى بۇ ناردبۇ، وە سکالاى حالى خۆى كىردىبو.

(۲) ياوان: گەيشتۇرۇھە. واتە: دلەم تەمى كردووە تەوەو تەمە كەھى بەرزايىيە كانى داگرتۇرۇھە.

(۳) مەزمۇون: ناوه رۆزكە. ھەوا: ئارەزوو. واتە: ناوه رۆزكى كاغەزە كەت ئەۋەبۇ بە تىر گرفتارى و نازانى كى بىرىندارى كردووى و دەرمانت كامە يەو چارت چىيە، لە بەر ئەۋە ئاواتى مەرگى خۆزت ئەخوازى.

(۴) پەرىز: بۇ. جى نەپەستە: لى رىزگار نەبۇو. واتە: لآل بىم بۇ مەينەتى لەشى بىمارت و بىرم بۇ ئەم زامەي لىتى رىزگار نەبۇوت. لە ھەندىئ نوسخەدا لە جىاتى «بىمروون» نۇوسراوە «مروون».

(۵) چەشمە: كانى. وەردهن: خواردووە تەوە. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوە بە شىعىرى دوايىيەوە.

(۶) ئىنە: ئەمە. پەيمان: بۆمان. واتە: من و تو لە رۆزى ئەزەلە دەردو بەلامان گرتۇرۇتە

ها چند هه‌وات دا وه گیج بی پهی
بمری و بنالی گیان تسلیم نه کهی^(۱)

تازه وارگه‌ی عهشق مه‌نzel که‌رده‌نی
هه‌وه‌سیای هاژه‌ی باز ده‌رده‌نی^(۲)

خوسوس به و جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی مه‌هجووری
که‌فته‌نی نه پیج رای دوه‌ی دوری^(۳)

هوشت نه توی کاخ ده‌ماخ فیراره‌ن
وه‌رنج خیزه‌ن قاتیل دیاره‌ن^(۴)

کن بتو چون خه‌ده‌نگ ناز هه‌وا ده‌رۆ
هه‌ریه‌ند بزانی جه‌وپه‌ر بويه‌رۆ؟^(۵)

خومان و له سه‌رچاوه‌ی ثاوی حه‌يات ثاومان خواردووه‌ته‌وه، که‌واته تو شوین خه‌یالی
خاو که‌وتووی که نه‌ته‌وهی بمری، وه تیمه به مرگ رزگارمان نابین لهم ژیانه‌ی تیستانامان.

(۱) هه‌وات دا: فره‌دت دا. گیج بی پهی: گیزی بی بن.

(۲) وارگه: هه‌وارگه. هه‌وه‌سیا: حه‌په‌ساو. واته: بیویه‌که‌وتوویته په‌له‌قاژه چونکه تازه
هه‌وارگه‌ی عه‌شقت کردووه به مه‌نzel و حه‌په‌ساوی له هاژه‌ی بالی ده‌ردو مه‌ینه‌ت.

(۳) که‌فته‌نی: که‌وتوویته. واته: به تاییه‌تی بهم له‌شته‌ته‌وه که نه‌خوژشی ده‌ردي دور
که‌وتنه‌وهی دزسته، ریت که‌وتوویته قه‌مج و پیچی رنگای تم داگرتووی دوری. له
هه‌ندئ تو سخه‌دا له جیاتی «مه‌هجووری» نووسراوه «رنه‌نجووری» واته: مه‌ینه‌تباری، وه
له جیاتی «دوه‌ی» نووسراوه «ده‌رده‌ی» واته: لوفه‌دار.

(۴) نه‌تو: له‌ناو. کاخ: بالله‌خانه. واته: له بهر نه‌وه که تازه دلداری و حه‌په‌ساوی، فام و
تی گه‌یشتنت بالله‌خانه‌ی میشکیان به‌جنی هیشتتووه، نه‌گیناچ خیزه‌تله نه‌لیئی قاتله‌کم دیار
نیه، دیاره کنی‌یه، دزسته چالاکه ده‌س راسته که‌ی خومانه که هه‌مورمان نه‌ی ناسین... .

(۵) هه‌وا ده‌رۆ: فری‌دا. بويه‌رۆ: تی‌په‌ری. واته: کن بی غه‌یره‌ز نه‌و هه‌ر که تیری نازی
ته‌قاند نه‌وه‌نده بزانی له دیوی نیشانه که‌وه ده‌رچی؟

کن بتو به و جه مین نه زا که ت چون گول
خه بمهش هور بدانه پای دهشت دل؟^(۱)

کن بتو پیکو دل زام نه سره فته ش
یه کیو کوشته ش، تید ئه و زه مین که فته ش؟^(۲)

ئه رستگاریت جه و ده رد ئومیده ن
ده اوی خه لاسی و تهدبیرت ئیده ن^(۳)

مه بتو وخت سه خت زامان ئاوه ردت
ره ماو پهله پهله هرد و هرد که ردت^(۴)

پهی چیش تا ئیسه لیت مه علوم نیهن
سنه ياد جه واکوز دریغش نیهن^(۵)

بهلام يه رویه ئیتیدای مه شقەن
خیلاف شیوه ئی تاویا ئاشقەن^(۶)

(۱) خه بمه: ختیوهت، دهوار. پا: بنار. واته: کن بتن لوه بولواوه به و ناوجاوه وه ک گول
ناسکه يوه له بناري دهشتى دلى عاشقانا دهوار هه لدا؟

(۲) پیکو: بیتکی، نه سره فته: نه سرو توو. يه کیو: يه کیک. واته: کن بتن لوه زیاتر دلى برینداره
زام نه سره توووه کهی خۆی بدانه بهر تیر، وه يه کیک بکوزئ و يه کینکی تر بدانه عەرز؟

(۳) رستگاری: رزگار بون. ئیده ن: ئەمە يه. مەعنای ئەم شیعرەو شیعرى دوايی پیتکەوە دى.

(۴) مه بتن: نابى. ره ما: راکردن. واته: ئەگۈر بە تمای لوه ده رد کردن، چونكە تا تۆز زیاتر را بکەيت خوتىت
بکەيت و پهله پهله بکەويتە هرد و هرد کردن، زورتر لى ئەرژى و ئەمېش شۇنىن پىت هەل ئەگرى و ئەت دۆزىتە وھو تىرىنکى ترت پىيە
ئەنى، بهلام ئەگەر لە شۇنى خۆتا بکەوي و ائەزانى مەردوویت و وازت لى دىنى. له
ھەندى نوسخە دالە جىاتى «مه بتو» نۇو سراوە «نه بتو» واته: نابى.

(۵) واکوز: دىسانە وھو كوشتنە وھ. واته: بۆچى تا ئىستا نەت زانیوھ کە راوجى درىغى ناكا لە
دۇوبارە كردنە وھى كوشتنى نەچىر؟

(۶) يه: ئەمە. رویه: نۇسۇول. تاويا: تواوه. واته: بهلام ئەم پىن ناخوش بونى زامى
لەلە

ده خیل سه ر سه خت بهر هه ر بکه ر بازی
نازی دل سه رد بو جه تیرئندازی^(۱)

نه دله پر زهوق کونه نه چیردا
های لهزه ت دارو تیر و شون تیردا^(۲)

..... ————— · · ·

[۳]

دل، راگه که^(۳)

دل، راگه که خه یلن تاريکهن
پرده که سه ختن، خه یلن باريکهن^(۴)

سارای هيدايه تاريک مه وينون
رای نه جات يه کجارت باريک مه وينون^(۵)

۱۳۵

دؤست و به دواى دورمانا گه رانه، ره وشتى نهوانه يه که تازه فيرى دلدارى بون و هيستا تيا
قال نه بون، و له گه دل شتيوه یه و که سانه دا يه ک ناكه وئ که له عه شقا تواونه تمه.

(۱) بازی: ياری و گائته. نازی: نایه لی. مه عنای ئەم شيعره به سراوه به شيعري دوايى يموده.

(۲) لهزه ت دارو: به لهزه ته. شون: دواى. واته: ده خيلت بىم هر سه خت و كه لله ره ق
به و بو خوت يارى يك، و مه يه ل دؤست دلى سارد بيتمه له تير هاویشن، چونکه له
دلی پر زهوقى کونه عاشقا زور شتىكى خوش و به لهزه ته يار يه ک له دواى يه ک تيرى پتوه
بنى. مه بسى نه و يه دلدارى قال بو هه تا زور تر نازار بچىرى له ياره وه زياتر لهزه تى پى
ئه گات.

[۴]

(۳) مهوله‌وی لەم قەسىدە دالۆمەی خۆى ئەكاو سامى رۆزى قيامەت دىنىتەوە بەرچاو، وە
خۆى بانگ ئەكا بۆ خوابەرنى و بەندەگى راست.

(۴) راگه که: رىگاکەت، مەبەس گۈزىتى کە رىگايە بۆ قيامەت. خه یلن: گەلەك.
پرده که: مەبەس پردى سيراتە. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «خه یلن» ئى دووهەم
نووسراوه: «يە كجارت».

(۵) سارا: سە حرا، دەشت. هيدايه ت: رى بە دەركردن. مه وينون: ئە بىنەم. لە ھەندى
نووسخەدا لە جياتى «يە كجارت» نووسراوه «يە كسەر».

چوْلَه چراوی په‌رئی ویت ساز ده
وه قمَد توانای ویت باربندی که‌ر^(۱)

ئه‌رگونا رای راس به‌رده‌نی جه‌ویر
شون پای کردار هام فه‌ردان هور گیر^(۲)

به‌ل له و دیواندا دیوانه‌ی سه‌رشیت
خه‌جاله‌تی به‌زم یاران نه‌یو پیت^(۳)

باری ئه‌ر غه‌فله‌ت دام ته‌نده‌ن نه ریت
نیه‌نی وه ته‌نگ شه‌رمه‌ساری ویت^(۴)

یاد ئه‌و سه‌روهه وه ده‌روون باوه‌ر
ئه‌ر واچان په‌نه‌ش نه‌و به‌زم مه‌حشه‌ر^(۵)

یه مه‌نسوب تون ئینه کرده‌شهن
چه‌نی توانای سه‌ر هورده‌رده‌شهن^(۶)

(۱) چوْلَه چراو: چرای بچکوْل، به قوتیله ئه‌لین. په‌رئی: بۆ. باربندی که‌ر: بار پیچه‌ره‌وه. واته: قوتیله‌یه‌ک په‌یدا‌که بز خوت و ئه‌وه‌نده‌ی پیت ئه‌کرئ کوْل و بار

پیچه‌ره‌وه. مه‌به‌سی له خوت ثاماده‌کردن بز نه‌و دنیا.

(۲) گونا: گوناه. واته: ئه‌گه‌ر گوناح رئی راستی له یاد بردووته‌وه شوین پیتی کرده‌وهی باشی هاوری‌یان هه‌ل گره.

(۳) به‌ل: به‌لکو. نه‌یو: نه‌یه‌ت. پیت: بۆت. واته: به‌لکو له دیوانی رۆزی حیساب‌دا، هه‌ی دیوانه‌ی سه‌رشیت، له‌کوری به‌زم و رابواردنی یاراندا خه‌جاله‌تی نه‌یه‌ت به سه‌رتا.

(۴) باری: له سووره‌تیکا. دام: داو. ته‌نده‌ن: ته‌نیوه‌ته‌وه. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و دوو شیعری پاشه‌وه پیکه‌وه دئ.

(۵) باوه‌ر: بینه. واچان: بلین. په‌نه‌ش: پیتی. نه‌و: لهو.

(۶) یه: ئه‌مه. ئینه: ئه‌مه. هورده‌رده: هه‌ل بیین. واته: وه ئه‌گه‌ر له سووره‌تیکا بین ئاگایی و قیامه‌ت له بیز چوونه‌وه دوای له ریتا ته‌ندووه و توش به ته‌نگی شه‌رمزاربی خوت‌وه نیت، هه‌ر هیچ نه‌بین ئه‌وه بینه یادی خوت که له رۆزی مه‌حشه‌را به پیغمه‌بر بلین ئه‌مه سه‌ر به تؤیه که‌چی ئه‌وه کرده‌وه بینه.

ئه‌و بس شه‌رمه‌وه مدیۆ به وهردا
من مشیۆ کام خاک‌که رروون وه سه‌ردا^(۱)

ئیسه موینی چیش په‌نهم ئامان
هانا هاواره‌ن های نه‌ی چی ئامان^(۲)

جفت مه‌عسیه‌ت، جه تاعه‌ت تاقم
روو سیای مه‌جليس جه‌رگه‌ی عوشاقم^(۳)

بینای وجودم خه‌جله‌ت ئه‌ساسه‌ن
بـه‌ختم موخالیف، نامه‌دیم راسه‌ن^(۴)

«صبا»‌ی هـنـاسـهـمـ نـهـ دـهـ روـوـونـ سـهـ تـهـرـزـ
کـهـ رـهـدـهـنـ کـلـپـهـیـ نـارـ ئـیـراـهـیـمـیـ بـهـرـزـ^(۵)

پـهـنـجـهـتـ بـهـ وـهـ غـمـهـیـ بـیـنـ وـهـ تـیـنـهـ وـهـ
باـوـهـرـ ئـهـیـ بـهـیـ بـهـیـ وـهـ حـمـزـینـهـ وـهـ^(۶)

(۱) مدیۆ: ئەروانی. به وهردا: به بردەمی خۆبای. مشیۆ: ئەشىن. واته: ئەو کاته ئەو له شەرمانا سەر دائەنەتەتىنى، جا ئەبىن من خاکى كوي بىكم به سەرى خۆما.

(۲) موینى: ئەبىنى. واته: ئىستا ئەبىنى چىم به سەر ھاتوو، هاوار ھەی شىمىشال ئەن بىگەرە فريام.

(۳) جفت: جووت. مه‌عسیه‌ت: گوناه. واته: لەگەل تاوانا بىوم به ھاو جووت و تاك كەتوووم له خوا پەرسى و رووپەشى كۆپى ئەنجومەنى دلداران بىوم.

(۴) موخالیف: پىچەوانە. نامه‌دى: بۇ نەھاتن. واته: بىنچىنە بىونم له سەر خەجالتى دامەزراوه و بـهـختـمـ يـارـنـيـ وـهـ گـيـهـتـيمـهـ.

(۵) «صبا»: باي بەيانى. نار ئىراھىمى: ئاڭرى بە تىنى وەك ئەوهى نەمروود كردىھە وە ئىراھىمى تى فېرى دا. واته: هـنـاسـهـىـ وـەـكـ بـاـيـ سـهـ بـاـ بـهـ تـهـۋـىـمـ بـهـ هـەـزـارـ جـۆـرـ كـلـپـهـىـ نـاـگـرـىـ بـهـ تـىـنـىـ دـهـ روـوـنـمـىـ بـهـرـزـ كـرـدـەـوـهـ.

(۶) باوھرە: بىئە. واته: كاکەي نەی چى پەنچە بخەرە سەر نەيە كەت و دەمى پىوه نى و بە ئاوازە بىرزو بە هېزە كەت بە خەفەتىبارى يەوه ئەم شىعرەم بۇ بللى.

سەھلن من روو زەرد سەر نەۋەنەن
ئای مايەی تەسىد يەغەمەرنان^(۱)

..... — ● —

[۴]

دل دیار نېن

دل دیار نېن ھای نەكەردەبۇ
وە خزمەت ئازىز تەشىف بەردەبۇ^(۲)
جەو دما من داد وە لای كى بەرروون
نا بەلەد تەنیا را چۈن دەركەرروون^(۳)
پاي دل سفتى دەرد سەر ھەردان سەختەن
وېت يَاونەوە ھای نەسىم وەختەن^(۴)
بکيان پەرى من دل ئەو دماوه
وېت، وېت ئاسايى بشۇ وە راوه^(۵)

(۱) سەر نە وەرنان: سەر دانەوبوم. واتە: قەيدى نىيە من خۆم روو زەردم و سەرم دانەواندۇوە، بەلام ئاخ بۇوم بە مايەی زەحەمت كىشانى پىتەمبەر «درودى خوايلى بىن».

[۴]

(۲) نەكەردەبۇ: نەيى كىردىن، ناشىن.

(۳) جەوداما: لەمەوياش. بەرروون: بەرم. را: رى. وەركەرروون: دەركەم. واتە: دلەكەم شارەزاي رىنگاي مالىي ياربۇو، كە ئەمۇم لەكىس چوو ئىتىر من تەنیا چۈن رى دەركەم.

(۴) سفتە: سووتاوا. يَاونەوە: بىگەيەنەرەوە. واتە: پىنى دلەم بە ئاگرى دەرد سووتاوه و سەر ھەر دەكائىش سەختەن ناتوانى پىايابىدا بىرا. دەسا نەسىم دەسم دامىنت وەختىھەتى خۆت بىگەيەنەرەوە لام.

(۵) بکيان: بىنېرە. بشۇ: بىرق. واتە: دلەكەم بۇ بىگىرەوە دواوه و خۆبىشت خۆت ئاسايى بە رى خۆتا بىرق... .

مسپارووت وه دهس کزه‌ی تاسه‌ی ویم
وه دووی گیجه‌لوقول سوب ههناسه‌ی ویم^(۱)

چون یاوای وه لای بالا عه رعه رتهرز
په‌رساش جواو دهه وه زایه‌له‌ی به‌رزا^(۲)

گلاراوش بی چهنه‌ی ئیش چهم
مه‌وات و مه‌ورد خه وه کووزه‌ی خه^(۳)

چهم جه ئیش دهرد مه‌حرومی پالات
نمەنماۆ عه کس خه‌یال بالات^(۴)

په‌رده‌ی لیلایی گرتەن دوو دیده
خه‌لوه‌تەن سا بۆ هه‌ی به‌رگوزیده^(۵)

دیده‌م تاو سه‌یل هووناوان و‌ه‌ردا
ها ا او به ده‌ردا ئاما جه سه‌ردا^(۶)

(۱) مسپارووت: ئەت سپیرم. واته: ئەت سپیرم بەکزه‌ی بىر كردن‌وهو تاسه‌م بۆ يار، وه ئەت ده‌مە ده‌سی گەردەلوقولی ههناسه‌ی بەيانیانم.

(۲) چون: که. یاوای: گەيشتى. په‌رساش: پرسى. مەعنای ئەم شىعره دوو شىعري دواىي پىكە وه دى.

(۳) مه‌ورد: ئەی خوارد. کووزه: گۆزه.

(۴) نمەنماۆ: نانوتىنى. واته: كە گەيشتىتە لای ئەو بالا بەرزه و هه‌والى منى لىپ پرسىت، بە دەنگى بەرز هاوار بکە و ورامى بەرده‌وھ بلىنى لە بەر چاوشىشە گلاراوى پى كە‌و‌تبوو، گۆزه‌ی خه و مەيىنتى نابوو بە سەرىه‌وھ ئەی خوارد وھ و ئەی ووت چاوم لە تاو ئىشى دوورى تۆزى كە‌و‌شە‌كانت وتنەی خه‌یالى بالاتى تىا دەرناكە‌وئى.

(۵) گرتەن گرتۇوھ. بۆ: و‌ه‌رە. بەرگوزىدە: هەلبىزاردە. واته: په‌رده‌ی لیلایی هاتووھ بە سەر چاوه‌كانما، فرسەتە ئازىز و‌ه‌رە كەس لەۋى نىھ.

(۶) و‌ه‌ردا: بەردا. واته: چاوه‌كانم لافاوى بە تاوى خوتىناو‌يان بەردا، ئەوه‌تا ئاولە سەرھوھ هاتولە دەرگاوه دەرچوو.

دل بنهند جوش گهرم خهمان دان پئی دا
سنهمنده رانهش مهگیرو تئی دا^(۱)

فیدات بوون نازیز جهمن پهرهی گول
دووریت کارئ کهرد نانه چهم، ئید دل^(۲)

حال چینه تهنگ ته نینه پیم ئامان
قەدم رهنجه کەر ئامان سەد ئامان^(۳)

چون جهسته خهسته مهینه تان مایه
بەلکم دیده و دل نەشان و زایه^(۴)

دیده سورمه تۆز پالاکه ناسەن
دل جای دەردتەن مەنده يشا خاسەن^(۵)

..... —————

(۱) پىدا: پىايا. سەمنەندر: پەلەوەرئىكە ئەلین لە ناو ئاگرا هېلىكە ئەكا. مەگىرۇ: ئەگرى.

واتە: جوشى گەرمای خەم و خەفت ئەنەندر داۋىبە دەلما، وتاى لىنى ھاتۇوه سەمنەندر كردوویبە بەھىلانەي خۆزى. لە ھەندى ئوسخىدا لە جياتى «پىدا» و «تىدا» نووسراوه «پىشدا» و «تىشدا» و لە جياتى «لانەش» نووسراوه «لانە».

(۲) ئانە: ئەو. واتە: نازىزە ناوجاۋ وەك گولە كەم، بە قورباتن بىم، دوورىت کارتىكى لىنى كردىم ئەو حالى دل و دیده مە كە ئەي بىنى.

(۳) چينه: لەمە. رهنجە كەر: ئەزىزەت بىدە. واتە: گىيانە دەسم دامىتىت ھەرگىز وەزعم لەمە ناخوش تر نابى، ئەزىزەت قاچى خۆت بىدە وەرە لام.

(۴) نەشان: نەچن. زايى: «ضايىع»، فەوتاۋ. واتە: بەلکم دیده و دلىشىم نەفەوتىن وەك لەشى نەخوشىم فۇتاڭە بۇوۇبوو بە مايدى خەم و خەفت بۆم.

(۵) سورەمە: كله. مەنەنەيشا: مانەوەيان. واتە: چاوم تۆزى كەوشە كانى تۆز ئەناسى و كردوویبە بەكلە بېخۆزى، دلىشىم جىنگاى دەردو بەلائى تۆزى، لەبر ئەو مانەوەيان چاكتە.

[۵]

دەرمان زامان^(۱)

دەرمان زامان دەردە کەی کارىم
 ھامپاز نالە شەوان بىتدارىم
 راحەتى جەستە مەينەت بارە كەم
 تەسکىنى دلەي پېرىجە خارە كەم
 نامەو ھەدىھى دۆسانەت يَاوا
 تەسىدەت كېشا خەيلى مال ئاوا
 رەويىھى بوزورگىت وە جا ئاوه رەدن
 غەربىب نەوازىت وە پېشە كەرەدن
 بەلام بىنایيم، مەن دۆس گىيانىم
 نەك چون بى شەرتان نانى و زوبانى^(۲)
 دلەم وە مۆبەت مەيل تۆ شادەن
 ئەي تەعاروفە جە لام زىادەن^(۳)
 خوسوس من سەرعى و لىيەو وىيەل تۆم
 سەودايى خەمبار ئەراگىل تۆم^(۴)

[۶]

(۱) مهوله‌وی ئەم غەزەلەی بۆ دۆستىتىكى نۇرسىيە كە دىيارى يەكى بۆي ناردېرۇ، دوورىش نىھ ئە دۆستە شىخى تەوتلە بۈۋىن.

(۲) بىنایيم: ئەي رووناكى چاوم. نانى و زوبانى: ئە دۆستە يە كە ھەر بە زمان، وە بە ھىوابى وەرگرتىنى دەسکەوتىك دۆستت بىن.

(۳) مۆبەت: محبت، خۆشەوىستى. تەعارف: خۆ ناساندىن، مەبەسى دىيارى ناردەن.

(۴) سەرعى: فىن دار. لىيەو: كەف چەرتىن. ئەراگىل: بە دواداگەراو، لە بىنچىتەدا دوو وشە يە «ئەرا» واتە «بۇ» وە «گىل». لە ھەندى نوسخەدا نىوهى دووهەمى ئەم شىعرە بەم جۆرە نۇرسراوه:

پهی تو خاترم پر نیش و خارهنه
پهی تو زینده گیم چون ژار مارهنه^(۱)

دروونم دایم جه هوون کهیل توون
حهیاتم وه شهوق ههوای مهیل توون^(۲)

هرگا دیم وه چهم شیوهی بالاکهت
بؤسام خاک پاوگهرد بالاکهت^(۳)

ئانه گرد مایهی کامه رانی مهن
ئانه گرد وشی و شادمانی مهن^(۴)

وهر نه ئیسه من هوون دل و هرده
قامهت سنهنگی بار خهمان خهم که رده^(۵)

دروون وه مهودای دووریت بیهند ریش
ههی خاکم وه سهروقاتم پهی چیش^(۶)

.....—————

سهودای نه راگیل له عل لیل تومن

واهه: نه خوش که وتووی گه رام به دوای له علی لیلی لیوی تودا.

(۱) خاتر: دل. نیش: نیش. زینده گی: زیان.

(۲) هوون: خوین. کهیل: پر. ههوا: نارهزوو.

(۳) گا: کات. بؤسام: ماچم کرد.

(۴) ئانه: ئوه. گرد: ههمو. وشی: خوشی.

(۵) وهرنه: نه گینا. ورده: خواردوو. خهم: چهماوه. معنای نهم شیعره له گه ل شیعری
دوايی دادی.

(۶) مهودا: تیغ. ریش: بریندار. سهوقات: دیاري. واهه: نه گینا تیسته من که خوینی دلی
خوم نه خوم و باری قورسی خهم و مهینهت پشتمنی چه ماندووه ته وه و دهروونم به تیغی
تیزی دووریت بریندار بووه، ههی قورم به سه دیاریم بز چیه؟

[۶]

دله، وهردهی نهفس^(۱)

دله، وهردهی نهفس گوناه ثاوه‌رده
سیفهت نهرووی زات وه په‌رده که‌رده^(۲)

جه رهووی بی شه‌رمی په‌ردهت درده‌وه
هیچ نه‌ویت وه ته‌نگ ئه‌ودیم په‌رده‌وه^(۳)

سنه‌تاری لاو دا وه يانه‌ته‌دا
که‌ریمی شوومی وه شانه‌ته‌دا^(۴)

کردم وه عامی ره‌حمه‌ته‌که‌ی ویش
واده‌ی بسزم گه‌رم خزمه‌ته‌که‌ی ویش^(۵)

[۶]

(۱) مهوله‌وی لهم قه‌سیده‌دا له‌گه‌ل دلی خوی ئه‌دوی و تانه‌ی لئه‌دا.

(۲) وهرده: خوراو. ثاوه‌رده: هیناو. واته: ئه‌ی دله که نهفسی گوناهبار خواردوویتی، وه سیفه‌تی خوات کردوووه به په‌رده به رهووی زاتیه‌وه. مه‌به‌سی ئه‌وه‌یه که سیفه‌تی «به‌خشنه‌نده‌بی خوا»ت کردوووه به قه‌لغان، وه بهو بیانووه‌وه خوات له بهر چاوی خوت لا بردووه‌وه دهست کردوووه به گوناچ کردن.

(۳) دره‌ده‌وه: دادری. نه‌ویت: نه‌بوویت. ئه‌دیم: ئه‌دیو. واته: له‌بهر بی شه‌رمی و بی عاری خوت په‌رده‌ی حه‌بات له سه‌ر رهووی خوت لا دا، وه هیچ به ته‌نگی ئه و خواوه نه‌بووی که واله‌و دیوی په‌رده‌ی غه‌بیه‌وه، وه به هه‌موو شتیکت نه‌زانی. یان: نه‌بووی به ته‌نگی ئه‌وه‌وه که لهو دیوی په‌رده‌ی حه‌باوه خوت هه‌ی که هه‌موو گیانت گوناچه‌و عالم پیت نه‌زانی.

(۴) لاو: لافاو. شانه: شان. واته: یاخوا به‌خشنه‌نده‌بی خوا لافاو بیتني به سه‌ر ماله‌که تاو نه‌گه‌تی بدا به شاتا.

(۵) عامی: هه‌موو که‌س گره‌وه. ویش: خوی. معنای ئه‌م شیعره به سراوه به شیعری دوایی به‌وه.

ویهرد، نهزاناش سیوای ئهو هنهنى
ئاخ زانایي ئهو چیش کەرى چەنى^(۱)

نهو دەمدا جە ياد كردهى ویهردەم
جە حالت سەخت وە دۆزەخ بەردهم^(۲)

ھەر دەلەلت چیش مەلەتىۋەن
ھەر لوتفيش پەريم خەجالەتىۋەن^(۳)

ھەواي وەش نەسىم وەسلىٰ و حوزوورى
سەمومەن پەريم چۈن شنۇي دوورى^(۴)

ھاي نايىن نايىن، سوتىپ مەقامى
مۇغەننى تەرزى، ساقى ياجامى^(۵)

تا دەماخ نەي بەزم نەشەپىن سانو
مانق، تائەبەد وە جىيا مانق^(۶)

(۱) ویهرد: بورود. هنهنى: هەيت. واتە: وافەر زمان كردىڭ كاتى بەزمى گەرمى بە حوزوورى خواگە يېشىندا ئەو بە رەحىمەتى فراوانى خوى لىت بورودو لەو بەولۇوه كەس نەزانى توھەيت، باشە خۆ خوا خۆي پىت نەزانى، ئەي لە حوزوورى ئەوا چۈن رووت دى سەر بەزركەيتەوە.

(۲) نۇ: لە. مەعناي ئەم شىعرە دوو شىعە دوايى پېتكەوە دى.

(۳) دەلالەت: دل دانەوە.

(۴) سەمومۇم: باي سەبۇون. واتە: لەو كاتەدا كە بىر ئەكەمەوە لە كردهوەي رابردووم و لەو وەزۇھە ناخۇشەم كە ئەبىن بە ھۆي چۈونە دۆزەخىم، ئا لەو كاتەدا ھەر دل دانەوە يەكم لەلايەنلى خوايى گەورەوە ھۆي شەرمەزارى يە كە بۆم، وە ھەر لوتفيتىكى خوالە لە گەلەم ئەبىن بە مايەي خەجالەتى بۆم، وە ھەواي خۆشى بە خزمەت گەيشتن وەك باي سەبۇون وايە بۆم لەشم ئەسووتىنى، چۈنكە خۆم بە شايابانى ئەو بە خزمەت گەيشتن و لوتە دل دانەوە يە نازانم.

(۵) نايىن: نەيژەن.

(۶) سانق: وەربىگىرى. مانق: بىمېنېتەوە. مانق: ئەمېنېتەوە. مەعناي ئەم شىعرە دوو شىعە دوايى پېتكەوە دى.

شنوش نهی دهمدا، نهی دلهی تهندگا
ریشه‌ی ویر غهیر بدؤ وه همدا
بهل دلهی چهند سال نیتیزاره کهش
لهزه‌تی بهرو جه دیداره کهش^(۱)

[۷]

دله پر چینهن^(۲)

دله پر چینهن پیشانی شهوقت
پوس مهردهن وه بان روخسار زهوقت^(۳)
شادیت موافقی ثازیش مهردهن
کهيفه کهت ماچی لهیلش گوم کهردنه^(۴)
گومانم وهی رهنگ زامت نهسره وتهن
کوچ خیل خانه‌ی «نه محمد» دور که وتهن^(۵)

(۱) بهرو: ببا. واته: بز نهوهی ده ماخم نهشه به کی والدم بزمه و هرگری، تا «نه بهد» به ته‌نیا نه مینیته وه، هر بمینیته وه و شنه‌ی نه و بزمه ریشه‌ی داری بیرکردن وه له غهیری خوا له دلی خهفه تبارما همل که‌نی و نهی هیلیته وه، تا دله چهند سال چاوه‌پوانی کردووه که‌م لهزه‌تی و هر بگری له دیداری خوا رووی بین چاوی پن بکه‌وئی.

[۷]

(۲) مهولوی نهم قه‌سیده‌یهی به بزنه‌ی کوچ کردنی نه محمد به گی برای حمه پاشای جافه‌وه و توهه که چووه بز مهربان بز هاوینه خوری.

(۳) پر چینهن: پره له چرچ و لوح. پیشانی: ناچاوان. پوس: پیست. واته: نهی دل ناچاوانی شهوقت لوزچی زوری تی که و توهه، وه پیستی رووت و شک بروه و توهه به سه‌ر ده‌م و چاوی ناره‌زووتا، مه‌ب‌س له خهفه تباری‌یه.

(۴) موافقی، ماچی: نه‌لیت. له ههندی نوسخه‌دا نیوه‌ی شیعري دووه‌ه‌می نهم شیعره بهم جزره نووسراوه: که‌یفت موافقی لهیلش کوچ که‌ردنه.

(۵) گومانم: واگومان نه‌بهم. نه‌سره و توهه: نه‌سره و توهه. واته: وا بزانم بزیه وا زامت ناسره‌وهی چونکه بنهو بارگه‌ی نه محمد به گ دور که و توهه توهه.

نهواتم دخیل ثامان سه دثامان
ویت مدهدر وه مهیل نه توول نه مامان^(۱)

وهس وه ته مای وه سل مه زاقت شاد بو
زار مار دهرد دووریت وه یاد بو^(۲)

نه زنه فتی چه نهم سه د جار دادم که رد
ئیسه های گه ردش گه رد دون چه پ گه رد^(۳)

وه تای قلماسک تنبای سه ردی مهیل
نه و هوردا پهی حهی، تو پهی کوی دوجهیل^(۴)

سا خاسهن ئه مجار شووم سیا به خت
تو ئالوودهی دهرد، من زامان سه خت^(۵)

ساقی گه رد کوچ یاران دیاره
هاومالان په ریم نه ئینتیزازه^(۶)

(۱) نهواتم: نهموت. ویت مدهدر: خوت مدهد. معنای ئه شیعره و سین شیعری دوایی پیکه وه دئ.

(۲) وهس: بهس. مه زاقت: چه شتن، مه بهس له دله.

(۳) نه زنه فتی: نه ت بیست. چه نهم: لیم.

(۴) قلماسک: قزچه قانی. تبا: ته نراو. هوردا: هه لدا. حهی: خیله کهی لهیل. دوجهیل: شوئنه کهی مه جنوون. واته: چه نند ده سه و دامیت بیوم که خوت نه خهیته داوی خوش ویستی بالا بدرزانه وه، چه ندم بین و تی دلت به وه سلیان خوش مه که و زاری ماری دووریت له یاد بیی، که چی هه رجه ند دادم کرد گوئت نه دایه، وا تیستا گه رد دون وه ک بمرد خستنیه ناو قزچه قانی له که مه یلی ته نراو و هر یه کهی فری دانه شوئنیک که به زه حمهت بتوانن بگنه وه یه ک.

(۵) سیا به خت: چاره رهش. ئالووده: گرفتار. واته: جا چاکت کرد ئه دله شوومی چاره رهش خوت گرفتاری ده دو منیشت گیرؤدھی برینی نابار کرد.

(۶) په ریم: بیوم. مهوله وی لم شیعره وه رووی قسه له دلیه وه ور ئه گیز ته سه ر ساقی، وه داوای لئ کا بگاهه فریای. معنای ئه شیعره به سراوه به شیعری دوایی یه وه.

من خو ته‌نیا مآل، وامه‌نده‌ی دل ته‌نگ
بئ که‌س، بار سه‌نگی، پای باره‌به‌ر له‌نگ^(۱)

مه‌رتو و هه‌ی هه‌ی نه‌شنه‌ی جام مه‌ی
نه‌ی رای پله‌ی سه‌خت فه‌ریاد ره‌سیم که‌ی

سا پیم ده‌ر جامی منیج چون یاران
هه‌ی که‌روون ئه‌و کوچ تا سه‌ر هه‌واران^(۲)

..... — ● —

[۸]

دله چهند مه‌ستیت^(۳)

دله چهند مه‌ستیت جم بی نه سه‌ردا
چهند کار ثاروت وسته و روی فه‌ردا^(۴)

(۱) وامه‌نده: داماو. باره‌به‌ر: ولاخ. له‌نگ: شمل.

(۲) منیج: منیش. که‌روون: بکم. ئه‌و: له. واته: ساقی، ئه‌وه‌تا توزی کاروانی یاران دیاره و چاوه‌ریم ئه‌کهن، منیش ته‌نیا مآل ماومه‌ته‌وه به دل ته‌نگی یوه، که‌سم نیه‌و کوچ و بارم قورسه و پیشی و لاخه که‌یشم شله، که ئه‌مه ئه‌و په‌ری داماوی یه... جا له وه‌زعيکی وا ناخوش‌شا مه‌گه‌ر تز به نه‌شنه‌ی جامی مه‌یه که‌ت که وه‌ک هۆره‌ی کوچ کردوو وايه - لم پله رئی سه‌خته‌دابگه‌یته فریام، سا بزخوا پیالله‌یه‌ک مه‌یم بدهرئ با منیش وه‌ک یاران ده‌س که‌م به هۆره‌کردن و بخورپه کوچ و باره که‌م و بزق تا نه‌گمه سه‌ر هه‌واره کان. مهوله‌وی لم شیعرانه‌ی دا هۆره‌ی کاروانی شویه‌اندووه به مه‌ی له‌وه‌دا که وه‌ک چون مه‌ی یارمه‌تی خه‌فه‌تبار ئه‌دا بز ناسان کردنی مه‌ینه‌ته که‌ی، هۆره‌بیش یارمه‌تی کاروانی ئه‌دا له بزی رېگاو‌گه یشتنه جى‌دا.

[۸]

(۳) مله‌وی لم قه‌سیده‌شا هه‌ر به سه‌ر نه‌فسی خوی دا دیت و لزم‌هه‌ی ئه‌کاو له خوا ئه‌پار‌نتمه‌وه که لیئی بیبوری.

(۴) ئارق: ئه‌مرق. وسته: خسته‌وه. واته: ئه‌ی دل چهند مه‌ستی کۆبۈوه‌ته‌وه له سه‌ر تاو چه‌ند ئیشی ئه‌مرق‌وت ئەخه‌یته سبې‌ینى. له هەندى نوسخه‌دا له جیاتى «چه‌ند» نووسراوه «یه‌ند» واته: ئه‌مه‌نده.

شـهـرـتـیـومـ نـیـهـنـ جـهـ بـیـ شـهـرـتـیـ توـ
 روـوـ سـیـاـیـ تـوـبـهـیـ سـهـدـ فـهـرـدـانـهـ بـوـ^(۱)

نـهـکـهـفتـیـ ئـهـوـ رـاـ پـهـیـ حـهـقـ پـهـرـسـتـیـ
 تـاـ بـیـ وـهـ هـمـتـایـ مـهـسـتـیـ پـایـ سـتـیـ^(۲)

پـیـرـیـ حـهـلـقـهـ سـانـ خـمـ پـهـنـهـمـ وـهـرـدـهـنـ
 پـهـیـ دـهـرـگـایـ عـهـدـمـ ئـامـادـمـ کـهـرـدـهـنـ^(۳)

سـهـرـوـهـخـتـ ئـهـدـایـ ئـهـمـانـهـ تمـهـنـ
 نـهـشـرـ سـیـاهـهـیـ خـیـانـهـ تمـهـنـ^(۴)

موـغـهـنـنـیـ ،ـ تـهـ نـخـوـایـ منـ وـهـ نـهـوـایـ
 وـهـیـ چـهـنـدـ فـهـرـدـهـوـ هـوـرـدـهـرـ سـهـدـایـ^(۵)

یـاـ رـهـبـیـ نـهـیـ شـهـوـ تـارـیـکـهـیـ فـانـیـ
 هـهـرـ تـوـ وـهـ کـرـدـهـیـ بـهـدـیـمـ مـزـانـیـ^(۶)

(۱) شـهـرـتـیـومـ: شـهـرـتـیـکـمـ. وـاتـهـ: بـهـ هـوـیـ بـیـ شـهـرـتـیـ توـوـهـ شـهـرـتـیـکـمـ نـیـهـ روـوـ رـهـشـیـ لـایـ
 تـوـبـهـیـ سـهـدـ سـبـهـ یـنـیـ نـهـبـوـیـ. مـهـبـهـسـیـ ئـهـوـهـیـ هـهـرـجـیـ شـهـرـتـ ئـهـ کـمـ کـهـ خـهـرـاـپـهـ نـهـکـهـوـ
 تـوـبـهـ لـهـ وـهـ خـرـاـپـانـهـ ئـهـکـمـ، بـوـ سـبـهـ یـنـیـ ئـهـوـ شـهـرـتـهـ ئـهـشـکـیـتـیـمـ وـهـ دـیـسـانـهـوـ تـوـبـهـ ئـهـکـمـهـوـهـوـ
 شـهـرـتـهـ کـمـ لـهـ حـوـزـوـورـیـ ئـهـوـ تـقـبـانـهـداـ روـوـ رـهـشـ ئـهـبـیـ.

(۲) نـهـکـهـفتـیـ ئـهـوـ رـاـ: نـهـکـهـوـتـهـ رـیـ. بـیـ: بـوـوـ. وـاتـهـ: نـهـکـهـوـتـهـ رـتـیـ حـهـقـ پـهـرـسـتـیـ تـاـ پـیـرـیـ
 بـوـ بـهـ هـاـوـرـیـ سـهـرـخـوـشـیـ یـهـ کـهـتـ وـکـهـلـکـتـ بـیـوـهـ نـهـماـ.

(۳) حـهـلـقـهـسـانـ: وـهـکـ ئـهـلـقـهـ. وـاتـهـ: پـیـرـیـ وـهـکـ ئـهـلـقـهـ چـهـمـانـدـوـوـمـیـهـتـوـهـوـ ئـامـادـهـیـ کـرـدـوـومـ
 بـمـکـوـتـیـ بـهـ دـهـرـگـایـ نـهـبـوـنـیـ دـاـ کـهـ گـوـرـهـ. چـهـنـدـ جـوـانـهـ لـیـرـهـداـ مـهـوـلـهـوـیـ ئـهـلـقـهـ وـهـ دـهـرـگـایـ
 خـسـتـوـهـتـهـ یـهـکـ، چـوـنـکـهـ ئـهـلـقـهـ بـهـ دـهـرـگـادـاـ ئـهـکـوـتـرـیـ.

(۴) ئـهـدـاـ: دـانـهـوـهـ. نـهـشـ: بـلـاوـکـرـدـنـهـوـهـ. سـیـاهـهـ: لـیـسـتـهـ.

(۵) تـهـنـخـواـ: لـهـ جـیـاتـیـ. نـهـواـ: ئـاـواـزـ. سـهـدـاـ: دـهـنـگـ.

(۶) وـاتـهـ: خـوـایـهـ لـهـ تـارـیـکـهـ شـهـوـهـیـ دـنـیـایـ فـانـیـ دـاـ هـهـرـ تـوـ شـارـهـزـایـ کـرـدـهـوـهـیـ خـرـاـپـیـ.

ئای سویح مەحشەر سەر ئەفگەنە وىم
 شەرمىنەدەي حوزوور خوداۋ بەندە وىم^(۱)
 بە رەحمەكەي ويٽ فەرد تەنیاي تاك
 بەشق مەشق عەشق دل پاكان پاڭ^(۲)
 بەو فەسل فىراق خاتىر پېر خاران
 بەو دىيائى دماي يەكترى ياران^(۳)
 ئەر سەد تاوانىم جە حەد ئەودەرەن
 دەفتەرم جە رووي وىم سىياتەرەن^(۴)
 تۆ بويەر جە من جە پېر ئىنسافى
 من روو زەردى وىم كافىيەن كافى^(۵)

..... — — —

[۹]

دلە تەب خالىت^(۶)

دلە تەب خالىت وە لىتو مەوينۇون
 حالات يەكجار پەشىۋ مەوينۇون^(۷)

(۱) سەر ئەفگەنە: سەرداخستۇ. وىم: خۆم.

(۲) بەشق: بۇ خاترى. واتە: ئەى خواي تاك و تەنیا سوئىندىت ئەدەم بە رەحمى خۆت، وە لەبىر خاترى مەشقى دلّدارى پاکى دلّپاكان... .

(۳) دىيا: چاۋ بە يەڭ كەوتەوه. دما: دوايى. واتە: خوايە سوئىندىت ئەدەم بە كاتى لە يەڭ جىابۇنەوهى دۆستە دل پېر درېكە كان، وە بە كاتى بە يەڭ كەيشتنەوهى لەمەن پاشيان.

(۴) ئەر سەد: هەرچەند. ئە دەرەن: بە دەرە.

(۵) بويەر: بىبورە. كافىيەن: بەسە. مەولەوی بە عادەتە كەي خۆى لەم قەسىدەدا چەند شىعرىتكى و تەوهە كە لە شوئىنى ترىشا و تبۇونى.

[۹]

(۶) مەولەوی لەم قەسىدەشا ھەر لە گەل نەفسى خۆى قىسە ئەكى.

(۷) دلە: ئەى دل. تەب خالىت: خالىتىن، ئەو زىتكانەيە بە سەر لىتى تادارەوه پەيدا ئەبن. مەعنائى ئەم شىعرە بە سراوە بە شىعرى دوايىيەوه.

کەردەنیش وە تەیر ھەلۇ ھۆش بەردە
ناکەردە کەردە، کەردە ناکەردە^(۱)

رجات، گا بەی دىـ، گا بەو دىمەدا
ھانە گەردەلۈول باد بىمەدا^(۲)

ھانە کەردەبۇت تۆ يەت کەردەبۇ
پېچ عەقىدەي وە دل بەردەبۇ^(۳)

پەي چىش ھەر كۆ وەسف وەش نىگارانەن
چەنى عەقىدەي دل ئەوگارانەن^(۴)

تۆ زەزەن چىشەن ئەويچ بەو تەورەن
ئەر مەيلەن، مەيلەن وەر جەورەن، جەورەن

ستارەي رجات ھەر دەم دارۋۇ سوو
دەماخ شاد، وە بۇي «و لا تَيَأسُوا»^(۵)

(۱) کەردەنیش: کردوویەتى. واتە: ئەى دل ئەبىنم وەك تادار زىتكەت بە سەر لىيەوەيدەو حالت يەكجار پەشىۋە، وە وەك بالدارى ھەلۇ فراندۇو ھۆشت لانەماوه و بە جۆرى سەرتلىنى تىڭ چۈوه ئەوهى نەت کردووە و ائەزانى کردووتە، وە ئەوهى کردووتە لە يادت چۈوهتەوە.

(۲) بەي دىيم: بەم دىيو، بىم: ترس. واتە: تەماي رەحىمەتى خوات كەوتۇوهتە بەر گەردەلۈلى باي ترس، وە وەك پۇوش تاۋىتك بەمدىرو تاۋىتك بەويوا ئەكمەسى. مەولەوى لەم شىعرەدا ئەويھىرى وردىي بەكار ھىتاوا چونكە مەرۆف خۆزى لە بەينى ترس و تەمادا ئەبىن، كەچى ئەم ھاتۇوه تەماكە خستۇوهتە بەينى ترس و تەما.

(۳) يەت: ئەمەت. پېچ: گىرى. مەعنائى ئەم شىعرە بەسراوە بە سى شىعرى پاشەوە.

(۴) ھەركۆز: لە ھەركۆز، وەش نىگار: جوان چاك. چەنى: لەگەل. ئەوگار: گرفتار.

(۵) ستارە: ئەستىرە. دارۇ: بىبىن. سوو: تىشك. «ولاتيأسوا»: بەشىتكە لە ئايەتىكى قورئانى مەعناكەي ئەوهىي: بىن تەما مەبن لە رەحىمەتى خوا. واتە: ئەى دل دەسم دامىتت نەكەي باوھەرت لەق بىبىن و گىرىنى تىڭ كەوىي، چونكە سىفەتى جوان چاكان بە پىنى باوھەرى

ویمه‌رد ویمه‌رد، همه‌ولنی پهی باقی
 ئه‌مجار يه ده‌رویش، يه نهی‌چی و ساقی^(۱)
 هوش وه سه‌دای ده‌ف، گوش وه نه‌وای نه‌ی
 ده‌س وه شیشه‌وه، لیو وه جام مهی
 سه‌فات جه‌فا دو وه قه‌فای هستی
 نوشان‌نوشت بز ده‌واچه‌ی مهستی^(۲)
 وه کرده وه فام ئه‌رگان‌اوهردهن
 باک نیهن وه فام وه باوه‌ر که‌ردهن^(۳)

..... ——————

۱۵۵

دلداره کانیانه پیان، نهوان گومانی چی‌یان پیان بهرن نه‌وایش بهو جوره نه‌بن، نه‌گهربه
 تمای خوش‌ویستی بن خوشیان نه‌وین، وه نه‌گهربه تمای سزا بن سزا‌یان نه‌دهن.

(۱) ویمه‌رد: به‌سر چوو. مه‌عنای ئه‌م شیعره دوو شیعری پاشه‌وه پیتکه‌وه دی.

(۲) دو: بدا. قه‌فای: پشتی مل. ده‌واچه: ده‌رمان. واته: نه‌وهی به‌سر چوو به سه‌رچوو،
 همه‌ولنی بز پاشماوه‌ی عورمت بده، نهوده ده‌ف ژه‌ن و شمشال لی ده‌رو مهی گیپر، نوشته‌ته
 له‌گه‌لیان، هوش بده به ده‌نگی ده‌ف و گوئی بدده‌ره ٹاوازی شمشال و شیشه‌ی مهی بگره به
 ده‌سته‌وه و جامی مهی بنی به لیوت‌وه، تا شادیت شه‌قازله‌یه‌ک بداله بنا ملی بیونو و
 ده‌رمانی مه‌ستی نوشی گیانت بیی و گیتیت له بیر بچیته‌وه.

(۳) واته: نه‌گهربه جار جار به‌کرده‌وه وه فام نه‌هینایته دی، قه‌بید ناکاو ترسم نیه، چونکه
 وه فام کردووه به باوه‌ری خوّم. ئه‌م شیعره نیشاره‌ته بز حه‌دیسی پیغه‌مبهربه که فه‌رموبه‌ته:
 «لا یَصُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ ذُنْبٌ» واته: له‌گه‌ل باوه‌ردا گوناح زیان ناگه‌یه‌نی و موسول‌مان له
 موسول‌مانیه‌تی ناخات.

[۱۰]

دهرد وه بان دهرد^(۱)

دهرد وه بان دهرد زامان کاری
گرد جه لام جهم بسی، یه ته شریف ماری^(۲)

ئای یه چیشت که رد ته شریفت ناوه رد
دهردت دا وه دهرد، مئن ماتهم که رد^(۳)

ئیسه یچه دیده چم ها وه راوه
هه لای سه رو هشم بهو ته من ناوه^(۴)

ئه مرت مو تاعهن «أَطْعُنا» وهندم
دوعای چمه زه خم جه پیران سهندم^(۵)

[۱۰]

(۱) مهوله‌وی ئەم قەسیدە‌یەی بۇ ئامىنه خان ناوىڭ نۇوسىيە كە يەكىن بۇوه له كچە به گىزادە كانى جاف، وە بە هۆى شىر خواردنەوە مەحرەم بۇوه بە مهوله‌وی، ئامىنه خان گفتى دابۇو بە مهوله‌وی كە بچىن سەرى لىنى بىدا، بەلام پاشان بۇي ئەنۇوسى كە ناتوانى بچىن بۇ لاي، وە داواى دوعا يە كى چاوه زارى لىنى كا، مهوله‌وېش دوعا كەي بۇ ئەنېرى لە گەل ئە پارچە ھەلبەستەدا.

(۲) مارى: ئەھىتى. واتە: دەردى كارى زامە كانم و دەردى چاوه روانى كردن ھەمۇر كىزبۇونەوە لە سەرم بە هۆزى ئەمەوە كە بېيار بۇو تەشريف يىنى.

(۳) واتە: ئای ئەمە چىت كرد تەشريفت نەھىتى او دەردت دا بە دەردە كانم و خۆىشمت خەفە تبار كرد.

(۴) ئىسىيچ: ئىستاش. هه لاي: هيشتا. واتە: ئىستاش هيشتا ھەر چاوم لە رىتەو سەرخۇشى ھيواي ھائىتم.

(۵) موقع: بە گۈئى كراو. «أطعنا»: بە گۈئىمان كرد، نىشارەتە بە ئايەتى «سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا». وەندم: خۇىندم. چەمەزە خم: چاوه زار. واتە: فەرمانت رەوايەو ھەركە بىستم و تم بە سەر چاۋ، وە چورۇم دوعاي چاوه زارم بىز وەرگىرتى لە شىيخ.

تەعویز بەند ریشه‌ی دلھى سەد پارەم
بەرگش پەپەھى جەرگ وە دەرد ئاوارەم^(۱)

حافیز بۆ وە عەشق مەستان يَا هەو
بېپېچەش نە دەور باھۇي بىن ئاھۇو^(۲)

ئىینە عادەتىن وە زاھىر ئامان
وەرنە ھەی سەرخىل نازك ئەندامان^(۳)

تۆئىند نازكىت جە حەد وىھەردەن
بىنابى خەيال راگەش گوم كەردەن^(۴)

سەفات خەجالەت دان وە جام جەم
دىدەي بەد مەر عەكس وىش بەدیۆ وە چەم^(۵)

دىدەي بەد دەردش نا دىاري بۆ
جە كۆ موينوت تالىت كارى بۆ؟^(۶)

(۱) تەعویز بەند: بەنى بەستىنى نووشتە. پارە: پارچە. مەولەرى لەم شىعرە و شىعرى دوايىدا لە ئامىنە خان ئەگەيدەن كە چى بکالە دوعاكە. واتە: ریشه‌ی دلھى سەد پارچە بۇوە كەم بەزىزەرە و بىكە بە قەيتان بۆ بەستىنى دوعاكە، وە پەپەھى جەگەرى دەردەدارم بکە بەرگ و دوعاكەي پىۋە بېپېچە.

(۲) حافیز: پارىزگار. بېپېچەش: بېپېچەرە وە. ياهۇو: ئەئى خوا. باھۇو: قول: ئاھۇو: عەيب. واتە: خوا بکا بۆ خاتىرى عەشقى ئەو پياو چاکانە كە سەرمەستى هاوار لە خوان، ئەو دوعايە پارىزگارىت بکا. ئەنجا ئەلىنى: دوعاكە بېپېچە بە دەوري قولنا.

(۳) وەرنە: ئەگىنا. مەعنای ئەم شىعرە و شىعرى پاشەوە پىنكەوە دى. ئىندى: ئەۋەندە. واتە: ئەم دۆغا نۇوسىنە شىتىكە بۆ عادەت و ھۆيە كى زاھىرى يە، ئەگىنا ئەرىقافلەي جوان خاسان جوانى تۆ ئەۋەندە لە ئەندازە لاي داوه ھەتاوه كەر چاوى خەيالىش رىنگاى گوم كەردووھ نات دۆزىتەوە.

(۴) دىدەي بەد: چاوى پىس. بەدیۆ: بىسىنى. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعرى دوايىدا دى.

(۵) جە كۆ: لە كۆي. واتە: پاڭى و بىن گەردى رووى تۆ ئاۋەنە كەي جەمشىدى خەجالەت كەردووھ كە ھەمو شىتىكى تىا بەدى ئەكرا، ئىتر چاوى پىس كەي سەيرى تۆ بکامەگەر ھەر

[۱۱]

دەوران دەر ساقى

دەورى دەر ساقى وە لاي مەحزوون دا
 لەيل ئاسا بويەر وە لاي مەجنۇن دا^(۱)
 جامىن جە سەھبىي دىيائى بالاڭەت
 ئاللۇدەي غۇبار تۆز پالاڭەت^(۲)
 بەه نازو عىشۇھ وېت پىيم دەردەوە
 جەستەي پەزۈرمۇرەم ئىحىا كەرەوە^(۳)
 جەي «قلب الاسد» تاوسان دوورى
 فيئىك كەرەوە جەستەي مەھجۇرە^(۴)
 بەلکەم شەرارەي نائىرەي فىراق
 نەسۋچىنۇ تەمام سەۋەزەي ئىشىتىاق^(۵)

رووى خۆى لە ناو چاوتا بىيىتىھو. كەواتە -خوا تووشى دەردىكى بىكا كەس سەرى لىنى
 دەرنەچى -چۈن ئەتوانى بىيىنلىكارت لىنى بىكا؟.

[۱۱]

(۱) واتە: ئى مەي گىپەر سوپۇرى بىخۇز بە لاي منى خەفتىبارا، وەك لەيل بە لاي منى
 مەجنۇونا تىپەرە.

(۲) سەھبىي، «صەباء»: مەي. دىيىن. ئاللۇدە: تىكەل. مەعنای ئەم شىعرە و شىعىرى
 دوايىي پىتكەوە دى.

(۳) پەزۈرمۇرە: سىس و ڇاكارا. واتە: بە نازو عىشۇھ وە پالىدەك شەرابىي دىتنى بالاى خۆتم
 بىدەرە بەو شەرتە كە تۆزى كەوشە كاتى تىكەل بۇوبىي، وە بەو پالە شەرابە لاشەي سىس
 بۇوم بىۋەتنەرەوە.

(۴) «قلب الاسد»: ناوه پەستى ھاولىن كاتىك كە رۆز ئەچىتە برجى ئەسەدەوە. تاوسان:
 ھاولىن. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعىرى دوايىي دا دى.

(۵) نايىرە: نايىرە، ئاڭر. نەسۋچىنۇ: نەسۋوتنىنى. سەۋەزە: شىنایى. واتە: لەم قرچەي ھۇنى
 گەرمى دوورى يەدا بە شەرابىي دىتنى لەشم فيئىك كەرەوە، بەلکۇ بىزىكە ئاڭرى جىايى
 شىنایىي سۆزم بە تەواوى نەسۋوتنىنى.

بەلام بەو شەرتە مەيلت مودام بۆ
 منيچ بەو مەيلە دنيام وەكام بۆ^(۱)

نەك غەزال ئاسا دياو رەمت بۆ
 گامەيل شادى، گاماتەمت بۆ^(۲)

ئىتىركافى بۆ جەورو جەفاكەت
 بەل تاوه سەر بۆ مەيل و وەفاكەت^(۳)

ئەر چەند ھەفتە يى عومرم مەندەبۆ
 بەلكەم دوورى تو لىم نەسەندەبۆ^(۴)

..... — — —

[۱۲]

دۇورىت دىارەن^(۵)

دوورىت دىارەن چەند ساحىپ نىشەن
 توپى دەرروون وە خار نىشىنى وەر رىشەن^(۶)

ھەرچى بويۇون شىيەھى تو پىشەن
 دل وە ھەتىتە حەسرەت دا كىشەن^(۷)

(۱) مودام: دەۋامدار. وەكام: بە ئارەزوو.

(۲) غەزال: ئاسك. رەم: راکىدىن. واتە: نەك وەك ئاسك ھەرخۇت دەرخەيت و راکەيت...

(۳) تاوه سەر بۆ: تا سەربى.

(۴) مەندەبۆ: مابىن. لىم نەسەندەبۆ: لىم نەسىتىنى.

[۱۲]

(۵) مهوله‌وی ئەم قەسىدەشى لە لاۋاندە وەي عەنبەر خاتۇنى خىزانىيا وتووھ.

(۶) خار: دېڭ. نىشىنى وەر: نىشىكى تىر. مەعنائى ئەم شىعرە بەسراوە بە شىعىرى دوايىي بەھە.

(۷) پىشەن: بىۋەيەتى. ھەتىتە: تەختە دارىتكە شالى بە توندى بىۋە ئەپچەن بۆ ئەھە دەق بىگرى. كىشەن: راکىشەرە. واتە: ھەرچەندە كە دىارە تىش و ئازارى دۇورىت چەند زۇرە، بەلام من جىگەرم بە دركى ئازارىتكى تىرىندا بۇوه كە ئەھۋىش ئەۋەتە ھەرچى بىيىنم شىيەھى توپى بىن دلەم لە دار ھەتىتە داخ و خەفتە ئەكىشى.

هەر ماهەن نەو بۆ حاالم پەشیوهن
 چون ھیلال شیوهی ئەبرۇی تۆش پیوهن^(۱)

نە شەو راحەتم، نە رۆ دلشادم
 شەو زولفۇ رۆ رووت مەوزۇ ئەو يادم^(۲)

شەشادو نەرگىس وەنەوشەی چەمن
 سەيرشان ئازار بىيانىي چەمن^(۳)

ئاد مارۇ بە وىر تەرزە كەي بالات
 ئەو دىدەي مەستت، ئىيد خال ئالات^(۴)

سۆچىنوم حەسرەت دەرد جىايىت
 نەك چون بلىسەي ياد تەنيايت^(۵)

وە مەرگت، دىدەم، ھام نە گۈزەردا
 مېنچ لام لای تۆن ئارۇ يافەردا^(۶)

(۱) ماھ: مانگ. نەو: نوى، تازە. واتە: هەر مانگنى نوى بىيىتهوھ من حاالم تىڭ نەچى، چونكە مانگى يەڭىشەوھ لە ئەبرۇي تۆز نەچى.

(۲) مەوزۇ: ئەخاتە. واتە: نە بە شەو و نە بە رۆزەرەحەتىم نىيە چونكە شەوى تارىك زولفى رەشت دىنېتىھوھ يادمۇ رۆزى رۇوناڭ رۇوی درەوشادەت.

(۳) شەشادو: دارىتكى بەرزە. سەيرشان: تەماشا كەرتىيان. مەعنai ئەم شىعەر بەسراوە بە دوايىي بەوه.

(۴) ئاد: ئەو. مارۇ: دىنى. ئالا، ئال. واتە: تەماشا كەرنى دار شەشادو نەرگىس و وەنەوشەي باخە كان ئازارى چاوم ئەدا، چونكە دار شەشادو كە بالات دىنېتىھوھ يادو، تېرىگىسە كە چاوى مەستت و وەنەوشە كە خالى ئاللت.

(۵) سۆچىنوم: ئەم سووتىنى. واتە: راستە داخى دەردى جىايى ئەم سووتىنى، يەلام ناگاتە ئەندازەي تېشى ياد كەرنەوەي تەنيايت لە گۇپا.

(۶) تۆن: تۆبە. ئارۇ: ئەمرۇ. واتە: ئازىز قەسم بە مەرگت مەنيش لە سەر رۆيىشتىم، وە ئەمۇنى بىن و سېبى يېن شۇنىم لای تۆبە و ئەمۇ دېمەلات.

متوتیریب مهقامی دهردم ناچاره
ساقیا جامی دوس ئینتیزاره^(۱)

[۱۳]

دەلیل واده^(۲)

دەلیل واده سەر سەراوه کەم
بىنابى دىدەی شەوبى خاوه کەم^(۳)
رەفیق سەرخەد ئەقلیم دەرداڭ
ناخودای كەشتى بەحرەكەی هېيجران^(۴)
ئۇستاد تەعلمیم دەرس مەجنوونیم
دەسگىر راگەی سەختى و زەبونیم^(۵)

(۱) ناچاره ن چار ناکرى. واتە: كاكەي گۈرانى يېز سەدادى مەرگم ھەلددە، چونكە دەردم
بىن دەرمانە، كاكەي مەي گىپ تۆيش پىالەيەك شەرابى مەرگم بىدەرى، چونكە يار
چاوه روانە با بىرمە و بىرۇم بىز لاي.

[۱۳]

(۲) جارتىكىان شىيخى «بهاه الدین»^{الله} نەتىرى بە دواي مەولەوي دا بىز نۇوهى بە سەفرەر
بىنېرى بۇ شۇننىڭ و ئىشىتكى بىن بىسىرى، مەولەوش بىنى ناکرى بىروا، لە وەراما ئەم پارچە
ھەلبەستە بۇ شىيخ نەتىرى.

(۳) واده سەر سەراوه کەم: كاتى بىردىن بۇ سەر ئاو بۇ شۇرۇن پاش مىردىن. واتە: ئەي
رى نىموونى كەرەم لە كاتى مىردىن، ئەي بىنابى چاوه كانم كە شەو خەۋيان نىيە.

(۴) سەرخەد: سنور. ئەقلیم: ولات. ناخودا: كەشتى يەوان. واتە: ئەي ھاۋپىم لە
سنورى ولاتى دەردو مەينەتا كە ئەمپارىزى، وە ئەي كەشتى يەوانى ئاو دەلىي دوورى كە
ئەمگە يەنите جىن.

(۵) ئۇستاد: مامۆستا. مەجنوون: عاشق بۇون وەك مەجنوون. واتە: ئەي مامۆستايەك كە
دەرسى عەشقىت فىر كەردىم...

شەمع بەزمگەی مەھجۇرى و دوورى
 مىيumar ئەسas پايمە سەبۇرى^(۱)
 مەسقەلچى سەۋاد ئايىنەكەي دل
 غەواس دانەي دەرىاچەي مۆشكۇل^(۲)
 خەم نە وەخت بەزم فەرمان فەرماشەن
 شادىم ئەلوەدai جە لەيل جىاشەن^(۳)
 من خۆپاى خەمان سامان سام كەردەن
 دەك بىرمەن ئەندازەن ئاۋەردىن^(۴)
 وە مەرگت دايىم زامىم ھەر بەسۇن
 دەرد وېم كەمن ئەمچار نۆبەي تۈن^(۵)
 پىسە مازانى ھىچم كەم نىيەن
 وېران يانەكەم وىت وە چەم دىيەن^(۶)

(۱) شەمع: مۆم، مىيumar: وەستا بەنای بەناوبانگ. واتە: ئەرى رۇون كەرەوەي دلەم لە كاتىكا
 كە بە ھۆى دوورى دۆستانەوە دنیاملىنى تارىك ئەبىي، وە ئەرى دروست كەرى بىنچىنەي
 دىوارى خىراڭتن و بوردەبارىم.

(۲) مەسقەلچى: سېي كەرەوە. سەۋاد: رەشاپى. غەواس: ئەوهى خۆى لە بىنى دەلىادا
 نوقى ئەكاوگە وەر دەردىنى. واتە: ئەرى رۆشن كەرەوەي ئاۋەنەي رەش بۇوەوەي دلەم، وە
 ئەرى دەرهەتىنەرگە وەر دەردىنى. واتە: ئەمىن كە زانىيان گرائە.

(۳) فەرمان فەرمان: حۆكمىزان. ئەملۇدە: «الوداع»، مالاوايى. واتە: خەم و مەينەت والە
 بەزمى فەرمان رەوابىن و سەرداريدا، وە شادى خەرىكى مالاوايى كەردنە بە بۆنەي جىا
 بۇونەوەيەوە لە من.

(۴) سامانسا: تەخت وەك زەوى. واتە: قاچى خەفت منى لەگەل زەۋىدا تەخت
 كەردووە پەيشاندۇرمىھە تەۋە، كەچى تۆشەنەن ئەندازەتە منى بىن دەسەلات كە ئەم
 ئىشەت بۆ بکەم.

(۵) سۆئى. واتە: قەسەم بە مەرگت زامى دلەم هەميشە سوتى پىا دىتەوە، ئەنجا بە
 مەعناؤھ ئەلىي: دەردى خۆم كەمەوەرەي تۆى ناتەواوە، با ئەوشى بىتە سەر.

(۶) پىسە مازانى: واتە زانى. دىيەن: دىبە. واتە: وائەزانى ھىچم كەم نىيەو حاڭم رىڭ و پىنكەو

[۱۴]

دَخِيلم خالٰو

دَخِيلم خالٰو زده‌هی زام سه‌خت
 حَال شیوینه که‌ی مه‌عدوومی به‌د به‌خت^(۱)

راز ریزه‌ی شه‌کهر، شای شه‌کهر رازان
 فتیله‌په‌ی زام که‌سی مسازان^(۲)

وه‌ختی دل وه تیر مه‌ینه‌تان ریش بو
 جه‌و دما ته‌مای ساریشی پیش بو^(۳)

خو جای په‌یکانان ژار ورده‌که‌ی تو
 تا به‌ر په‌ره‌ی دل په‌ی که‌رده‌که‌ی تو^(۴)

له سه‌ر خویه‌تی، خو تو به چاوی خوت ماله و ترانه‌که‌مت دیوه و نه‌زانی چونه، نیتر چون
 ته‌کلیفی وام لئ نه‌که‌ی؟

[۱۴]

- (۱) مه‌له‌وی نه‌م قه‌سیده‌یه‌ی بو شیخ یوسفی نوسمه‌بی برادری نووسیوه له و هرامی
 نامه‌یه کی نهوا که هاواری له ده‌س وه‌زعی خوی کردووه تیایا، وه داوای چاره‌ی کردووه لی.
- (۲) زده: لئ دراو. مه‌عنای نه‌م شیعره و دوو شیعری دوایی پنکه‌وه دیت.
- (۳) راز: قسه. ریزه: ورده. فتیله: په‌رقویه کی لوول دراوه جاران نهیان کرد به ناو برینا بو
 پاک کردنوه‌ی زووچ و کیمه‌که‌ی. مسازان: دروست نه‌که‌ن.
- (۴) جه‌ودما: له‌وه‌پاش. پیش: پتی. واته: ده‌سم دامینت نه‌ی خالوی گرفتاری زامی
 سه‌خت، وه نه‌ی ناخوش‌که‌ری حالی من به ده‌نگ و باسی گرفتاریت، وه نه‌ی که‌سیک که
 قسه‌ت وه‌ک ورده شه‌کر وايه و شای شیرین گوفتاره‌ی، فتیله بو زامی که‌سیک دروست
 نه‌کرئ که نه‌گه‌ر دلی به تیری مه‌ینه‌ت بریندار برویه به ته‌ماین له‌وه‌پاش ساریش بی،
 خو تپیش له وانه نیت.
- (۵) په‌یکان: تیر. په‌ی که‌رده: بربتوو کون کردووه: مه‌عنای نه‌م شیعره و شیعری دوایی
 پنکه‌وه دی.

و خستن فواره‌ی هووناوان پیشنه
 زو خاو جوش بد، نانه ساریشنه^(۱)
 ده رگای مهینه تان جای نهدامه تهن
 ناسوریش یاداثار رؤی قیامه تهن^(۲)
 فتیله پهی چیش رو و یانه رؤ
 یه ک جار داد نه دهس ئیستیغناکه‌ی تو^(۳)
 تو پیرت بازهم دل و هشی دلن
 غم زده‌ی زامان و هشیش موشکوله‌ن^(۴)

..... ——————

[۱۵]

دیاکه‌ی و شهوم

دیاکه‌ی و شهوم جه پهنجه‌رهی ناز
 تاتا ریشه‌ی جه رگ بهراوه‌رد و گاز^(۵)

(۱) نانه: ئهوه و اته: خو ساریش بونی راسته قینه‌ی جینگای تیره زه‌هراوی یه کانی توکه تا په‌رهی دلی سمیوه، کاتیک ئه بیت که فواره‌ی خویناوی لیوه بچیت به ئاسماناوزو خاوی لیوه هەلقولنی.

(۲) نهدامه‌ت: پهشیمان بونه‌وه. یاد ثار: بیر خه‌ره‌وه. مهعنای ئەم شیعره و شیعری دوايی پنکه و دئ.

(۳) و اته: کرانه‌وهی ده‌می زام و هک ده رگا وايه بز پا رؤیشتني پهشیمان بونه‌وه له گوناه، به ناسور که و تنه‌وهشی رۆزی قیامه‌ت دیتیته‌وه یاد. که و اته بز چی ئەتموی فتیله بخه‌بته ده‌می زام‌ت‌وه، هر قور به مالی متا بدرئ، و هاوار له دهس بین باکی توکه ناته‌وهی ده‌می زامت کراوه بین تا هەمیشە قیامه‌تت بخاته‌وه یاد.

(۴) بازهم: لیم گه‌رئ. و هشیش: چاک بونه‌وهی. و اته: بز خاتری پیره که‌ت لیم گه‌رئ، چونکه ئەمە که ئەلیت فتیله بز برینه که‌ت دروست بکەم، مه گەر هەر کەلکى دل خوش کردنى پیوه بین، ئەگينا چاک بونه‌وهی گرفتاری زامی عەشق زۆر زه‌حمة‌ته.

[۱۵]

(۱) دیاکه‌ی: سهیر کردنە کەی. و اته: یار که به شەرمەوه له پهنجه‌رهی نازه‌وه سهیری کردم، تاڭە کانی ریشه‌ی جه رگمی یه ک یه ک به گازی سەرنجى دەکیشا.

په ترۆی زامه کەم هەم لابه رده و
وخت بى ساپىش بى تازەش كەرده و
تىرىئى ھەوا دا و پەنجهى بى گەرد
دانە پەرەي دل تاسۇفار وېرەد^(۱)

لاو ھۇون گۆلاؤ دەرروونم كەرد كەيل
سەرداز كەرد جۆشا نە دىدەم چۈن سەيل^(۲)

خاشاك ھەستىم ھۆر گرت جە ناو بەرد
وستش نە گېجاو تەنورە كەي دەرد^(۳)

ئىسىھانە تۆى بەحرە كەي بى پەي
ساقى جەو جامە، يَا، ها دات بە كەي^(۴)

وە قەترەي منىچ ئاوابارى كەر
مهست بۇو تا مەحشەر سەر باروو ئەو بەر^(۵)

(۱) نە: لە، سۇفار: ئەو پەرەيدە كە بە بىنى تىۋە وەيە، واتە: بە پەنجهى بىن گەرددە كانى تىرىنگى
تىنەقانىم داي لە پەرەي دلەم وە تا بن چەقى.

(۲) مەعنای ئەم شىعەر بە سراوە بە شىعەر پاشەوەي و نیوهى يە كەمى شىعەر پاشتەرە وە.

(۳) خاشاك: پل و پوشىش. وستش: خستىيە. تەنورە: ئەو شۇئىنەيە. كە ئاوى رووبىارە كان
لولىي تىيا ئەخواو پل و پوشىش تىيا نوقم ئەكە، چونكە شۇئىنە كە خۆى بىنى قولە.

(۴) ها: وا، جەو: لەو، يَا، ها: ئائەوەي. كەي: كەي خەسرەو. مەعنای نیوهى شىعەر
دووھەمى ئەم شىعەر لە گەل مەعنای شىعەر پاشەوەي دا دى، واتە: لافاوى خۇن
گۆلاؤ دەرروونمى پىركەر دەلىشماۋى كەردو بە خۇپ لە جاومەوە هاتە خوارولەشى وەك پل و
پوشىش سوکمۇ ھەل گرت و لەو ناوهى دا نەي ھىشت، خستىيە گىزى تەنورە دەردو
مەينەتەوە، وە تىستا لە ناو دەلىاي بىن دايە.

(۵) ئاوابار: ئاودار، باروو: بىتىمە، ئەوبىر: دەرەوە. واتە: كاكەي مەي گىزى بە قەترە ئاوابار
لەو جامەي دات بە كەي خەسرەو مەنيش ئاودى بە ئەو بىن گۆلەي تا رۆزى مەحشەر سەرخۇش
بىم و ئەو كاتە سەر بەرز كەمەوە. لە ئەفسانەي كۆنە ئەگىزىنەوە كە كەي خەسرەو شاي تىران
سەرداي نە مردىن دابۇرى لە كەللەي، وە بە دواي «ئاوى حەيات» ئەگەر، مەشھورىشە

[۱۶]

دیده م و دیده ت

دیده م و دیده ت شای شیرین چه مان
فیراقت قامه ت که رده ن و که مان^(۱)

مه زاق یه ند تالی دووری تو چه شته ن
هووناوه که هی چه م سه رزه مین ره شته ن^(۲)

سه ر په یکانه که ت بپریه ن رشته هی دل
و ناسور که فته ن دایم مدق چل^(۳)

سه متور سینه م و زایه لهی به رز
مه زه نتو نه وای دووریت و سه د ته رز^(۴)

بلیسه هی کووره هی ده رون گرتنه تاو
نه بوته هی خهم دا ده رون که رد و ه شاو^(۵)

ناوی حمیات له تاریکایی دایه، نه ویش جارتکیان له گه رانه که هی رتی نه که وته
نه شکه و تیکی تاریکی بی پایان، و پیا نه روات و سه ر نایه تیه دواوه...
[۱۶]

(۱) که مان: که وان. واته: چاوه که هی شای چاوه جوانان، قه سه م به جوانیت دووریت
بالامی و هک که وان چه ماندو و ته وه.

(۲) مه زاق: چه ش، مه بس دله. چه شته ن: چه شتروه. ره شته ن: ره نگ کردووه. واته: دلم
نه ونده تالی دووری توی چه شتروه، له خه فه تانا چاوم خوتناوه لئی نه رزی، وه نه و
خوتناوه هی چاوم رووی زه وی ره نگ کردووه.

(۳) بپریه ن: بپریوه. واته: نووکی تیره که ت تالی دلمی بپریوه، ئیستا نه ویش به ناسور
که وتووه ته وه هدل چل نه داو زان نه کا.

(۴) مه زه نتو: نه زه نتی، لئی نه دا. واته: سازو سه متوری سنگم به هاواری به رز به سه د
جور ناوازی دووری لئی نه دا.

(۵) بوته: کووره هی تو اندنه وهی زیرو زیو و شتی وا. واته: بلیسه هی کووره هی ده رون نم تاوی
سه ندووه و دلمی له کووره هی خه فه تدا تو انددو وه وه و کردو وه به شاو.

گلاراوه‌که‌ی جه تو جیامه‌ن
وخت لواکه‌ی ئه‌وه ناما‌مه‌ن^(۱)

پووشه‌که‌ی هه‌ستیم، گیاکه‌ی پای چه‌م
وای نیستی فهنا بهردهش پهی عه‌دهم^(۲)

..... — — —

[۱۷]

دله‌ی خهم خه‌یال^(۳)

دله‌ی خهم خه‌یال جوش ئاوه‌رده‌وه
مه‌عدووم هم هه‌وای «زه‌هاو» که‌رده‌وه^(۴)

زرنگه‌ی سه‌دای ساز جه ریشه‌ی ئه‌عزام
که‌مانچه ده‌ستور ماوه‌رۆ مه‌قام^(۵)

(۱) لوا: رویشن. ئه‌وه‌ناما: نه‌گه‌رانه‌وه دوا. واته: بؤیه گلاراوم پین که‌وتوروه چونکه له تو
جیابووه‌ته‌وه ده‌می رویشتني بین گه‌رانه‌وه.

(۲) وا: با. نیستی: نه‌بوون. بهردهش: بردی. واته: له‌شم که وه‌ک پوشش و گیای رزیوی گوئی
چه‌مان وايه، باي له‌ناو بردن هه‌لى گرت و بردي بؤ‌جیهانی نه‌بوونی.

[۱۷]

(۳) مدوله‌وی ئه‌م پارچه شیعره‌ی به بؤنه‌ی یادکردن‌ده‌وهی هه‌ندی برادری زه‌هاویدوه و توروه.

(۴) زه‌هاو: ناوچه‌یه که به ناوی گه‌وره دی‌یه که‌وه ناو نراوه له سه‌ر ستوری عیّراق و
تیران له تیوانی خانه‌قین و قه‌سردا. واته: دله‌که‌م که له‌بهر زوری خهم و خه‌فه‌تی خزی
هه‌میشه بیر له خه‌فت ئه کاته‌وه، دیسانه‌وه هاته‌وه جوش و منیش خه‌یالی سه‌فری
زه‌هاوم که‌وتوروه سه‌ر.

(۵) ساز: ئاله‌تیکی موسیقا‌یه. که‌مانچه: ئاله‌تیکی ترى موسیقا‌یه. ده‌ستور: به ده‌ستوری،
وه‌ک. مارۆ: دیتى. واته: زرنگه‌ی ده‌نگ دانه‌وهی ئه‌وه سازه که دروست کراوه له ریشه‌ی
نه‌ندامی له‌شم، وه‌ک که‌مانچه ئاوازی لئی دی. مه‌موله‌وی لهم شیعره‌دا له‌شی خزی
شوبهاندووه به ساز، وه ده‌ماره کانی له‌شی شوبهاندووه به ئاله کانی ژئی سازه که، وه
له‌بهر زوری ئازاری له‌شی، زریکه‌یه کى به خه‌یال بؤ‌داناهه و ئه‌وه زریکه‌یه شوبهاندووه
به و ئاوازه‌ی له که‌مانچه به‌رز ئه‌یتەوه.

بانگ رواییم جه عالّم به رزنه
زینده‌گیم زیاد، مهردهنم فهرزنه

لہت لہت جے رگم «عومان» عہینہ یعنی پر کردہ ن، برپیان بوخار «بہ حرہ یعنی^(۱)

به و تهور تهنه غه رقهنه نه گيچ هوون دا
ماجي مورو يوهن هانه «جه يحوون» دا^(۲)

ئىميشەو وە ھەر حال شەو وە رو بەرروون
ئەي خودا سا مەرگ سەھەر چىش كەرروون^(۳)

(۱) عومان: ولاٰتیکه له گوتنی دهليای عهره با له خوار خهليجي به سره ووه، وه ئهو بەشەی دهليای عهره ب کە ئەكمەوتە سەر سنورى ئهو ناوچەيە به دهليای عومان ناوابانگى دەركەرددووه. بەسزەين: ولاٰتیکى چەند جەزىرىيە لە ناوچەي خەليجي به سره دا. مەعناي ئەم شىعرە له گەل شىعري دواپى دادى.

(۲) ماجی: ئەلیٰ. موورتوهن: میرووله يه كه. جەيھۇون: رووبارتىكى گەورە يه لە تۈركىستانى سۆفیەتى «يېشۇو». مەولۇمى لەم دوو شىعرەدا چاوه كانى خۆى شۇويھاندۇوو بە دەلياي عومان و بەحرەين، وە فرمىسىكى سوتىرى خۆى داناوه بە ناوى دەليا، وە بېپارىشى داوه كە وەك چۈن دەليا ھەلم و بوخارى لى ئەل ئەسى، چاوه كانىشى كە ئەوسا فرمىسىكىيان تىابوو ھەلميان لى ئەل ئەسا، جا ئەلیٰ: لە تاو زۇرى دەردو ئازار ئەۋەندە گۈياوم فرمىسىكى چاوه كانىم بۇوه بە خوئىن، ھەر ئەلیٰ پارچە پارچە جىگەرم لە كاسەي چاوما گىرساوه تەوە لەشىشم خەلتانى خوئىن بۇوه لە دەلياي خوئىنا خىنكاوه ئەلیٰ مىز وولە يە كە لە ناو رووبارتىكى دىبارە بە هېچ كەلە حىڭ دىبارى نادا.

(۳) بهروون: نه بدم. واته: نه مشه و هر چون بین نه توانم روز بکمهوه، به لام خواهی گیان سبه ینی چی بکهم، وه بهم حاله وه چون بتوانم بر قم بوزه هاو؟

[۱۸]

دنیانه گیجاو^(۱)

دنیانه گیجاو تاریکه شه و بی
جه لاو روشنيش جه لا چون خه و بی^(۲)

ناگا شوله خور سوب فه ردا، فه ردا
وه سه ر به رز هرد وه دهشت و ده ردا^(۳)

ته ک دا تاریکی ئه و لای ته ریکی
ئاللهم چه نی نور که رد هام شه ریکی^(۴)

دنیا یئ مه و یه رد وه عه یش شیرین
ساحیب دین دیده ش بی وه ساحیب دین^(۵)

ئه و شوله دیسان مه میل ئا و هر ده وه
ئه و لای په رده وه ته شریف به رده وه^(۶)

[۱۸]

(۱) مهوله‌وی ئه قه سیده‌یهی له پیاهه‌لدان و لاواندنه‌وهی شیخ «عبدالرحمن» خالسی
تالله‌بانی دا و توروه.

(۲) واته: دنیا له گیزاوی تاریکه شه و دا بیو، وه روشني شه و ق دانه وهی وه ک خه و ئه هاته
به رچاو، چونکه دوره به ری که رکوک که سیتکی وای تیا نه بیو ری نمودنی خه لک بکا بتز
رنگای راست.

(۳) ناگا: له ناکاوا. شوله: «شعله»، تیشك. مه عنای ئه شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.

(۴) ئاللهم: عالله، خه لک. واته: کوتورپ تیشكی روژی به یانی دای له سه ره رده
به رزه کان و له دهشت و ده ر، وه دنیا رون کرده وه و تاریکی پالی دا به پالی تنهایی و
که ناره گیری یه وه و گیتی له گه ل روناکی دا بیون به هاویه ش... مه بیس پهیدا بیونی شیخ
«عبدالرحمن»ه.

(۵) مه و یه رد: تئ نه په پی. دین: ئایین. دین: دین. واته: دنیا یه کی خوش تئ نه په پی، وه
چاوی هر پیاویتکی دیندار بیتا بیو بیو، هه مه و شتیکی ئه بینی.

(۶) واته: به لام دیسانه وه ئه و تیشكه لای دایه وه و که و تمه وه پشتی بع دو ئاوا بیو.

دل پهی ته‌ثیریخ وات وه ده م ده رده وه:
نه‌ی وای وهی دنیاش تاریک که رده وه^(۱)

[۱۹]

دیده م نه و نه عام^(۲)

دیده م نه و نه عام نه و تول ساوا
نامه ت پهی خه رجی وه لا من يوا^(۳)
نه مرت دلگیره ن، فه رموده ت خاسه ن
بئ شک ما هانه ت راسه ن^(۴)
به لام جه دووریت هوشم ره م که ردن
ئاگاهیم نیه ن چه ن رو ویه رده ن^(۵)
هر ئید مزانوون ثازیز گیان تو
نه دیه نم وه چه م هه لای ما ن تو^(۶)

(۱) وات: واتی. واته: دل له میژووی وه فاتیا به ده م ده رده وه نه نیوه شیعه‌ی وات که مه عنانکه‌ی نه وهی هاوار دنیای تاریک کردووه. نه و نیوه شیعه به بئی ژماره‌ی نه بجهه دی وه به شیوه‌ی نووسینی کون «ای وای وی دنیاش تاریک کردووه» نه کاته ۱۲۷۷ که سالی کوچ کردنی شیخ عبدالرحمانه.

[۱۹]

(۵) مله‌ی نه م قه‌سیده‌یهی له وه رامی نامه‌ی شیخ عه‌زیزی جانه وره بی برادرها نووسیوه که ناردبوبه لای پاره‌ی بز بتیری، له کاتیکا که هر دووکیان له فه‌قی به تیدا بون.

(۳) واته: ثازیزه نه و نه مامه که م نامه که تم پئی گه یشت که بز خه رجیت نووسی برو.

(۴) واته: جوانت فه رموده و نه مرت له سه سه رم، تو خوت چونکه وه ک مانگی پتوسته مانگه کانت بدریتی. له هندی نو سخه داله جیاتی «دلگیره ن» نو سراوه «موتاعهن».

(۵) ره که رده ن: هه لای تووه. واته: به لام له تاو ده ردی دووری تو هوشم لا نه ماوه و نازانم چه ند روز له مانگ به سه رچووه.

(۶) هه لای: هیشتا. واته: ثازیز به گیانت قه سه هر نه و نه نه زانم هیشتا مانگی نو تم به چاری خرم نه دیوه.

شیرین رایه‌تم، خاسه‌ی سه‌کارم
بئ واده زولمه‌ن بدهی نازارم^(۱)

هه‌رگا دیم هیلال ئهو ئه‌بروی سیوه‌نگ
یه سیم ئه‌سرین، يه ئه‌شره‌فی ره‌نگ^(۲)

..... — ● —

[۲۰]

درویش

درویش ئه‌هل خه‌م هر يه‌ند جه‌م مه‌بؤ
پای کاو ده‌روون هر يه‌ند تم مه‌بؤ^(۳)

کام زامه‌ت مه‌نده‌ن دل پیش نه ئیشۇ
کام خه‌فت مه‌نده‌ن جه‌سەم نه کیشۇ^(۴)

هەنى چىش واچوون چۆن مەکه‌رۇ چوون
گەرد ئارده‌شان ئاسياى گەردوون^(۵)

(۱) رایه‌ت: ره‌عیه‌ت. خاسه‌ی سه‌کار: تۆکه‌ری تایه‌تی ئاغا. واته: ره‌عیه‌تىکى فهرمان به‌رم و تۆکه‌ری تایه‌تیم، زولمه بئ واده نازارم بدهی.

(۲) سیوه‌نگ: ره‌ش و په‌یوه‌ست. سیم: زیو. ئه‌شره‌فی: لیره‌ی زه‌رد. واته: هەر کاتىن مانگى نوتى بروی ره‌ش و په‌یوه‌ستى تۆم دى، فرمیسک وەك زیو ره‌نگى وەك ئه‌شره‌فی زه‌ردت پېشکەش ئەکەم. مەبەسى ئەوه‌یه هەركات خۆت‌هاتىته‌و بە ره‌نگى زەردەمەوە لە خۆشى يانا ئەگریم بە سەرتاۋ فرمیسک ئەرپۇم و مانگانە كەت ئەدەمى.

[۲۰]

(۳) مه‌بؤ: ئەبىن. واته: كاكەی دەف ژەن چاوه‌روانى چىت، خه‌فتباران هەر ئەوه‌نە كۆز ئەبنەوە بىنارى شاخى ده‌روون هەر ئەوه‌نە داي ئەگرى.

(۴) واته: کام زەحەمەت ماوه دلەم بە هەزىيەوە ڇان نەكى، وە کام خه‌فت ماوه لەشم ھەلى ئەگرى.

(۵) هەنى: ئىتىر. ئارده‌شان: ئەو ئارده‌ى كە ئاش لە ئىتىر بەرده كە يەوه ئەي كاتە دەر. ئاسيا: ئاش. واته: ئىتىر من بلىم چى و تۈزى ئاردى ئاشى گەردوون چى ماوه پىتى بىكا؟

یهند تۆز مهینهت جه دل جا که ردهن
بینایی خه یال بالاش گوم که ردهن^(۱)

سادهی سه رپنهجت پهی ده ف به ره وه
رووی یاد بالاش مه خسه ل ده ره وه^(۲)

[۴۱]

دیاره ن دیده م

دیاره ن دیده م هم ده رد نۆمه ن
ئه مباریش جه نۆثاره زووی تۆمه ن^(۳)

جه گوشی مزگی ته نیایی پر ده رد
نیشته بیم خه یال ده رمانم مه که ره^(۴)

ناگامه يله که ت عه و دش که ره ده وه
دیسان نیش ده رد، دا وه ده رده وه^(۵)

هیجرانت ده ردان جه لام جه م که رده ن
هر جوزویم پهی ویش خه ریک ده رده ن^(۶)

(۱) واته: ئه وندە تۆزی مهینه تى جىن كردووه ته وه لە دلما، هەتاوه كو بە چاوى خه یالىش
بالاي يارم بۇ نادۆزىرەتىووه.

(۲) مه خسه ل: رۆشن، لە «مفسول» وە وەرگىراوه. واته: كەواته هەي ده روئىش
سەرپەنجەت بە ره وه بۇ دەفە كەت و دەفيكىمان بۇ لىتە تا خەم و خەفت لە دلمانا نەمەنى و
رووی يادى بالاي يارم بۇ رۆشن كە ره وه.

[۴۱]

(۳) نۆ: تازە.

(۴) مزگى: مزگەوت.

نیشته بیم: دانىشتبوو.

(۵) عه ود: گەرانە وە. واته: لە ناكاوا ئاره زووی دىتىت هاتە وە بە دلما، وە ديسانە وە
ده دىتكى ترى سەرەپاي دەردە كانى خۆم كرد.

(۶) جوزو: «جزء»، پارچە. واته: دوورىت هەزار دەردى كۆكىردووه ته وه لە سەرم، وە
ئىستا هەر ئەندامىكى لە شىم بۇ خۆى گرفتارى دەردىكە.

دهرد کونه و نو یه کسهر جم بیه
سر تاپام جه دهرد هیج خالی نیه

[۲۲]

دهک فلهک

دهک فلهک چون من دهردت کاری بتو
زامت پر نه نیش نادیاری بتو
جه فای نهونه مام سهفات هور کیشتو
خاترهت وه نیش حمسه تان بیشتو^(۱)
ساتن بی خم بی جهستن جه فاکیش
ویارا وه شاد چه نی یار ویش^(۲)
وهخت بی لیلاویت بگیرو چه مان
تا اخر دوریت وست نه بهینمان^(۳)

[۲۳]

دل یهند وه نای

دل یهند وه نای دروری تو تاوان
سا راسه ن کزه ش وه لات نه یاوان^(۴)

[۲۲]

(۱) بیشتو: بیشیت. واته: یا خوا نازاری دهرده که ت نهونه مامی شادیت له بن هه لکه نئ و
دلت به ئیشی داخه وه بیته ژان.

(۲) ویارا: وهختی برده سه، مهعنای ئم شیعره به سراوه به شیعری دوائی بدوه.

(۳) بگیرو: دابگری. وست: خست. واته: لهشی مهینه تبارم تاولک به خوشی وهختی له گه ل
یار بردہ سه، که چى تو له به خبلی دا وهخت بورو کریا بیت دایت وله یه کت جوئی کردینه وه.

[۲۳]

(۴) تاوان: تواوه ته وه. نه یاوان: نه گه بیشتروه. واته: دلم نه ونده به ناگری دوری تو
هه لقرچاوه ته رایی لئ براوه، که واته راسته کزه هه لقرچانه که نه گه بیشتروه ته لای تو.

وهی من پهی سه‌فای یاران هام ده
ثای پهی نه و سه‌یران ماردم و که‌ل ره^(۱)

یاران گردین شین وه توونای تووندا
هر خه پاں مهندهن نه توی ده رووندا^(۲)

..... — ● —

[۴۴]

دل، نه‌رچی^(۳)

دل، نه‌رچی شه‌مال قه‌دیمی یارهنه
پهی شنؤی زه‌لان یار جه نزارهنه^(۴)

به‌لام کون تاقهت دین دلدارم
ئه و مه چیره‌سان، من که‌تان وارم^(۵)

..... — ● —

(۱) واته: ناخ بز رابواردنه که‌ی جاران له‌گه‌ل یاران و هاوریان، وه داخ بز سه‌یران
کردنه کانمان که پیکه‌وه تفه‌نگمان هه‌ل نه‌گرت و نه‌چووین بز راوه که‌ل.

(۲) شین: رویشتن. واته: یاران هه‌موویان تووناوا توون که‌وتن و مردن، نیستا هر باد
کردنه وه‌یان ماوه.

[۴۴]

(۳) مله‌وی جاریکیان له‌گه‌ل براده‌ریکی له شوینیکی نسرما دائه‌نیشی، تاقمیکی تر
له‌لاوه بانگی نه‌که‌ن بز نایه‌بته بیزه شه‌مال نه‌گرت‌ووه، نه‌ویش له وه‌رامیانا نه‌دم دوو
شیعره نه‌لی:

(۴) زه‌لان: ره‌شها. واته: هر چهند شه‌مال دوستی کونه، به‌لام دل بز وه‌رگرت‌نی شنه‌ی
ره‌شها لزمه‌ی یار لعم شوینه‌دا دانیشت‌ووه.

(۵) کون: کوا. مه چیره‌سان: روو وه‌ک مانگ. که‌тан: جوزه پارچه‌یه که نه‌لین نه‌گمر
تیشکی مانگه شه‌لو لیی بدا دائه‌ریزی. واته: به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شا من کوا توانای چاو
بی‌که‌وتنی یارم هه‌یه که نه‌رووی وه‌ک مانگ وايه‌و من وه‌ک که‌تان وام، وه هه‌رکه سه‌یرم
بکا دائه‌فره قیم.

[۲۵]

داخو چهند^(۱)

داخو چهند و دهس نازک نه و ها لان
ئاموشوت که ردهن پهی دلی مالان^(۲)

ئیسه ها چون من پهشیوت بی حال
که فته نی نه خاک مه که رات پامال^(۳)

[۲۶]

دل بیهند و دار

دل بیهند و دار سه رکه لای و هشت
لافاون ئامان ریشه ش وست و دهشت^(۴)

چه مه رای وا یین نه سیم بد و لیش
ریشه که نش کو ساکن بو پهی و پیش^(۵)

[۲۵]

(۱) ملهوی بهم دوو شیعره قسه له گه ل گوزه شکاو تکا نه کا.

(۲) نه و ها ل: تازه هه لجوو. دلی: ناو. مه عنای ئم شیعره به سراوه به شیعری دوايی يه وه.

(۳) که فته نی: که تو روی. مه که رات: ئدت کهن. واته: گوزه که ئاخو چهند به دهستی بارانی تازه پین گه يشتو ووه هات و چوی ناو مالانت کردووه، که چی ئیستا وه ک من حالت پهشیتو بووه و که تو رویته سر عه رزو خه لکی ئدت سوونه وه به پیان.

[۲۶]

(۴) و هشت: باران. وست: خسته. واته: دلم وه ک دارتکی لئی هاتووه که به بهزایی يه که وه بین و باران لئی دابن و لا فاوی هاتبین ریشه که دهستیتیه دهه.

(۵) کو: بکا. واته: ئیستا چاوه روانی بايه که لئی بدار و ریشه که دهستیتیه دهه، تا بو یه گجاري بو خوی دامرکتیه وه.

[۲۷]

دیسان دهس...

دیسان دهس چه رخ هم هانه کاردا
تای تانته‌ی دووریش وسته‌ن وه داردا^(۱)

..... — ● —

[۲۸]

دیده‌ن دیدار

دیده‌ن دیدار غه‌زاله‌ی وهرمن
چی دما یاران وهرمن په‌ری من^(۲)

..... — ● —

[۲۹]

دهفتهری قه‌زات^(۳)

دهفتهری له‌وحی قه‌زات له بهره
خه‌فت جه‌هلى خاوه‌ن دهفتهره^(۴)

[۲۷]

(۱) تانته: تان. واته: دیسانه‌وه دهستی گه‌ردونون که‌وتوجه‌ته وه کارو تانی پارچه‌ی دور خستنه‌وهی دوستانی به‌ستووه‌ته دارو نه‌یه‌وئی بُوبکاو قوماشی له یه‌ک‌کردنمان بچنی.

[۲۸]

(۲) غه‌زاله: «غزال»، ناسک. وهرمن: دی‌یه که له ناوجه‌ی شه‌متران له قه‌زای هله‌لبجه. چی دما: لمه‌وپاش. ورم: خه‌و دیتن. واته: له یسته به دواوه مه‌گهر له خهوما چاوم به یاره وهرمنی به وه‌ک ناسک جوانه‌که‌م بکهوئی.

[۲۹]

(۳) مهوله‌وی جارتکیان له گه‌مل «قه‌مه‌ر» ناوی‌کاشه که‌وته مشت و مر له سه‌رنویژ، پیش‌نه‌لئی بُچی نویژ ناکه‌ی؟ نه‌ویش نه‌لئی چونکه له دهفتهری عیلمی خودادا تی‌په‌پیوه که من نویژ ناکه‌م، خواست و زانراوی خوایش نابی پیچه‌وانه‌ی یه‌ک بن، که‌واته خوا خوی نایه‌وئی من نویژ بکه‌م، مهوله‌ویش له ورامیا نه‌نم شیعره نه‌لئی:

(۴) واته: دهفتهری له‌وحی قه‌زاو قه‌دهری خوات له بدروه نه‌زانی تیا نووسراوه نویژ ناکه‌ی! وه نه‌ترسی نه‌گه‌ر نویژ بکه‌ی خوا به نه‌زان ده‌ر نه‌چنی؟! بیانوویه کی هیچ و پوچ و بین جنی به...

[۳۰]

دزه که می زه ها و^(۱)

دزه که می زه ها و زاووزو که رده ن
 هه ر دزی حه و دز پهی ویش ثاوه رده ن^(۲)

[۳۱]

دیده م

دیده م «ریزاو» رو خس ارم «زه رده ن»
 جه داخ «یاران»، «پیران» م که رده ن^(۳)

[۳۰]

(۱) جارتکیان له دانیشتنتیکا باسی ئه وه ئه کرئ که ناوچه‌ی زه ها و دزی زۆری تیا به،
 مهوله‌ویش بهو بتنی بدهه ئه شیعره ئه لی:

(۲) زاو زق: زاو زی. واته: دزی زه هاوی زاو زی يان کردووه، وه هه ر دزتکیان حه وت
 دزی لئى که وتووه ته وه. کۆ کر دته وهی «زه ها و» و «زاو زو» که له وشه و مه عادا نزیکن له
 يه ك، شتیکی جوانه.

[۳۱]

(۳) ریزاو: فرمیسک ریز. پیران: ئه وه ته که مئال له ئه نجامی گریانی زۆرا له تك ئه چى و
 ده نگی ده رنایت. واته: چاوم فرمیسک ئه ریز و ره نگم زه رد بورو، وه له داخی دووری
 ياران ئه وه نده گریاوم ده نگم ده رنایت. ئه و شانهی که له شیعره که خستو و مانه ته ناو
 که وان، ناوی چوار دین له ناوچه‌ی «زه ها و» له سەر رى جارانی جافه کۆچەری يه كان.
 مهوله‌وی زۆر دلی بەند بوروه بھو دېھاته وه، وه له م شیعره دا نیشاره تى بۆ کردوون.

تیپی ری

[۱]

روان فکر بهخت

روی فکر بهخت سیای ویم ممه که رد:
 پهی چیش هر پهستی په رئی من ئاوه رد^(۱)

یاران گشت که یف وەش سەفا فراوان
 یەك یەك وە عەلای مەقامان یاوان^(۲)

گرد سەرشار مەی لە قا نماوه
 هەر من بەستەی خاک چەم ئە دماوه^(۳)

جەو فکرەدا بیم یەك ھام دەرد ویم
 ریزە بـلۇورى قەدیمش دا پیم^(۴)

ئاما وە جـاو او ریزەی قەدیم سـال
 بـه زوبان حـال فـهـسـیـح تـهـر جـهـ قـال^(۵)

[۱]

(۱) رۆزى: رۆزى. واتە: رۆزى لە رۆزان بیرم لە بەختى رەشى خۆم ئە كرده وە كە بۆچى هەر نشستى بۆ من هيتن؟.

(۲) یاوان: گەيشتۈرۈدە. واتە: بیرم لە وە ئە كرده وە كە چۈن وَا ياران ھەموو دلّشادن و گەيشتۈرۈنە تە پايەي بەرز؟.

(۳) سەرشار: مەست. لەقا: «القاء»، گەيشتن. نما: پېشاندەر. بەستە: بەسراو. واتە: وە چۈن ئەوان ھەموو سەرخۇشى شەرابى گەيشتن بە يارن، وە هەر من بەسراو مەتەوە بە خاکە وە بۆ دواوە ئەپروانم؟.

(۴) پیم: بۇوم. ریزە: ورده. بلوور: شۇوشە. واتە: لە بىر كردنە وەدا بۇوم، ھاوارىيە كى ھاودەردم پارچە شۇوشە يە كى كۆنلى دايە دەستم.

(۵) جواو: جواب، دەنگ. قال: قىسى دەم. واتە: پارچە شۇوشە كۆنە كە بە زوبانى حـال، فـهـسـیـح تـر بـوـ لـه قـسـى دـەـم، هـاتـه دـەـنـگـ.

وات: من سنهنگى بىم كەفتەي هەواران
بى قەدرو قىيمەت ناپەواي شاران^(۱)

گىرتم نە گەردەن بى باکو شادان
بەلای پىك سەخت كۈورەي ئوستادان^(۲)

ورد بىم جۆشىم وەرد تاوايامەوه
تا وە روتېبى بەرز سەرنىامەوه^(۳)

عالەمىنى تازە دىيم ھوھيدا بى
شەخسىن عەجىوته رەجمەن پەيدا بى^(۴)

بىم وە بلوورى پىر جە سەفاؤ ن سور
لايق وە سوچىت بەزم سەلم و توور^(۵)

گا جاي «ماء الورد» عەتر عەبير بىم
بۇ بەخش دەماخ شاتا وەزىز بىم^(۶)

(۱) كەفتە: داكەوتتوو. هەوار: مەنزىلگەي كۆتىستانى. واتە: وتنى من بەردىتكى بىن قىيمەت بۇوم لە هەوارە كۆتىتكە و تبۇوم.

(۲) پىك: ناسىتىكى ئەستورى درىزه بەردى بىن ئەشكىتىن. واتە: بە دلشادى وە بىن ترس ناپەحەتى بەرپىك دان و خستنە كورەي وەستايىانم قبۇول كرد.

(۳) سەرنىامەوه: سەرم نايەوه. واتە: بە پىكە كە ورد بۇوم و لە كۈورە كەدا كۈلام و توامەوه تاڭەيشتىمە پايەيە كى بلەند.

(۴) ھوھيدا: ئاشكرا. واتە: دىيم عالەمىتكى تر دەركەوت و شەخسىتكى عاجىياتى ترملىن دەرچۈو.

(۵) سەلم و توور: دوو پاشايى كۆزى ئىران بۇون كە ھەميشە شەرىيان بۇوه. واتە: بە شۇوشەيە كى پىشىنگىدارى واشاياني كۆزى بەزمى سەلم و توور بىن.

(۶) «ماء الورد»: گۈلاؤ: واتە: جار جار گۈلاؤيان تىئە كىردم و بۇنى خۆشم ئەدا بە لۇوتى پادشاو وەزىزانا.

گا ماوای سمه‌های کونه‌ی پر ته‌ئسیر
 نه شه به خش حال په بورناو په پیر^(۱)

نه جه‌رگه‌ی یاران شوخ دیده مه‌س
 مه‌که‌ردم گه‌ردش مه‌شیم ده‌س و ده‌س^(۲)

جه و بئ قیمه‌تی وه قیمه‌ت یاواام
 وه پایه‌ی روتبه‌ی عالی سه‌رساوم^(۳)

ده‌وره‌ی دووباره‌ی رای حق هر که‌س دیش
 بوی باخچه‌ی ئه‌بهد مه‌یو نه بینیش^(۴)

جه و بونو ئه و نوره‌لای تاقی‌یه‌ن
 نه ریزه‌ی من‌دا به‌رقش باقی‌یه‌ن^(۵)

مه‌عدوومی سه‌رشار به‌زم دل ریشی
 تا تویچ چون یاران ته‌سدیع نه کیشی^(۶)

(۱) بورنا: لاو. واته: جار جاریش کونی کاریگه‌ریان تئه کردم که دلی پیرو لاو ئه‌زینیته‌وه.

(۲) مه‌شیم: ئه‌چووم. واته: له‌کزپری یاره چاو مه‌سته کانا ئه‌گه‌رام و ده‌سه و ده‌سیان بئه‌نه کردم.

(۳) یاواام: گه‌یشتم. سه‌رساوم: سه‌رساوم. واته: له‌و بئ قیمه‌تی یه‌ی جارانه‌وه بوروم به شئیکی به نرخ و گه‌یشتمه پایه‌ی بلند.

(۴) دیش: دیتی. واته: هر که‌س خولی دووه‌همی رتی حقی خوی بینی، هه‌میشه بونی باخچه‌ی نه‌مری له لwooتی دئ. ئه‌م شیعره ئیشاره‌تله بئه‌ن و فرموده‌ی حه‌زره‌تی عیساکه فرموده‌تی «لَنْ يَلِجَ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ مَنْ لَمْ يُولَدْ مَرْتَبَتِنْ». واته: هر که‌س دوو جار له دایک نه‌بووبین بئن ناتیته باره‌گای پایه به‌رزی و له خوا نزیک بونه‌وه. جاری یه‌که‌میان له دایک بونی عاده‌تی یه، جاری دووه‌میشیان ئه‌وه‌یه رنگاکی راست بدؤزیت‌وه و بکه‌وت‌ه سه‌رخوا په‌رستی که وه‌ک ئه‌وه‌یه جارنکی تر هاتیتیه دنیاوه.

(۵) جه و بونز: بدو هزیه‌وه. تاقی‌یه‌ن: ته‌حقیقه، راسته هه‌یه. به‌رق: تیشك. واته: جا به هزی ئه‌وه‌وه که من خولی دووه‌همی رنگاکی راستی خوئم دیوه، هیشتا ئه‌وه تیشك‌کم تیاماوه.

(۶) مه‌عنای ئه‌م شیعره دووه‌شیعری دوایی پنکه‌وه دئ.

نه گری وه گه رده ن چی هانه ریت دا
پانه نیهی وه سه ر وجود ویت دا^(۱)

کهی مهشی نه سیلک یاران هم ده
کهی روتبهی عالی مهوبنی وه چهم^(۲)

هه رکهس «تولد» دووباره ش نیه
ثمه بست سه عاده ت ستاره ش نیه^(۳)

هانه ئه شکه نجهی پهستی نه نگه دا
تمه نزل گیرو نه سای سه نگه دا^(۴)

..... — ● —

[۲]

را جه عفر ثاباد^(۵)

را جه عفر ثاباد سارای گهرم مه بیل
مه نزل شیراز، شار سه و دای عهشق له بیل^(۶)

(۱) پانه نیهی: پی نه تیت.

(۲) مهشی: ئه چی. سیلک: ریز. واته: ئهی مه عدوومی که سه رخوشی شه رابی دل
برینداریت، توش تا وه ک یاران زه حمه ت نه کیشی و، هه ر چیت بیته رئی پیشی رازی نه بی و
ده س له خوت هه ل نه گری، چون ئه چیت ریزی ها ور تکانت، وه چون پایه بی بلند به چاوی
خوت نه بیشی؟.

(۳) «تولد»: له دایک بون. سه عاده ت ستاره: ئه ستیره بی به ختیاری. واته: هه رکهس بوز
جاری دووهم له دایک نه بیته وه بیش گومان نابین به خاوه نی ئه ستیره بی به ختیاری.

(۴) ئه شکه نجه: جه بیرو مه نگه نه. گیرو: ئه گری سا: سیبهر. واته: له ناو جه بیرو مه نگه نه
عه بیب و عارا ئه میتته وه تا ئه مرئی و ئه چیتھ گزور.

[۲]

(۵) مهوله وی بدم قه سیده بیه قسه له گه ل «خواجه حافظی شیرازی» ئه کا، وه دیوانه کهی
نه گرتته وه به نیازی ئه وه که بزانق بیچی نامه بی یار دیار نیه.

(۶) جه عفر ثاباد: گه ره کیکه له شیراز. سارا: «صحراء»، دهشت. واته: ئهی که سی که
الله

دهس و دیم وه ئاو روکن ئاباد شهوق
ئیمام میحراب سەر «مُصَلَّا» زهوق^(۱)

خواجه‌ی سەر حەلقەی بەزمەکەی «الستْ»
دەماخ وه نەشئى بادەی فەنا مەست^(۲)

خەيلیوهن ئازىز، شاي نەونەمامان
پەی شىفای زامان نامەش نەيامان^(۳)

ھىچ نەبەردەن نام خەستەي دەردەكەش
نەكەردەن خەيال مەينەت وەردەكەش^(۴)

رىنگاى گوزەرت جەعفەر ئابادە كە دەشتى گەرمى ئارەزووى يارانە، وە ئەي كەسى كە
مەنزىلت شارى شىرازە كە كەلکەلەي عەشقى لەيلە. مەبەسى ئەوهەي ئەي حافىزى دلداركە
كەلکەلەي دىتنى يارت ئەكەيتە سەر، وە بە دەشتى گەرمى خۆشە ويستى دائىرپۇرى بۆلاي.
(۱) دەس و ديم: دەس نوئىز. روکن ئاباد: سەرچاوه و كانيارتكە لە شىراز. «مصلا»:
گەرپەكتىكە لە شىراز. واتە: ئەي كەسى كە بە ئاوى روکن ئابادى سۆزى دلداران دەس
نوئىزت گرتۇوه، وە لە مىحرابى مصلاي ئارەزوويانا پىش نوئىزىت كردووه. مەبەسى ئەوهەي
ئەي كەسى كە پىۋىستى يەكاني خۆشە ويستىت جىي بەجى كردووه سەرقافلەي دلدارانى.
مەولەوي لەم دوو شىعرەدا ئىشارەت بۆ چەند شىعرىتكى حافىز ئەكا كە ناوى ئەم
شۇئنانەي كۆكىردووه تەوه تىايانا، وە بۆنەي ئەوهە كە حافىز شىرازى يەو ئەم شۇئنانەش
لە شىرازان، ناويانى هېتىاوه.

(۲) «الست»: ئىشارەت بۆ ئايەتى «اللَّٰهُ أَكْبَرُ ۖ قَالُوا بَلٰى» فەنا: «فَنَا فِي اللَّهِ»، توانەوە لە
خۆشە ويستى خودادا. واتە: ئەي كەسى كە لە رۆزى پرسىارە كە خودادە ئاو موسۇلمانانان
سەرەلەقە بۇوي، وە ئەي كەسى كە مەست بۇوي بە نەشئى باي توانەوە لە خۆشە ويستى
خودادا.

(۳) واتە: ئازىزم دەمتىكە يار نامەي بۆ نەنار دروم تازامە كانمى بىت چاك بىتەوە.

(۴) واتە: بە ھىچ جۈزى ئاوى منى گرفتارى دەردو مەينەقى خەجىنى ئەھىتاوه بىرىلىم
نە كردووه تەوه.

یادش گوزه رگای دل جه ویر بهره دن
 مهیش رای خاتر فه راموش که رده ن^(۱)
 ساتی وه سالی جه لام ویه رده ن
 هرهس وه مالم ماجی دل سه رده ن^(۲)
 دل بی تاراممه ن دایم مدؤ چل
 من هر مواچوون پهی دل وه شی دل^(۳)
 من تالم وه تام تالی تال ورده
 گه رد به دبه ختیم وه روودا مه رده^(۴)
 نام نه سه روان شیرینش تالم
 نام پهی خاترش گه رده ن خه يالم^(۵)
 نه دارو تاقه ته حریم خامه ش
 مه پچو وه هم جه ده دم نامه ش^(۶)

(۱) واته: یادی، نهوهی له بیر چووه ته وه که به دلما تی په پری، وه مهیلی، ریگای دلی منی خستووه ته پشت گروی. مه سی نهوهیه نایه لئی هیچ نه بی یادی بگانه خه يالم، وه دلم ٹاره زووی بکا.

(۲) هرهس: که له کویستانا به فر زور نه باری و کزمه لئه کا، به هار بنه کهی فش نه بی و له جیگه کهی خوی نه خلیسکی و کزمه لئی خاکو به رد له گه ل خوی تل نه دا، نهوه پی نه لین هرهس. گه لئی جاریش وا نه بی نه و هرهس دیت به سه ره ناوایی به کا و چهند مالی لئی وتران نه کا. واته: له تاو دوری یار هر سه عاتیکم به سالی لئی به سه ره چووه، نهی هرهس به مالم وابزانم یار دلی سارد بووته وه.

(۳) مواچوون: نه لیم. مه عنای نهم شیعره له گه ل شیعري دوا بی دی.

(۴) تالله: «طالع»، به خت. تال ورده: تال دراوه: واته: دلم له تاناوا ثارامی نه ماوه هه میشه چل نه دا، وه له ناچاری دا بز دلخوشی دانه وهی خرم نه لیم به ختم به ده رمانی تالی تال دراوه و توزی به دبه ختی نیشتووه له روم، واه والم ناپرسی.

(۵) نام: یاوه کو. واته: یا من تالم به سه رزویانی شیرینیه وه، وه نه گه ره ناوم بیتی ناو ده می تال نه بی، وه یان خه يالم توزاوی یه وه نه گه ربیت به خه يالم توزاوی نه بی.

(۶) واته: قفلمه کهی توانای نووسینی نیه بز من، وه خوشی لبهر نه گه قتی من کاغهز دهق ناکا تا بزمی بنتری.

ماوای دل‌گه‌رمیش جه حه به‌رشیه
لایق وه مه‌نzel یادئه و نیهه^(۱)

خاترم یه‌ند خارمه‌ینهت ها تیش‌دا
پای مه‌یلش زه‌حمهت بویه‌رزو پیش‌دا^(۲)

سه‌د ده‌لیل ماروون نیهه فه‌راقهت
جه من های تامل، جه ئه و کون تاقهت?^(۳)

بۆ به‌شق ئه و جام، ئه و بدم، ئه و جم
بئی مه‌یلی ئازیز نه‌وینی وه چهم^(۴)

مزانی چه‌نیم چهم ها وه راوه
ئه‌ر وهی زوو مه‌یو په‌یکئی جه لاوه^(۵)

ماوه‌رزو نامه‌ی جام جه‌مینه که‌م
دیده‌ی دنیاو دین، دنیاو دینه که‌م^(۶)

یه‌ک غمه‌زه‌ل مه‌تلع «مژده ئه دل» بتو
باوه‌ر، به‌ل په‌ی دل ته‌سکین حاسل بتو^(۷)

(۱) واته: دلم که جیگای ئه و گه‌رمای له ئه‌ندازه ده‌چووه و بۆ ئه و ناشی بینی به جیگای یادی ئه و چونکه ئه و سووتینی.

(۲) بویه‌ر: تی‌په‌ر. واته: دلم ئوه‌ندیه درکی مه‌ینهت تیابه زه‌حمهت پینی ناره‌زووی ئه وی پا برووا چونکه له‌وانه‌یه برینداری بکا.

(۳) ماروون: دینمه‌وه. فه‌راقهت: فه‌راخهت، ده‌س به‌تال. تامل: سه‌برو چاوه‌پوانی. واته: چه‌ند ده‌لیل دینمه‌وه بۆ دلم که‌وا یار ده‌سی ناگا نامه بتوسی، لی بوه‌سته و سه‌برکه، که‌چی ئه و هر ئه‌لی له کوئ ئه‌توانم خرم راگرم.

(۴) مه‌عنای ئه و شیعره به‌سراوه به شیعری پاشه‌وه.

(۵) مزانی: نه‌زانی. مه‌یو: دینت. په‌یک: فروستاده.

(۶) ماوه‌رزو: دینتی. له هه‌ندی نوسخه‌داله جیاتی «ماوه‌رزو» نووسراوه «باوه‌رزو» واته: بینی.

(۷) مه‌تلع: یه‌که شیعری قه‌سیده. مژده ئه دل: ئیشاره‌یه بۆ شیعری یه‌که می

وهر بُو نه يشه‌للا لمیش تیکه‌ل بُو
خواجه تو پیرت با هر موجمل بُو^(۱)

ج حاجه سه‌ریح تو بواچی پیم
من زوم شناسا به‌خت سیای ویم^(۲)

..... — — —

قه‌سیده‌یه کی حافظی شیرازی که ناوه‌رزوکه که‌ی مژده‌ی هاتنی یاره. ندو شیعره بهم جزره‌یه:
مژده‌ای دل که مسحیا نفسی می‌آید که ز انفاس خوشش بوی کسی می‌آید
باوه‌ر: بینه. واته: خواجه حافظی! - یا خواه‌رگیز وهک من بن مهیلی نازیز به چاوی خوت
نه‌بینی - تو خوت نه‌زانی من چهند چاوه‌روانی نامه‌ی یارم، بُریه سوئندت نه‌دم به
عه‌شقی نه‌و پیاله شه‌رابه که خواردووه‌ته‌مه‌وه، نه‌و کوری ناهه‌نگه‌ی که تیایا به‌شدار
بووی، نه‌و کۆمەله‌ی له‌گه‌لیانا بوویت، نه‌گه‌ر نه‌زانی بهم زوانه فرستاده‌یه ک دیت و نامه‌ی
یاره ناوچاو وهک ناوچونه که‌م بُو دینه - که چاوی دنیاو دینمه، به‌لکو هر دنیاو دینمه.
قه‌سیده‌یه کم بُر بیته‌وه که سه‌ره‌تاکه‌ی «مژده‌ای دل» بین، به‌لکو دلم تو زی نو قره بگری.
(۱) وهر بُو: وه نه‌گه‌ر بیتوو. نه‌یشه‌للا: خوانه‌خواسته. لمیش: لمیکی. موجمل: کورت.
واته: وه نه‌گه‌ر بیتوو خوانه‌خواسته نه‌و شیعره‌ی که بُزم دیته‌وه بن گه‌رد نه‌بین و موزده‌ی
هاتنی یاربه روشنی نه‌دا به‌ده سمه‌وه، تو سه‌ری پیره‌کدت، حافظی! به قسیه‌یه کی کورت نه‌و
خه‌بهره ناخوشهم بدھری با کم دلم سوتی پیایته‌وه. مهوله‌وی له‌گه‌ل ئەم مەعنایا بدھا
مەعنایه‌کی تریشی مەبھس بووه، که نه‌وه‌تە «نه‌یشه‌للا» له «نه» او «یشاء الله» دروست بووین
وھ لھ جیاتی «لم» بخوینتھو «لەم» که حەرفی نه‌فیه، واته: وه نه‌گه‌ر بیتوو له «یشاء الله»
کەدا «لەم» يەک تیکه‌ل بیئی و بیئی به «لم یشاء الله»... مەبھسی نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر هاتوو خوا
موقه‌ددھری نه‌کرد کاغذی یارم بُریت... تاد.

(۲) بواچی: بلیتیت. شناسا: ناسی. واته: پیویست نیه به ناشکرا نه‌و خه‌بهره ناخوشهم
بدھیتی چونکه من زۆر به‌ختی رەشی خۆم ناسیووه نه‌زانیم نامه‌ی یارم بُر نایه‌ت.

[۳]

رهفیق مه‌حرمه^(۱)

رهفیق مه‌حرمه عیجزو سرورم
حه کیمه‌کهی ئیش زام ناسورم^(۲)

ئاویاره‌کهی سه‌وزهی ئاره‌زووم
دانابه گردین راز کونه و نوم^(۳)

دهماخ وه نه‌شەی سەر بەرزان کەیل
مورشید میرا و سەر جۆی بادەی لەیل^(۴)

ئەنیس مه‌جلیس عەیش و نیشاتم
دەسگیر راگهی هات و نه‌هاتم^(۵)

جله و کیش زهوق ئاهووی روپیلم
بەزمئارای مه‌جلیس کەمەن و پیلم^(۶)

[۴]

(۱) مهوله‌وی نەم قەسیدەیەی بۆ جەنابى شیخ «سراج الدین»^۱ تەویلە^۲ نووسیو.

(۲) واتە: ئەی هاورىنى مه‌حرمه مى خۆشى و ناخۆشىم، وە ئەی تىمار كەرى بىرىنى ناسور كەوتۇوم.

(۳) ئاویار: ئاودىر. دانا: ئاگادار. واتە: ئەی ئاودىرە كەی پەلە دەغلى ھيوا، وە ئەی شارەزاي ھەمۇ رازىتكى كۆن و تازەم.

(۴) واتە: ئەی كەسىن كە لووتت پې بولە بۆنى خۆشى پايە بەرزى بە خواگە يشتن، وە ئەی رى پىشان دەرى كە وەڭ مىزاوى جۆگە شەرابى خۆشەوىستى واى.

(۵) ئەنیس: ئولغەت پىۋەگىراو. واتە: ئەی ھاودەمى مه‌جلیسى خۆشىم، وە ئەی دەسگىرم لە رىنگاى ھات و نه‌هاتدا.

(۶) رەویل: گەلە. پىل: كەلە كە. واتە: ئەی راکىشەرە جله وى ئاره‌زووی گەلە ئاسكە كان كە مەنسوبە كانن ئەيان ھېنىتەوە سەر رىنگاى راست، وە ئەی رازىتمەرەوە مه‌جلیسى ئەوانەي كەمەندىيان بەستوو بۆ عىيادەت. لە تەرقەتى نەقشبەندى يا ئۇسۇولەن سۆفي يە كان دەستە و ئەرئىز دائەنەيشن وە قايشىتك لە پشتىانەوە دېنن و لە سەر ئەرئىز يان توندى ئەكەن.

وه مهرگت یهند خم جه لا بین جم
 لاو هون گرتمن پای شرم مه حکم^(۱)

زهنجیر مهینهت پای گوریز بهسته
 ماره کهی دوریت ریشهی دل گهسته^(۲)

سامان سام کهردنه ده ردنه کهی فیراق
 بوی تالی دوریم مهیونه مه زان^(۳)

جه و ساوه ئازیز لیم نادیاره
 سهیر کائینات نه دیده م خاره^(۴)

ئاموشوی یانم کهردنه ویانه
 یه کسانه جه لام قهوم و بیگانه^(۵)

ئیلیچام به تون جای هانامه
 نه بهیدای هیجران رهه نومامه^(۶)

(۱) واته: قهسم به مهرگت ئوهنده خم و خهفت کۆبووه توه لام، وه ئوهنده گریاوم
 له جیاتی فرمیسک خوین له چاوم هاتووه، ئیستا لافاوی خوین پى شەرمى بهستووم و
 ناتوانم بجۇلیمەوه.

(۲) گوریز: راکردن. گهسته: گهستووه. واته: زهنجیری مهینهت پى راکردنی بهستووم و
 ماری دوریت ریشهی دلی گهستووم.

(۳) مهیز: دیت. واته: ده ردی دوری لەگەل زهوي تەختى كودوم و ئیستا بۇنى تالى
 دوری لە دەمم دى.

(۴) واته: لەو کاتەوە ئازیزم لى دیار نىه، هەرجى سەیرى خەلک بىھم وا ئەزانم درېك
 نەچى بە چاوما.

(۵) ويانوو. واته: ئاموشى مالىم كردووه بە بیانوو بۆ دەرنە كەوتى، ئەگينا قهوم و
 بیگانە وەك يەكىن لە لام.

(۶) ئیلیچا: پەنا. هانا: دەسەو دامىن بۇون. بەيدا: «بىدا»، دەشت. واته: پەنام بە تۆرىھو
 دەسەو دامىنى تۆبۈم، چونكە تۆرى لە دەشتى دورىي يارىگام پىشان ئەدەي.

یه‌گجار ته‌ن خهسته‌ی زارو رهنجووریم
دل ریزه ریزه‌ی کارد مه‌هنجووریم^(۱)

گرمه‌ی کووره‌ی ده‌رد کوئی تاقه‌ت تاوان
بؤی سفته‌ی جه‌رگم وه گه‌رد دون یاوان^(۲)

هه‌ر رؤ جه‌ی حونی مه‌پیزؤ نه چه‌م
ساراتی دل بیه‌ن وه هوونا و چه‌م^(۳)

هه‌ر ساتی ده‌ردی سزا مدق‌پیم
یه‌ک ئان زیندگیم حه‌رام بیه‌ن لیم^(۴)

ده‌خیل تا هالا ته‌ن نه‌ویه‌ن وه گه‌رد
سفته‌ش نه‌به‌ردنه وه نالله‌که‌ی ده‌رد^(۵)

رجاکه‌ر «احمد» لوتفش بؤ چه‌نیم
خه‌جاله‌تی به‌رز «کریم» نه‌یق‌پیم^(۶)

(۱) واته: له‌شم به هؤی نه‌خوشی‌یه‌وه یه‌گجار ناره‌حه‌ته، وه دلم به چه‌قزی دووری پارچه پارچه بوروه.

(۲) واته: گرمه گرمی کووره‌ی ده‌رد کیوی سه‌برو بورده‌باریمی تواندووه‌ته‌وه، وه بزني جگه‌ری سووتاو به هه‌موو لايه‌کا بالاو بوروه‌تاهه.

(۳) مه‌پیزؤ: نه‌ریزی. واته: هه‌ر رؤزی نه‌وندی چه‌می جه‌ی حون فرمیسک له چاوه‌کانم نه‌ریزی، وه ته‌ختانی دلم بوروه به چه‌می خونتاو.

(۴) مدق: نه‌دا. واته: هه‌رتاونک ده‌ردیک سزا نه‌دا، وه وام لئی لئی هاتووه به یه‌گجاری زیانم لئی حه‌رام بوروه.

(۵) هالا: هیشتا. سفته: سووتاو. معنای نه‌م شیعره به سراوه به شیعری دوایی‌یه‌وه. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «نه‌به‌ردنه» نووسراوه «نه‌وه‌ردنه» واته: نه‌خواردووه.

(۶) واته: ده‌خیلتیم تا لاشم نه‌بوروه به تۆزو، ده‌رد خۆلەمیشەکه‌ی به ده‌م نالی نه‌سپی خۆیه‌وه نه‌داوه به با، تکا بکه به لکو پیغەمبەر لەلەلە لوتقی له‌گەلم بیی و شه‌فاعه‌تم بؤ بکا، به لکو خه‌جاله‌تی حوزووری خوانه‌بیم له قیامه‌تا.

وهر نه ها مردم، توبای سلامه
با هر بمانو تاروی قیامه^(۱)

19

(۲) رہنمائی

رمه زان تلوع سویح شادی شه
شه وال شام شووم نا مرادي شه^(۳)

د هر دی نه شه و ا ل، ئ ا ي ز ا م س - ه خ ته من
تاله شووم شه و ا ل، ئ ا ي ب - ه د ب - ه خ ته من^(۴)

غوره، غورهی ئەو سەفاش پەی غەيرى
ئازىز قىلەي من، وەفاش، بەي غەيرى⁽⁵⁾

های موغه‌نی تار حنجه‌رهی و هش ته رز
و سه ریمه‌نهی ناز باوره ئه و لرز^(۶)

(۱) بای: بیت. واته: نه گهر وا ناکهی و انهوا من مردم، تو سه لامهت بی، با دهاردو
مهینه ته که بشتم تار رؤژی قیامت بمیئیته ووه.

[F]

(۲) مدله‌وی نهم قه‌سیده‌یه‌ی له شه‌ونکی، جه‌ژنی، ره‌مه‌زاننا و ترووه.

(۳) واته: رمهه زان، کاتی دهرکه وتنی به رهیه یانی شادی یه تی، چونکه روزی جهژن له روزه کانی خوی نیه که چی به ناوی نه وشهه دهرئه چی، شهشه لانیش تیواره هی نه گبه تی به ثناوات نه گه یشتنه تی، چونکه روزی جهژن له روزه کانی شه و که چی خمه لکی لتی یان دایر بوده و داویانه به رمهه زان.

(۴) دهربدینه: دهربادی. تاله: «طالع»، بهخت. واته: نای دهربدهدار شهشهلان و نای گرفتاری زامی سه خست خرم! نای چاره رهش شهشهلان و نای بهدهخت خرم! هری ثم بدهدهخته، بهی ثمه و شهشهلانش، له شعری باشه و دا باس، کراوه.

(۵) غوره: سه ره تای مانگ. واته: سه ری مانگ هی شه شه لانه، که چی خوشی یه که هی بُز بینیگانه یه که رمه زانه، ژازیزیش قه پیله هی منه، که چی وه فای بُز به دکارانه.

(۶) باوهر: بینه ره. واته: کاکه‌ی گورانی بیش تاره کهت به دهستی ناز هله‌گره و فووی پیاکه و ثاواز تکی خوشمان بیلیده.

من ئاسا ياد كەر جەرگەي وىيەردە
يىاران مەرھۇوم دەرد دل وەردە^(۱)

بەم لەرەي دل سۆز وە جگەرەوە
مەزمۇون ئەوان تەكراڭ كەرەوە^(۲)

ئاخ، من و شەوال ھەردوو ھام فەردىيم
ھەر دوو گەرفتار ئىش يەك دەردىم^(۳)

غۇرەي ئەو قىيلەي من وە يەك تارەن
وە نام ئىمەوكام ئەغىارەن^(۴)

..... ●

[۵]

ريازەت كېشان^(۵)

ريازەت كېشان.. ريازەت كېشان

سەيدان خاس ريازەت كېشان^(۶)

(۱) واتە: بە عادەتە كەي خۆم كۆمەلى ھاۋىي يانى كۆچ كردووى دەردى دل خواردوو
يېتىرەوە ياد.

(۲) دل سۆز: دل سووتىن. ئەوان: شىعەرە كانى پېشىوو. واتە: بەم لەرە دل و جەرگ
سووتىنەي دەنگت ناوه رۆكى شىعەرە كانى پېشەوەمان بۆ دووبىارە كەرەوە كە بىرىتى يە لەم
دۇشىعەرەي پاشەوە.

(۳) مەعناي ئەم شىعەرە بەسراوە بە شىعەرەي پاشەوە.

(۴) تار: «طەرخ»، جۇر. واتە: ئاخ، من و شەشەلەن ھەردوو كەمان ھاۋىتى يە كىن گەرفتارى
يەك دەردىن، سەرەتاي ئەدوو قىيلەي من وەك يەك وان، بە ناو ھى ئىمەن، كەچى لە
راستىدا خىرو بىرىپان بۆ يېنگانە يە.

[۶]

(۵) مەله‌وی ئەم قەسىدەي بۆ خواحافىزى كىردىن لە فەقىكانى ھاۋىتى و توووه كە لە ئىرانەوە
ھاتوووه بۆ عىراق بۆ خۇنىدىن.

(۶) ريازەت كېشان: ئەھلى تەسەروف ئۇسوولىيانە بە ھەموو جۇرى ئەفسى خۇيان

جه ماععت، قهومان رای خهیر ئهندیشان
جه رگهی هامسه‌ران، دل‌ریشان، خویشان^(۱)

ها هه‌وای ته‌حسیل دل وه جوش ناوه‌رد
نسیو عه‌زم سه‌یر ولاشانش که‌رد^(۲)

ئه‌ر جاری راگه‌م غه‌له‌ت که‌رد بتو
رام وه سه‌ر ئاداب هیچ نه بـه‌رد بـه‌تو^(۳)

هه‌ركه‌س خاترش جه من ئیشا بـو
يا خود ره‌نجیوه‌ش په‌ریم کیشا بـو

گـه‌رده‌نم ئازاد بـکه‌ران ئارو
گـرد وه دل روخته بـده‌ران ئارو^(۴)

ئه‌زیبەت ئه‌دەن بـز ئه‌وهی لە خراپه پاک بـیتەوه، بـز نمۇونە چل شه‌وی خشت، رۆزى بـه
دەنکە خورمايەك قه‌ناععه‌ت ئه‌کەن، بـه وانه ئەلین ریازه ئه‌کیشىن. جا چونكە فەقیکانیش لە
پـیتـاوـی خـوـتـنـدـنـاـ هـهـمـوـ جـوـرـهـ مـهـبـنـهـ تـیـكـ قـوـبـوـلـ ئـهـکـەـنـ مـهـولـهـوـ بـهـ رـیـازـهـتـ کـیـشـىـ نـاوـى
برـدوـونـ. وـاـتـهـ ئـهـیـ رـیـازـهـتـ کـیـشـهـ کـانـ، ئـهـیـ لـهـ نـاوـ رـیـازـهـتـ کـیـشـهـ کـانـ تـایـیـتـیـ وـ لـهـ هـمـوـ
گـهـرـهـ تـرـ. لـهـ هـهـنـدـیـ نـوـسـخـدـاـ لـهـ جـیـاتـیـ «سـهـبـدانـ» نـوـسـراـوـهـ «سـهـیرـانـ» وـاـتـهـ: گـهـرـقـهـ
تـایـیـتـیـ يـهـ کـانـیـ دـهـسـتـهـ رـیـازـهـتـ کـیـشـهـ کـانـ، چـوـنـکـهـ فـقـىـ بـهـمـلاـوـ بـهـوـلـادـاـ ئـهـ گـهـرـتـنـ بـزـ
خـوـتـنـدـنـ.

(۱) رای خهیر ئهندیشان: ئهوانه بـیر لـه رـی خـیـر ئـهـ کـهـنـوـهـ.

(۲) هـهـواـ: ئـارـهـزوـوـ. تـهـحسـیـلـ: خـوـتـنـدـنـ. نـسـیـوـ: «اصـبـیـبـ»، بـهـخـتـ وـ چـارـهـ. وـاـتـهـ: ئـارـهـزوـوـیـ
خـوـتـنـدـنـ دـلـمـیـ هـیـتـنـاـوـهـتـهـ جـوشـ، وـهـ بـهـخـتـ عـهـزـمـیـ کـرـدـ کـهـ بـرـقـمـ بـزـ سـهـیـرـیـ وـلـاتـانـ.

(۳) رـاـگـهـ: رـنـگـامـ. مـهـعـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ وـ دـوـ شـیـعـرـیـ دـوـایـیـ بـیـنـکـهـوـ دـیـ.

(۴) بـکـهـرـانـ: بـکـهـنـ. وـاـتـهـ: ئـهـ گـهـرـ جـارـتـکـ رـنـگـامـ لـنـ تـیـكـ چـوـبـیـ وـ نـهـ چـوـبـیـمـهـوـ سـهـ
ئـوـسـوـلـ وـ پـهـیـرـهـوـیـ کـۆـمـلـ، يـانـ يـهـ کـیـكـ دـلـیـ لـیـمـ تـیـشـابـیـ، يـانـ رـهـنـجـیـکـیـ کـیـشـابـیـ بـوـمـ، ئـیـوـهـ
ئـهـمـرـقـهـرـدـنـ ئـازـادـ بـکـهـنـ وـ هـمـوـتـانـ بـهـ دـلـ ئـیـزـنـ بـدـهـنـ بـرـقـمـ.

عەزمم پەرئ سەیر عىراقەن ئارو
بىニشدى وە خەير فىراقەن ئارو^(۱)

دنیا فانى يەن ھەر مبۇ مەردهن
لازمەن گەردهن ئازادى كەردهن^(۲)

..... — · —

[۶]

روشنى دىدەم^(۳)

روشنى دىدەم، سەرمایەت ژىنم
مەزەی بەزم كەيف دلەی خەمینم

ساكە من بى تۆ نەسپەردم ئەرۋا
سەرنەنبا نە ساي ئەلەحەد بى پەرۋا^(۴)

چۈن واچۇون وەقام ھانە تۆي دلدا
وەقام ھەم جەرگم بىدەن وە چىلدا^(۵)

تاقىق من جە سەنگ سەرسەخىم بالان
مەزىزەعە خارج ئىنسانىم كالان^(۶)

(۱) پەرئ: بۇ. بىニشدى: دانىشىن.

(۲) مېز: ئېبىن. واتە: دنيا بەقاى بۆ نىھەو مەردن لە رئىدىيە و پتوپستە گەردىي يەكتىر ئازاد بىكەين.

[۷]

(۳) مەولەوى ئەم قەسىدەيە لە لاۋاندىن وە ئەنالىتكىا و تووه كە ناوى موحة مەممەد بۇوه.

(۴) نەسپەردم: ئەم سپارد. ئەرۋا: «ارواح»، گيان. مەعناي ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعرى پاشەوه.

(۵) واچۇون: بلىم. واتە: من كە پاش مەرگى تۆكىيام نەسپاردو بىن ترس سەرم نەنايەوە لە ئىزىز سايىھى بەردى ئەلەحەدا، چۈن بۇم ھە بلىم بە وەقام، ئەم خواوهفاو جەرگم بىدا بە چىلى دارى مەينەتا.

(۶) تاقىق: «تحقيق»، دىبار. كالان: كىلاوه. مەعناي ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعرى

و هرنه من و هی تهور کیشان سزاو ده رد
ئه گهر سنه نگ بیا مه که ردش و گه رد^(۱)

ده ک ئه جهل و دام هیجران به سته بق
سەرتاپاش و ھیش زامان خه سته بق^(۲)

پیم نه نوشماهی پیاله مه رده
ئیسته من، سەر ڙان، دل سەردان که رده^(۳)

..... — — — — —

[۷]

ریشن چەنی صن^(۴)

ریشى چەنی من نه یۆ و حوزوور
مبۇ بتاشووش تا و نه فخ سوور^(۵)

۷

دوايی يه و.

(۱) بیا: بوايە. واتە: دیارە سەرسختى من لە هى بەرد زیاترە، وە من کیلگە يە كم کیلارە
لە سنورى تواني ئادەمیزاد بە دەرە، ئەگینا ئەم ھەموو دەردو سزايدە كە من کیشاومە ئەگەر
بەرد بى کیشايدە لە ژېر باريا وردو خاش ئەبۇو، وە ئەبۇو بە تۆز.

(۲) به ستە بق: بىھىرىتە وە. مەعنای ئەم شىعرەش بە سراوه بە شىعرى دوايى يه و.

(۳) واتە: دەك خوايە ئە جهل بە داوى دوورى بىھىرىتە وە سەرتاپاي بە ئىشى زام گرفتار
بىن، واشرايى مەرگى بىن نەتۋاشاندەم و سەرى بەم جۆزە هيئامە ڙان و دلى سارد كردىمە وە.

[۷]

(۴) مەولەوي جارتىكىان لە سەردهمى فەقىيەتىدا، بە پىچەوانە ئۇ سوولى فەقىيە كانى ئەد
سەردهمە، رىشى ئەتاشى، ھاپرى كائىشى ناپەزايى پيشان ئەدەن لەم رىش تاشينەي،
ئەبىش بەم شىعرە يىانوويان بى دېنىتە وە.

(۵) نه یۆ: نە يە تە. بتاشووش: بتاشم. نە فخ: فوو پىاكىردن. سوور: شاخىكە مەلايىكە يە كى
تايىھە تى - كە ناوى ئىسراپىلە - لە قيامەتا دوو جار فووپا ئە كا، لە جارى يە كە ميانا ھەموو
زىندۇرۇيەك ئە مرىتىن وە لە جارى دووهە ميانا ھەرچى مەرددوو زىندۇرۇي ئە كاتە وە. واتە:
رېشىك لە گەل مندا نە يە تە حوزوورى خوا، ئېنى تا ئىسراپىل فوو ئە كا بە شاخە كە يَا ھەر
ئېنى بىتاشم.

تیپی ذی

[۱]

زیله‌ی ته‌لّمیت‌بار^(۱)

زیله‌ی ته‌لّمیت‌بار کوچ نه‌وه‌الان
ته‌ئیش نیه‌ن ئیمسال چون سالان^(۲)

یه‌قینه‌ن سه‌ر خیل نازک نه‌مامان
نه‌که‌ردنه‌ن هه‌وای هه‌وارگه‌ی دامان^(۳)

بهلی بیه نامه‌ی دل پیئیشاكه‌ش
یه‌کزه‌ی ده‌روون حه‌سره‌ت کیشاكه‌ش^(۴)

نه‌و سینه سیم وه‌نگ، ئاین‌هی جهم ره‌نگ
منمانۆ هه‌وه‌س نه دل دای خه‌ده‌نگ^(۵)

[۲]

(۱) مله‌وی ئەم غەزەله‌ی بۆ دۆستىكى نووسىيە كە پايز داهاتووه ئەو هەر لە كورستان ماوه‌تەوە.

(۲) زىلە: هەراو دەنگە دەنگ. ته‌لّمیت‌بار: كۆچەرى يەكان دوو جىئە بەمدىوو بەمدىوى ولاخەوە ئەبەستن، پاشتى ولاخە كە وەك تەختانى لى دى، جىنگىو بانى لەسەر رائەخەن و مىنال و زىنى لەسەر سوار ئەكەن، بەوه ئەلىن ته‌لّمیت‌بار. نه‌وهال: تازە پىئىگە يېشتۇر. معنای ئەم شىعە لەگەل شىعى دا دى.

(۳) دامان: داوتىن. واتە: ئەمسال وەك سالان دەنگى كۆچ و بارى ياران نايەت، وا دىبارە سەرقافلەي نەونەمامە شۆخە كان ئارەزووى گەرمەسىرى نەكىردووه لە كورستان ناگەرەتتەوە.

(۴) واتە: بهلی راستە نايەتە خوار، ئەوهش نامە دل بىرىندارە كەى كە ئەو خەبەرە تىيا نووسىيە، ئەمەش كزه‌ی دەرروونى من كە بە هۆزى ئەوهو و زەحەتمە كىشاكە، وە نىشانەي نەگەرانەوهى ئەوه.

(۵) سیم وه‌نگ: لە زیو چوو. منمانۆ: ئەنوتىنى. داي: دانى. واتە: ئەو خۆشەویستە كە وەك زیو سپىيە وەك ئاوتىنە كەى جەمشىد رۆشتە، ئارەزووى وايە تىير بىنى بە دلەمەوە، بۆيە ئەم نامەيەي بۆ نووسىيم.

حه سره تا حه سره ت، های يه چيشه که ردی
 چون جئي ويه ردی پيش دا ويه ردی^(۱)
 نم مدو ماده نامش ئهون نامه
 ئاو دهندان ناسا، دهندان خامه^(۲)
 نه منه ندهن قووهت سه رما يه تيش دا
 هه رسئ بئ نه را هورمه گنو پيش دا^(۳)
 پووش نايير چم جاي نهسيم نيهن
 هورکه رد و به رد هيم تا و لاش شيهن^(۴)
 پايز زه، يه خ جام، چارشيوئي هه تهم
 ديرهن سوارهن نه نوعه رووس خم^(۵)

(۱) حه سره تا: داخه کدم. جئي: ليره وه. ويه ردی: تى په پيت. واته: ئاي داخ به جه رگم ندهه
 چيت کرد؟ تو که ليره وه تى په پيت به ئاو دللى مناتى په پيت، نىتر چون دلت هات تيري
 پيوه بنىتیت؟.

(۲) مهوله وي ليره دا و دائه نيت که يه كيئك پئي و توروه ماده نهه نايته وله كويستان، تو
 بز هه ولئي نادهه بز چاري نهه ده ردی دوروه يه. ئه ميش له و هراما ئه لئي يا ئه بئ نامه بز
 بنووسنم، يا يه كيئك هه لئم گرئ و بمبابز لاي. هيچ كاميشه له مانه له توانادا نين، وه ديت
 هرئي له توانادا نه بونى نهه دوو چاره يه له سئ شيعرا روون نهه كاته وله يه كيکيان نهه
 شيعره يه تيايا ئه لئيت: ناتوانم نامه بز بنووسنم چونكه هه رچهند له كاغذهه كه دا ناوي بيت
 قه لئهه كه سوئي پيا ديتنه وله درزى نووکه كه يه وه فرميسك ئه پئزى، وه ك چون كه سينك
 ناوي شتىكى خوشى لا بېرن ئاو ئه زى ته ده مى وله توانى دانه كانيه وده ده ئه چئي.

(۳) هه رسئ: فرميسك. هورمه گنو: هه لئه كه وي. واته: له بېر نهه قه لئهه كه م هيزو پئزى
 تيا نه ماوه، وه ئه گر بيت و كاتيئك كه به سه ركاغه زا ئه روا، دلۋېه فرميسكىكى خوشى بيت
 رئى لئى هه لئه كه وي.

(۴) هورکه رد: هه لئ كردن. شيهن: به سه رچووه. واته: وه ك ناتوانم بزى بنووسنم،
 كه سيش ناتوانى هه لئم گرئ بمبابا، چونكه له بېر سۆزى يار بوم به پووشينكى ئاگر تى چووه،
 وه باي نهسيم ناتوانى هه لئ كاو بمبابا.

(۵) ديرهن: دره نگه. نوعه رووس: نه وي بووك. واته: ماده نه پيتم كرا كاغه زى بنووسنم، وه
 ئەلچ

موتریب، یه کاره‌ن، مهر سیا سه‌نگی
من بهی حاله‌وه، تو وهی بی ده‌نگی

جه تنه‌خوای نهی بهزم خم وهیلانه‌وه
هورده‌ر ئهی چهند فهرد وه دیلانه‌وه:^(۱)

بـه وه‌رده‌ی زام‌دا دل تاقه‌ت بـیزا
هـرچـی بـی یـه کـسـهـرـوـهـ چـهـمـداـ رـیـزاـ^(۲)

ئـهـرـهـلـایـ رـهـمـهـقـ مـهـنـدـهـنـ وـهـ تـهـنـشـ
بـیـ مـهـیـلـیـتـ لـیـبـاسـ کـهـرـدـهـنـ بـهـدـهـنـشـ^(۳)

چـونـ خـهـیـالـ وـهـ مـاجـ پـاتـ خـوـشـ حـالـ مـهـبـیـ
کـاشـ جـهـ کـوـنـ ئـهـوـ بـهـخـتـ لـهـ بـهـ خـالـ مـهـبـیـ^(۴)

نه له تواناشا بـوـکـهـسـ بـمـبـاـ بـوـ لـایـ، نـهـبـیـ لـهـ جـیـاتـیـ خـوـمـ خـمـ وـهـ خـهـفـهـتـهـ کـهـمـ بـنـیـرـمـ. کـهـوـاتـهـ:
ئـهـ پـایـزـ توـ لـهـ گـهـلـایـ زـهـرـدـیـ وـهـرـبـوـیـ درـهـخـتـهـ کـانـ لـیـزـ بـهـنـدـیـلـکـ بـهـزـنـهـرـهـوـهـ بـوـ سـهـرـیـ،
تـوـیـشـ ئـهـ سـهـهـزـلـ بـیـهـ بـهـ ثـاوـتـهـ بـوـ ئـهـوـهـ لـهـ پـیـشـیـهـوـ رـاتـ گـرـنـ، ئـهـ تـهـمـ وـهـ مـئـیـ شـاخـهـ کـانـ
تـوـیـشـ بـیـهـ بـهـ چـارـشـیـوـ سـهـرـیـ دـاـپـوـشـ.

(۱) وهیلانه‌وه: بلاوتنه‌ره‌وه: دیلان: نقاـمـیـکـیـ کـوـنـیـ کـوـنـیـ کـوـرـدـیـیـ لـهـ کـاتـیـ بـوـوـکـ بـرـدـنـاـ
ئـهـوتـرـیـ. وـاتـهـ: کـاـکـهـیـ ئـاهـنـگـ گـیـرـ لـهـ جـیـاتـیـ شـمـشـالـ ئـهـمـ ئـاهـنـگـ بـوـوـکـ سـوـارـکـرـدـنـ دـهـسـ
کـهـ بـهـ لـاـوـانـدـنـهـوـهـ خـمـ وـهـ نـقاـمـیـ دـیـلـانـ ئـهـمـ چـهـنـدـ شـیـعـرـهـ بـوـ بـلـیـ:

(۲) وهـرـدـهـ: خـورـاـوـ. بـیـزاـ: بـیـزاـ: دـاـوـهـرـیـ. وـاتـهـ: سـهـبـرـوـ تـاقـهـتـیـ دـلـ نـهـماـوـ بـهـ شـوـنـانـدـاـ
کـهـ تـیـرـیـ یـارـکـونـ کـوـنـیـ کـرـدـبـوـوـ هـمـوـوـیـ رـوـیـشـتـوـ گـشـتـیـ بـوـ بـهـ فـرـمـیـسـکـ وـهـ چـاوـیـهـوـهـ
دارـژـایـهـ خـوارـ.

(۳) رـهـمـقـ: نـیـوـهـ گـیـانـ. وـاتـهـ: ئـهـگـهـرـ هـیـشـتـاـ نـیـوـهـ گـیـاـنـیـکـ لـهـ لـهـشـیـاـ مـابـیـنـ هـیـ ئـهـوـیـهـ بـیـ مـهـیـلـیـتـ
وـهـکـ بـهـرـگـ دـهـوـ نـایـهـلـیـ ئـهـ وـنـیـوـهـ گـیـانـهـشـ دـهـرـچـیـ، ئـهـ گـیـتاـ دـهـمـیـکـ بـوـوـ مرـدـبـوـوـ.
(۴) کـاشـ: خـوـزـگـهـ. وـاتـهـ: مـادـمـ خـهـیـالـیـ بـهـ مـاجـ کـرـدـنـیـ پـیـتـ دـلـشـادـ ئـبـیـنـ، کـواـخـواـ ئـهـوـهـیـ
لـهـ گـهـلـ بـکـرـدـایـهـ بـهـاـتـیـاـهـتـهـ خـهـوـیـ تـاـپـیـتـ مـاجـ کـاـوـکـهـ رـاـچـنـیـ لـیـوـیـ هـهـلـزـرـیـ وـهـکـ تـاـ دـارـ، يـانـ
کـواـ بـهـخـتـیـ بـوـوـایـهـ لـیـوـیـ بـهـاـتـیـهـ بـوـ لـاتـ بـوـ مـاجـ کـرـدـنـیـ پـیـتـ وـهـ لـهـ رـنـگـادـاـ تـلـرـقـیـ بـکـرـدـایـهـ.

یهند دیان و هو را تؤ مهی نه پیش دا
دیدهی دل نیگا نه مهندن تیش دا^(۱)

مهعدووم خم مایهی فیکره کهت به ردهن
یا پهی دل وهشی ویت غمه لت که ردهن^(۲)

تؤو ئیسته ته شریف ئازیز گیانی
سـفتـهـنـوـ تـهـئـیـرـ ئـاوـ حـهـ یـوـانـیـ^(۳)

..... — — —

(۱) دیان: روانیویه، مهی: دیست، واته: چاوی دلی ئوهندەی روانیویه بىز ئهو رېگایهی تۆی پا دیست، هېزى بینىنى خۆی هەموو خەرج كردووهو هيچى تیا نەماوه.

(۲) مەولەوی لەم شیعرەوە دیساندەوە ئەگەرتەوە سەرقەندەن لەگەل خۆی، مەعنای ئەم شیعرەو شیعرى دوايى پېڭەوە دى.

(۳) واته: ئەرئ ئەوە مەولەوی! خەم فکرو ھۆشى لا نەھیشتۇرى، يان ھەر بۇ دلخۇشى دانووهی دلی خۆت وا خۆت ھەل ئەخەلەتىنى و بە تەمای دیتنى دۆستى؟ ئەگینا تؤو ھاتنهوھى دۆست ئەوەندە دوورن لە يەكەوە، وەك سووتاوا بە ئاوايى حەيات زىندىوو بىكىرەتەوە كە نە دەسى كەس ئەكەويى، وە نە سوودىشى ھەيد.

سەرنج: خوينەر، بىن گومان، لەم قەسىدەدا ھەست بەھەو ئەكا كە تا رادەيەك بەزۆر نۇوسىتىراوە بە يەكەوە، وە مەعناكان وشكى يەكىان تىايە. لە راستىدا لە تىكىرای چەند نۇوسىخەوە ئەم قەسىدە بەم چەشىنە كۆ كراوهەتەوە. ئىمە بىن گومانىن لەۋەدا كە ئەم قەسىدە بە لەنچامى خەراب نۇوسىنەوە نە گونجاوى شىبەھى نۇوسىنى كۆنى كوردى يەوە چەند ھەلەي تىكەوتۇوە. لە بەر ئەوە ھیوامان وايە ئەگەر كەسىدە نۇسخە بەكى تىشكى بىا-چ بۇ ئەم قەسىدە بەچۈچ بۇ قەسىدە كانى تىر-بۆمانى بىنلىرى، بەلگۇ خوا يار بىن ئەگەر جارىتكى تىر لە چاپمان دايەوە لەمەي ئىستا راست تروپوخىت تىرى.

[۲]

زووسانهن^(۱)

زووسانهن وهی رهنگ و گهرد دون یاوان
گیجیای لول گیج کلیله کاوان^(۲)

بهنا باشی بورج بهرزه دیاران
سفید کاری که رد تاقجه موغاران^(۳)

چ شیرین زه پگه ر توف ههوای سه رد
گوشواره نه گوش نهونه مامان که رد^(۴)

پهی نیگای بالای مه حبوب بنی گه رد
یه خ ثاینه گرت، تم چارشیو ئاوه رد^(۵)

ئهی مه حبوب خاس، وهی بینای ته مام
منالو پهی بهزم ساقی و شیشهو جام^(۶)

[۲]

(۱) گیجیا: خول خواردوو. لول گیج: گهردہ لول. کلیله: بهفری لا شان. واته: زستانه، بۆیه وا بهفری یا گیزداوی لا شانی شاخه بهرزه کان گهیشتوروه ته ئاسمان.

(۲) بورج: قهلا. دیار: ولات، مه بس شاخه کانه. موغار: ئەشكەوت. واته: باش وەستای قهلای شاخه بهرزه کان - که دەستى قودره تى خوايە - دەرگای ئەشكەوتە کانی سپی کاری کردووە.

(۴) زه پگه: زه په نگه. گوشواره: گواره. واته: ماشەللأ توفي ههوای سارد کە ببوو بە زه په نگه رو ئىش له گهلای داره کانا ئە کا کە وەک زىپ زه رد ھەلگەراون، گواره يە کى چەند جوانى کرده گوئى نهونه مامە کان. مە بەسى ئەوه يە چەند جوان گهلای زه ردی بە لق و پۇيى درەختە کانا شۇر کردووە.

(۵) نیگا: تە ماشا کردن. واته: تزفى زستان بۆ تە ماشا کردنی بالای نهونه مامى گورواه لە گوئى کردوو، سەھۆلى بۆ گرتووە لە باتى ئاۋىته و تەمى بۆ کردوو بە چارشیو.

(۶) منالو: ئەنالىنى. واته: ئەم خۆشەویستە جوانە و کۆشکە سپی کاری کراوه هاوار بانە و داواي کۆپى مەی خواردنه و ئەکەن.

ساقی، باک نیهنهن جه سه‌ردی «دهی»، دهی
ههوا وهش که‌ردهن نه‌شهی نوشای مهی^(۱)

ناخر سه‌مره‌شقهنهن په‌رئی مهی خواران
واردهی ویه‌ردهی ویاردنهی یاران^(۲)

چون نه دل شنوی مه‌زهی مهی داران
بدیه چون وه توی لونگنگی مه‌ویاران^(۳)

زوانه‌کهی سوژ، ده‌سنه‌کهی ناله
بکیانو، ریزو، ره‌حتمت پیالله^(۴)

ره‌حتمت وه رووی خاک رستگاراندا
پیالله وه دهه ٹینتیزاراندا^(۵)

دیرهن بائیمیه بچ نهی گوزه‌رهو
جامی وه دهس نیین، دهس وه سه‌رهو^(۶)

(۱) دهی: یه‌کهم مانگی زستانه. واته: کاکه‌ی مهی گیپر زوو که دهس که به مهی گیپران، ترسن نه‌بین له سه‌رمای زستان، نه‌شهی مهی خواردنوهی تاقمه کانی پیش نیمه هه‌وای خوش کردووه.

(۲) واردنه: خواردوو. ویه‌رده: پاشماوه. ویاردنه: به‌جن هیلراو. واته: چونکه خواردنوهی پاشماوهی به‌جن هیلراوی یاره مهی خوره کان نه‌بین به سه‌رمه‌شق بؤیمه‌ی تازه مهی خور.

(۳) داران: هه‌یانه. بدیه: بروانه. لونگ: به‌رمالی سه‌رشانی هه‌زار. مه‌ویاران: به‌سهر نه‌بین. واته: سه‌یرکه چونکه مه‌زهی مهی له دلیانایه، له قه‌برا به توی کفنه رائه‌بوترن.

(۴) بکیانو: بنیری. ریزو: بپیزی. مه‌عنای ئه‌م شیعره و شیعری دوایی پیکدهوه دی.

(۵) واته: ماده‌م که نه‌وان مردوون و بیمه‌ش به ریوهین، با زمانی سوژی خوش‌هوستی ره‌حتمت ببنیری بؤگوری رزگار بروه کان، وه دهسی ناله پیالله‌ی مهی بپیزتنه ده‌می ئه‌وانه‌ی چاوه‌روانن. له شیعری یه‌که‌می ئه‌م دوو شیعره‌دا به هونه‌ری به‌دیع «لفو نشر» هه‌یه، وه وای لئی دیته‌وه «روانه کهی سوژ بکیانو ره‌حتمت، دهسه کهی ناله بپیزو پیالله».

(۶) واته: کاکه‌ی مهی گیپر زووکه، با بیمه‌یش بهم رئی گوزه‌رهی ژیاندا پیالله‌یه‌ک بگرین به ده‌ستمانوهه، ده‌ستی ته‌سلیم بروون بینته سه‌رمان و خومان بدهین به دهس مه‌رگمه.

تیپی سین

[۱]

سەردار زومىھى (۱)

سەردار زومىھى موسىيەت كىشان
فەرمان فەرمائى مولك دەروون پېرىشان (۲)

بادەي خەم وەردەي مەرگ ناكامان
زام ناسور كەفتەي دەروون پېرىشان (۳)

پەردەي دل وە نىش مەوداي خەم پارە
چار نەبردەي دەرد دلەي بىن چارە (۴)

وەختى سەيل چەم دەروون پېرىخاران
تاو مەوهەست چۈن تاۋ ئەوهەل بەھاران (۵)

بۇي كىزەي كەواو جەرگم چۈن جاران
ھەم، وەي، تەم مەوهەست ئەو رووي ستاران (۶)

[۱]

(۱) مەله‌وی ئەم قەسىدەيە لە لاۋاندىنەوەي زانايىكى گەورەدا نۇرسىيە، وە بۆ باوكى زانايىكى ناردووە كە خەبەرى مەرگى كورەكەي بۆ مەله‌وی ناردىبوو. داخەكەم نەمزانى زاناكەكتىيە.

(۲) زومىھ: تاقىم. فەرمان فەرما: حوكىمان. لە ھەندى نوسخەدا لە جىاتى «موسىيەت» نۇرسراوه «فەلاكت».

(۳) واتە: ئەي شەرابىي مەرگى منالى ناكام چەشتىو، وە ئەي لە ناو دەروون زاماراندا زام بە ناسور كەوتۇر.

(۴) پارە: لەت لەت. واتە: ئەي كەسىن كە دلىت بە ئىشى تىقى خەفتەت لەت بۇوە چارەت بۆ دەردى دلى بە سەزمانت نەدۇزبەتەوە.

(۵) تاومەوهەست: تاوى ئەبەست. مەعنائى ئەم شىعرە و شىعىرى دوايىي پىتكەوە دى.

(۶) كەواو: كەباب. ھەم: خەفتەت. وەي: ھاوار. ستاران: ئەستىرەكان. واتە: كاتىڭ كە لافاوى فەرمىسىكى دەروون بىرىندارەكان وەك بارانى بە تاوى نىسان ئەرزا، بۇنى كىزە كەبابى جەرگى منىش رووي ئاسمانى بە تەم دائىپۇشى.

بۇ پىروز جەرگ قىرچەي پارچەي دل
بۇيى هوون جۆشىاى دەررۇن پېر چىل^(۱)

ئىيد چون تۆف سەخت تەم وست ئەكۈوان
ئەو وىنەي لافاول بالاى تو زەوان^(۲)

ھەناسەي سىاي سەرد دللىزى
بەرد مدا وە بەرد «برد العجوز»اي^(۳)

يانى نامەكەي خەم ئىنىشا كەردە
مەرقۇوم قەلم وە خەم شەق وەردە^(۴)

شۇلە داوه گېر شەرارەي نارم
دەمياو جىوش دا دلەي خەمبارم^(۵)

من وەر جە ئاماي نامەي زگارىت
زووتەر جە خەبەر كۆس دىيارىت^(۶)

(۱) جۆشىا: هاتۇوه جۆش. مەعنای ئەم شىعىرە و شىعىرى دوايى پىتكەوە دى.

(۲) وست: خست. كۈوان: كىتەكان. زەوان: ساف رەو. واتە: بۇ پىروزى جەرگم و قىرچەي پارچەي دلى سووتاوم وەك تۆزى سەخت شاخە كانىيان بە تم دائەپۇشى، بۇنى خوتىنى لىشاد كىردوسى لەشىشىم كە هەمېشە لە تاۋ ئازار چىل ئەدا، وەك لافاوى بالاى تو ساف ئەپۇشت. لە ئەدەبى كۆناھە يە تەشىبىي بالاى دۆست كراوه بە لافاوه مەنگى و خۇش رەھى دا.

(۳) بەرد «اي دووھەم»: سەرما. «برد العجوز»: بىرجى پىرەڙن، حەوت رۆزى ناخرى زستان. واتە: ھەناسەي ساردم كە لە دلىكى رەشى سووتاوهە دەر ئەچى، ئەوندە سارد بۇ بەردى ئەدا بە سەرمائى بىرجى پىرەڙندا، وە ئەولە چاوابا ھىچ نەبۇو.

(۴) مەرقۇوم: نۇوسراو. مەعنای ئەم شىعىرە لە گەل شىعىرى دوايى دا دى.

(۵) شۇلە: «شعلە»، بلىسە. شەرارە: بىزىشك. دەميا: دەماندى. واتە: مەبەسم لەم بەيانى وزۇ ناخۇشى يەم ئەوه يە نامە كەت كە خەفت داي نابۇو، وە قەلمى بە هوى خەمەوە لەت بۇ نۇوسىبۇوى، بلىسە بە گېرى ئاگرى دەررۇن سەندو دلى خەمبارمى دەماندو ھېتىنایە جۆش.

(۶) وەر: بەر، پىش. زگارى: عاجزى. مەعنای ئەم شىعىرە بە سراوه بە شىعىرى دوايى يەوە.

خاترم چهند رو خهسته‌ی خه‌مان بی
 چه‌مانم چون تاف ساف چه‌مان بی^(۱)

جه ئامای نامه‌ت چه‌مه‌ریم به‌رز بی
 شادیم شیویا، شینم سه‌د ته‌رز بی^(۲)

شـهـمع شـام شـوـوم مـاـتم هـورـگـپـیـا
 تـای تـهـل سـهـمـتوـور شـادـی و زـهـوـق بـرـپـیـا^(۳)

شـای شـادـیـم شـکـیـا، سـوـپـای خـم جـهـم بـیـ
 بـهـیدـاخ دـهـمـاـخ شـیـوهـی مـاـتم بـیـ^(۴)

دهـخـیـل بـیـم وـهـ نـوـتـقـ خـهـمان لـالـ کـهـرـدـهـ
 لـالـام جـهـ خـهـیـالـ خـمـ غـارـهـتـ بـهـرـدـهـ^(۵)

نـامـهـرـدـ، يـهـ وـادـهـیـ شـینـ بـیـ شـوـمـهـنـ
 هـیـجـ کـوـسـ نـیـهـنـ، يـهـ کـوـسـ نـوـمـهـنـ^(۶)

(۱) وـاـتهـ: من خـوـمـ بـهـرـلـهـ هـاـتـنـیـ نـامـهـ کـهـتـ کـهـ ئـهـ وـخـهـبـهـرـهـ نـاـخـوـشـهـتـ تـیـاـ نـوـوـسـیـیـوـوـ، وـهـ بـهـرـ
 لـهـ گـهـیـشـتـنـیـ خـهـبـهـرـیـ کـوـسـ کـهـوـتـتـ، چـهـنـدـ رـوـژـ بـوـوـ دـلـمـ خـهـفـهـتـبـارـبـوـوـ، وـهـ چـاـوـمـ وـهـ کـهـ چـهـ
 فـرـمـیـسـکـیـ سـافـیـ لـئـ ئـهـرـزـاـ.

(۲) چـهـمـرـیـ: شـیـوهـنـ. شـیـوـیـاـ: تـیـلـکـ چـوـوـ. وـاـتهـ: نـامـهـ کـهـتـ هـاـتـ هـاـوـارـوـ شـیـوهـنـ بـهـرـزـیـوـوـ وـهـ
 شـادـیـمـ تـیـلـکـ چـوـوـ، وـهـ شـینـ وـگـرـیـانـ بـوـوـ بـهـ سـهـدـ جـوـرـ.

(۳) شـامـ: تـیـوارـهـ. هـوـرـگـرـیـاـ: هـهـلـ گـرـاـ. لـهـ کـوـرـدـسـتـانـاـ عـادـهـتـ بـوـوـ بـهـ کـهـمـ شـهـوـیـ پـاشـ مـرـدـنـیـ
 کـهـسـیـلـکـ شـهـمـعـیـلـکـ یـانـ قـوـتـلـهـیـ کـیـانـ لـهـ جـیـگـایـ شـوـرـدـنـهـ کـهـیـ یـاـ دـائـهـ گـیـرـسـانـدـ، ئـیـانـ وـتـ
 رـوـحـیـانـهـ تـهـ کـهـیـ سـهـرـ لـهـ وـشـوـیـنـهـ ئـدـاـ وـهـ ئـهـ گـهـرـ بـیـینـیـ هـیـچـیـانـ تـیـادـانـهـ گـیـرـسـانـدـوـوـ دـلـگـرـانـ
 ئـبـیـ وـئـلـیـ کـوـتـوـپـرـ لـهـ بـیـرـیـانـ چـوـوـمـتـهـوـهـ. جـاـ مـهـولـهـوـیـشـ ئـلـیـ: بـهـ هـاـتـنـیـ نـامـهـ کـهـتـ چـرـایـ
 تـیـوارـهـیـ نـهـ گـبـهـتـیـ وـخـهـفـهـتـ دـاـگـیـرـسـاـوـ تـالـیـ سـازـوـ سـهـمـتـوـورـیـ خـوـشـیـمـ پـچـرـاـ.

(۴) شـکـیـاـ: شـکـسـتـیـ خـوـارـدـ. وـاـتهـ: شـایـ شـادـیـمـ بـهـزـیـ وـسـوـپـایـ خـهـفـهـتـ کـوـمـهـلـیـ کـرـدـوـ
 بـهـیدـاخـیـ بـیـ دـهـمـاـخـیـمـ دـاـگـیـرـایـهـ خـوـارـبـقـ نـیـشـانـهـیـ خـهـمـبـارـیـ.

(۵) نـوـتـقـ: دـهـنـگـ. غـارـهـتـ: تـالـانـ. مـهـعنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ بـهـسـراـوـهـ بـهـ دـوـوـ شـیـعـرـیـ پـاشـهـوـهـ.

(۶) بـیـ شـوـ: لـهـ ئـهـنـداـزـهـ بـهـدـهـرـ چـوـوـ. يـهـ: ئـهـمـهـ.

سا دهی، ههی پهی کهی ههر یه ک جه لاین
باوه رین ئه و ساز شیوه ن سه داین^(۱)

خه یال غه مگین بی، نوتق ئاما وه دهنگ
ئید موات وه سو ز زایله هی سه درنگ^(۲)

ناکام ئه یام کامه رانیم رو
بهر نه ورده هی باع نه وجوانیم رو^(۳)

شاب شیخ عهشق یه کتای فه ردم رو
وه ناکام مه رده هی دل پر ده ردم رو^(۴)

کنه نگه رهی ئه یوان کاخ دینم رو
توره هی لای ته لای رای یه قینم رو^(۵)

حه للال عوقده هی راگه هی شه رعم رو
ره هنومای ته ریق جاده هی وه رعم رو^(۶)

(۱) باوه رین: بیتنین. واته: که نامه کهت هات ده سه و داوتنی زمانم بیووم که خم لالی کردبوو، وه لامه مو له خه یال م که خم به تالان بر دبووی، پیم وتن نامه ردینه تیسته من واده هی زاری و شینی بی ئه ندازه هم، وه تا تیستا هیچ کوسم نه که وتووه ئه مه یه کم جاره کوسم بکه وئی، که واته ئیتر ئیوه خوتاتان بز که هه لگرت ووه، با هه رکاممان له لایه که وه ده نگیک ده ریتنین له سازی شیوه ن و زاری.

(۲) موات: ئه و ت. واته: خه یال م خه فه تبار بیو هیچی بی نه و ترا، به لام نوتق هانه دهنگ و به سو زنکی سه د جوری ئه م لا واند نه وهی خواره وهی و ت.

(۳) ئه یام: روزان. بهر نه ورده: بهر نه خواردوو. واته: ئای، روزی کامه رانی نه گه یشت ووه کم رو... ئای، بھری دره ختی جوانی نه خواردوو کم رو...

(۴) شاب: لاو. ناکام: ناوه خت. واته: ئای، لاوه بین ها و تا کم رو که له عه شقی خوا دا پیر بیو بیو.

(۵) که نگه ره: هی لالی. کاخ: کوشک. توره: موری شاهانه که له سه ر لیره هی عوسمانی لئن ئه درا. واته: ئای، هی لالی يه کهی هه یوانی کوشکی دینم رو... ئای، مزره کهی سه ر لیره هی رئی خواناسیم رو...

(۶) حه للال عوقده: گری که ره وه. وه رع: خو له گوناه پاراستن.

کن نه ته فاسیر قورئان بدؤ ده
 کن بوئه حادیس رسوول که رق جم
 کن وه «صرف» و «نحو» خاتر که رق مه حو
 کن واده‌ی تاعه‌ت ده بدو نه «صحو»^(۱)
 هنه‌نی کن «آداب» وه ئاداب وانو
 کن عیلم «منطق» جه «منطق» زانو^(۲)
 «مطّول» پهی کن توول دو عیباره‌ت
 با «مختصر» بو وه بسی ثیشاره‌ت^(۳)
 کن وه قووه‌ی عیلم زه کای حق بینی
 ده بدو نه «کونه» عیلم «چه قمینی»^(۴)

(۱) «صحو»: هوشیاری. مهوله‌وی لهم شیعره‌وه به پئی پله کانی خویندنی فهق ناوی
 ههندی لهو عیلمانه‌و لهو کتیبانه دیننی که له حوجره‌دا ئه خوینتن، بو پیشان‌دانی پایه‌ی
 زانستی شیخی کتچ کردوو. واته: نیتر کن بی دلی خزی بفه و تینی به خه‌ریک بعوونی
 «صرف» و «نحو» وه، وه کن له خواپه‌رسنی دا ئاگای له خزی بی و ده له هوشیاری بدا.

مهوله‌وی بویه شانازی بهم سیفه‌ته‌ی شیخی کتچ کردووه‌وه ئه کا، چونکه ههندی لهوانه‌ی
 که نیددیعا‌ی پایه‌ی بلند ئه کهن له خواناسینا، جارویار له کاتی عیباده‌تائه کهونه «شطحات»
 وتن که له نیوانی زانیانی دینا گفت‌گویه کن زوری له سه‌ر په‌یدا بوروه ناخز حوكمى چي.

(۲) هنه‌نی: نیتر. «آداب»: عیلمیکه باسی شیوه‌ی موناقه‌شە کردن ئه کا. ئاداب: ئوسوول.

وانو: بخویننی. «منطق»: عیلمیکه ئامانجى جوی کردن‌وهی بیری راسته له بیری چهوت.
 «منطق»‌ی «دووهدم»: قسه. زانق: بزانی. واته: نیتر کن بی به پئی ئوسوول عیلمی ئاداب
 بخوینن و له قسه‌ی خەلکا عیلمی «منطق» بزانی و راست و چه‌ویان له يەك بکاتمه‌وه.

(۳) «مطول»: کتیبیتکی گهوره‌یه له عیلمی به لاغه‌دا شەرحی «تلخیص المعانی» يه مه‌لای
 زور زانا ئه يلینه‌وه و فه قیتی زیره‌لک ئه خویننی. دو: بدا. واته: نیتر کتیبی «مطول» بو کام زانا
 دریزه بدا به جومله‌کانی، ده سا ماده‌م ئه و نه ما باکورت بیت‌وه و ئیشاره‌تی تیا نه بی بو
 سه‌رچاوه زانیاری يه کان. وشه‌ی «مختصر» ئیشاره‌ته بو شەرجىکى ترى كورتى «تلخیص
 المعانی» كه مه لاکانی پله‌ی دووه‌هم ئه يلینه‌وه و فه قیتی پله‌ی دووه‌هم ئه خویننی.

(۴) زه‌کا: «ذکاء»، زیره‌کی. کونه: «ماهیت»، چى يەتى. چه قمینی: کتیبیتکه له عیلمی

فهقی بی ته دریس، مهدره سه بی زه وق
مزگی بی ئیمام، جه ماعهت بی شه وق
عالمان بی فکر، شاعیران ماتهم
نازک خه يالان غهرق ده ریای خه
میرزام چون بی وخت وه ناکام دل
وهر جه من ته شریف به ردی وه توی گل
شاد بی وه حوران خاسهی جینانی
ته مه ننای ویت بی له قای سوبحانی^(۱)
مه نزل موباره ک، بی هه مهات یار بتو
شهفا خوات ره سوول خاسهی موختار بتو^(۲)
بی زه حمهت جه هه ول مه حشهر ثازد بی
وه لو تف ئیزه دره حمانی شاد بی

.....—————●—————.....

فهله کیات دا فازلی رومی نووسیویه. واته: کئی بی به هیزی زیره کی حق بینین چه قمینی
بزانی و بزانی فهله کیات له راستی دا چیه.

(۱) حوران: حوری یه کان. جینان: به هه شست. ئم شیعره شیعری پاشه وه ته واو نه کا.
واته: خوا شادت بکا به حوری یه تایبه تی یه کانی به هه شست، تو خوت حمزت ئه کرد به
حوزه اوری خوابگهی.

(۲) بی هه مهات: مه بس خواهی گهوره یه. شه فاخوا: شه فاععهت که ر.

[۲]

سەرشار سەھبای^(۱)

سەرشار سەھبای بەزم موناجات
مەلجه‌ی ئىلىتىجاي ئەرباب حاجات^(۲)

جاى رجاي جەرگەي پادشاو دەرويىش
بارگاو پەنا، پەي بىڭانە و خويىش^(۳)

ئاهووی خوتەنى فەيز ئىلاھى
نافەي ناف راھى جە مەھتا ماھى^(۴)

شکۆفەي وەش بۇي رەيحانەي رەسول
نەپياوهى نەمام «طَيِّبَة» ئى «بەتۈول»^(۵)

سەرو سايەدار نىشاندەي وەلى
بەعنى يادگار «مُرْتَضَى عَلَى»^(۶)

[۲]

(۱) مهوله‌وی ئەم قەسىدە لە سەرقەبرى «باوه يادگار» و تۈۋە كە يەكتىكە لە ئىمام زادە كان.

(۲) موناجات: پارانەوە، مەلجه: ملجاً، پەنا بىن براو.

(۳) جا: جى. جەرگە: كۆر، تاقم. پەي: بۇ.

(۴) خوتەن: ناوچەيە كە لە تۈركىستان بە ئاسكى مىشكەنەل كە ناو بانگى دەركىردوو ناف:

ناوک. راھى: ناو دەركىردوو. واتە: ئەي ئاسكە كە خوتەن - مەبەس لىي فەيز و بەرەكتى

خوايە-كە ناو بانگى بۇنى خۆشى مىشكى ژېر ناوكت لە ئاسمانەوە تا بىنى ئەرزى گىرتۇۋەندوو.

(۵) شکۇفە: گۆپىكەي تازە دەرجۇوو درەخت. نەپياوه: خەلفى نوى. تەبىيە: پاك.

بەتۈول: ئافەتىكە حەيزى پيانەيەت، لە قەبى حەززەتى فاتىمەي كچى پىغەمبەرە

واتە: ئەي گۆپىكەي بۇن خۆشى رىحانەي پىغەمبەر، وە ئەي تازە خەلفى درەختى پاكى

حەززەتى فاتىمە.

مهوله‌وی دانانى سىفەتى «طَيِّبَة» ئى بۇ «نەمام» لە ئايەتى «كَشَجَرَة طَيِّبَة أَصْلُهَا ثَابَتٌ وَ

فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ» وەرگىرتوو.

(۶) سايە: سىئەر. نىشاندە: دەس نىئىز. وەلى: دۆست، مەبەس لىي حەززەتى عەلىيە، كە

و رهوزه تانا هەرن سور واران بۆ
تا دفع زولمهت دیدهی ياران بۆ^(۱)

هەواي سايەتان هەرمە مددود مانۆ
سەبوون بوردهي جورم نەك زەرەر سانۆ^(۲)

ناپخته کاري و شەرمە ساري من
خەجلەت غەفلەت گوناه کاري من

کەفتهن وە هەمدادىەند زۆر ئاوه ردهن
رووی رجام وە پای بارەگات کەردەن

تو چون جە ئەولاد ئەمجاد مە ولای
پەي رجا وە جا، پەي هيئەت ئە ولای^(۳)

زارى و زگـاري و زويىرى كەردم
وە بارگەي پاكت پەنا ئاوه ردم

لەقبى «ولى الله» يە. لە وشەي «يادگار» دا بە پىنى عىلىمى بەدىع «توريه» هە يە، چونكە مەعنای نزىكى مەبەس نىيە كە ئەوهەتە لە گەل «باوه يادگار» قىسى ئەكا، بەلكو مەبەس «يادگار» يى بە معانى «بېرخەرهە» يە.

(۱) رهوزه: قەبر. واران: باران. لەم شىعرە وە دەرئە كەۋى كە مەولەوي ئەم قەسىدە يە لە سەردىمى كۈرىرى دا وتوو.

(۲) مەددود: درىز. مانۆ: بىيىتە وە. سەبوون بورده: ئەوهى باي سەبوون بىرىدىتى. سەبوون بايە كى گەرمە لە هەركەس بىدا ئەپىرىو كەنەنەيى. جورم: گوناه. سانۆ: يېتى. واتە: ياخوا هەواي سايەتان هەر فراوان بىن بۆ ئەوهى سەبوون بىردوانى گوناه لە بەرى با بەھىسىنە وە زەرەر نە يەن.

(۳) ئەمجاد: جەمعى بە جىدە بە مەعنای خاوهەن شىڭىز: مەولا: مەبەس حەزرەتى عملى يە چونكە لە حەدىسا وتراواھ «من كىنت مولاھ، فەذا على مولاھ» واتە هەركەس من خوش ئەوي عملى يىش خۇش بويى بىن. وە جى: بە جى. ئەولا: «اولى»، شايغان تر.

ئامام سەرنیام وە بارەگاواه
 غەریو، مۇو سفید، وە رووی سیاوه^(۱)

تەن مەعسیەت بار، دەرروون پېرى جە دەرد
 دىدە تەر، لەب خوشك، دلگەرم، نەفس سەرد

ھای چەند پلهی سەخت ھانە رېمەدا
 جە رووی ئىلىتفات بىديه پېمەدا^(۲)

بەلکم جە رووی ئەو ئىلىتفاتە وە
 مەولام حازر بۇ وە نەجاتە وە

دەس شای مەردان مەددەتكارم بۇ
 پله ئەو پله ئەو دەسوارم بۇ^(۳)

مەعسیەت نېن چۈن ھىچ سەدمەتى
 خەيلى مەلولىم، يَا پىر ھىممەتى^(۴)

ھىممەت بىاعىس رىستگارى بۇ
 يار بۇ، ديار بۇ، يادگارى بۇ^(۵)

..... —————

(۱) سەرنیام: سەرم نا. غەریو: غەرب.

(۲) رېمەدا: رېم دا. بىديه: بپوانە. پېمەدا: پېم دا.

(۳) مەددەتكار: يارمەتى دەر. دەس وار: وەك دەس. واتە: بەلکو دەسى شای مەردان كە حەزرەتى عەلىيە، يارمەتىم بىداو لە پله کانى رىنگە سەختە كە ما وەك دەستم وابىن بۇم و سەرم خاتە سەر.

(۴) سەدمەت: مەينەت. واتە: بۇيە ئەپارېمە وە چۈنكە گۈناھ وەك ھىچ مەينەتىكى تر وانىه.

(۵) يادگارى: بۇ يادگار بشى، وە لە وانە بىن كە لە پىاوىتكى گەورەي وەك «باوه يادگار» بۇھشىتە وە.

[۳]

ساقی ئاوه‌رده^(۱)

ساقی ئاوه‌رده و گرد کیاستینین
وریا بەردین و کرده ئاستینین^(۲)

حال «ماضی» ئاسا هانه گوزه‌ردا
موقیم موسافر رهنگ نەسەفردا^(۳)

کاروان سەرای کوئن دهور دنیای دوون
جە بارگەی ياران وە چۆل مەوینوون^(۴)

قافلە کۆچ کەرده، بەرزەن دەنگ زەنگ
وران حوجره‌ی خان و جوود سەنگ بە سەنگ^(۵)

ھۆسای تای شاول دانش وە مشتى
بەناباشى بىرچ دیواران گشتى^(۶)

[۴]

(۱) مەولەوى لەم قەسىدەدا گلەبى لە بىن وەفايى دنيا ئەكا.

(۲) کیاستین: رەوانە كراو. وریا: خوراۋ. بەردئى: بەردوو. ئاستین: بەجى هيئىل. واتە: كاكەى ساقى ئىيمە بە زۆر هيئراو بىنە ئەم دنيا، وە لىرى يەوه رەوانە ئەكىرىتىن، چىمان خواردىبىن
ھەر ئەوهمان دەس كەوتۇوه و بىردوومانە بۇ خۆمان، چىشمان دروست كردىبىن لە پاشمان
بەجى ئەمېنى بۇ ئەوه و ميراتگر.

(۳) «ماضى»: رايپۇردوو. موقیم: نىشته جىي. واتە: ئىستانامان بە رىۋەيە تىئەپەرىٽ وەك
لەمە و پىشمان تىپەرى، نىشته جىي يىشمان وەك سەفەر وايە چۈنكە ھەر دەقىقەيدەك لە
ئىيانمان بىروا نزىك ئەينەوە لە رۆزى مەرگ.

(۴) دوون: بىن قابىلەت. واتە: ئەبىن ئەم دنيا يەك وەك كاروان سەرایە كى بىن قابىلەت وايە،
بارو بارگەى يارانى تىا نەماوه چۈنكە روپىشتوون و مردوون.

(۵) وران: رووخاۋە. سەنگ: بەرد. واتە: كاروانى ياران كۆچى كردووه و دەنگى زەنگى
بەرزووه تەوه و حوجره‌ی خانى لەشمان بەرد بە بەردى رووخاۋە.

(۶) ھۆسا: وەستا. شاول: ئاسىتىكى سەر سووچە وەستا بەنا لە سەر دیوارەوە بە

قەدەم رەنچە کەر وە لای کاره وە
بىنچىنەم وە تەرح مەی ھۆرداره وە^(۱)
عەمارە تىۋەن بىناش ساقى بۇ
ئاو مەی، خاك دوردى، بىناش ساقى بۇ^(۲)

..... ——————

[۴]

سەر حەلقەي^(۳)

سەر حەلقەي فېرقەي نازك خەيالان
دىباچەي كىتاب ساھىپ كەملاًان^(۴)
جىلوھى جەلاي دۆس تەدرىج پەي ياران
مبۇ، تا وە قەدر تاقەت بوياران^(۵)

۴۵

پەتىكەوە شۇرى ئەكتە خوار بۇ ئەوهى راستى وە چەوتى دىوارە كەى بۇ دەركەوئى.
مەعنای ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعرى دوايىي يەوه.

(۱) رەنچە كەر: ئەزىزىت بىدە، ھۆرداره وە: ھەل دەرەوە، واتە: ئەي وەستا بەنا كە تالى
شاولى خواناسىنت بە دەستەوەيدە، وە باش وەستاي بەرز كردىنەوهى ھەمو دىوارىتكى،
زەممەت بىكىشە تەشريف يېنە بۇ سەر ئىش، وە بە مەي رەنگى خانووە كەم بىرپۇزە
بنچىنە كەى دىيارى بىكە.

(۲) واتە: چونكە تەنها ئەو كۆشكە ناپوخى و ئەمېنېتە وە كە مەي كرابى بە ئاوى قورپ
گۈرنەوە بۇيى، وە خەلتەي شەرابى بۇ كرابىن بە قورپ، وە مەي گىپ بىناكەي دروست بىكا.

[۴]

(۳) مەله‌وی ئەم شىعرانە لە وەلامى دۆستىكىيا و تووە گلەيى لەوە كردىبووكە مورشىدە كەى
زۇر تەئىسىرى تىن ناكا، ئەميش ھۆى ئەو كەم تەئىسىرى يەي بۇ رۇون ئەكتەوە.

(۴) سەر حەلقە: لە تەرىقەي نەقشبەندىدا نۇسۇولەن سوفى يە كان حەلقە ئەبەستن بۇ
«خەتم» ئەو كەسەي كە دۆغا تايىبەتى يە كانى خەتمە كە ئەخۇتنى پىنى ئەلىن «سەر حەلقە».
دىباچە: سەرتاي كىتىب.

(۵) بوياران: رابۇرلىن. واتە: بۇيە تەئىسىرى پىركەم كەم دەرئە كەوئى بۇ مىريدان، تا ئەوانىش
ئەوەندەي تواناي خۆيان وەرگىن.

گا وه «تَبَسْمٌ» «بَيْضَا» بیزه وه
گا وه «تَكَلْمٌ» شهد نامیزه وه^(۱)

تـهـبـهـسـسـوـمـ وـهـ نـازـزـوـلـمـهـتـ زـهـدـاـوـهـ
تـهـکـهـلـلـوـمـ وـهـ رـازـ وـهـحـشـهـتـ فـرـزاـوـهـ^(۲)

ئـهـرـدـهـسـ پـهـیـ نـیـقـابـ تـهـمـامـ بـهـرـدـهـوـهـ
جـهـ روـخـسـارـهـیـ وـیـشـ پـهـرـدـهـشـ درـدـهـوـهـ^(۳)

فـهـنـاـ پـهـیـ عـالـمـ پـاـ مـنـیـوـ ئـهـ وـ پـیـشـ
بـاقـیـ ئـهـوـ مـبـوـ،ـ وـیـشـ مـمـانـوـ وـیـشـ^(۴)

..... — —

[۵]

سـهـرـلـهـتـهـرـهـیـ خـمـ

سـهـرـلـهـتـهـرـهـیـ خـمـ خـوـلـ ئـاـوـهـرـدـهـوـهـ
تـایـ کـرـژـ مـهـیـنـهـتـ دـوـوـبـادـ کـهـرـدـهـوـهـ^(۵)

(۱) گا: گاه، جارجار. «تبسم»: زهرده خنه. «بیضا» بیز: سپی لابه ر چاو خه. شهد نامیز: تیکه ل به هه نگوتن.

(۲) زهدا: لابه رو پاک کره وه. فزا: زیاد که ر. واته: زهرده خنه که ری له گه ل نازیکی وادا ئه بن که تاریکی بره و نیته وه، وه قسه کردن که ری به شتی و ائه بن که ده ردی دوری زورتر بچه زینی به دلی دلدار به عاده تی یارانی بن باک، یان زورتری دور خاتمه وه له بینگانه.

(۳) نیقاب: په چه. ده رد وه: دادری. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوایی يه وه.

(۴) ممانو: ئه مینیته وه. واته: ئه گینا ئه گهر ئه دوسته به يه گجاري په رده له رووی خۆی هه لمالی و خۆی ده رخا بۆ مورید، هه موو عاله م ئه فه و تینی و تنهها خۆی ئه مینیته وه به م.

[۶]

(۵) سه رله ته ره: سه ره ته شی. گرژ: بادر او. دووباره: بادر او. واته: سه ره ته شی خه و مه ينهت که وته وه خول خواردن و تالی بادر اوی مه ينه تی جاریکی تريش بادر ایه وه.

موقه‌ددیمه‌ی خم تالی مهزاقدن
دهک وه خهیر نه بیو واده‌ی فیراقدن^(۱)

[۶]

سهر وه بان عهین

سهر وه بان عهین عهین خم و هردهن
هوون چون چه شمه‌ی عهین نه عهین سرکه ردهن^(۲)

یهند دهرو دهارم عهین که ردهن بئی نور
وهختهن ههشت کم بتو نه پهنجه‌ی مهشحور^(۳)

[۷]

سیاییم ئاوه رد

سیاییم ئاوه رد، سفیدیم پئی رهشت
ههفتمن که ردهوه گریم داله ههشت^(۴)

(۱) مقدمه: نیشانه‌و سهره‌تا. نه بیو: نه بیت. واته: نیشانه‌ی نهوهش که سهره تهشی خم که تووه‌تموه خول خواردن و سهره‌تای خدم ده رکه‌تووه، نهوهته که ده مم تاله، دهک سا خوا به خیری نه هیتنی و دیاره واده‌ی جیا برونه‌وهمه له دوستان.

[۶]

(۲) عهین «ای یه کمم»: خوی - نه نفس. - عهین «ای دووه‌هم»: نه زن. عهین «ای سییه‌م»: ئاو. عهین «ای چواره‌م»: چاو. واته: سهرم دانه‌بیوه به سه ره ژنزم خوی‌دا، وه خوین وهک سه‌رچاوه‌ی ئاو له چاوه‌کانمه‌و سدری کردوه.

(۳) واته: داخ و ده د به نهندازه‌یهک رووناکی چاومی کم کردوه، له واته‌یه روزی رووناکم لئی بیی به شهو، وه ههشت رکاتی نویزی نیوه‌پو و عهسر نه میتنی له ئاو پیتچ فهرزه کان‌دا، چونکه به شهوا تهنيا نویزه مه غرب و عيشاوه بیانی ههید، نه دو و نویزه که هی رووژن، که روز نه ما خو دیاره وه خته که بیان ناگو تزریته وه بز شه و.

[۷]

(۴) واته: رهشی گوناهم هیناوده فته‌ری سپی و پاکی کرده‌وهی خرم بئی رهش کرده‌وهو، حهوت ده رگاکه‌ی دوزه‌خم کرده‌وه بز خرم و ههشت ده رگاکه‌ی به ههشت له رووی خوّما داخت.

[۸]

سفیدیم ئاوه رد

سفیدیم ئاوه رد، سیايم پى رهشت
ھەفتىم كەرده و روونیام لەھەشت^(۱)

..... ●

[۹]

سازش نە مابەين^(۲)

سازش نە مابەين ئارو پووش كەمەن
وەرنە هانامەن نەفس يەك دەمەن^(۳)

..... ●

[۱۰]

سەنگى سەنك

سەنگى سەنگو خاك نە سەر دۆشم بۆ
مەر ئەوسا مەيلت فەرامۇش بۆ^(۴)

[۸]

(۱) واتە: رەنگى سېيىم هيئناو مۇوه رەشە كانى خۆمەن پى سېيى كىردو دەرگايى گرىتى
حەوتەمى عومرم كىرده و رووم كىرده گرىتى ھەشتەم.

[۹]

(۲) جارىتكىيان دۆستىلەك بە مەولەوي و تۈۋەك كە فۇويەك لە ئاگىر بىكا، ئەويش بەم شىعەرە
وەرامى داوهەتەوە.

(۳) سازش: گۈنچان. واتە: من لەشم وشك بۇوهتەوە وەك پووش وە دەرروونىشىم وەك
ئاگىرى گەرمە، ئەگەر فۇو بىكم خۆم گۈرم تى ئەچى، چونكە ئاگىر پووش پىكەوە ناييان
كىرى، ئەگەر وانبوايە بېچى فۇوم نەئە كىرىد، فۇوكىردىن ھەناسە يەكى تى ئەچى.

[۱۰]

(۴) سەنگى: قورسايى. دوش: كۆل. واتە: مەگەركاتىلە بىرم بېچىتەوە كە قورسايى بەردو
خۆلى قەبر بىشىتە سەركۆلم.

[۱]

سەد پەریم

سەد پەریم دایم خەم بەستەن كەلەك
 ئاخ ھەر يەك جار داخ تۆ سەۋەزەن فەلەك^(۱)

مەپېڭى ناکاوا جە نىمەرادا
 نىيگاي ئارەزوو وە تەمەننادا^(۲)

كام سەر، شام تەماي تاج "كەئىت نەكەرد
 سوپىچ دەم وە تاج سەر "نەئىت نەكەرد^(۴)

كىنى بى كىنى مەجلیس شادى نياوه
 پۇس كەللەش وە دەف تۆ دەنگ نەداوه؟^(۵)

مەعدۇوم، ئەر زەرەي شىيۆھى فاماتەن
 بە فام قەرىنەي لوات ئاماتەن^(۶)

(۱) ئەم چوار شىعرە (سەد پەریم، سوپىچەن، سەدای ھاى ھىلال، سەد دوورى) لە تىبىي «صاد»دا بۇون، چونكە لە رىزمانى كوردىدا «صاد»مان نىيە، تىمە هيتنامانە ئاخىرى تىبىي سىين. (بلاوكەرهە، ناشر).

[۱]

(۲) واتە: هەرچەند خەم و مەينەت كەلەكى فۇقىلى بۇ ناومەتهۇو، بەلام فەلەك داخى تۆ يەك جار سەۋەزە، چونكە ئەگەر تۆ نەبىي بە سەربىارى ئازارم خەم لە عۆزدەم نايەت.

(۳) مەپېڭى: ئەبەستى. تەمەننا، «تمىتا»: ھىواي شىتى دوور. واتە: هەركاتى ئادەمىززاد ئارەزووی شىتېڭى ئاسان بىكا بەر لەوەي بىگا بەو ئارەزووەي، تۆ لە ناوهپاپاستى رىنگادا جىي بەجى بۇونى ئەبەستى بە مەرجىنەكى واوه كە نەيدە دى.

(۴) شام: تىوارە. سوپىچ دەم: دەمى بەيانى. نەي: رم. واتە: كام سەر بۇو تۆلە تىوارەدا تەماعى لە سەر نانى تاجى كەيت نەنابىي بەرى و بۇ سېبەينى خۆيت نەكىد بە تاج بە سەر تۈوكى رەمەدە؟

(۵) نياوه: نايەوە. پۇس: پىس. واتە: كى بۇو ئاھەنگى شادىيى گىزپاپاشان پىستى كەللەى بە دەفى تۆۋە دەنگى نەدایەوە؟

(۶) فاما: تىن گەيشتن. فام: عەقل. واتە: مەعدۇومى ئەگەر ئەمەندەي تۆزى ئىشانەي تىن گەيشتنىت پىۋەبىي، ئەبىي بە عەقل ئەو بىزانى كە ھاتتە دىنيا ئىشانەي مردە.

ئه‌ی را رای خه‌ته راو یارانه‌ن
سفیدیش غوبار که‌للہی یارانه‌ن^(۱)

بورکه‌ش چای دیده‌ی پر هونو ناو دل
میل، بالای بی گیان و امه‌نده‌ی خجل^(۲)

ها سه‌ف پیکان پوس که‌للہی هام ده‌مان
که‌للہ بپر په‌ی پوس که‌للہمان ته‌مان^(۳)

هورده‌ر چه‌نی سوْز ده‌روون پر نیش
فریاد ئه‌و ساقی و ئه‌و نه‌یچی و ده‌رویش^(۴)

سه‌دای ده‌ف و نه‌ی به‌یو نه‌گوشت
نه‌شئی مه‌ی به‌خشش حه‌یات وه هوشت^(۵)

بسویه‌ر جه سای ته‌رز ده‌ف و نه‌یه‌وه
وه زات مه‌ستی نه‌شئی مه‌یه‌وه^(۶)

(۱) سفیدی: سپه‌تی. واته: ئه‌م رنگ‌کای دنیا‌یه رنگ‌کایه کی مه‌ترسی داره بز ریبوران، وه توزه سپی‌یه که‌ی توزی که‌للہی یارانه که مردوون.

(۲) بورکه: چالاو. میل: ئه‌و داره‌ی که جاران له سه‌ر رنگا دایان ئه‌چه قاند بز ئه‌وه‌ی ریبور رئ ون نه‌کا. وامه‌نده: داماو. واته: چالاوه‌کانی رووی زه‌وی چالی چاوی مردووه کانه پره‌ه له خوتناوی دلیان، داره داچه قینراوه کانیش بالای داماوی بی گیانیانه.

(۳) سه‌ف پیکان: ریزی به‌ستووه. واته: پیستی که‌للہی هاولتی بانی ریزکراوه و، سه‌ر پر چاوه‌رتی نیمه‌ش سه‌رمان بپر و که‌للہمان بگورتته و.

(۴) موله‌وی لیره‌دا دوا به دواي ئه‌و قسانه‌ی له‌گه‌ل خوی و فله‌ک داکردی، به خوی نه‌لی: مادهم فله‌ک ئه‌مه کرده‌وه‌یه‌تی له‌گه‌ل‌مان، به سوْزی ده‌روونی ده‌رده‌دارته وه بانگی مه‌ی گیرو شمشال‌ژه‌ن و ده‌رویشی ده‌ف زه‌ن بکه.

(۵) به‌یز: بیت. به‌خشش: بیه‌خششی. واته: با ده‌نگی ده‌فی ده‌رویش و شمشالی شمشال‌ژه‌ن بیته گویت، وه نه‌شئی مه‌یه که‌یش هوشت بژینیتته وه.

(۶) واته: بعو ئازایه‌تیه‌وه که په‌یدا ئه‌بین له سه‌رخوش بعون به نه‌شئی مه‌ی، له سایه‌ی شیوه‌ی لی‌دانی ده‌ف و شمشالاً تی‌په‌ر.

تاکه‌ی که‌نۆ دهست چه رخ چه پ ئهندیش
پوس که‌للہت ناکاو پهی پوس که‌للہی ویش^(۱)

[۲]

سوبحه‌ن

سوبحه‌ن، بوی گولان میاونوم نه سیم
وینه‌ی وای ره‌حمه‌ت خه‌زانه‌ی که‌ریم^(۲)

سه‌حراو دهشت و ده بـه‌هـشت منـماـنـوـ
مـوـرهـیـ هـهـواـیـ وـهـشـ وـهـشـ دـهـ شـانـوـ^(۳)

جهـهـ هـهـ تـهـ رـهـ فـادـ مـوـینـوـونـ گـولـزارـ
رهـنـگـ رـهـنـگـ مـهـدـرـهـ وـشـ بـهـ وـینـهـیـ دـلـدارـ^(۴)

لاـهـ گـهـ رـهـ دـهـنـ کـهـجـ تـوـیـ دـیدـهـ رـهـشـتـهـنـ
گـؤـیـاـ عـهـکـسـ يـارـ وـهـ روـوـشـ دـاـ وـهـشـتـهـنـ^(۵)

چـهـمـهـنـ هـامـ لـیـبـاسـ سـهـوـزـ رـهـنـگـ پـوـشـانـ
وـهـفـرـاوـ چـونـ ئـهـسـرـینـ دـیدـهـیـ منـ جـوـشـانـ^(۶)

(۱) که‌نۆ: هـهـلـ کـهـنـیـ. وـاتـهـ: نـیـترـ بـزـانـینـ کـهـیـ دـهـسـتـیـ گـهـرـدوـونـیـ نـیـازـ خـرـابـ پـیـسـتـیـ کـهـللـهـتـ
ئـهـگـرـیـ وـئـیـکـاـ بـهـ پـیـسـتـ بـوـزـ کـهـللـهـیـ تـهـپـلـهـ کـهـیـ وـئـهـیـ کـوـتـیـتـهـوـهـ.

[۲]

(۲) مـیـاـوـنـوـمـ: پـیـمـ ئـهـگـهـیـنـیـ. وـاـ: باـ.

(۳) منـماـنـوـ: ئـهـنـوـنـیـ. وـاتـهـ: نـهـسـیـمـ هـهـمـوـ لـایـهـکـ وـهـکـ بـهـهـشتـ ئـهـنـوـنـیـ، وـهـ نـهـرـدـیـ
هـهـواـیـ خـوـشـ بـهـ هـهـرـ شـهـشـ قـوـرـنـهـیـ دـنـیـاـ هـهـلـ ئـهـخـاـ.

(۴) مـوـینـوـونـ: ئـهـبـیـمـ. مـهـدـرـهـ وـشـ: ئـهـدـرـهـ وـشـیـتـهـوـهـ.

(۵) لاـهـ: گـولـیـکـیـ نـاـوـ چـاوـ رـهـشـهـ. رـهـشـتـهـنـ: رـهـشـتـوـوـهـ. وـهـشـتـهـنـ: بـارـیـوـهـ. وـاتـهـ: لاـهـ گـهـرـدـنـیـ
کـهـجـ کـرـدوـوـهـ نـاـوـچـاوـیـ خـوـیـ رـهـشـتـوـوـهـ، ئـهـلـیـ عـهـکـسـیـ يـارـیـ بـهـ روـوـدـاـ بـارـیـوـهـ.

(۶) چـهـمـهـنـ: چـیـمـهـنـ. جـوـشـانـ: هـاـتـوـوـهـتـهـ جـوـشـ.

جهه مادو نه بات گرد شادی شانه
 جهه مال روژ عید ئازادی شانه^(۱)
 ته مام رووی دنیا جه شادی که يلن
 دل نه بؤ په شیو فیراق له يلن
 سه هلهن بهه هارم دوزه خ ئاسا بؤ
 بهه هشتم بئی دوس دوزه خ نما بؤ^(۲)
 وهر نه دوزه خدا يارم دلبه ر بؤ
 پهی من ئار نه تویی گولشنهن و هشتہر بؤ^(۳)
 دل دوو زه ن جیره هی زولف نیگاره
 وه سه یر سه وزه و سه حراش چ کاره^(۴)

..... ——————

[۳]

سه دای های هیلال^(۵)

سه دای های هیلال هام فه دردان مه یو
 زه مزه مهی ته کبیر هام ده دردان مه یو^(۶)

(۱) جه ماد: دارو به رد. نه بات: ثه وهی بروی. واته: دارو به رد و دره خت هه موویان شادی یانه، وه به بونهی روژی جه ژنی ئازاد بیونهوه له جهوری زستان خویان جوان کرد وه.
 (۲) واته: شتیکی ئاسانه له بهر دووری له يل بهه هارم لئی بیی به دوزه خ، وه بهه هشتم وه ک دوزه خ وابنی.

(۳) ئار: ئاگر. و هشتہر: خویشتہر. واته: نه گینا ئه گهر له دوزه خدا دولبه ر یارم بئی، ئاگر خوش تر ئه بیی لام له ناو باخچه هی گول.

(۴) واته: دلم به سراوه به دوو زه نجیری زولفی یاره وه، نیتر چی یه تی به سه یری سه وزه و سه حراوه.

[۳]

(۵) مله وی ئه م قمه سیده یهی به بونهی جه ژنی ره مه زانه وه و توروه.

(۶) واته: ده نگی «ئای ئه وه مانگ... ئه وه مانگ»ی هاوری یانو، ناله هی «الله اکبر»، کردنی برادران دیت.

یه کنی هام ره‌فیق دوس دل دوزه‌ن
به کنی مهست که‌یف جه‌زن پیر‌وزه‌ن^(۱)

من نه‌بوون شادیم جنی بیزار بین
گه‌رد وه سه‌ر من، که‌س دیار نیه‌ن^(۲)

شـهـوم تـالـهـی شـوـوم، هـیـلـالـم قـامـهـت
شـهـفـقـ هـوـونـ دـلـ، مـهـنـلـگـ زـامـهـت^(۳)

تـهـکـبـیرـ نـهـوـایـ زـامـ مـهـهـجـوـورـیـ
دـهـسـمـ هـمـ ئـاغـوشـ زـامـ رـهـنـجـوـورـیـ^(۴)

جهـزـنـ وـ جـهـزـانـهـمـ هـمـ رـهـیـکـ جـهـرـدـهـیـ
بـهـرـدـهـوـهـ پـهـیـ هـرـدـ، مـوـتـرـیـبـ پـهـرـدـهـیـ^(۵)

لهـرـزـهـیـ رـیـشـهـیـ دـلـ، سـهـمـتـوـرـیـ دـهـسـتـوـرـ
وهـزـنـ تـهـبـعـ تـارـ پـرـ سـوـزـهـیـ سـهـمـتـوـرـ^(۶)

(۱) دل دوز: نه‌وهی دل نه‌دووری به خوبیا. واته: سه‌بری خه‌لک نه‌کهی یه‌کتک هاوپتی دوستیکه دلی دووری وه به خوبیا، یه‌کتکی تریش به خوشی و ناهه‌نگی جه‌زنی پیروز مهست بروه. له هندی نوسخه‌داله جیاتی «دل دوزه‌ن» نووسراوه «دل‌سوژه‌ن».
(۲) واته: من نه‌بین شادیم لئی بیزار بروه و هیچ نایهت به‌لامهوه، ههی قورپ به سه‌رم‌که‌سم نیه‌و بین که‌س که‌تووم.

(۳) واته: له جیاتی شهوی جه‌زن چاره‌ی رهش، وه له جیاتی مانگی یه‌کشهوه بالای چه‌میوه، وه له جیاتی ناسوی سوری تیواره‌ی جه‌زن خوبتی دل، وه جیاتی مه‌نلگه‌ی شه‌وی جه‌زن زه‌حمه‌ت شک نه‌بهم.

(۴) ندوا: ثوازه. هم ناغوش: هاویاوهش. واته: له جیاتی الله‌اکبری به یانی جه‌زن هاورمه له تاو نیشی زامی دووری، وه له جیاتی نه‌وهی ده‌س بخه‌مه ده‌سی خه‌لک بز جه‌زن‌ه پیر‌وزه ده‌سم باوه‌شی کردووه به زامی گرفتاری‌دا.

(۵) په‌ده: نقام. معنای ندم شیعره و شیعری پاشمهوه پنکه‌وه دئ.

(۶) واته: جه‌رده، جه‌زن و جه‌زنانه‌می فراندووه بز کیو، سا توخوا کاکه‌ی گورانی بیز

واچه بهو مهقام ئەلواناتەوه:
ھەی داد.. ھەی بىن داد مەعدووم واتەوه^(۱)
خەستەی خار خەم، خەم خەيال وىم
وەكزەی دەرۇون تەن زوخال وىم
بىن ئەبرۇی ھىلال نەو نىيەھاڭ وىم
نىيەت نا دروست، عىد بەتال وىم^(۲)

..... ——————

[۴]

سەددەجىرى

سەدد دوورى چون دل مەعدوومى دل تەنگ
مارۇ ئەو فرياد دلەي سەخت سەنگ^(۴)
سازان ئەرگىرۇ تەم دلەي كاوان
ھەور نەو وە جان رىزۇ ھۇوناوان^(۵)

١٤٣

نقايمىكم بۆ بلنى بىن بە مايهى لەر زېنەوهى رىشەي دلە كەم كە ھەميشە وەك سەمتور دەنگى ليوه دى، وە ئاوازە كەي لە سەر شىّوهى تار بىن و پېرى لەو جۈش و سۆزەي كە لە سەمتور ھەستى بىن ئە كرى.

(۱) ئەلوانات: رەنگاۋ رەنگت. واتەوه: وتيهوه. مەعنای ئەم شىعره و دوو شىعري پاشوه يېڭىھە دى.

(۲) نەونىيەھاڭ: تازە داچە قىتراو. واتە: بەو نقايمە رەنگاۋەنگە تەوه پىن بلىن ھەي داد ھەي بىن داد مەعدوومى ديسانەوه وتيهوه: ئاي بىر بىندارى دىركى خەفەت خۆم... ئاي ھەميشە بىر لە خۆم كەرەوه خۆم... ئاي بەھۆزى كزەي دەرۇونەوه لەش بۇو بە خەلۇوز خۆم... ئاي لە بەر نەبوونى مانگى يەڭىھە وەي بىرۇي يارى نەونەمام، رۆزۇو دانەمەزراوو جەزىن بەتال خۆم...

[۴]

(۳) مەلهوی ئەم قىسىدە يەي بە بۆنەي سەفر كەدنى دۆستىكىيەوه وتووه.

(۴) مارۇ: دىئىشە: مەعنای ئەم شىعره و دوو شىعري دوايى پېڭىھە دى.

(۵) سازان: شايابانە. گىرۇ: دابىگىي. رىزۇ: پېزى.

بەلام، تاقدتی، های هەورە ئامان
 هانە سەفردا شای نەونەمامان^(۱)

نازکیش چون ناز جە حەد بەرشین
 خاترداریش کەر وینەی کەس نیهن^(۲)

ویش چۆن حەوسەلەی وەشت و تەم دارو
 يادش نە دل دازە حەمت مويارو^(۳)

پەی بار خاتر ئە و شیرین شیوه
 چ حاجەت وەی تەم، وەی سەیل ئیوه^(۴)

وەسەن دووی بەدهن جە گیان جیای من
 وەسەن سەیل چەم بەخت سیای من^(۵)

..... — — — — —

(۱) واتە: ئى هەورە رەچەند دوورى يار بەردى رەقیش دېنیتە دەنگ، وەك منى خەفە تبارى هيئاوه تە دەنگ، وە حەقە ئەگدر تەم دلى شاخە كان دابگرى و تۆش لە گیاتە وە خۇنباش بارىتى، بەلام تۆز كەمیك خۆت راگرە و باران مەبارىتە چونكە يار بە رەتوەيە.

(۲) واتە: ناسكى يار وەك نازە كەي، زۆر زىاد لە ئەندازە دەرچۈو، دلى راگرە ئە وەك كەس نىھ.

(۳) دارو: هەيەتى. مويارو: تى ئەپەرى. واتە: يار، والھوئ يادى بە زە حەمت بە دلى منا تى ئەپەرى كە تەمى مەينەت داي گىرتۇو، ئىتىر خۆى چۆن حەوسەلەي بىن تەم داي بىگرى و بارانى بەسەرا بىارى؟

(۴) مەعنائى ئەم شىعرە بە سزاوە بە شىعري پاشە وە.

(۵) واتە: ئى هەورە ئەگر هەر سوورى لەسەر باران باراندىن و تەم كىردىن بە سەر يارا، ئەوا بۆ بارى دلى ئە و پۇرسەت ناكا خۆت تەم و بارانى بىنرەتە سەر دووكەلى لەشى لە گیان جا بۇ وەھى من و لافاوى چاواي چارە رەشم بەسە.

تیپی شین

11

شیخ داوله زند^(۱)

شیخ دهله مسند به هر هی سه رمه دی
پاگه هی حقیقت جیلوه هی ئه حمه دی (۲)

«مُتَصِّف» به وهف شهئني و سيفاتي
«مشَّاف» به فهيز «تَحْلَّا»ي زاتي،^(٤)

خـلـیـفـهـی سـهـدـایـ «أـدـنـ» شـتـهـفـتـهـ
بـهـلـهـدـنـهـ سـارـایـ نـهـتـوارـ هـفـتـهـ⁽⁵⁾

11

(۱) مهلوی نهم قه سیده یهی له و لامی نامه یه کی شیخی «سراج الدین»^{۲۷} و توروه که گله بی کردبو لیتی بوچی نامه‌ی بونانووسی.

(۲) بهره: خوا دا. سه رمه دی: نه براوه. واته: ثهی شیخی که له بهش و به هر هی نه براوه دا دوله مهندسی، وه جینگای دهر که وتنی نوری راسته قینه هی پیغمه بری.

(۳) شه و هه وارگه: نه و شوتنانه يه که کوچه ری به ناچاری نه يکه ن به مه نزل. ياتاغه: جینگای ياتاغ. واته: نهی شیخی که عاله می فه و تانت به جنی هيستووه و له عاله می مانده و هه میشه بی دا جینگات گرتوره.

(۴) واته: نهی شیخی که نهوسافی فیعلی و زاتیت ههیه، و برهه کتی دهرکه وتنی نوری
زاتی خوا لیتی داوی. نهوسافی فیعلی نهو سیفه تانهن که مهعنای کردن بگهینهون و هک رئی
بیشان دانو بارمهتی دان، نهوسافی زاتیش نهو سیفه تانهن که له شه خس خوی دا ههن، وله
له لانادون، وهک زانسته، ته انا

(۵) «آدن»: نزیک به رهوده. مهدهس لوهه یه که خواه شهودی می عراجا به پیقه مبهه ری فرموده ای، نزیک بیشهه وه. نه توار هفتنه: حمودت حاله ته.

نه هلى تەسەر ووف نەلىن مىرىد نەبىن بە حەوت حالدا تىپەپرى تا بىيى بە مورشىدى كامىل،
حەوت حالە كەش نەماھى يە: تەسفىيە روح، سېر، خەفى، تەسفىيە قەلب، نەخفا، نەفس،

واسیته‌ی راگهی بهین عیلهم و عهین
صاحب جهناحه‌ین یهعنی «ذی النورین»^(۱)

پیر پاک جه گهرد خاک ناسوتوی
مهنzelگهی سهربهرز سهرمله کووتوی^(۲)

دل و نهادی به زم جه برووت شاوا
سینه او سه را لاهووتی، مایا^(۳)

«چشم مال دینا، روح اُلدینه»
دائیره‌ی تمام «مئنه الیه»^(۴)

四

ته بیعت. و ااته: ئهی شیخی که جى نشینى ئه و پىغەمبەرەی که بانگى «نزيك بە رەوە»^{۱۰} بىستۇوه له خوا، و له مەيدانى ئه و حەوت حالەدا شارەزايى کە بەسەر مورىدا تىئەپەرى. (۱) و ااته: بۇ خواناسىن دوو رىنگا ھەيە: رىنگاى زانست کە ھى زانايانە، وە رىنگاى له حەقىقت گەيشتن کە ھى ئەھلى تەسۈوفە، وە بە ھۆزى تۆروه رىنگاى يە كەميان ئەبەسىرى بە رىنگاى دووھەمەوە، وە زانايان شارەزاي رىنگاى دووھەمېش ئەبن، وە تۆ خاۋەننى دوو بالى کە عىلەمى زاھير و باتينە. مەولەوي نەزاکەتىكى جوانى كردووھ لە دانانى سىفەتى «اذى التورىن» دا کە لە قەبى حەزرەتى عوسمان خەلیفە سىيەھە بۇ شیخى «سراج الدین» کە ئەوش، تاوى «عوسمان» بە وە.

(۲) ناسووت: جیهانی ناده میزداد. مله کووت: جیهانی مه لایکه تان. واته: ثئی شیخی که گهردو خولی جیهانی ناده میزدادت پیوه نه ماوه، وه له سه رووی جیهانی مه لایکه تانه وه چنگکات بی خوت درووست کم دووه.

(۳) نهوا: ثوازه، جبهه رووت: هیزی خوا. سیراو: تیراو. لاهووت: خوابی. واته: ئەی شیخنی که ثوازه‌ی بزمی ته‌سیری خوا ثاوه‌دانه، وە کانیاوی فهرمانی خوات کردوده به جینگه‌ی خوتولیه، تیز از بیوی.

(۴) واته: نهی شیخی که به لهش لای تیمه و به دل لای خوای، وه دائیره‌ی معنوی بات
له خوته وه دهس پین نه کاو له خزتا دوایی دی.

بى تەلۇين نە ساى تەمكىندا مەكىن
 (۱) «رَوْحَ اللَّهُ رُوحَهُ، آمِين»

نامەی روح ئەفزا شىرىنت يارا
 دل وە مەردوەك دوو دىدەش ساوا (۲)

تۆى دەرروون وە نور سەفا دا پەرداخ
 بىۋى ئاشنايم دانە رووي دەماخ (۳)

دەرگای حوقەي لال دانەت شكاوان
 جە رووي لوتھە ئىنەت فەرمادان: (۴)

يا كاغەز بېرىان، يامەلا مەردهن
 يا خۇ عارتەن دۆس وە ياد كەردهن

غەمگىن مەنىشە غەم بىدەر وە باد
 فەلەك نمازو كەس وە خاتىر شاد (۵)

ئەوهل من كىيان، وجىودم جە كۈن
 واچۇون دۆسەنان شەرت قەبۇل تۇن (۶)

(۱) تەلۇين: رەنگ كىردن، مەبەس گۆرىنى وەزعە. تەمكىن: جىن گرتۇو: واتە: ئەي شىيخى كە لە سېيەرى دامەزراوى و نە گۆرىانى وەزىدا جىڭگات گرتۇو، خوا گىانت تواناتر و بەھىزىر كات.

(۲) مەردوەك: بىسىلەي چاوا، واتە: نامە گيان بەھىزىكەرە كەت گەيشت، دلەم ھىناي بە بىسىلەي چاوه كائىا.

(۳) واتە: بە تىشكى خۆشى ناوى دلى بوزاندەمەوە و بۇنى ئاشنايى كىرد بە لووتما.

(۴) حوقە: سندووق. لال: لەعل. مەعناي ئەم شىعرە بەسراوه بە دوو شىعري پاشەوە.

(۵) واتە: دەرگای سندووقى دەنكە لە علت شakanدۇوە كە لە رووي لوتھە فەرمۇوتە ياكاغەز بېراوه تا لىيى بنووسى بۇنم ياملا مەردووە تا بنووسى، ياعەبت لى دى يادى دۆستانت بکەيتەوە؟ وە فەرمۇوتە بە خەفتەبارى دامەنىشە و خەمت بىدە بە با، چونكە فەلەك كەس بە دلەشادى ناھىيەتەوە.

(۶) كىيان: كىيم. كۈن: كۈي يە. واچۇو: بلېئم. مەعناي ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعري پاشەوە.

ئەر وە بىيگانە، وەر خويشىم زانى
تۆ حەساوهنى وە هەر چىم وانى^(۱)

دۇوەم چون كەسى گەدايى كىش بۆ
ياد «تَواضُع» خەسلەت وىش بۆ^(۲)

ئەر بارۆ نە دل «تَواضُع» كەردهن
ھەر عادەت وىش وە جا ئاواھەرەن^(۳)

بەلام ھەر كەسى شىيخى ميسالەن
عادەت ئىستىغناو شىۋەش جەلالەن^(۴)

ئەر جار جارى نام چون منى بەرۋ
«خَرْقُ الْعَادَةِ» ئازاهىز مەكەرۋ^(۵)

ئەر رازىت وە ياد خەستەي دلگىرى
يا شىيخ تۆ دايىم نەقش «ضمير»^(۶)

(۱) زانى: بزانى. حەساوهنى: حسېبىي. وانى: بخۇنېتىهەوە. مەولەوى بەم شىعرانە وەلامى گلەبى شىيخ ئەدانەوە ئەلى: يەكەم من چىم تا بلىم دۆستى تۆرم و نامەت بۆ بنووسىم، شەرت ئەۋەيە تۆ بە دۆستى خۆتم پەسەند كەى، چونكە ھەر تۆ حەسيبىي بە دۆستىم داتىيى يَا بە يېڭىگانە.

(۲) كىش: پەيرپەو. «تواضع»: خۆ بە كەم دانان. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوە بە شىعرى دوايىيەوە.

(۳) بارۇ: يېئىنى. واتە: دۇوھەم، ئەگەر ھەزارىتكى وەك منى خۆ بە كەم زانىي بىيەۋى ئامە بنووسىن و خۆزى بە كەم بىداتە قەلەم، ئەو شىتىكى سەبرى نە كردووھ، چونكە رەوشى خۆزى هيئاۋەتە دى.

(۴) شىيخى: شىيخە كەى من. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوە بە شىعرى پاشەوە.

(۵) بەرۋ: ببا. «خرق العادة»: شىتى لە عادەت بە دەر. واتە: بەلام ھەركەس وەك شىيخە كەى من واپى و بىن ئىتتىحاج بىن لە خەلک و خۆزى نەدانە قەرەيان، ئەگەر جار جارى ناوارى يەكىتكى وەك منى بىر بکەۋەتەوە نامەيە كەم بۆ بنووسىن، ئەو شىتىكى كردووھ لە دەسى كەس نەيەت.

(۶) «ضمير»: دل. مەعنای ئەم شىعرە و شىعرى دوايىي يېڭىدە دى.

چ حاجه‌هن دهس پهی قله‌لم به‌روون
یادم نمهشی چه‌نیت یاد که‌روون^(۱)

پهی که‌سی خاسه‌ن نامه‌ی جه حوب که‌یل
تازه بسانو «وضو» جه جوی مه‌یل^(۲)

خو من هر جه زوو وه مه‌یلت مه‌ستم
هر جان فیداکه‌ی رؤکه‌ی «أَلْسُت»^(۳) م

سی‌یه‌م، خه‌مگینیم جه دهس خه‌جله‌هن
خه‌جله‌تم جه دهس سه‌ختی غه‌فله‌هن^(۴)

یاران وینه‌ی ساف مه‌ی وه کامده
ویه‌رده‌ن، چون دورد هر من مامده‌وه^(۵)

گیای په‌ژموردی ته‌ژنه‌که‌ی بی شوم
چه‌مه‌رای وارای هه‌ور لوت‌ت توم^(۶)

(۱) نمهشی: ناچیت. چه‌نیت: چونت. واته: یا شیخ نه‌گهر رازیت منی گرفتاری ده‌ردی خه‌هه‌تباری یادت بکه‌مه‌وه، نه‌وه بزانه‌که تو هه‌میشه له دلما نه‌خش کراوی و له یادم ناچی، نیتر هیچ پیویست نیه دهس به‌رم بز قله‌لم نامه‌ت بز بنووسم.

(۲) بسانو: بگرئ. مه‌عنای نه‌م شیعره له‌گه‌ل شیعری پاشه‌وه‌ی دایه.

(۳) واته: بز که‌سی باشه نامه‌ی پر له رازی خوش‌هه‌وستی بنووسم که تازه له سه‌رجاوه‌ی خوش‌هه‌وستی دهس نویژی گرتیم، خو من هر له کزنه‌وه سه‌رخوشی خوش‌هه‌وستی تزم و له ئه‌زه‌له‌وه گیان فیدام.

(۴) واته: هۆی سی‌هم نامه نه‌نوو‌سینم نه‌وه‌ته له‌به‌ر خه‌جاله‌تی خرم خه‌هه‌تبارم و توانای نوو‌سینم نیه، بز بیش خه‌جاله‌تم چونکه زور بی ناگام له خواو قه‌برو قیامه‌ت.

(۵) واته: یاران وه‌ک شه‌رابی پاک به‌سه‌رچوون، هر من ماومه‌نه‌وه وه‌ک خلته‌ی بی کوویه.

(۶) په‌ژموردده: سیس بوو. واته: من وه‌ک گیایه‌کی سیس بووی له راده بدده‌ر تینووم لئه‌هاتووه، چاوه‌په‌روانی بارانی لوت‌قی توم.

تو دهس وه رهشحه‌ی ره حمت په یا په‌ی
من وهی پرخاوی حه‌یه‌ن يه تاکه‌ی^(۱)

تنه‌یای حه‌قیقی نه‌ردئ بشانو
من و تو جه دهس من و تو سانو^(۲)

تو بئی تو لوتت په‌ی من زیاد بؤ
من بئی من روح‌هم و خزمه‌ت شاد بؤ^(۳)

..... — — — — —

[۲]

شهمال نه‌رجووم^(۴)

شهمال نه‌رجووم هدن هه‌ی وه فیدات بام
وه سه‌رگه‌رد بال شانای هه‌وات بام^(۵)

جه‌سته خه‌سته‌ی خار خه‌م خه‌لاته‌نان
به‌یدا پیوگیل دور و لاته‌نان^(۶)

- (۱) رهشحه: نم. واته: نمی نه‌براؤه‌ی ره حمه‌ت به دهس تو وه‌یه و منیش بهم جو‌ره خه‌وم
لئ که وتو وه، بزچی چهند دلوپیلک ناپرژتنی له دهه و چاوم تا هو‌شم بیته‌وه به خه‌ما؟
(۲) بشانو: بوه‌شیئنی. سانو: بسیئنی. مه‌عنای ئه‌م شیعره و شیعري پاشه‌وه پیکه‌وه دئ.
(۳) واته: هیوام وايه ته‌یای راسته‌قینه که خوایه، زاری هه‌لدا من و تو له من - من و تو-
رزگار بکا، بېلکو تو هر له خه‌ته‌وه لوتت له‌گه‌ل من زیاد بئی و منیش به بئی ئاگای خه‌وم
روح‌هم بگاته خزمه‌ت.

[۲]

- (۱) مهوله‌وهی ئه‌م قه‌سیده‌یهی بؤ دؤستیکی نووسیوه‌که ناوی «مهلا خه‌یال» بورو له «پاوه»
دانیشت‌ورو.

- (۵) نه‌رجوو: تکا. بال شانا: بال راوه‌شاندن. مه‌عنای ئه‌م شیعره و سئ شیعري پاشه‌وهی
پیکه‌وه دئ. له هه‌ندئ نوسخه‌داله جیاتی «هه‌ی» نووسراوه «خیز» واته: هه‌لسه.

- (۶) گیل: گه‌شت. خه‌م خه‌لاته‌نان: خه‌م به خه‌لات دراوه‌تئ. له هه‌ندئ نوسخه‌دا
نووسراوه «هه‌رده پیوگیل» و له هه‌ندیکی ترا نووسراوه «باده پیوگیل».

شاخ و داخ و زاخ چوْل و هوْل و کاو

سهر بهردو سهر هرد ساراو سهر سهراو^(۱)

تهی که روه پر تاو مدارات نه بُو

چون دووی هه ناسه م شهوان تا به رو^(۲)

سهر بهر که رنه سه رکوی ثاته شگاوه

بديه وه مه سکهن «خانه گا» و «پاوه»^(۳)

زار زارو خاس خاس و زار بناله

جاگیز نه سه ره وج قولله‌ی «قہزاله»^(۴)

تاجه هه رکو بُو ته مان مو ان جم

نه و جم دا زاري مه کاران وه چم^(۵)

ساماچان ياران ئينه چييش بيهن

«قہزاله» نالاش چون جاران نيهن

(۱) زاخ: ورده به ردی لیزایی شاخه کان: کاو: به رزایی.

(۲) پر تاو: پهله. مدران: وهستان. دوو: دووکه‌ل. واته: شه مال به قوریانی خوت و بال وه شاندنت بيم به ئاسمانه وه، لهشم به درکو دالى دوروی بريندار بوروه و خهم و خفت بوروه به خه لاتم و دهشتى دور و لاتان ئېپۇم، تکام وايە تۆز به پهله هەل کەی وه وەك دووکەلی هه ناسه م چون گەيشتۇوه تەھەمو لايەك توش به شەوو به رۆز نه وەستى هەموو لايەك بىگەپىت.

(۳) ئاته شگا: شاخىكە له نزىكى پاوه وه. بديه: بروانه. خانه گا: دى يە كە له نزىكى پاوه وه له هەورامانى لهۇن. مەعنای ئەم شىعرە و چوار شىعىرى پاشەوهى پىتكەوه دى.

(۴) قہزاله: شاخىكە كەوتۇوه تە پشتى خانه گاوه، تاقى كراوه تەوه هەروه ختنى باى بىئى ئەي به هەورو بارانى لى ئەبارى.

(۵) موان: ئەبن. مەكمەران: ئەكەن. له هەندى نوسخەدا له جياتى «تاجه هه رکو بُز» نووسراوه «تاجه سه ره رکو» واته: له سه ره رکو تىكەوه.

یه کسان دل بهی ره نگ په ریشان جهسته
هر کو هن نه شته‌ی مه عدوومی خهسته^(۱)

ثانا جه گرقوی جه رگه‌ی هام سه ران
«خه‌یال» گرقوی دانه‌ی دل بران^(۲)

چ خیزه‌ن نامه رد مه نمه زانی؟
وه لای ویته‌وه تؤی دوس گیانی!^(۳)

مه عدوومی خم کیش خم زده‌ی خه مبار
زه رد ده رد سه خت دووری بالای يار

یه ن ده رد بی حه د جه لاش جه م بهسته
ته سدیع جه گه رده ن ئه زرائیل وسته^(۴)

(۱) یه کسان: یه گجاري. هر کو هن: له هر کوی بی. واته: له سه را خی ثانه شگاوه سه ر ده ریته و سه بی تکی خانه گاو پاوه بکه و لووتکه قهزاله بکه به جیه خوت و به عاجزی یه و ده س که به نالیتکی به سوزه جا له هر کیتو تک دا تم هه بی دیت و له وی کو ته بنه و ده س نه کدن به گریان، دوسانیش نه لین نه بی نه ناله هی قهزاله هی چی بی، بی گومان بونی مه عدوومی پیوه ویه وا یه گجاري دلی بهم جوزه لئی هاتووه لهشی په ریشانه.

(۲) گرقو: «ی یه کهم»: گروه، کومه‌ل. گرقو «ی دووه‌م»: له «گرمه ویده»‌ی فارسی و هر گیراوه، که سبکه دلی به سرا بی به شتیکه وه. واته: مه لا "خه یالی" دوستم که دلی به سراوه به دانه‌ی خالی دولبه رانه وه، له ناو کزیری نه و دوستانه دایه.

(۳) نمه زانی: نازانی. مه عنای نه شیعره و دو شیعری پاشه وهی پنکه وه دی.

(۴) نه زرائیل: «عز زرائیل»، فریشته‌ی گیان کیشان. وسته: خستووه. واته: پی بلنی همی به نامه ردت نه کهن، نه وه چیته، خز تو لای خوی دوستی گیانی به گیانی مه عدوومیت، نه وه نازانی نه و دوسته خه فه تباره خم لی داوه خم هه لگرت ووهت که به هر وی ده ردی دووری یه وه زه رد هه لگه راوه، نه وه ندهی مه ینهت به سه را که و تووه پیوستی به وه نه ماوه که عیز زرائیل خوی ماندو و بکا بپروا گیانی بکیشی.

عنه‌لاوه ئهو بار ویش ونهش بارهنه
خوسووس جه یاگیش جاکهش دیارهنه^(۱)
بمه و ده‌ردان سهخت گرد کاری بهوه
ههه ئیید موچون وه زاری بهوه^(۲)
دل سفته‌ی بریان زوخالی به ویم
خهم وه خهم خه‌یال خه‌یالی به ویم^(۳)
مهه رسون بمرعون جه داخ باران
ههه بتلوون وه ده‌رد چون ده‌رده‌داران^(۴)

..... — —

[۳]

شمال، دارانهنه^(۵)

شـهـمـالـ، دـارـانـهـنـ.. شـهـمـالـ، دـارـانـهـنـ..
زهـرـدـیـ رـهـنـگـ نـهـ روـوـیـ وـهـلـگـ دـارـانـهـنـ^(۶)

(۱) یاگی: جیگا. واته: سه‌ره‌رای ئهو بارهی سه‌رشانی، خوشی لئی بووه به بار، وه به تایبه‌تی وای لئی هاتووه ئه‌گهر سه‌یری جیگاکهی بکهی خوی نایینی تیایای، وه ته‌نه‌ها جیگه‌کهی دیاره.

(۲) گرد: گشت. موچان: ئه‌لئی. واته: بهو هه‌مو و ده‌رده کاریانه‌وهه ههه ئه‌لئی به ده گریانه‌وهه. وتر اوه کهی له دوو شیعری پاشوه باس کراوه.

(۳) بربان: گۆشتی سووره‌وهه کراوه. زوخالی: خه‌لوز ره‌نگ. واته: ئای له من که دلم سووتاووه ووه کۆشتی سووره‌وهه کراوه وام لئی هاتووه که له سه‌ر ئاگر دانه‌گیرابین تا سووتابن ووه ک خه‌لوزی لئی هاتبی. ئای خهم به سه‌ر خه‌ماکه و توو خوم... ئای ههه تاولک خه‌یالیک کر دوو خوم. (۴) بمرعون: بمر. بتلوون: بتلیمه‌وهه.

[۴]

(۵) مله‌وی ئهه قه‌سیده‌یهی له پاوه و تووه له کاتی هاتنه خواره‌وهی جا‌فادا له کویستانی «الله‌هو» وه بق‌ده‌شتی زه‌هار.

(۶) وله‌گ: گه‌لا. واته: ئهی شه‌مال سه‌ره هاتووه‌ته سه‌ر دره‌خته کان وه ره‌نگی زه‌رد نیشت‌وهه له رووی گه‌لا داره‌گان.

تـهـمـهـن، گـهـرـدـهـلـوـولـ، بـادـهـنـ، بـارـانـهـنـ
بـیـزـیـاـیـ وـارـگـهـیـ سـهـرـ کـوـسـارـانـهـنـ^(۱)

هـهـوـایـ سـیـامـالـ وـیـنـهـیـ جـارـانـهـنـ
پـهـیـ سـهـمـتـ زـهـهـاـوـ زـهـرـدـهـوـ يـارـانـهـنـ^(۲)

هـهـوـهـوـ بـهـوـ بـهـوـ تـهـلـمـیـتـ بـارـانـهـنـ
گـهـرـمـیـ بـهـزـمـ نـهـزـمـ سـهـرـ هـهـوـارـانـهـنـ^(۳)

«ـنـظـارـهـ»ـیـ رـایـ رـازـ شـهـکـهـ وـارـانـهـنـ
فـهـسـلـ سـهـیـرـ سـهـیـدـ مـیرـشـکـارـانـهـنـ^(۴)

چـخـیـزـهـنـ نـامـهـرـ مـهـرـ جـهـ خـاـوـهـنـیـ
بـیـنـ خـوـفـ جـهـ لـوـایـ رـایـ زـهـهـاـوـهـنـیـ^(۵)

شـوـوـهـ لـایـ ئـهـ وـشـوـخـ جـهـمـیـنـ پـهـرـهـیـ گـوـلـ
دـهـوـایـ دـهـرـدـ سـهـخـتـ پـهـیـ دـهـرـمـانـ دـلـ^(۶)

(۱) بـیـزـیـاـ: دـلـیـ لـیـ بـیـزـرـانـ. وـارـگـهـ: هـهـوـارـگـهـ.

(۲) سـیـمـالـ: دـهـوـارـ. سـهـمـتـ: لـاـ. «ـزـهـرـدـهـ»ـ وـ «ـیـارـانـ»ـ: دـوـ دـیـنـ لـهـ نـاوـچـهـیـ زـهـهـاـوـ. وـاتـهـ:

دـیـسـانـهـوـ وـهـکـ جـارـانـ دـهـوـارـ نـشـیـنـهـ کـانـ ثـارـهـزـوـوـیـ چـوـونـ ئـهـ کـهـنـ بـۆـزـهـهـاـوـوـ زـهـرـدـهـوـ يـارـانـ.

(۳) هـهـوـهـوـ: هـزـ هـزـیـ خـوـرـبـنـ لـهـ وـلـاخـ. بـهـوـ: وـهـرـ وـهـرـهـ. وـاتـهـ: دـهـنـگـهـ دـهـنـگـیـ لـهـ وـلـاخـ

خـوـرـبـنـیـ کـۆـچـهـرـیـ کـانـ دـیـتـ، وـهـ ئـاهـهـنـگـیـ ئـاـواـزـهـ وـگـۆـزـرـانـیـ سـهـرـ هـهـوـارـهـ کـانـ گـهـرـمـهـ.

(۴) «ـنـظـارـهـ»ـ: رـوـانـیـنـ. مـیر~شـکـارـ: سـهـرـکـرـدـهـیـ تـیـپـیـ رـاوـچـیـ يـانـ، مـهـبـسـ لـهـ رـاوـچـیـ يـانـیـهـ

کـهـ بـهـنـهـوـ بـارـخـانـهـوـ ئـهـچـنـ بـۆـ رـاوـ. وـاتـهـ: وـادـهـیـ بـهـ رـئـداـ لـاـکـرـدـنـهـوـهـیـ جـوـانـ چـاـکـهـ کـانـهـ بـۆـ

قـسـهـ، وـهـ کـاتـیـ تـهـماـشـایـ رـاوـهـ نـاسـكـیـ رـاوـچـیـیـ بـهـ پـۆـشـتـهـ وـپـهـرـدـاـخـهـ کـانـهـ.

(۵) لـوـاـ: رـۆـشـتـنـ. وـاتـهـ: هـهـیـ شـهـمـالـیـ نـامـهـرـدـ نـهـوـهـ چـیـتـهـ، خـهـوـتـ لـیـ کـهـوـتـوـوـهـ، وـاـ هـیـجـ

تـرـسـیـ ئـهـوـتـ لـهـ دـلـلـ دـاـنـیـهـ کـهـ دـوـسـتـ کـوـئـسـتـانـیـ بـهـ جـیـ هـیـشـتـوـوـهـ وـرـیـگـاـیـ زـهـهـاـوـیـ گـرـتـوـوـهـ تـهـ

بـهـرـ.

(۶) شـوـ: بـرـقـ: دـهـرـمـانـ: تـیـمـارـ کـرـدـنـ. وـاتـهـ: بـرـقـ بـوـ لـایـ ئـهـ وـدـوـسـتـهـ کـهـ دـهـرـمـانـیـ تـیـمـارـ کـرـدـنـیـ

هـهـمـوـ دـهـرـدـیـلـکـیـ سـهـخـتـیـ دـلـلـ.

مديۆ وه فيرقهى زهلىان خيێل
 ديار نيهن مەعدوم لونگ خەم وه پيێل^(۱)

مه پەرسق حاالم، ئىيدش دەر جواو
 واچە ئە و فەقىر سفتەي دل كەواو^(۲)

ئانا دەر مەدۇ وە «شاھق» كۆوه
 وە سزاي دوورى ديدار تۆوه^(۳)

ھەريەك چەنى يەك وادەشاكەردهن
 وادەشان راسەن تا وە روئى مەردهن^(۴)

ئەو، تا سايەي بەرد، ئەو تا بۆ وە گەرد
 ئەو تەم و ئەو خەم، ئەو سەردى، ئەو دەرد^(۵)

خۇلاسەي كەلام نور دىلدەي دل
 شىفای ئىش و نىش زامان پى حاسلى^(۶)

(۱) مديۆ: نەروانى، لونگ: بەرمالە شىر. پيێل: شان. واتە: كە سەيرى تاقمىي هەزارانى خيێلە كە ئە كا من نايىنى كە بەرمالى خەمم كەردوته شانم.

(۲) واچە: بلىي. مەعناي ئەم شىعرە لە گەل شىعرى دوايىدا دى.

(۳) واتە: كە ئەحوالى پرسىيم واي وەرام بەدرەوە بلىي ئەو هەزارە دل وەك كەباب بىرزاوه، لە تاو دەردى دوورى تۆھەر خول ئەخوا به دەوري كىتى شاھق دا.

(۴) مەعناي ئەم شىعرە و شىعرى پاشەوهى پىتكەوه دى.

(۵) واتە: مەعدومى و شاھق گفتىان كەردووه بە يەك، وە ئەو گفتەيان ناشكتىن تا ئەم ئەچىتە ئىر سېيەرى بەردى ئەلەھەد و ئەو لە رۆزى قيامەتا ئەبىي بە تۆز، بىرپاريان داوه شاھق تەم و سەرمائى لىي نەبرى و مەعدومى خەمى لە دل دەرنەچى و لەشسى بىن دەرد نەبىن. مەولەوى كە ئەللىي «تا شاھق ئەبىي بە تۆز» يىشارەت بۆ ئەو ئايەتە ئەكاكە ئەللىي 『ز تىڭۈن ئىجال ئالىغەن المەنفۇش』 واتە: شاخە كان وەك لۆكەي شى كراوهەيان لىن دى.

(۶) مەعناي ئەم شىعرەش لە گەل شىعرى دوايىدا دى.

سەوزەی حەياتم رستەی وەفای تۆن
ئەر وەفات نەبۇ زىنەگىم جە كۆن؟^(١)

..... — — —

[٤]

شەمال داخان

شەمال داخان.. شەمال داخان..
شەمال، ياكۈگەرد، گىردى ياگە داخان..^(٢)

شانە شاناي تاي توپەي وەر زاخان
ملەماي بالاي نەوتۈول باخان^(٣)

ھانام تۆ خودا، پەنام ئاوردهن
ها، نام خودام سا پەوكە بەردهن^(٤)

جە وي بەرگ گشت، كشت ھەواهەرنى
ھەواي زامەت كەر، زام دەواكەرنى^(٥)

(١) رستە: رواو. واتە: بەكورتى ئازىزە كەم كە دەرمانى ھەموو دەردىتكىمى، پەلە سەوزەي ژيانم بە ئاوي وەفای تۆ رواوه، ئەگەر تۆ وەفات نەبى من چۈن ئەزىم.

[٤]

(٢) داخان: كىتوه كان. كۆگەرد: كىتوگەر. واتە: ئەي شەمالى سەركىتوه كان كە ھەموو ئەم شۇينانە ئەگەرىتىت كە جاران ياران تىا دائىھنىشت، وە ئىستا بۇون بە جىيگاي خەم و مەينەت، چونكە ئەم رۆزانەمان ئەخەنەمە ياد.

(٣) شانا: وەشىن. وەرزاخان: گىاي لاي پالى تاش و بەرده كان. ملەما: نەرم كەر. واتە: ئەي شەمال كە ئەچى بۆ ناوگىيال لاتاش و بەرده كانا، وەك شانە بچى بە ناو زولقى لولى يارى بالا بەرزى، وە لقە تازە رواوه كانى ناو باخە كان نەرم ئەكەيتىۋە.

(٤) هانا: هاوار. پەوكە: بۆزىيە. مەعناي ئەم شىعرە و شىعىرى پاشەوهى و نىيەوهى يەكەمى شىعىرى پاشتىر پېنكەوە دى.

(٥) وي: خۆت. كشت: كشت و كال.

بديه و مدرای سهيل ئه سر چم
فيدائ بالات بام هئي شه مال تۆ هم^(۱)

ئەرنىمە شەو بۇ، وەرنىمە شەو بۇ
نىمە خەو، پەر خەونە نىمە خەو بۇ^(۲)

ويت دەر وە نەرمى نە تۆي يەمانى
نەو تورپەي مانى ئاوا حەيوانى^(۳)

سائەوسانە خاو چۈن بىدار مەبۇ
جە ئەو سات ئەو سات ئاشكار مەبۇ^(۴)

مدیو، مدیهی چىش، شەمال چىش مدیو
مەپەرسق چىشەنە هاي شەمال جەنۇ؟^(۵)

(۱) بديه: بروانه. مدرای: وەستان. ئەسر: فرمىسىك. واتە: تۆ خوا هاوارم بۇ هيتابى سەيرپىكى وەستانى لافاوى فرمىسىكى چاواه كامىن بکە... بېزە ناوى خوا دىتم چونكە تۆ خۆت كردووه به جل و بەرگ بۇ هەموو شىئى، وە باوهشىئى كەرى كىشت و كاللى و ئارەزۈمى زەممەت دانى دلداران ئە كەى و تىمارى زامە كانىشىيان ئە كەى... بەكورتى چونكە دەردو دەرمان هەموو لە خۆتەوە يە. مەعنای نىوهى دووھەمى ئەم شىعرە دوو شىعىرى دواىي پىشكە و دىئى.

(۲) وەر: پىش. نەنىمە خەو بۇ: نىوهى خەو نەبىن.

(۳) يەمانى: جۆره قوماشىكە. مانى: هوئەرمەندىيىكى بەناوبانگ بۇوه نەخشى زۆر جوانى كىشاوه. واتە: بەقورىانت بىم شەمال ئەو شەشم بۇ بکە بۇ لاي يار، وەخت نىوهشەو بىن، وە يار لە پرخەى خەوا بىن تازە خەوى لى كەوتى، كۆرى مەدەرى بە ئارامى لە ژىر لېفە يەمنى يە كەوە خۆت بىدە لە زولفە لۇولە كانى كە ئەلىي مۇرى توغرابىه و مانى نەخشى كىشاوه بە سەر ئاوى حەياتوە يە كە رووپەتى.

(۴) خاو: خەو. سات: سەعات. واتە: جا ئەو كاتە كە لە خەو خەبەرى ئەبىتەوە، لەو سەعادتە دالە جوانى ئەو يارە سەرسام ئەبى وەك ساعەتى قىامەتت ھابىتە بەر چاوا.

(۵) مدیه: روانىن. واتە: ئەرۋانى، چۈن روانىنى؟ بۇچى ئەرۋانى؟ لىت ئەپرسى ئەللى ئەو شەمال دىسانە وە چى رووی داوه وَاھاتوو؟

بـدـیـهـ وـ سـهـ خـتـیـ سـزـایـ تـیـشـ وـ نـیـشـ

هـنـیـ واـچـوـونـ چـیـشـ،ـ شـهـمـاـلـ واـچـیـ چـیـشـ^(۱)

ئـهـرـ هـمـرـ موـاـچـیـ،ـ واـچـهـ:ـ چـیـشـ واـچـوـونـ

واـچـوـونـ ئـیـدـ واـچـهـ:ـ وـ سـهـرـ گـهـرـ دـتـ بـوـونـ^(۲)

رامـ گـنـانـاـکـامـ وـ نـاـکـامـ دـارـیـ

چـهـنـیـ؟ـ چـهـنـیـ خـارـ،ـ چـهـنـیـ خـارـ؟ـ خـارـیـ^(۳)

ئـیـتـیدـاـ مـهـعـرـوـوزـ پـهـیـ نـهـزـهـرـ،ـ وـ خـهـوـ

ئـهـرـ وـیـنـوـ گـهـرـدـیـ دـهـرـ سـهـخـتـیـ ئـهـوـ^(۴)

ئـهـرـ سـهـدـ جـارـیـ بـوـ نـهـ وـ نـهـمـامـ،ـ نـهـ وـ دـهـشتـ

فـهـرـقـیـ نـمـهـبـوـ پـهـیـ لـوـایـ بـهـهـشتـ^(۵)

(۱) هـنـیـ:ـ لـهـ مـهـ زـیـاتـ.ـ وـاـتـهـ:ـ شـهـمـاـلـ چـیـتـ پـیـبـلـیـتـ تـاـ تـوـیـشـ بـهـوـیـ بـلـیـتـ،ـ خـوتـ سـهـیـرـیـ

سـزـایـ تـیـشـ وـ نـازـارـمـ بـکـهـ وـ حـالـیـ بـیـهـ کـهـ چـوـنـیـ وـهـ رـامـ بـدـهـیـتـهـوـ.

(۲) مـهـعـنـایـ ئـمـ شـیـعـرـ بـهـسـرـاوـهـ بـهـ شـیـعـرـیـ پـاـشـهـوـیـهـوـ.

(۳) رـامـ گـنـاـ:ـ رـیـمـ کـهـوـتـهـ.ـ نـاـکـامـ:ـ بـهـ بـیـ مـهـبـهـستـ بـوـونـ.ـ چـهـنـیـ «ـیـ یـهـ کـمـ»ـ:ـ چـوـنـ.ـ چـهـنـیـ «ـیـ

دوـوـهـمـ»ـ:ـ لـهـ گـهـلـ.ـ وـاـتـهـ:ـ ئـهـ گـهـرـ هـرـ ئـهـلـیـ بـلـیـ چـیـ بـلـیـمـ؟ـ ئـهـلـیـمـ ئـهـمـ بـلـیـ:ـ بـهـقـورـیـانـتـ بـمـ

بـهـرـتـکـهـوـتـ رـیـمـ کـهـوـتـ لـایـ دـلـدـارـتـکـیـ وـاـدـلـیـکـیـ بـهـ مـرـادـنـ گـهـیـشـتـوـوـیـ هـهـبـوـ،ـ ئـهـ گـهـرـپـرسـیـ:

چـوـنـ بـوـ؟ـ بـلـیـ:ـ دـرـکـیـ خـهـ وـ مـهـیـنـهـتـیـ بـیـوـوـ،ـ وـ ئـهـ گـهـرـپـرسـیـ:ـ دـرـکـهـ کـهـ چـوـنـ دـرـکـیـ بـوـ؟ـ

بـلـیـ:ـ دـرـکـیـکـیـ وـابـوـ لـهـ باـسـ کـرـدـنـ نـهـ ئـهـهـاتـ.

(۴) وـیـنـوـ:ـ بـیـسـیـنـ.ـ مـهـعـنـایـ ئـمـ شـیـعـرـ بـهـسـرـاوـهـ بـهـ شـیـعـرـیـ پـاـشـهـوـیـهـوـ.

(۵) نـمـهـبـوـ:ـ نـابـیـ.ـ بـوـ ئـهـوـهـیـ بـهـ باـشـیـ لـهـ مـهـعـنـایـ ئـمـ دـوـوـ شـیـعـرـ بـکـهـینـ ئـهـبـیـنـ لـهـ پـیـشاـ ئـهـوـهـ

بـزـانـیـنـ کـهـ خـوـاـ لـهـ نـایـهـتـیـکـاـ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ:ـ «ـأـفـلـاـ يـنـظـمـوـنـ إـلـىـ الـأـلـيـلـ كـيـفـ خـلـقـتـ»ـ.ـ وـاـتـهـ:ـ ئـهـوـهـ

خـهـلـكـ سـهـیـرـیـ وـشـتـرـ نـاـکـهـنـ چـوـنـ درـوـسـتـ کـرـاـوـهـ،ـ تـاـ لـهـوـوـ بـاـوـهـ بـهـ گـهـوـرـیـیـ خـوـاـبـکـهـنـ،ـ

وـ ئـمـ ئـایـهـتـهـ يـهـ کـهـمـیـ رـیـزـهـ ئـایـهـتـیـکـهـ کـهـ چـهـنـدـ شـتـیـکـیـ تـیـاـ پـیـشـانـ درـاـوـهـ بـزـ سـهـیـرـکـرـدـنـ وـ بـیـرـ

کـرـدـنـوـهـ بـهـ هـوـبـانـهـوـ لـهـ گـهـوـرـیـیـ خـوـاـ.ـ هـهـوـهـهـاـ لـهـ ئـایـهـتـیـکـیـ تـراـ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ:ـ «ـوـ لـاـ يـذـخـلـ

الـجـنـةـ حـتـیـ يـلـعـ الجـمـلـ فـیـ سـمـ الـخـیـاطـ»ـ.ـ وـاـتـهـ:ـ کـافـرـهـ کـانـ نـاـچـنـهـ بـهـهـشـتـ تـاـ وـشـتـرـ نـهـچـنـ

تەمام دەوايى جە دەستت پىتەن
ھەنى نەوهشى بە دەست وىتەن^(۱)

[۵]

شەراھى كۈورەس

شەراھى كۈورەس دەرروون پىر جۆش
دىگ چەمەی چەم ئاوه رد وە خرۇش^(۲)
سەرکەر دەن ھووناۋ نە رووی روخسارم
كەر دەن وە شەتاو جەستەي خەمبارم^(۳)
وەلۇلهى لۇولەي پىشەي ئازاي چاك
يَاوا وە سەرين نۆپەر دەن ئەفلەك^(۴)

۵۵

بەكونى دەرزى دا. جا كە ئەممەمان زانى ئەتوانىن بە باشى لە مەبەسى مەولەوي بىگەين.
مەولەوي بە شەمال ئەلى: بىلى بە يار، وشتى كە يەكم شتە پىشان دراوه بۇ نەوهى سەيرى
بىكىرى بە هېزىھە بىر لە گەورەيى خوا بىكىتەوە، ئەگەر بىتۇو بە خەو ئەوهندەي تۆزىتكە لە
مەينەت بارى دۆستە كەت بىيىن، ئەوهندە بارىك و لاواز ئەبىن، ئەگەر مەسەلەي بە كۈنى
دەرزى ياقۇونە كە لە جىاتى جارى سەد جار بىن، پىيايا ئەرۇا، وە ئىتر لە دەشى مەحشەرا
جىاوازى نامىتى لە نىتوانى كافرو موسۇلمانا بىز چۇونە بەھەشت.

(۱) نەوهشى: نەخۆشى. واتە: هەممو دەرماتىك لە دەستتى خۆتايەوە بە خۆتە، هەروەك
نەخۆش خستىيىشت بە دەستتە، كەواتە فرياي كەوهە چارى كە...

[۶]

(۲) دىگ: مەنجەل. چەمە: سەرچاوه. خرۇش: كۈل. واتە: بىلىسەي تەنورى دەرروونى بە
جۆشم مەنجەل ئاوى سەرچاوهى چاومى ھىتىايدە كۈل و فرمىسى كە خورلىنى رىزاند.

(۳) واتە: خوتاولە چاومەوە لىشماۋى كەدووھە لەشى خەمبارمى وەك شەتاولىنى كەدووھە.

(۴) وەلۇلهى: ئاوازە. پىشە: ئىسقان. چاك: لەت لەت. واتە: دەنگى شەمىشلى ئىسقانى
تېڭشىكاۋى لە شەم گەيشتۇوھە ئاسمانى حەوته و عەرس و كورسى.

په‌ریم مه‌گرهوان ئینس و جینن و حور
 ناله مه‌کاران جه ده‌رگای غه‌فوور^(۱)

مه‌للان يه‌کیه ک په‌رئ رزگاریم
 په‌رئ سارپیشی زامان کاریم^(۲)

توونه توی حیجاب ئیستیغنا مه‌دهوش
 نه حه‌جله‌ی خاوگای راحه‌تی خاموش^(۳)

نه‌یاوان هیمان وه لات فه‌ریادم
 نه‌زانات وه ده‌رد دادو بی‌دادم^(۴)

ساگوش ده‌ر ساتن وه زیرو به‌مدادا
 بـویهـر وـه بـالـیـن تـهـلـ مـاـتـهـ مـدـا^(۵)

تا لیت مه‌علووم بـو سـهـختـیـ هـیـجرـانـتـ
 بـرـازـانـیـ وـهـ دـهـرـ دـخـهـستـهـ زـامـانـتـ

بـهـلـکـمـ رـهـمـ خـهـیرـ باـوهـرـیـ وـهـ دـلـ
 سـاتـنـ پـهـیـ دـهـرـوـونـ تـهـسـکـینـ بـوـ حـاسـلـ^(۶)

(۱) مه‌گرهوان: نه‌گرین. واته: ئاده‌میزادو جنۇكەو حۆرىي يەكانى بەھەشت بۆ نه‌گرین و ئەپارېنەو بۆم لە قابى خوا.

(۲) واته: هەموويان نه‌لائينەو بـلـكـوـ رـزـگـارـ بـیـمـ وـزـامـهـ کـارـیـگـرـهـ کـانـمـ سـارـپـیـشـ بـینـ.

(۳) حیجاب: په‌رده. حه‌جله: په‌رده‌يەکە دائەدرېتەوە و بـوـوكـىـ تـىـنـ نـهـچـىـ. خاوگا: جـيـنـگـەـيـ خـهـوـ. مـهـعـنـايـ نـهـمـ شـيـعـرـ بـهـسـراـوـ بـهـ شـيـعـرـ دـوـايـيـ يـهـوـ.

(۴) هیمان: هېشتا. واته: كـەـچـىـ تـۆـ لـهـ نـاوـ پـهـرـدـهـيـ بـىـ باـكـىـ دـايـ وـ ئـاـگـاـتـ لـهـ كـەـسـ نـيـهـ، وـهـ لـهـ سـهـرـ جـيـنـگـەـيـ رـاـبـوـارـدـنـ وـ نـوـوـسـتـنـىـ خـۆـتـاـ خـۆـتـ مـاتـ كـرـدـوـوـهـ، هـېـشـتـاـ هـاـوارـوـ فـوـغـانـىـ مـنـتـ بـىـنـ نـهـ گـەـيـشـتـوـوـهـ وـ پـىـتـ نـهـزـانـيـوـهـ.

(۵) زبرویم: ئالەتىكى موسىقايە. بـوـیـهـ: رـاـبـوـرـهـ. بـالـىـنـ: ژـوـوـرـسـهـ. مـهـعـنـايـ نـهـمـ شـيـعـرـهـ وـ دـوـوـ شـيـعـرـ دـوـايـيـ پـىـكـەـوـهـ دـىـ.

(۶) باوهري: يېنى. واته: مادەم بـهـ حـالـىـ مـنـتـ نـهـزـانـيـوـهـ، تـاـوـىـكـ گـوـئـ بـگـرـهـ لـهـ سـازـوـ

چینه زیاته، شای نه و نه مامان
 بئن ئینسافی يه ن جه فای بئن سامان^(۱)

[۶]

شی نه و سه فاو سه عی^(۲)

شی نه و سه فاو سه ير دیده ن ياران
 لوا نه و دووری و ئه و وەسلى ياران^(۳)

ئىد نه ئه و دەورەن هەر ماما و مەويەرد
 ئەم جار وە راسى چەپگەرد شانا نەرد^(۴)

وه خت تە ماشاي سە وزەي شە تاوان
 سە ير شکۆفەي پاي لارە کاوان^(۵)

۱۴۴

سە متورى هاوارو نالەم، وە بە لاي جىنگەي خەفە تباراناتى پەرە، تا بىزاني دەردى دوورىت
 چەند ناپە حەته و تى بىگەي نەوهى كە بە زامى تو بىزدار بۇوە لە ج حالىكدايە، بەلكو
 بەزە يىست پىا بىتە وە كارى بىكەي تاۋى بىھە سېتە وە.

(۱) چينه: لەمە. واتە: شای تازە پىن گە يىشتۇرۇ كان ئىنساف نىھ لەمە زىاتر سزايى بدەي.

[۶]

(۲) مدوله‌وی ئەم قەسىدە يەي لە بە غداوە نۇو سىيە بۆ كاك ئە حەمەدى خە سرە و چاوهش
 «ئە حەمەدى پرىتسى» كە لە شارە زۇور بۇوە.

(۳) شى: بە سەرچۇو. واتە: نەو كە يەف و ناھەنگەي جارانى چاۋى پى كە و تى ياران
 بە سەرچۇو، وە نەوه نەماكە لە يار دوور بىكە و نەوه و بە تەما بىن پى بىگە يەوه.

(۴) ماما: ئەھات. واتە: ئىستا زەمانى نەوسانىيە كە ناخۆشىمان بە سەرا ئەھات و
 تى ئەپەرى، ئىستا گەردوون بە يەگىجاري زارى ناخۆشى ھەلداوە، وە جارىڭى تر خۆشى
 نابىيەنەوه.

(۵) شکۆفە: گۆپكەي درەخت. پا: داوتىن. لارە کاوان: لىزايى شاخە بە رزە كان. مەعنائى
 ئەم شىعە بە سراوە بە شىعە پاشە وە يەوه.

مهداره نه و به زم شکوفان جم جم
 همنی شکوفه دیده‌نی وه چم^(۱)

مهوج ده جله‌ی چم تو غیان که رده‌وه
 گیج هون دل جوش ئاوه رده‌وه^(۲)

نه و سارای بع‌غداش ئاوه رده‌ن وه ته‌نگ
 ئید که رده‌ن سارای که ربه‌لا ره‌نگ ره‌نگ

ئه و جه ئه‌ندازه‌ی که شتی بـه‌رشی يـهـن
 ئید بـوـی هـونـ مـدـوـ، رـایـ گـوزـهـ رـنـهـنـ^(۳)

ئـهـرـ نـامـهـ نـامـانـ قـاسـیدـ نـهـيـاـوانـ
 بـيـنـايـيـ دـيـدـهـمـ مـهـگـيـرـهـ تـاوـانـ^(۴)

راـويـارـ مـاتـهـمـ، گـرـدـ دـهـرـوـونـ تـهـنـگـهـنـ
 قـافـلـهـمـ تـاـقـامـ قـيـامـهـ لـهـنـگـهـنـ^(۵)

(۱) واته: به هاران له کاتی ته ماشا کردنی سه‌وزایی گوئ شه‌تاوه کان و سه‌یری گزپکه‌ی دره‌ختی داوتنی چیا کانا، له کاتیکا که گزپکه‌ی دره‌خت کۆمەل کۆمەل هەل ئەتۆقین، تۆ به هۆی خه‌مباريته‌وه له بەر دووری دۆستان، سه‌یری ئه و گزپکانه مەکه و لەزهت له ديمه‌نى به‌هار و هرمەگره.

(۲) تو غیان، «طغیان»: سه‌رکردن. گیج: ئاوي ته‌نوره‌کردوو. مەعنای ئەم شیعره و دوو شیعری دوايی پىتكەوه دى.

(۳) واته: شەپۇلى فرمىسىكى چاوه کانم وەك ئاوي ده جله هەلساوه، وە خوتىنى دلّم هاتووه‌ته‌کول، ئەوبان دەشتى بع‌غداي داگرتۇوه و لەودانه‌ماوه کەشتى بگەري، ئەميشيان سەحرای که ربه‌لاي سوور کردووه، وە لەبر بۇنى خوبىن رىتى هات و چۆ كردن براوه.

(۴) قاسيد: نامه‌ھەل گر. مەعنای ئەم شیعره لە گەل شیعری دوايی دا دى.

(۵) راـويـارـ: رـېـبـوارـ. قـامـ: بـەـپـابـونـ. وـاتـهـ: ئـازـىـزـ گـلـهـيـمـ لـىـمـكـهـ ئـەـگـەـرـ نـامـهـ مـتـانـ بـۆـ نـەـهـاتـىـنـ وـ فـروـسـتـادـهـ نـەـگـەـيـشـتـيـتـهـ بـەـرـهـوـهـ، چـونـكـهـ رـېـسـوارـهـ کـانـ هـەـمـوـ دـلـ تـهـنـگـ وـ خـەـفـەـتـيـارـ، وـ كـارـوـاتـمـ هـەـمـيـشـهـ شـەـلـهـ وـ دـرـهـنـگـ ئـەـگـەـتـەـجـىـ.

[۷]

شیفای نیش و درد^(۱)

شیفای نیش و نیش ئەی زامان سەخت
 (ضیا)‌ئی دیده و دل مەعدومى بەدبەخت^(۲)

دەستەی وەنەوشەی پەل دېزت ياوا
 بۆش بۆی وەفای لەیل نە دەماخ ساوا^(۳)

گەرد دەرد ریش دەرروون بەردەوە
 عەشقەکەی قەدیم تازە كەردەوە^(۴)

سەودای وەنەوشەی پەل دېز باخان
 هەواي گوللان سەر کاوان زاخان^(۵)

پەی كەسى خاسەن ئەوەل دەردش بۆ
 ئىبىتىدai خىزىياي دوود سەردش بۆ^(۶)

كەرق مەشق عەشق وينەي منالان
 گاسەير کاوان، گا بۆی گوللان

نەڭ چۈن من سەرعى سادار مەردە
 لافساو دەردا ان دل وىزان كەردە^(۷)

[۸]

(۱) مەله‌وی ئەم قەسیدە يەی بۆ شىيخى «ضیاء الدین» الله نوسیوھ لە وەرامى ئەوهدا كە ئەو
 چەپکەيەك وەنەوشەي بۆ ناردبوو.

(۲) ئەی: ئەم. «ضیا»: رۇشنى، ئىشارەيىشە بۆ لەقەبى «ضیاء الدین».

(۳) واتە: چەپکە وەنەوشە پەل سەۋۆزە تۆخە كەت گەيىشت، بۆنە خۆشەكەي بۆنى وەفای
 لەيلى دالە لووتىم. مەبەس لە لەیل شىيخى «ضیاء الدین» خۆبەتى.

(۴) واتە: تۆزى دەردى دلە بىمارە كەمى لا برد.

(۵) سەودا: ئارەزوو. مەعنائى ئەم شىعرە و سى شىعري پاشەوە يىكەوە دى.

(۶) خىزىيا: هەلسان.

(۷) سەراغى، صىرغى: فىدار. سادار: كەسىكە هەر لە خۆبەوە لە ھۆشى خۆرى بىجى.

کووره‌ی عهشق دل هر یه‌ند جوش و هردهن
گولالم چون ویم فهراموش کهردهن^(۱)

..... ——————

[۸]

شادی گهرد خم^(۲)

شادی گهرد خم چون نهدو و باد
خم چون و بیاگه‌ی شادی نه‌بتو شاد^(۳)
نازیز، و که‌رم من ته‌لب که‌ردنه
من دهد دووری ته‌وانام به‌ردنه^(۴)
دل چون وش نه‌بتو، گیان چون نه‌تاوؤز
له‌یل نیتیزار بتو، مه‌جنون نه‌باوؤ^(۵)

۲۴۷

واته: نارهزوو کردنی و هنوهشی پهله دیزی ناویاخه کانو و حه‌ز کردن له گولی
سه‌ریزابی و زه‌ردو ماکان بز که‌سن باشه که سه‌ره‌تای ده‌رده‌دار بیونو و هه‌لسانی
دووکه‌لی هه‌ناسه‌ی سه‌ردی بین، وه وهک منالان تازه فیتری دلداری بین و تاولک بتو
شاخه کان بروانی و تاولک بزونی گول بکا، نهک وهک منی فن‌داری بین هزوشی مردوو که
لافاری دهد دلی و تران کردوو.

(۱) واته: من ته‌نوری عه‌شقم نه‌وهد به تاوه، له تاوا گولیشم وهک خرم له بیر چووه‌نه‌وه.

[۹]

(۲) مده‌وی نه‌م قه‌سیده‌یه‌ی به بزنه‌ی نه‌وه‌وه نوسیوه که جارتکیان دوستیکی ناردبوروی
به دوايا بچن بز لای.

(۳) نهدو: نه‌دا. واته: شادی چون گه‌ردی خم نه‌دا به با، وه خم شاد نه‌بین به جینگه
ناخوشکه‌ی جارانی شادی.

(۴) واته: من که ده‌ردی دووری توانای لئ سه‌ندووم، نازیز به لوتقی خوی بانگکی کردوو.

(۵) نه‌تاوؤز: نه‌قوره‌وه. واته: جاران مه‌جنون نه‌بوايه چاوه‌روانی له‌یل بوايه، نیسته که
له‌یل چاوه‌روان بین و مه‌جنون نه‌گاته بمه‌وه، نه‌بین دل به گجار شاد بین و گیان له خوشی دا
بتو‌نه‌وه.

بئی ئەمری فەرمان ئازیز تا وەکەی
های دەروپش، نەی چى، مەی چى، دەف، مەی، نەی^(۱)

بەل بائى بەيداخ تاقەت ئەو پا بۆ
بۆی تەئسیر بەزم بەدرەقەی را بۆ^(۲)

دەۋئاسا بەو سۆز نالھو سەداوه
روو ئەو ياران بۇو، پشت ئەو دماوه^(۳)

دەس گېرۇو نە سەر سەداى نەی پەی پەی
تا وە ئىنتىهای ئەو سەر سەداى نەی^(۴)

چون پىالھى ساف دەرۈون جە مەی كەيل
بنمانۇ خاس خاس عەكس چىھەرى لەيل^(۵)

..... ——————

(۱) واتە: تاكەی بىن فەرمانى ئازىز بىكمۇ نەچم بۆ لاي، دەروپش دەسم دامىت زووکە بىدە لە دەفە كەت، كاكەي شەمىشالىزەن تۈرىش شەمىشالە كەت بىنى بە دەمەتەوە، با ساقىش دەس بىكا بە مەي گېرلان.

(۲) ئەپىبابۇ: راست بىتەوە. بەدرەقە: رەوانە كەرنى. واتە: بەلکو بائى بەيداخى تاقەتم راست بىتەوە و بۇنى كار تىكىردىنى ئەم ئاھەنگە لە گەلما بىكەوتە رى.

(۳) واتە: بەلکو بە هۆى سۆزى نالھو دەنگى دەفەوە ھېزم بىتەوە بە بەراو وەك دەف روو بىكەمە ياران و پشت بىكەمە دوواوه.

(۴) دەس گېرۇو: دەس بىگرم. واتە: وە لە سەر ئاوازى نەيە كە چىن چىن ھەلپەرم تا لىن ئەبىتەوە.

(۵) بنمانۇ: بىتۇنىم. واتە: وە عەكسى رووى لەيلم تىا دەركەۋى وەك لە پىالھى سافى پىل لە مەي دا دەرنە كەۋى.

[۹]

شوروای عاشوران^(۱)

شوروای عاشوران دیسان به زمش بهست
 (موحه‌رپرم) ناما «مه‌حرم» شی نه دهست^(۲)
 نه و خه‌ریک نه چوْل شارعه‌دهمدا
 من نه «که‌ربلا»ی سارای ماتهمدا^(۳)
 نه و «یه‌زید» مه‌رگ وه ئه‌سیر به‌رده
 من زاده‌ی «زیاد» خم یه‌قیر که‌رده^(۴)
 بـازارهـن، وادهـی مـامـهـلن، سـاقـی
 هـهـی بـگـرـهـ فـانـیـ، وـهـیـ بـدـهـرـ بـاقـی^(۵)

[۹]

(۱) مهلهوی ئهـم قـهـسـیدـهـشـیـ لـهـ لـاـوـانـدـنـهـوـهـیـ عـهـنـبـهـرـ خـاتـوـنـیـ خـیـزـانـیـ وـتـوـهـکـهـ وـاـدـیـارـهـ لـهـ
 مـانـگـیـ موـحـهـرـپـرمـداـ مرـدوـوـهـ.

(۲) عـاشـورـاـ: رـوـزـیـ دـهـهـمـیـ مـانـگـیـ موـحـهـرـمـ کـهـ يـادـیـ کـوـشـتـنـیـ حـهـزـرـهـتـیـ حـوـسـهـبـهـ.
 موـحـهـرـپـرمـ: يـهـ کـمـ مـانـگـیـ سـالـیـ هـیـجـرـیـ. وـاـتـهـ: وـاـدـیـسانـ قـهـرـهـبـالـغـیـ سـهـنـگـ کـوـتـانـیـ رـوـزـیـ
 عـاشـورـاـ پـهـيـداـ بـوـوهـوـهـ مـانـگـیـ موـحـهـرـمـهـ هـاتـ، وـهـ منـ مـهـحـرـهـمـهـ کـهـ خـوـمـ لـهـ کـیـسـ چـوـوـ
 کـهـ خـیـزـانـمـهـ.

(۳) کـهـربـلـاـ: شـارـتـکـهـ لـهـ نـاـوـهـرـاسـتـیـ عـیـرـاقـدـاـ حـهـزـرـهـتـیـ حـوـسـهـیـنـ تـیـاـ شـهـیدـکـراـوـهـ. وـاـتـهـ:
 عـهـنـبـهـرـ خـاتـوـنـونـ لـهـ دـهـشـتـیـ چـوـلـیـ شـارـیـ فـهـوـتـاوـیـ وـنـهـبـوـنـیـ دـاـ دـامـاـوـهـ، مـنـیـشـ ئـهـوـنـهـ
 خـهـفـهـتـبـارـمـ ئـهـلـیـ لـهـ سـهـحـرـایـهـ کـیـ خـهـفـهـتـاـکـهـ وـتـوـومـ کـهـ ئـهـوـنـدـهـ کـهـربـلـاـ، لـهـ رـوـزـیـ
 کـوـشـتـنـیـ حـهـزـرـهـتـیـ حـوـسـهـیـنـ دـاـ، خـمـوـ خـهـفـهـتـیـ تـیـاـ.

(۴) یـهـزـیدـ: کـوـرـیـ مـهـعـاوـیـ، ئـهـوـهـیـ لـهـشـکـرـیـ کـرـدـ سـهـرـ حـهـزـرـهـتـیـ حـوـسـهـیـنـ وـکـوـشـتـیـانـ.
 زـادـهـیـ زـیـادـ: ئـهـوـهـیـ لـهـ زـیـادـکـهـوـتـوـهـوـهـ، مـهـبـهـسـ «عـبـدـالـلـهـ»ـیـ کـوـرـیـ زـیـادـهـ کـهـ فـهـرـمـانـدارـیـ
 لـهـشـکـرـهـ کـهـیـ یـهـزـیدـبـوـوـ، یـهـقـیرـ: گـیـرـخـوارـدـوـوـ. وـاـتـهـ: ئـهـوـهـرـگـ بـهـ دـیـلـ بـرـدـوـوـیـهـتـیـ کـهـ وـهـکـ
 یـهـزـیدـ وـاـیـهـ مـنـیـشـ خـمـگـیرـیـ پـیـ خـوارـدـوـومـ کـهـ وـهـکـ «عـبـدـالـلـهـ»ـیـ کـوـرـیـ زـیـادـهـ.

(۵) سـاقـیـ: مـهـبـهـسـ لـیـخـوـایـهـ. وـاـتـهـ: خـوـایـهـ ئـهـمـ جـیـهـانـهـ وـهـکـ باـزـارـ وـاـیـهـ جـیـگـایـ
 مـامـهـلـهـ کـرـدـنـهـ، شـتـیـ فـهـوـتـاـمـانـ لـیـ وـهـرـیـگـرـهـ کـهـ ژـیـانـیـ ئـهـمـ دـنـیـاـیـدـیـهـ، وـهـ لـهـ بـهـرامـبـرـیـاـ شـتـیـ
 نـهـبـرـاـهـ مـانـ بـدـهـرـئـ کـهـ ژـیـانـیـ هـهـمـیـشـهـ بـیـ بـهـهـشـتـهـ.

رۆ، حـوسـهـین، نـاسـاـفـهـرـدـاـکـهـ رـۆـ بـۆـ
داـخـۆـمـ سـهـرـ جـهـ کـۆـ، لاـشـمـ جـهـ کـۆـ بـۆـ^(۱)

..... — ● —

[۱۰]
شـهـرـیـکـ نـالـهـیـ^(۲)

شـهـرـیـکـ نـالـهـیـ شـهـوـانـ بـیدـارـیـمـ
مـهـلـهـهـهـ کـهـیـ ئـیـشـ زـامـانـ کـارـیـمـ
مـهـحـرمـ حـرمـ کـهـعـبـیـ مـهـقـسـوـدـمـ
رـهـنـوـمـایـ تـهـرـیـقـ یـاـگـهـیـ سـجـوـوـدـمـ^(۳)
بـهـ مـهـرـگـتـ دـایـمـ خـدـیـمـ زـارـیـ یـهـنـ
رـهـفـیـقـ نـالـهـیـ شـهـوـ بـیدـارـیـ یـهـنـ^(۴)
خـهـرـیـکـمـ نـهـ گـیـچـ بـهـحـرـ مـوـشـکـوـلـ دـاـ
هـهـرـ دـهـرـدـهـنـ مـهـیـوـ مشـقـوـ وـهـ دـلـ دـاـ^(۵)

..... — ● —

(۱) واته: هـهـیـ رـۆـ... سـبـهـیـنـ کـهـ رـۆـزـ بـوـوـهـ وـاـخـۆـمـ منـیـشـ وـهـکـ حـهـزـرـهـتـیـ حـوسـهـینـ
سـهـرـ بـکـهـوـتـهـ کـوـئـ وـلاـشـمـ بـکـهـوـتـهـ کـوـئـ.

مـهـولـهـوـیـ لـهـ قـهـسـیدـهـیـدـاـ ئـیـشـارـهـتـیـ بـۆـکـارـهـسـانـهـ کـهـیـ حـهـزـرـهـتـیـ حـوسـهـینـ کـرـدـکـهـ لـهـ رـۆـزـیـ
دـهـیـ مـوـحـهـپـرـهـمـیـ سـالـیـ ۶۰ـیـ هـیـجـرـیـداـ، «عـبـدـالـلـهـ»ـیـ کـوـرـیـ زـیـادـ، فـهـرـمـانـدـهـیـ لـهـشـکـرـیـ
بـیـزـیـدـ لـهـ دـهـشـتـیـ کـهـرـیـلـاـ دـاـگـهـمـارـوـیـ دـاوـ سـهـرـیـ بـرـیـ وـسـهـرـهـ کـهـیـ نـارـدـ بـۆـ شـامـ بـۆـ بـیـزـیـدـ.

[۱۰]

(۲) واته: وـهـکـ چـونـ حـهـرـهـمـ کـهـعـبـیـ بـهـ تـایـهـتـیـ نـهـبـیـنـ بـۆـ کـهـسـ نـاـکـرـیـتـمـوـهـ، ئـامـانـجـهـ کـانـیـ
منـیـشـ هـهـرـ تـقـرـیـبـیـانـ نـهـزـانـیـ شـارـهـزـایـانـیـ، وـهـ تـقـرـیـگـایـ جـنـگـایـ سـوـجـدـهـ بـرـدـنـمـ پـیـشـانـ
نـهـدـهـیـ. مـمـبـهـمـسـیـ لـهـ سـمـرـدـانـهـ وـاتـنـدـهـ بـۆـ خـرـشـمـوـیـستـیـ.

(۳) حـدـیـ: خـوـوـ.

(۴) مشـقـ: ئـهـچـنـ. وـاتـهـ: لـهـ گـیـزـیـ دـهـلـیـایـ گـیـرـوـ گـرفـتـاـ گـیرـمـ خـوارـدـوـوـهـ، هـهـرـ تـاوـیـ دـهـرـدـیـتـکـیـ
تـازـهـ دـیـ وـئـچـنـ بـهـ دـلـمـاـ.

[۱۱]

شنه فتم دووربا^(۱)

شنه فتم دووربا له يل زوكامشهن
ديشوار بالاي نهونه مامشهن^(۲)
ههنا راه كه ه دل پر جه دانه ه نيش
پيشياي كورو ره نار عاشق ويش^(۳)
به مهوداي موژگان سوراخش كه رو
وه گهرمي نيشان ده ما خش ده رو^(۴)

..... —————

[۱۲]

شنه فتم گيانم^(۵)

شنه فتم گيانم بالا تول نه
ئيراده ت كه رده ن چه نى خه ستهت به^(۶)

[۱۱]

(۱) ملهوي ثم چهند شيعره بـ دوستيکي ناردووه كه هـ لـامـهـتـيـ بـوـوـهـ، دـهـرـمـانـيـ تـيـاـ
پـيشـانـ ئـدـاـ بـرـ هـ لـامـهـتـهـ كـهـيـ.

(۲) دـيشـوارـ: گـيـرـ وـ گـرفـتـ. وـاتـهـ: بـيـسـتوـمـهـ لـهـيلـ، دـوـرـ بـنـ لـيـ، هـ لـامـهـتـيـهـتـيـ وـهـ بالـايـ
نهـونـهـ مـامـيـ نـاـپـهـ حـهـتـهـ.

(۳) پـيشـياـ: پـيشـاوـ. مـهـعنـاـيـ ئـمـ شـيـعـرـهـ وـ شـيـعـرـيـ دـواـيـيـ پـيـكـوهـ دـيـ.

(۴) موژگانـ: بـرـقـ. سـورـاخـ: كـونـ. دـهـروـ: بـداـ. وـاتـهـ: دـلـهـيـ وـهـ كـهـهـنـارـمـ كـهـ پـرـهـ لـهـ دـهـنـكـىـ
ئـيـشـ وـ ئـازـارـ، لـهـ نـاـوـ تـهـنـورـيـ ئـاـگـرـيـ عـهـشـقـيـ خـرـقـيـ بـيـشـيـنـيـ، وـهـ بـهـ تـيـغـيـ بـرـزاـنـگـىـ خـرـزـيـ
كـونـيـ حـلـوـبـونـكـىـ سـهـلـمـثـيـ سـجـالـكـ ئـيـتـهـوـهـ. بـهـ كـورـتـيـ هـهـنـارـيـ بـيـشـيـنـيـ وـ كـونـيـ بـكـاوـ بـونـيـ
پـيـوـهـ بـكـاـ.

[۱۲]

(۵) مـلهـويـ ئـمـ چـهـندـ شـيـعـرـهـ بـهـ بـؤـنـهـ ئـهـوـوـهـ نـوـسـيـوـهـ كـهـ دـوـسـتـيـكـيـ نـيـازـيـ بـوـوـهـ لـهـ گـهـلـيـاـ
بـرـواـ بـقـهـفـهـرـتـكـ، ئـمـيـشـ ئـهـوـهـ زـورـپـيـ خـرـقـشـ بـوـوـهـ.

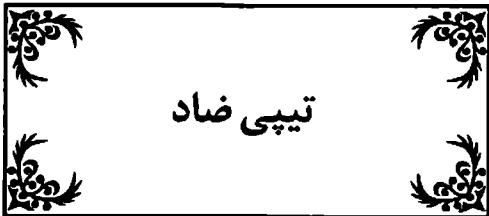
(۶) گـيـانـ: گـيـانـهـ كـهـمـ. نـهـيـ: قـامـيـشـ. بـهـيـ: بـيـتـ. لـهـ هـهـنـدـيـ نـوـسـخـهـ دـاـ لـهـ جـيـاتـيـ.
«خـهـ سـتـهـتـ» نـوـسـراـوـهـ «هاـرـيـ» مـهـعنـاـيـ ئـمـ شـيـعـرـهـ وـ شـيـعـرـيـ كـانـيـ پـاـشـهـوـهـ پـيـكـوهـ دـيـ.

مه‌گهر پای ته‌دیر به‌دبختی ریش بتو
 گیان هه‌وای سوچبهت جه‌سته که‌م پیش بتو
 وه‌رنه شیته ویم، دل وه‌شی دله‌ن
 گیان جه ته‌ن به‌رشی ئاماش موشکوله‌ن^(۱)

..... — ● —

(۱) شیته: شیتۆکە، نه‌فام. به‌رشی: ده‌رچوو. واته: ئازىزه بالا وەك قاميش به‌رزه‌کەم يىستوومە ويستووته له‌گەل منى ده‌رده‌دارى خۇتا بىيىت، به‌لام مە‌گەر قاچى تە‌گىير كردنى به‌دبختى شىكابىن، تۈكە گيانىت لايە بىتىويى بىئى به‌هاورتى لەشىم، نە‌گينا قور به‌سەرم مە‌گەر بەم جۇرە هيوايانە هەر دلى خۇم خۇش كەم، چونكە گيان لە لەش ده‌رچوو زە‌حەمەتە جارىتكى تىر بگەرتىه و بۇلاي.

تیپی ضاد

[۱]

«ضیا»‌ن دل^(۱)

«ضیا»‌ی دل نامه‌ت وه لای دل ریشان
 یا او او ره‌نگین که رد به زم ده رویشان^(۲)
 شنه فتم په‌ریت راس گیلا چه‌پ گه‌رد
 به وه سل له‌يلا شادمانت که رد^(۳)
 دل وه نزیکی هه‌ر یه‌ند مه‌سرور بسی
 جه سزای مه‌ینه‌ت رای دووری دوور بسی^(۴)
 په‌ری تؤ راحه‌ت، په‌ری من زامه‌ت
 وه رد بیم هه‌ردوو تا رؤی قیامه‌ت^(۵)
 تؤ نه تؤی باخچه‌ی وه سل دل‌ه‌ردا
 من نه پیچ گیچ ده‌ریای خه‌ت‌ردا^(۶)

(۱) شیاوی وتنه که پیشی ضاد له کوردی‌دا نیه، به‌لام به بزن نه‌وه‌وه که ناتوانین وشهی «ضیا» بگوژینه سه‌ر شیوه نووسینی کوردی، بهم بزن‌وه، هه‌ر به «ض» هیناومانه.
 (بلاوكه‌ره‌وه، ناشر).

[۱]

(۲) مهله‌وی نه‌م قه‌سیده‌یه‌ی بتو شیخ «ضیاء‌الدین» الله نوسيوه له وه رامی نامه‌یه کی نهوا
 که مژده‌ی هاتنه‌وهی دوستیکی تیا بورو.

(۳) واته: نه‌ی روناکی دلم، نامه‌که‌ت که بتو منی دل بریندارت نووسیبوو گه‌یشت،
 وکوژی ناهه‌نگی هه‌زارانی خوش کرد.

(۴) گیلا: وه‌رگه‌را. واته: بیستم گه‌ردوونی چه‌پ گه‌رد بتو تؤ راست ده‌رچوو، وه به
 وه سلی یار دل‌شادی کردی.

(۵) واته: دلم به نزیک که‌وتنه‌وهی له له‌لیل یه‌گجار شادمان بورو، وه دوور که‌وتنه‌وه له
 چه‌شتنی سزا به بزن‌هی رنگای دووری تزووه.

(۶) وه‌رد بیم: بختون. واته: یاخوا تا رؤیی قیامه‌ت تؤ هه‌ر ره‌حه‌ت بی و من مه‌ینه‌ت بچیزم.

(۷) واته: تؤ له باخچه‌ی وه سلی یارا رابویزی و من له گیژو ته‌نوره‌ی ده‌لیای خه‌ت‌ردا
 وه ختم به‌رمه سه‌ر.

تیپی فی

[۱]

فَهْلَكْ بَنْ فَرْسَهْت

فَهْلَكْ بَنْ فَرْسَهْت.. فَهْلَكْ بَنْ فَهْرَسَهْت
 نَهْیِ چَهْرَخْ چَهْپَ گَهْرَد، بَنْ سَهْبَرَوْ فَرْسَهْت^(۱)

غَهْدَار بَهْدَكَار، بَنْ وَادَهْ بَهْيَنَهْت
 پَرْ جَهْوَرَوْ سَتَهْ بَنْ مَيْهَرَوْ مَوْبَهْت^(۲)

فَهْلَكْ، وَهْ بَهْخَتْمَ جَنْهَرَدَی شَانَای
 نَامَهْیِ حَهْيَاتَمْ وَهْ هَبِيجْ نَهْوَانَای^(۳)

مَهْزَرَهْعَهِ شَادِیمْ دَای وَهْ فَهْنَادَا
 پَوَوَشَهِ کَهِ جَهَسَتَمْ وَهْ سَوْزَهِ بَادَا^(۴)

ثَازِیْمَ جَهْ مَنْ بَیْگَانَهِ کَهْرَدَی
 شَهْرَتْ دَوْسِیْمَانَ جَهْ بَهْینَ لَابَهْرَدَی^(۵)

عَهْدَوْ مَوْبَهْتَ نَهْ وَیْرَشْ بَهْرَدَهْ
 نَهْ مَهْرَهْمَ زَامْ، نَهْ دَهْوَای دَهْرَدَهْ^(۶)

[۱]

(۱) بَنْ فَرْسَهْت: ماوه نَهْدَهْر. لَهْ هَهْنَدَی نَوْسَخَهْ دَالَهْ جَيَاتَی «بَنْ سَهْبَرَوْ فَرْسَهْت» هَهْر
 «فَهْلَكْ بَنْ فَرْسَهْت» دَوْوِیَارَهْ كَرَاوَهْتَهُو.

(۲) وَادَهْ: وَهْ عَدَهْ، بَهْلَیَنْ. بَهْيَنَهْت: بَهْینَ، مَيَانَه. مَيْهَرَهْ: خَوْشَهِ وَسْتَی.

(۳) نَهْوَانَای: نَهْتْ خَوْتَنَدَهُو. وَاتَهِ: نَای فَهْلَكْ جَنْهَرَدَیکَتْ هَهْلَدَا بَزْ بَهْخَتِی مَنْ،
 لَا پَهْرَهِ مَیْزَوَوَی ژَیَانَمَتْ بَهْ هَبِيجْ نَهْخَوْتَنَدَهُو وَهْ گَوْنَتْ نَهْدَایه.

(۴) وَاتَهِ: کَیْلَگَهِ شَادِی وَخَوْشَهِ وَسْتَیمَتْ فَهْوَانَدَ، لَهْشِی وَهْ کَپَوْشْ بَارِیَکْ بَوْمَتْ دَا
 بَهْ دَهْ بَاوَهْ.

(۵) وَاتَهِ: ثَازِیْمَتْ لَیَ کَرْدَمْ بَهْ بَیْگَانَهِ وَهْ رَجَیِ دَوْسَنَایَهِ تَیَّتْ لَهْ تَیَّوَانَمَانَا نَهْهَیَشَتْ.

(۶) وَاتَهِ: بَهْلَیَنْ وَخَوْشَهِ وَسْتَیتْ لَهْ يَادِی دَوْسَتْ بَرْدَوَهْتَهُو، تَیَّسَتَا نَهْ مَهْلَهَمَ نَهْهَیَتْهِ
 سَهْرَ زَامَهِ کَهْمَ وَهْ نَهْ دَهْرَمَانَی دَهْرَدَمَ نَهْ کَا.

فیراوش فەرقم تا وە پەنجهى پام
 رەنگو رىشەو پۆس جيا كەرد تەمام^(۱)

لافاو ئەسرىن نە چەم هۆر رىزا
 وەلگەكەي سەرتەل حەياتىم رىزا^(۲)

ھەر ئازام پەي وېش شىن و زارىشەن
 لالھو نالھى سەخت زام كارىشەن^(۳)

تۆبى وەفايت جە حەد بەرشىھەن
 باكت جە فەرياد مەزۇومان نىھەن

يەند ئازارم داي بى ئەپوام كەردى
 وەسەن جەفاو جەور بى مەيلى و سەردى^(۴)

شۇھەرى مەجنوونىم لوان وە عالەم
 كافر مەگرەوۇ پەي شۇومى تالەم^(۵)

رەحمى كەر ئازىز جە هيچر حالت
 مانو پەي تەواف ئاسانەي مالت^(۶)

(۱) فەرق: تەۋقەسەر. واتە: دوورى ئەو يارە رەگو رىشەو پىستى لەشمى لە تەۋقى سەرمەوە تا پەنجهى پىتم ھەموو لە يەڭى كەردووه تەۋە.

(۲) هۆر رىزا: ھەلسا. تەل: لق. رىزا: وەرى. واتە: لافاوى فرمىسىك لە چاومەوە ھەلساو گەلائى سەرتەلى ئىمانى وەراند.

(۳) واتە: ئىستا ھەرنىدا مىكى لەشم بۆ خۆرى شىن ئەكاولە تاۋ ئىشى زامى سەخت نالھو ھاوارىيەتى.

(۴) واتە: ئەۋەندەت ئازار دام گىانت لا نەھىشتىم، ئىتىر با بەس بىن سىزادان و بى وەفاىى كىردىن.

(۵) شۇھەر: «شەرت»، ناويانگ. لوان: رۆپشتووه. مەگرەوۇ: ئەگرى.

(۶) واتە: ئازىز رەحىمەكىم بىن بىكە بالە تاۋ دوورى تۆز نەمرىم، بەلگۇ بىتىمەوە بۆ زىبارەت كەردىنى بەرددەرگاى مالە كەت.

[۲]

فهسل نه و پاین^(۱)

فهسل نه و پایز تازه که رده نمهیل
شهمال هر زان که رد رشتی نه و سوهیل^(۲)

گیچ سه رکاوان جه سه ردی بین که یل
بو مدان چون بوی بی و فایی له یل^(۳)

تازیز تاقهت شی ئاخن نه فه سه ن
ره حمی که رئامان ئیستیغنا و هسنهن^(۴)

به رکه نار کزهی ده روون پر داخان
پهی تو ته سدیعه ن سه ردی لیلاخان^(۵)

جه قه تازه خیل دیده سیاوان
باقی هه وارگهی گه رمیان ئاوان^(۶)

[۲]

(۱) مهله‌وی نهم قه سیده‌یهی بو دوستیکی نووسیوه که پایز داهاتووه و نه و هدر له کوتستان ماوهه ته وه.

(۲) رشتی: رهنگ کراو. واته: پایزی نوئی مهیلی تازه کرد ووهه ته وه، شه مالیش گه لای نهستیرهی سیوهیل زهرد کرد ووهه وه راندووه وه رزانی کرد ووهه له بن داره کانا. له ههندی نوسخه داله جیاتی «شهمال» نووسراوه «رزان» به معنای داوه‌رین.

(۳) مدان: نهدهن. واته: چال و شیوی شاخه کان پر برون له سه رما، وه وهک بی وه فایی له یل چون بوئی دی، نه وانیش بوئی سه رمیان لئ دی.

(۴) شی: چوو. واته: تازیز دوا هه ناسه مه و تاقم نه ماوه، که م بی په روا به له گهلم ره حمیکم پی بکه.

(۵) بدر که نار: بی خه ره لاوه. واته: چش گوئ مهده به کزهی ده روونی دوسته داخ له دله کان، نه گه ره بدر خاتری نه وان ناگه پتیه وه، هیچ نه بین له بدر نه وه بگه پتروه که کوتستان سارده و ناره حه ته بوت.

(۶) ئاوان: ئاوه دانه. مه عنای نهم شعره شیعری پاشه وهی پنکه وه دی.

گـهـرـمـهـسـیرـ دـلـ مـهـعـدـوـوـمـیـ نـهـبـوـ
 وارـگـهـشـ خـالـیـ یـهـنـ قـیـلـمـ دـوـرـ جـهـتـوـ^(۱)

کـوـچـنـ کـهـرـ وـ خـهـیرـ مـهـنـزـلـ وـ مـهـنـزـلـ
 تـاـقـهـدـیـمـ وـارـگـهـیـ گـهـرـمـیـانـ دـلـ^(۲)

نـهـیـاـوـایـیـ،ـ هـایـ سـاقـیـ زـوـرـ ئـاـوـهـرـدـ
 تـهـفـاوـتـ نـهـ بـهـینـ وـهـفـ ئـازـیـزـ کـهـرـدـ^(۳)

نـمـهـدـزـ نـهـ چـهـمـ تـارـ دـلـهـیـ تـهـنـگـ
 بـنـ وـهـفـایـیـ دـؤـسـ سـهـفـاـوـ وـهـفـاـ رـهـنـگـ^(۴)

چـونـ تـهـمـامـ نـهـ تـهـمـ غـهـفـلـهـتـهـنـانـ گـوـمـ
 سـاـمـهـیـ،ـ نـهـکـ وـهـ جـامـ،ـ هـایـ وـهـ خـومـ وـهـ خـومـ^(۵)

تـاـ یـهـکـسـهـرـ مـایـهـیـ خـامـیـ بـسـانـوـ
 چـونـ جـهـمـالـ جـهـلـالـ جـهـ لـامـ بـنـمـانـوـ^(۶)

(۱) وارگه: هـهـوـارـگـهـ. وـاتـهـ: هـهـوـارـگـهـکـانـیـ گـهـرـمـیـانـ هـهـمـوـ نـاـوـهـدـانـ بـوـونـهـتـهـوـ بـهـرـیـزـیـ
 بـارـانـیـ چـاـوـرـهـشـ،ـ هـهـرـگـهـرـمـیـانـیـ دـلـیـ منـ چـوـلـ چـونـکـهـ تـزـیـ تـیـاـ نـیـتـ.

(۲) وـاتـهـ: کـهـوـارـهـ ئـازـیـزـ بـهـ خـیـرـ کـرـجـ بـکـهـوـ مـهـنـزـلـ بـهـ مـهـنـزـلـ بـکـهـوـهـ رـئـ تـاـ ئـهـگـهـیـتـهـ دـلـمـ کـهـ
 هـهـوـارـیـ گـهـرـمـسـیرـیـ خـوتـهـ.

(۳) نـهـیـاـوـایـیـ: تـیـنـهـگـهـیـشـتـنـ. مـهـولـهـوـیـ لـیـرـهـوـ رـوـوـیـ قـسـهـ وـهـرـ ئـهـ چـهـرـخـیـنـیـ وـ نـهـلـیـ: کـاـکـهـیـ
 مـهـیـ گـیـپـ تـیـنـهـگـهـیـشـتـنـ زـوـرـیـ بـوـ هـاـوـرـدـوـوـمـ بـوـیـ جـیـاـوـاـزـیـمـ خـسـتـهـ نـیـوـانـیـ سـرـوـشـتـهـ کـانـیـ یـارـ
 کـهـ بـاـسـیـ بـیـ وـهـفـایـیـ نـهـوـمـ کـرـدـ،ـ ئـهـگـیـنـاـ دـلـدـارـ فـرـقـ نـهـ کـاـ لـهـ نـیـوـانـیـ هـیـچـ سـرـوـشـتـیـکـیـ یـارـاـوـ
 هـهـمـوـیـ بـیـ خـوـشـ بـیـ.

(۴) نـمـهـدـوـ: دـیـارـیـ نـادـاـ. تـارـ: تـارـیـکـ. وـاتـهـ: لـهـ بـهـ ئـهـوـهـیـ کـهـ تـیـنـهـگـهـیـشـتـنـ زـوـرـیـ بـوـ هـیـتاـوـمـ،ـ
 وـهـفـاوـ بـیـ وـهـفـایـیـ یـارـ لـهـ چـاـوـیـ تـارـیـکـیـ دـلـهـیـ خـهـفـهـتـارـمـاـ وـهـکـ یـهـکـ نـانـوـنـنـ.

(۵) خـومـ: کـوـوـیـهـ. مـهـعـنـایـ ئـهـ شـیـعـرـهـ وـشـیـعـرـیـ دـوـایـیـ پـنـکـهـ وـهـ دـیـ.

(۶) خـامـیـ: تـیـنـهـگـهـیـشـتـرـوـیـ. بـسـاتـوـ: لـیـسـتـیـنـیـ. جـهـمـالـ: سـرـوـشـتـیـ مـیـهـرـهـبـانـیـ. جـهـلـالـ:
 سـرـوـشـتـیـ بـیـ وـهـفـایـیـ. وـاتـهـ: کـاـکـهـیـ مـهـیـ گـیـپـ لـهـ بـهـ ئـهـوـهـیـ کـهـ بـهـ تـهـوـاـیـ لـهـ دـهـلـیـاـیـ نـهـزـانـیـنـ دـاـ

[۳]

فهلهک مشناسووت

فهلهک مشناسووت کارت چهپ گهردهن
دهست درازهنه پهی زامان کهردهن^(۱)

چیش مبؤثهی زام نه دل نهدهری
مهحرروم ولات قبیلم نه کهری؟^(۲)

پهی تو دیدهنه شم دیداره کهش
پهی تو گوش دای راز شه که رواهه کهش^(۳)

بهلام با وهم بوئهی تالهی شوومه
با زهم دل و هشم وهی به رو بروم^(۴)

پهی فینکی دل هه راسانه کهش
کافی یه ن ته واف رای ئاسانه کهش^(۵)

خنکاوم، دهس که به مهی ده خوار ددانم، بهلام به کورویه نه ک به پیک، به لکور به یه گجاري
هونیه کانی تئی گه یشتمن لی بستینی، وه سروشته بی وه فایی له یلم وه ک وه فاو میهره بانی له لا
بنوئنی.

[۴]

(۱) مشناسووت: نهت ناسم. درازهنه: دریزه.

(۲) نهدهری: نهدهی. واته: چی نه بین نه زامه نه کهی له دلّم، وه بین بهشم نه کهی له
ولاتی یار؟

(۳) شم: شهمع، مزم. گوش دا: گوچکه شل کردن. مهعنای نه شیعره و شیعری
پاشه وهی پیکه وه دی.

(۴) بازم: لیم گهربی. واته: چش با چاو بین که وتنی شه معنی رووی یارو، گوئی شل کردن
بوز قسی وه ک شه کر شیرینی، بوز توبنی، بهلام با نه چاره رهشی یهی منیش بهس بی، ییله
لیزه بمیتمه وه، چونکه دلّم خوش بدم ولاته.

(۵) واته: زیاره ت کردنی رنگای برمایان به سه بوز فینک بونونه وهی دلّم که به هزی
نه وه وه ماندو و بورو.

ئازیز، کام هوون بى دیدم پى نه‌رەشت؟
یا کام زوخاو بى دەروونم نەچەشت؟^(۱)

یا دل کام مەینەت زامت نەکىشا؟
وھ کام قىيمەتى دەرد جەرگم نەئىشاد؟^(۲)

وھ سەن كۆن تاقەت، بېرىان سەبۇرى
مەتاوون كەرۇون گفتۇگۇي دوورى^(۳)

ئاخىر ئازىزم تەوانام چۈنەن
تەوهەن نىھەنان، دل گۆشت و هوونەن^(۴)

ئايىر دان بەو تەور مۇبەت سەرای دل
مەيلەكەت مەندەن بىن مەسکەن خجل^(۵)

..... ——————

[۴]

فەريادم وە تۆن

فەريادم وە تۆن.. فەريادم وە تۆن
ھاناھە ئازىز فەريادم وە تۆن^(۶)

(۱) واتە: گيانە كەم کام خورىن بۇو چاوم بىن نەپشت و بە چاوما نەھاتە خوار، وھ کام زوخاو
بۇو دەروونم نەھى چەشت؟

(۲) واتە: يان دلەم مەينەتى کام زامى دەستى تۆزى نەكىشاو، کام دەرد بۇو جەرگم نەبۇو بە
قىيمە لە ژىرىياو بىن يەوە ئىشى نەكىد؟

(۳) كۆن: كوا. بېرىان: بېراوه. مەتاوون: ناتوانم.

(۴) تەوهەن: بەرد. واتە: ئاخىر ئازىز چۈن بتوانم قىسە بىكەم، خۇ من بەرد نىم، دل گۆشت و
خويىنە، گۆشت و خوتىش هەر ئەندەھى لە توانادا ھەيدە.

(۵) خجل: داماوا. واتە: بە جۆرىڭ ئاڭىرت ناوه بە دلەم وە كە جىڭگەي خۆشەوىستى تۆزى،
كولۇ كۆت داماراندۇوە تەوهە، خۆشەوىتىت لە بەر بىن جىڭگەي داماوا.

[۴]

(۶) فەرياد: ھاوار.

دهردم گرانه‌ن، نه‌لوه‌دام بی شون
 شیفام ثیتیزار مهیل بالای توں^(۱)
 ره‌حمنی که‌روه دل خهسته‌ی زاره‌که‌ت
 بدیه وه روخسار بی قه‌راره‌که‌ت^(۲)
 زه‌ردم، زاییفم، بی خوردو خوابیم
 سه‌رگه‌ردان ویل بی سه‌برو تابم^(۳)
 خوّراکم خه‌فت، ژینم مهاینه‌تنه
 وه مه‌رگت حه‌یات وه لام زه‌حمه‌تنه
 مه‌ر تو وه ره‌حمه‌ت بی پایان ویت
 وه لوتف که‌ره‌م نومایان ویت^(۴)
 جامنی جه‌وباده‌ی وه‌سل دیدارت
 جه‌و قه‌هقه‌هه‌ی مه‌ی شیشه‌ی روخسار^(۵)
 به وینه‌ی جاران سا پیم ده‌ره‌وه
 عیسه‌وی ناسا ئیحیام که‌ره‌وه^(۶)

(۱) نه‌لوه‌دا: «الوداع»، مالاوایی. مهیل: لاکردنده‌وه. واته: دهردم گرانه‌و مالاوایی کردنی
 بق‌به‌جی‌هیشتی دنیا له نه‌ندازه ده‌رچووه، وه چاک برونه‌وه مچاوه‌روانی لاکردن‌وه‌یه که
 له بالای تووه. مه‌بسمی نه‌وه‌یه که نه‌گه‌ر لایه‌ک بکه‌یته‌وه به لاما چاک نه‌بمه‌وه و نامرم.
 (۲) واته: ره‌حمنی بکه به دوسته نه‌خوشه‌که‌ت که همه‌میشه خدفه‌تباره بزت، وه بروانه به
 رووی خوشه‌وسته که‌تاکه ئارامی لئی براوه بزت.

(۳) بی خورد: نه‌وه‌ی هیچی بی نه‌خوری. خواب: نووستن. تاب: توانا.

(۴) نومایان: ناشکرا. مه‌عنای نه‌م شیعره به دوو شیعری پاشه‌وهی به‌سراؤه.

(۵) قه‌هقه‌هه: قاقای پنکه‌نین. مه‌بسمی له قرمه‌ی ده‌می کوویمه‌وه‌شه‌رابه له کاتی شه‌راب
 لئی داکردنی.

(۶) عیسه‌وی ناسا: به شیوه‌که‌ی حهزره‌تی عیسا. واته: مه‌گه‌ر تو به ره‌حمه‌تی نه‌براوه‌ی

[۵]

فهلهک

فهلهک، کام تیر بی نهادات نه دهروون
جه کام زامانت شکایت که رون(۲)

چون بی حدهن زام دهس تو که رده
روو که رون ئه و لای دوس ویه رده(۳)

ئازیز، تو هه رچهند بی مهیلی که ردي
وه بی من ته شریف ئه و حوزور به ردي(۴)

من ته نیایی تو مدقق تازارم
جه ناماگی ویم خه جالالت بارم(۵)

۱۱۷

خوت و به لوتقی ناشکرات و هک جاری جاران جامیکم بدھیتن له شه رابی و هسلی بالات و
له قرمەی شووشەی شه رابی رووت، وه و هک حەزرەتى عيسا چۈن مەرددوی زىندۇر
ئەکردوه، توپش من زىندۇر بکەيەتەو. لە شیعەری يەکەم و سیتەھەم ئەم سەن شیعەدا
ناکۆزکى يەك ھەبە لە نیوانى «مەرتۆ» و «پېم دەرەوە» و «ئیحیام کەرەوە» دا، رەنگە ھەلمەی
ئەوانە بىن كە نو سخە كۆزە کائیان نو وسىۋەتەو. راست كەردنەوە ئەم ناکۆزکى يە بەوە ئەبىن
شیعەر ئاخىرى بەم جۆزە بوايد:

عيسەوی ناسا ئیحیام کەرەبە

[۶]

(۱) مەولەوی ئەم قەسىدەبەی لە سەر قەبرى دۆستىتىکى و تووە كە نەمان توانى بىزانىن
كىيە، وھ مېزۇوی مەردىنى تىيا باس كەردووە بە پىي حەرفى ئەبىجەد.

(۲) نەدادات: نەتدا. شکایت: شکات.

(۳) ویدەد: بە سەرچۇو. واتە: لە بەر ئەۋە كە زامى توپكەردوو ئەۋەندە زۆرە لە ژمارە
نایەت، واباشە روو بکەم بە لای دۆستىتىكى كۆچ كەردووەو.

(۴) مەعنای ئەم شیعە لە گەل شیعە دوايىدا دى.

(۵) ناماگی: نەھاتن. واتە: ئازىز ھەرچەند توپ بىي مەيلەت كەردو بىن من تەشريفت بىردى.

۱۱۸

نای بی وفا ویم من راحه‌ت وهش رهنگ
تو دل ته‌نگ، بی ره‌نگ، نه‌سای سه‌رد سه‌نگ^(۱)

نه‌ی جه‌سته‌ی خه‌سته‌م ره‌ویه‌ش نه‌فاما
دل وه زیارت مه‌زاره‌ت ئاما^(۲)

ده‌روون وه سوزش ئایر نماوه
زوان په‌ی ته‌ئریخ پیر جه دوّعاوه^(۳)

به ئامین جه شه‌پر دوزه‌خ ئازاد بی
وه سه‌یر ره‌حمة‌ت ئه‌به‌دی شاد بی^(۴)

۱۲۵۸

حوزووری خوا، من له بهر ئه و بی مه‌یلی يهی تو عاجز نیم، لوهه دل گرانم که تو تمنیايت،
وه شه‌رمه‌زارم چونکه له گه‌لت نه‌هاتم.

(۱) واته: نای بی وفا خۆم، ئیستا من ره‌حه‌تم و ره‌نگم خۆشە، تویش دل گرانی و له ژنر
سیبەری بەردی قەبراره‌نگ له رووت براوه.

(۲) مه‌زار: زیارت‌گا، قەبر. واته: نەم جه‌سته بىرىنداره‌ی من ره‌وشتى نه‌فاما تا له گه‌لتا
بی بۆ ئه دنیا، وا دلەم هاته سەر قەبرە كەت بۆ زیارت.

(۳) واته: ده‌روونم به سوزنکى ناگرینه‌وھ و زمانم به دەم دوّعا كردنەوە بۆت، نەم
شیعره‌ی دواوه‌یان وەت کە ژماره‌ی حەرفه‌کانی نیوه‌ی يه‌کەمی، سالى مردنت ئەگرینه‌وھ.

(۴) واته: خوا بۆ قەبۇول كردى دواعى ئىيمە له شەپى دوزه‌خ ئازادت بکا، وه دلەت
خۆش بکا بە تەماشا كردى ره‌حمة‌تى نەبراوه‌ی خۆزى. نیوه‌ی يه‌کەمی نەم شیعره بە پىنى

حەر فى ئەبىجەد، وە له سەر شىۋە نۇوسىنى كۆزى كوردى «بە آمین جه شر دوزخ آزاد
بى» ئەكاتە ۱۲۵۸ كە ئەبىن سالى مردنت ئە و دوّسته‌ی مەموله‌وی بۇويىن.

تیپی قاف

[۱]

قیبله‌م توْم نه دل...^(۱)

قیبله‌م توْم نه دل.. قیبله‌م توْم نه دل
 تا رؤی قیامه‌ت هر توْم ها نه دل^(۲)

فیدای شیوه‌ت بام جمهین په‌رهی گول
 دل جه تاسه‌ی تو دایم مدو چل

ماتم وینه‌ی سنه‌نگ، زهردم چون خه‌زان
 دایم پیچ مدهو چون ماران گه‌زان

گه‌سته‌ی مار خاسه‌ن ساتن دوو ساته‌ن
 ئه‌ر نه‌مرؤ زینده‌ی رووی سه‌ر بساته‌ن^(۳)

ئه‌ما من دهردم چون ده‌رده‌داران
 دایم هروه سون چون گه‌سته‌ی ماران^(۴)

جه هیجران تو هر سات مه‌رگمن
 قه‌تره قه‌تره زووخ نه رووی جه‌رگمن^(۵)

[۲]

(۱) نهم قفسیده‌یهم تهنا له نوسخه‌که‌ی «شیخ جافری سید سادق» دیوه، شیوه‌ی له‌وه
 ناچی که هی مدوله‌وی بی، به‌لام هر نووسیمه‌وه چونکه به هی ئه و درابوه قه‌لم، وه
 ئه‌گه‌ر راست بی هی ئه و بی، ئه‌بی له سه‌ره‌تای شیعر و تیبا و تیتسی.

(۲) توْم نه دل: توْل له ناو دل‌مای.

(۳) واته: ماران گه‌سته حالی زور باشتره له من، چهند ساعه‌تیک ئازار ئه‌چیزی، پاشان یا
 ئه‌مرئی یا چاک ئه‌بیته‌وه و وک جارانی لئی دیته‌وه.

(۴) واته: به‌لام من هه‌میشه و وک ماران گه‌سته وام و سوتیم پیا دیته‌وه.

(۵) زووخ: کیم.

کاشکی هـر رـو یـه کـسـیا مـارـی
 هـر دـو و پـام مـه گـهـست چـهـند جـارـنـه کـجـارـی^(۱)

سـهـر مـنـیـام وـه سـای گـلـکـوـی تـازـهـوـه
 چـهـنـی حـهـسـرـهـتـان بـی ۗ ئـهـنـدـازـهـوـه^(۲)

نـهـکـبـهـی تـهـور دـیدـهـم مـهـرـدـهـی زـینـدـه رـهـنـگ
 هـرـسـاتـنـی سـهـدـجـارـسـهـرـمـدـوـم وـه سـهـنـگ^(۳)

پـهـشـیـوـو مـهـلـوـول ئـیـمـان هـرـدـهـنـان
 روـیـتـا سـهـدـجـارـپـهـی تـوـ مـهـرـدـهـنـان^(۴)

فـیدـای وـهـفـاتـبـام يـا وـهـفـاتـنـیـهـنـ
 يـا خـودـبـهـدـکـارـانـ مـانـیـعـتـبـیـهـنـ

قـسـیـلـهـمـ تـوـ خـوـدـاوـگـشتـ پـهـیـغـهـمـهـرـانـ
 ئـهـگـهـرـمـهـیـلـتـ هـمـنـ وـیـنـهـیـ دـلـبـهـرـانـ

بـکـیـانـهـ پـهـرـیـمـ گـاهـنـ پـهـیـامـنـ
 بـنـوـیـسـهـ وـهـ لـامـ دـوـعـاـوـ سـهـلـامـنـ^(۵)

(۱) کاشکی: خۆزگە. رۆ: رۆژ. مه گهست: بگهستایه.

(۲) سهـرـمـنـیـامـ: سـهـرـمـنـهـنـاـ. گـلـکـوـیـ: کـوـمـدـلـهـ گـلـیـ سـهـرـقـبـرـ. وـاتـهـ: بـهـدـاخـهـوـهـ لـهـ سـیـیـهـرـیـ
 کـوـمـدـلـهـ گـلـیـ قـبـرـیـ تـازـهـ هـلـکـهـنـراـواـ دـانـرـامـایـهـ.

(۳) وـاتـهـ: نـهـکـ وـهـکـ ئـیـسـتـاـکـهـ بـهـسـهـرـزـیـنـدـوـوـمـ وـهـ رـاسـتـیـداـ وـهـکـ مـرـدـوـوـ وـامـ، وـهـ دـاخـوـ.
 خـهـفـتـ هـهـرـ سـهـعـاتـنـیـ سـهـدـجـارـسـهـرـمـ نـهـدـاـ بـهـ بـهـرـداـ.

(۴) ئـیـمـانـ هـرـدـهـنـانـ: ئـیـمـانـ لـاـ نـهـماـوـهـ دـاوـیـتـهـ هـهـرـدـ، مـهـبـسـیـ ئـوهـیـ لـهـ بـهـرـ نـاـپـهـحـتـیـ
 ئـاـگـایـ لـهـ هـیـچـ نـهـماـوـهـ. روـیـ: رـۆـژـیـ. مـهـرـدـهـنـانـ: مـرـدـوـوـ.

(۵) لـهـ وـنـوـسـخـهـ دـاـ کـهـ ئـهـمـ قـهـسـیـدـهـمـانـ لـئـیـ وـهـرـگـرتـ، لـهـ پـاشـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـوـهـ دـوـوـ شـیـعـرـیـ تـرـ
 هـهـبـوـ کـهـ لـهـ مـهـعـنـادـاـ جـیـاـواـزـیـیـهـ کـیـ وـایـانـ نـهـبـوـوـ لـهـ شـیـعـرـهـوـ شـیـعـرـیـ پـیـشـهـوـهـیـ. لـهـ بـهـرـ ئـوـهـ
 لـهـوـیـ دـاـ هـهـلـمـانـ گـرـتـ وـ لـیـرـهـ دـاـ پـیـشـانـیـ ئـهـدـهـیـنـ، وـهـ لـامـانـ وـایـهـ دـانـهـ رـوـسـتـیـتـیـ یـاـ ئـهـوـ دـوـوـ

با وەس بىنىشۇ مات و پەشىۋ حاڭ
 با وەس بکىيىشۇو ھەناسان كاڭ
 پەي چىش بى مەيلەت كەردهن وە پېشە
 گاھى تۆيىچ پەي من ئاھى بکىشە
 باقى «والسَّلَام»، قىيلەي مىحرابىم
 بلىشەش بەر زەن جەرگ كەبابىم

..... — —

[۲]

قوربان! قوربانەن^(۱)

قوربان! قوربانەن، جەزئەن، شادى يەن
 دەس نە گەردهنەن، روئى ئازادى يەن^(۲)
 هەي دەس بۆس دەس بۆس وەش نىگارانەن
 خەير پا بۆس پا بۆس خاتى دارانەن^(۳)
 كۈن كوشتى و باردىي گول جەمینانەن
 ھەي سەر، ھەي ئەپواح دل خەمینانەن^(۴)

شىعرە كە هەلگرىئ و ئەمانىيان لە جى دانى، يابە پىچەوانەوە. ئەمەش دوو شىعرە كە:
 سا نەر زەپەي مەيل دلدارى پىشەن دىدەم چەمەرای دەلىلى رىتەن
 يادلەلەتى، يابە يامىن بکيانە پەرىم دوعا و سەلامى

[۲]

(۱) موله‌وی ئەم قەسىدە يەي بە بۆنەي جەزئى قوربانەوە و تۈۋە.

(۲) قوربانەن: چەزئى قوربانە. (۳) دەس بۆس: دەس ماج كردن.

(۴) كوشتى: حەيوانى بۆ سەربىن ئاماذه كرابىن. باردىي: بېتىن. واتە: وادەي ئەمەتە كە يارە جوانەكان بېرسىن كوا حەيوانى قوربانى؟ بېتىن با سەرى بېرىن، دلدارانى خەفتىبارىش بلىن فەرمۇن ئەو سەرو گيانمان لەبەر دەستانا يە.

هەرکەس گیان وە کەف پەی نیگاریوەن
 هەریەک قوربانی وە فا داریوەن^(۱)

سیوای سەودایی هەراسانە کەت
 مەحرۇم جە کەفتەی پاي ۋاسانە کەت^(۲)

نە پەی چەم سورمەی گەرد پالاتەن
 نە پەی گیان قوربان بەزىن بالاتەن^(۳)

مەرد پەی «ئۆسا دەی» بى درېغە کەت
 «بسم الله» تەكبىر دەس بە تېغە کەت^(۴)

پەی قوربان کەردهی نالە نەی رەنگ بەی
 چىش مبۇ ئەر بەی؟ وەی پەی من ئەرنەی^(۵)

ساتۆيىج من وەرە، وە قوربانى کە
 من وە قوربانى راي رەببانى کە^(۶)

(۱) مەعنای نەم شىعرە لە گەل شىعىرى دوايمى دادى.

(۲) سیوا: بىتجىگە. کەفتە: كەوتىن. واتە: هەركەس بىگرى گیانى خۆى ناوەتە سەر دەستى بۇ جوانىتىك، وە خۆى كەردووھ بە قوربانى بۇ يارىتىك، منى نەخۆشى گرفتارت نەبىن كە بىن بەش بۇوم لە كەوتىن لە بەر قاپى يەكەتا.

(۳) واتە: نە چاوم، تۆزى كەوشە كاتى دەس نە كەۋىي بىكا بە كىلە خۆى، وە نە بۇ گيانم نەلۇي كە بىن بە قوربانى بەزىن بالات. مەولۇوي لىزەدا ئىشارەت بۇ ئەوه نە كا ئۇسۇولەن حەيوانى قوربانى پىش سەرپىنى چاوى ئەپىژن.

(۴) ئۆسا دەی: وەستا دەی دەس پىن بکە. واتە: مەرمەد بۇ ئەوه بىفرمۇوی بە قەساب خۆى ئامادە كاوشىتىدە كەي بىگرى بە دەستى يەوه دەس كا بە «بسم الله» و «الله اكبير» كردىن بۇ سەرپىنىم. ئۇسۇول وايە لە كاتى سەرپىنى حەيوانى قوربانى دا قدسابە كە ئەلىن «بسم الله و الله اكبير».

(۵) مبۇ: ئەبىن. واتە: چى ئەبىن ئەگەر منى نالە وەك قامىشى، رەنگ وەك بەی زەرد، بکەي بە قوربانى؟ ھاوار بۇ من ئەگەر نەيەيت.

(۶) وەرە: بەرخ. رەببانى: خوابى. واتە: ساتۆش منى بەرخ بکە بە قوربانى رىڭىز خوا پەرسىتى.

ئه‌وسا تۆیچ پهی ویت خه‌یریت که‌رده بۆ
 منیج که‌متر زووخ ده‌رد و‌رده بۆ^(۱)

مه‌عدوومی بـه‌دبهخت ناته‌مامه‌نی
 راسـهـن بـیـ دهـولـهـت خـهـیـالـ خـامـهـنـی^(۲)

قوربانی مشیـۆـ جـهـ عـهـیـبـ بـهـرـیـ بـۆـ
 فـیدـایـیـ پـهـسـهـنـدـ رـایـ دـلـبـرـیـ بـۆـ^(۳)

تـۆـ پـاـ شـکـسـتـهـیـ بـهـرـدـ هـهـرـدـهـیـ دـهـرـدـ
 چـهـمـ کـۆـرـ مـهـینـهـتـ،ـ تـهـنـ زـایـفـ،ـ رـهـنـگـ زـهـرـدـ^(۴)

خـهـیـالـیـتـ کـهـرـدـهـنـ جـهـ روـوـیـ نـادـانـیـ
 جـ لـایـقـ وـهـ تـۆـنـ روـتـبـهـ قـورـبـانـیـ^(۵)

..... — — —

(۱) واته: ئه‌گه‌ر ئه‌وه بـکـهـیـتـ خـیـرـلـیـكـ ئـهـکـهـیـ بـۆـ خـوتـ وـکـارـلـکـ ئـهـکـهـیـ منـیـشـ کـهـمـترـ
 زـوـوـخـ وـکـیـمـیـ دـهـرـدـ بـچـیـزـ.

(۲) لـیـرـهـوـهـ مـهـولـهـوـیـ دـهـسـ ئـهـ کـاـ بـهـ وـهـرـامـ دـانـهـوـهـیـ خـوـیـ وـ ئـهـلـیـ:ـ هـهـیـ بـهـدـبـهـختـ تـۆـزـرـ

نـاتـهـواـوـوـ بـیـنـ کـارـهـیـ،ـ وـهـ خـهـیـالـلـتـ خـاوـهـ.

(۳) مشـیـۆـ:ـ ئـهـبـیـ.ـ وـاتـهـ:ـ قـورـبـانـیـ ئـهـبـیـ عـهـیـیـ بـیـتـوـهـ نـهـبـیـ وـلـهـ رـتـیـ دـلـدـارـیـ دـاـ
 بـیـشـمـهـرـگـهـیـ کـیـ بـهـسـهـنـدـ کـراـوـ بـیـ.

(۴) تـۆـ بـهـ بـهـرـدـیـ شـاخـ وـهـرـدـیـ دـهـرـدـ قـاـچـهـ کـانـتـ شـکـاـونـ،ـ وـهـ چـاـوـتـ لـهـ بـهـرـ مـهـینـهـتـ کـوـیـزـ
 بـوـوـهـ لـهـ پـوـ لـاـوـازـیـ وـرـهـنـگـتـ زـرـدـهـ،ـ ئـیـتـ چـۆـنـ بـۆـ قـورـبـانـیـ دـهـسـ ئـهـدـیـتـ؟ـ

(۵) واته:ـ لـهـ روـوـیـ بـیـعـهـقـلـیـ يـهـوـهـ ئـهـ خـهـیـالـلـتـ کـرـدـوـوـهـ،ـ کـهـیـ تـۆـ لـایـقـیـ ئـهـوـهـیـ پـایـهـیـ
 قـورـبـانـیـتـ بـدـرـیـتـنـ.

[۳]

قیبله م کەردەنی^(۱)

قیبله م کەردەنی.. قیبله م کەردەنی
 جە نامەت بەی تەور ئىزىزەر کەردەنی^(۲)
 نویسیابىنى لېش تۆ دل سەردەنی
 دل ھەر يە كىيۇن تۆ وىت بەردەنی^(۳)
 دوو حاڭان جە لات زەنجىرت كەردەن
 ئەرگەرمى گەرمەن، وەر سەردى سەردەن^(۴)
 ئىتىر تۆ جە كەس مەپەرسە خەبەر
 بىنايىم، نەزەر وە حاڭ وىت كەر^(۵)
 راستىش ھەر ئىدەن ئىزىزەر كەردەن
 قەسەم بەو كەسە نەزاو نەمەرگەن^(۶)
 شەرتىم شەرتىيەن مەجنوون شەرت كەردەن
 لەيل من تۆنى تا وەرۋى مەردەن^(۷)

[۴]

- (۱) مەولەوى ئەم پارچە شىعرە لە وەلامى دۆستىكىبا نووسىيە كە نامەي بۆ نووسىبۇو، وە گلەيى لى كىردىبوو تىايىدا كە دلى سارده.
- (۲) كەردەنی: كەردووته، ئىزىزەر كەردەنی: دەرت بىرپۇو.
- (۳) نویسیابىنى: نووسىرابۇو، لېش: لېنى، بەردەنی: بىردووته.
- (۴) وەر: وە ئەگەر، واتە: دلەم دوو حاڭى ھەيدۇو ھەر دوو حاڭە كەى بەسراوە بە خۆتەوە، ئەگەر تۆ بە سۆزى بۆ من، ئەوا ئەمېش گەرمە، وە ئەگەر بىن مەيلى، دىيارە ئەمېش سارده.
- (۵) واتە: كە ئەوەت زانى ئىتىر لە كەس مەپەرسە، سەيرى دلى خۇت بىكە حاڭى من ئەزانى وە تىن ئەگەرى بە وەقام يَا وەقام نىيە.
- (۶) نەزا: كەسىك لە كەسىك پەيدا نەبۈرىن، نەمەرگ: ئەوهى ھەرگىز نەمرىئ، مەبەس خوايە.
- (۷) واتە: شەرتىم ھەر يەك شەرتە، لە جۆرە يە كە مەجنوون لە گەل لەيلى كىرد، تۆشىش لەيلى منى تا ئە و روژەي ئەمرىن.

تۆ خواجەمهنى، من كەمەتەر غولام
 پەى تۆغۇلام، باقى «والسلام»^(۱)

[۴]

قوربان، ئەر چەندىن

قوربان، ئەر چەندىن نامام وە لاتان
 چەم رۆشىن نەوى وە گەرد پاتان^(۲)
 ھەى رۆ نەواچان ئەو غەم پەروھىدە
 ئەلبەت مەيلمان نە دل بەركەردە^(۳)
 خەير وەللا تاگىيان نە تۆى قەفس بۆ^(۴)
 كەمكەم ئاموشۇي ئاماي نەفس بۆ^(۵)
 حەياتم وە مەيل بالاى يارانەن
 مەيلم هەر ئەو مەيل هەردە جارانەن^(۶)

.....—●—.....

(۱) خواجە: خاوهنى بەندە. غولام: بەندە.

[۴]

(۲) نامام: نەھاتم. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعىرى دوايى دادى.

(۳) نەواچان: نەلىن. واتە: قوربان لەبەر ئۇوه كە ماوهى كە نەھاتروم بۆ لاتان و تۆزى رىنگاتان چاومى رۆشىن نە كەردووه تەۋە، نە فەرمۇون ئەلېتە ئۇوه پەروھىدى دەستى خەمە مەيلى تىمەى لە دل دەركەردووه.

(۴) قەفس: مەبەس لەشە ياقەفەزە سىنگ. مەعنای ئەم شىعەش لە گەل شىعىرى دوايى دادى.

(۵) هەردە جاران: جارانى پىشۇو. واتە: نەوەللا هەرگىز واتى ئەگەى كە مەيلم كەم بۇوه تەۋە، تاگىانم لە قەفەزە لەشما مابىن و كەمكەم ماوهى هەناسە دانم بىن، هەر بە خۆشەوستى بالاى ياران ئەزىم و خۆشەوستىم هەر خۆشەوستىم كە جارانە.

[۵]

قووله‌ی بایه‌قوش^(۱)

قووله‌ی بایه‌قوش سوب وه هـردهوه
زام کـونـهـو نـوـم تـازـهـ کـهـرـدـهـوـهـ^(۲)

[۶]

قسـهـیـنـ نـهـکـمـ^(۳)

قسـهـیـنـ نـهـکـمـ بـهـ رـیـ وـ جـسـیـ وـیـ
کـهـ لـهـ یـلـیـ نـهـوـوـ،ـ بـاـ بـهـ یـجـیـ وـیـ^(۴)

[۵]

(۱) وا مـهـشـهـورـهـ بـایـهـ قـوـشـ لـهـ هـهـ لـایـهـ کـ بـخـوـیـنـیـ نـیـشـانـهـیـ وـیرـانـ بـوـونـیـ ئـهـ وـ شـوـنـهـیـهـ.
مهـولـهـوـیـشـ جـارـنـکـیـانـ گـوـیـیـ لـهـ خـوـیـنـدـنـیـ بـایـهـ قـوـشـیـکـ بـوـوـهـ بـهـ شـاخـیـکـهـوـهـ،ـ بـهـ بـوـنـهـوـهـ ئـهـ
شـیـعـرـهـیـ وـتـوـوـهـ.

(۲) مـهـبـهـسـیـ ئـهـوـهـیـ بـهـ هـوـیـ خـوـیـنـدـنـیـ بـایـهـ قـوـشـهـوـهـ رـوـژـانـیـ رـاـبـرـدـوـوـیـ کـهـوـتـهـوـهـ یـادـکـهـ لـهـ
نـهـنـجـامـیـ خـوـیـنـدـنـیـ بـایـهـ قـوـشـهـوـهـ رـیـ وـ شـوـنـهـیـ یـارـانـ هـهـمـوـوـیـ تـیـلـکـ چـوـوـ،ـ وـهـ بـوـوـهـ
هـهـوـارـگـهـیـ کـوـنـ.

[۶]

(۳) ئـهـ حـمـمـدـ پـرـیـسـیـ دـوـوـ خـوـشـکـیـ بـوـوـهـ:ـ (ـلـهـلـیـ)ـ وـ (ـبـهـهـیـجـهـ)ـ،ـ مـهـولـهـوـیـشـ حـمـزـیـ لـهـ لـیـلـیـ
کـرـدـوـوـهـ بـیـهـیـنـیـ،ـ بـهـلـامـ ئـهـوـ شـوـوـیـ کـرـدـوـوـهـ بـهـ یـهـکـیـکـیـ تـرـ،ـ ئـهـنـجـاـ مـهـولـهـوـیـ ئـهـیـهـوـیـ
بـهـهـیـجـهـیـ خـوـشـکـیـ بـیـنـیـ،ـ وـهـ بـزـ خـوـازـیـنـیـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ ئـهـنـوـوـسـیـ بـزـکـاـکـهـیـ.

(۴) وـاتـهـ:ـ کـهـ لـهـلـیـمـ دـهـسـ نـهـکـهـوـتـ ئـهـمـ خـوـشـکـهـ کـهـ تـمـ بـدـهـرـیـ.ـ ئـهـ حـمـمـدـ پـرـیـسـیـشـ لـهـ وـهـ رـاماـ
بـوـیـ ئـهـنـوـوـسـیـتـهـوـهـ:

قسـهـیـنـ ئـهـکـهـیـ بـیـ رـیـ وـ جـسـیـ بـیـ تـرـکـهـ مـهـ جـنـوـونـیـ چـوـنـ بـهـ یـجـیـ بـیـ؟
واتـهـ:ـ مـهـ جـنـونـ ئـهـبـیـ لـهـ لـیـلـیـ بـهـوـلـاـوـهـ کـهـسـیـ نـهـوـیـ ئـتـرـ تـرـ چـوـنـ دـاـوـایـ بـهـهـیـجـهـ ئـهـکـهـیـ؟

تیپی کاف

[۱]

کون نه و دل^(۱)

کون نه و دل دیدهش به رایی بدؤ
وه گه رمیان دا بـدیو وه بـن تـو^(۲)
کون نه و چم بـن تـو به و رهـنگ دـلـشـادـبـوـ^(۳)
سـهـیرـمـهـنـزـلـگـهـیـ ئـیـلـاخـشـ يـادـبـوـ
داـخـپـهـیـ تـوـجـ تـهـورـ بـنـ رـهـحـمـیـ کـرـیـانـ
ئـیـلـاتـ پـهـیـ ئـیـلـاخـ باـزـ ئـیـزـنـشـ درـیـانـ^(۴)
هـهـوـایـ وـهـرـکـاوـانـ چـهـنـیـ تـوـ وـهـشـ بـیـ
سـهـدـایـ شـهـتـاوـانـ چـهـنـیـ تـوـ وـهـشـ بـیـ^(۵)
تاـیـ چـینـ چـنـوـرـ پـایـ تـافـ بـهـفـراـوـ
هـهـرـ وـهـ تـوـ مـهـ کـهـفتـ نـهـ دـهـورـهـیـ کـلـاـوـ^(۶)
هـهـرـ گـوـلـ پـهـیـ دـهـمـاـخـ بـوـ عـهـنـبـهـرـینـ بـیـ
دـهـسـتـشـ هـهـرـ وـهـ دـهـسـ تـوـوـهـ شـیـرـینـ بـیـ^(۷)

[۲]

(۱) مهوله‌وی ئه م قه سیده‌شی له لاوندنه‌وهی «عبدالرحمن»ی کوری مه حمودی یاروه‌یسا و توروه.

(۲) بدؤ: بدا. واته: له کوئی يه نه و دله‌ی به رایی بدا بـروـانـتـ بـوـگـهـرـمـیـانـ کـهـ تـزـیـ تـیـاـنـبـیـ.

(۳) واته: له کوئی يه نه و چاوه نهونده دلی خوش بـنـ تـهـماـشـاـکـرـدـنـیـ کـوـیـسـتـانـیـ لـهـ يـادـبـیـ.

(۴) ئیلات: عه شایر. باز: دیسانه‌وه. واته: داخی به جه رگم ج بـنـ رـهـحـمـیـ يـهـ کـیـانـ لـهـ گـهـلـ کـرـدوـوـیـ،ـ بـهـ بـنـ تـوـ ئـیـزـنـیـ چـوـنـهـ کـوـیـسـتـانـیـانـ دـاـوـهـ تـهـوـهـ بـهـ عـهـشـایـرـهـ کـانـ.

(۵) وهرکاوان: پـیـنـیـ شـاـخـهـ کـانـ. سـهـداـ:ـ هـاـزـهـ.

(۶) مه که‌وت: ئه که‌وت: واته: هـهـرـ بـهـ تـقـئـهـ کـهـهـوتـ لـهـ دـاـوـتـنـیـ تـاقـگـهـیـ بـهـفـراـوـهـ کـانـاـ چـلـنـ چـنـوـرـ بـکـهـیـتـهـوـ بـهـ دـهـورـیـ کـلـاـوـهـ کـهـ تـاـ بـیـکـهـیـ بـهـ سـهـرـتـاـ.

(۷) واته: هـهـرـ گـوـلـیـکـیـ بـوـنـ خـرـشـ،ـ وـهـخـتـیـ جـوـانـ ئـهـبـوـ دـهـسـیـ بـهـ دـهـسـیـ تـوـوـهـ بـیـ.ـ نـهـشـ گـونـجـیـ «دـهـسـشـ»،ـ نـهـبـیـتـ «دـهـسـهـشـ»ـ بـیـ،ـ وـاتـهـ:ـ وـهـخـتـیـ جـوـانـ ئـهـبـوـ چـهـپـکـهـ کـهـیـ بـهـ دـهـسـیـ تـوـوـهـ بـوـایـهـ.

ئیسه کین پهی سهیر دل نه ئاههنگ بو
 وه بئ تۆ دیدم مهر دل جه سنهنگ بو^(۱)

کالای ماتهمیت پهی ئالله سنهنده
 دهستان گشت زیندان هر بهندان بهندن^(۲)

ههوارگه ماتهم، گوزه رگه بئ رهنگ
 شونه کم پېرخەم، سهیرانگه دل تهنگ^(۳)

خويشان پهريشان پهلاس نه گەردەن
 تو خوا بازهشان چون توشا مەردەن^(۴)

بئ تۆکاروبار بەرتەرف مەندەن
 سەركار پاشا بئ مەسرەف مەندەن^(۵)

بەزم هام فەرداش بئ زەوقەن بئ تۆ
 نەزم هام دەرداش بئ شەوقەن بئ تۆ^(۶)

(۱) واته: ئىستا كىي بە ئارەزووی لە تەماشا كردن بىي، ئازىز مەگەر دل بەرد بىن بە بىن تۆ
 ئەو ئارەزووە بىك؟.

(۲) ئالله: عالىم. هەرىيەندان: جىڭاكانى بەستەۋەي ولاخ. بەند: دەرگا داخراو. واته: بە
 مردنت جل و بەرگى مەينەت بۆ عالىم كىرىيە، وە دەرو دەشت ھەمو وەك زىندايان
 لىھاتۇوەوەكەس تاڭھەرى پىاياناو دەرگاى تەۋىلەي ولاخە كان داخراوەو كەس ناچى بۇراو.

(۳) شۇن: شۇن. واته: ههوارگە كان ماتهم دايىگرتوون و رىتگا رەنگى تىا نىيە، چونكە
 نەوانەي پيا نەرۇن ھەمۇرەش پۇشىن، جىڭاكەي مىنيش پەرە لە خەم.

(۴) پەلاس: جلى ئەستۇرۇر كە ھەڙازان لە بەرى ئەكەن. بازهشان: لىييان گەھەرى. واته:
 كەس و كارت ھەمۈيان خەفتەبارن و پەلاسىكىيان داوه بە شانىانا، تو خوا لىييان گەھەرى با
 خەفتەبار بىن چونكە تۈيان مەردووى.

(۵) بەرتەرف: خراوە لا. واته: بە ھۆى نەمانى تۆۋە ئىش و كار ھەمۇوى پەكى كە وتۇوەو
 سەركارەكانى مەحمۇرۇد پاشا بىي مەسرەف ماونەتەوە.

ئەمە ئىشارەتە بۆ ئەۋە كە «عبدالرّحمن» خەزانەدارى پاشا بىرۇھە.

(۶) بەزم: ئاههنگ. نەزم: گۆرانى.

پات وه توی په‌رده‌ی پیواری کیشان
جه‌کام هام‌ده‌من خاترت ئیشان؟^(۱)

[۲]

کام سارا^(۲)

کام سارا سه‌دره‌نگ نور پیدا وه شتن؟
کشتش کشت دهشت هر ههشت به‌ههشتنه^(۳)
فه‌زای سایه‌ی عه‌رش دانای جه‌لیله‌ن
یا باره‌گای پاك «سید خلیل» نه^(۴)
نه‌سرار په‌رده‌ی غه‌یب مه‌حرمه په‌یک
سایه‌ی خودایی، «سلام عليك»^(۵)
کردهم نالایق ئهروه سلاوه‌ن
روو زه‌ردیم موحتاج وه یهک جواوه‌ن^(۶)

(۱) پیوار: خاک. واته: پیت کیشاوه‌ته ژیر په‌رده‌ی خاکه‌وه، نازانم دلت له کنی ئیشاوه واهه‌ههت کرد؟.

[۲]

(۲) مهوله‌وی نهم قه‌سیده‌یه‌ی له سه‌ر «سید خلیل» وتووه‌که يه‌کیکه له ئیمام‌زاده‌کان وله نزیکی قه‌لای شیروانه نیزراوه. به بونه‌یه نه‌وه وه وتوویه‌تی که له گه‌ل جه‌نازه‌ی قادر به‌گی کوری که‌یخه‌سره و به‌گی جاف چووه بۆ نه‌وی. نه‌وه قادر به‌گه به‌گوله‌ی وئل کوژرابوو.
(۳) وه‌شتن: باریوه. کشت: زه‌رعات. معنای نهم شیعره له گه‌ل شیعری دوایی دادی.
(۴) دانا: زانا. جه‌لیل: مه‌به‌سی خواهید. واته: چ دشتبه‌که نهم ده‌شته که سه‌د جور نوری پیا باریوه سه‌وزه‌گیای وهک سه‌وزه‌گیای ده‌شته هر ههشت به‌ههشت که وايه، ته‌ختانی به‌هر عه‌رشی خواه‌گه‌وره‌ید، ياباره‌گای پاكی سه‌بید خه‌لیله؟

(۵) په‌یک: فروستاده. مهوله‌وی لیزه‌وه روروی قسه‌ی نه‌کاته سه‌بید خه‌لیل و پیتی نه‌لیتی: سه‌لامی خوات لئی بین نه‌ی فروستاده‌ی مه‌حرمه به نه‌تینیه‌کانی نه‌ودیوی په‌رده‌ی عاله‌می غه‌یب، وه نه‌ی سیبه‌ری خوا به‌سه‌ر خه‌لکمه.

(۶) واته: هه‌رچه‌ند به‌کرده‌وهم شایانی نه‌وه نیم رووم بین سه‌لامت لئی بکم، به‌لام خه‌جاله‌ت باری و رهو زه‌ردیم پیوستی به وه‌رام‌دانه‌وه‌ید که له تووه.

هر یه ک شه فیعیش پهی ویش ئاوه ردهن
من خه جاله تی ویم شه فیع که ردهن^(۱)

یه کنی جه دوسان بهو زام نزوه
شهر نیان وه خاک ناسانهی تووه^(۲)

میهمان غهربیو که همه سه رای تون
موحتاج وه ریزه‌ی سفره‌ی رجای تون^(۳)

دریغی مهکه، ئامان سەد ئامان
مه فەرما مېھمان بى تۆشە ئامان^(٤)

یا خهلیل، ده خیل کنی عادهت که ردهن
تؤشه وه ده رگای که ریمان به ردهن؟^(۵)

.....—●—●—.....

[4]

کنزہیں خوبیں

کـزهـی چـزهـی زـام گـرپـهـی گـرـهـی دـل
داـخ دـوورـی دـوـس دـوورـکـهـفـتـه مـهـنـزـل (۶)

شہزادہ ناصر دلہی پر دردمن تھے و دووی دووکھل ہننسہی سہ ردم^(۷)

(۱) شہفیم: تکاکار.

(۲) واته: یه کنی له دزسته کانمان به زامی تازه وه له سهر خاکی بهر ده رگای توّ سه ری داناوه.

(۳) غهربیو: غهربی. ریزه: وردهنان. واته: میوانیتکی غهربیه له دیوهخانی به دهس و ددهنه‌نده‌ی تودا، وه موحتاجو، وردهنانو، سر سفره‌ی تکاکردنی، تزیه بیوی.

(۴) مه فرما: مه فرموده. ثامان: هاتووه. (۵) توشه: تو شو. بهردهن: بی دن.

[۱]

(۶) دوور که فته مه نزل: مآل دوور که و توروه.

(۷) ناهیر: ناگر. تهی و دوو: به روز بروونه و. مهبه سی هاوار کردنه له دهسته، نه مانه.

جه شه راره‌ی نار دله‌ی پر جه خم
 سوچیا ته مام همر هفت په رده‌ی چم^(۱)

بوی کزه‌ی که باب سوژ سینه‌ی ریش
 قرچه‌ی بریشه‌ی جه رگ جه فاکیش^(۲)

جوش سمه ماوه‌ر دیگ دله‌ی ته نگ
 لوله‌ی فواره‌ی فرمیسک سه د ره نگ^(۳)

واژاوش چون تاف ریشه‌ی هستیم به رد
 ریشه‌ی کوتاه‌ره‌ی جه رگم به راوه رد^(۴)

دل جه ده روون دا که رده ن وه بوریان
 وه مه رگت قمه سه تاسه‌ی تو م کریان^(۵)

..... ——————

[۴]

کام حالت

کام حالت باروون وه سه ر خامه دا
 ته چون تای "نه" هن نه توی جامه دا^(۶)

(۱) سوچیا: سووتا. هفت په رده‌ی چم: حه وت په رده‌ی چاو، زانايانى پزىشکى كۆن ئەلىن چاو حه وت په رده‌ی هە يه.

(۲) بریشه: برژاو. واته: قرچه‌ی جه رگی جه فاکیشی برژاو.

(۳) دیگ: منهجه‌ل. واته: هاته کولى منهجه‌لی دله‌ی ته نگم وەك سه ماوه‌ر...

(۴) واژاوش: ثاوي سه رکردووی گوري حه وز. هستى: بیون. به راوه رد: دهري هېتا.

(۵) بوریان: بوریانى، قاورمه. تاسه: بیرو ئیشتیاق. کریان: کراوه.

[۵]

(۶) باروون: بېئىم. نه: دەزوو. واته: باسى کام حالى ناخوشم بېئىم به سه ر نووكى قەلم دا و بېئىو سەم؟ لەشم لە ناو جله کانما وەك تالە دەزووی لەپو لاواز بورو.

پیچیان بی جان ره مهق ره میده
سه رگه ردان نه گیج به حرهین دیده^(۱)

ئه ره قیب چون خه س نه یو و دیده
پیم و شهن گیجاو گیج ده ریای خه^(۲)

..... — ● —

[۵]

کۆرپه نه گریجان

کۆرپه ئه گریجان تسوک تاوس تار
سوزه کلافان چون رشته زه نار^(۳)

پەخش بیهند و بان قورس قەمەردا
گا و رووی میحراب، گا و حەجەردا^(۴)

(۱) پیچیان: پیچراوه. جان: گیان: ره مهق: دواهه ناسه. ره میده: هەلاتوو. واته: لەشم وەك تالىي دەزرو پیچراوه تەوه و نیوه گیاتىكىم بۇو ئەوشىن هەلات، وا ئىستالە گىزى دەلىاي فرمىسىكى چاوه كانما سه رگه ردان بۇوم.

(۲) خەس: پل و پووش. واته: لە گەل ئەۋەشا ئەگەر بەدكار وەك پل و پووشى سەر دەلىا، نە كەۋىتە بەر چاوم، پیم خۆشە هەر لە گىۋاوى دەلىاي خەما سوور بخۆم.

[۶]

(۳) تار: رەنگ. رشته: ھۆنراوه. زه نار: پشتىنىتىكى تايىته بۆ مەسىحى يە كان بە ستۇريانە بە پېشت. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوه بە شىعرى پاشە و يە و.

(۴) قەمەر: مانگ، مەبەس رووی ياره. میحراب: میحراب، مەبەس بروقى ياره. حەجەر: «حجر الاسود»، بەردىكە لە دیوارى كەعبەدا لە ئەنجامى ماج كردى زۆردا رەش بۇوه تەوه، مەبەس لىپى خالى رەشى رووی ياره. واته: مۇوى ئەگرىجە تازە رواوه كانى يار كە وەك پەرى تاوس بە ھەزار رەنگ ئەدرە و شىتە وەلە كلافە لۇول دراوى سەزوو زەنارى ھۆنراوه ئەچى، بە سەرتقىي رووی خىرو جوانىا بىلاو بۇوه تەوه، وە تاونىك بە سەر بروقى ئەكەۋى و تاونىكى تر بە سەر خالى رەشى روويا.

هر لادی سهد جار دله‌ی پر جه دهرد
به‌و زه‌ناره‌وه ته‌وافش مه‌که‌رد^(۱)

(۱) واته: دله‌ی ده‌رده‌دارم هر تاوی سهد جار نه‌چوو بز ته‌وافى نه‌و نه‌گریجانه
هه‌رچه‌ند وه‌ک زه‌ناری ملی ناگر په‌رسست وابوو.

تىپى گاف

[۱]

گهرداللوده^(۱)

گهرداللوده دهور مهزار لهیلن
ئاپاشی و مالاش لازمهن خهیلن^(۲)

خادمی توربهت نازک ئەندامان
پهی دیده و موڭغان مەعدومى ئامان^(۳)

ئاپاشی، رهويه دیده نم دیده
مالاش، وەزىفە مۇۋە نمىدەم^(۴)

گهردئ نى وه رووی يانەي نوشەدا
يا خەوشى وە حەوشەن بۆشەدا^(۵)

پاس نازكى لهيل ياكەي ويىشەن
جاي موشەھەدى قەيس دل رىشەن^(۶)

[۲]

(۱) موله‌وی ئەم قەسىدەشى لە لاۋاندەوهى عەنبەر خاتۇونى خېزانىدا وتووه.

(۲) گهرداللوده: تۆزاوى. مهزار: زىارەتكا، گۈز. ئاپاشى: ئاورشىن. واتە: دهورو پشتى قەبرى لهيل تۆزاوى يە، زۆر پۇستە ئاورشىن بىكىرى و گىشكى بىدرى.

(۳) توربەت: خاك، قەبر. موڭغان: بىزانگەكان. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوە بە شىعىرى پاشەوه.

(۴) نىدە: چەماوه. واتە: خزمەت كردنى قەبرى ياران جوان چاك، بىر چاورو بىرزى مەعدومى هاتووه، چاوى فرمىسقاويم ئاورشىنى بىكاو بىزانگى چەماوه م گىشكى بىداو بىمآلنى.

(۵) نى: نەيەت. خەوش: پل و پۇوش. واتە: بىر ئەوهى تۆز نەنىشىتە سەر مالى تازە، وە حەوشى بىن خوشى خەوش و خاللى تىاڭز نەيتەوه.

(۶) واتە: باسى ناسكى و نازارى لهيل شىتكە لە جىنى خۇيايەنى، چونكە جىنگاى چاوا پىن كەوتى مەجنۇونى دل بىرندارە. ئەشگۇنجى «نازكى» نەبىن «نازگەي» بىن، واتە: پاسى جىنگەي نازە كەي لهيل... تاد.

بهل بالای نالاش وه سهد خم و چم

باز وینون بئ خم وهی چم یا ئه و چم^(۱)

مهعدوم تاو یاو دووری زور ئاوه رد

تاویاو بینای قسەی پەشیو کەرد^(۲)

ماخولیای یاو ئىنە خدیشەن

وەرنە ئەی خەيال پەریشان چېشەن^(۳)

فەسل وەسل بەزم خاسەن نەدیمان

خاوى بى ويەرد، دیمان نە دیمان^(۴)

بەتالەن ھەواى دۆس كۆچ كەردە

مەحالەن ئامائى عومر ويەردە^(۵)

بنىش نە گىچاودەرىاي بى پەي دا

نە گۈشە حوجرهى سەفينە مەي دا^(۶)

(۱) نالا: جوان و رازاوه. خم و چم: لار بۇونەوەو چەمینەوە. واتە: بەلكو دیسانەوە يا به چاوى وە يا به چاوى دل، بە سەد سەر دانەواندن و چەمینەوەوە بالاى رازاوهى جوانى يار بىيىنم.

(۲) یاو: تاي تى و لهرز. تاواباوه: تواباوه. واتە: مەعدومى تاوى تى زورى بىز هىتىاو تواباوه دەسى كرد بە قسەى بىن رى و جى.

(۳) ماخولىا: نەخۆشى يەكە هەركەس تووشى بىيى لە هيچ شوئىنى تۇرقە ناگىرى، مەبەس سەرلىنى شىۋانە. خدى: خwoo. واتە: سەرلىنى شىۋانى نەخۆشى تا ئەمە خرويەتى قسە بە پياو ئەبىزركىتىنى، ئەگىنا لەم قسە بىن جىيانم چىيە؟

(۴) فەسل: سەردهم. نەدیمان: ھارپىياني رابواردن. خاو: خەو. واتە: رۆزانى گەيشتن بە كۆپى ئاهەنگى برادەران خەۋى بۇو بەسەر چوو، دیمان و نەماندى.

(۵) ھەوا: ئارەزوو. ئاما: گەرانەوە. واتە: خەيالىكى پۇوچە ئىنسان ئارەزووى دۆستى كۆچ كردوو بىكا، وە مەحالە تازە عومرى بەسەرچوو بىگەرتىنەوە.

(۶) بنىش: دانىشە. مەعنای ئەم شىعرە دو شىعرى دوايى پىتكەوە دى.

رووت رووت ئو جيلوه‌ی ستاره که راس
با خودا وه «اخلاص»، ناخودا منهناس^(۱)

تاباد مراد نه پیواره وه
که‌ی بدؤت ئاخر نه و که‌ناره وه^(۲)

..... — ● —

[۲]

گوشەی ئاتەش خان^(۳)

گوشەی ئاتەش خان دله‌ی پې جە ئىش
پزىسکەی داخان ئايير وەردا تىش^(۴)

دوود ماردمان دوود نه فەرقم بەرد
ھەواي كەلرەمان خۆ پامالىم كەرد^(۵)

(۱) رووت «ئى يە كەم» رووي خۆت. رووت «ئى دووم» به تەنها. ستاره: ئەستىزه.
ناخودا: كەشتىيەوان.

(۲) پیوار: وشكاني. بدؤت: بتدا. واتە: تازە ئىتىر لە سووجىتكى ژورى كەشتى
سەرخۇشى دا دانىشە لە ناوگىزىاوي دەلىاي بىنى قەزاو قەدەرى خوادا، وە رووت تەنها
بىكەرە تىشكى ئەستىزه ئاسمان كە بىرىتى يە لە شوڭرانە بىزىرى خوا بۆ ئەۋەرى رى دەر
كەي، وە لە گەل خواي خۆتا دل پاك بە و كەشتىيەوان مەناسە، تا بىانىن كەي باي بە هىوا
گەيشتن لە وشكانە وە ھەل ئەكاو كەشتىيە كەت ئەخاتە گەپو ئەتداتە قەراخ ئاولو رىزگارت
ئەكا لە دەردو بەلایە.

[۲]

(۳) موله‌وی ئەم غەزەلە لە ورامى دۆستىكىيا نۇرسىيە كە دەعورەتى موله‌وی كردىبو
لە گەللى بىروا بۆ راوا.

(۴) ئاتەش خان: ئاگىردان. داخ: شاخ. مەعناي ئەم شىعرە و شىعرى دوايىي يېكە وە دى.

(۵) دوون: دووكەل. فرق: كەللە سەر. واتە: پزىسکى شاخە كان ئاگرى بەردايە سووجى

ئاگىردايى دلەم، وە دووكەللى تەنگە ماردومە كان دووكەللى لە كەللە سەرم دەركەردى
بە تۆز، وە ئارەزووی رەوگە كەلە كان بە يە گچارى تەفرو تووناي كردى.

پیچ مدهو چهنی زامان کاری
 نه پای ئامام هن نه رستگاری^(۱)

فهلهک کهی به رشوون بئ خم نه دهست
 چیشم که رد، کهی بیم وہ باوه کوشتن^(۲)

ئه ر چون غمهزه دوس پر جه ئیش و ده رد
 چون فرسدت بازان پیش دهستی یهش که رد^(۳)

ساریش مبوز زام دووری تو که رد
 مه که رمن سهیران چهن وه خت ویه رد^(۴)

وہ فرسدت نهدا فهلهک وینهی ویش
 تو سلامهت بی ئه من نه بوو چیش^(۵)

..... ——————

(۱) واته: به ده زامی کاریگه روه تل ئەخۆم، وہ نه پئی هاتنم هه یېم بۆ لاتان، وہ نه به مردن رزگار نه بیم لە مەینەت.

(۲) به رشوون: ده رچم. واته: فهلهک کهی بئ خم لە دهست ده رچم، من چیم کرد و ائه و ندە لە گەلم خراپ ببوی ئەلیتی باوکتم کوشتوو.

(۳) مەعنای نەم شیعره بە سراوه بە شیعری پاشەوە.

(۴) مەکرمى: ئەکەین. واته: ئەگەر هاتوو فهلهکى سته مکار، بە چەشنی غمهزه دوستى پر لە ئیش و ده رد کە جار جار بەزه بی بە دلدارا دیتەوە، جارئ لە جاران وەک ھەل باز دەس پیشخەری يەکى کردو پیش ئەوەی من رزگار بیم ئەورزگاری کردم، ئەو کاتە زامی دووری تو ساریش ئەبی و لە جیاتى ئەمە موو ماوه بە سەرچوو سەیران ئەکەین و رائە بۇتىرىن.

(۵) واته: وە ئەگەر بە عادە کەی خۆی مۆلەتى نەدام، گۈئ مەدەرئ خۆت سلامهت بى بىرۇ بۆ راوى خۆت قەيدى چىھ با منت لە گەل نە بیم.

[۳]

گوم بى^(۱)

گوم بى چون خورشید ئەونە پېرتهودا
گوم بى ئەهل عیلم نە شۆلەی ئەودا^(۲)

نار مەکەرد وە سەر دل سازانەدا
نادر بى جە ناو ھام رازانەدا^(۳)

بنویس وە ھووناوا دل نە پەرەھى جەرگ:
«نادر شیخ علی» پەھى تەئریخ مەرگ^(۴)

..... — — — —

[۴]

گیج ئالانى

گیج ئالانى ھابە دۆشەوە
وە قولاب چەنگ ئاهىر نۆشەوە^(۵)

[۳]

(۱) مهوله‌وی ئەم چەند شیعرە لە لاۋاندە وە مىزرووی وەفاتى شیخ عەلى تەۋەللەبى دا
وتۇوە كە خەلیفە شیخ عوسمان «سراج الدین» حَفَظَ اللَّهُ عَنْهُ بۇوە.

(۲) واتە: شیخ عەلى وەك خۇر گوم بۇو لە تىشكى خۆيى، وە ئەھلى عىلەميش، كە وەك
ئەستىرە وان لە تارىكى گومپايى دا، لەشەقى رۆزى ئەواگوم بۇون.

(۳) نار: ئاگىر. نادر: ناياب. واتە: ئاگىرى بەردايدە دلى ئەپاوانەي خواكە دلى خەلک رىڭ
ئەخەن، وە لە ناو ھاۋىرى ياندا ھارتاي نەبۇو.

(۴) واتە: لە مىزرووی مردىنا بە خوتىناوى دل لە پەرەھى جەرگم بنووسە «نادر شیخ علی»
كە بە پىتى ئەبىجەد ئەكتە ۱۷۷۵.

[۴]

(۵) گیج ئالانى: مارى لە خۆ ئالاوى سر. دوش: كۆل، سەرشان. چەنگ: لار. واتە: يار
قىزىكى وەك مارى لە خۆ ئالاوى سرى پىۋە يە بە سەر شانىا بىلاوى كردووه تەوه، بە
داۋىتىكى لوولى واوه ئاگىر بەر ئەداتە دلى دۆست وەك قولابى چەماوه لە ئاگرا سورە وە كراو.

دوو ئەبرۇی سیای مىژان چېرىدە
نە راي بەندەگىش قەترانى دىدە^(۱)

..... — ● —

[۵]

گەرمى كورەي^(۲)

گەرمى كورەي مەبىل قەيس چۆل گەردهن
تەئىسir نە تۆى دل لەيلى ئاوهردهن^(۳)
بەل نە تاو رەقىب وە دەرد مەشھورەن
وەرنە دەردو لەيل هەي نە يەك دوورەن^(۴)

..... — ● —

(۱) چېرىدە: چەپ، قەترانى: رەش. واتە: دوو بىرۇي رەشى ئەو يارە بىرزاڭ پېرە لە رەشى دا گەيشتۈرۈنەتە رادەيەك چاوه قەترانى يەكانى بىوون بە خزمەتكاريان.

[۶]

(۲) جارىتكىيان لە يائى خوشكى ئەحمد پىرسى نەخۆش ئەبىن، كاكىشى بەو بۆنەو ئەم دوو شىعرە ئەلى:

لەيلى شىفای زام مەجنۇون بەختانەن شىيرىنىش دەواي فەرھاد رەختانەن
حەيف نىيەن فەلەك چەواشى چەپگەرد شىفَا وە ئازار، دەوايى وە دەرد؟
واتە: لەيلى شىفایيە بۆ زامى ئەوانەي بەختيان وەك بەختى مەجنۇون وايەو عاشقى بىوون،
وە شىرىشى يەكەي دەرمانە بۆ ئەوانەي چەرخيان وەك فەرھاد بۆ رى كەوتۇوھ. جا تو خرا
ھەي گەردوونى سەرلارى چەپگەرد حەيف نىيە شىفَا تووشى ئازارو دەرمان تووشى دەرد
بکەي؟

مەولەوش بۆ وەرامى دانەوەي شىعرە كان ئەحمد ئەم دوو شىعرە ئەلى:

(۳) واتە: گەرمى كورەي مەجنۇونى چۆل گەرددە، كارى كردىوتە سەر دلى لەيلى و
نەخۆشى خستۇوھ، ئەگىنا لە خۇبا نەخۆشى نىيە.

(۴) واتە: بەلكو لە تاو بەدكار وا ناويانگى نەخۆش كەوتى دەرجۇوھ، ئەگىنا دەردو لەيل
لە يەك دوورەن.

[۶]

گوشـهـی سـیـامـالـ

گـوشـهـی سـیـامـالـ هـورـداـوـ دـیـاوـهـ
چـونـ مـانـگـ نـهـ گـوشـهـیـ هـهـورـ سـیـامـالـ^(۱)

بـهـ خـودـاـ قـهـسـهـمـ پـاسـهـمـ ئـوـمـيـدـهـنـ
«خـوزـ مـقـصـورـاتـ فـىـ الـخـيـاـمـ» ئـيـدـهـنـ^(۲)

..... — ● —

[۷]

کـوـزـهـرـهـاـ

گـهـرـ زـهـرـهـیـ شـعـورـ هـهـ يـهـ پـيـتـهـوـهـ
كـهـ وـتـيـانـ خـودـاـ ئـهـ بـرـيـتـهـوـهـ^(۴)

..... — ● —

[۶]

(۱) مـهـولـهـوـیـ جـارـتـکـیـانـ ئـرـپـاـ بـوـ دـیدـهـنـیـ مـهـ حـمـودـ پـاشـایـ جـافـ،ـ کـهـ ئـهـ گـاتـهـ بـهـ رـهـوـهـ
خـانـمـیـکـیـ جـوـانـ لـایـ دـهـوارـهـ کـهـ بـعـرـزـ ئـهـ کـاتـهـوـهـ سـهـیـرـتـکـیـ مـهـولـهـوـیـ وـهـارـیـ کـانـیـ ئـهـ کـاـ،ـ
مـهـولـهـوـیـشـ کـهـ ئـهـ مـهـ ئـهـ بـیـتـنـ ئـهـمـ دـوـوـ شـیـعـرـهـ ئـهـلـیـ:

(۲) سـیـامـالـ: رـهـشـمـالـ، دـهـوارـ. هـورـداـ: هـهـلـدـایـهـوـهـ. دـیـاوـهـ: رـوـانـیـ. مـهـ عـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ وـ
شـیـعـرـیـ دـوـایـیـ پـیـکـهـوـهـ دـیـ.

(۳) پـاسـهـمـ: وـهـهـامـ. وـاتـهـ: گـوشـهـیـ دـهـوارـهـ کـهـیـ هـهـلـدـایـهـوـهـ وـهـکـ مـانـگـ لـهـ سـوـوـچـیـ پـهـلـهـ
هـهـوـرـیـ رـهـشـهـوـهـ دـهـرـکـهـ وـیـ،ـ رـوـانـیـ،ـ قـهـسـهـمـ بـهـ خـواـهـیـوـامـ وـایـ خـواـهـیـ مـهـبـهـسـ بـوـوـیـنـ
کـهـ لـهـ قـوـرـئـانـاـ تـهـ عـرـیـفـیـ حـوـرـیـیـهـ کـانـیـ بـهـهـشـتـیـ کـرـدـوـوـهـوـ فـرـمـوـوـیـهـتـیـ «خـوزـ مـقـصـورـاتـ
فـىـ الـخـيـاـمـ».ـ یـهـعـنـیـ: بـهـهـشـتـیـیـهـ کـانـ چـهـنـدـ حـوـرـیـیـهـ کـیـانـ هـهـیـهـ هـهـمـیـشـهـ لـهـ نـاـوـ خـیـوـهـتـانـ وـ
هـهـرـگـیـزـ لـیـیـ دـهـنـاـچـنـ.

[۷]

(۴) وـاتـهـ: ئـهـ گـهـرـ تـۆـسـقـالـیـ هـهـسـتـ وـتـیـ گـهـیـشـتـنـتـ پـتـوـهـ بـیـنـ،ـ لـهـ کـارـیـ خـوـادـاـ قـسـهـ نـاـکـهـیـ
چـونـکـهـ وـتـیـانـ خـواـهـیـتـرـ هـیـجـیـ تـیـاـ نـاـمـیـنـیـ وـ ئـبـیـنـ ئـادـهـمـیـزـادـ بـیـ رـهـزـامـهـنـدـبـیـنـ.

تیپی لام

[۱]

له‌ای بینایی^(۱)

لوای بینایی دیده‌ی درویشان
ثاسان که رد جه لام موسیبیت کیشان^(۲)

خهم، خهفت، مهینه، هنasan سه‌رد
هر کام مهیق، بق، سه‌فایش ئاوه‌رد^(۳)

ئه‌رکه‌فت‌و مه‌حشر دین جه‌مالت
وهر نسمه‌دو دل دامنه‌ی خه‌یالت^(۴)

ناپه‌یدای ته‌وهن دوور بی سه‌فرهنه
سه‌فره ربی له‌شکر، له‌شکر بی سه‌رهن^(۵)

مه‌یدان نه دیده‌ی سوپایی تارهنه
شوله‌ی تاس کلاو تونه پیواره‌ن^(۶)

[۲]

(۱) موله‌وی ئەم قەسیده‌یە لە لاواندنه‌وھى قادر بەگى كە يخسەر و بەگى جافا و تۈوه كە بە گوللەي و تىل كۈزراوه.

(۲) لوا: رۆشتن. واتە: رۆشتن و مردنى قادر بەگى كە بینایی دیده‌ی هەۋازان بۇو، ھەممو دەردو مهینه‌تىكى لا ناسان كردم، چونكە لە ھەمۈيان سەخت تې بۇو.

(۳) مهیق: دېت. بق: بىت. واتە: ئىتىر لەمەو پاش خهم و خهفت و مهینه و هناسە سارد ھە كامىكىان دېت بىت ترسم لىنى نىه.

(۴) كەفتەو: كەوتەوە. دین: دىتنى وەر نسەدق: بەرنادا. واتە: هەرچەند چاو پىكەوتىنى جوانىت كەوتەوە ئەو دنيا، بەلام دلەم داونىتى بىرلىك دەرۋەت بەرنادا.

(۵) ناپه‌یدا: دىيارنەبۇو. تۈوهن: بەرد. واتە: ئەو كەسە كە دىيار نىھەو كەوتۇوه تە زىر بەردى ئەلحدىد، بە بىن ئەو چۈوبىن بق سەفر دوور كەوتۇوه تەوە لىمان، وە بىن لەشکر سەفرى كەردووھە لەشکر كە بىن سەفر ماوه تەوە.

(۶) تار: تارىك. شوله: شوغىلە، تىشك. تاس کلاو: كلاوى ئاسىنەن كە لە جەنگا ئەكىرىتە سەر. واتە: لە بەر ئەوھە كە تاس کلاوه كە تۆ كەوتۇوه تە زىر خاڭو دىيار نىه تا دنيا رۇون بىكاتەوە، مەيدانى جەنگ لە رۇوي لەشکرا تارىك بۇوە.

تا فلهک مهودای نهی تو شاردهوه
 داودی رهواج پهیدا که ردهوه^(۱)

تا شیر بهيداخ تو ئاماوه بهر
 نه گوشی بیشهی نهی فهوج لهشكه^(۲)

دلیران «يا شیر ئامان» مونان
 شیران وينهی شیر بهيداخ منمانان^(۳)

ئيسه عام كه ردهن مه رگت دليرى
 شير بهيداخان منمانان شيرى^(۴)

وههار نه وگولان نه توی خاك بهر كه رد
 جه به دبهختى من تو وه توی خاك بهرد^(۵)

(۱) مهودا: تیژی. نهی: رم. داودی: جوزتکی به نرخی کراسی زری يه. واته: تا مابوی رمی تیزت هه مورو کراسیکی زری نهسمی، له بهر ئه وهی لیاسی زری كه لکی هیچی نه ئه گرت و كه س نهی ئه كری، به لام هر كه تو نه مايت و رمه تیزه كه ت نه ماله ناوا، کراسی زری داودی رهواجي پهيدا كردهوه.

(۲) شير بهيداخ: ثیشاره ته بۆ ئه وه كه جاران ئالای جافه كان وينهی شيرتکي پتوه بوروه. مەعنای ئەم شیعره و شیعری پاشوه پیکهوه دئ.

(۳) مونان: ئەخورىن. منمانا: ئەنۋىن. واته: تا له سووجى دارستانى كۆمەلە رمی تیپی له شکره كە ته و شيرى بهيداخه كەت دەرئە كەوت، قاره مانان هه مورو «ئامان هەي شير» يان بورو، وە سەريان بۆ دائەنۋا اندى، وە وەك وينهی شيرى سەر بهيداخه كە بىن گيان و هېچ لى نەھاتۇر بۇون.

(۴) واته: كەچى ئىستا مردنى تو ئازايىي بلاو كردووه ته وە شيرى سەر بهيداخه كان لە وينه يە كى رووت بە ولارە تىن، خۆيان بە شيرى راستەقىنه ئازان.

(۵) واته: بهار گولى نويى لە ناو خاك هيئا يە دەرەوه، كەچى لە به دېختى مەتا توی خسته ناو خاك كە گولى منى. لەم شیعره وە وادىارە كە قادر بە گ لە بهارا كۈزراوه.

واده‌ی خاو نیه، واده‌ی شکاره‌ن
دهشته‌که‌ی پای هردد «شاکه‌ل» دیاره‌ن^(۱)

بے‌و هیلال نال کومه‌یت خوش ده‌و
مانگ شادی و زهوق هردان بکه‌ر نه‌و^(۲)

حه‌لق جه‌یرانان ته‌شنه‌گی بئ شون
ئیتیزار ئاو ساف تیغ تون^(۳)

تاریک بئ شه‌وگار شه‌و زینده‌داران
گیریا ته‌مام بے‌در رو خسaran^(۴)

شیویا یانه‌ی ده‌روون پر خاران
کنیا ده‌سته‌ی زولف شیرین نیگاران^(۵)

سی‌مال ماته‌م، سه‌ر کۆمار دل ته‌نگ
ته‌لبه په‌شیو، مه‌دره‌سه بئ ده‌نگ^(۶)

(۱) شاکه‌ل: دئی‌به‌که له ناوچه‌ی شیروانه له قه‌زای «کفری». واته: واده‌ی خه‌وی مه‌رگی نیه، وه‌ختی راوه، هه‌سته ده‌شتی داوتنی هردد کان شاکه‌ل دیاره‌که جیگای راوته.

(۲) کومه‌یت: ئه‌سپی کوتیت. خوش ده‌و: باش غار که‌ر. نه‌و: نوی. واته: هه‌سته سوار به بچز بز راو، وه به ته‌خشی نالی ئه‌سپه کوتیت‌خوش غاره‌کەت که له مانگی يەك شه‌وه ئه‌چن، هردد کان نیشانه بکه‌و، مانگی شادی و زهوقیان تازه‌کەرده‌و.

(۳) حه‌لیت: قورگ. جه‌یران: ئاسک. ته‌شنه‌گی: تینوویه‌تی. واته: تینوویه‌تی قورگی ئاسکه کان له راده ده‌رچووه، چاوه‌پوانی ئاوی سافی تیغی تون که بدهی له گه‌ردیان و خوتیان بېتیزی و قورگیان ته‌پیتی.

(۴) شه‌و زینده‌داران: ئه‌وانه‌ی شه‌ونشینی ئه‌کەن. بددر: مانگی چوارده. واته: بئ هزی مه‌رگته‌و شه‌وی شه‌ونشینی که‌ران تاریک بیو، چونکه تۆ مایه‌ی رووناکی شه‌ویان بیوی وه توپش نه‌مای، وه به ته‌وای مانگی چوارده‌ی رووی نازداران گیرا.

(۵) کیا: هەل کەنرا. واته: خانووی ئه دۆستانه‌ی که بز تۆپره له دەرگ و تران بیو، وه نازداران له بەر مردنسی تۆ نه‌و ندەگریان چەپکی زولفی خوتیانیان له بن هەلکیشان.

(۶) سه‌ر کۆمار: سه‌رۆگکی هۆز. واته: بئ هزی مه‌رگی توپوه ناو ده‌واره کان ته‌عزیزی بیدو سه‌رۆگ هۆزه کان خەفتارن و فەتیکان په‌شیون و حوجره کانیان ده‌نگی خوتندنی لیوه نایبت.

هیچ دیار نیهن کهست جمه ویر بُو
 مشینو گه رمیان خاکش دلگیر بُو^(۱)

هر سالی چهند وخت سر هرد له بلاح
 وه بُوی هام ده میت ده ماخ مه که رد چاخ^(۲)

دلی گه رمیان نه و چهند وخته دا
 مه سوچیا وه جوش دوری سه خته دا^(۳)

ئاخر گه رمیان سارپیش که رد زامت
 بی وه هامده مت تاروی قیامت^(۴)

دهر دگه رمیان وه ئیلاخ یاوا
 گه رمیان وه حال ئیلاخ دل تاوا^(۵)

مه رگ بی واده ت عمه جه ب ره نگی ره شت
 شین وست نه و دنیا، شادی نه و به هه شت^(۶)

دنیا شینشن نیهنى تیش دا
 به هه شت شادیشهن مه گیلی پیش دا^(۷)

(۱) مشین: نهشی. واته: لموه ناچی کهست له بیر بی و نیازت همه بی سه رکه وی بز کویستان، وا دیاره نه مسال گه رمیان خاکی دلگیره بزیه وابه جینی ناهیلیت.

(۲) چاخ: قله و. معنای نهم شیعره و شیعری دوایی پنکه وه دی.

(۳) نه: له و. مه سوچیا: نه سووتا. واته: سر هردی کویستانه کان هر سالی چهند مانگیک ده ماخی خزیان به هاپری یه تی تز قله و نه کرده وه، وه له و چهند مانگه دا له تاو جوشی سه ختنی دوروی تز ئاگری تی بره نه برو، وه نه سووتا.

(۴) قیام: زیندو و بونه وه. مه عنای نهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه بیوه.

(۵) تاوا: توا یه وه. واته: ئاخری گه رمیان زامی دورویتی سارپیز کردو گرتیتیه لای خۆی تا رۆزی قیامه ت، کویستانیش تووشی ده رده کهی جارانی گه رمیان ببووه، وه نه و ندهی به زهیی به کویستانا هاته وه دلی توا یه وه بُوی.

(۶) وست: خست. مه عنای نهم شیعره و شیعری دوایی پنکه وه دی.

(۷) نیهنى: نیت. مه گیلی: نه گه ریت. واته: مه رگی ناوه خست ره نگیکی سه بیری رشت،

نازاران پر داخ تو ته‌شریفت به‌رد
حوران وه په‌رداخ تو ته‌شریفت به‌رد^(۱)
هر یه‌ند رق روم که‌رد روم نه‌پریاوه
ئای روم بریاوه، روم نه بریاوه^(۲)
تاكه‌ی چه‌نی شین رو وه سه‌ر به‌روون
با وه سوز دل دوعاین که‌روون^(۳)
ئه‌ر ئیمه مه‌حررووم دینت بیم یه‌کس‌هه
تو شاد بی وه دین خوداوه په‌ینه‌مبه‌ر^(۴)

..... ——————

[۲]

لوقه‌که‌ی ماساو^(۵)

لوقه‌که‌ی ماساو قوول ده‌ریای مه‌یل
لوخت سای کؤله‌ی سارای ده‌رد له‌یل^(۶)

۲۷

شینی خسته دنیاو به‌هه‌شتی پر کرد له خزشی. قیستا دنیا شین و زاری‌یه‌تی چونکه توی
تیا نیت، به‌هه‌شیش شادی‌یه‌تی چونکه توی پا نه گه‌ریت.

(۱) واته: جوانان دلیان پره له داخ و خه‌فت، حوری‌یه‌کانیش خربان رازاندووه‌ته‌وه،
چونکه تو نه‌م دنیات به‌جی هیشت و چووی بز به‌هه‌شت.

(۲) رق «ای یه که‌م و سی‌هه‌م»: رق رق. رق «ای دوهه‌م»: رق‌ر. واته: نه‌وه‌نده رق روم کرد رق‌زم
دوایی هات، که‌چی رق روم هر نه‌برایه‌وه.

(۳) که‌روون: بکه‌م. واته: تا که‌ی رق‌زم به شین کردنه‌وه به‌رمه‌سه‌ر، با به سوزی دله‌وه
دوایه‌ک بکه‌م. دواعاکه له شیعرا پاشه‌وه‌دا دیت.

(۴) بیم: بوون. واته: هه‌رچه‌ند ئیمه تیکرلا له دیتت بی‌بهش بوون، قه‌یدی نیه، خوا
بکا تو شاد بیی به خزمدت گه‌یشتی پیغه‌مبه‌ر^(۷).

[۲]

(۵) موله‌وی ئه‌م پارچه هله‌سته‌ی له و‌لامی «یونس» ناو‌تکی ناشنایا و‌توروه.

(۶) ماساو: ماسی. لوخت: رووت و قرووت. کؤله: کووله‌که. مه‌عنای ئه‌م شیعرا به‌سر او
به شیعرا پاشه‌وه‌یه‌وه.

یاوا پیم نامه‌ی وش ته حریره که‌ت

ئینشای ده رون سوْز پر ته‌ئسیره که‌ت^(۱)

حاسلش نه بُو فه‌رام‌و شیمان

واده‌ی به‌زم گه‌رم باهه نو شیمان^(۲)

چه‌نی هام فه‌ردگه‌رد جیایی شیمن

من و تو جه به‌ین من و تو نیمن^(۳)

ساقی جام وه ده مه‌ی یه‌ک مه‌پیزق

نه‌شنه‌ی مه‌ی نه دل ثه‌و یه‌ک مه‌خیزق^(۴)

به‌ل نه‌ی ته‌ن ئه‌ی گیان تونی که‌رم عه‌زم

مه‌ی نوشی و، جه‌سته‌ی من زه‌مین به‌زم^(۵)

(۱) واته: ئه‌ی پارووی ده‌می ماسی ناو ده‌لیای قوولی خوش‌ویستی، وه ئه‌ی به رووت و قووت داکه وتوو له سیمه‌ری دار کووله که‌ی چه‌شتني ده‌ردو مه‌ینه‌تی له‌یل‌دا. مهوله‌وی له شیعری يه‌کم‌دا ئیشاره‌تی بُو حین‌کایدته که‌ی حه‌زره‌تی «یونس» کرد که قه‌ومه‌که‌ی فری‌یان دایه ناو ده‌لیا ماسی قووتی داو پاشان هه‌لی هینایه‌وه‌و فرپتی دایه گوئ ناو، نه‌وش به رووتی له سیمه‌زی دار کووله که‌یه کا لائی راکشا.

(۲) حاسل: پوخته. واته: پوخته‌ی نامه‌که‌ت ئه‌وه‌بوو له کاتی ناهه‌نگی گه‌رمی مه‌ی خواردن‌وه‌داله بیرت نه‌چین. مهوله‌وی له شیعره کانی له مه‌وپاش دا وه‌رامی قسه کانی ئه‌داته‌وه.

(۳) شیمن: نه‌ماوه. واته: له‌گه‌ل هاوری‌یه کی وه کو تو دا توزی جیایی نه‌ماوه، وه له تیوانی من و تو دا من - من و تو - تو نیه.

(۴) مه‌پیزق: دائه‌کا. مه‌خیزق: هه‌ل ئه‌ستی. واته: من و تو ئه‌ونده يه‌کین، مه‌ی گیز مه‌ی ئه‌کاته ده‌می يه‌کیکمان، ئه‌وی ترمان نه‌شی خواردن‌وه‌ی له دلی به‌رز ئه‌بیته‌وه.

(۵) واته: گیانه‌کم به‌لکو توی له له‌شی منا نیازی مه‌ی خواردن‌وه‌ه که‌یت، وه لاشه‌ی من جینگای ناهه‌نگی خواردن‌وه‌یه.

چون کهوت نه و دهوره‌ی پیاله‌ی بی گهرد
نه رووی نهی زه‌مین نه‌قش نهی چهند فرد: ^(۱)

به‌زمه‌ن، یاران مهست، باده‌ی باقی‌یه‌ن
مه‌عدووم نه‌رده‌که‌ی به‌زم ساقی‌یه‌ن ^(۲)

یا بالای ساقی وهی لادا خه‌منی
یا جام جه و باقی پهی زه‌مین نمی ^(۳)

..... — ● —

[۳]

له سه‌دای نه‌بات ^(۴)

له سه‌دای «نه‌بات» له چریکه‌ی «فه‌رهج»
له سه‌ر مه‌لاو شیخ نه‌ماوه حه‌رهج ^(۵)

..... — ● —

(۱) واته: چونکه له گیپانی پیاله‌ی شه‌رابی بی گهرده‌هه نه‌خشی نه‌م دوو شیعره‌ی پاشه‌هه که‌وته سه‌ر زه‌وی که جه‌سته‌ی منه.

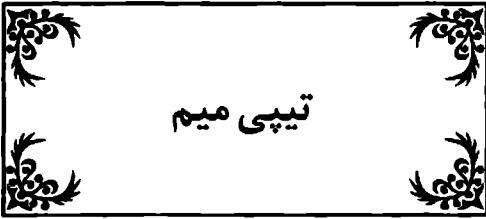
(۲) مه‌عنای نه‌م شیعره به‌سراوه به شیعره پاشه‌هه.

(۳) خه‌منی: لار بونه‌وه‌یه‌ک. واته: ناهه‌نگی خواردنوه‌یه... یاران سه‌رخوّشی شه‌رابی خوّشه‌وستی هه‌رگیز نه‌براوه‌ن، مه‌وله‌ویش مه‌یدانی به‌زمی مهی گیپر... سا تو خواکاکه‌ی مهی گیپر لایه‌ک به‌م لادا بکه‌ره‌وه و په‌رداخیکمان بدھرئ... تویش نهی په‌رداخی مهی لهو پاشماوه‌یه‌ی بنه که‌ت دل‌پیچ بزیزه به‌سه‌ر زه‌وی به‌که‌داکه جه‌سته‌ی مه‌عدوومی يه.

[۳]

(۴) مهوله‌وی روزیکیان له هله‌بجه به لای زه‌ماوه‌ندیکا ته‌ن په‌رئ، سه‌یر نه کا ژیتکی ده‌نگ خوّش «نه‌بات» ناو‌گورانی بزیانی هله‌په‌رکنی که‌ر نه‌لئی، له‌لاشه‌وه پیاویکی ده‌نگ خوّشی «فه‌رهج» ناو‌گورانی بزیانی نه‌لئی... لایان نه‌وه‌ستی و ده‌س نه کا به سه‌یر کردنیان، وه بت‌پاساودانی نه‌و سه‌یر کردنی نامه‌حرم نه‌م شیعره نه‌لئی:

(۵) واته: له خوّشی ده‌نگی «نه‌بات» و چریکه‌ی «فه‌رهج» دا مه‌لاو شیخ هه‌موو شیت بوون، وه هه‌رجی بکه‌ن گله‌یی بان لئی ناکرئ، چونکه شیت ته کلیفی له سه‌ر نیه.

تیپی میم

[۱]

من پیسم زانا^(۱)

من پیسم زانا تو پر مهیله‌نی
دوروون جه باده‌ی موبیت که بله‌نی^(۲)

دووی کووره‌ی دوریت مشق وه توون دا
بهردت دان وه پای وه فای مه جنوون دا^(۳)

ئیسه دیده کم ئید دیاری یه
ئه ر چیویت کم بو وه فاداری یه^(۴)

ئاموشوی وه گرم یاران گیانی
وه بار خاتر نازک مزانی^(۵)

بوی بی وه فایت چون بوی وه زاخان
مدونه ده مانع بهختان قولاخان^(۶)

شهرت بو تا وه ده در دله‌ی تنهنگه وه
سهر بنیه وه سای سیا سنهنگه وه^(۷)

[۲]

(۱) مهوله‌وی لعم قه‌سیده‌یه دا گله‌یی له بی وه فایی دوستیکی ئه کا.

(۲) پیسم زانا: وام زانی. واته: من وام زانی تو زور به وه فای، وه دوروونت پره له باده‌ی خوش‌ویستی.

(۳) مشق: نه‌چن. واته: وام زانی له تاو دوری دوستان دوکه‌لی کووره‌ی شهوق و سوزت توونا توون رؤیشتووه، وه ئه ونده به وه فای بهردت داوه به قاچی وه فای مه جنوون دا، وه وه فای ئو له چاو هی تزدا هیچ نیه.

(۴) چیویت: شتیکت. واته: نیستا ده رکه تووه ئه گهر شتیکت کم بی همرو وه فایه، وه هیچ وه فات نیه.

(۵) واته: هاتوچوکردنی گه‌رمی دوستان به باری سه دلی ناسکت ئه زانی.

(۶) قولاخ: بره‌للا. واته: بیونی بی وه فایت وه ک بیونی زه‌ردوماکان ئهدا به لوتی ئه دوستانه دا که بهختیان وئل بورو.

(۷) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یوه.

هـنـی پـیـشـانـی رـهـنـگ وـه خـهـزانـدـهـر
پـای ئـاسـانـهـکـهـت نـهـگـیـرـوـ نـهـزـهـرـ^(۱)

دـیـلـهـدـیـ کـوـرـ هـیـجـرـ بـالـاـیـ بـیـ خـهـوـشـتـ
نـهـوـینـوـ سـوـرـمـهـیـ گـهـرـدـهـ کـهـیـ کـهـوـشـتـ^(۲)

جـهـ شـنـوـیـ نـالـهـیـ شـهـوـ سـوـزـ زـارـیـ
سـهـگـ ئـاسـانـهـتـ نـهـ بـوـشـ بـیـدارـیـ^(۳)

چـهـ نـمـ نـهـ دـوـ تـوـزـ حـهـرـیـمـ چـوـنـ جـارـانـ
هـهـرـزـانـ کـهـرـوـ بـادـ دـهـواـ پـهـیـ يـارـانـ^(۴)

جـهـ سـایـ دـوـوـیـ دـهـرـوـونـ سـهـوـدـایـیـ بـیـ شـوـ
نـهـرـنـجـوـ سـهـفـحـهـیـ لـایـ سـهـوـزـهـیـ وـهـشـ بـوـ^(۵)

دـایـمـ هـهـوـایـ پـارـ پـرـ بـهـیـنـهـتـ بـوـ
نـهـوـینـیـ کـهـسـیـ جـایـ مـهـیـنـهـتـ بـوـ^(۶)

(۱) پـیـشـانـیـ: نـاـوـچـارـ، زـهـنـ: زـیـرـ، ثـائـلـوـنـ. وـاتـهـ: شـهـرـتـ بـیـ تـاـبـمـ دـهـرـدـهـیـ دـلـهـیـ
خـهـفـهـتـبـارـمـهـوـ نـهـچـمـهـ زـیـرـ خـاـكـ، نـاـوـچـاوـیـ لـهـ خـهـفـهـتاـ زـهـرـدـ بـوـومـ کـهـ وـاـیـ لـیـ هـاـتـوـوـ رـهـنـگـیـ
زـهـرـدـ ئـهـبـهـخـشـنـ بـهـ گـهـلـاـیـ پـاـیـزـانـ، جـارـنـیـکـیـ تـرـ بـهـرـدـرـگـاـکـهـتـ نـهـگـرـتـهـ زـیـرـ. مـهـبـسـیـ لـهـوـیـهـ
سـهـرـ نـهـنـتـهـ سـهـرـ خـاـکـیـ بـهـرـدـرـگـایـانـ.

(۲) وـاتـهـ: مـهـرـجـ بـیـ تـاـ نـهـمـرـمـ جـارـنـیـکـیـ تـرـ چـاـوـمـ کـهـ لـهـ دـوـوـرـیـ بـالـاـیـ بـیـ عـهـیـیـ تـوـ دـاـکـوـنـرـ
بـوـوـهـ، خـوـلـیـ ژـیـرـ کـوـشـهـ کـهـتـ لـهـ جـیـاتـیـ کـلـهـ بـهـ خـوـیـهـوـ نـهـیـنـیـ.

(۳) وـاتـهـ: وـهـ ئـهـبـیـ سـهـگـیـ بـهـرـدـرـگـاـتـ لـهـ نـالـهـیـ شـهـوـنـخـوـنـیـ مـنـ خـهـبـرـیـ نـهـیـتـهـوـ،
مـهـبـسـیـ ئـهـوـیـهـ ئـهـبـیـ لـهـ تـاـوـ دـوـوـرـیـ نـهـنـالـیـنـیـ.

(۴) حـهـرـیـمـ: حـهـوـشـ. بـادـ: بـاـ. وـاتـهـ: وـهـ ئـهـبـیـ چـاـوـمـ فـرـمـیـسـکـ نـهـرـیـزـیـ وـ تـوـزـیـ حـهـوـشـهـ کـهـتـ
ئـاـورـشـیـنـ نـهـکـاـ، بـوـ ئـهـوـیـ دـهـرـمـانـ هـهـرـزـانـ کـاـ بـزـ يـارـانـ وـهـ تـوـزـهـ بـیـنـیـ بـهـ روـوـماـنـاـ.

(۵) نـهـرـنـجـوـ: نـهـرـنـجـیـ، ثـائـارـیـ بـیـ نـهـگـاـ. وـاتـهـ: وـهـ ئـهـبـیـ لـهـ سـیـبـرـیـ دـوـوـکـهـلـیـ دـهـرـوـوـنـیـ
نـهـخـوـشـیـ لـهـ ئـهـنـداـزـهـ دـهـرـچـوـوـمـاـ تـهـخـتـیـ روـوـیـ لـایـ زـوـلـفـیـ بـوـنـ خـوـشـتـ ئـهـزـیـمـتـ نـهـبـیـ.
مـهـبـسـیـ ئـهـوـیـهـ لـهـ بـهـرـ دـهـرـدـیـ دـوـوـرـیـ هـهـنـاسـهـ هـهـلـنـاـکـیـشـنـ لـهـ روـوـیـاـ.

(۶) وـاتـهـ: باـ تـوـیـشـ هـهـمـیـشـهـ ئـاـرـهـزـوـوـیـ دـیـتـنـیـ دـوـسـتـیـ بـهـ وـهـفـاتـ بـیـ وـکـهـسـ شـکـ نـهـبـهـیـ
سـکـالـاـیـ دـهـرـدـوـ مـهـیـنـهـتـیـ خـوـتـیـ لـاـ بـکـهـیـ.

بَلْيَسِهٗ بَهْرَزان بَگَيْرَقُ پَهْرِيْم
 هَهْرَ بَواچِيْ ثَاخَ پَهْيِ دَاخْدَارِيْ وَيْم^(۱)
 مَنْ وَيْلَ وَيْلَ گَيْلَوُ هَهْرَدَهُو هَهْرَدَهُو
 هَهْرَدَهُرَدَهُ بَقُ بَلْدَوُمْ وَهَ دَهْمَ دَهْرَدَهُو^(۲)
 تَارِيزَقُ وَهَ خَاكَ دَلَّ چَونَ پَرَ دَاخَان
 چَهْنَدَ دَاخَ شَينَ وَهَ خَاكَ، ٿَيْدِيشَ بَانَ دَاخَان^(۳)

..... — · —

[۲]

صَاهِصَهْ وَهَهَار^(۴)

صَاهِصَهْ وَهَهَار؟ بَسْ شَهْوَقِيْ وَنَهْوَكُولْ؟
 مَهْلَوْلِيْ وَگَولْزَار؟ بَسْ زَهْوَقِيْ وَبُولْبُولْ؟^(۵)
 سَوبَ بَوْيَ وَهَشَ نَهْسِيمَ چَونَ هَهْرَدَهْ جَارَان
 نَمَهْدَوْ نَهْ كَاخَ دَهْرَوْنَ يَارَان^(۶)

(۱) بواچی: بلیتی. واته: وہ با بلیتھی گھرمی دلت لووتکه و بہرزاپی یہ کان بگرئ لہ تاو دووریم، وہ هر ناخ هل بکیشی بوم.

(۲) بدؤم: بمدا. معنای نہم شیعرہ به سراوه به شیعیری پاشہ وہ یہ وہ.

(۳) ریزو: داوه رئی. شین: روشنتن. واته: منیش به وتائی به هه ردہ کانا بگھریم و ده رد بمدا به دهم دردی تره وہ تا دلم وہ ک دلی دوسته دل پر لہ داخه کان بوه ربته خاک، قهیدی نیه هه زاران داخ برانته گل، با داخه کانی دلی منیش بچنه سهر نہو داخانه.

[۲]

(۴) موله‌وی نہم قهسیده یہی لہ لاواندنه وہی نہمنه خانی کچی قادر به گی کہ یخه سره و به گی جافا و توووه که خیزانی بارام به گی جاف بسووه، وہ له سالی ۱۲۹۰ هیجری دامردووه.

(۵) واته: نہمانه موناسہ بہ تیان بہ یہ که وہ نیه، نازانم چون یہ کیان گرتوووه؟.

(۶) واته: بونی خوشی نہسیم نیستا وہ ک جاران بہ بہیانانا نادا له کوشکی ده رونی یاران.

داخو نهی سه روخت فه زای و هاردا
کام تهم نه سه ر هم رد قه زا دیاردا^(۱)

سه‌دای «های دیای خه‌مان» هه‌رزانه
سه‌لای واوه‌یلای بادام ته‌رزانه^(۲)

مه رگولشن حوسن شای گول ئەندامان
جه وېشۈرمەي مەرگ خەزانىش ئامان^(۳)

نه و بالای ئالای تەرز سەھى سەرو
پیوه ھیلانەی دلان چون تەزەرو^(٤)

کنیا خه میاوه وه دهه ریشه وه
ته زه رو ئاسانیشت وه سای ویشه وه^(۵)

(۱) داخو: ناخو. واته: ناخو لهم ده می به هاره فراوانه دا کام تهم دیاری داوه به سه ره هر دی قه زاو قه ده ره و.

(۲) دیبا: پارچه. واته: هاواری «ههی پارچه خه فهت» به زوری نهیسری و دهنگی شین و زاری کردنی یاره کان که بالایان بهزره و هک لقی بادهم، دنیای پر کردووه. مههمسی نهوه یه به هزی مردنی نه منه خانهوه نه بین دوستان بهرگی عازیه تی له بر کهن، له بر نهوه فروشیار جلی، رهشیان به زرری هیناوه بی فروختن.

(۳) مهر: تمهز. گولشنهن: باخچه. و یشوومهنهن: بای ساراد. و اته: تمهز ئهمه ههموو هی ئوهه یه باخچه‌ی جوانی یار که شای نازاره لهش و هک گوله کانه، به هری بای سارادی مهرگه وه پایزی هاتورووه گه لآکانی و هربیوه.

(۴) سه‌هی سه‌رو: دار سه‌روی سیّه‌ر. ته‌زه‌رو: کوّتره‌باریکه. مه‌عنای نه‌م شیعره‌و شیعري دوايي پيکه‌وه دئي.

(۵) کنیا: هـلکنرا. خـهـمـیـاـهـ: چـهـمـیـهـوـهـ. وـاتـهـ: بـالـایـ رـهـنـگـاـورـهـنـگـیـ کـهـ وـهـکـ دـارـسـهـ روـیـ سـیـبـهـرـ هـلـچـوـوـهـ دـلـیـ دـوـسـتـانـ وـهـکـ کـوـتـرـهـ بـارـیـکـهـ هـیـلـانـهـ بـیـوـهـ کـرـدـوـهـ، بـهـ دـمـ دـهـرـدـهـ وـهـ هـلـکـنـراـ کـهـوـتـوـ وـهـکـ بـالـنـدـهـیـ تـهـزـهـرـوـ «کـوـتـرـهـ بـارـیـکـهـ» لـهـ سـیـبـهـرـهـ کـهـیـ خـوـزـیـ نـیـشـتـهـوـهـ. مـهـشـهـوـرـهـ ئـمـ بـالـنـدـهـیـ لـهـ سـهـرـ دـارـهـوـ سـهـیـرـیـ سـیـبـهـرـیـ خـوـیـ ئـهـ کـاـوـ رـیـکـ دـیـتـهـ سـهـرـیـ ئـهـ نـیـشـتـهـوـهـ.

تای بەرەزای شەنگ عەنبەر بۆی شەو رەنگ
پەخش بى نە رووی تاش ئەلەحد سەرای سەنگ^(۱)

ئەو کۆی نەزاکەت وە ناز پەروەردە
لە تافەت جە بەرگ حەریر رەم كەردە^(۲)

نە تۆی جامەی خاک حالاتش چۆن بۆ
دەك چەرخە بەختت ھەرنیل گۇون بۆ^(۳)

بائى چەم ھوردا نەرگىس نەی دەمدا
ج خىر بى تۆ چەم نىاي وە ھەمدا^(۴)

چىش بى خىل خانەي ويٽ جە ياد بەردى
رووی تەلمىت ئەو خىل حۆرى يان كەردى^(۵)

راسەن ھەمپازى حۆرى يان وەشەن
پەي عەشرەت دوورىت دەردى سەركەشەن^(۶)

(۱) بەرەزا: گىايەكە به لا پالى بەردو تاشەوە ئەپروى. شەنگ: جوان. واتە: تالى زولقى
جوان و رەش و بۆن خۆشى وەك بەرەزاي سەر بەرزان بە سەرتاشە بەردى ئەلەحدى
قەبرەكە يابلاو بۇوه وە.

(۲) كۆزگا. رەم كەردە: هەلأتۇر. معنai نەم شىعرە بەسراوە بە شىعرى پاشە وە يەوە.

(۳) تۆ: ناو. نيل گۇون: نيل رەنگ، مەبەسى لىلە. واتە: ناخۆم ئەو خانە كە كۆزگاى ناسكى
بۇو، وە بە ناز پەروەردە كرابابۇو، وە ناسكى يەكەي لە رادەيە كا بۇو لە پەرەي ئاورىشى
تەرىزى تەكىد، ئاخۇزم ئىستا حالى لە ناو كىراسى خاڭو خۇلۇ چۆن بى. دەك چەرخى
فەلەك خوا ھەمېشە بەختت تارىك كا وائەم پەندەت دا.

(۴) نىاي: نات. واتە: لەم دەمى بەھارەدا كە نىرگىس بالى چاوى خۆى داۋ پشکۈوت، تۆ
چ خىرت بۇو وا چاوت نا بە يە كىدا؟.

(۵) واتە: چى بۇو وا جىنگاى خىلە كە خۆتت لە بىر بىردا وە رووی بارگەت بەرە و خىلى
حۆرى يە كان وەرچەرخاندو رۇشىنى بۆ بەھەشت؟.

(۶) واتە: بەلىنى، راستە ھاۋپى يەتى حۆرى يە كان خۆشە، بەلام دوورىشت دەردىكى
سەختە بۆ عەشرەت و كەس و كارت.

باری توو سه‌فاو سه‌یران و گول گهشت

هه‌مسایه‌ی حوری و سه‌رده‌شت به‌ههشت^(۱)

عه‌شرهت وه پیچش وه زامه‌ته وه

وه و زام تا قام قیامه‌ته وه^(۲)

..... ————— · —————

[۳]

مايه‌ی نيش و نيش^(۳)

مايه‌ی نيش و نيش گشت زامان سه‌خت

بازووی تهوانای به‌رگه‌شته‌گی به‌خت^(۴)

راسه‌ن خو فله‌ک چه‌واشه‌ی چه‌پ گه‌رد

په‌ی دوری بالات شانا موره‌ی نه‌رد

به‌لام گیانه‌که‌م حه‌یفهن په‌رئی تو

بنی شه‌رتیت به‌ی تهور نه عام مه‌شہور بتو

من بیم خپیدار کالای بالاکه‌ت

من بیم وه سه‌رگه‌رد گه‌رد بالاکه‌ت^(۵)

(۱) باری: ئیتر. واته: ئیتر تو بز خوت رائه بورتیری و گهشت و سه‌یران ئه که‌ی و هاومالی حوری يه کانی له ته‌ختانی به‌ههشتا.

(۲) پیچش: خرپیچ دان له تاو ئازار. واته: که‌س و کاره‌که‌یشت به ده‌م نیش و ئازاره‌وه هه‌ر خوبان پیچ ئده‌ن، وه تا رۆزی قیامه‌ت به ده‌م ئه و ده‌رده‌وه ئه‌نالین.

[۳]

(۳) لەم قەسیده‌دا مەوله‌وي گلەبىي له بن وەفابىي دۆستىكى دوور كەوتۇرۇوه ئە‌كا. ئەم قەسیده‌يە هەرچەند له دىوانه‌کانابه ناوى مەوله‌وي يەوه نۇوسراؤه، به‌لام شىرەو ناوه‌رۆكە‌کە‌ي له هى «بولبول» ئەچىي كە قەسیده‌يە كى ترىشمان بلاو كرده‌وه گلەبىي تىيا كردىبو له مەوله‌وي چونكە كچى خۆى نەدابوو يە.

(۴) بازوو: قول. بەرگه‌شته‌گى: وەرگەرائندوه. واته: ئەي دۆستى كە بۇوي بە بىنچىنە و ھۆى ھەموو نیش و بىرىتىكى نابار بز من، وە بۇوي بە قولى بە ھېزىز بەختم ئە گىرىتەوه.

(۵) بیم: بیوم. خپیدار: كرپار.

باعیس گه‌رمی بازاریت من بیم
 جه‌لای ئاینه‌ی روخسارت من بیم
 من سکه‌م وه نام مه‌حبوبیت لئیدا
 من ره‌واجنم دا وه شارو دئیدا
 ئاخر پهی ئه‌غیار جه من ویه‌ردی
 ئای بئی به‌لا بی، ئانه چیش که‌ردی؟^(۱)
 مسپارووت وه سوز هنasan سه‌رد
 وه جوش و خروش دله‌ی پر جه ده‌رد^(۲)
 ته‌پ و دووی دووکه‌ل هناسه‌ت به‌رز بتو
 ناله‌ت چون نالم جه هزار ته‌رز بتو
 هر شه و سه‌یل هرس وه رووی روخساردا
 تؤف تؤفانش بتو وه همر دیاردا^(۳)
 خه‌دهنگ چل چه‌نگ شوت وه جگه‌ردا
 په‌نجه‌ی به‌دبه‌ختیت بدھی وه سه‌ردا^(۴)
 تابه‌ل نه و سه‌ردهم به‌یو وه یادت
 ره‌نج بئی سامان به‌رده‌ی فه‌رهادت^(۵)

(۱) ئه‌غیار: بیگانه. ویه‌ردی: دهست هه‌ل گرت.

(۲) مسپارووت: ئه‌ت سپیرم.

(۳) واته: ياخوا ههموو شه‌وئی لاقاوی فرمیسک به سه‌ردهم و چاوتا لافاو بکاو به ههموو لایه‌کا بلاو بیته‌وه.

(۴) چل چه‌نگ: ئه‌و تیره‌ی که چل په‌رەی پیوه‌یه بتو ئه‌وهی له‌شی برىندار به ته‌واوی دارزینئی. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به شیعری پاشه‌وه.

(۵) به‌یو: بیت. به‌رده: براو. واته: ياخوا تیری چل سه‌ر بچى به چگه‌رناوله به‌دبه‌ختی‌یا بدھی به سه‌ری خۆتا، به‌لکو له وه خته‌داره‌نجی بئی كەلک و براوی منت يىته‌وه یادکه وەك

[۴]

مهرگت دیوه‌لوول^(۱)

مه رگت دیوه‌لوول خه‌مان دیونان
بو نیاد خه‌رمان عیرفان شیونان^(۲)

 جه دیده و ده ماخ، جه گوش و گه ردهن
دووریت نمهز کام زامدار ته که ردهن^(۳)

 دیده پهی رو خسار خورشید واره کهت
یا ده ماخ پهی بؤی عه‌نبه رباره کهت^(۴)

 گوش پهی شنؤی راز ریزه‌ی شه که ریز
یا گه ردهن پهی به‌ند حه‌لله‌ی زولف دیز^(۵)

فرهاد به بین سوود ره‌نجم بُّدای. مه‌به‌سی له‌وه‌یه که ده‌رده‌دار حالی ده‌رده‌دار نه‌زانی،
وه تا نه‌ویش گرفتار نه‌بی له حالی نه‌زانی.

[۴]

(۱) مدوله‌ی نهم قه‌سیده‌شی له لاواندنه‌وهی عه‌نبه رخاتونونی خیزانیا و توروه.
 (۲) دیوه‌لوول: گیژه لُووکه. دیونان: ثاللُزاندووه. بو نیاد: بنه‌رهت. شیونان: تیک‌داوه. واته:
مردنی تو گیژه لُووکه‌ی خه و مه‌ینه‌تی له دلم ثاللُزاندووه، بنچینه‌ی هه‌ستمی تیک‌داوه.
 (۳) ده ماخ: لووت. نمهز: نازام. واته: نازام دووریت لم چوار نه‌نダメه له‌شما، چاوم و
لووت و گوئم و گه‌ردنم، کامیانی زورتر بریندار کردووه. مه‌به‌سی نه‌وه‌یه به هُزی مهرگی
عه‌نبه رخاتونونه‌وهه چوار نه‌نダメه نه‌وه‌نده بریندار بعون نازانی کامیان له وی‌تریان
بریندارتره.

(۴) خورشیدوار: ره‌نگ وهک رُوژ. مه‌عنای نهم شیعره و شیعری پاشه‌وهی پیکه‌وهه دهی.

(۵) شنؤ: بیستن. ریزه: ورد. دیز: ره‌ش. واته: چاوم بزیه برینداره چونکه بینینی رووی
وهک رُوژتی لئی براوه، وه لووتم له بهر نه‌وه‌که بؤنی وهک عه‌نبه رخوشتی پیا ناچیته‌وهه، وه
گوئم چونکه قسه‌ی شیرینت نایسیتنه‌وهه که ورده شه‌کری لئی نه‌وه‌ری، ملیشم به هُزی
نه‌وه‌وهه تا جاریکی تر زه‌نجیری زولفی ره‌شتی لئی ناٹالی.

خیل خانه‌ی مهینه بهند ئاماو شیه
وه سه‌فههی دل‌دا سوّهان ساو بیه^(۱)
هیچ بهند نمه‌بؤ پای به‌لاش پیوه
وه‌رنه ههی شاباز شوخ شم شیوه
جهه کو مه‌عدوومی نه و تاقه‌ت دارو
ساتئی وه بئن دین بالات بویارو^(۲)
قەزا وه سەد تەرز بەلا باریشەن
دل هم هەر دەمى تەرزى زاریشەن^(۳)
چیش بی، هام دەردان دەرروون جه خەم کەیل؟
ئەو بالا و چیههەرە خال و زولف لەیل^(۴)
تۆمەی سەروگول وەنەوشەو سونبول
شاناش باخهوان ئەجەل وە تۆی گل^(۵)
تا دیسان ئەر قەیس وە مودارا بؤ
نەکام وەهارا چەمن ئارا بؤ^(۶)

(۱) سوّهان: بریهان. ساو: ساف. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعیری پاشەوهی پىتكەوه دى.

(۲) دارو: هەيدتى. بویارو: بىرتە سەر. واتە: متىش بۆيە هيشتا ماوم چونكە كاروانى مەينەت ئەو‌نەنە هات و چۆى كردووە بە سەر تەختى دلما، وەك چەقۇى ساف بۇرى لە هەسان چووه‌وهى لىنى ھاتووە و پىنى بەلا راگىر نابى پىيەوه، ئەگىنا نەي شابازى شوخى وەك شەمع پېشىنگدار، من كەى توانى ئەوەم هەيە سەعاتىك بەرمە سەرىن دېتى بالاي تۆ؟

(۳) واتە: قەزاو قەدەر بە سەد جۆر بەلا ئەبارىنى بە سەرما، وە دلەم هەر تاوى بە جۆرى ئەكروزىتىتەوه.

(۴) نیوهى يەكەمى ئەم شیعرە پرسىارە و نیوهى دوو‌وهەمى لە گەل دوو شیعیری پاشەوهى دا وەرامى پرسىارە كەن، وە مەعنای هەر سىيانىان پىتكەوه دى.

(۵) تۆمە: تۇو. سونبول: رىحانە. شاناش: وەشاندىن.

(۶) قەیس: مەجنۇونى لەيلا. ئارا: رازىتەرهەوە. واتە: هاودەرده دل پې لە داخە كان چى

[۵]

من خەریک ئىش زام جىايى

نېشته‌ي گۆشەي تار مزگى تەنبايى^(۱)

گا مەشغۇول زام، گا خەریک دەرد

گا رەفيق خەم، گا ھەناسەي سەرد

گا سەرمەكەرۇ ھۇون نە چەمەي چەم

گا گا مەويەرۇ سېلاؤ نە دىدەم^(۲)

گا زام ناسۇر ھېجران مەدق چىل

گا يابۇ وە عەرش ئاھو نالەي دل^(۳)

گا نېش دوورى مەدقۇم ژار مار

گا تىير فىراق مەكەرۇم لە تار^(۴)

۱۰۸

رووى داوه وا بەلاو مەينەت لە ئاسماňەو ئەبارى و دل بە سەد جۆر دائەگىرى. وەرامى پرسىارە كەي ئەمە يە ئەلىي بالا و روخسارو خالى و زولقى لەيل كە يە كەميان تووى دارى سەررۇ دووھەميان تووى گول و سېھەميان تووى وەنەوشەو چوارھەميان تووى رىتحانەيە، باخەوانى ئەجەل وەشاندىنى بە ناو خاكا، تا ئەگەر قەسى دىلدارى بتوانى خۆى بىگرى، بەلکو لە بەھارىكا ديسانەوە بىرونە وە چىمەنى رووى زەۋى بىرازىتنە وە.

[۶]

(۱) نېشته: دانىشتۇرۇ. تار: تارىك. مزگى: مزگۇت. واتە: من دەسم گىراوه بە ئىش و ئازارى زامى جىايى يە وە، وە لە سووچى تارىكى مزگەوتى تەنبايى دا دانىشتۇرۇم.

(۲) سەرمەكەرۇ: سەرئەك. چەمە: سەرچاواه. مەويەرۇ: نەرۇوا. سېلاؤ: لافاوا.

(۳) ناسۇر: ئە و زامەي بۇوبى بە تىراوى و چاڭ نېشە وە. مەدقۇم چىل: چىل قىەدا يابۇق:

(۴) مەدقۇم: ئەمداتىن. لە تار: پارچە بارچەمەنە.

نہ هاوزوانی دلداریم کہرو

نه ها وقه تاری ده س باریم ده رو^(۱)

نه حه کیمیون که رو ده واي ده رد

نے تھے بیوہن جسے دل لادو دھرد^(۲)

سائیسہ ساقی جہمن جام جم

وادهی ئاماتەن وە بان دىلەم^(۳)

دھوڑی دھر وہ جام بادھی پر جہ مہیل

بهل دهروون جه مهيل بالات ببو كهيل^(۴)

جهه ماسیوای تؤفارغ بؤ حالم

بەل نەدۇم ئازار شووم خەيالم⁽⁵⁾

یەک دل بەو چەنی عەشق دیدارت

گیان که رو و فیدای دیده‌ی خومارت^(۶)

..... — ● —

(۱) دهس باری: دهس دانه بار. دهرو: بدا. واته: نه هاو زوانتکم هه یه دلّم بدانهوه، وه نه هاوکاروانیتکم هه یه له تهنجانهدا دهستیک بدانه باره کهه.

(٢) كهرو: بكا. لادو: لابدا.

(۳) ناما: هاتن. واته: ثیستا کاکه‌ی مهی گیپر که ناوچاوت و هک ناوته که‌ی جه مشید هه موو شتیپکی تیا دهرنه که‌وئی، واده‌ی هاتن‌ته، فرمومو به سه‌ر چاوم بیتی.

(۴) واته: سوپری بخز به سه رمانا به جامی شه رابی پر له خوشبوستی ته و به لکو
ده رو نمیرسی له نادره زوی بالات.

(۵) فارغ: خالی. واته: وه به لکوبه و جامی شه رابه و اسه رخوش بیم دلم له تز

به و ل او ه که سی ثیا نه بی و خه یالی خراپ نازارم نه دا.

(۶) واته: وه یه ک دل بیمهوه له گهل عهشقی دیداری تزو داوگیانم بکم به قوریانی چاوی مهستت.

[۶]

موباره کت بۆ^(۱)

موباره کت بۆ بەزم نه و و خەير
 توخوا تەنخوای من خاس خاس بکەر سەير^(۲)
 سىر كەر تە ماشاي ئە و جە مين جامان
 وە خوسووس ئازيز شاي نەونە ماما مان^(۳)
 وە خت ئاموشـوي ئاما و لواشـەن
 تە رزە كەي وە بە رز دەورەي سە ماشەن^(۴)
 گرمەي نـقارە و لـرفـەي شـەروـالـان
 خـشـپـەـي پـامـورـەـ و زـرنـگـەـي خـرـخـالـان^(۵)
 چـرىـكـەـي سـېـپـنـاـوـ پـرىـكـەـي خـەـنـدـەـ
 پـەـشـىـوـي زـولـفـانـ رـىـشـەـي دـلـ كـەـنـدـەـ^(۶)

[۶]

(۱) مەولەوی ئەم قەسىدە يەی بومە حمود جاف نووسىو بە بۆنەي شايى و زەما وەندى ژن ھىنناندە وەك لە حسەين بەگى حەسەن بەگى جافم بىستۇرۇ ئەم زەما وەندە بۆ يە كەم ژن ھىننانى مە حمود پاشا بۇوه كە ئەمنە خانى كچى قادر بەگى رۆستەم بەگى وەلدەبەگى ھىناوار، وە لە شايى يەدا ئافەرەتىكى گۈرانى يېرى خەللىكى «كەرەند» كە ناوى «تاوس» بۇوه گۈرانى بۆ زنان و تۈوه.

(۲) تەنخوا: لە جىاتى. واتە: ئەم شايى يە تازەت پېرۋىز بىن و بىن بە مايەي پېرۋىز بۆت، توخوا تۆز لە جىاتى من باش سەيرى هەلچى كەر كەن بکە.

(۳) سىر: تىر. جام: ئاۋىنە. واتە: تىر تە ماشاي ئە نازارانە بکە كە روويان وەك ئاۋىنە رۆشىنە، وە بە تايىھەتى سەيرى رووى دۆست بکە كە شاي جوانە تازە هەلچۈوه كانە.

(۴) واتە: چونكە لەم شايى يەدا وەختى هات و چۈزىتى، وە كاتى بەزمى سوور خواردى سەما كەردىھەتى.

(۵) نقارە: ئالەتىكى مۆسيقاي مىللەيە. لرفە: خشە. شەروال: ئىتر كراس. پامورە: موور رووى پىن، خشلىتكە ئافەرتە لە پىنى ئە كا. خرخال: بازنه.

(۶) خەندە: پىكەنин. كەندە: هەل كەن.

ئیشاره‌ی وه ناز لهب خنه‌نده‌ی وه نهدم
 نمانای خالان نه تۆی پەردەی شەرم^(۱)
 سەر چۆپى وه ناز قۆل ھورداي دەسمال
 بىرىقەی شىشەو لەرەی لىمۇي كاڭ^(۲)
 ورشەی ستارە نەو زولف بۇوم زەپ
 چون قەوس و قەزەخ گەرتەن دەور وەر^(۳)
 جە و بەزم شىرین مەنىش كەر وە ياد
 بەزمتان جەم بۆ دايىم وە دلشاد^(۴)
 مەن وىم زۇوم زانان تالەم پەشىۋەن
 رەفيقەم مەينەت، ئەنىسىم دېۋەن^(۵)
 خودا وە تۆش دان سەير نەمامان
 وە من رەنگ زەردى و نالەي بى سامان

.....—————

(۱) نمانا: دەركەوتىن.

(۲) ھوردا: ھەل تەكەندىن. شىشە: مۇورووى مل.

(۳) ستارە: ئەستىرە. بۇوم: جىتىگا. قەوس و قەزەخ: ھەسوونە زېرىنە، «پەلکەزېرىنە». وەر: خۆر. مەولەوى لەم شىعە دا تەشىبىھى رووى جوانانى كردووه بە رۆز، وە زېر زولفيان بە زېر، وە ورشەی زولفى و بىرىقەی گول و ئەستىرە زېرىنە كان سەر زولف و زەردى تەنشى گۈزىيان بە ھەسوونە زېرىنە كە لە پاش باران دەرئە كەۋى، بارانە كەش دلىپەي ئارەقى ماندوو بۇونى ھەلپەرييانە... واتە: ورشەی ئەستىرە سەر زولفى ياران كە بە سەر لاجانگى زەردى وەك زېرەوەيە، وەك ھەسوونە زېرىنە دەورى رووى وەك رۆز يانىانى گىرتۇوه.

(۴) جەو: لەو. كەر: بىكە. جەم: «جىمع»، كۆمەل.

(۵) وەم: خۆم. تالە: «طالع»، بە خت. ئەنىسى: ھاودەنگ.

[۷]

مناره، سه‌دای سه‌لاش...^(۱)

مناره، سه‌دای سه‌لاش سه‌د ته‌رزه
مزگی، جه شادی ده‌ماخش به‌رزه^(۲)

مهی نه خوم چون من نه خم ثه‌سیره
مهیخانه سه‌فاش خه‌یلن دلگیره^(۳)

لووله‌ی ته‌راویح وه‌شوهش مدو ده‌نگ
بئی ثاهه‌نگه‌ن تار ته‌مووره‌ی ثاهه‌نه‌گ^(۴)

مه‌رحه‌بای لیباس تاعه‌ت پوشانه
نه‌لوه‌دای کاس کاس باده نوشانه^(۵)

[۷]

(۱) مدوله‌وی ئەم قەسیده‌یەی لە مانگىتى رەمەزانا توووه.

(۲) واتە: مناره‌ی مزگه‌وتە کان سەد جۇر سەلاو باڭگيانلى بەرز تېتەوە،
مزگه‌وتە کانیش لە خۆشى دا دەماخیان بەرزه.

(۳) خوم: کۈۋىيە مەی. واتە: شەرایش بە هۆی رەمەزانەوە لە کۈۋىيەدا ماواهەوە، وەك
من كە گىرۇدە خەم بۇوم. مەیخانەيش خۆشى تىانىيە چونكە كەسى تى ناچى بۇ
خواردنەوە.

(۴) لووله: شەمىشال، تەراوتع: نويىزىتكى تايىھتى يىست و سى رکاتىيە بە رەمەزانا پاش
نويىزى عىشا ئەكرىت، وە لە نىتوانى ھەر دوو رکاتىكىا دواعا يەكى تايىھتى ئەخۇتنرى.
ثاهه‌نگ «ئى يە كەم»: خۆشى. تار، تەموورە: دوو ئالەتى مۆسىقايى مىلىلىن. ثاهه‌نگ «ئى
دۇوھەم»: شايلىوغان. واتە: شەمىشالى تەراویح خۆش خۆش دەنگى لىۋە دى و تارو
تەموورە ئاهه‌نگ و رابواردن خۆشىيلى بىراوە.

(۵) واتە: كاتى مەرحەباو بەختىر هاتنى ئەوانەيە كە جىل و بەرگى تاعه‌ت ئەپوشىن، وە
دەمى مالاوايى كىردىن لە پىالەي مەي بۇ مەي خۆزەكان. وشەي «مەرحەبا» و «ئەلوهدا»
نىشارەتن بۇ نەوە كە لە نىوهى يەكمى مانگى رەمەزانا لە كاتى نويىزى تەراوتعى ئەلىن:
«مرحبا... مرحبا أيا شهر رمضان». وە لە نىوهى دووھەميا ئەلىن: «الوداع... الوداع أيا شهر
رمضان».

ساقی، سا سه‌د جار وه نازوو
هورده‌ر وه گول‌بانگ سه‌دای «وآمتازوا»^(۱)
تپرپه‌ت نه رووی خال جه‌بین سه‌راویز
پیالله‌ت چون جام «که‌ج دارو مه‌پیز»^(۲)
ستاره‌ت نه شه‌و تپرپه‌ی قه‌ترانی
هوه‌یداو په‌نهان شه‌مس پیشانی^(۳)
هیلال نه پای شه‌و نه‌سیم بُوی ناف‌دا
بنمان نه‌و شه‌فق باده‌که‌ی ساف‌دا^(۴)
همی هیلال، همی عید، خیزُو جه‌یاران
وه ره‌غم گرفوی په‌رهیزگاران^(۵)

(۱) نازوو: بنام. گول‌بانگ: نوازی گه‌رم و به جوش. «وآمتازوا»: به شیکه له ثایه‌تی: «وآمتازوا الیوم آیها المُجْرِمُونَ». که له رۆزی قیامه‌تا به تاوانباران نه‌وتربی، وه مه‌عنای نه‌وه‌یه نه‌ی تاوانباران نه‌مرۆتیوه جوئی بینه‌وه‌و لاکهون. واته: کاکه‌ی مه‌ی گیتیر یاخوا سه‌د جار بنام به‌و نازه‌تا که داوته پیم، هاوارو بانگی «وآمتازوا الیوم...» هه‌لده تا نه‌وانه‌ی رۆژوویان گرتوروه نه‌وانه‌ی نه‌یان گرتوروه له يه‌ک جوئی بینه‌وه. مه‌بسمی نه‌وه‌یه ره‌مه‌زان دوایی بینه، چونکه به هاتنی چه‌ژن دیاری نه‌داکن خواپرست بووه‌وه‌کن تاوانبار. له شیعره کانی پاشه‌وه دا چونیه‌تی دوایی هینانی ره‌مه‌زان باس نه‌کا.

(۲) تپرپه: «طُرّه»، زولف. سه‌راویز: سه‌ربه‌ره‌خوار. که‌ج دارو مه‌پیز: جومله‌یه کی فارسی‌یه به مه‌عنای لاری بکه‌ره‌و مه‌پیز. واته: بُز پیشان‌دانی مانگی شه‌وی چه‌ژن زولفت به سه‌ر رووی خاله‌که‌ی ناوجاوتا دابدله‌ره‌وه، وه چاوه گه‌وره‌کانت بیته سه‌ر شیوه‌ی ناپرداوه وه که‌پیالله‌ی شه‌رابن که لار کراپتیه‌وه به‌لام نه‌هیلری بپیزه‌ری.

(۳) قه‌ترانی: ره‌ش. پیشانی: ناوجاوه. واته: قول‌په زیونه‌کانی سه‌ر زولفه ره‌شه‌کانت ده‌رخه وه ک نه‌ستیره‌ی تاریکه‌شه‌و با رۆزی رووت ده‌رنه‌که‌وه.

(۴) ناف: میسکی بُون خوش. شه‌فق: سوورایی قه‌راغی ناسمان به نیواران. واته: له داوتنی نه‌وه‌هدا که زولفه‌کانته، شنه‌ی بُونی میسکی لئی دئی، له سوورایی پیالله‌ی شه‌رابنی ساف‌داکه چاوته، مانگی يه‌ک شه‌وه‌مان پیشان بده که برؤته.

(۵) خیزُو: بەرزیتیه‌وه. واته: با به کورتایی چاوی پارتزکه‌ران هاواری «ئای نه‌وه مانگ... نه‌مشه‌و چه‌ژن» بەرز بیته‌وه له دۆستانه‌وه.

شادی دهر وه دل لای مهی خواراندا

خهفت دهر وه جهه رگ روزه داراندا^(۱)

..... — ● —

[۸]

مهیلت ثاره زووی^(۲)

مهیلت ثاره زووی ئه غیار که رده بی

چیش خامه که ت نام مه عدووم به رده بی^(۳)

بئ منهت جه مهیل ئامای نامه تم

مه منوون جه وفای ره شحه خامه تم^(۴)

په رسابیت چونی؟ ویت غلهت که رده ن

مه ر نامه زانی دووریت ج ده رده ن^(۵)

گه رمی بیلیسیه ده روون ده ماخ

دیوه لوول ئاخ دله پر جه داخ^(۶)

(۱) روزه: روزوو. واته: دلی مهی خواردن خوش که به بهره للاکردنی توانای خواردن وه، وه جه رگی روزووه وانه کان پرکه له خهفت که نایانه وئی هه رگیز ره مه زان دوایی بئ.

[۸]

(۲) مهلوی نهم قه سیده يهی له گه ل نامه يه کی بئ نوخته دا له ولامی نامه يه کی حمه پاشای جافدا نوسیوه که له بارهی نیشی که سیکه وه بؤی ناردببو. مهولوی له وه رامه که بیا به حمه پاشا نه لئن تو نه توستووه نامه بؤ بنووسي، به لام نیشی نم پیاوه ناچاری کردووی.

(۳) چیش: که چی. واته: خوش وستنی تو ثاره زووی بیگانه کردببو، که چی قله مه که ت ناوی هینتابووم.

(۴) ره شحه: پرژه. واته: منه تی ثاره زووی هاتنی نامه ت هه ل ناگرم چونکه به هؤی نیشی خه لکه وه بروه، به لام مه منوونی وفای پرژی قله مه که تم که ناوی نووسي.

(۵) واته: پرسیارت کردببو که چوننم، به لام تو خوت به غله تا بردووه، بؤچی نازانی دووریت چون ده ردینکه توروشم هاترووه؟.

(۶) دیوه لوول: گیزه لّووکه: مه عنای نهم شیعره و شیعری پاشه وهی پنکه وه دئ.

ئو بەرد نم نه چەم دىدەی پېرى جە دەرد
ئىند مالاً رووی حەرف خەيال بىن گەرد^(۱)

نه قەترەی ئەسرىن مەندەن نه چەمدا
نه نوخته نه حەرف ئىنىشاي ماتەمدا^(۲)

عەرزە شاهىدەن خاس بدىيە پېشدا
حەرف نوختەدار نەمەندەن تېشدا^(۳)

..... —————

[۹]

صەمۆسائى سەر ئىل^(۴)

مامۇسائى سەر ئىل شىرىن كەلامان
تەشىف خەيرت باوهەر وە لامان^(۵)

(۱) بەرد: بردى. مالاً: مالىيە. واتە: گەرمى بلىسىءى ناو دەماخم تەپايى نەھىشتۇرۇد لە چاوه پېرى دەردە كانىما، وە گىزەلۈوكە ئاھىو ھەناسە ھەلکىشانى دلەي پېرى داخىم رووی ئەرفاھى مالىيە كە لە خەيالى ساف و بىن گەردىمان.

(۲) ئەسرىن: فرمىسىك. مەندەن: ماوه. وات: لە بەر ئەوه نە دلۋىيەيەك فرمىسىك لە چاوما ماوه، وە نە حەرفە كانى نامە كەم كە باسى خەفەتبارىم ئەكا نوختەيان پىتوھماوه.

(۳) عرزە: نامە. بدىيە: بىروانە. واتە: نامە كەم شايەتمە، باش سەيرى بىكە حەرفى نوختەدارى تىانەماوه. لە ھەندى ئوسخەدالە جياتى «انەمەندەن» نووسراوه «مەوبىنى» بە مەعنای تايىنى. ئەنامە يە كە مەولەوی لەم قەسىدە يە ئىششارەتى بۆ كەردوووه بە زمانى فارسى نووسراوه، وە چەند دىپتىكى عەرەبىشى تىايىه. ئوسخە يە كىم لايە لە گەل چەند نامە يە كى ترى نووسراوى مەولەوى دا.

[۹]

(۴) مەولەوى بەم قەسىدە يە كىن لە دۆستە كانى بانگ كەردوووه بېروا بۆ لاي بۆ رابواردن، وە باسى خۆشى شويىنە كە خۆزى بۆ كەردوووه

(۵) ئىل: خىل. باوهەر: بىتنە.

نه شنّوی به‌دکار، نه بُوی به‌دوازه
وه‌حشی‌یان هم‌راز، ته‌یران ده‌سازه^(۱)

شه‌تawan چون سه‌یل دیده‌من جاری
پیچ مدان چه‌نی زامان کاری^(۲)

تو‌نه سه‌رگوزه‌شت سزای دهرد له‌یل
من نه حیکایت ٹازیز بی‌مه‌یل^(۳)

ساتی په‌ی ویما بنیشمن و شاد
به‌و رازانه‌وه خم بدهین وه باد^(۴)

تافه‌له‌ک دیسان نه‌ی راگوزه‌ردا
بوینمی چیشش هانه ژیر سه‌ردا^(۵)

.....—————

(۱) به‌دواز: به‌دواز. واته: نه شنّوی به‌دکار هه‌یه له‌م شوتنه‌دا که منی تیام، وه نه‌بُونی به‌دوازی تیایه. هاوده‌نگ و هاورتمن بالدار و گیانداره کیوی‌یه کان.

(۲) واته: چه‌مه کان وه‌ک ثاوی چاوم زورو ره‌وان، وه به زامی کاریگه‌ری خوّیانه‌وه پیچ ته‌خوّن. مهوله‌وی له‌م قدسیده‌یدا خه‌یالیکی وردی به‌کار هیناوه، وه بریاری داوه هرجی پیچ بخوا له‌بر نه‌وه‌یده که ٹازاری هه‌یه، وه چه‌مه کانیش بُویه پیچ و لارن چونکه ٹازاریان هه‌یه، نه‌بین ئه‌م ٹازاره خه‌یالی‌یه‌ی چه‌مه کان به‌هُزی دورر که‌وتنه‌وهی نه و جوانانه‌وه بین که له قه‌راغیا سه‌یرانیان کردووه.

(۳) مه‌عنای ئه‌م شیعره و دوو شیعری دوایی پیکه‌وه دئ.

(۴) ویما: خوّمان. بنیشمن: دانیشین. راز: قسه.

(۵) وینمی: بیینین. چیش: چی. واته: تو سه‌رگوزه‌شتی ده‌دو ٹازاری له‌یلی خوّتم بت بگیزه‌وه و منیش باسی ٹازیز بی‌مه‌یلی خزمت بُو نه‌که‌م، وه سه‌عاتنی پیکه‌وه دانه‌نیشین به‌و قسانه خم‌مان ئه‌ده‌ین به با، تا بزانین فله‌ک له‌م دنیایه‌دا چی تری له ژیر سه‌رایه بُومن.

[۱۰]

ماموستای شیرین^(۱)

ماموستای شیرین، شوخ دیده مهست
جه مه کته بخانه مه دره سهی «آلست»^(۲)

دیده ش مه کته بی قهدر سزادا
نیم نیگاش تالیم تفل قهزادا^(۳)

سەرنووك موژهش مه کەردش تەقیر
راستی پهی تىر تەدبىر تەقدىر^(۴)

توپهی تەعلیمش نه راي جەختەنى
ئەلبەت يا سەرسەخت يا بهدبەختەنى^(۵)

..... — — —

[۱۰]

(۱) مهوله‌وی بهم چهند شیعره قسه له گەل ماموستایه ک ئەکاکه دھرسی به شۆخیک و تۇوه.

(۲) مه کته بخانه: قوتابخانه. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعرى دوايى پىتكەوه دى.

(۳) مه کته بی: قوتابى. نىم نگا: لاچاو. تالیم: «تعلیم»، فېرىكىردن.

(۴) تەقیر: روون كردنەوەي دھرس. واتە: ئەم ماموستای شیرین ئەم شۆخە چاومەستە كە تو دھرسى پى ئەلىتىت، چاوى لە قوتابخانەي رۆزى ئەزەلا سزاى قوتابى يەكى ئەدا كە قەدەرە، وە تىرى چاوى مىنالى قەدەرى فير ئەكىد كە چۈن تووشى خەلگ يېت، وە نووڭى بىر زانگى دھرسى راست رۆىشتىن و لانەدانى فيرى تىرى قەدەر ئاراستە كردىن ئەكىد.

(۵) جەخت: رەنجى دان. واتە: كەچى تو ئىستا خۆت ئىزىبەت ئەدەى بىز فير كردى، ئەلبەت يا سەرسەختى يا بهدبەختى، ئەگينا تو له كويى و دھرس و تەنەوه بە يەكى له وانە له كويى؟.

[۱۱]

مهجنونه‌که‌ی ویل^(۱)

مهجنونه‌که‌ی ویل شهیدای بالای تو
سه‌لام کیانا و خاک پای تو^(۲)

ویش جه تاو دهرد بار خهمان بهرد
جاده‌ی مهینه‌ت گرت، ویل‌بی هرد نه و هرد^(۳)

دل ئه‌میرشهن جه لات ئه‌سیره‌ن
چون تاوان‌کاران بهند زه‌نجیره‌ن^(۴)

ئامان سه‌د ئامان خاس نیگاش داره
و هرنه ئاروفته زوو مبۇ پاره^(۵)

..... ——————

[۱۲]

مهنزل‌که‌ی دیده‌م

مهنzel‌گه‌ی دیده‌م ئاپاشی که‌رده‌ن
چه‌شمهدنداز به‌رز بى تۆزوگه‌رده‌ن^(۶)

[۱۱]

(۱) مدوله‌وی ئەم چەند شیعره‌ی بۆ دۆستیکى ناردووه بۆ ده‌رپىنى خۆشەویستى خۆزى.

(۲) کیانا: ناردى. واته: عاشقە مهجنونه‌کەت کە شهیدات بوروه بە دواي بالاتا ویل بوروه، سه‌لام ئەنیرى بۆ خاکى بەرى پىت.

(۳) واته: خۆزى لە تاو ده‌ردو ئازار نەيتوانى بىت، بارى خەمى ناوه‌تە سەرشانى و رىڭەي مهینه‌تى گرتۇوه‌تە بەروكە و تۇوه‌تە هەرددە و هەرد كردن.

(۴) واته: دلە‌کەت کە فەرمانزەوايەتى، لاي تۆ وىلە و وەك تاوانباران زه‌نجير كراوه.

(۵) ئاروفته: دايرزاو. پاره: پارچە. واته: دەخىلىتم چاڭ ئاگات لېبى نەگينا داوه‌شاوه زوو دائەفېقى و پارچە پارچە ئەبى.

[۱۲]

(۶) ئاپاشى: ئاورشىن. چەشمەنداز: «چىشم انداز»، جىڭگاي بەرزى چاولىوه خىستن.

مەعنای هەردوو شیعره‌کە پىتكەوه دى.

شیوه‌ت با بهیو ئه رمه‌یلش بارۆ
بەلام بسویه‌رۆ ئه ربەد بسویارۆ^(۱)

[۱۳]

من کە دل دایم...^(۲)

من کە دل دایم نه واوه‌یلمه‌ن
غەرق موتالای خاڭ لەیلمه‌ن^(۳)
چ باك تانه‌ی تەوهن تاومه‌ن
شەوق موتالای رووی كتاومه‌ن؟!^(۴)

.....—●—.....

(۱) بهیو: بیت. بارۆ: بینی. بسویارۆ: رابویرئ. واته: مەنزىلگەی چاوم ئاورشىن كردووه و
جىيگە يەكى بەرزەو بز تەماشا لېۋە كردن زۆر خۇشە، هىچ تۈزى تىا نىه. وىنهى ناسكت
ئەگەر مەيلى ھەيدە بايتىه ناو چاوه كانم، وە ئەگەر شونتەكەي لا خراپ بۇو، وە ناخوشى
رابوارد رىنگاى ئەدهم بېروا.

[۱۳]

(۲) مهوله‌وی بەم دوو شىعرە بەرىبرە كاتىي دوو شىعرى «مەلاقااسم» ناوىتكىي كردووه كە
وتۇرىيەتى:

ھەرگا من پىتكىيائى پەيكانى لەيل وام	جە بىن مەيلى لەيل وەتهن دوجەيل وام
ج باكى بەدى بەدكارانىمەن	چ پەرواي تانه‌ی ئەغىرانىمەن
واته: مادەم من پىتكراوى تىرى لەيل بىم، وە لەبەر بىن مەيلى لەيل وەتهن كىبى دوجەيل	
بىن، ئىتىر باكم چىھە لە خراپىم ئەلىن، وە لەكۈي ماوهى موبالات كردنم	
ھەيدە تانه و تەشەرە پىنگانە؟.	

(۳) واوه‌يل: هاوارو شىن. مەعنائى ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىنكەوە دى.

(۴) تەوهن تاون: بەرد توئىنەرە وە. موتالا: «مطالعە»، چاوه پىاگىرەن. واته: من كە دلەم ھەمىشە
لەگرىيان و واوه‌يلادا بىن، وە غەرقى موتالاى خالى روخسارى لەيل بىم، چ باكتىكەم ھەيدە لەو
تانه و تەشەرانە كە بەرد ئەتوتىنە وە، وە لەكۈي ماوهى موتالاى پەرەي كىتىم ھەيدە؟.

تیپی نون

[۱]

نامه‌کهت په چیش^(۱)

نامه‌کهت په چیش؟ په رئی دهواي دهرد
یاوا خاس وانام موتأله‌عهم که‌رد^(۲)

ئاخ، داخان نيشات جه بیخ که‌نده ويـم
رای تـهـدـبـیرـ کـهـسـ پـیـ نـهـمـهـدـهـ ويـم^(۳)

سـهـرـهـتـاـیـ زـوـخـاـوـنـهـ جـهـرـگـمـ سـهـرـدانـ
بـهـيـدـيـ پـيـمـهـوـ يـارـانـ،ـ هـامـ فـهـرـدانـ^(۴)

هاوار يـانـيـ هـايـ خـالـقـ نـهـشـهـفـتـهـنـ
جه نـوـكـوـسـيـ تـهـ خـاستـهـرمـ کـهـفـتـهـنـ^(۵)

ديـدـهـکـهـمـ ماـچـانـ بـیـ وـهـفـايـشـ کـهـرـدـ
شـهـرـتـ وـعـهـدـ بـهـيـنـ وـهـرـينـ جـهـ يـادـ بـهـرـدـ^(۶)

[۲]

(۱) مله‌وی ئەم قەسىدە يەی لە وەلامى قەسىدە يەی کى خالقى كۆماسى دا نوسىيۇ، كە سکالاى دەردى عەشقى بۇ موله‌وی كردىبو تىادا، وە سۆزى دلى خۆى دەرىپىبو، وە چارى لىنى وستبۇ.

(۲) واتە: خوتىندەمەوە: واتە: نامه‌کهت گەيشت و بەباشى خوتىندەمەوە و تىنگەيشتم بۇچىت نووسىبۇ؟ داواي دەرمانى دەردت تىا كردىبو.

(۳) واتە: داخى بە جەرگم نازەحتى دارى جم و جوولى لە بن هەلکەندۇوم و رىنگاي تەگىر كردىم بۇ كەس نەماوه.

(۴) بەيدىئ: وەرن. واتە: برا دەرىنە، فريام كەون سەرەتا زوخاو سەرى داوه لە جەرگم.

(۵) واتە: هەى ھاوار وا دىيارە هيئىشا خالقى كۆماسى نەيزانىيە من بەم نزىكىانە كۆستىكى گەورەترم كەوتۇوە، وا داواي چارەو تەگىريم لىنى ئەكە. لە شىعرە كانى پاشەوەي دا باسى ئەو كۆستە كەوتۇوەي ئەكە.

(۶) ماچان: ئەلىن. واتە: وا بلاوه كە ئازىزم بىن وەفايى كردووهو گفت و پەيمانى تۈوانمانى

زیاد بی سه ردی پهی غم که بله کهش
که م بی گه رمی تاو کوورهی مه بله کهش^(۱)

هه وای دوس نوش وه ده رون ئاوه رد
سفته کهی کونهش یه کجارتی ویر بهرد^(۲)

دیده که م تو مهیل خهستهت زه رورو بی
ئهی بی شهرتی یه فره چیت دوور بی^(۳)

خه یلی واتم خهیج ئیش زامم مه رد
ئای کولناته وه ئینه چیشت که رد^(۴)

بـهـ زهـیـتـ نـاماـ بـهـیـ زـارـیـمـهـداـ
وهـیـ نـالـهـیـ شـهـوانـ بـیـدارـیـمـهـداـ

وهـیـ دـلـهـیـ پـرـ ئـیـشـ پـرـ زـوـخـاـوـمـهـداـ
وهـیـ هـهـنـاسـهـیـ گـهـرمـ تـهـوـنـ تـاـوـمـهـداـ^(۵)

نک

خستووه ته پشت گوئ. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «جه یاد بهرد» نووسراوه «گردش
مهد» واته: هه موی شکاند.

(۱) واته: ساردي نه زیاد بروه له گه ل منا که دلم به هۆیه وه پره له خهفت، وه تینی
گه رمای کوورهی مه یلی که می کردووه.

(۲) ههوا: ثارهزوو. سفته: سووتاو. واته: ثارهزووی دوستی تازهی گرتووه ته دل و دلداره
سووتاوه کزنه کهی یه یه گجارتی له یاد بردووه ته وه.

(۳) فره: زۆر. چیت: لیت. لیزه دا مهوله وی به هۆنهری «التفات» رووی قسهی له خالزی
کۆماسی یه وه ورئه چەرخینیتیه سه ر دوست و پیتی ئه لیت: ثازیزم، تو پیویست برو
گرفتاره کهی خوت خوش بی، ئه م بی شهرتی یه زۆر دوور برو لیته وه.

(۴) خهیج: ئۆخهی. کولناته وه: کولاندته وه. واته: زۆرم وت ئۆخهی ئیشی زامه کم
دامردووه، ئای نهوه چیت کرد واکولاندته وه.

(۵) تهونه تاوه: بهرد توئنه وه. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «دلهی پر ئیش» نووسراوه
«جه ستھی پر هوون»، وه له جیاتی «هه ناسهی گه رم» نووسراوه «هه ناسهی سه رد».

من دلم وه تیر توئیشا، یا ئەو
من جەفاو مەینەت توکیشام، یا ئەو^(۱)
من ویم وه سەرگەرد بالات کەرد، یا ئەو
من ویم فیدای خاڭ پالات کەرد، یا ئەو
جە بەدېختى ویم وەنەش وارق سەنگ
زانام بى مەيلى ئەمما نەك وەي رەنگ^(۲)
من هىچ بەركەنار، ئەحوالى مەپرس
خۇ قىامەت ھەن جە خودا بىرس^(۳)
خالق دەرد دل بىنى نىيەيەتەن
شكايدەت نىيەن، يە حىكايەتەن^(۴)
ئاوايى پەي غەير، وېران مالە ویم
عالەم شىرىن كام، مەزاق تالە ویم^(۵)

(۱) واتە: بۆ دۆستىكى تازە بۆچى واتلىھات؟ بۆچى من بۇوم دلم تىشا بە تىرى تو يَا ئەو؟ وە من بۇوم دەردو مەينەتى توتم كىشىا يَا ئەو؟.

(۲) وەنەش وارق: لىپى بىارى. ياخوالە بەر بەدېختى خۆم بەرد بىارى لە بەختىم، من ئەزانىم بى مەيلى بەلام نەم ئەزانى بەم جۆرەي.

(۳) بەركەنار: بەخەرە لاوه، وشەيەكى فارسىيە. واتە: چش لە من گۈتىم مەدەرىۋە مەبەستت نەبم، بەلام خۇ قىامەت ولىپرسىنەوە هەيدە بۆچى لە خوا ناترسى؟

(۴) يە: ئەمە. مەولەوى لىزەوە رووى قىسى ئەكتە خالقى كۆماسى و پى ئەللىي: خالق گيان دەردى دلى من بىرانەوەي نىيە، ئەم قسانەش كە ئەيكم سەرگۈزەشتەيە ئەيگىزپەوە، شکاتى حاڭ نىيە، چونكە رەوانىيە دلدار شکات لە دۆستى بىكا.

(۵) واتە: ئاوه دانى حاڭ و مالى هەر بۆ يىگانە كانە، مىنيش كە ئەو هەموو ماقام بە سەر يارەوە هەيدە مالىم و تران بۇوه، هەروەها هەممو كەس دەمى شىرىنە و هەر من دەمم تالۇ ناخۆشە.

ناوهش پى حەرام، وەش حەرامە وىم
شادى پى نوقسان، غەم تەمامە وىم^(۱)

ھەلۆ زەدەكەی ترسياگە وىم
درۇ بۇ يَا راس ھەوھسياگە وىم^(۲)

چ وەخت ئاماي ئىنىشاي فەردت بىن
چ وادەي داواي دەۋاي دەردت بىن^(۳)

گلاراو مەرگ چىڭە و چۈزگە مەن
دەخىل تەدبىرى جارى نۆگە مەن^(۴)

..... — —

[۲]

نەسيم مەحرەم^(۵)

نەسيم مەحرەم مابېن ياران
ماچان وەهارەن سەوزەن دىاران^(۶)

(۱) واتە: شىنى ناخۆشم بۇ حەلّە و خۆشىم لى حەرامە، وە شادىم كەم و كورتەو خەم و خەفەتم تەواوە.

(۲) ترسياگ: ترساو، ھەوھسياگ: حەپەساو. واتە: ئاي وەك چۈلەكەي ھەلۆ لىداو ترساو خۆم، وە به راست بىن يابە درۇ بىن حەپەساو سەرلى تىكچۈرخۆم.

(۳) واتە: خالۇڭىيان ئەم كاتى ئارەحتى و بىن ئىستراھتى يەي دل كەي بۇ ئەمەن ئەشىا تۆھەلبەستى تىدا ئىتىت و بۆمى بىتىرى وە داواي تەگىرىم لى بىكەي بۇ دەرمانى دەرد؟. لە هەندى نوسخەدالە جىياتى «چ وادەي داراي» نۇوسراوە «چ وەخت و وادەي».

(۴) چىڭە و چۈزگە: لېرەو لەويى. تۆزگە: تۆبە. واتە: ئىستا من خۆم گلاراوم پىكە و تۈرۈو و ئەمدىيۇ ئەمدىيۇ ئەمەرم، كەواتە جارى تۆبەي منه تۆ تەگىرىتىم بۇ بىكەي.

[۲]

(۵) مەولەوى ئەم قەسىدەيەي بۇ «شىخ عەزىزى جانەوەرەي» نۇسىيە، وە واي بېرىار داواكە ئەبىن نەسيم بۇي بەرىنى

(۶) مەعنای ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەوە دى.

گیان وه بئی تاقهت موینوون ئارق
 زاهیره‌ن هــوای لای ئازیز دارو^(۱)
 ئامیته‌ی خــیال ئــه دــل پــسندــهــن
 ئــلــاخــیــج هــلــای کــهــمــن يــهــخ بــهــنــدــهــن^(۲)
 زــهــحــمــهــت وــهــخــیــال ئــهــوــ ئــازــیــز مــهــدــهــر
 وــهــر نــهــیــوــ گــیــان، هــیــچ، بــهــ وــیــت تــهــشــرــیــف بــهــر^(۳)
 چــون يــاـوــای پــهــرــســاـش بــهــنــالــه عــهــرــز کــهــرــ:
 دــیــم تــهــن ســفــتــهــ کــهــی خــهــســتــهــ زــام خــهــتــر^(۴)
 دــلــدــهــرــوــوــن هــمــرــ یــهــک وــهــدــهــســ خــامــهــبــیــ
 ئــینــشــاـکــهــرــدــهــبــیــ توــغــراـنــامــهــبــیــ^(۵)
 دــلــشــ کــهــرــدــهــبــیــ وــهــ دــوــوــ «هــوــ» مــهــرــقــوــومــ
 دــهــرــوــوــنــش وــهــوــوــنــ «مــجــبــکــ مــعــدــوــمــ»^(۶)

(۱) وــاتــهــ: ئــهــیــ بــایــ نــهــســیــمــیــ بــهــیــانــیــانــ کــهــمــحــرــهــمــیــ بــوــهــاتــ وــچــزــ لــهــ نــیــانــیــ دــقــســتــانــاـ، ئــلــیــنــ
 بــهــهــارــهــ وــدــهــســتــ وــدــرــ ســهــوــزــ بــوــوــهــ وــادــهــیــ وــهــزــیــنــیــ تــوــیــهــ، مــنــیــشــ وــامــ دــیــتــهــ بــهــرــ چــاوــگــیــانــ
 ئــمــرــقــ بــیــنــ تــاقــهــتــ بــیــ وــئــارــهــزــوــوــیــ وــابــیــ بــچــیــ بــوــلــایــ شــیــخــ عــزــیــزــیــ جــانــهــ وــهــرــیــ.

(۲) ئــامــیــتــهــ: تــیــکــهــلــ. هــلــایــ: هــیــشــتاـ، يــهــخــ: ســهــهــؤــلــ. مــهــعــنــایــ ئــهــمــ شــیــعــرــهــ وــشــیــعــرــیــ دــوــایــیــشــ
 پــیــکــهــ وــهــ دــیــ.

(۳) مــهــدــهــ: مــهــدــهــ. نــیــوــ: نــهــیــهــتــ. وــاتــهــ: بــهــلــامــ لــهــبــهــرــ ئــهــوــهــ کــهــگــیــانــ تــیــکــهــلــ بــوــوــهــ لــهــ گــهــلــ خــیــالــ
 ئــازــیــزــ، وــهــکــوــیــســتــانــیــشــ هــیــشــتاـ ســارــدــهــ، زــورــ ئــازــارــیــ مــهــدــهــ وــرــایــ مــهــکــیــشــ بــوــلــایــ خــوــتــ، ئــهــگــهــرــ
 بــهــنــاســانــیــ لــهــ گــهــلــتــاـ هــاتــ ئــهــوــهــ باــشــ، ئــهــگــیــنــاـ خــوــتــ بــهــ تــهــنــیــاـ بــرــقــوــ ئــهــنــامــهــیــمــ بــوــهــرــهــ.

(۴) يــاـوــایــ: گــهــیــشــتــیــ. وــاتــهــ: کــهــ گــهــیــشــتــیــ هــهــوــالــیــ مــنــیــ لــیــ پــرــســیــتــ، بــنــالــیــنــهــ وــعــرــزــیــ بــکــهــ وــیــلــنــ

چــاوــمــ بــهــ دــلــدارــهــ لــهــشــ ســوــوــتــاـوــهــ نــهــخــوــشــهــ کــهــتــ کــهــوــتــ کــهــ بــرــیــنــیــکــیــ مــهــتــرــســیــ لــیــ کــرــاوــیــ بــیــوــهــیــ.

(۵) خــامــهــ: قــدــلــمــ. وــاتــهــ: دــلــ وــدــهــرــوــوــنــیــ هــهــرــیــهــ کــنــیــ قــهــلــمــیــکــیــانــ بــهــ دــهــســتــهــ وــهــ بــوــوــ، وــهــ

نــامــهــیــ کــیــ مــوــرــ لــهــ ســهــرــیــانــ نــوــوــســیــیــوــوــ. لــهــهــنــدــیــ نــوــســخــهــ دــاـ لــهــ جــیــاتــیــ «توــغــراـ» نــوــســرــاـوــهــ

«ســوــزــشــ» وــاتــهــ: نــامــهــیــ کــیــ بــهــ ســوــزــ.

(۶) دــوــوــ: دــوــوــکــهــلــ. مــهــرــقــوــومــ: نــوــســرــاـوــهــ. وــاتــهــ: دــلــیــ، بــهــ دــوــوــکــهــلــیــ هــهــنــاســهــیــ بــهــ ســوــزــیــ

ئەرتەسدىع نەبۇ وە جان فيدای وىت
 گۆش دەر سەواش بوانوون پەرىت:^(۱)
 وە نام دەرمان زامان موشکول
 جە نەواي بولبۇل جە ئىستىغناي گول^(۲)
 «بَعْد» وە دىدەت شاي نەو نەمامان
 هەر ئىد مىزنه وو وەهارى ئامان^(۳)
 ناستەنش هەواي نەو بەهاران پىم
 تەماشاي وەهار حالتە كەي وىم^(۴)
 شەتاوم ھۇونا دىدەي پېر دەردهن
 نەسىم شىنى ھەناسەي سەردهن^(۵)

كۈلىك

خۆى لە سەر نامە كە نۇرسىبۈرى «ھو». دەررونىشى بە خۇىنى خۆى لە خوارىيە وە ئىمزاى نامە كەي كىربىوو، وە نۇرسىبۈرى «مُجِّلُك مُقْدُوم» بە مەعنە «خىزىشەوىستت: مەعدۇومى» جاران نۇسوول وابۇل لە سەرى نامە ئەنۇرسرا «ھو» كە ئىشارەتە بۆ ناوى خوا.

(۱) سەواش: رەشاىي. بوانوون: بخۇىتىمەوە. واتە: بلىنى بە ئازىز ئەگەر سەرت نايەشىن گۈى شل كە بۆ ئەم گىان فيدای خۆتە با نۇرسراوى نامە كەت بۆ بخۇىتىمەوە.

(۲) موشکول: گىرپىتە خواردۇو. واتە: بلىنى لە باتى «بسم الله الرحمن الرحيم» لە سەرەتاي نامە كەوە نۇرسىبۈرە دەس ئەكەين بە نامە يە بە بەرە كەتى ناوى كەسىتكەوە كە دەرمانى ئەوبىزىنە خەترەنەكەنە كە پەيدا ئەبن لە نالە و فوغانى بولبۇل و لە بىن ياكى گولەوە. جاران نۇسوول بۇل لە سەرى نامەوە جارجار «بسم الله» ئەنۇرسرا.

(۳) مىزنه وو: ئەيىسم. واتە: لە پاش دەس كەرنىن بە نامە كە، بلىنى ئازىزى شاي ئەنەمامان بە چاوت قەسمەم ھەر ئەوهندە ئەيىسم كە بەهار ھاتۇوە. لە شىۋىي نامە نۇرسىن و كىتىپ دانانى كۆنە پاش تەواو بۇونى ھېننانى ناوى خواو سپاس كەردىنى و سەلەوات دان لە پىغەمبەر ئال و ئەسحابى، ئەنۇرسرا: «وېعد».

(۴) ناستەنش: ئەي ھېشتۈرە. واتە: سەيرى بەهارى ئەحوالى خۆم ئارەزووی ئەۋەھارى لە ئەھېشتۈرمە. لە دوو شىعرى پاشەوەدىدا باسى بەهارە كەي خۆى ئەكەن بەهارىكە.

(۵) شىنى: شىنە.

غونچه‌ی نه‌شکوفته زام کاری‌یه
بولبولم ناله‌ی دل ئه‌وگاری‌یه^(۱)

والحاصل» سه‌موم بای تاله‌ی سنتیم
په‌ژموردە کەردەن وەهار هستیم^(۲)

تا واچى خەرمان خەم وەکۆنانى
وە كەپف دەماخ دوورى تۆنانى^(۳)

خوسوس چون خەبەر میاونانى
گولان، بولبولان، ملاونانى^(۴)

من وئیم موینۇون خاتار زىزەنان
مەحرۇوم بۆی گول رووی ئازىزەنان^(۵)

مکيانۇ رەحمەت حەسرەت وە كۆكۆ
رەحمەت پەی جەناب دەرد دوورى تۆ^(۶)

كۈورە ئارەزوو جۆش سەختىشەن
ئاي بىي مەيل، ئاوى، دەخىل وەختىشەن^(۷)

(۱) نه‌شکوفته: نه‌پشکووتتو. ئه‌وگاری: گرفتاری.

(۲) په‌ژموردە: سیس. واتە: بەکورتى بای بەدېختىم بەهارى ئىانمى شىن كردوو.

(۳) واتە: تا بلىنى خەرمانى خەم و خەفتەم كۆمەلەو بە ئارەزووی دوزىنم كە بىرىتى يە لە دوورى تۆ.

(۴) میاونانى: پىم ئەگەيدەن. ملاونانى: ئەلاۋىتتەوە. مەعنای ئەم شىعرە دوو شىعري پاشەوە پىتكەوە دى.

(۵) زىز: عاجز.

(۶) كۆكۆ: كۆمەل كۆمەل. واتە: بەتايمەتى لەو كاتەدا كە خەبەرم ئەدەنن واگول بولبول ئەلاۋىتتەوە، من هەست ئە كەم كە خەفتەبارم و بىن بەشم لە بۇنى گول كە رووی يارە. لەبەر ئەوە، داخى ئەلاۋاندەنەوەم لە لايەنى تۆۋە، بەكۆمەل رەحمەت ئەتىرى بىز دەردى دوورىت، چونكە هىچ نەبىن كە دوور بى لىم خەفتەتى ئەوە ناخۆم بۆچى ناملاۋىتتەوە.

(۷) مەعنای ئەم شىعرە دوو شىعري دوايى پىتكەوە دى. لە هەندى ئۆسخەدا لە جىاتى «ئاي بىي مەيل ئاوى» نۇوسراوه «ئاخ بەي سېلاۋى». سېلاۋ: لاقار.

ئا خر نەك ئىمەيج داخ نە دلىنىمى
سۆچىيائ ئايىر چون تۆكلىنىمى^(١)

تۆپەي نىشتمان، من پەي سەوداي تو
ھەردوو بىنالىن وە گرىيەو رو رو^(٢)

..... ●

[٣]

ناھىيە نەفتىنت^(٣)

نامەي نەفتىنت يەك رو باد ئاوه رد
كلىپەي بلىسەي كورەم زىاد كەرد^(٤)

دەلەلت جۇشۇ چون روئى ئازادى
گەرمەي گەرم نەزم بەزم پە شادى^(٥)

(١) نەك: به مەعنى «بىزچى نە» يە، ئىستەھامى ئىنكارى يە. سۆچىا: سووتاوا. تۆكلى: توتكلى. واتە: كورەي ئارەزۇوي دىدارت جۇشى سەندۈرۈ، ئاي دەخىلم ئاوى وەسلىي پياكە، وەختىھەتى، با دامرىتەوە، ئا خر بىزچى ئىمەيش داخ لە دل نىن و وەك توتكلى سووتاومانلى نەھاتۇوه؟

(٢) نىشتمان: مەبەسى لە دلى مەولەوي يە كە جىڭگاي خەيالى دۆستە. واتە: كەوابۇو با هەردووكمان دەس كەين بە گريان و نالىن، تو بۇ دلى من كە جىڭگاي خەياللىو منىش بۇ ئارەزۇوي تو.

[٤]

(٣) مەولەوي ئەم قەسىدە يەشى لە وەلامى قەسىدە يە كى نە حمەد بە گى كۆماسىدا نۇوسييە كە باسى شايى و زەماۋەندىتكى گەرمى تىيا نۇوسييە بۇ مەولەوي، وە داخ و حەسرەتى يېشان دابۇو كەوا مەولەوي لەو شايى يەدا نەبۇوه.

(٤) نەفتىن: نەوتاوى. واتە: رۆزىتكىيان «با» نامەي نەوتاوتى هىتاوا داي بە رووما، لەوە كلىپەي بلىسەي كورەي دەرروونم زىاتر بۇو.

(٥) دەلەلت: مىھەربانى. جۇشۇ: دىتەكول. واتە: نامە كەت مىھەربانى و خۆشەوىستى لىتەھەل ئەقولى، وەك رۆزى جەژن كە رۆزى گەردن ئازابى كردىنى خەلکە لە يەكتەر،

سەدای «لاو ھەی لاو»، زەپەی زەپ زەنجىر
 سلسلەو بانى سەر، بەندىزرى و لاغىر^(۱)
 زىلەي گوارەو زرنگەي زەنگلەي زەپ
 لەرزەي نەونەمام، لەرەي لىمۇي تەپ^(۲)
 شەوق زەرق و بەرق، فەرق زەپ كلاۋو
 ورشه و پرشەي خۇوى كولم بۇ گولاؤ^(۳)
 شەوقە تەقەي گەرم، چەپلەو چىلەي نەرم
 چىرىكەي وە ناز، ترىيکەي وە شەرم^(۴)

۱۵۵

وە كۆپى گەرمى گۈرانى وتن و ھەلپەركىي پېزەوق و شادىيە. لە شىعرە كانى پاش ئەم
 شىعرەدا مەولەوى وەسفىتكى جوانى دىيمەنى ھەلپەركىي ئەكا باز ئىشارەت بەو شايى و
 ھەلپەركىيەي خالۇرى كۆماماسى باسى كىربىوو لە نامەكەيا، وە خەفتىبارى خۆى پىشان
 دابۇو كە مەولەوى تىا نەبوبو.

(۱) لاو ھەي لاو: گۈرانىي كۆزەنە سەر ئاوازەي ھەلپەريون. زەپ زەنجىر: زەنجىرى
 ئاللىتون كە ئافرەتان ئەيدىدەن لە خۇيان. سلسلە: خشلىتكە ژنان ئەيدىدەن لە بەر شەدە. بانى
 سەر: پىتىچ لېرەيى يا پىتىچ قەرانى كە ژنان ئەيان دوورى بە ئاوهراستى كلاۋا. بەندىزى:
 ھۆنراوهەيەكى زىوه شەدەي پىن قايم ئەكرى. لاغىر: ھۆنراوهەيەكى ترى زىوه تاكە تارانى
 پىاكراوه ژنان ئەيدىدەن لە مالاو لە ولائى كلاۋزەپ ياسەروپىچ.

(۲) زىلە: زەپ. زەنگلە: ئەو زىلە و لىرائە بەربۇنەتتەوە بە گۈئى زىلېنى سەر سوخمەوە.
 لىمۇي تەپ: مەبەسى مەممى كچە ھەلپەركىي كەرەكانە. لە ھەندى نوسخەدا لە جىاتى
 «گوارە» نۇو سراوە «تەلای گۆش» واتە: ئاللىتونى گوتىچكە كە هەر گوارە ئەگىرتەوە، وە لە
 ھەندىتكى ترا نۇو سراوە: «تىتەي گۆش» بە مەعنە خشلى گوتىچكە. وە لە ھەندى
 نوسخەي ترا يەكسەر شىعرە كە بەم جۇرە نۇو سراوە:

زىلەي زايىلەي زرنگەي پۇيىلەي ھەي كەوانەي ديانەي زنگلەو لەرەي بەي
 زايىلە: دەنگ. پۇيىلە: مەلەوانى مۇورۇو شىلان و كارەبا. كەوانە: چەمینەوە. ديانە: قولاب.
 بەي: مەبەسى مەممى كچانى ھەلپەركىي كەرە.

(۳) فەرق: تەوقە سەر. زەپ كلاۋو: كلاۋزەپ كە لېرەو تاكە تارانى پىا دووراوه. خۇو: ئارەق.

(۴) چىلە: پىتكەنин. چرىكە: ئاوازى بەرزى مەقام وتن. ترىيکە: پىتكەننى پۇ ناسك.

سـهـمـای دـهـسـمـالـانـ، رـهـمـای نـهـوـهـلـانـ
نـهـمـای مـهـلـانـ، نـمـای وـهـشـحـالـانـ^(۱)

چفهی گهردهن که ج، مه رگ من چیش واج
خاین وه خهفت، نه زان جگه ر پاج^(۲)

(۱) سه‌ما: لره. ده‌سمال: ده‌سه‌سروی ده‌سی سه‌رچوپی کیش. ره‌ما: راکردن. نه‌وهال: نه‌ونه‌مام، مه‌به‌سی منالانی به‌رگه‌ره که که به دهوری هله‌پره‌رکی که رانا دین و ده‌چن. نه‌ما: نه‌مان. نه‌ما: خجنه‌ندن.

(۲) چفه: چه، قسهی نهینی له ژبر لیوه وه. گه ردهن که ج: ئوهی ملى لار کردووه توهه بۆ
چپه کردن. چیش واج: چی وت. جگهر پاچ: جگهر له تکه ر. واته: دیمه نئی کسی تری
هله په رکنی مل لار کردن وهی هله په رکنی که رانه و چپه کردنیانه که له ولاوه ئەم و ئەو له یەك
ئەپرسن تو مەرگى من چى يان وت، وہ پیاوی به دکار خەفت دای ئەگرى و ئەوهی نەزانى
چچە کەره کان چى يان و توه جگھرى له داخالهت ئېبى. لە هەندى نۇرسخەدا ئەم شىعرە
بەم جۇزە نۇرسراوە:

نیازان نازان: نهوانه نیازی ناز کردنیان ههیه. بن دهسی: له بن دهس کوتان بز داوای بی دهندگ بعون. بازن نه بازان: نهوانه بازنگیان له قولاًیه. له نووسخه به کی ترا له جیاتی «چفه» راسته و خو نووسراوه «چه» و له جیاتی «نیازان» نووسراوه «نهزاکهت» و اته: نهوانه به نهزاکه تهوه ناز نه کهن. له نووسخه به کی تریشا هر جیاتی «نیازان» نووسراوه «تیاران» و اته: نهوانه نازیان تهواوه، و له نووسخه به کی ترا له جیاتی «دادهندگ» نووسراوه «نازک» و له جیاتی «بازن نه بازان» نووسراوه «بازان یا نازان» به معنای یتلن یا نه یتلن، و اته: دیمه نیکی تری هله پرکن نه و ته ههندی له هله پرکن که ره کان به شیوه به کی ناسم دهس نهدهنه بن بالی ههندیکی تریان، و دو دلن لوهه خاکر یتلن یا نه یتلن. معنای دوزینه و بز نهم هه مو و نو سخانه و نه بی نیشانه نه و مین که هه مو و بیان راستن، که مجار و اری نه که وی مهوله وی خوی شیعره کهی به چهند جوز گزپیی و جوزه کانی پیشه و شی هیشیتیته و. به لام لبه نهوده که نووسخه ده سنووسی مهوله وی خوشیمان چنگ نه که ووت ناچار بعون هه مو و نو سخه کان داتین هه رچهند ههندیکیشیان له نووسینه و هی به غله ت پهیدا بعون، خوشیمان نه و مانه په سهند کرد ووه که له شیعره کانا نووسیومانه، خوئنده واریش بزی ههی به بیری خوی کام معنای په سهند نه کا بیکا تا هم رکاتی که نووسخه راسته قنیه به بدا نه بز.

لاره‌ی ق_____تاره‌ی لاو ش_____ده لاران
ئیشاره‌ی کمکم پهنجه و شاران^(۱)

شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نمیه ره‌نگ
فره‌ی فوت‌هی شور، پاژنؤی گوله‌نگ چه‌نگ^(۲)

خشه و خشپه‌ی خاس، ترپه‌ی پهنجه‌ی که‌وش
عیشه‌و نهزاکه‌ت، کریشم‌هی بی خه‌وش^(۳)

وه لیمۆی ئالای کالای بالای شه‌نگ
قرچه و چوقه‌ی جه‌رگ، دل وه خه‌مان ته‌نگ^(۴)

خه‌میاو چه‌میای ناز نیمچه کناچان
دنه‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجوان واچان^(۵)

شاباش شادی شه‌یدای شاباشان
خاس خاس کزه‌ی سۆز ده‌روون خاش خاشان^(۶)

(۱) لاره: سه‌لار کردن‌هه‌و. قه‌تاره: ریز. لاو: جوان. پهنجه و شاران: پهنجه و شاردن. واته: دیمه‌تیکی تری هله‌پرکن خۆ لار کردن‌هه‌و ریزی جوانه‌کانه و ئیشاره کردن‌یانه بزیه‌ک به پهنجه و شاردن‌یتیکی سووک.

(۲) شاخه: دنه‌نگ. نیمه ره‌نگ: کال. فوت: سه‌رپوش. پاژنؤ: ئه‌وکیش‌هی که ئه‌کرته کۆل و تا عاستی نه‌زنتو دا ئه‌گرئ. گوله‌نگ چه‌نگ: گولنگ لار.

(۳) عیشه: ناز. کریشم: روانین به لاچاو.

(۴) واته: دیمه‌تیکی تری هله‌پرکن هله‌لقرچان و لەرزی لەرزی جه‌رگی دلداران و خەفتبار بۇونى دلیانه، يان هله‌لقرچانی جه‌رگی دۆسته دل‌تەنگه کانه، بە هۆی ئه‌و مەمکانه‌و کە بەربوونه‌تەوە بە پارچه‌ی بالای جوانى يارانا.

(۵) خه‌میا: لاربۇونه‌و. چه‌میا: خۆ چەماندنه‌و. نیمچه کناچان: ئه‌و کچانه‌ی کە ھیشتا پى نه‌گە يشتوون. واچان: ئه‌یلىن.

(۶) خاش خاش: تىڭشکاواو ورد بۇو. واته: دیمه‌تیکی تری هله‌پرکن، لە خۆشى يا شاباش کردنى ئه‌و کە سانه‌يە کە شه‌یدای شاباش کردن بۇون، وە سۆزو کزه‌ی هەناسە هەلکیشانى ئه‌وانه‌يە کە دلیان بىریندارە.

یاران، یاوهران، های ده مرده داران
به یدی بکه ردی من سنه نگه باران^(۱)

جه نه حسی تاله و جه به دئی قباليم
هر کو فرسه تهن من یاگه خالیم^(۲)

روو ئه و شیوه نان دهی ئه جهل بوری
نه و به زم شیرین مایهی هر شوری^(۳)

تاوهی ره نگ زه رد چون خه زانه وه
سیم ساف هرس که س نه زانه وه^(۴)

هه رلاین بادهی شه و قیوم و هردا
یه کس هر سه ر چون گیان شاباشم که ردا^(۵)

(۱) یاوه: یارمه تی ده. به یدی: و هرن. بکه ردی: بکه ن. له هندی نوسخه دا له جیاتی «یاران، یاوه ران» نووسراوه «عه زیزان، خوشان».

(۲) تاله: «طالع»، به خت. یاگه: جیگا. له هندی نوسخه دا له جیاتی «نه حسی» نووسراوه «سه ختی»، و له هندی کی ترا نووسراوه «شومی». هروهها له هندی نوسخه دا له جیاتی «هه رکز فرسه تهن» نووسراوه «نه هرجا به زمه ن». له نوسخه يه کی تریشا شیعره که تیکرا بهم جوڑه نووسراوه:

یه گشت جه شومی و بیئ نیقابالی یه ن وادهی حاسلات یاگم خالی یه ن

(۳) بوری: و هر وه. له هندی نوسخه دا له جیاتی «شیرین» نووسراوه «شادی». معنای هم شیعره و دوو شیعری پاشه وهی پیکه وه دی.

(۴) سیم: زیو. هرس: فرمیسلک.

(۵) و هردا: بخواردایه. که ردا: بکردایه. و اته: ئهی خواهه رگم بد، من لهم کتورو ئاهه نگو و شادی يه دا رووم له شیوه نو زاری يه، تا بهم ره نگه زه رده مه وه که ئه لیتی ره نگی گه لای پایزه، وه بهم دلّیه فرمیسلکه که س بیئ نه زانیوانه مه وه که ئه لیتی زیوی بیئ گه ردن، هر تاویک بیاله يه ک شه رابی شه و قم بخواردایه تمه وه، سه رو گیانم به جاری بکردایه به شاباش بتز یاران.

خالق‌گیان نامان پهی نه و نه مامان
گیان دان وه موبیت، پهی مهعدوم نامان^(۱)

[۴]

نهوانی که زاویه...^(۲)

نهوانی که زاویه لیسلن نازانه
سهره‌تای تهلمیت شیرین رازانه^(۳)
وهی روی دمای کوچ مهجنون بهختانه
نالهی فرهادی زامه سهختانه^(۴)

۱۰۵

له هندی نوسخه‌دا نه شیعره بهم جوزه‌یه:
جه و دما بادهی مهشق عشقش بوه‌ردام تا گیان یه‌کسر شاواش بکه‌ردام
واته: پاشان شهربابی فیریونی عشقی یارم بخواردایه‌تده، تا به یه‌گجاري گیانم بکردایه
به شباباشی نه.

(۱) لم شیعره‌دا مهوله‌وی و هرامی قسه‌یه کی خالق‌گیان کزمانی ٹه‌داده‌وه که له قسه‌که‌ی دا
بۆ مهوله‌وی نوسیبیوی گوایه له شایی‌یدا چه‌ند نهوجوان خۆیان نه کرد به‌قریبانی و
شاباش. مهوله‌وی نه‌لی: خالق‌که‌م، گیان بهخت کردن ئیشی نهونه‌مامان نیه، ئیشی
مهعدومی‌یه له خوش‌وستی دا گیانی خۆی بکا به شباباش. له هندی نوسخه‌دا نیوه‌ی
دووه‌می نه شیعره بهم جوزه‌یه:

داده‌ن: دان.

گیان داده‌ن پهی توپهی مهعدوم نامان

[۴]

(۲) مهوله‌وی نه قه‌سیده‌یه له کاتی کوچ کردنی جافه‌کانا بۆ کورستان، وتوروه.

(۳) واته: ده‌نگی نهو که زاویانه دیت که نهونه‌ده جوانن نازاران پی‌یان نه‌نائز، وه
سهره‌تای تهلمیتی یاره قسه خوش‌ه کان دیاری داوه. تهلمیت: نه و جیگه و بانه‌یه که به‌سمر
پشتی ولاخمه‌وه تهخت نه کرئ و له سمری دائه‌نیشن.

(۴) دما: دوا. واته: به هۆی کوچ کردنی یارانه‌وه ده‌نگی هاوارو رو روی نه دلدارانه
دیت که بهختیان وه ک بهختی مهجنون ره‌ش، وه نالهی وه ک نالهی فمرهاد سهختی نه
که‌سانه بەرگوئ نه که‌وئ که گرفتاری زامی سهخت بیون.

چون شیویا لانه‌ی دلان پر داخان
 جوق جوق سیامال شین پهی لهیلاخان^(۱)
 سه رعیل عه رزم هنه لا بکه ره وه
 خیل خانه‌ی دلان ها له به ره وه^(۲)
 مالاش سه رجم وه ده رد ئه وگاره ن
 هر دو هه وارگه ش ما فته داره ن^(۳)
 دهوله تمه نده نی لا بد هر چه نه ش
 مالات و حه شام و بت مه ده ره و نه ش^(۴)
 کوچ خیرت بو ئیمسال چون سالان
 تالای ئیل به گی ئیل نه و ها لان^(۵)
 و ختنی چون سالان وه ده روون ناو هرد
 پووشانه‌ی دلان له وه پیا ئه و هه رد^(۶)

(۱) شیویا: تیک چوو. جوق جوق: پول پول. شین: رقیشتن. واته: ئم رۆ رۇو ناله به هۆزی نه وه ویه که هیتلانه‌ی دلداره داخ لە دله کان رو و خا ده واری ره شی دۆستان که وته رئی بۆ کوئستان.

(۲) لیره وه مهوله وی رووی قسەی ئه کاته سه رعیلی کوچ کردو وه کان و ئامۆژگاری ئه کا. مەعنای ئم شیعره دوو شیعری دواوه پېنکه وه دئی.

(۳) ئه وگار: گرفتار. ما فته: ده دیکه ئه که وته ناو حه یوان.

(۴) چه نه ش: لیتی. حه شام: قەپە بالغ. و نه ش: پیایا. واته: کاکه‌ی سه رعیل قسەیه کم هه ویه ئەمە وی عەرزى بکم، لا بکه رە و و گوتىم بۆ شل کە، يار کە جىنگار هۆزى دلانه لە پېشە ویه، مەرۇم الاته کە شى کە كۆمەلى دلداره کانیه‌تى، هەم و گرفتارى ده رد بۇون، و ده دورو بەری ناوچە کەی ده رد داره، چونكە هەركەس نزىكى بکە و تە وه بە ده رد دی خۆشە و سى گرفتارى ئه کا، تۆیش مەرۇم الاتىكى زۆرت هە و ئاگات لى بى خۆتى لى لادو ئەو مەرۇم الاتەت مەدە بە قەلبەی ناوچە کەی ئە دا.

(۵) ئیل به گی: گەورەی عەشرەت: مەعنای ئم شیعره دوو شیعری پاشە وهی پېنکه وه دئی.

(۶) پووشانه: مافی پووش کە حەیوان خوار دوویه تى، خاوهن شوین لە خاوهن حەیوانى ئە سېتى.

لە وەرپا: له وەرپان.

پرسان کون؟ چیشهن؟ پوشانهش نامان
چون تالای بهردان جواو دهر ثامان^(۱)

نه دیده‌ی شادی دیده‌نش خاربی
جهه ئاشنایش تاقهت بیزار بی^(۲)

گیچ مهدا سهبوون شاره‌زبور دل
سیروان هووناو دهروونش گول‌گول^(۳)

وازاوش مهه‌ویرد نه ده‌ماخ ده ده
تاف مهه‌وست سهراو چه‌رخ زهلم چهم^(۴)

(۱) کون: له کوئی يه. واته: کوچی خیرت بین نه مسالیش چون سالان برو تا نه‌گه‌یته لای سه‌رۆکی عه‌شره‌تی نازاره تازه بین گه‌یشتوه‌ه کان، که گه‌یشتیه لای وهک سالان بیری کرده‌وه و داوای پوشانه‌ی نه دلانه‌ی کرد که له هه‌ریمی یارا له‌وه‌راون، وه باسی منی کردو و تی کوا بزچی نه مسال پوشانه‌ی نه‌هاتووه، ده‌سم دامیت تۆ له جیاتی من وهک يه‌کیک مالی تالان کرابی و هرامی بدله‌وه و پیی بلنی... واته که‌ی له شیعره کانی له‌مه و پاش‌دا باس کراوه.

(۲) واته: بلنی حالی نه‌وه‌نده خراپ بورو چاویه‌که‌ه وتنی وهک درک وابوو له چاوی شادمانی دا، وه له توانای «توانا» دا نهبوو ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل بکا.

(۳) سه‌بوون: بایه‌کی گه‌رمه له‌وانه‌یه له هه‌رکه‌س بدا بیپرووکتی. معنای نه‌م شیعره و شیعری پاشه‌وه پیکه‌وه دی.

(۴) وازاو: ثاوی زیادی سه‌رکدوو. چه‌رخ: چهم، بزیه وای پی‌ئه‌لین چونکه به رنگا رویشتنیا گه‌لیک پیچ نه‌خوا. زهلم: چه‌میکه سه‌رچاوه‌که‌ی له دیی زهلمه‌وه له بستانی شاره‌زبور داونتی مله‌ی مله‌خورد له نزیکی خورماله‌وه. سه‌راو: سه‌راوی سویحان ئاغا، کانیاوو نه‌ستیلیکه له نزیکی سه‌یدسادقه‌وه له شاره‌زبور. واته: هه‌ناسه‌ی گه‌رمی دلنی که وهک بای سه‌بوونی شاره‌زبور بینه، گیزی نه‌خوارد، وه خوتناوی ده‌روونی که نه‌وه‌نده‌ی ثاوی سیروان زۆره، هاتبوه‌کول، وه نه‌و خوتناوه‌ی ده‌روونی تاو به تاو له زۆری باندا له لورویه وه سه‌ری نه‌کرد ئاوا و وهک چه‌می زهلم تاشفگه‌ی نه‌به‌ست بزه‌سه‌راوی سویحان ئاغا. مه‌وله‌وی لم دوو شیعره‌ی دا وره‌ده کاری‌یه کسی جوانی کردووه که «سیروان» او «زهلم» «سه‌راو» و «شاره‌زبور» ای کۆکردووه‌ته‌وه، له لایه‌که‌وه له بزه‌هه‌وه که نه‌م سئی ئاوه له شاره‌زبورن، وه له لایه‌کی تره‌وه له بزه‌هه‌وه که شاره‌زبور رنگاگی گوزه‌ری جافه‌کان بورو.

عهدهمش نه پووش ههستی مهکه رد ساف
منمانا چون خهس ههستیش نه رووی تاف^(۱)

ههوای هاژهی تاف بمهرد بی هوشم
بهلام ئهی چهند بمهیت ئاما نه گوشم^(۲):

ئای بمهختم توغیان ویران مالیشەن
گرمەسیز دل سیا سالیشەن^(۳)

کۆز سۆچیای دهروون پې ده رد
مالات شادیم يەكسەر قرآن کەرد^(۴)

کزهی رەشەبای هەناسان سەرد
سیامال عەيش تەخته تەخته کەرد^(۵)

هاومالان یاوان بە وارگەی جاران
من بى بارەبەر مەندەی ههواران^(۶)

(۱) خهس: پووش و پهلاش. واتە: تاڭگەی ئاوى چاوى بە جۈزىتك نابۇوتى كردىبو، نەبوونى كردىبو بە ئەسىل، وە لە پووشى بۇونى پاك كردىبووه، ئىتىر بۇونى وەك پووش و پهلاش بە سەر ئاوى تاڭگەوە ئەھات و ئەچوو.

(۲) ئاما: ئەھاتە. واتە: ههوای هاژهی تاڭگەی ئاوى چاوى هۆشى لانەھېشتۈرم، هەر ئەندە بۇوگۇتىم لەم چەند شىعرەوە بۇو لە لەشى وەك پووشىيەوە بە سەر ئاوى تاڭگەوە. شىعرە كان ئەمانەی پاشەوەن.

(۳) گرمەسیز: گرميان. سیاسالى: سالى نەھاتى و بى بارانى.

(۴) كۆز: جىنگاى كارو بەرخ. واتە: دەرروونى پې دەردەم وەك كۆزى سووتاوى لىھاتووه، شادى و خۆشىم لانەماوه وەك مەرومەلات قرآنى كردووه.

(۵) واتە: كزهی رەشەبای هەناسەي ساردم دەوارى ۋىانمى تىكداو تەخته كانى لە يەك كرددووه.

(۶) ياوان: گەيشتوون. مەندە: ماوه و پاش كەتتۇو. واتە: هاومالەكانىم ھەموو گەيشتنە ههوارگەي كوتستانى پىشوييان، من نەبىن لەبەر بىن بارەبەرلى جىنى خۆما ماومەتەوە.

جهوره‌کهی سرهیل خم بئ شوماره‌ن
خیل خانه به‌ریچ تا خیل ئه و خواره‌ن^(۱)

[۵]

نه‌تیجه‌ی پاک دین^(۲)

نه‌تیجه‌ی پاک دین شیخ سازانی
خاص وه‌ته‌ن نه دل مه‌عدووم سازانی^(۳)
په‌رسام «حَسْبَ الْأَمْرِ» گوزه‌شته‌ی ئه‌حوال
جواو دا ریزه‌ی شیشه‌ی قه‌دیم سال^(۴)
زه‌رفتی بیم نه توی وخت شامه‌وه
چون ستاره‌ی سویج مه‌دره‌و شامه‌وه^(۵)

(۱) به‌ریچ: پیچراوه. واته: جهوری سته‌می سه‌ر عیلی خم و خهفت له ژماره نایه‌ت،
له بهر ئه‌وه من ناتوانم بر قم بز کویستان وه ده‌وارم به پیچراوه‌بیی له جیئی خربا ماوه تا خیل
تیته خوارو ئه گه‌رتته‌وه بز گه‌رمیان.

[۶]

(۲) مهوله‌وی بهم قه‌سیده‌یه قسه له گه‌ل شیخ مومنی سازانی ئه کاکه پارچه شووشه‌یه کی
دابو به دهستی، وه داوای لئ کر دبوو بزانی سه‌ر گوزه‌شته‌ی چیه و بؤی بگیت‌تته‌وه.

(۳) سازان: دئی‌که له قه‌راغسی چه‌می سیروان له روزه‌لاتی عه‌بابه‌یلی وه له قه‌زای
هله‌بجه. سازانی: دروستت کردووه. واته: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئایین پاکی پیری سازان، تز به هۆی
خورووه‌وشتی به‌رزم‌تله زۆر باش له ناو دلما جیگه‌ت بز خوت دروست کردووه.

(۴) ریزه: ورده. واته: به‌پئی فرموده‌که‌ت سه‌ر گوزه‌شته‌ی ئه و پارچه شووشه‌کزنه‌م
پرسی له خۆی، ئه‌ویش وه‌رامی دامه‌وه و تی. وته‌که‌ی له شیعره‌کانی پاشه‌وه‌دا باس
کراوه.

(۵) شام: ئیواران. ستاره: ئه‌ستیره. واته: پاچه‌یه ک بیوم ئه‌ونده جوان و برقه‌دار بیوم
له کاتی ئیواران داکه دنیا تاریک ئه‌بیو وه ک ئه‌ستیره‌ی به‌رمه‌بیان ئه‌دره‌و شامه‌وه.

پهی گولاؤ پاشی و نهشهی بهزم کهی
 گا پر گولاؤ بیم، گا سه رشار مهی^(۱)

گا وه سه ره فهی زه پین تاقه وه
 گا وه دهس ساقی سیمین ساقه وه^(۲)

گانه سه ره پهنجهی بانووی بئ نیقاب
 چون سوهیل رهونه ق پهنجهی ثافتاب^(۳)

نه بهزم شیرین خوسرهوان دهور
 مامام نه گه ردش هر ساتن سه دهور^(۴)

گولاؤ مه پاشام وه رووی یاراندا
 باده مه به خشام وه مهی خواراندا^(۵)

گا گه ردنه نه دهس نازک ئهندامان
 گا دهس نه گه ردنه ژره ژ خه رامان^(۶)

(۱) گولاؤ پاش: گولاؤ پر زاندن. کهی: که يخه سره و، مه بس پادشاهان و گهوره گه ورانه. واته: له کوری بدمی پادشاهان جار جار پر نه بوم له گولاؤ، گولاؤ بیان تیا هەل نه پر زاند، وه جار جار پر نه بوم له شه راب و تیامیانا نه خوارده وه.

(۲) زه پین تاق: تاقی زیپین. سمین ساق: ساق وه ک زیو سپی و جوان.

(۳) بانوو: خانم. نیقاب: سرپوش. سوهیل: نهستیره یه کی پایزهی سپی یه بهر له رۆزه هەلدی. مه عنای ئەم شیعره و دوو شیعری پاشه وهی پنکه وه دی.

(۴) مامام: نه هاتمه.

(۵) مه پاشام: نه مپر زاند. مه به خشام: نه مه به خشی. واته: جار و بار له کوری شادمانی پادشاهان به سه ره پهنجهی خانمانی چارشیتو لا داوه وه نه گه رام و گولاؤ م نه پر زاند به رووی دۆستان او شه رابیم دابه ش نه کرد به سه ره مهی خۆرە کانان. له کۆکردن وهی «شیرین» «خه سره و» دا به عیلمی بە دیع هونه ری «تھوری یه» ھە یه.

(۶) ژره ژ: که و. خه رامان: له نجھ ولار. واته: جار جار ملم بە دهستنی ناسك نهندامانه وه بوبو، جار جاریش دهستم لە ملى نه و جوانانه دا نه بوبو که وه ک که و بە له نجھ ولار نه رۆن. مه بسی لە وە یه کاتیک کە نه بینن بە دەميان و مەلە کەی نه کە و تە عاستى ملیان.

گاهی رهو وه رووی لهیلئی ئەندازان
 گاهنی لهب وه لهب شای شیرین رازان^(۱)

ھەستىم بى شومار مەستىم وھ كۆسى
 توغىيان چون تاف جوانى توسى^(۲)

جه رووی نادانى ئەۋەزمۇ ئەۋەجمۇ
 وھ جاويدانىم مەنمانا وھ چەم^(۳)

فەلەك شى وھ قىين جەورۇ سەتمەدا
 ئەۋەزمۇ ئەۋەزەق گشت دا وھ ھەمدە^(۴)

منىچ وھى تەرزە وھ سەد پارە كەرد
 ھەر پارە پەرىيەم سەد پەزارە كەرد^(۵)

مەعدۇومى عامەن بەلاؤ دەردو بىم
 ئەوهەل قاروروھى شىكستە من بىم^(۶)

(۱) واتە: جارجار بە دەستى ئەۋانە ئەبۈوم كە لە جوانى دا لەيليان ناوەتە لاوە يان فېريان داۋەتە بەرپى، وھ رووبە رۇويان رائە گىرام، جارجارىش لىتوم بەلىرى شای قسە خۆشانەوە ئەبۈو.

(۲) واتە: بۈونم لە ئەندازە بە دەررو مەستىم كۆمەل بۈو، وھ خۆلىي بايى بۈونم ئەۋەندە زۆر بۈو وھك تافى جوانى تووابۇ.

(۳) جاويدان: ھەرگىز نەبپاواه. مەنمانا: ئەنواند. واتە: لەپەرتىنە گەيشتنى خۆم ئەۋەزمۇ ئاھەنگو كۆمەلمەن وائەھاتە بەر چاوكە ھەرگىز دوايىت نايەت.

(۴) واتە: گەردوون لىتىم چوو بە قىناو ئەمەمۇ بەزمۇ ئاھەنگەي تىك دا.

(۵) پارچە: پارچە. پەرتىم: بۆم. واتە: منى بەم جۆرە كەرد بە سەد پارچەوە، وھ بۆ ھەر پارچە يەكم سەد خەم و مەينەتى دروست كەرد.

(۶) قاروروھە: كاسەي شۇوشە. واتە: هەمى مەعدۇومى! دەردو بەلاؤ نەك ھەر من، بەلكو ھەمۇ كەسى گەرتۈوهتەوە، وھ من يەكەمین شۇوشە يەك نىم شىكابم. ئەمە ئىشارەتە بۆ مەسەلەي مەشهورى عەرەب «ليسَتْ أَوَّلُ قَارُورَةً كُبِيرَةً فِي الْإِسْلَامِ».

هوشیار بهر میوه‌ی مهستی غهفله‌تمن
غهفلت سه‌رمایه‌ی هزار خهجله‌تمن^(۱)

هاکا دهست چهارخ هم ستیزه که رد
چون من شیشه‌ی تؤیج ریزه ریزه که رد^(۲)

..... — ● —

[۶]

نهات و نهات^(۳)

نهات و نهات دل ماتهن ئیمشه و
ئهلبهت شنؤی شه و بهراته ن ئیمشه و^(۴)

سیاهه‌ی ده‌فتار میرزا نهزله ن
زیادی و نو قسان رزق و ئهجه‌لن^(۵)

(۱) واته: وشیار بهره‌وه ئهنجامی مهستی بی‌ئاگایی بیه و بی‌ئاگاییش سه‌رچاوه‌ی ههزاران جوئر خه‌جاله‌تی بیه.

(۲) ستیزه: رقه‌بهره. واته: هر ئوه‌نده‌ت زانی دهستی گه‌ردوون لە گەل تؤیش که‌وته رقه‌بهره، وه وەک منی وردو خاوش کرد، شووشه‌ی تؤیشی والى کرد.

[۶]

(۳) مهوله‌وی ئەم قەسىدە بیه لە شه‌وی بدرات «۱۵ ای شەعبان» ا وتووه.

(۴) هات و نهات: وشەیەکە لە کاتیکا بە کار ئەھینزى کە ئىنسان چاوه‌روانى دەركەوتىنى كەسىك بىي و ئەو كەسە دىيار نېبى. واته: دلەم ئەمشه و ماته چاوه‌روانى دەركەوتىنى دۆستە، وادىارە باي شه‌وی بەراته ئەدالىم بۆيە دل و چاوه‌روانى دۆست ئە كا. مەشهره لە شه‌وی بەراتا رزق و رۆزى و مەرگ و ژيانى ھەركەس لە دەفتەرى قەزاو قەدەرى خۇيا دىيارى ئە كا. مەوله‌ویش لەم شىعرانەدا ئىشارە بۆ ئەوه ئە كا.

(۵) میرزا: نووسەر، مەبەس لە میرزا ئەزەل خوايەکە لە ئەزەلا چارەنۇوسى ھەموو كەسىكى لە دەفتەرى قەزاو قەدەرى خۇيا نووسىوھ. واته: ئەمشه و شه‌وی سیاهه‌گىر تەوهى زىادو كەم كەردىنى رزق و رۆزى و ژيان و مەرگە لە لايم خراوه.

نهو هاوه بهرات بی نهندازهوه
ئید وه تهعلیقهی عومر تازهوه^(۱)

کهسی قووتش نوقل راز یاوهرهن
یه کی زینده‌گیش وهسل دلهرهن^(۲)

هانا هام ده ردان چیش مه که ردی پیم
من دیام نه رووی ته قسم نامهی ویم^(۳)

ژار دووری دوس نازیزه نوشم
نمہیو رازان شیرین نه گوشم^(۴)

یانی جه شوومی به خت سیای من
ئیمشه و لهرزان توول تالای من^(۵)

وه لگ زینده‌گیم هاوه هاوه
دیمادیمشه وه بای فهناوه

ئه لوه دای ته ثریخ کامه رانیمه ن
نیشانهی ناخرا زینده‌گانیمه ن^(۶)

(۱) تهعلیقه: هه لو اسراو. واته: يه کیک به راتی بی نهندازهی به دهسته‌ویه و يه کیکی تر سه رله نوی عومری بز نوسراوه ته و فرمانه کهی کرد و دوه ته ملی.

(۲) واته: يه کیک قسه وه ک نوقل شیرینی یاران خوارکیه‌تی و يه کیکی تر به وهسلی یار نهذی.

(۳) دیام: روانیم. مه عنای نهم شیعره و شیعری دوایی پیکه‌وه دی.

(۴) نمهیو: نایهت. واته: ده خیلتانم نهی هاوده رده کامن چیم لی نه که ن، من سهیری ده فته‌ری چاره‌نووسی خۆم کرد بزانم خوا چی بز داناوم له م شه‌وی به راته‌دا، سه‌یرم کرد نه بیت ژاری دووری دوست بنوشم و قسه‌ی خوشم بەرگوئ نه که‌وئ.

(۵) توول «یه که م»: لق. توول «ی دووه م»: نه مام. تالا «طالع»، به خت. مه عنای نهم شیعره و دوو شیعری پاشه‌وهی پیکه‌وه دی.

(۶) وه لگ: گه لآ. دیمادیم: دیوه و دیو. واته: مه به سه نه ویه به هۆی شوومی چاره‌ی

یاران و یه‌ردن نویمه‌من دهی دهی
 نیسه و کارهنه ساقی نه‌شنه مهی^(۱)
 سا دهی تای دوگمه‌ی یه‌خهی دل په‌سنه‌ند
 نازاد که‌ر چون دل بئ ده‌ردا جه به‌ند^(۲)
 په‌شیو که‌ر لانه‌ی دلان جه سه‌ردا
 گوشه‌ی عه‌رق چین باوه‌ر وه به‌ردا^(۳)
 مایل بسوکه‌منی ثه و نه و گوشه‌ی چم
 گوشه‌ی چم ثه و جام، جام ثه و نه‌هل خم
 دهورت گه‌رد جه‌ور دهوران دا وه باد
 ناز واچو بنوش، غه‌مزه که‌ت نوش باد^(۴)

۱۵۸

ره‌شمده‌وه لق و پیپی دره‌ختی به‌ختم که‌وتوجه‌ته لهره، وه گه‌لای ژیانم به ژاسمانه‌وه بای
 له‌ناوچوون نه‌مدیوو نه‌مودیوی پی‌نکا، وه که‌وتوجه‌ته مالاوایسی کردن له به‌ختاری و
 نیسانه‌ی مه‌رگم دیاری داوه.

(۱) ویدردن: به‌سرچوون. مهوله‌وه لیره‌وه به نوسووله که‌ی خوی په‌نا نه‌باته به‌ر
 ساقی و مهی، وه نه‌لئی: هاواری بیان هه‌موو مردن و سه‌ره هاتوجه‌ته سه‌ر منیش،
 که‌واته کاکه‌ی مه‌ی گیگنر یسته کاتی خوی‌یه‌تی پیاله‌یه‌ک شه‌رابم بدھری.

(۲) تا: تاًل. واته: ثه و تاًل ده‌زوه‌ی که ناًل اوه له قزیچه‌ی سوخمه که‌ی سه‌ر یه‌خهی
 دل گرتووه که‌ت، ییکه‌ره‌وه، وه وهک دلی نازادی له وانه ده‌رديان نیه له به‌ندی نازادکه.

(۳) لانه‌ی دلان: مه‌به‌س له زولفه که هیتلانه‌ی دلی عاشقانه. عه‌رق چین: کلاو. باوه‌ر:
 یئنه. مه‌عنای نه‌م شیعره دوو شیعره پاشه‌وه پیکه‌وه دی.

(۴) واچو: بلئی. بنوش: بنوشه. واته: زولفه کانت له سه‌ره‌وه تیک بدھو کلاوه که‌ت بینه
 پیشه‌وه و که‌متیک لاری که‌ره‌وه بز لای گوشه‌ی چاوت، گوشه‌ی چاویشت لارکه‌ره‌وه بز
 لای پیاله‌ی شه‌راب و پیاله‌ی که‌ش لارکه‌ره‌وه بز لای لیوی ثه و دلدارانه‌ی که خه‌می
 عه‌شقیان له دلایه تا نه‌م هه‌لسورانه‌ت به پیاله‌ی شه‌رابه‌وه گه‌ردو توزی جه‌وری زه‌مانه
 بدا به با، به جوزرئ که نازت بلئی بین‌شمه و غه‌مزه که‌شت بلئی نوشی گیانت بی.

تا فواره‌ی وشك لوله‌ی پیشه‌ی ریش

هر یه ک پرشه‌ی زووخ هورشانو پهی ویش^(۱)

و شنؤی نهشه‌ی مهستیم وانزووه

یه ک ئه‌مجار جه دهس ههستیم سانزووه^(۲)

..... — ● —

[۷]

نمانای بـهـهـشت^(۳)

نمانای بـهـهـشت پـیـشـانـی نـوـورـی

ئـازـیـزـ وـهـیـ سـفـتـهـیـ دـوـزـهـخـ دـوـوـرـیـ^(۴)

دوـورـیـ عـهـزـابـیـ سـازـ دـاـبـیـ پـهـرـیـمـ

عـهـزـابـیـ وـتـهـرـ دـاـ، ئـامـاـوـ لـوـاتـ پـیـمـ^(۵)

ئـایـ هـهـنـیـ جـهـیـ دـهـرـدـ کـیـ دـهـرـمـانـ سـازـوـ

وـهـ هـهـمـسـایـهـ سـهـگـ کـامـ دـهـرـمـالـ نـازـوـ^(۶)

(۱) پـیـشـهـ: تـیـسـقـانـ. مـهـعـنـایـ ئـمـ شـیـعـرـهـ وـ شـیـعـرـیـ پـاـشـهـوـهـیـ پـیـنـکـهـوـهـ دـیـ.

(۲) وـانـزوـوـهـ: بـخـوـنـتـیـتـهـوـهـ. سـانـزوـوـهـ: بـسـهـنـتـهـوـهـ. وـاتـهـ: بـؤـ ئـهـوـهـ فـوارـهـیـ وـشكـ بـبـوـرـیـ لـوـولـهـیـ تـیـسـقـانـهـ بـرـینـدارـهـ کـانـمـ، هـهـرـیـهـ کـهـ لـهـ عـاسـتـیـ خـوـبـاـ پـرـزـیـ زـوـوـخـ فـرـیـ بـدـاتـهـ دـهـرـهـوـهـ، وـهـ بـهـ شـنـهـیـ ئـهـ وـپـرـزـ هـهـلـدـانـهـ بـرـیـارـیـ مـهـسـتـیـمـ بـخـوـنـتـیـتـهـوـهـ وـ بـؤـ یـهـ گـجـارـیـ لـهـ دـهـسـتـیـ بـوـونـ رـزـگـارـمـ بـکـاـ.

[۷]

(۳) مـهـولـهـوـیـ ئـمـ قـهـسـیدـهـیـ پـاـشـ گـهـرـانـهـوـهـیـ شـیـخـیـ «بـهـاءـالـدـيـنـ»^{اللهـ} وـتـوـوـهـ کـهـ چـوـوبـوـ بـؤـ دـیـدـهـنـیـ.

(۴) نـمـامـانـاـ: نـیـشـانـتـداـ. پـیـشـانـیـ: نـاوـچـاـوـ. نـوـورـانـیـ: نـوـورـانـیـ. وـاتـهـ: ئـازـیـزـ نـاوـچـاـوـیـ نـوـورـانـیـتـ پـیـشـانـداـ بـهـمـ سـوـوتـاوـیـ دـوـزـهـخـیـ دـوـوـرـیـ یـهـ.

(۵) وـاتـهـ: دـوـورـیـ عـهـزـابـیـکـیـ بـؤـ سـازـدـابـوـومـ، ئـیـسـتـاشـ هـاـنـ وـ گـهـرـانـهـوـهـ کـهـتـ عـهـزـابـیـکـیـ تـرـیـ بـؤـ سـازـدـامـ.

(۶) جـهـیـ: لـمـ. هـهـمـسـایـهـ: درـاوـسـیـ. نـازـوـ: بـناـزـیـ. وـاتـهـ: ئـایـ ئـیـتـرـ کـنـ دـهـرـمـانـیـ ئـمـ دـهـرـدـیـ دـوـورـکـهـ وـتـهـوـهـیـهـ تـمـ بـؤـ سـازـ بـکـاـ، وـهـ مـنـ ئـوـلـفـهـتـ بـهـ کـیـتـیـ تـرـهـوـهـ بـکـرـمـ؟ دـیـارـهـ نـاـتـوـانـمـ ئـوـلـفـهـتـ بـهـ کـهـسـیـ تـرـهـوـهـ بـکـرـمـ، چـونـکـهـ سـهـگـیـ هـیـچـ دـهـرـمـالـنـیـ نـاـنـازـیـ بـهـ درـاوـسـیـ.

چهم وه گهرد رای کنی روشننا بتو
 لهب وه یاگه پای کنی ناشنا بتو^(۱)
 روی وه سلت نهر سهد زه رور نه فامهن
 مزانام فهلهک چهپ گهردش نامهن^(۲)
 فهلهک داد جه ده رد بین ده واکهی تو
 موغنهنی فهرياد ئهونه واکهی تو^(۳)
 بولهند که رمهقام «دلسوز» وه راسی
 ته نزيلهش فهرد گهل خاللوي کوماسي:^(۴)
 روی وه سلت ههربیم ئهی رووه پیم بین
 جه و بونه هه ررق ررق خدیم بین^(۵)
 ئیسه ها فهلهک نیشان دادهنه پیم
 ناخ ترسیاگه کهی گیر ئاوه رده ویم^(۶)

(۱) لهب: لیو. یاگه: جینگه. واته: لمدو پاش توزی رنگای کنی بین به کله و چاوم رونون
 بکاتوه، وه لیوم ژتر بینی کنی ماج بکاو شاره زای بین. لههندئ نوسخه داله جیاتی «یاگه»
 نووسراوه «خاک».

(۲) زوروور: پیاوی ناچارو ناعیلاج. مزانام: ئه مزانی. واته: هه رجهند پیاوی داما اوو ناچار
 عهقلی له جینی خزیا نیه و هیچ نافامنی، بلام من هه رکه به توگه یشتم ئه مزانی گهرد دون
 ناوی چهپگه رده و هه میشه به ئاره زووی دل نابنی.

(۳) ئوه: له. مه عنای نیوهی دووهه می ئهم شیعره به سراوه به شیعری پاشیوه.

(۴) دلسوز: ئواز تکی کونی کوردى يه. ته نزيله: وشهی دوعا، لىرەدا مه بهسی به بینی
 گورانی يه. واته: کاکهی گورانی بىز هاوار بىز ئوازه خوشە كەت، تو خوا دەنگى لى ھەلبەو
 نقاومي دلسوزمان بېبلەن به شیعری خاللوي کۆمامسي يه وه. شیعره کانی خالل ئهم سیانەن كە
 لە پاش ئهم شیعره دىن.

(۵) پیم: ترس. واته: ئه و رۆزهی پىتگە یشتم ترسى ئه مرۇم لە دلا بورو، لە بەر ئوه خۆم
 دابووه هاوارو ررق.

(۶) واته: وا تىستا فهلهک ئوههی پیشان دام كە لىتى ئه ترسام، ئاي هاوار بۇ منى ترساوى
 گير خوار دوو.

ئەمچار کى تاکەت دوورى تو دارق
دەك بەرق غەزەب وە جەسمە وارق^(۱)

[۸]

نەھ كەھوارەس^(۲)

نەھ گەھوارەس دەور تاي دەسرازە خەم
تاکەس سەر ئەنگوشت غەفلەت نە توی دەم^(۳)
بازىت پى وەردەن ھەرىكە وە لايى
سەداي دايەنان وە لايەلائى^(۴)
ھاي نە فەرقش ھەن ئەسەداو تەئىسir
تاھە لاؤناو ئەسەزە و ئەسەشیر^(۵)

(۱) دارق: ھەيەتى. ئەم شىعرە لە قەسىدە يەكى تىريشا رابورى، بەلام لەۋى ئىشارەتمان
نە كىردىبو بۇ ئەندە كە ھى خالقى كۆماسى يە.

[۸]

(۲) وەك لە سەرنو سخە كە مەلا خالىدى رەبانى نۇرسراوە، مەولەوى ئەم قەسىدە يەي
بە بۇنىيە مەدنى دايىكىيە وە تۈرۈ، بەلام ھىچ نىشانە ئەسەزە كە بۇ لاؤاندەنە بىى،
وە لە ھېتىا يادى قېبرۇ قىامەت بە ولاؤھ رازىتكى تىدا دەرناكەوى.

(۳) گەھوارە: بىشكە. دەسرازە: ئەسەپەتىيە منالى بىن توند ئەكەن لە بىشكەدا. ئەنگوشت:
پەنچە. مەولەوى لەم قەسىدە يەدا روو ئەكاتە نەفسى خۆى و ئەلى: تاکە لە بىشكەي
زەمانەدا كە تالى دەسرازە كە لە خەم و خەفتە ھۆنزاوە تەمە، سەرىيەنچە بىئاگايى
ئەبەي بە دەمتا وەك منالى ساوا؟

(۴) بازى: يارى. دايەن: ئەۋاھەتە كە راگىرى ئەكەن بۇ شىير بە منال دان و بەختىو
كىردىنى. لايەلائى: وشەيە كە دايىك بە نقايمىكى تايىھەتى يەوە ئەيلى بۇ خەوتاندىنى منال. واتە:
دەنگى لايەلائى دايەنە كان ھەرىيە كى لە لايەكەوە ھەلت ئەخەلەتىنى. مەبەس لە دايەن
نەفس و شەيتانە.

(۵) هاي: وشەي وریا كىردىنە و يە. لاؤنا: لاؤاندەنە و. واتە: دەنگى ئەسەزە لە سەرى
ئىنسانا ئەمىنېتە وە كارى خۆى ئەكا تا ئەمرى و لاؤاندەنە و ئەنەنە ئەسەزە و شىيرى
شىيرى ئەسەزە چىزى.

هر تفلی بی شک نهی بیشک خه فمهن
 جهی دایه بریان بهو دایه جفتهن^(۱)

وهس خاکبازی که ر بیدار بهر ئامان
 بریاندهه تؤیج سه روه ختش ئامان^(۲)

ها وه قەفاوه يەند شى به وئى دا
 چەم بی بینايى مديۋ وه رىدا^(۳)

قەزا وه قومار نە پاى باختمن
 قامەت حەلقە بهست وەخت تاختمەن^(۴)

موتریب، سازە كەت ئۆف ج وەش تەرز بى
 ئەمجارىش وەك دەنگ مەجلیس ھەربەرز بى^(۵)

تاکوورە زارييم بلىسە سانۇ
 داخ لواي ويىم جە دل نەمانۇ

داد نىمەدۇ داد شىين، مالۇومەن لېم
 دماى ويىم پەرىم هىچكەس وىنەي ويىم^(۶)

(۱) واتە: بىن گومان ھەر مەنالىك لە يىشكەي گەردوونا خەوتېي لە دايىكى ژيان ئەبرەتەھە وە
 ئەنری بە بەرى دايىكى قەبرەوە.

(۲) خاکبازى: يارى كىردىن بە خۆل. واتە: بەس يارى بىكە بە خۆل، دەخيلەم وریا بەرمە،
 وەختى بىرانە وە تۈش ھاتۇوە لە مەمكى ژيان.

(۳) واتە: وریا بەرەوە ئە وەندە پېشتىت كۆم بۇوه تەوە لە بەر پىرى، كە ئەپەوانى بە رىڭادا
 چاوت هىچ نايىنى. مەولەوى لە شىعەرە كانى لەمەوە دواوە لە قىسە لە گەل خۆ كەرنەوە دىتە
 سەرقىسە بە دەمى خۆوە كەرنە.

(۴) باخت: دۆرەندىن. تاخت: تالان كەردىن. واتە: قەزاو قەدەر وەك قومارچى خۆى ئامادە
 كەردووە پېم بىدۇرپىنى، وە بالاى راستىم چەميوه تەوە وەختى تالان كەرانى سامانى ژيانمە.

(۵) مەعنای ئەم شىعەرە دوو شىعەرە دوايى پېتكەوە دى.

(۶) واتە: كاكەي ئاهەنگ كېيىر! ئۆف ئاوازى سازە كەت چەند خۆش بۇو، دەسا با

[۹]

نازک ته‌داره‌ک

نازک ته‌داره‌ک فهسل و هاران
شیرین ئارایش هردهو کۆسaran^(۱)

گول چون رووی نازیز نهزاکه‌ت پوشان
وه فراوان چون سهيل دیده‌ی من جوشان^(۲)

مديان گولالان نه پاي دهربهندان
نه وي به كته وينه ئاره زوومندان^(۳)

ج خاس خاس شنيۇ نه ئيواراندا
سهوزه وه رووی خاك جه رگه ئياراندا^(۴)

ئەمجارىش وەك دەنگى كۈرى ئاهەنگى ياران بەرز يىتەوە، بەلكو كورىھى گريان و زارىم
بلىسە بىتىنى و داخى مەرگى خۆمم لە دلا نەمېتى، چونكە لېم ئاشكرايە پاش خۆم شىن و
گريانى كەس بە سەرما وەك ھى خۆم كەلکى ئابىن بۇم.

[۹]

(۱) ته‌داره‌ک: خۆ رىتكخستان. ئارايش: خۆ رازاندنه‌وە. واتە: نامه خوا فهسلی بەهار چەند
ناسكەو جوان خۆي رىتكخستوو، وە هەردو كوتستانە كان چەند شيرين خۆيان
رازاندنه‌وە. لە شىعە كانى پاشە وەدا چەند وتنە يە كى جوانى ئەم خۆر تكخستان و خۆ
رازاندنه‌وە يە باس ئە كا.

(۲) واتە: گول وەك رووی يار بەرگى ناسكى پوشىو، وە بەفراو وەك لافاوى چاوى من
هاتوو وە جوش.

(۳) مديان: ئەروان. واتە: گولالەي داوتىنى دهربەندە كان وەك يارو دىلدار تمماشاي يە كتر
ئە كەن.

(۴) شنيۇ: ئەشنى. واتە: ئاي گيابى سەوزى سەر خاكى قەبرى كۆمەلى ياران بە ئىوارانا
چەند جوان ئەشىتەوە.

بوین ره عشه‌ی وجد دله‌ی پاکشان
عه‌یان نه شنیای سه‌وزه‌ی خاکشان^(۱)

جه‌ی گوشه‌ی خاسته‌ر نیهن مه‌سکه‌نی
ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نی^(۲)

هورزه، سوبحه‌ن، دل تازه خاوه‌ن
شنوی پای کاوه‌ن، گوشه‌ی سه‌راوه‌ن^(۳)

سه‌وزه‌ی خاک پاک ياران هام فه‌رد
فره‌مان وه فه‌رش به‌زم وي‌مان که‌رد^(۴)

که و سه‌وزه‌ی ئیم‌هیچ نه کام هه‌ردی بتو؟
وه فه‌رش مه‌جلیس کام هام فه‌ردی بتو^(۵)

..... ——————

(۱) بوین: سه‌یرکه. ره عشه: لهره. وجد خوش‌هه‌وستی. عه‌یان: ئاشکرا. واته: سه‌یرکه دله‌لره‌زه‌ی دلداری خاوئنیان به ئاشکرا له شنه‌ی سه‌وزایی سه‌ر قه‌بره کانا دیاره.

(۲) خومار ئه‌شکه‌ن: سه‌رخوشی لابه‌ر. واته: کاکه‌ی مه‌ی گیپر ده خیلتیم شوئنیم لم شوئنیه باش‌تر نابی پیاله‌یه ک شه‌رابی بیرکردن‌هه وهم بدده‌ری چاری ده‌ردی بی‌ئاگایی خوشی بی‌بکه‌م. مه‌وله‌وی لم شیعره‌دا ته‌عییری زور وردی به کار هینتاوه‌که شه‌رابی به ده‌رمانی هوش کردن‌هه داناوه، وه مه‌به‌ستی له بی‌هوشی گوئی نه‌دانه به پاش مردن.

(۳) هورزه: هه‌لسه. واته: کاکه‌ی مه‌ی گیپر، هه‌سته دل تازه له خمو هه‌لساوه، به‌ره‌به‌یانی زه‌وق و شادی‌یه‌تی، داوتنی شاخه‌کان شنه‌یان دیت و شوئنیه که‌مان گوتی ناوه، با ماوه‌یه ک به خوشی رابوئرین.

(۴) فره: زور: مه‌عنای ئه‌م شیعره و شیعری پاشه‌وهی پیکه‌وه دهی.

(۵) کمو: ئاخۆ. واته: ئیم‌هه زور جار سه‌وزایی سه‌ر خاکی پاکی گۆری دۆستانمان کرد به فه‌رش بی‌ئاھەنگ و رابواردنی خۆمان و له سه‌ری دانیشتین، ئاخۆ سه‌وزایی سه‌ر گۆری ئیم‌هه‌یش له کام هردا بیت و بیت به فه‌رشی ئاھەنگی کام دۆست و براده‌ر؟

[۱۰]

نه‌تیجه‌ی پاکان^(۱)

نه‌تیجه‌ی پاکان، نه‌تیجه‌ی پاکان
شیخ خاس خه‌یاں نه‌تیجه‌ی پاکان^(۲)

فه‌ره به‌خش حال خاتر غه‌مناکان
ده‌رمان زامان خه‌لتان نه خاکان^(۳)

مه‌عدوم ئانا ها جه گیان ته‌واسان
که‌یلن جه خه‌یاں خال خال خاسان^(۴)

گرمی کووره‌ی دل سه‌د هه‌زار ته‌رزه‌ن
گرمی بلیس‌هش نه عالم به‌رزه‌ن

تو پهی چیش ئامان ئیمانت هه‌رده‌ن
ئه‌سپاب فه‌وت ئاماذه که‌رده‌ن^(۵)

وهی ده‌مه‌ی نه‌فس بد حالتی به‌وه
وهی دله‌ی پاره‌ی زوخالی به‌وه^(۶)

[۱۰]

(۱) مدوله‌وی بهم قه‌سیده‌یه قسه له گه‌ل شیخ حه‌سنه‌نى سازانى للہ نه کاکه يه کیلک بوروه له پیاواني خوا.

(۲) واته: ئه‌ی شیخن که نه‌وه‌ی پیاواني پاک ره‌وشت و پاک باوه‌ری وه بیرو نیازت چاکه...

(۳) واته: ئه‌ی خوش‌که‌ری دلی دل خه‌هه‌تباران، وه ئه‌ی ده‌رمانى زامى نه‌وانه‌ی له خوتناوا ئه‌تلىنه‌وه.

(۴) ئانا: نه‌وه‌ت. ته‌واسان: وه‌رز بوروه.
(۵) واته: تو بۆچى ئیمانت لا نه‌ماوه له خوا ناترسى و هۆى لەتاو بردنى مه‌عدومیت فه‌راهم کردووه؟

(۶) ده‌مه: ئه‌و با سارده‌یه که زستانان له سه‌ر لوتکه کیته کان به‌رز ئه‌بیت‌هه‌وه ورده پروووشی به‌فر له گه‌ل خۆزی هه‌ل نه‌گرئ و ئه‌یدا به رووی رتیوار او زۆر جار ره‌قى ئه‌کاته‌وه.

مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و شیعری پاشه‌وه پتکه‌وه دئ.

کووره‌ی دهروونت وه جوش ثاوه‌ردهن
دووکه‌ل جه گوشه‌ی فهلهک سه‌رکه‌ردهن^(۱)

پهی کئی ئهی جه‌سته‌ی ویت مه‌تاونی
زامه‌که‌ی مه‌عدووم هم مه‌کاونی^(۲)

من ئیش پېر نیش دهروونم وه‌سەن
بۆ خەلاسم کەر حەسەن هەی حەسەن!^(۳)

[۱۱]

نه‌سیم دوورى^(۴)

نه‌سیم دووی دهروون چون هەردە جاران
ئیمچار دەر نە کاخ دەماخ باران^(۵)

واچه دیم وه چەم دیوانه‌کەی تو
رووش کەردهن نە رووی ئاسانه‌کەی تو^(۶)

(۱) واته: لەگەل نەوهشا مەعدوومى بە ھۆى بەدحالى يەوه ھەناسەي ساردەھەل نەكىشى و دلى پارچە بۇوه و رەش بۇوه تەوه، تو تەنورى دهروونى خۆت داھستووه دووکەل سەرى كردووه لىتى و ھەموو ئاسمانى گرتۇوه تەوه.

(۲) مەتاونى: ئەتۈنیتەوه. مەکاونى: ئەكلىيەتەوه. واته: ئەم لاشەي خۆتە بۆكى ئەتۈنیتەوه و زامى مەعدوومىشى بىن ئەكلىيەتەوه؟

(۳) وەس: بەس. واته: حەسەن، من زامى پېر ئیش و ئازارى دهروونى خۆمم بەسە، دەردى خۆشىتى مەكە بە سەر بار، وەرە رزگارم كە.

[۱۱]

(۴) مەولەوي ئەم قەسىدە يەى لە وەرامى نامەيەكى شىيخى «بهاءالدىن» داھىنە نۇوسىوھ.

(۵) واته: ئەي باي نەسیم ئەمچارىش وەك جارەكانى تىرىپۇ دووکەلى دهروونم بىدە لە كۆشكى بەرزى دەماخى دۆست، باقى بىگات ئىستا ئاڭرى دهروونم چەند بە تاوه.

(۶) واته: پىنى بلۇن بە چاوى خۆم دۆستە شىيت بۇوه كەتم دى رووی كردىبو وەرددەرگاي تۇر ئەي وەت: واتەكەي لە شىعەرە كانى پاشەوەيدا دى.

نامه‌ی ئایرین دلسوزیت یاوا
بلىسهم و سای گه‌ردوون سه‌ر ساوا^(۱)

سوچسنا جهسته‌ی زامه‌تان خهسته
لابه‌رد تۆی دهروون دله‌ی ده‌ردگه‌سته^(۲)

وهشى و شادى و زهوق پهی ئىمە نىھەن
جه ده‌سماں رشته‌ی راحه‌تى شىھەن^(۳)

دوژمنى فەلەك پىيمان قەديمهن
چەنیمان مەينەت قەديم نەديمهن^(۴)

مهست بادەي کەف رۆزگارانىم
بى هۆش هيچران قەديم يارانىم^(۵)

نه دل ئەو دلەن، نە هۆش ئەو هۆشەن
نه فام ئەو فامەن، نە گوش ئەو گوشەن^(۶)

ھەركاتى زاناي فەلەك نەردى شەند
ويئەي هام جامان، جامان وە جا مەند^(۷)

(۱) واتە: نامه ئاگرىنە پې لە دلسوزى يە كەت گەيشت، وە ئاگرى خۆشەوستىمى بەتىن تر كردو زوبانى بلىسەي دهروونم خۆى دا لە ئاسمان.

(۲) واتە: لهشى گرفتارى زەممەتمى سووتاندۇو توتكى دلى ده‌ردگەستۈرمى دامالى.

(۳) واتە: خۆشى و شادى بىز ئىمە نىھەن، ئىمە سەرەدەزۈوئى رەحه‌تىشمان لە دەس دەرچۈو،

(۴) واتە: ئىمە لە مىئە دوژمنى گەردۇونىن و ھاودەنگى دەردو مەينەتىن.

(۵) واتە: سەرخۆشى شەرابى دەستى رۆزگارىن لەبەر دوورى دۆستى كۆن هۆشمان لا نەماوه.

(۶) واتە: هيچمان وەك ئەوسا نەماوه، نە دلمان وەك جاران شادە، وە نە وەك جاران هۆشمان لە خۆمانە، وە نە وەك ئەوسا تىن لە گەين و گۈتمان لە قىسو رازى دۆست ئەبىن.

(۷) واتە: هەر ئەوهەندەت زانى گەردۇون نەردىتكى بىز لەناويردىنى ئىمەيش ھەلدا، وە ئىمەيش وەك ھاپىيان جى و شوئىنمان بە چۈلى مايەوە.

[11]

نامہ کہت پاؤا

نامه کهت یاوا کوسم که فته و دلهی ئاهیرین دا وه نه فته وه تاکهی تو بھو زام، من وھی دھرده وه تو بھو کاووه، من بھی هھرده وه^(۲) تەشريف باوھره جھرگھمان جھم بۇ بدل وھی جھم خەمنى جھ لامان كەم بۇ^(۳) بىسaranى يەن نە توئى فەرد من: «خەم چەنى خەمان زوو مبۇ ساكن»^(۴) هەناسەی سەردم نە دل خىزاوه خىل خانەی كەيىم ھەوار بىزماوه^(۵) وەيشۇومەی مەينەت تەم ئەنگىزماوه وەلگە كەي شادى سەرتەمل رىزماوه^(۶)

[14]

- (۱) مهوله‌ی نه قسیده‌یهی له وه لامی نامه‌ی شیخ عه‌زیزی جانه‌وهه‌ی برا ده ریا
نو سیوه که له کوئستان بووه، داوای گه‌پانه‌وهی لئن نه کا با بت‌گه‌رمیان.

(۲) واته: تاکه‌ی تو گرفتاری زامي دووری و من گیرؤده‌ی دهردی ئیشتیاق بس، وه تو
له کوئستان بیت و من له گه‌رمیان.

(۳) مه عنای نه شیعره‌و شیعري دوايی پنکه‌وه دئ.

(۴) واته: وره با کۆمەلمان يهك بگرته‌وه به لکو خەم و خەفتى دلمان كەم كاته‌وه، به
دەليلى نه و قسە‌یهی مەلا موستەفای يېسارانى كە خستو و مەته ناو شیعري خۆم وه نەللى
نه گەر خەمباران بکەونه يهك خەمە کانیان سووک نەبى

(۵) خیزاوه: بەرز بۇوه‌وه. يېزاوه: گواستیه‌وه. واته: هەناسەئى سارد لە دلەم بەرز بۇوه‌وه
شادیم بارگە و بنه‌ی پېچایه‌وه.

(۶) وەيشوومە: باي سەخت. نەنگیزاوه: هەللى ساندەوه. رېزاوه: داوه‌ری‌یه‌وه. واته: باي
سەختى مەینەت تەمى هەلکردو گەلائى سەرچلى خۆشىم داوه‌ری.

جوی چه‌مهی شه‌وقم هم یهخ که‌رده‌وه
مهزره‌عهی هه‌ستیم شه‌لته به‌رده‌وه^(۱)

نه‌شنه‌ی وه‌خت سه‌خت ئامای پايزه‌ن
یا شنّوی دووري بالای نازيزه‌ن^(۲)

..... — ● —

[۱۳]

نامه‌ی عه‌نبهر بهت^(۳)

نامه‌ی عه‌نبهر بوت باد سویح ناووه‌رد
عه‌ترش زامه‌که‌ی کونه‌م تازه که‌رد^(۴)

موتاله‌عه‌م که‌رد وه ده‌م ده‌رده‌وه
جه‌فاکه‌ی وه‌رين جه ياد به‌رده‌وه^(۵)

مه‌ فهووم بی ته‌حریر وه‌ش ته‌قریره‌که‌ش
مه‌علوم بی جه لای خه‌سته‌ی تیره‌که‌ش^(۶)

(۱) یهخ: سه‌هؤل. شه‌لته: ئه وشكه سه‌رمایه‌ی ئهدا له کشت و کال و ئهی فه‌وتینی. واته: جوگه‌ی سه‌رجاوه‌ی چاوم بورو به سه‌هؤل و شه‌لته دای له کشت و کالی ژىنم و فه‌وتاندی.
(۲) واته: نازانم ئه‌مه نيشانه‌ی کاتى سه‌ختى هاتنى پايزه، يان شنه‌ی دووري بالای شىخ
عه‌زىزه وام لى ئه کا؟

[۱۳]

(۳) مهوله‌وی جاريکيان نه‌خوش ئه که‌وي، شىخى «بهاه‌الدين» يش^{الله} نامه‌يەكى
هه‌والپرسى بۆ ئه تيرى، ئه ميش له‌راما ئه‌م پارچه شىعره‌ي بۆ ئه نوروسى.

(۴) واته: باي به‌يانى نامه‌بۇن خوشە كەتى بۆ هيئانام، وه بۇنى ئه نامه‌يەت زامى كونه‌مى
تازه کرده‌وه.

(۵) وه‌رين: پىشىو. واته: نامه‌كەتم به ده‌م ده‌رده‌وه خويىنده‌وه، ئه وهندەي دلشاد كردم
ئىش و ئازارى كونى له يادم بردده‌وه.

(۶) واته: منى گرفتارى تيرى ئه، حالى بۇوم له شستانه‌ي له نامه‌كەيا نووسراوبۇونو
روون كرابوونه‌وه.

فیدای خامهٔ بام و یادم که ردهٔ
یادم نمهشی تا و روی ماردهٔ ^(۱)

به لام جه دووریت شای ساحیب شهرستان
دوود دل وه چهارخ هفته مین یاوان^(۲)

دورویت چون نه لاماس نیشتهن نه جه رگم
ها و ختدن به یو واده که هی مه رگم^(۳)

داخ بالاکهت به مردون و هگلکو
و هام بالای ویم خاکم و سه ربو^(۴)

[19]

ناؤهیں وہ دل

نـاـوـهـرـى وـهـ دـلـ مـاـوـهـ رـوـوـ نـهـ دـلـ:
مـنـ جـهـ مـهـ يـلـ تـوـ لـادـىـ بـوـ غـافـلـ^(٦)

(۱) خامه: قهلم. نمه‌شی: ناچی. مهعنای نهم شیعره و شیعری پاشه‌وهی پنگه‌وهی دی.

(۲) واته: به قوريانی قهله مه که ت بم که منی هیناوه ته و ياد، من تا نه مرم توم له بير ناچي، به لام له تاو دورويت دووكهلى دلم گيه يوه ته ناسمانی حه و تهم.

(۳) به یو: بیت. مهعنای ظم شعره و شیعری پاشه وهی پنکه وه دئ.

(۴) گلکو: قهبر. واته: نازیزه کهم و هک نه لمامس چون شووشه لهت ئه کا، دووریت بهو جوزه نیشت ووه سه رجگرم و لهت لهتی کردووه، نه ونهندی نه ماوه توم وادهی مردنم داییت و به بدرزی بالام خاک بپیشیته سه رم.

[1P]

(۵) وا دیاره مهولوی بهم قه سیده یه قسه له گه ل شیخی «ضیاءالدین»^{اللهم نه کا که هه ندی که هس وايان تی گه یاند بی گرایه مهولوی سارده له گه لیا و نه میش بهم قه سیده یه پاکانه بز حقوی بکا.}

(۶) ناوه‌هایی: نه هیئتی. ماوه‌روو: نه هیئتیم. لادی: تاویلک. واته: نازیزه کهم نه که‌ی نه و بینی به دلتاک‌منم تیستا نه یهیئتیم به دلمکا نه وته من تاویلک له خوش‌وستی تز بی ناگاییم.

وه دیده‌ی مهخموور شیرین ته‌رز تو
وه نهشنه‌ی شیوه‌ی بالای به‌رز تو^(۱)

نه شیخ، نه مهلهل، نه قازی رووی شه‌رع
نه سوْفی و عابد ئه‌هل ته‌قواو وه‌رع
نیهن داخ توش نه‌بونه توی دل
موشکوله‌ن ئازیز جه‌مین په‌رهی گول^(۲)

وه تیر تانه‌ی ره‌قیب دل سه‌نگ
بینایی دیده‌م خاتر مه‌که‌ر ته‌نگ^(۳)

ئاری واجبه‌ن تانه‌ی به‌دکاران
په‌ی گه‌رمی بازار عه‌شق دلداران^(۴)

نسیو هه‌رکه‌س مسویت‌لای یاره‌ن
زؤلانه‌ی زه‌نجیر، قه‌تل سیداره‌ن^(۵)

.....—●—.....

(۱) مهخموور: مهست. مهعنای نهم شیعره و دوو شیعری دوايی پیکه‌وه دی.

(۲) واته: قسمه به چاوه مهسته جوانه‌کانت و به له‌نجه‌ولاره‌ی بالای به‌رزت هیچ شیخ و مهلاو قازی و خوابه‌ره‌ستیک نیه داخی عه‌شقی توی له دلا نه‌بی، وه زور زه‌حمه‌ته شتی و روو بدا.

(۳) ره‌قیب: به‌دکار. واته: بینایی دیده‌م دلی خوت ته‌نگ مه‌که به تیری تانه‌ی به‌دکاران که منت به بی وه‌فاله لا نه‌دهنه قه‌لم.

(۴) ئاری: به‌لئی. واته: چونکه دیاره تانه‌ی به‌دکار پیوسته بۆ گرمی بازاری دلداری.

(۵) زؤلانه: نه‌لله‌ی گیرکراو له نه‌لله‌ی تر. سیدار: سیداره. واته: هه‌رکه‌س گرفتاری ده‌ردی خوش‌هوستی بین نه‌بی نه‌لله‌ی زه‌نجیری زولفی یارو سیداره‌ی بالای به‌شی بی، نیتر چون له تانووته به‌دکاران نه‌ترسی.

[۱۵]

نهو باوهی خهیال^(۱)

نهو باوهی خهیال «مه حروم» دانا
ره دیف له تیف زه ریف «خانا»^(۲)

[۱۶]

(۱) وختی خوی «خانای قوبادی» که شاعیر نکی بهناویانگی کورده دوو شیعری و تووه، پاش نهوش شاعیر نکی تر که ناویانگی «مه حروم» بسوه هاتووه به چوار شیعر بهربره کاتنی دوو شیعره کهی خانای کردووه، وه نهو چوار شیعره کهی خوی ناردووه بز مهوله وی تا بهراوردیان بکا له گهله دوو شیعره کهی خاناو بریار بدا کامیان به رزtern. مهوله ویش بهم شهش شیعره و هرامی داوه ته وه شیعره کانی نه وی له هینه کانی خانا به برزتر داناوه. جاری باشیعره کانی خاناو مه حروم پیشان بدهین. نه مه دوو شیعره کهی خانا: بهرق سه یف ناز نه برق خه مینان عه کس ماوی خال خورشید جه مینان
نه بگنزر وه کتی قوللهی قهزاله مه که روش وه بول سفتی سه د ساله
واته: نه گهر بیتو و تیشکی شیری نازی یارانی برو کهوان و عه کسی خالی ناوی جوانه
ناوچاو وه ک روزه کان، بدا له قوللهی کتی قهزاله، نه سو و تینی وه ک خوکله که وهی سه د
سال له مه و برهی لی نه کا.

بهرق برقهی ناز عیشه فرؤشان جه خمامهی له نجهی ته لانه گوشان
بزیسکهی نیگای دیده شابازان بریقهی غه مزهی شه که رین رازان
نه بگنزر وه سه نگ جای ته جه للاهی نورور مه که روش وه گه رد چوون سورمهی کتی تور
«مه عدووم»، راس «خانا» سوزان عه شق بین کهی و تهی «مه حروم» هر عه شقش مه شق بین
واته: نه گهر بیتو و شه وق دانه وهی چارشیوی نازاره ناز فرؤشه کان و چه خمامهی
له نجه ولاری گواره زیر بنه کان و تیشکی چاوی یاره چاویازه کان و بریقهی تیشکه تی شیرین
گوفتاره کان، له جیاتی نوری خوا بدلله برد، وه ک برد سو و تاوه کانی کتی تور نه کا
به خوکل. مه عدووم، راسته خانا سو و تاوی عه شق بورو، به لام کهی هه میشه وه ک من هه
مه شقی عه شقی کرد ووه.

(۲) نهو باوه: تازه په یدابوو. ره دیف: هاوچه شن. مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعری
پاشه وهی وه.

یاوا و دیده‌ی کم بینام ساوا
جه نه و بینایی پهی دیده‌ی یاوا^(۱)

پهیروی «خانا»ت یاد ئاوه‌رده‌بئی
نه و ئهسل و ویت فهرع حهساو که‌رده‌بئی^(۲)

لاکین زاده‌ی تهبع بؤ عه‌نبه‌رینت
دهس ریسه‌کهی فکر بیکر شیرینت^(۳)

په‌سنه‌ندیده‌ی فام عه‌قل دانا بئی
خاسته‌ر جه خه‌یال خاسه‌ی «خانا» بئی^(۴)

زیاده‌پهی فهرع وه سه‌ر ئه‌سله‌دا
خاسه‌ی واته‌ی تون جهی سه‌ر فه‌سله‌دا^(۵)

..... — — — — —

(۱) واته: نه و شیعرانه‌ی که به‌ره‌می نویتی خه‌یالی «مه‌حرروم»‌ی زانا، که هاوچه‌شیکی ناسلک و جوانی خانای قوبادی‌یه، پیم گه‌یشنن و سوینمن به چاوه‌کزو کوئرہ‌کانما، سه‌رله‌نوئی روشنایی‌یان بیئن گه‌یشته‌وه.

(۲) واته: شوینکه‌وتني خانای قوبادیت هینابو خه‌یالی خوت، وه نه‌وت کردبوو به ساق و خوتت کردبوو به لقی نه‌و.

(۳) زاده: په‌یدا بwoo. مه‌عنای نهم شیعره به‌سراوه به شیعری پاشوه‌یه‌وه.

(۴) واته: به‌لام نه و شیعرانه‌که له زه‌وقی بیزن خوشی تز که‌وتبوونه‌وه، وه به ده‌ستی بیری به خه‌یالی که‌سا نه‌هاتروی تز ریسرابوون، لای عه‌قل و فامي نینسانی زانا په‌سنه‌ندو دلگیر ببونو له خه‌یالله تایبیه‌تی‌یه که‌ی خانا جوان‌تر بون.

(۵) واته: سه‌رکه‌وتني لق به سه‌ر ساقا لام چه‌رخه‌دا به ته‌نها بؤ تز هه‌لکه‌وتتووه و بؤ که‌سی تر نه‌لواده.

[۱۶]

نه نه خانه تکن^(۱)

نه نه خانه تنه ئایر هۆزیزان
بزیسکهی چەخماخ کام شەش خان خیزان^(۲)

کام دووده روروی دل باز هم پوشاده
کام هوونه دەرروون دیسان نوشاده^(۳)

مه سره خەزانەی دەرد پەنهانى
خەم ھۆشت بەردهن مەرنەم زانى^(۴)

شەرارەی تفەنگ بەخت چارەی تۆن
دوودى هوون زام جگەر پارەی تۆن^(۵)

جەستە سۆچنا دل ھانە تەمدادا
نه دەرروون جام جام هوون دان وە ھەمدادا^(۶)

[۱۶]

(۱) مەولەوی ئەم قەسیدەشى بە زويانى مەحمودى ياروهىسى و تووه لە لاواندندەوهى «عبدالرّحمان»ى كورپىا، كە تا تىستا چەند قەسیدەي تىشمان لە لاواندندەوهى دان نۇوسى يەوه.

(۲) نەخانە: خانۇرى قامىش، زنج. شەش خان: جۆرە تفەنگىكى كۆنە. خیزان: بەرز بۇوهتەوه. واتە: ئاڭر بەربۇوهتە زنجى لەشم، نازانم بزیسکەي چەخماخەي کام تفەنگى شەش خانە بەرز بۇوهتەوه ئەم ئاڭرەي تىبەرداوه؟

(۳) دوود: دووكەل. باز: دیسان. واتە: نازانم کام دووكەل بۇ بەرز بۇوه و رووي دللى داپۆشى يەوه، وە کام خوتىن بۇ دىسانەوه دەرروونم نۆشى يەوه؟. وشەي «دوود» و «هوون» ئىشارەتن بۇ دووكەلى ئاڭرى تفەنگەكە خوتىنى كورە كۈزراوه كە.

(۴) مەسرەف: خەزانەدار، مەبەس مەحمودى ياروهىسى، وە ئىشارەتىشە بۇ ئەوه كە خەزانەدارى مەحمود پاشاي جاف بۇوه. مەعنائى ئەم شىعرە دو شىعري پاشەوهى پىتكەوه دى.

(۵) چارە: ناوچاۋ. دوودى هوون: خوتىنى وەك دووكەل رەش.

(۶) واتە: ئەي خەزانەدارى دەردو مەينەتى نەھىنى، ئەوه خەم و خەفت ھۆشى لا

کووره‌ی دل گه‌رمه‌ی جوش سه‌ختشنه
په‌ی فینکی دل شیوه‌ن وه‌ختشنه^(۱)

[۱۷]

نه‌مندهن خه‌یال^(۲)

نه‌مندهن خه‌یال فه‌ردان که‌رده‌نم
فه‌رد هابی وه ته‌وق شی نه گه‌رده‌نم^(۳)
نه‌رفه‌له‌ک گه‌رده‌ش نه‌دانه رووی به‌خت
نه‌وستاش نه‌وگیج گه‌رده‌لوول سه‌خت^(۴)
ناره‌زووی دیدار یارانم که‌رده‌نم
هه‌وای سه‌یرانم وه دل ناوه‌رده‌نم

۱۷

نه‌هیشتوروی، بزچی نازانی بلیسی تفه‌نگی به‌خت و ناوچاوی خوته له‌شی
سووتاندووی و ته‌می کردووه به سه‌ر دلتا، وه خوتی‌رهاشی زامی جه‌رگی لدت‌له‌ت بووته
جام‌جام خوتی‌لی له ده‌رووتا داوه به‌یه کاو پئی توشاندووه.

(۱) واته: به هۆی نه‌م ناگرو دووکه‌ل و خوتنه‌وه کووره‌ی دلم له گه‌رمه‌ی جوشی
سه‌ختیایه‌تی، وه تیستا کاتی شیوه‌ن کردن بۆ نه‌وهی دلم فینک ییته‌وه. له نوسخه‌ی «سید
طاهری هاشمی» داله پاش نه‌م شیعره دیته سه‌ر شیعره کانی رۆرق، که سره‌تاکه‌یان نه‌مه‌یه:
په‌رده‌ی سه‌بورویم درپا رۆلره

به‌لام تیمه نه‌و شیعرانه‌مان لەریزی پارچه‌یه کی ترا بلاو کردووه له تیپی «بی»، داکه نه‌وش
هر بۆ لاواندنه‌وهی «عبدالرّحمن» دا وترابوو، چونکه له چه‌ند نوسخه‌ی تردا به و جۆره بوب.

[۱۷]

(۲) مهوله‌وی نه‌م چه‌ند شیعره‌ی بۆ دوستیکی ناردووه که گله‌یی لئی کردووه بزچی نامه‌ی
دیار نیه و چه‌ند شیعری تکیان بورا ناتیری.

(۳) شی: چوو. واته: تاقه‌تی شیعر دانانم نه‌ماوه و شیعر بوبو به ته‌وق و چووه گه‌ردنم.

(۴) نه‌وستاش: نه‌ی خستمه. مه‌عنای نه‌م شیعره و دوو شیعری پاشه‌وهی پیکه‌وه دی.

بگیلّوون چهنی هام فردان وه شاد
 وه سه ر به رزان دا خم بدهون وه باد^(۱)

وهر کوشتاش جه داخ نه دیهندیه باران
 چهند جار کوشتا نیش، ئیدیش چون جاران^(۲)

..... — ● —

[۱۸]

نه ئاهین گەری^(۳)

نه ئاهین گەری، نه ئاهین گەری
 نارق راگەم کەفت نه ئاهین گەری^(۴)

دیم کە نیشته بى کان گەوهەری
 پادەم مەدەمنا زولف عەنبەری^(۵)

فیدات بام ئۆسای پادەم دەمەن
 دەست و دەم بۇ، دەم بەدەر وە مەن^(۶)

(۱) بگیلّوون: بگەریم. بدهو: بدهم. واتە: نه گەرفەلەك رووی بەختم تۆزازوی نه کار نەم خاتە گیزى گەردەلۈلى سەختەوە، نیازم ھەبە سەرئى لە دۆستان بەدەم و بە تەمام سەیراپتىك بکەم لە گەل ھاوارىياندا بە خۆشى بگەریم و بە شاخە کانا خم بەدەم بە با.

(۲) کوشتاش: کوشتمى. نە دېن: نە دېتن. واتە: خۇ ئەگەر کوشتىشمى لە داخى نە بىنىنى ياران، نە وە ئىپتەر بلىم چى، تا تىستا چەند جار کوشتوومى، با ئەم جارىش وەك جارە کانى پىشىو بىن.

[۱۸]

(۳) مەولەوي لەم چەند شىعەرە يابا هەستى خۆى نە گېپتەنەوە بەرامبەر شاگىرد ئاسنگەرنىكى جوان.

(۴) ئاهين گەر: ئاسنگەر. واتە: نە مرۇریم كەوتە لاي ئاسنگەرنىكى.

(۵) پادەم: نە وە مانە پۇ لە فۇوەيە كە نە دەمەن بۇ ناگەر خۆش كردن. مەدەمنا: ئەي دەماند. واتە: دیم جواپتىكى زولف عەنبەرىنى وەك کانى گەوهەرپىن دەمەي ئەدەماند.

(۶) مەولەوي لىزەدا رووی قىسى ئە كاتە شاگىرە كەوپىنى ئەللى: وەستاي هەمانە دەمەن با دەستت بە هەمانە كەوهەپىنى، دەمېشىت بەدە بە من با ماچىنكى بکەم.

ههی موسلمانان ئینه چ دهردهن
دهمه دهمانش ده مدهمین که ردهن^(۱)

دهمه و کووره نار هر سی بین نووره
نوبهی مهعد و مهند وزاش نه کووره^(۲)

[۱۹]

نهواتم عرهعر

نهواتم عرهعر سههند پهروه رده
با خهوننان داخ وه توئی گل به رده^(۴)

خودنومای لای بالا نه مامان
ویت لادر ئامان، په رئی تو نامان^(۵)

دیت شنؤی غیره دیده که م خیزا
وه لگه که سه ر شاخ زینده گیم ریزا^(۶)

(۱) ده مین: خوتناوی. واته: موسلمانینه ئمه چ ده دردیکه توشی من هاتووه، هه مانه ده ماندنی نه جوانه ده ممی خوتناوی کرد ووه.

(۲) نووره: قسلی سووتاو. وزاش: بیخه نه. واته: هه مانه که و کووره ئاگره که و ئاگره که م ناوي، هه مووله به ر جوانی نه و شاگرد وه ک قسلی سووتاویان لئه هاتووه، هر من ماوم نوبهی منیش هاتووه بمعه نه ناو کووره که وه بمسوتن.

[۱۹]

(۳) جارتکیان جواتیکی بالا برز لای چناریک رائمه ستی، له کاته دا بایه ک همل نه کاو ههندی گه لای لئه خاته خوار. موله ویش بهم بونه یه وه ئه چهند شیعره ئه لیت.

(۴) سه ههند: سیه ر. مه عنای ئه شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.

(۵) خودنومایی: خونواندن. واته: ئه چناری له سیه ردا په روه رده بوو که با خهوننان به داخته وه مردوون، پیم نه و تی خونواندن له به راصه ر جوانی بالا وه ک نه مامان بو تر نه هاتووه، ده خیلتم خیزت لاده.

(۶) خیزا: به رز بروم وه. ریزا: داوه راند. واته: دیت چزن بای غیره تی یاره که م هه لی کردو گه لای سه رجلی ژیاتی داوه راند.

خاس بی ده گای خم پهی ویت که ردهوه
 دووله تیمان بۆ هەرچیت بەردهوه^(۱)

[۲۰]

نهوای ناللهی دل^(۲)

نهوای ناللهی دل وینهی سەدای نهی
 پیاللهی زوخاو مەنۇشۇو چون مەی^(۳)
 کەواو پارچەی جەرگ سینهی بىرىشتاو
 رەحمت بۆ يە نهی، يە مەی، يە کەواو^(۴)
 هەر ئەساستى هەن جە لام جەم بىەن
 گەرمى كزەی بەزم هيچش كەم نىەن^(۵)
 تەسىدیعت كىشان، ساحىب شەرت و شۇن
 چ ئىحیاتىاجى وەی كەواو تۆن؟^(۶)

(۱) واتە: باش بۇو دەرگای خەمت لە خۆزت كردهوه، هەرچیت دەس كەوت دووكەرت بىن لە نىيونمانا.

[۲۰]

(۲) مەولەوي ئەم چەند شىعەي بۆ دۆستىكى نۇوسىيە كە هەندى كەبابى بۆ ناردبوو

(۳) لە هەندى نوسخەدا لە جياتى «چون مەی» نۇوسراوه «پەی پەی» مەعنای ئەم شىعە و شىعى پاشەوەي پىتكەوە دى.

(۴) كەواو: كەباب. بىرشتاو: بىرژاو. واتە: ئەو شتائەي كە هۆى خۆشى و رابواردنن بىرىتىن لە ئاوازو مەي و كەباب، من ناللهى دلّم وەك ئاوازى شىمال وايەو لە جياتى شەرابىش پیاللهى زوخاو ئەنۋىشم و پارچەي جەرگى ناو سينەي بىرژاوىشم كەبابمە. دەسا مىھەربانىت بىن لە گەلّم ئەم ئاوازو مەي و كەباب.

(۵) واتە: هەموو ھۆزە كى رابواردنم لايەو ھېچم كەم نىه بۆ گەرمى كۆزپى رابواردن.

(۶) واتە: ئەي دۆستى بە وەفا، زەحمەت كىشاوه كەبابت بۆ ناردووم، من كەي پۇيىستم بە كەبابى تۆزىيە تا بۆم بىئىرى.

[۲۱]

نامه‌ی بن مه‌یلیم^(۱)

نامه‌ی بن مه‌یلیم خامه‌ت ره‌قهم که‌رد
دوودیم جه دیده‌ی فهلهک ناو ثاوه‌رد^(۲)

من و بن مه‌یلی، چون واچی شه و رون
مه‌یلت نه دل‌دا، دل هر جه لای توون^(۳)

بن چاره وه تای زولفت گیر بین
هانه پای تهلدا جواوش نیهن^(۴)

..... —————

[۲۲]

نه تن یاده‌که‌ی

نه تن یاده‌که‌ی نه سیمین گه‌ردهن
خه‌بیلوه نه رگیان خزمه‌تش که‌ردهن^(۵)

[۲۱]

(۱) مه‌وله‌وی بهم سی شیعره و هرامی گله‌بی دوستیک نه‌دانه‌وه که بزی نووسیبور گواه
بی‌وه‌فایه له‌گه‌لی.

(۲) واته: قهله‌مه که‌ت باسی بن مه‌یلی منی نووسیبور، منیش نه‌وه‌نده خه‌هه‌تبار بوم
هه‌نامه‌ی وهک دووکه‌ل ره‌شم ناوی له چاوی گه‌ردوون هیناو کردیه گریان.

(۳) واته: توهمه‌تی بن وه‌فایی دانه پال من وهک نه‌وه‌یه به شه و بلیتی روزه. تو مه‌یلت له
دل‌مایه و دلم هر لای تویه.

(۴) واته: دله‌ی به‌دبه‌ختم به‌سراوه به داوتنی زولفتی تووه‌وه له سه‌رتله‌لی تله‌لگرافی
زولفت گیری خواردووه و چاوه‌پوانی و هرامیکه له تووه، وه ناتوانی بیته‌وه بز لای من. نه‌م
شیعره‌مان له تیبی «بی» دا به ته‌نها نووسی چونکه له نوسمخه کونه که‌ی خزه‌مانا به ته‌نها
نووسراابو، که‌چی دیمانه‌وه سی‌هه‌می نه‌م سی شیعره‌شه، له‌به‌ر نه‌وه دیسانه‌وه
نووسیمانه‌وه، وه‌لامان وایه نه‌مه‌یان راسته.

•

[۲۲]

(۵) مه‌عنای هردو شیعره که پیکه‌وه دی.

بەلام نەی حەسرەت دووی جیابىدا
گومانم کەفتەن وە تەنبىایدا^(۱)

..... — ● —

[۲۳]

نزوول کىشا

نزوول کىشا دەس بەختم نە راي بەد
پاى ئەدەب نە پاي عەدەد كەردم رەد^(۲)
ناڭا وە فرىب پشت پا دالىم
من وست وە گىچاۋ قەلەندەرى ويىم^(۳)

..... — ● —

[۲۴]

نە نازك خەيال^(۴)

نە نازك خەيال ئىسى، نە مۇنىشىم
پەردەي مابېين بىم، وىرەرم، من شىم^(۵)

(۱) واتە: دەمىتكە هەرگىانم خزمەتى يادى ئەوگەردن زىوبىنەي كىردىبو لەلەشما، بەلام
لە داخى دووكەلى جىابۇنەوهى گىيانما لەلەشما، وابزانىم تەنبىاكەوتۇوه كەس نىيە
خزمەتى بىكا.

[۲۳]

(۲) نزوول: كىزى. واتە: بەدبەختى دەستى بەختمى بە رىنگاى خراپەدا راکىشا، وە پېتى
ئەدەبىم لە رىنگاى ژمارە لاي دا. مەبەسى ئەوەيدە كىردىوەي بىئەدبانەم لە ژمارە دەرچوو.
(۳) فرىب: فرىب، هەلخەلەتاندىن. قەلەندەرى: بەرەللايى و بىن سەروشۇتنى. واتە: لە
ناكاو ھەلى خەلەتاندەم و پاش قولىتكى دامو فېرىتى دامە گىتساۋى بەرەللايى و بىن سەروشۇتنى.

[۲۴]

(۴) مەولەوي ئەم دوو شىعرە بىز دۆستىكى نووسىيە كە داواى نامەيمەك يا پارچە
ھەلبەستىكى لى كىردوو بىز لاي «پىر» كە قىسى مەولەوي رەوا بۇوە لاي تا ئىشىكى بىز
بىكا، ئەميش داخوازى يە كەي ئە دۆستە نايەتىتەدى و بەم دوو شىعرە بىانۇو بىز دىنەتىمە.

(۵) مۇنىشى: نووسەر. واتە: نە خەيالى ناسكىم ھەيە تا شىعېر بىلىم، وە نە نووسەرم تا

تنه وه دل، دل جان، جان بى وه جانان
مهندهن وه جیلوهی جهرگهی جوانان^(۱)

[۲۵]

نه تۆی حەلچەی

نه تۆی حەلچەی زولف دلهی شیت و ویت
شەرتش کەرد هەنی دل نەدەرۆ پیت^(۲)
وە خستى شۆلھی رووت ناگا دا دیار
ئە قسەی شەوبى، ئىد شۆلھی نەھار^(۳)

.....—●—.....

۲۵

نامەت بىز بتووسم. من جاران بەيەڭ كەيىنى پىرو مورىد بۇوم ئەمتوانى كارو باريان بىز
راپەرىتم، بەلام ئىستا فەتاوم و بەسەرچۈم.
(۱) واتە: لەشم بۇوه بە دل و دلىشىم بۇوه بە گىان و گىانىشىم لە دۆستانا تواوه‌تەوە، ئىستا
ماوه‌تەوە سەر دەركەوتىن و خۆ نواندىنى كۆرى جوانان كە بتوانى بە خاتىدارى خۆيان شىنى
بىكەن.

[۲۵]

(۲) واتە: دلهی شیت و ویت كە گرفتارى داوتنى زولفت بۇو، لە ناو داوه كەدا بېرىارى دا
جارىتكى تر مەيلت نەداتى.

(۳) شۆلھى: «شعلە»، تىشك. نەھار: رۆز. واتە: كەچى كاتى كە لە ناكاۋ تىشكى رووت
دەركەوت بېرىارە كە دل بۇو بە قسەي شەوو تىشكى رووت بۇو بە تىشكى رۆز،
مەشهورىشە «كلام اللّىل يمحو النّهار» يەعنى كە رۆز بۇوه ھەرچى قسە، شەو كراوه
ھەمووى ھەل ئەوهشىتىتەو.

[۲۶]

نور ئەفشارانیش...

نور ئەفشارانیش کەرد وە دەشت و دەردا
مەدرا وە راوهەر وە راگ زەردا^(۱)

وات نما وە ختنە شای جەمین جامان
واتم بەلنى خۆر وە قىيلە ئامان^(۲)

..... —————

[۲۷]

نە رۆ ئارامەن^(۳)

نە رۆ ئارامەن، نە شەو خاومەن
چۈن چەم گل كەران گلاراومەن^(۴)

[۲۶]

(۱) نور ئەفشارانی: نور وە شاندن. مدردا: راوهەستا. وە راوهەر: بەرامبەر. واتە: يار تىشكى خۆزى بىلاو كرده وە بە دەشت و دەرداو لە سەر رىتما بەرامبەر راوهەستا.

(۲) نما: نويزى. واتە: شاي ناوچاو جوانان وتى: وەختى نويزى، منىش وتم: بەلنى راستە چۈنكە خۆر كە تووەتە لاي قىيلە وەختى نويزى نىۋەرۇيە. مەبەس لە خۆرە كە رووى يارە كە لە بەرامبەر ياراوهەستاوه.

بەم موناسەبە تەھو جوانە ئەمە بىگىرىنە وە كە: جارىكىان شىتىخى «ضياءالدين» الله لە يبارە پاش هەتاوكە وتن ئەچىتە سەر جىڭگاى شىيخ سەليمى سەنەبى سەير ئەكاھىشتا هەل نەساوه لە خەو، هەللى ئەسىئى و بىتى ئەللى:

آفتابت بى سەر آمد بىنمى خىزى هنۇز؟

واتە: خۆرەتە سەر سەرت ھېشتا هەل ناسى لە خەو؟ شىيخ سەليمىش لە وەراما ئەللى:

بى تو روزم شب بود، چۈن آمدى گشت روز

واتە: بى تۆ رۆزم شەبوو، كە تۆزەتى بىو بە رۆز.

[۲۷]

(۳) واتە: نە بە رۆز ئەحەسىمە وە نە شەو خەوم لى ئەكەوى، هەميشە وەك چاۋىئىشەدار گلاراوم بىن كە تووە و دىم و دەچم.

تیپی واو

[۱]

وە خیال‌فەوەن^(۱)

وە خیال‌فەوەن یاران سەرمهس
تەقازای زاتی تەبعم هەرچى هەس^(۲)
جەزبەی ئاهىن دەماخ دان پەرداخ
مېقناتىز تۆی جام كەردەن وە ياتاخ^(۳)
كارەبا نە دەور كام مەدەرۇ دەور
نە دەورەي مۇورەي كارەبا كا تەور^(۴)
ئەر گىترو وە كام كافورم كەم كەم
ئاو قەفال وېش مەپىكۇ دەردهم^(۵)

[۲]

(۱) مهوله‌وی ئەم قەسیدەيە لە وەلامى نامەيە كى شىيخى «سراج الدین» الله وتووه كە گلەيى تىاكردبوو لەمهوله‌وی كە بىن وەفايە لەگەلىي و خەبەرى ناپرسى.

(۲) تقاوا: خواتىت. تەبع: «طبيعت»، سروشت. واتە: ئەي يارە سەرخۇشە كانم، هەرچى خواتىت و ئارەزووی سروشتمە هەمۇرى بە پىچەوانەي ئەوهەيە كە ئەبۇو وابوايە لە شىعرە كانى پاشەوەدا ئەم پىچەوانەيى يە رۇون ئەكانەوە.

(۳) جەزبە: راكىشان. ئاهىن: ئاسن. واتە: ياساي سروشت وايە مېقناتىز ئاسن راكىشىنى بۇ لاي خۆزى، كەچى ئىستا لەشى وەك ئاسنى من خۆزى ئامادە كردووە بۇ راكىشانى مېقناتىز و مېقناتىزىش ناو شۇوشەي كردووە بە جىڭىز خۆزى تا ئە و نەقوانى راكىشى. لە هەندى نوسخە دال لە جىياتى «ئاهىن» نۇوسراوە «ئاسنم».

(۴) كام: لەشى وەك كام. مەدەرۇ: ئەدا. مۇورۇو: واتە: ياساي سروشت وايە كارەبا پۇوش ھەلبىگىزى، كەچى ئىستا بە دەوري لەشى وەك كا بازىك بۇوي منا خول ئەخوا، وەك چۈن لە راستى دا كا بە دەوري مۇورۇو كارەبادا خول ئەخوا.

(۵) كام: بە فارسى واتە دەم. كافورم: مادەيە كى سارەدە كەسىك خوتىنى لووتى بەربىت ئەيغەنە سەرتەۋىلى بۇ ئەوهى خوتىنە كەي بۇھەستىتەوە. قەفال: دەمارىتكە لە پشت ملەوە لە كاتى تەۋۇزمى خوتىنا كەلەشاخى لى ئەگرن. مەپىكۇ: بەرئەبى. دەردهم: كوتۇرپىر. واتە:

«آنفیه» کەی گەرد رای دەردم ھەوا
مە کەرۆ دەماسخ ئەفلاتۇن دەوا^(۱)

گەرمىم تاف ساف وە سەر ئەندەردا
بەستەن وە رووی تاش نىمە كەمەردا^(۲)

١٤٣

ئەگەر تۆزىك كافۇور بىگرم بە دەممە وە ئەوندە گەرم ئېبىن گورج خوتىنى دەمارى پشت ملى بەرنەبى. لە هەندى نوسخەدا لە جىاتى «كەم كەم» نۇرسراوه: «وە كەم».

(۱) «آنفیه»: بىرنۇوتى. واتە: تۆز بچى بە لووتى ھەركەسىتىكا لەوانە يە نەخۆشى بخا، كەچى تۆزى رىنگەي دەردى من ھەوا وەك بىرنۇوتى ئەيکا بە لووتى نەفلاتۇونى حە كىمە وە دەرمانى پىن ئەكا.

(۲) سەر ئەندەر: لە سەرەوە بۆ خوار. تاش: بەردى زلى لاشانى شاخە كان. نىمە كەمەر: ناوقەد. واتە: جۆشى گەرمائى دىلم ئابۇو وشكىم كاتە وە بىسۇوتىنى، كەچى تافى ئاوى سافى لە چاوه كامىمە دەركىردى بۆ خوار، و ئەو ئاوه گەرمەي وەك سەھۆل مەياند بە تاشە بەردى ناوقەد مەمە.

لە هەندى نوسخەدا لە پاش ئۇم شىعرى، شىعىرىك وە لە هەندىنىكى ترا ئە و شىعرە دوو شىعىرى تر ھە يە. بەلام ھەرچى ورد بۈونەوە پەيوەندىلىكمان نەدۆزى يە و ئە سىن شىعرە بىھىسىتىنەوە بەم شۇتىنەوە، وە نەمان زانى ئاخۇر شىعىرى قەسىدە يە كى تىن كە توونە تە ئىرە، يان ھەر شىعىرى ئىرەن ولى يان فەتاوه بۆيە پەيوەندە كەيان نازانى. لە بەر ئەو نەمان خىستە ئەسلى كىتىبە كە، وە ھەر لېرەدا نۇرسىماڭتەوە. ئەمەش ئە سىن شىعىرى يە:

چۈن ھەرس دىدەم وە ناكامە وە	شەفتەم ئازىز لواو ئامە وە
ئەۋەل سەدای نەي مەرگە كەم ئارقۇ	وە دووەم نەفەس فەردايى دارقۇ
ھەواي سازگار فەسلى مەينەت وەخت	ماوەرۆ دەمدەم شادەي سەبرو جەخت
ناكا: كوتۇپىر. ئامە وە: ئاماوه، ھاتە وە. ئارقۇ: ئەھىتى. دارقۇ: ھەيەتى. ماوەر: ئەھىتى. شادە:	
شەھادەت، شايەتى. سەبر: پۇرمەي يە كەم كە مەشھۇرە نىشانەي شەپەر. جەخت: پۇرمەي دووەم كە نىشانەي خەيرە. واتە: وەك چۈن فەمىسىكى چاوم لە ناكا و ئەرەزى، ھەر وەھا كوتۇپىر بىستم ئازىز رۇيشتەت و ھاتە وە. رۇيشتەنە كەي ئاوازەي يە كەم فۇرى قىامەتى دا لە گۈرمى كە ھەموو كەسىتىك پىنى ئەمرى، ھاتە وەشى وەك ئاوازەي فۇرى دووەم بۇوكە مردوو زىندۇو ئە كاتە وە. ھەواي ساردو سازگارى وەرزى مەينەت تاوتاوا نىشانەي ئاخۇشى و	

١٤٤

ئازیز یه قین عه کس وهش نامه کهی تون
سا یه کهی سیفه‌ت که لامه کهی تون^(۱)

نازوون وهی مه زهر، های های یه چیشنه
نه شهی نه و سیفه‌ت زاتی تو پیشنه^(۲)

جه نامای جواو، جه بی وه فایم
هه رچیت فه رماوان راسه‌ن، بینایم^(۳)

ئه روه فام مه بی پهی تو مه مردم
خه بی مه بریابی په نجه‌ی پای فه مردم^(۴)

خوشی پیشان نه دا، جاریک نه مپژمینی، یه که پژمه‌یش نیشانه‌ی شه‌ر که دوور که وتنه وهی
دؤسته. وه ک نه لین «سه بری هینا» جاریکی تریش نه مپژمینی، پژمه‌ی دووه‌هه‌میش
نیشانه‌ی خیره که گه رانه وهی دؤسته. وه ک نه لین «کردی به جه خت». له ههندی نوسخه‌دا
له جیاتی «ثارو» نووسراوه «ثارو» واته ثاره زوو نه کا، وله جیاتی «دارو» نووسراوه «وازرو»
واته: نه یه وی.

(۱) سایه: سیبه‌ر. واته: نازیز، بی‌گومان نه گزپانی سروشته که له منا رووی داوه له
نه نجامی هاتنی نامه خوشه کهی تزوویه، وه سیبه‌ری سیفه‌تی گوفتاری توبه که چون نه گه
خوت حازر بی وه زعم نه گزپری، به نامه ناردنیش نه توانی وام لبی بکه‌ی.

(۲) نازوون: بنازم. مه زهر: ده رکه وتن. یه: نه مه. پیشنه: پی‌یه‌تی. واته: حه قمه بنازم بهم
ده رکه وتنانه‌ی بده که‌تی تو. نه مه چ حالیکه رووی داوه له من، شنه‌ی سیفه‌تی زاتی یه کانی
تزویه وهی و تیستا من ههندی له و سیفه‌تانه‌ی تزم تیا په بیدا بورو.

(۳) ناما: نه هات. واته: بینایی چاوم هه رچیت فه رمووه له باره‌ی وه رام نه نووسینه وهی
من و بی وه فایمده وه موروی راسته.

(۴) مه مردم: نه مردم. مه بریابی: نه بریابو. واته: نه گه روه فام بواهه نه مردم بیوت، یان خوت
په نجه‌ی پی‌ی شیعرم نه بریابو تا چه نه شیعر نه کت بیوت نووسنم. له نوسخه‌یه کی ترا له جیاتی
«مه بریابی» نووسراوه «مه مه بریابی». واته: نه شکابوو.

ئازیزم نامه پیچ مدقق چون مار
خامه‌ی چم یه کن، ئه سرینان ههزار^(۱)

ویش دان نه سه رکه ف کووپه‌ی سیایی
په‌ی شه کوای عه رزه‌ی ده د جیایی^(۲)

وه خوانه دووریت کوتایش ناوه رد
نه گیان ئیختیار ماوای به دهن که رد^(۳)

به لام یاده که ت ناسته نش ویم پیم
ویم به رکه رد، نیشتهن ویش جه یاگه‌ی ویم^(۴)

ئه جزای ته ن یه کسه ر جه شادمانی
نمە یوش وه خاو سه د زیندە گانی^(۵)

هر جزویم په‌ی ویش یه ند سه رشار بیه
ئه‌ی جزوم جه‌ی جزو خه به ردار نیه^(۶)

(۱) واته: ئازیزه که م، کاغه ز له نیشتیاقی هاتندا بز لات وه ک مار پیچ ئه خوار، قەلەمە قامیشی چه میش هه رچه ند یه کیک بن، خۆ جزگه‌لە فرمیسکی چاوم که وه ک قەلەم ریک به رووما ئه رژیتە خوار، هه زار قەلەم می لئی تکھاتوو.

(۲) واته: کووپه‌ی خوئنی جه رگیشم وه ک شووشە مەره کە بى رەش هەلچوو و گەیشتورو و تە لیوار، بۆ ئه وهی عەرزو حالى شکاتى دووریتى پى بنووسرى.

(۳) واته: نه دووریت دوایي هات، و نه گیانم له لاشما تۇقرەی ئه گرت، ئەی نیتر بۆجى نامەت بۆ نەنۇوسم... وەرامى ئەم پرسیارە له شیعرە کانی پاشە و دا روون ئە کاتە و.

(۴) واته: ئەو هەموو ھۆيانە هەبۈون بز نامە نۇوسىن، به لام یادت نەی ھېشتىبووم لاي خۆم و دەرى كردى بۈرم لە شەم و جىنگە كەمى گرتى بۆ و.

(۵) نەمە یق: نایە تە. خاو: خەو. واته: بە ھۆی ئە وە وە کە يادى تۆ هاتە لە شەم و جىنگامى گرتە و، ئەندامە کانى لە شەم لە خۆشى ياندا ژینيانىشىيان بىر ناكە و تە و.

(۶) واته: هەر ئەندامىتىکى لە شەم ئە وەندە سەرخۆش بۇوە هيچ كاميان ناگاي لە وى تربان نىه.

نه دل یاد راز سمه‌فحی نامه‌شمن
نه سمه‌رپه‌نجه هوش گرتی خامه‌شمن^(۱)

یهند نه توی زه‌لکاو دهوات پر وهی
مدران مونه‌زرن وله‌گ ناوه‌ردنه نهی^(۲)

نهی مدق سمه‌دای دلان پن خهسته
ولگ ماروش‌هه وه بهسته وه بهسته^(۳)

ئیسیه یادتنه سزا خیتابهن
ئمر سزا وه ناز، وه وه عیتابهن^(۴)

نه نه، سفته‌ی هیجر خال ثالاتم
دوزه‌خی دوزه‌خ دوری بالاتم^(۵)

بویه‌ر جه منه‌یم شای نه و نه ماما‌ن
مه‌رده‌ن پهی گروی دوزه‌خی ناما‌ن^(۶)

(۱) راز: قسه. گرتی: گرتن. واته: له بهر سه‌رخوشی نه دل نهودهی له یاده قسه بتلوسی له سه‌ر رهوی قاقهز، وه نه سه‌رپه‌نجه بشم هرچش و فامی قله‌م گرتی ههیه.

(۲) مدران: وه‌ستاوه. وله‌گ: گه‌لا. مه‌عنای نه شیعره و شیعری پاشه‌وه پیکمه‌وه دئ.

(۳) مدق: نه‌دا. ماروش‌هه وه: نه‌هی‌هینه‌هه وه. واته: قله‌می قامیش نه‌هونده له ناو زه‌لکاوی شووشه‌ی مه‌ره که‌بی پر له مه‌ینه‌تا ماوه‌تده و چاوه‌رپانی نووسینی کردووه، سه‌وز بوروه گه‌لای کردووه، پیستا قله‌م که‌نم ناوازه‌یه کی لیوه‌دیت سه‌د دل له بیستنی نه‌خوش نه که‌وت، گه‌لایه‌شی بهسته بهه ناو ناوازه‌یه بز نه‌هینه‌هه وه.

(۴) سزا: شایان. واته: ماده‌م گیانم له شما نه‌ماوه‌وه یادی تز له‌شی داگیر کردووم، هدر یاده که‌ت خوی لایقی نه‌هه‌یه قسه‌ی له گه‌ل بکه‌ی، جائیتر قسه‌که‌ت له رهوی نازه‌وه بی‌یا له رهوی لومه کردن‌هه وه.

(۵) سفته: سووتاو. مه‌عنای نه شیعره له گه‌ل شیعری پاشه‌وه دا دئ.

(۶) منه‌یم: مانه‌وه. مه‌وله‌وه. لیره‌دا ده‌س له بیانووه که‌ی پیش‌هه وهی هه‌ل نه‌گری و بیانوی‌تکی تر دینه‌تیه وه بز نامه نه نووسین وه نه‌لی: نازیزه کهم، نه... نه... نه شم عوززانه‌م که

[۲]

واده‌های سفیده‌ی^(۱)

واده‌ی سفیدی شکوفه‌ی پیرین
شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری دلگیرین^(۲)
شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری سفیده‌ن
سهرماهی میوه‌ی عیران هر ثیله‌ن^(۳)
نه باخچه‌ی سونبول تار مووی تاردا
سپی شکوفه‌ی پیریم دیار دا^(۴)
باقه‌ی زویری و زاری و دلگیریم
په‌ی پهی زیاد که رد په‌زاره‌ی پیریم^(۵)

هینایه‌و پیویست نین چونکه من سووتاو دوری خالی بالای ره‌نگاره‌نگه که‌ی ترمود
نیشه‌جیی دوزه‌خی دوری بالاتم، ببوره لیم که ماوم و ئاشیم، مانه‌کم له‌بدر ئوه‌یه که
نه‌هلی دزوه‌خ نامرن.

[۲]

- (۱) موله‌وی ئەم قەسیده‌یهی به بۆنەی پیربۇونى خۆيەوە و تۈۋە.
- (۲) سفیدی: سپیه‌تى. شکرفه: گۆپکەی درەخت کە تازه پشکووتى. واتە: کاتى سپی
بۇونى موو گۆپکەی پشکووتوى دارى پیرى يە، وە ئەو گۆپکە پشکووتۇوه‌ی باخچە‌ی
پیرى يە مايدى دلگىرى و خەفتبارى يە.
- (۳) واتە: گۆپکەی پشکووتوى باخچە‌ی پیرى کە بىرىتى يە لە مۇوه سپى يە كان، وە هەر
ئوه‌ش سهرماهی میوه‌ی تېگە يشتە، چونكە ھەركەس سەرو رسى سپى بىن بىر لە دوا
رۇز ئەكتەوە خواناسى و خۆى ئامادە ئە كا بۆ قەبرۇ قىامەت.
- (۴) سونبول: گول. تار «ئى يە كەم»: تال. تار «ئى دووەم»: تارىك. واتە: لە باخه گولى تال
مووە رەشە كانما گۆپکەی پشکووتوى سپى دىيارى دا كە نىشانەي پيرىمە.
- (۵) باقە: چەپك: واتە: خەم و خەفتەتى پيرىم پەی دەر پەی چەپكەی عاجزى و
خەفتبارىمى زىاد كرد.

ئا خر رۆی وە هار نە وجوان یمەن
 ئە وەل رۆی پایز زىنە گانیمەن^(۱)
 هەناسەم چون باي خەزان مە خىزۇ
 پەی پەی بەرگ شاخ شادىم مە پىزۇ^(۲)
 خەدەنگ بىلام چەمان كەمان وەرد
 راست وە نىشانەي فەنا روو ئا وەرد^(۳)
 كەم كەم پىرى خەم وە قامەت مەدۇ
 دەم دەم وە عەدەي رۆي قىامەت مەدۇ^(۴)
 پىرى يەكسەر زۆر جە زانۇوم سەندەن
 سەر وە گەردىندا ھەر وە زۆر مەندەن^(۵)
 ساقى، پام بەستەي زەنجىر پىرين
 دەسم دامات وادەي دەس گىرىن^(۶)
 چابوک بە وەرفتار بى درەنگە وە
 خەرامان بە وەناز بالا شەنگە وە^(۷)

(۱) واتە: ئەمەر دوا رۆزى بە هارى جوانى و يە كەم رۆزى پايىزى ژيانىمە.

(۲) مە خىزۇ: ھەل ئەسى. مەپىزۇ: دائە وەرتىنى. واتە: هەناسەم وەك باي پایز دېت و پەي دەر پەي گەلای لقى شادىم دائە وەرتىنى.

(۳) چەمان: چەمیوه تەوە. واتە: بىلام كە وەك تىر راست بۇو، چەمیوه تەوە وەك كەوانىلى ھاتوو و راست رووی كردوو تە نىشانەي مەرن. ئۇمۇتە كە تىر ئاراستەي نىشانىتىك ئە كرىن وەك كەوان دائە كەۋىن و ئەدا لە نىشانە كە.

(۴) واتە: پىرى ورده ورده بىلام ئە چەمنىتە وە و پەي دەر پەي وە عەدەي قىامەتم ئە داتى.

(۵) زانۇو: ئەزىنۇ. واتە: پىرى بە تەواوى ھىزى لە ئەزىنۇم بىرپۇھەر بە زۆر سەر ماوە بە ملەمە وە.

(۶) بەستە: بە سراو. مەعنائى ئەم شىعرە و سى شىعرى پاشە وەي پىتكە وە دى.

(۷) چابوک: چوست و چالاڭ. رەفتار: رۆيشتن. بى درەنگ: بى دوا كەوتىن. خەرامان: لەنجه و لار.

جامت جم ئاسا له بېز کەر جە مەی
 پىم نوش كەر وە ياد بەزم ئاراي كەي^(۱)
 مەستى وە پىران جوانى مەدۇ
 هېز دوبىارەي زرانى مەدۇ^(۲)
 پىم دەر تا پەي پەي پىوه هەي كەروون
 راي سەخت ساراي مەحشەر تەي كەروون^(۳)
 زرنگەي گۆش وىم پىم ماچۇ وە تاو:
 گاهى خەبەردار، گاهى سەر حەساو^(۴)
 من پەمەي غەفلەت كەر كەردەن گۆشم
 هيچ وە كەس نىهن نە گۆش نە هوش^(۵)

(۱) جم ئاسا: وەك جەمشىد. ئەم وشەي «جم» اه بىز كەي ياندىنى هىچ مەعنایەك نەھىتراوه جگە لە هاوججوتى لە گەل «جام» چونكە «جامى جم» بەناوبانگە، ھەرچەند مەعنای «جام» اه كەي تىرەو «جام» اه كەي ئۆۋە جيان لە يەك. لە بېز: لە لىوارە كەي بېزى. كەي: كەي ياخى سەرەوي شاي تىران، مەبەس گەورە گەورانە.

(۲) زرانى: ئەزىز: واتە: كاكەي مەي گىتىر پىم بە زەنجىرى پىرى بە سراوه تەو، دەخىلىش وەختى ئەوهى بىگەيتە فرىيام، گورج و گۈل بەو بە ھەلەداوان بە لەنچەولار وەرە پىالىيە كەم بۆز پىركە لە شەراب و بە يادى كۆزى ئاھەنگى گەوران دەرخواردىمى دە، چونكە مەستى پىران جوان ئە كاتەوە دوبىارە هېز ئەداتەوە بەر ئەثرتىيان.

(۳) پىتوه: بە دەمەيەوە. هەي: هۆرە. واتە: شەرابم بىدەرئى تا پەي دەر بەي بە دەم خوادنەوەوە دەس كەم بە هۆرە كەردىن و رىتگاي سەختى دەشتى مەحشەر بېرم.

(۴) واتە: گويم ئەزرنگىتەوە واتى ئەگەم ئە و زرنگانەوە بە دەنگى بەرز ئەقىرىشنى بە سەرمائى جارتىك پىم ئەلىن «ورىابە» سېھى ئەمرى و جارتىكى تر پىم ئەلىن كاتى «سەرژماردن» ئى ئە و كردهوانەتە كە پىتش خۆت ئامادەت كەردوون بۆ دوا رۆزت.

(۵) پەمە: لۆكە. واتە: بەلام من پارچە لۆكە بىن ئاگايى گوينى كەر كەردووم، وە نەگۈرمى لە قىسى كەسە و نە هوش لاي كەسە.

نه‌ی گوزه‌رگای ته‌نگ بازار چه‌پ گهرد
هم‌کاتنی زانای ئه‌جهل سمکۆ کهرد^(۱)

موتریب به‌و نه‌غمه‌ی «شانازی» ته‌وه
یا بـه‌و پـه‌ردـه‌ی پـاـك «حـیـجـازـی» تـهـوه^(۲)

بولـنـدـکـهـرـدـلـسـوـزـسـهـدـایـدـلـ تـهـنـگـیـ
بـهـلـکـهـمـبـیـدارـبـوـ جـهـیـ خـاـوـ سـهـنـگـیـ^(۳)

هـایـغـهـفـلـهـتـ تـاـکـهـیـ هـامـ سـهـفـرـ وـیـهـرـدـ
بـیـدـارـبـهـ جـهـ خـاـوـ کـارـوـانـ وـیـهـرـدـ^(۴)

..... — —

(۱) سمکۆ: سمکول، پـیـ بهـ زـهـوـیدـاـ کـوـتـانـ. وـاـتـهـ: لـهـ رـئـ گـوزـهـرـهـ تـهـنـگـهـیـ باـزـارـیـ

چـهـرـخـیـ کـهـچـرـهـفـتـارـاـ هـرـ ئـهـوـنـدـهـتـ زـانـیـ ئـهـجهـلـ پـیـ کـوـتاـ بهـ زـهـوـیـ دـاـوـ هـاـتـهـ سـهـرـمـ.

(۲) شانازی: نقامیتکی کـوـنـهـ. حـیـجـازـیـ: نـیـقـامـیـتـکـیـ کـوـنـیـ تـرـهـ. مـهـعـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ لـهـ گـهـلـ

شـیـعـرـیـ پـاشـهـوـهـیـ دـاـ دـیـ.

(۳) وـاـتـهـ: کـاـکـهـیـ ئـاهـنـگـگـیـرـ لـهـ سـهـرـ نـاـواـزـیـ نـقـامـیـ «شـاناـزـیـ» يـانـ «حـیـجـازـیـ» دـهـنـگـ

هـلـبـرـهـ وـ نـقـامـیـتـکـیـ خـدـقـهـتـبـارـمـانـ بـوـ بـلـیـ بهـ جـوـرـیـ کـهـ گـرـ بـهـ بـدـاـتـهـ دـلـیـ ئـیـنسـانـ، بـهـلـکـوـ لـهـ

خـهـوـیـ قـورـسـیـ بـیـ ئـاـگـایـیـ يـهـ بـیـدـارـ بـیـمـهـوـهـ.

(۴) وـیـهـرـدـ: تـیـپـهـرـیـ لـهـ شـیـعـرـهـداـ مـهـولـهـوـیـ روـوـیـ قـسـهـیـ ئـهـکـاتـهـ خـزـیـ وـ ئـلـیـ: تـاـکـهـیـ

وـابـنـ ئـاـگـایـ، هـاـوـسـهـفـرـهـ کـانـتـ هـهـمـوـ مـرـدـ وـ بـهـسـهـرـچـوـونـ، لـهـ خـهـوـ هـهـلـسـهـ درـهـنـگـهـ کـارـوـانـ

بـهـ جـیـنـیـ هـیـشـتـیـ.

[۳]

وهش نامای^(۱)

وهش نامای ههی په یک لای قه بیلهی له یل
جهه بیب دل وه عه تر مهیل له یلن که یل^(۲)
وهختن دووی ده ردان مه ویه رد نه هه ردان
جهه کوورهی ثایر ده رد بسی ده ردان^(۳)
نامهی ویرانهی دلان پئی ئاوا
جهه ناکام یاوا، بهلام کام یاوا^(۴)
های وه فهرق دین زامداران تاج دای
شه ریعهت مهیل له یلن ره واج دای^(۵)

[۳]

(۱) مهوله‌ی نه م قه سیده‌یهی له وهرامی نامه‌یهی کی شیخ «تاج الدین»^۱ کوری حاجی شیخ «عبدالرحمانی» کوری شیخی «سراج الدین»^۲ و تنووه که له ههولیزه وه نووسیبووی بز مهله‌ی که لهو ده مهدا له ته ونله بیوه، وه باسی ته نسیری بهره که‌تی شیخی «بهاه الدین»^۳ مامی تیاکر دبوو، وه نووسیبووی نه گه ر بزم رئی که‌وی دیم بز زیاره‌تی تا له نزیکه وه که‌لکی لئی وه رگرم.

(۲) په یک: فروستاده. جه بیب: به رؤک. واته: به خیز بیست نهی فروستاده‌ی لای هر زی له یله وه هاتورو، که به رؤکی دل و ده رونت پره له بونی خوشی خوشه وستی یار.

(۳) دوو: دووکه‌ل. مه ویه رد: تی ئه په پری. مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۴) یاوا «ی یه که م»: گه بیشت. یاوا «ی دوو م»: گه بیشت. واته: کاتیک که دووکه‌لی ده ردوو مه بینه‌ت له ئاگر دانی هه رگیز ده رد لئی ده ره دراوه وه - که دلی دوسته خهفه تباره کانه - به رز بروه وه بز سه ره زایی یه کان، نامه که ت که مالی ویرانی دلمان ئاوا نه کاته وه، له تاک او گه بیشته ده ستم، بهلام چون گه بیشتیک؟!

(۵) فهرق: ته وقه سدر. واته: بهو نامه‌یهت تاجت نایه سه ره ته وقه سه ری دینی نه وانه گرفتاری زامی عه شقون، وه ره واجت دا به شه ریعه تی خوشه وستی یار که شیخ «بهاه الدین»^۴.

قات بى جه که سرهت ياران هامدهم
گه رد کوئی دلبهر خه بهر بهر پهی چهم^(۱)
مه خموور که ده رون جه بادهی باقی
يانه نهی جواو خاتیمهی ساقی^(۲)
بـهـلـیـ چـونـ لهـزـهـتـ تـیرـ نـازـارـانـ
نـامـ نـهـدانـ ئـهـ وـ دـلـ باـزـیـتـ شـومـارـانـ^(۳)
ناـزوـونـ وـهـ غـيـرـهـتـ جـ خـاسـ پـیـتـ زـانـانـ
ماـشـهـلـاتـ وـهـ حـالـ يـارـانـ پـیـ وـانـانـ^(۴)
هـهـوـایـ کـوـتـایـ نـالـهـیـ وـیـتـ بـیـهـنـ
وـهـ تـیرـیـ هـهـنـیـ ئـاـگـاهـیـتـ نـیـهـنـ^(۵)

(۱) که سرهت: «کثرت»، زوری. واته: کاکهی فروستاده خه بهر بدھ بھ چاو که به هزی کوپونه وھی دوستانه وھ بز گوئی گرتن لھ نامه کهی شیخ، تۆزی بھ ردگای يار هممو برايه وھو نه ما تا چاو لھ جیاتی کله بھ کاری بیتني.

(۲) مه خموور: مهست. باده: مهی. واته: دل و ده رون سەرخوش بکه بھ پیالهی شه رابی نه براوه که ئەم وھرامه بھ لھ دواوه رامه لھ منه وھ بیبیهی بز شیخ «تاج الدین». جوملهی «خاتیمهی ساقی» نیشاره ته بز نهوده کاتی که مهی گیز دواپیالهی هینا ئەم وھ واته گەیه نی کە ئاھەنگ کیزه کان ئیتر بلاوه لى بکەن و بگەرئته وھ بز شوتني خۆیان، کە واته ئەم جومله بھ نیشاره ته بز نهوده کە داواله فروستاده کە ئە کازو و بگەرئته وھ وھرامه کهی مهوله وھ نهوده ته لھ شیعره کانی پاشه وھدا و تراوه.

(۳) بازی: گالتە. شماران: ژماردووه. واته: لمدويه لە بھر نهوده کە تامى تیرى نازاران نه گەیشتبوه دلت، ئىشى دلدارىت بھ گالتە ئەھاته بھ رچاو، بەلام ئىستا کە تووشى هاتى باورەرت کرد.

(۴) ماشەلأا: «ماشاء الله»، وشې بھ کە لھ کاتی سەرسوپمانا بھ کار ئەھىتىئى. واته: بنازم بھ غېرەتى يار بھ رامى بھ وھ کە بھ باشى پى زانىت و کار ئەتكى لى كردى سەرت سور بەمیتى لھ حاچى دوستان.

(۵) هەنی: ئىتر. واته: بھ هۆی کورتى نالهی خۆت و خۆنە گرتتە وھ بورو وھ بھ تەنیا تیرى لە هۆشى خۆت چۈرى و ئاگات لە خۆت نه ماوه.

دل نالان بیهند نالان پهی تیرهنه
 تیر سه رمایهی گیان ئالله پیرهنه^(۱)
 کوتایی نیهند دوس وه نالهی دل
 چون وردو جه گیان دهس دلهی خه جل^(۲)
 نیشان ئه و بو دل نه جای خهدنگ هوون
 پهی «وضو» حهوز بدو و بیرونون^(۳)
 حهوزی حنه فی خاس پیش رهزا بو
 نهک جهی شه رعده دا نمات قهزا بو^(۴)
 چون تازه زامی هوشت ویه ردهن
 ویت ئاسا خه یاڭ ئازیزت که ردهن^(۵)

(۱) نالا «ای یە كەم»؛ نالا «ئى دووھم» نالىن. واتە: تىستاكە هۆشت هاتۇرۇھە وە به برتاو كەوتۈرىتە ناله ئال، بو تىر ئەنالىنى لە دەستى ئە دۆستە وە كە سەرمایهی گیانى عالەمە كە پېرى.

(۲) وردەن: بەردا. واتە: دۆست ھەرگىز درېغى ناكا لە نالهی دل و تىرى پېۋە ئەنلىق، ھەر بەو مەرجە كە ئە دلە شەرمە سارە دەس بەردار بىن لە گیانى خۆى و لە خۆى بېرۇرى. كە واتە ھەركاتى تىرى دۆست كەم بىن خەتاي ئە و نىيە، ھى ئە وە يە دل بەراستى ئارەزووى تىر ناكا.

(۳) بدو: بدا. بیرونون: دەرەوە. واتە: نیشانەي ئە وە كە دللى عاشق دەس بەردار بۇويىن لە گیانى خۆى، ئە وە تىرى دولبىر بە جۆر تىك كارى لىن كەردىن لە جىنگەي تىرى كە وە ئەندە خۇنىن ھەلقۇلىپىن بۇويىن بە حەوزو عاشقە كەي خۆى دەس نوئىر لىنى بىگرى.

(۴) حەنەفى: ئەوانەي لە سەر پېرىھوی ئىمام «ابوحنىفە» ئەرۇن بە رەتە. نما: نوئىر. واتە: ئەبىن حەوزە كە ئە وەندە قۇول بىن حەنەفى يە كان پىتى رازى بىن و لایان وانەبىن ھەر دەس نوئىر ئىكى بىن بىگىرى بە ئاللەو ئەبىن نوئىر كە بە قەزا بىگىرىتە وە. شاياني باسە بە پىتى پېرىوي ئەبۇوحەنەفە درووست نىيە لە ئاۋى ئەستاو دەس نوئىر بىگىرى ئە گەر چالاوه كە دە گەز پان و دە گەز قۇول نەبىن بە گەزى قۇل.

(۵) لېرەوە مەولەوى وەرامى ئە و قىسى شىيخ «تاجالدین» ئە داتە وە كە و تبۇرى ئە گەر پىتم بىكىرى دىيم بۆ زىارەتى مامى. مەعناي ئەم شىعرە و شىعرى پاشەوەي پىنكە وە دىئ.

ئه و جه کون، دووری و نزیکی جه کون
دووری و نزیکی و سف من و توون^(۱)

مه نزلش نیهن ئه و قهوس ئه و خه دنگ
کت په رشاش يه کت و سه د هزار فه رسنه نگ^(۲)

بـه کـیوهـن هـهـروـهـخت نـیـشـانـ ثـامـادـهـنـ
کـیـشاـوـ بـهـرـشـیـ يـهـ وـ ئـهـ نـیـشـانـ دـادـهـنـ^(۳)

سـاقـیـ زـیـادـهـیـ مـهـیـ زـوـرـ ئـاوـهـرـدـهـنـ
سـرـ سـهـرـ بـهـرـدـهـنـ وـهـنـهـ سـهـرـ بـهـرـدـهـنـ^(۴)

تـهـنـگـهـ زـهـرـفـهـنـانـ هـیـلـاـکـمـ مـهـکـهـرـ
وـیـسـعـهـتـ مـهـشـرـهـبـیـ،ـ يـاـ جـامـ نـیـمـپـهـرـ دـهـرـ^(۵)

.....—————

(۱) واته: تو لبه رئوه که تازه دلداری و بدم زووانه بربندار کراوی و هوشت لامماوه خوت ناسایی یادی مامت ئه که بیت، ئه گینا ئه وله کوئی و دووری و نزیکی له کوئی؟ بزپاوه خوا دووری و نزیکی کهی هدیه؟ دووری و نزیکی بز من و تویه.

(۲) فرسنه نگ: فرسهق: واته: ئه و تیروکه وانی مهعنیو ئازیزه ماواو مه نزلیکی تاییه‌تی نیه، هر که س پرسیاری لئی کردی له و هرامیا بلئی فرسه قیلک و سه د هزار فرسهق بز ئه وه که یه ک وايه.

(۳) کیشا: کیشانه دواوهی کهوان. به رشی یه: ده رچوو. واته: هر ئه وه نده نیشان ئاماده کرابی بز لیدان، ئه و کهوان را کیشان و تیر ده رچوون و نیشان پتکانی یه ک شته و له یه ک کاتا تهواو ئه بی.

(۴) سر: هه است. لیکه وه مهوله‌وی به عاده‌ته کهی خۆی رووی قسه ئه کاته وه ساقی... مه عنای ئه شیعره له گەل شیعری پاشه وهی دا دئ.

(۵) تمنگه زه رف: بی سه بر. وسعته مه شره بی: دل فراوانی. واته: کاکه‌ی مه گیتیر ئه هه موو قسه‌یه که کردم هی ئه وه بوبو زۆری شه رابه کت عهقل و ههستی نه هیشتبووم، هه رچه ند هیشتا سه ری نه بردووم و نه کوشتووم. لبه رئوه سه بر و تووانام نه ماوه ئهزیه تم مه ده، یا تۆزی دلم فراوانکه، یا پیالله کەم تا نیوه بز تیکه تا بتوانم خۆم را گرم.

[۴]

واده‌های سه‌فه‌رهان^(۱)

واده‌ی سه‌فه‌رهان، های نه‌سیم ئامان
وه لای ئازیزا بسویه‌ر چوون جاران^(۲)
ته‌قریر که‌ر ئه‌وه‌ل به‌و زوان حال
سه‌لام و دوعای ئهو دوردانه‌ی لال^(۳)
دووهم جه‌حالات په‌شیوی حالم
جه‌شۆری به‌خت و ویرانی مالم^(۴)
جه‌بئی قه‌راری، جه‌دهس دووری
جه‌بئی ئارامی، جه‌ناسه‌بوروی
جه‌سوزه‌ی شه‌رار نائیره‌ی هیجران
جه‌ناسوری زام تیره‌که‌ی موژگان^(۵)
جه‌قرچه‌ی قاوه‌ی جه‌رگ جه‌فاکیش
جه‌ولوه‌له‌ی ده‌رد ده‌روون پر‌ئیش^(۶)
جه‌کزه‌ی هوناونه چهم سه‌رگه‌ردهم
جه‌سنگینی بار قامه‌ت خه‌م وه‌ردهم^(۷)

[۴]

(۱) مهوله‌ی نعم قه‌سیده‌یه‌ی بق شیخ عهزیزی جانه‌وه‌رهانی براده‌ری نووسیوه.

(۲) ئازیز: مه‌به‌س شیخ عهزیزه. بسویه‌ر: تی‌په‌ره.

(۳) ته‌قریرکه‌ر: عه‌رذکه. دوردانه: دانه‌ی مروواری. لال: لاعل.

(۴) شۆری: شومی.

(۵) شه‌رار: شه‌راره، بلىسنه. نائیره: ئاگر. موژگان: برژانگ.

(۶) قاوه‌ی جه‌رگ: جه‌رگم که قرچه‌ی دئ وەک قاوه له‌کاتى برژاندناو وله‌له: هاوارو فوغان.

(۷) چهم: چاو. سنگینی: قورسی. خه‌م وه‌رده: چه‌میوه.

جه بئ خاوی شه و ئەلوه‌دای سەحەر
 جه ناللهی ئەعزا، جه سۆزه‌ی جگەر^(۱)
 جه هاوار تەن، جه ئەلوه‌دای گیان
 جه یاواي فەلەك ناللهی «الامان»^(۲)
 يەكىيەك بە حوزوور ئە و روح رەوان
 عەرز كەر وھ سەد شیرىنى زوان
 واچە يەند زوخاودەر وونش وەردەن
 ئەسپاب مەردەن ئاماذه كەردەن^(۳)
 بەل يَاوۇ وھ لام تەبېب دەردم
 مەرەم دۆ نە رووی زامان سەردم^(۴)
 جه و مەعجۇون ئەجزاي لوتفو مەيل وېش
 دەوا دۇ پەي زام خەستە كەي دل رېش^(۵)

[۵]

وەھارەن، سەيرەن^(۶)

وەھارەن، سەيرەن، سەزوھى دىاران
 نم كەوت نە دىدەش چون شه و بىتداران^(۷)

(۱) بئ خاوی: بئ خەوی. ئەلوه‌دا: مالاوايى، مەبەس هاوار و گربانە.

(۲) يَاواي فەلەك: بە ئاسمان گەيىشتىن. (۳) وەردەن خواردوووه.

(۴) بەل: بەلکو. يَاوۇ: بگات. دۆ: بىدات. (۵) مەعجۇون: شىلىراو، مەلھەم.

[۶]

(۶) مەولەوی ئەم پارچە شىعرە لە سەرچاوهى «زەلم» و تۈۋە كاتىتكە بەھار لە گەل
 ھەندى دۆست و بىرادەر يَا چووه بۆ ئەوي بۆ سەيران.

(۷) واتە: بەھارە، وەختى تە ماشايە، سەزوھى كىيى دەشت و كىيە كان ئاونىڭ نىشتۇرۇتە
 سەرچاوبىان، وەك پياوانى خواكە شەو ناخەون و بىر لە خوا ئە كەن وە فەرمىسىك لە چاوبىان
 ئەدەرەوشىتىھە وە.

پهی دلهی مانیای دهروون مه لان
سایه بهسته وه خهیمه گوللان^(۱)

بُوی یەخەی سەھەر پەی دەماخ دل
مانو و نەسیم جىپ جەمین گول^(۲)

چون دیوانه‌ی شور ئازیز نه سه‌ردا
شه‌تاو سه‌ر هور گرت وه دهشت و ده‌ردا^(۳)

تولانی چون هیجر خاتر پر ده ردان
رهوان وینه‌ی وہ سل گه ردن بئی گه ردان (۴)

های جه شنوی و هش روح ئەفرای کاوان
ئای جه شاخه تاف ساف سەراوان^(۵)

نه ک چون تاف چه م پر ئه سرین چه رخ
«بَارَكَ اللَّهُ چه رخ، ههی ئافه رین چه رخ»^(۶)

چهنهی جه هستی ویت ته واسایت
چدنی جوش عشق مه جنوون ثاسایت^(۷)

(۱) مانیا: ماندوو. واته: خیوه‌تی گولاله کان سیبه‌ریان کردووه بز دلی ماندووی دل پر له خده‌ته کان.

(۲) مانن: نهشوبه‌ی. جیب: سنگ و بهره‌ک. واته: بونی بهره‌بیان له ههوای سنگ و بهره‌کی نازاران نهچی له خوش کردنی ده‌ماماخی دلدا.

(۳) شور: عه شق. مه عنای نهم شیعره و شیعری پاشه و هی پیکه وه دی.

(۴) تولانی: دریز. واته: لفاظی به هار سه ری خوی هم‌گرتوه و رنگای دهشت و دهربی گرتوه تبهر و هک دلداریک که عهشقی یار شیتی کردبی و دریزه و هک دوری یار له دلی عاشقی دورده دارا، و ساف و منگه و هک گه پیشتن به یاری گمردن پی گهرد.

(۵) وهش: خوش. شاخه: هاره. معنای نهم شیعره دوو شیعری پاشه وهی پنکه وه دی.

(۶) چهارخ: پیشان چه مه، زلم پیشیان و تووه چه رخ.

(۷) هستی: بعون. تهواسایی: بیزار بعون. واته: ماشللا له شنهی خوشی به گیان دهري

بـدـیـهـ چـوـنـ هـوـرـدانـ وـ نـامـ وـ نـهـنـگـداـ

بـنـیـ پـهـرـواـ مـدـوـ وـیـشـ وـ روـوـیـ سـهـنـگـداـ^(۱)

هـایـ سـاقـیـ هـلـایـ سـهـرـمـایـهـیـ خـامـیـ

نـسـمـهـدـوـمـ وـ دـهـسـ رـایـ نـیـکـنـامـیـ^(۲)

بـاـوـهـرـهـ وـهـشـ وـهـشـ سـاـدـهـیـ هـهـیـ پـهـیـ کـهـیـ

تـافـ قـهـلـوـهـزـهـیـ سـافـ شـیـشـهـیـ مـهـیـ^(۳)

مـهـوـجـشـ بـنـچـینـهـمـ بـلـوـ وـ هـمـدـاـ

هـهـسـتـیـمـ دـوـ وـهـ بـهـرـدـ هـهـرـدـ عـهـدـمـدـاـ^(۴)

..... ——————

سـهـرـسـاخـهـ کـانـ وـ لـهـ هـارـهـیـ تـافـیـ سـافـ وـ رـهـوـانـیـ نـاوـهـ کـانـ کـهـ لـهـ بـهـرـزـهـوـ دـیـنـهـ خـوارـ،ـ بـهـلـامـ نـهـکـ
وـهـکـ هـارـهـیـ تـافـیـ چـهـمـیـ پـرـ لـهـ فـرـمـیـسـکـیـ زـهـلـمـ کـهـ هـیـچـ چـهـمـیـنـکـیـ پـیـاـ نـاـگـاـتـهـوـ.ـ ئـمـجاـ روـوـ
ئـهـ کـاتـهـ زـهـلـمـ وـ پـیـئـیـ ئـلـیـ:ـ ماـشـهـلـلـاتـ لـیـ بـیـنـ هـهـیـ چـهـمـیـ زـهـلـمـ وـ لـهـ بـیـزارـ بـوـونـتـ لـهـ وـجـوـوـدـیـ
خـوتـ وـ لـهـ جـوـشـیـ عـهـشـقـیـ مـهـجـنـوـنـ نـاسـایـتـ.

(۱) هـوـرـانـ:ـ هـهـلـیـ دـاـوـهـ.ـ مـدـوـ:ـ ئـهـدـاـ.ـ وـاـتـهـ:ـ سـهـیـرـیـ کـهـ چـوـنـ عـهـیـهـیـ نـاوـهـتـلـاـوـهـ وـ لـهـ نـاوـوـ
نـاتـورـهـ نـاتـرـسـیـ وـ بـیـپـهـرـواـ خـوـیـ ئـدـاـ بـهـوـ تـاشـ وـ بـهـرـدـانـهـدـاـ.

(۲) هـلـایـ:ـ هـیـشـتاـ.ـ نـیـکـنـامـیـ:ـ نـاوـبـانـگـیـ باـشـیـ.ـ مـهـعـنـایـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ لـهـ گـهـلـ هـیـ دـوـوـ
شـیـعـرـهـ کـهـیـ باـشـهـ وـهـیـ دـاـ دـیـ.

(۳) بـاـوـهـرـهـ:ـ بـیـنـهـ.ـ قـهـلـوـهـزـهـ:ـ قـهـلـبـهـزـهـ،ـ تـافـگـهـ.
(۴) دـوـ:ـ بـداـ.ـ مـهـوـلـهـوـیـ لـیـرـهـوـ بـهـ عـادـهـتـهـ کـهـیـ خـوـیـ هـاـوـارـ ئـهـ بـاـتـهـوـ بـهـرـ مـهـیـ گـیـرـوـ پـیـئـیـ ئـلـیـ
هـیـشـتاـ سـهـرـمـایـهـیـ تـیـ نـهـ گـیـشـتـنـ وـ بـیـ سـهـلـیـقـهـیـ نـامـ دـاـتـهـ دـهـسـتـیـ رـیـگـایـ نـاوـبـانـگـیـ باـشـیـ،ـ
کـهـ وـاـتـهـ تـوـ خـوتـ بـزـکـهـیـ هـهـلـ گـرـتـوـوـهـ زـوـوـکـهـ لـهـ تـافـگـهـیـ سـافـ شـوـوـشـهـیـ مـهـیـهـوـ تـافـیـ مـهـیـ
بـهـرـدـهـرـهـ،ـ باـ شـهـپـرـلـیـ بـنـچـینـهـیـ بـوـونـ تـیـکـ وـ مـهـ کـانـ بـداـ بـمـ دـاـ بـهـ تـاشـ وـ بـهـرـدـیـ شـاخـیـ
نـهـ بـوـونـیـ دـاـ.

[۶]

وهفای چهرخ چهپ^(۱)

وهفای چهرخ چهپ، راس بئی تانو پون
جهفا بئی پایان، دهرد سهربئی شون^(۲)

بهدي نيكى يهـن، نـيكى بهـدنامـى
فـاما شـيتـى يـهـن، شـيتـى پـيرـفـامـى^(۳)

سـارـاي هـيدـاـيـهـتـ تـارـيـكـ مـوـينـوـونـ
راـيـ نـهـجـاتـ يـهـ كـجـارـ بـارـيـكـ مـوـينـوـونـ^(۴)

نـالـمـ نـهـيـ ئـاسـائـالـمـ گـرـتـ نـهـ وـهـ
شـيشـهـيـ مـهـيـ پـهـمـهـتـ نـهـ گـوشـ بهـراـوـهـ^(۵)

جهـ تـوقـهـهـهـ، جـهـ پـيـالـهـ مـهـيـ
جهـ سـاقـيـ هـاـ دـهـيـ، جـهـ ثـيـمـهـ باـبـهـ^(۶)

[۶]

(۱) مدولهوي لعم قهسيده يهـ دـاـگـلـهـيـيـ لـهـ وـهـ زـعـىـ زـهـمانـهـ ئـهـ كـاـ.

(۲) بـئـ شـوـ: لـهـراـدـهـ بـهـ دـهـرـ. وـاـتـهـ: وـهـفـايـ گـهـرـدوـونـ چـهـپـهـوـ، رـاستـ تـانـوـ پـؤـيـ نـيـهـوـ،
نـارـهـحـهـتـىـ دـوـايـيـ نـايـهـتـوـ دـهـرـدـيـ سـهـرـ لـهـ نـهـنـداـزـ بـهـدـهـرـهـ.

(۳) بهـديـ: خـراـبـ. نـيـكـىـ: چـاـكـ. فـاماـ: تـىـ گـيـشـتـ.

(۴) سـارـاـ: «صـحـرـاءـ»، دـهـشـتـ. ئـهـمـ شـيـعـرـهـ لـهـ قـهـسيـدـهـ يـهـ كـىـ تـريـشاـهـ بـوـوـ.

(۵) پـهـمـهـ: لـوـزـكـ. مـهـعنـايـ ئـهـمـ شـيـعـرـهـ وـ شـيـعـرـيـ پـاشـهـوـهـيـ پـيـنـكـوـهـ دـيـ.

(۶) قـهـقـهـهـ: قـاقـايـ پـيـنـكـهـنـينـ، مـهـبـهـسـ مـرـقـهـيـ دـهـمـيـ شـوـوـشـهـ يـهـ كـاتـيـكـ كـهـ شـهـرابـيـ لـئـ
دانـهـكـرـىـ. باـبـهـيـ: باـيـتـ. وـاـتـهـ: نـالـمـ وـهـكـ شـمـشـالـ عـالـمـيـ گـرـتـوـهـ تـهـبـهـرـ، كـهـوـاـتـهـ تـقـ بـوـجـىـ
گـورـتـ لـئـنـيـهـ ئـهـيـ شـوـوـشـهـيـ مـهـيـ تـاـبـهـ فـرـيـامـ بـگـهـيـ. دـهـسـاـلـوـزـكـهـ لـهـ گـورـتـ دـهـرـكـهـ وـ بـرـزـيـرـهـ نـاوـ
پـيـالـهـ باـگـوـتـمـ لـهـ قـاقـايـ دـارـڙـانـهـ كـهـتـ بـئـ وـ پـيـالـهـشـ پـرـ بـيـنـ لـيـتـ وـ مـهـيـ گـيـپـرـ پـيـمـ بـلـىـ فـهـرمـوـوـ
بـگـرـهـ وـ منـيـشـ بـلـىـمـ باـيـتـ.

مەللا جە كەسرەت لە وەحش بۇ سادە
مەنسوخ نەزانىو حەللى بادە^(۱)

زاہید مایہی ہوں ہیج نہ مانو پیش
پہشیو بو تھوڑا چون میز ہرہی ویش^(۲)

دیوانان ئاسا بـ جوشونه و
بـ لـ اگـ هـ لـ چـ وـ مـ هـ بـ نـ شـ وـ نـ هـ وـ هـ (۴)

شـهـرـاـهـيـ مـهـسـتـيـ مـهـيـ بـهـ رـشـوـمـ نـهـ دـلـ
وـهـ وـ چـراـخـهـ وـ يـاـوـونـ وـهـ مـهـنـزـلـ (۵)

A decorative horizontal line consisting of a series of black dots connected by thin lines, with a larger black circle positioned in the center.

(۱) که سرهت: زوری. مهنسووخ: دو ظایه تهیه که حکمکه کهی هدلوه شایته وه. واته: با بیبی به قهقهه بالغینکی واله بهر زوری خهله که مهلا هیچی لمه بر نه مینشی و نه زانی ظایه تی حه لاله مهی هدلوه شاوه ته وه. له سه، هتای، نسلاماما مهی، خهار دنده و حه، ام نه به و.

(۲) تهقوا: له خوا ترسان. واته: له خوا ترسه کانیش تی گه یشتینان لانه مینی و له خوا نهت سانه که بان و هک متیه، و هکی، سه، بان تلک جه.

(۳) نهون: نه بم، بدهون: بدهم، واته: خوشم به تهنگی نه فامی یه و نه میتم و خوم بدهمه دهست. به دنایی.

(۴) بجۇشۇونەوە: بىمە جۆش. واتە: وەك دىوانەكان بىمە جۆش و وەك مەى دەردو بەللا
تېشىكەم.

۵) چراخ: چرا. واته: بلیسه‌ی مهستی له دلمه‌وه بهرز یتتهوه و له بهر روناکی ثه و چرايه شته، تاریکه، زیانما رئی ده رکمه و بگهمه چه.

[۷]

ویش نمهوینه^(۱)

ویش نمهوینه، ئازیز، خامینت
دیارهند لیلمن جام جامه مینت^(۲)
تاللهن کام دل مهینه گازه که
تام دووریشان ریزه راهه که^(۳)
بەدبهختی منهن وە یانه هەرس
ئازیزی چون تو نمه گنوم وە دەس^(۴)
وەرنە شەم هەزار پەروانه دارو
ئەر یوشاكەم بۆ پەروانه دارو^(۵)
ساقى، دەس چەرخ هەر ھانە کاردا
تای تانته دووریش بەستەن وە داردا^(۶)

[۸]

(۱) مەولەوی ئەم پارچە ھەلبەستەی لە دىئى «تمۇنلە» وتوووه لە کاتىكا كە شىيخ لە سەر سەفەر بۇوە و ئەمېش وىستۇرىتى چاوى پىن بکەۋى و مالاوايىلى بکاوبىگەر تىتەوە، بەلام بۆرى رىنى كە وتوووه

(۲) نمهوینە: نابىنى. واتە: ئازىز دۆستە خەفتەبارە كەت خۆى نابىنى لە ناوجاوتا.
مەبەسى ئەوە يە ئاۋىنە تەنلى بە ھۆى نيازى سەفرەوە لىل و تۆزاوى بۇوە.

(۳) واتە: دەمى دلى دۆستە مەينەت گازلى گىرتۇوە كەت تاللو، ورده شەكى قە خۆشە كانت تامى دووركەوتىنە وە.

(۴) نمه گنۇ: ناكەوتە. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوە بە شىعەری پاشەوە يەوە.

(۵) شەم: «شمع»، مۆم. بۆشا: يەكىكىان. واتە: هەرس بە مالىم، نەگبەتى منه و
ئازىزىكى وەك تۆم دەسگىر نابى تاۋىتكى لاي دانىشىم، نەگينا وەك شەمع هەزار پەروانە
بە دەوارىيە وە نەگەر يەكىكىيان دىيار نەبى ئۇ باكى نىيە، تۆيىش نەگەر منت لانەبىن ھىچ
مەبەستت نىيە تۆ زەرەر ناكەى من زەرەر نەكەم.

(۶) تانە: تان. مەولەوی لىرەدا بە ئۇسۇولە كە خۆى رووى قە ئەكادە مەىگىپ و پىنى
اللە

سەروه خت ھەستى جە دەس وەردامەن
تەدارەك خەير ئارۇو فەردامەن^(۱)

تەمامەن بەرات قەبزو حەوالەم
دېرەن كەرم كەربەدر پىالەم^(۲)

تاھىمەت وازوو وە يەك پەيمانە
خالى بۆ چىمەيچ گۆشەي مەيخانە^(۳)

..... — — — — —

[۸]

وەھارەن، سەوزەن

وەھارەن، سەوزەن، ئاوهن، سەركاوهن
ھاژەي وەفراوهن، شاخى شەتاوهن^(۴)

كىكى

ئەلى دەستى جۈلەي گەردوون ھەر لە كارايەو تالى تانى بەستۈۋەتە دارو ئىيەوي پۇكەي
لىداو پارچەي دورىم بۆ دروست كا.

(۱) واتە: وەختى لە دەستدانى بۇونمە خۆم ئامادە كردىبووه بۆ رۇشتى يەگجاوى و لە^{ئەمرۇو سېھى دام.}

(۲) بەرات: ئەو خەلاتەي گەورە گەوران ئىي بەخشىن بە دەست و پۇھەندى خۆيان. قەبز
وەرگىتن. دېر: درەنگ. مەعنای ئەم شىعرە شىعىرى پاشەوى پىكەوه دى.

(۳) وازوو: بخوازم. پەيمانە: پىوانە. چىمەيچ: لەئىمەيش. واتە: بەراتى خۆم بە تەواوى
دەسگىر بۇوه بە راستەوخۇو بە حەوالە بۆ سەركار، وە ھەر تەنبا پىالەي شەرابى
مەرگم ماوه، درەنگە ئەويشى بىدەرى با بە توش كردىنى داواى ھىممەت و بەرە كەتتانلى
بىكمەپ بۇقۇم و گۆشەي مەيخانەي جىهان منىشى تىانەمەتى.

[۸]

(۴) سەركاوهن: شاخ. لە نوسخە يەكى تراکە ۳۰، ۴۰ سال لە مەوبەر خۆم نۇرسىيۇمەتەوە ئەم
شىعە بەم جۆرە يە:

ماچان وەھارەن سەوزەن سەحراؤ كۆز گولشەنەن، گولەن، بولبولەن، گولرۇز
گولرۇز: گول روان. بە پىشى ئەم نوسخە يە ئېنى ئەم قەسىدە يە لە تىپى «مېم»دا بىت.

ساقی یهند، بادهند، نه سیمهن، بادهند
بولبول جه دوره‌ی گولان شازاده‌ن^(۱)

 به زمهن، شادی یهند، عه یشهند، نیشاتهن
که یفهن، شوخی یهند، شه وقنه حه یاتهن^(۲)

 سه نگهن، کوسارهند، سه رکوهن، هه ردهند
خه مهند، مهینه‌تهن، زوخاوهند، ده ردهند

 هیجره‌ن، دووری یهند، عیجزه‌ن، فیراقه‌ن
واوه‌یلاو شینه‌ن، ناله‌ی عوشاقه‌ن

 سه بزه‌ن، سوسمه‌نه‌ن، نه وروزگولانه‌ن
که مه‌ره‌ن، هه رده‌ن، مله‌ن، که لانه‌ن^(۳)

 سه رعی‌یهند، شه یدان، نه جده‌ن، مه جنوونه‌ن
مه‌زاقه‌ن، جامه‌ن، پیاله‌ی هوونه‌ن^(۴)

..... —————

(۱) باده: مهی. باد: با. له ههندی نو سخه‌داله جیاتی «دهوره‌ی» نو سراوه «دووری».

(۲) شوخی: گالته. نو سخه باس کراوه که ختم لمه‌پاشی هیچ تیانه.

(۳) که لان: که له کیتوی به کان.

(۴) سه رعی: فی‌دار. نه جد: شوئنه که‌ی مه جنوون و له‌بلا. ثم قفسیده‌یه دیاره ناته‌واوه، به‌لام ناته‌واوه‌یه که‌یمان ده‌س نه که‌وت. تنه‌ها له و نو سخه‌یه‌ی خزم‌ما که باس کرد له سه‌ری دوادیزی‌با نو سراوه «هه رکه‌س» و ته‌واو نه کراوه. دیاره ثم و نو سخه‌یه‌ش که من له به‌ریم نو سیوه‌تله‌و شیواو بروه بؤیه شیعره کهم ته‌واو بز نه نو سراوه‌تله‌و. نه‌بن ثم و «اه رکه‌س»ه نه‌وه روون بکاته‌وه که هه رکه‌س بگری له‌گه‌ل یاری خزی له خوشی و رابوار دنایه من نه‌بن که گیرؤده برومو... تاد.

[۹]

وهارهـن

وهارهـن، تهـشـرـيفـ خـالـ خـاسـانـ پـهـيـ هـمـردـ
كـمـكـمـ جـوـانـيـشـ ثـاـوـهـرـدـ، پـيـريـشـ بـهـرـدـ^(۱)

جـمـجمـ سـوـسـهـنـانـ جـهـ تـاقـ تـهـوقـ وـهـرـدانـ
سـهـرـدانـ نـهـ هـرـدانـ پـهـرـىـ هـامـفـرـدانـ^(۲)

وـهـ روـوـيـ زـاخـانـداـ جـنـوـورـ لـوـولـ وـهـرـدهـنـ
پـهـيـ پـايـ گـيـانـ تـوـرـدـامـ ثـاـمـادـهـ كـهـرـدـهـنـ^(۳)

بـهـرـهـزاـ بـهـ وـ چـيـنـ توـغـرـايـ تـاـتـاوـهـ
شـهـمـالـ مشـاـنـوشـ، يـانـيـ: وـهـيـ لـاوـهـ^(۴)

نـهـرـگـسـ وـ مـهـسـ مـهـسـ مـدـيـوـ كـيـنـ تـهـوـكـهـسـ
گـوـشـهـيـ چـاكـ دـلـ وـهـرـ نـهـدـوـ جـهـ دـهـسـ^(۵)

[۹]

(۱) وـاتـهـ: فـسـلـىـ بـهـهـارـهـ، تـهـشـرـيفـ بـرـدـنـىـ جـوـانـ چـاـكـهـ کـانـ بـوـ سـهـيـرانـ
کـمـكـمـ دـهـشـتـ وـ دـهـرـىـ جـوـانـ کـرـدـهـوـ وـ پـيـريـ لـابـرـ. مـهـبـهـسـ لـهـ پـيـريـ سـيـهـتـىـ
سـهـرـشاـخـهـ کـانـهـ لـهـ زـسـتـانـاـ.

(۲) تـهـوقـ: ثـهـلـقـهـ. وـاتـهـ: کـوـمـهـلـ کـوـمـدـلـ گـوـلـهـ سـوـسـهـنـ ثـهـلـقـهـيـانـ دـاـوـهـ لـهـ تـاقـ وـ مـهـغارـهـ کـانـاـوـ لـهـ
سـهـرـشاـخـهـ کـانـاـ سـهـيـرانـ دـهـرـهـيـناـوـهـ بـوـ دـيـتـنـيـ ثـاـوـهـلـهـ کـانـيـانـ: کـهـ يـانـ گـوـلـىـ تـرـنـ، يـانـ کـچـهـ
جوـانـهـ کـانـ ثـهـچـنـ بـوـکـهـ.

(۳) وـاتـهـ: چـنـوـورـ بـهـ زـرـدـوـمـاـکـانـوـهـ لـوـولـيـ خـوارـدـوـوـهـ دـاـوـيـ نـاـوـهـتـهـ وـ بـزـ ثـهـوهـيـ بـثـالـيـ لـهـ
پـئـيـ گـيـانـ وـ گـيـرـزـدـهـيـ ثـهـ وـ دـيـمـهـنـهـ جـوـانـانـهـيـ بـكـاـ.

(۴) بـهـرـهـزاـ: گـيـاـيـهـ کـيـ کـوـيـسـتـانـيـ بـهـ تـاشـ وـ بـهـرـدـوـهـ ثـهـپـوـيـ. وـاتـهـ: بـهـرـهـزاـ کـهـ ثـهـلـيـ زـوـلـفـىـ
تـالـ تـالـيـ يـارـهـ چـيـنـ لـهـ سـهـرـ چـيـنـ نـيـشـتـوـوـهـ سـهـرـيـهـكـ، شـهـمـالـ ثـهـيـ لـهـرـنـيـتـهـوـ وـهـكـ بـلـيـيـ بـهـ
خـهـلـكـ بـلـيـ نـزـيـكـمـ مـهـکـهـونـ چـونـكـهـ منـ لـهـ زـوـلـفـىـ يـارـ ثـهـچـمـ وـ کـهـسـ شـاـيـانـيـ ثـهـوهـيـ نـيـهـ
سـهـيـرمـ بـكـاـ.

(۵) مـدـيـوـ: ثـهـرـوـانـيـ. چـاكـ: دـاـوـنـ. وـاتـهـ: نـهـرـگـسـ بـهـ چـاوـيـ مـهـسـتـهـوـهـ ثـهـرـوـانـيـ، جـاـكـيـ بـسـيـ
نـهـوهـيـ لـهـ خـوـشـيـ يـانـاـ سـهـرـخـوـشـ نـهـبـيـ وـ دـاـوـتـنـيـ دـلـيـ خـوـيـ لـهـ دـهـسـ بـهـرـنـهـدـاـ؟ـ.

مهعدوومی، غهفلت تا چهندو پهی چی
 گوش ده و نالهی سه‌هری نهی چی^(۱)

دله وادهی سوبح نه‌ووه‌هارانه
 وه خت ئاگاهی ده‌رده‌دارانه^(۲)

هه‌رکه‌سین دانش نه‌فامش نه‌بؤ
 بیینی عیرفانشن زوکامش نه‌بؤ^(۳)

گوروفتی ده‌ماخ نه‌دابؤ په‌رداخ
 پهی‌پهی بؤی ئازیز مه‌یوش و ده‌ماخ^(۴)

جهی بؤی گیان به‌خشی بئی بهش مه‌مانه
 ئهی سوبحه خاسه و فرسهت زانه^(۵)

تؤ‌دیای و شون چهند سوبح نؤدا
 که و چهند سوبح بدیؤ و شون تؤدا^(۶)

(۱) سه‌هری: نقامیکی تایبه‌تی به شمشال لئی نه‌دری. واته: مهوله‌وی تاکه‌ی له خه‌وی بین ناگایی خه‌برت نایته‌وهو نازانی نهم به‌هاره خوشه هاتوروه، گوئی‌بگره بز شمشال‌ژه‌ن که به شمشاله‌که‌ی ئوازی سه‌هریت بؤلئی نه‌داو نه‌لئی...

(۲) ناگاهی: وریا بوونه‌ووه. واته: نهی دل کاتی به‌یانی به‌هاری نوئی‌یه، و ده‌می وریا بوونه‌ووه ده‌رده‌دارانه.

(۳) بیینی: لروت. زوکام: هه‌لامه‌ت. مه‌عنای نهم شیعره به‌سر او به شیعری دوایی‌یدوه.

(۴) گوروفتی ده‌ماخ: لروت گیران. مه‌یوش: دیت. واته: هه‌رکه‌سین نه‌قلئی بین نه‌قلانی نه‌بین و لروتی تئی گه‌بیشتنی تووشی هه‌لامه‌ت نه‌هاتین و له گه‌رمه‌ی لروت گیرانا نه‌بین، په‌یتا په‌یتا بؤنی ئازیز دیتنه لروتی.

(۵) واته: خوت بین بهش مه که لمو بؤنے گیان به‌خشی و نهم به‌یانی به فرسهت بزانه، خروا په‌ره‌ستی‌یه کی تیا بکه.

(۶) دیای: روانیت. شون: شوئن، دوا. که‌و: ئاخۆز. بدیؤ: بروانی. واته: تؤ به دوای چهند به‌یانیتا روانی و چهند رۆزت برده سه‌رو خوت مایته‌ووه، ئاخۆز چهند به‌یانی‌یش به دوای تؤدا بروانی پاش مردنت؟

[۱۰]

وهش نامای و خهیه^(۱)

وهش ئامای و خهیر ههی بەرگوزیده
بۇنە جای مەردم جاگر نە دىدە^(۲)

خەيلەن بىنايى جە دىدەم رەمان
بەل سولحشا بۆ بىنايى و چەمان^(۳)

ساقى، ترس دەرد دوورى جەمین گۆل
وهسلم جى كەردهن وە ۋار قاتىل^(۴)

ھەركاتىت زانا فەلەك كەلەك بەست
دامنەكەى وەسلم بەرداوه جە دەست^(۵)

سا دەي وە جامى دلم بکەر شاد
بەلکو بوياروو بەزمى وە ئازاد^(۶)

[۱۰]

(۱) مهوله‌وی ئەم پارچە شىعرە لە بەخىزەراتنى دۆستىكىا و تتووھ، وادياره لە سەرددەمى كۈرىشىيا و تۇرىيەتى.

(۲) بەرگوزیدە: هەلبىزادە. مەردم: بىبىلەي چاو. واتە: خوش هاتى و بەخىزەراتى هەي دۆستى هەلبىزادەم، وەرە لە جىاتى بىبىلەي چاوم لە ناو چاوما دانىشە.

(۳) رەمان: راي كردووه. واتە: دەمتكە چاوم نايىنى، تۆ وەرە ناواچاوم و بې بە بىنايى، بەلکو چاوم و بىنايى ئاشت بىنەوە و بە تۆ بىنى.

(۴) واتە: كاكەي مەي گىپر ترس دووركەوته‌وەي ئەم دۆستە جوانە تازە هاتووەم بە يەك گەيشتنە كەمانى لىنى كردووم بە زەھرى كوشىنە.

(۵) واتە: هەر ئەوهندەت زانى گەردونن پىلاتىكى بۆ نامەوە داۋىنەي وەسىلى لە دەس سەندەم.

(۶) بوياروو: رابۇرم. واتە: كەواتە وەرە بە پالەيەك شەراب دلم شادكە بەلکو ماوهەيەك بە ئازادى بەزم بىگىرم و رابۇرم.

جهه دهس بیگانان یا وون رههای
مهس بوون وه شنؤی مهی ثاشنایی^(۱)

[۱۱]

وهی هن دیارهون^(۲)

وهی من دیارهون پهنجهی تارمهن
سنه رووهخت هامن نه ووههارمهن^(۳)

سو بحم نه تؤی شه و مه خه نو وه که ردهم
وه که رده کهی بهد عومر ویه ردهم^(۴)

(۱) رههایی: رزگاری. واته: رزگارم بیت له دهس بیگانه و به شنهی شهه رابی ثاشنایی دۆست مهست بیم.

[۱۱]

(۲) مهوله وی لهم پارچه شیعره دا سه رزه نشستی خوی نه کا له سه ربی ثاگایی له نزیک بوونه وهی روزی مهرگ و نه بونی کرده وهی باش.

(۳) پهنجهی تار: سال به حیساب نوی بوونه وهی مانگ دوانزه مانگه، وه لمبر نهوده که مانگیک ۳۰ روزو مانگیک ۲۹. روزه، سالی قمه ری نه کاته ۳۵۴ روزه، به لام به حیسابی هله اهانی روز له که ناری ناسمانه وه له یه که م روزی به هارا تاگه يشته وهی به شونه کهی به هاری رابوردووی ۳۶۵ روزو چاره که روزیکه. نهم چاره که روزه به چوار سال نه بیتی به یه کروز و نه و ساله پیتی نه لین سالی که بیسه وه ۳۶۵ روز نه بین جا لمبر نهوده که نهم ژماره یه پیتچ روزی له ژماره دایره کی فله کی زیاتره که درجه يه، نه و پیتچ روزه زیاده بیان له حیسابی سالا به جن هیشتوروه. نهم پیتچ روزه له کوردی دامه شهوروه به «پیتچ روزه هی تار» وه هر چهند نه توائزی له هر به شیکی سالا دابنری، عاده ت وایه له پاش ناهه راستی به هارا دای نه بین. هامن: هاوین. واته: وادیاره نهم چهند روزه عومرم که ماوه وه ک پیتچهی تار وایه و له سه هیچ حیساب نیه، که چی هیشتا من نهم هاوینی ژیانمه به ده می به هار نه زانم و لام وانیه مهرگم نزیک ببووه ته وه.

(۴) مه خه نه: پی نه که نی. واته: به ره بیانیم له ناو تاریکی شه وابه کردهی به دی عومری به سه رچووم پی نه که نی. مهوله وی لهم شیعره دا دایناوه که تاریکایی شه و بریتی یه له به دکرداری خوی، وه که رووناکی له ناسزووه دیاری نهدا نهوده گه ردوونه پی نه که نی.

پووس کووس گوش نم کیشان کهم کدم
ئم سرهو سرهن دووربینه کهی چم^(۱)

خم بیم یانی های پیم مدو خه بهر:
نه دهرگای ههستی ته شریف بهر شه و بهر^(۲)

جه حه د به رشیه ن هه ر یه ند نزاریم
نمه ندهن تا قلت رای په رده داریم^(۳)

..... —————

[۱۲]

وهختهن پیالهی دلهی ...^(۴)

وهختهن پیالهی دلهی پر جه دهد
پرکهی جه بادهی هه واي گه ردن زه رد^(۵)

(۱) پووس: پیست. کووس: تهپل. واته: پیستی تهپلی گویم شیی هله بیان او و هه رچی بیکوتون دهنگی لیوه نایهت. چاویشم وه ک دووربینی ئم سه رو ئوسه رگیراو شتی نزیک دوور ئه خاته وه.

(۲) خم: چه میوه. واته: پشتم کزماوه ته وه، ئمه ش مه عنای ئه وهیه خه بهرم ئه داتنی دانهوم و له دهرگای بچکولهی برونه وه ده رجم بز جیهانی نه بروون.

(۳) نزاری: له ری و لاوازی. واته: ماوهی ژیانم هه مو و له خزمه ت پاشای ثاره زووی بازیدا برده سه، ئیستا ئه وهنده پیرو له پولاواز بروم تو انای پیش خزمه تیم نه ماوه له دیوه خانی پاشای ثاره زووی ههستی دا. ئمه نیشاره ته بز ئوه که ئاده میزاد پیر برو وه به ته واوی لی که ووت خزمه تی ثاره زووی نه فسی بی ناکرئ، نه ک له به ر پاکی و چاکی خوی، به لکو له به ر یه ک که وتن و هیز تیا نه مانی.

[۱۲]

(۴) موله‌وی لهم پارچه شیعره یا گله بی له دوستیک ئه کا که نیشانهی که وته خوشی و بی وه فایی به رام بهر بهم، لیوه دیاری دابوو.

(۵) واته: ئوهندی نه ماوه بکه وته خوشی و پیالهی دله پر له ده رده که ت پرکهی له شه رابی خوش ویستی یاری گه ردن زه رد.

چه‌نی گه‌رمی نه‌زم به‌زم پر شادی
بویاری و ره‌غم ئه‌ی دنیا بادی^(۱)

دایم سه‌دادی ناز سه‌ودای گوشت بو
سه‌د چون مه‌عدوومی فه‌رامؤشت بو^(۲)

..... — ● —

[۱۳]

وهی من پهی سه‌فای^(۳)

وهی من پهی سه‌فای یاران هام دهم
ئای پهی ئهو سه‌یران ماردم و که‌ل رهم^(۴)

یاران گردین شین و تسوونای تسووندا
همر خه‌یال مه‌ندهن نه توى ده‌رووندا^(۵)

..... — ● —

(۱) بویاری: رابویری. بادی: برآوه. واته: له‌گه‌ل جوشی نوازه‌ی به‌زمی پر له خوشی رابویری به کویرایی چاوی ئه‌م دنیا برآوه‌ید.

(۲) واته: هه‌میشه سه‌دادی ناز بیستن ئاشتا بین به گویت و سه‌دی وه‌ک منت له یاد بچى.

[۱۳]

(۳) مه‌وله‌وی لهم دو شیعره‌دا هه‌ناسه بز رابوردو و هه‌ل ئه‌کیشى.

(۴) واته: ئاخ بز رابوردنکه‌ی جارانمان له‌گه‌ل دوست و برادران، وه ئاخ بز سه‌یران کردنکه‌ی کانمان که ئه‌چوون بز راوه‌که‌ل و تفه‌نگی ماردم مان پى بزو.

(۵) واته: دوستان هه‌موو تیوناوتیون که‌وتن و مردن، تیستا هم‌ر یادیان ماوه له دلماانا. هینانی وشهی تیون نیشاره‌تى تیایه بز ئوه‌که ئه‌چوون بز راوكردن بز «تیونی بابا» که نزیکه له تاوه گوزی نشینگه‌ی مه‌وله‌وی یه‌وه.

[۱۴]

وهخت چهم نه چهم^(۱)

وهخت چهم نه چهم شیوهٔت دیار بی
 جه لام فهسل و هسل به زم نه غیار بی^(۲)
 ئیسه لیلایی گرتنه دوو دیده
 خهله تنه، سا بوئهی به رگوزیده^(۳)

..... ——————

[۱۵]

وهسنه نکان مه خسفل

وهسنه نهی مه خسفل دهور دیده‌ی مهست
 نهی ئاماوا لووا سه د قهزا پیشنه^(۴)
 شاره زووت دل بی نهوهٔ جارت به رد
 هنهی گیانه کم مه تله بت چیشنه^(۵)

[۱۶]

(۱) مهوله‌وی نهم دوو شیعره‌ی له سه رده‌می کوربری دا بز شیخی «بهاء الدین» الله نووسیوه.
 (۲) واته: کاتیک که چاوم هببو شیوهٔت له ناو چاوما ده رئه که وته، له بهر نهوه خرّشی
 کاتی به توگه یشنن بز بیگانه برو که شیوهٔت، چونکه له جیاتی نهوهی من بت بینم
 وینه کدت له ناو چاوما برو نهی بینیت، وه نه که وته نیوانمان و نهی نهی هیشت هردوکمان به
 تنهها رابوئرین.

(۳) واته: به لام نیستا لیلاییم داهاتووه شیوهٔت ناچیته ناو چاوم تا بین به کوسپ له
 نیوانمانا، فرسهٔت تاویک و هر لام پنکه وه دانیشین.

[۱۷]

(۴) مه خسفل: روشن کردن‌وه. واته: با بهس بین نهم جوان کردن‌هی دهوری چاوی مهست،
 نهم هات و چوته بهم دیمه‌نه ههزار به لای به دهمه‌وه بز دوستان.

(۵) واته: نه گهر مه بست و هرگرتی دلمه خز هدر یه کم جار بردت، نیتر چیت نهوى
 لیم، وازم لین بینه.

تیپی هی

[۱]

هام ده‌ردان نیشن

هام ده‌ردان نیشن.. هام ده‌ردان نیشن
پیمدهون نیشن، ج ته‌رزه نیشن^(۱)

نیشن پیچ چون نیش و ماران ریشن
نیشن پر نیشن، ریشه‌ی گیان کیشن^(۲)

چ ریشن، ئه‌سهر مهودای خه‌دهنگی
ره‌های شهست تیر، شهنهنگی، قهشنهنگی^(۳)

ره‌عنا غه‌زالی، بالا شمشالی
ساحب که‌مالی، گه‌رد دل مالی^(۴)

له‌یل ئاسا نازی، شیرین جه‌مالی
مه‌جنون نیازی، فه‌رها ده‌حوالی^(۵)

په‌روانه سازش، شهم سا سوزشی
گول ئه‌ندام نازش، به‌هرام شورشی^(۶)

[۲]

(۱) واته: هه‌ی هاوار هاووده‌رده کانم نیشیکم پیوه‌یه، به‌لام چژن نیشی!

(۲) پیچ: ناره‌حهت. واته: نیشیکی ناره‌حهتم پیوه‌یه وه‌ک نیشی ماران‌گهسته، زورم ئازار
ئه‌داو ریشه‌ی گیانم ده‌رته کیشی.

(۳) مه‌ودا: تیزی. ره‌ها: به‌ربوو. شهست: که‌وان. لیره‌وه مهوله‌وی ده‌س ئه‌کا به باس
کردنی سروشتنی ثهو یاره‌ی که سه‌رچاوه‌ی نیش و ئازاریه‌تی، ئه‌لی: برينه کەم نه‌نجامی
تیزی نووکه تیریکه له‌که‌وانی باریکی شقخ و شهنهنگ و قهشنهنگ‌و ده‌رچوو.

(۴) ره‌عنا: بی‌موبیالات. واته: وه‌ک ئاسکى بی‌موبیالات وايه و بالای به‌رز وه‌ک شمشال
به‌وتل و که‌ماله و گه‌ردى دل گسک ئه‌دا.

(۵) واته: ياریکه وه‌ک له‌یل ناز ئه‌کا و وه‌ک شیرین جوانه و نیازی دۆستانه‌یه وه‌ک نیازی
مه‌جنون و حالی بتو دیتني دۆست و وه‌ک حالی فه‌رها دوايه.

(۶) واته: وه‌ک په‌روانه ئه‌ساقچىنى و وه‌ک مۆم ئه‌سووتى و ئازاره وه‌ک گوله‌ندام و به‌سوزه
الله

خورشید ٿه تواری، نیلوفه‌ر زه وقئ
عه زرا عوزاری، وامیقی شه وقئ^(۱)

په‌ری په‌یکه‌ری، پای دل په‌ی که‌ری
خه م دهه، خه به‌ری، دل دهه، دل به‌ری^(۲)

عه ره‌ق چین نه توی سوurmeh دا غه‌رقئ
وه فه‌رق فه‌رقئ با زه‌وق و به‌رقئ^(۳)

سه‌ر وه ده‌سمالئی، گه‌ردن په خالئی
دهس بازنه لالئی، پا وه خه‌ر خالئی^(۴)

پیشانی ماھئی، ئاهوون نیگاهئی
گیسوو سیاهئی، دل مه‌نzelگاهئی^(۵)

وهک بارام. بارام و گولهندام دوست و یارنک بعون چیرۆکی خوشهویستی بان له ٿه‌ده‌بی
کونی کورد دا به‌ناوبانگه. به شیعر هزناواه‌ته وه.

(۱) خورشید: خور. ٿه توار: روشت. نیلوفه‌ر: گولنکه وهک لاولاو ٿه‌پیچری به دارا.
عوزرا: زولف. واته: وهک خوزر وايه همر روزئ له لایه کوهه سه‌ر ده‌دیتئ وه وهک نیلوفه‌ر
خوی په‌یوه‌ند ٿه کابه هه مو و که‌سینکه وه، وه زولفی وهک زولفی عه زرا جوانه و وهک وامیق
به سوژه. عه زرا و امیقیش دوست و دلدار تکی مه‌شه‌هورن.

(۲) واته: وهک په‌یکه‌ری په‌ری جوانه و پئی دل نه‌برتله وه و خه ٿه‌دا به دلی نینسان و
خه‌می لا ناهیائی و دلی ٿه‌داتئ و دلی ٿه‌فرتئ.

(۳) عه ره‌ق چین: کلاؤ. فه‌رق: سه‌ر. واته: کلاوه که‌ی هه مو دا په‌شراوه به سوurmeh و
له‌به‌ر زوری لیره و تاکه قرانی و شیلان و موورو و به سه‌ریه وه تیشك ٿه‌داته وه.

(۴) واته: مشکی و هه‌وری به سه‌ره و یه و گه‌ردنی په‌ر له خال و بازنه‌ی له‌علی له
ده‌سايده و پاوه‌نه‌ی کردووه‌ته پئی.

(۵) پیشانی: ناچاو. گیسوو: زولف. واته: ناچاوی روشنه وهک مانگ و وهک ناسک
لائنه کاته وه و زولفه کانی ره‌شن و دلی دوستانی کردووه به جینگای خوی.

روخسارو زولف سوبج و رهواحی
دیده وو نیگا پیاله و راحی^(۱)

نه برق موزگانی، تیر و کهوانی
سد په ری نیشان په ری نیشانی^(۲)

نه شهد ده ده می، به زمثارای جه می
عنه بر په رچه می، په رچه و خه می^(۳)

شه که رزوبانی، غونچه ده هانی
لولو ددانی، لهب له عسل کانی^(۴)

پنهنجه خامه بی، دلان نامه بی
ره قم ره ویه سهیر، عهشق عه لامه بی^(۵)

تینهت نه زیفی، زینهت زه ریفی
خه لقی له تیفی، خولقی شه ریفی^(۶)

(۱) رهواح: نیواره. راح: مهی. واته: یاریکه رو خساری و هک به یانی روشنه و زولفسی و هک شده و تاریکه و چاوی و هک بیاله‌ی مهی و ایهو لاکر دنه و مهی و هک شهرا در ثنسان مهست نه کا.

(۲) وانه: برزانگ و برؤی و هک تیرو کهوان وانو سمد جوانی و هک پهري ئهبن به نيشانهی تى ۵.

(۳) ده: هناسه. پرچم: زولف. خم: لوول خواردوو. واته: هناسه نهشه ئەدا به مرۆف و کۆزى دۆستان ئەپازىتىتەوە و زولفى وەك عەنبەر بۇن خۆشە و لوولى خواردووه.

(۴) دەھان: دەم. لوولوو: «لۇەلۈء»، مروارى. لەب: لىبو. واتە: زمانى شىرىنە و دەمى وەك خەنچە وابە دان ئەلت مەوارى بەم لەتى، وەڭ ئاققە كان وانە

(۵) خامه: قهلهم. رهقهم: نووسین. واته: پهنجهی وهک قهلهم وایه و دلی دوستان کاغه زه لیئی ئه نووسین و نووسینه کهی له بابه تی دلداری دا وهک ئه نیشانانه وايه که نووسوں بول له نیگادا دانچه قېت ان بې ۱۴، ون بې ک دن.

(۶) تینهت: «طینت»، ئەو گلەئى لىپى دروستكراوه. خەلق: شىوه. خۇلق: رەھۋەت. واتە: لە خاکىتكى پاك دروستكراوه و جوانى يەكى باشى هەيە و شىوهى ناسكە و رەھۋەتى بەرزە.

میهربانی، قره‌هاری، خمه‌ریفی
به‌شیر ره‌دیفی، نه‌زیر حمه‌ریفی^(۱)

شاهین کرداری، تهرلان ته‌واری
ژره‌رژ ره‌فتاری، توتوتی گوفتاری^(۲)

شابازی، شازی، شاهان مومتازی
شاهیدی، شوری، شوپرو شه‌رسازی^(۳)

پنهانی گنهنجی، عه‌یانی ره‌نجی
سده عیشوه سه‌نجی، پر لاره و له‌نجی^(۴)

ئاشنا بؤبیتی، بیگانه خؤبیتی
به‌هانه جؤبیتی، به‌هانه جؤبیتی^(۵)

نژیکی رایتی، نسورو سه‌فایتی
دیجوری وەحشىتى، دوورى جەفایتى^(۶)

(۱) میهربانی: مه‌یل. واته: مه‌یلی کورته وەك به‌هارو قینی دریزه وەك پایزو وەك مژده‌دهر وایه‌کەچی به‌کرده وە نیسان نەترستین.

(۲) کردار: کرده‌وه، ره‌وشت. تهرلان: چالاک. ته‌وار: بازی میچکه. ژره‌رژ: کەو. واته: لە راواکردنی دۆستا وەك شاهین چابوکه وەك بازی میچکه‌ی چالاک وایه هەمیشە لە نەچیر کردنی دلدارانایه وەك کەو ئەرپوا بە رئی داو وەك توتوتی قسەی خۆشە.

(۳) شاز: نایاب. شاهید: دلبر. واته: شاباز تکى نایابیه، هەلبزاردەی شاهانه و دلبر تکى پر شۇرە و بە جوانى خۆزى ئازاوه ئەتىدوه لە ناو خەلکا.

(۴) عه‌یان: ناشکرا. سەنچ: رىتكخەر. واته: خىر و بىرى پنهانه و سزاي ناشکرا يە و سەدجور عىشۇو ناز رىتك خاوهەممو و گيانى لاره و له‌نجە يە.

(۵) به‌ها: نرخ. واته: بۆنی ئاشنای لىدى و بىگانه لای وەك خۆزى وايە و بە دواى يىانوودا ئەگەرئى و بە مال رازى نابىن لە دۆست.

(۶) دەيجورور: تارىلە. وەحش: تەنھايى. واته: رىتكاي لای نزىكە كەچى دوورى لىتى مايەي نازەحەتى يە، وە رابوardon لەگەلیا مايەي رووناڭى دلەو تەرىلە كەوتىن لىتى هۆزى دللى تارىكى يە.

سەروی تەزەروی، گولى بولبولى
 خوتەن وەتەنی، لە ساپە سلى^(۱)

شیرینى، تەلخى، خوشكى، پې نمى
 غورپەيى، سەلخى سرورى، خەمى^(۲)

حۆرى سروشتى، قەسرى بەھەشتى
 زۇلۇ زەننارى، دەرى كەنشتى^(۳)

خەيال پەشىۋى، عاقلان شىپۇى
 شىۋە باگرەچىو، پاك جە گرەچىۋى^(۴)

ھەر ئىشى جە نىش تىر ئە كەسەن
 نە جاي نەشەئى نوش «نىڭاتىن» وەسەن^(۵)

(۱) تەزەرو: كۆترەبارىكە. خوتەن: ناوچەيە كە لە تۈركمانستان بە ناسكى جوان ناوبانگى دەركىدوو. واتە: وەك كۆترى تەزەرو وايد بە سەر دارى سەرورەوە لە بولبولى دەورى گول نەچى و ئەلتى ناسكى خوتەنەوە لە سىيەرە خۆزى سل نەكاتەوە دائەچلەكى.

(۲) تەلخ: تال. خوشك: وشك. غورپە: سەرەتا. سەلخ: ئاخىر. واتە: شىرىنە لە كاتى پىن گەيشتنىياو تالە لە كاتى دوورى داوشكە لە كاتى گۈئە دانىدا بە دۆست و نم دارە لە كاتى قىسە كردىنا. دىتنى سەرەتاي مانگى شادى يە دوورىشى ئاخىرى ژىنەو مايەئى خۆشى و ناخۆشى يە.

(۳) زەننار: پشتىپەتكى رەشە گاورە كان ئەي بەستن. واتە: رەوشتى وەك حۆرى وايد و جىنگاڭاکى لە بەھەشت نەچى و زۇلۇقى رەش و درېزى وەك زەننار وايد لاي دىلداران و مەسکەنە كەي وەك كەنشتەئى عيسىايى پىزۈزە لایان.

(۴) گرەچىو: هەمووشتى. واتە: خەيالى پەشىۋە تاۋىڭ مەيلى ھەيدو تاۋىڭ بىن مەيلەو عاشقان تىڭ نەداو بە دىمەن لە هەمووشتىك نەچى و لە راستىشدا لە ھېچ ناچى. مەبەست لەوەيە ئەتوانرى بە دىمەن بە ھەرشتىكى جوان بشۇھىتىرى، بەلام لە راستىدا ھېچى بىن ناگات.

(۵) نىڭاتىن: ھەر دوو پەيدابونەكە، مەبەس لە ھەر دوو دنیا يە. واتە: ھەر ئىشىك ھى نۇوكى تىزى تىرى ئە دۆستە بىن لە جياتى خواردنهەرە شەرابى ھەر دوو دنیا بەسە.

سەردا وە ھەمدا تانو پۆی جەرگم
ناما مەحشەر غەرغەرەی مەرگم^(۱)

بازدیم وە زامەت، وە ئەندامەوە
بەل بەيان وە شۇن باز بىزامەوە^(۲)

..... — — —

[۲]

ھاناھا وېرەد^(۳)

ھاناھا وېرەد.. ھاناھا وېرەد
خالۇكەم زمسان ھاناھا وېرەد^(۴)

وەهارھەواي «بەرد» جە سەرزەمین بەرد
تۆمەی گوللان وە چىتو بەراوهەرد^(۵)

سۆزەی با وە خەت نەو نىھالاندا
سەلای بەلای ھال دل مەلالاندا^(۶)

(۱) ناما: دەركەوت. مەحشەر: رۆزى قىامەت، مەبەس مەينەتە. غەرغەرە: كاتى گيان دەرچۈون. واتە: لە تاو ئىشى تىرى ئەو دۆستە نانو پۆي جەرگم تىكچورەوە مەينەتى كاتى گيان دەرچۈونم دىاريى داوه.

(۲) بازدیم: لىمگەپىن. بەيان: بىن. شۇن: نىشانە. بىزامەوە: بىمدۆزىنەوە. واتە: لىمگەپىن با بهم دەردهو بىرىنائەوە بتايىمەوە تا دۆستان دىن و بە دلۋىيە خۇنىنە كام رىبەدىي ئەكمەن و ئەم دۆزىنەوە.

[۲]

(۳) مەولەوي ئەم قەسىدە يەي لە سەنەوە بۆ شىيخ يوسفى نۇسمەيى نۇوسىيە.

(۴) ھانا: ھاوار. وېرەد: بەسرەرچۈو. زىستان: زىستان.

(۵) بەرد «ئى يەكەم»: سەرما. تۆمە: تۇو. چىتو: چىلەك، مەبەس ساقى گولە. واتە: بەھار ھدواي ساردى لە سەرزەوى نەھىشت و تۇوي گولى لە ئىرخا كاپى گەياندو كردى بە ساق و ھىتايە دەر. لە سەندىن نۇسخەدا لە جىاتى «وە چىتو بەراوهەرد» نۇوسراوه «وە جۈزى وەرد ئاورد» واتە: تۇوي گولە كانى ھىتايە ناو ئەو جۈزگايانەي كە بۆ گۈل دروست كراون.

(۶) سۆزە: شەنە. نەونىھال: نەونەمام. ھال: حال. واتە: سۆزەي باي شەمال داي بە گەلای

سوب شنّوی نه سیم ده س جه وی و هردا
 بُوی و هرکه مهر شهند و هرکه مهردا^(۱)
 چون دوو نه رووی دل په‌رئ خاویران
 تم جم بی نه رووی ناوان تاویران^(۲)
 سه‌فای سه‌یرانگای ساراو سه‌ره‌ردان
 منالق په‌ی به‌زم جه‌رگه‌ی هام‌فردان^(۳)
 نه ک چون فه‌زای که‌یف به‌رگ سیاوان
 سمکوی سه‌ر زاخِر نه پای و هفراوان^(۴)
 من خو دور جه تو چون مهرده مهرده
 هه‌ر هام نه خیال سال وی‌هرده^(۵)

نه مامه کاناو هاوارو بانگه‌وازی ناخوش حالی عاشقه خه‌مبارة کان به‌رزکرده‌وه، چونکه نینسانی دلدار که تم‌ماشای گوْل و گیاو شنه‌ی با بکا خهدفت له دلیا زیاد نه‌بین.

(۱) وی: خزی. و هرکه مهر «ی یه کهم» گیایه‌کی بون‌خوشه له کوتستانه کانا به لا تاشه‌وه نه‌پروی. شه‌ند: و هشاندی. و هرکه مهر «ی دوروه‌م»: پیش‌وه‌وه به‌ردو تاشه کان. واته: بای به‌یانی دهستی له خزی به‌رداو بونی گیای و هرکه مهری بلاو کرده‌وه به رووی تاش و به‌رکه مهره کانا.

(۲) خاویر: خه‌والوو. تاویر: تاش و به‌رد. واته: وه ک دووکه‌لی رووی دلی باره خه‌والوو کان تم کتیبووه‌وه به رووی ناوه تاشه به‌رده کانه‌وه.

(۳) منالق: نه‌نالقینی. مه‌عنای نه م شیعره له گه‌ل شیعری دوایی دا دت.

(۴) فهزا: مه‌یدان. به‌رگ سیاوان: به‌رگ ره‌شہ کان، مه‌به‌س بزنه کیوی‌یه. سمکوی: سمکوْل، پن به زه‌وی دا کوتان. زاخِر: شوتنیکه ورده به‌ردی هه‌بن. واته: خوْشی و رابواردنی سه‌یرانگا کانی دهشت و شاخ نه‌نالقینی بون‌ناهه‌نگی کزپری دوستان که لیی بپراوه، به‌لام ناگاهه رابواردنی مه‌یدانی که‌یف کردنی بزنه کان که لوقه نه‌کهن به سه‌ر زیختی داوتنی شاخه کانا که به‌فراوی تواوه‌ی به ناوا نه‌پروا، چونکه نه‌هه رزور په‌شیوه که یادی دوستان نه‌کاته‌وه که نه‌هاتن بزراو.

(۵) مهرده: مردوو. مه‌عنای نه م شیعره‌ش له گه‌ل شیعری دوایی دا دت.

ئه‌ساسه‌ی نه‌چیر ماوه‌ردم په‌ریت
 ویت ته‌یار مه‌که‌رد، چون کنی، هه‌ر چون ویت^(۱)
 مه‌وینای ره‌زن ماده‌نی کانی
 مانی وه سه‌نهعت سه‌لیقه‌ی «مانی»^(۲)
 سوب نه جاسوسگه‌ی ملان سه‌ره‌رداش
 چون سومای خورشید شوله که‌رد هه‌ر زان^(۳)
 مشانای وه پیل لوله‌ی دوور مه‌نzel
 مووسه‌وی سه‌رته‌ل کارخانه‌ی مووسل^(۴)
 خارای خانان تاق قوول لورو وه‌رده
 چون نیگای دلبه‌ر هه‌زاره که‌رده^(۵)

(۱) ئه‌ساسه: ئه‌سباب. ته‌یار: ئاماده. واته: منیش دوور له تز وه‌ك كه‌سیک مردووی مردبئن هه‌ر یادی پار نه که‌مه‌وه که ئه‌سبابی راو کردنم بئه‌هینای تؤیش خوت ئاماده ئه‌کرد وه‌ك خوت. مه‌وله‌ی لیزه‌دا ئه‌یه‌وی شیخ یوسف بشوبه‌ینی به که‌سیکی ناویانگ ده‌رکردوو له راوجی به‌تی دا، به‌لام برپیار ئه‌دا که‌که‌س نیه پئی بشوبه‌ینی، له‌بهر ئه‌وه هه‌ر ئه‌ی شوبه‌ینی به خوتی، وه بدهه به‌لاغه‌تیکی جوان پیشان ئه‌دا. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «هه‌ر» نووسراوه «مه‌ر» واته: مه‌گه‌ر.

(۲) مه‌وینای: ئه‌ت به‌ست. ره‌زن: ئه‌سابی چه‌ك. ماده‌نی: جوّره تفه‌نگیکه. کانی: له کارخانه ده‌رچوو. مانی «ئی يه‌که‌م»: ئه‌شوبه‌ای. مانی «ئی دووه‌م»: وئه‌گریکی به‌ناویانگه. واته: پیوستی به کانی تفه‌نگی کارخانه‌ت ئه‌به‌سته پشتت و ئه‌وه‌نده جوان ببوی پئی‌یه‌وه ئه‌ت ووت نیگاریکی «مانی» کیشاویه‌تی.

(۳) سوما: ترووسکه‌ی رووناکی. شوله: «شعله»، تیشك. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و دوو شیعره‌پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه دی.

(۴) مشانای: ئه‌ت خسته. پیل: قزل. مووسه‌وی: مووساخانی، جوّره تفه‌نگیکه. سه‌رته‌ل: نایاب. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «پیل» نووسراوه «دوش» به مه‌عنای کۆل.

(۵) خارا: جوّره ناسنیکی باشه تفه‌نگی لئی دروست کراوه. هه‌زاره که‌رده: هه‌زار پیکاوا. واته: بیانیان هه‌ر که تیشكی روزی رووناکی بلاو ئه‌کرده‌وه تز له و شوئنانه‌وه که خوت تیا

دروستی و هم‌لمه‌ت قهزاو خهیال تهور
 ناله‌و نارو دوود ره عدو بهرق و ههور^(۱)

وهش‌ده ماخ دل‌شاد بهو شکل و شیوه
 پیوه و هو جه‌سته‌ی سه‌د سه‌ودا پیوه^(۲)

خاوخاو پهی نه‌چیر چم و نیگاوه
 تهک مه‌داین و لای کؤی ناته‌شگاوه^(۳)

من مات و بئی ده‌نگ بئی سه‌داو ناله
 یه‌کن بیم چون سه‌نگ قوله‌ی قهزاله^(۴)

تۆکه‌ل گه‌ل، گه‌ل گه‌ل و چم مه‌که‌ردی
 پاریز و پای ریز ئه‌سته‌م مه‌بهردی^(۵)

۱۴۵

مات نه‌داله مله‌و سه‌ر هه‌رده کانا تفه‌نگی نایابی موساخایت نه‌کرده شان که له کارخانه‌ی مووسل دروست نه‌کراو، گولله‌ی تا ماوه‌یه کی دوور نه‌ریشت و له ناسنی باش دروست کرابوو، وه پشته‌که‌ی خان‌خان نه‌خشی لئی دروست کرابوو، وه خانه‌کانی هیلالی بعون، وه لوله‌که‌ی قوول و لولو خواردوو بعرو تا نه‌گه‌یشته‌کونه که‌ی ته‌سک‌تر نه‌بیوه‌وه، وه وهک لاکردن‌هه‌وهی یار چون هزار دل‌دار نه‌کوژی نه‌ویش هزار نه‌چیری به جاری نه‌خست.

(۱) دروستی: ده‌س راسی. واته: ده‌س راسیت وهک تیری قهزاو قه‌دهرو، هم‌لمه‌ت وهک خهیال گورج بورو، ناله‌و ناگری تفه‌نگه که‌شت وهک ناله‌و تیشکی برووسکه‌و، دووکه‌له که‌ی وهک هه‌ور وابوو.

(۲) پیوه «ای یه کم»: به‌یه که‌وه: مه‌عنای ئه شیعره به‌سراوه به شیعری پاشوه‌یه وه.

(۳) تهک مه‌داین: پالمان نه‌دا. ناته‌شگا: شاخنیکه له نزیکی پاوه. واته: به دیتکی شادو ده‌ماخنیکی خوش‌هه‌وه، تۆ به و دیمه‌نه جوانه‌و من به له‌شی گرفتاری هزار ده‌رده‌مه‌وه پیتکه‌وه ورده ورده نه‌مان رپوانتی بۆ بدی کردنی نه‌چیرو ته‌کمان نه‌دا به لای شاخی ناته‌شگاوه.

(۴) واته: من هیچ ده‌نگم لیوه نه‌نه‌هات وهک یه کیلک بم له بردده کانی قولله‌ی شاخی قهزاله که نه‌که‌و تیبه پشت خانه‌گای لای پاوه‌وه.

(۵) ریز: ورد. واته: تۆیش کۆمەل کۆمەل که‌له کیزیت نه‌کرده چاوه به ئاستم پیت نه‌تايه سه‌ر ورده بهرده کان تا خشے‌ی لیوه نه‌یه‌ت نه‌وهک که‌له کان هه‌ست بکهن و ده‌رچن.

مه گرتی شنی هه ناسهت بسی ده نگ
دو و هاچهی چه تال مه بیانی نه رووی سه نگ^(۱)

مشت گرته و دیا او ئیشارهی ما شه ک
ته قیاو پیکیاو کلافهی که ل بیک^(۲)

هر لا هوش مدائی گوش و سه داوه
هر سه نگی پهی ویش ده نگی مداوه^(۳)

بازره پر تاو، کو چون تل مه و هرد
هر برد بی نه و هرد مه هرد وینهی گه رد^(۴)

دمای ئید دل که رد جه نه چیر حاشا
هر سات مه که رد نه و عنی تماشا^(۵)

(۱) چه تال: نه و پارچه ئاسنه يه که به ژیر ههندی تفه نگه و هه يه و دو و پیچکهی پیوه يه ئیان که نه و هه و له سه ر برد دایان ئه تین بز نه و هه که تفه نگه که له کاتی ته قاندنا به دهستی کا برای تفه نگ ته قینه و هله رزی، دو و هاچه که شی نه و دو و پیچکه يه يه. و اته: ده می خوت ئه گرت و نه ته هیشت هه ناسهت ده رچی، و دو و پیچکهی چه تالی تفه نگه که ت له سه ر برد که دائنه ناو ئاماده نه بروی بز ته قه کردن.

(۲) گرته: گرتنه و. دیا: روانین. ما شه: زامنه هی تفه نگ. ته قیا: ته قینه و. کلافه: لوول خواردن. و اته: مشت گرتنه و هه و روانین ت و روانین ت و ده س بر دنت بز زامنه هی تفه نگ و ته قینی پیکرانی که ل که و تل برونه و هه، هه مو له بیک کاتا ته و او نه برو.

(۳) مدائی: بتدايه. و اته: سه رنجهت بدایه ته هر لایه ک گویت لی نه برو هه ر بردی بز خوی ده نگی ئه دایه و هی ته قهی تفه نگه که.

(۴) بازره: نه و حه بیانی ب شوئنی خویا بگه رتنه و. کو: کۆمەل برد. مه هرد: ئه هارا. و اته: حه بیانی له ترسی ته قه گه راوه دواوه به تاو رای نه کرد، که کۆمەل ببردیش تل نه بروه بردی ئه و شاخانه ئه هارا و نه برو به تۆز.

(۵) و اته: پاش نه و هی که دل بیزار نه برو له راو کردن هه ر تاوی به جزری ته ما شام نه کرد.

له رزه‌ی سه د ته رزه‌ی سه وزه‌ی دیاران
خنه‌نده‌ی شکوّفه‌ی نه مامان داران^(۱)
شنبه‌ی هلّلان و هکوّه نووردا
په خش بی چین چین وه رووی چنووردا^(۲)
شادی و وهشی و عهیش چهم و خهم جهم بی
چبیوی جه لامان کدم بی هر خهم بی^(۳)
ئیسه وه ئەلماس دووری دل کاوام
مه‌لال بەدحال «ئەردەلان» ماوام^(۴)
تۇ مەست بادەی دەرد ئەفگەن مەيل
من حەیران دەس نىگاىي بالاى لهىل^(۵)

(۱) خنه‌نده: پیکه‌نین. واته: سه‌بیری لهره‌ی سه‌د جوّره‌ی سه‌وزایی شاخه‌کانم ئه‌کردو بز
پیکه‌نینی گۆبکه‌ی نه‌مامه کانم ئه‌پروانی. مه‌بئس پیکه‌نینی گۆبکه‌ی داره‌کان، پشکوو تتووی‌یانه.

(۲) کوه نور: شاخی نور، شاخیکه لای پاوه بزیه وا ناوفراؤه چونکه «پیر خدری شاهه» له‌وی خه‌ریکی خوا په‌رسنی بورو. واته: شنه‌ی گول‌لله‌کانی شاخی نور چین چین بیلاو بوبویووه به سه‌ر چنوره‌ی شاخه‌که‌دا. له هه‌ندئ نوسخه‌دا نیوه‌ی دووه‌همی ئه‌م
شیعره بهم جوّره نووسراوه:
په‌خشان وه پای سه‌نگ وه رووی چنوردا.

(۳) چه م و خم: چه مینه و هو لار بیونه و هو، مه به س هه لپه رکنی و سه ما يه. چیوئی: شتیثک.
وااته: شادی و خوشی و رابواردن و هه لپه رکنی کتی بیونه و هو، تنهها شتیکمان کم بیو که
خده فته.

(۴) کاوم: قله شاندم. نه رده لان: ناوی خیزانیکی به ناویانگه له سنه که ساله‌ها حوكمی کردووه له زور لای کوردستانی تبرانا، لیزه دا مه بهس لیئی شاری سنه‌یه که پایتهختی حوكمی ثه و خیزانه بوده. واته: به لام تیستا به نه لمسی دوری شووشهی دللم لهت کر دووه و خه فه تارم و حالم ناخوشه و له «سننه» م.

(۵) دهردنه فگهن: دهرد لابر. واته: تز به شه رابی دهرد لابری خوش وستی یار مهست بیووی، منیش حه یرانی دهستی ته ماشاکردنی بالای لهیلم.

نه ئه و سه یرانه و نه تو دیاری
سا بتو بمانه و زام نه بتو کاری^(۱)

..... — ● —

[۳]

های شه مال^(۲)

های شه مال چهند جار را تهی که رده نی
چهند ته شریف وه لای یاران به رده نی^(۳)
نه ئم جارهی من چون ئه و جارانه
نه ئازیز وینهی ئیفتهر یارانه^(۴)
دەی سا شو بويه رنه و سوب سە حەردا
چون دووی هەناسەم وه «ئاوىدەر» دا^(۵)
ساتئ تامل کەر، بدیه درەنگى
ئانا موينى ئاسمان رەنگى^(۶)

(۱) بمانه: بمنیه. واته: ئیستا نه ئه و سه یرانهی جاران هەیە و نه تۆیش دیاری، سا وھرە بمنیه و دەردت کاری نەبىت.

[۴]

(۲) مەولەوی لە «بانە» فەقى ئەبى، ئەبىسى كە شىخ عەزىزى جانە وەرەبى برا دەرى كە ئەو يش لە مزگەوتى دارالاحسان لە سەنە، ئاولەي دەركردىو، بدو بۇنە يەوه ئەم پارچە هەلبەستەي بتو ئەنۋىرى.

(۳) مەعنای ئەم شىعرە شىعىرى پاشە وەي پىتكە وە دى.

(۴) ئیفتە: ئەوانى تر. واته: ئەي شە مال تو زۆر جار رىنگات بىر بىوھ و چووھ بىلائى یاران، بەلام نە تەم جارهی من وە كۈو جاره كانى تر وايە، وە نە شىخ عەزىزى برا دەرىش وەك دۆستانى تر وايە. لە هەندى نوسخەدا لە جىاتى «ئىفتەر» نۇو سراوە «دىگەر» كە هەر يانى «تر».

(۵) شۇ: بېرۇ. ئاوتىدەر: كىتونكە لە باش سورى رۆژاواي سەنە وە. واته: دەسا بېرۇ بەيانى وەك تەمى هەناسەم بە سەر شاخى ئاوتىدەر دا تىپەرە.

(۶) تامل: چاوه روانى. بدیه: بروانە. موينى: ئەبىنى. مەعنای ئەم شىعرە شىعىرى پاشە وەي پىتكە وە دى.

بُول که رده ن و سه ر هر هفت تارم دا
 خوسووس و سه ر به خت چه رخ چارم دا^(۱)
 بورجش يهند به رزه ن «سَعْدَ أَكْبَرَ» هن
 جه گردین بورجان شه ره فناک تهره ن^(۲)
 ستاره تاله مهينه گازه که م
 خورشيده که مهينه بورج نازه که م^(۳)
 هانه گوشه مهينه بورج خانه شه ره فدا
 نوره فشانيشه ن و هر ته ره فدا^(۴)

(۱) بول: خوّله که وه. تارم: قات، مه بس له ناسمانه کانه. چمرخ: ناسمان. واته: تاوی چاوه روانی بکه و که میک بروانه کوشکتکی و هک ناسمان به رز، یا وک ناسمان شین، ئه بینی، ئه ونه نده به رزه خوّله که وه کردووه به سه ر هر حوت ناسمانه که دا بزیه و ناسمان شین ئه کاته وه، وه به تاییه تی به سه ر به ختنی ناسمانی چواره ما که به پیی واته ریازی یه کونه کان روژ بده وه بنه نده. مه بسی له وه یه ئه وکه سهی لک کوشکه دایه له روزی ناسمانی چواره م جوان تره.

(۲) بورج: قهلا، وه به نیستيلاحی ریازی یه کان به شیکه له دوازه بهشی دانیره کی فله کی، وه هر بورجنی سئی به شه و هر به شیکی ده ره جه یه که. سعد اکبر: گه وره ترین بهختیاری، وه به نیستيلاحی ریازی یه کان به ئه ستیره می موشتهری ئه آئین. واته: ئه و بالله خانه یه قهلا یه کی تاییه گه وره ترین بهختیاری پتوه یه و له هم مو قهلا یه ک به شه ره فتره چونکه ئازیزی تاییه.

(۳) هه ساره: ئه ستیره. ئه وج: لای ژورووو، وه لای ریازی یه کان بربتی یه له به یه ک گه یشتئی سه تحی سه رووی فله کی هلکری روژ به سه تحی سه رووی فله کی ها ووته کی هله کی هه شتم که پیی ئه آئین فله کی «ممتل». له هندی نوسخه داله جیاتی «هه ساره» نووسراوه «ستاره». مه عنای ئه م شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دی.

(۴) خانه شه ره ف: شوئنی گه وره بی، وه لای ریازی یه کان ده ره جهی نوزده هه می بورجنی حمه مله، به پیی قسهی ئه و ریازی یانه هر کاتن روژ بگاته ده ره جهی نوزده هه می حمه مله، وه له بدرامبه ری ئه ستیره می موشتهری یه وه بی و له نوختهی ئه وجی فله کیشا بی

تلوع و غرروب سوب ئىوارانەن
مەعاش و سەبات دەردەداران^(١)

بـهـلـام من جـهـسـتـهـم خـهـيـلـى بـهـدـحـالـهـن
لـاـلـ يـوـون مـاـلـوـمـهـن ئـهـوـنـه وـهـبـالـهـن^(٢)

و بهم جزئه ههلیت، نه کاته به پیروزترین کاتیکی هلهاتی روز دانه‌نری. نورو
نه فشانی؛ بلا و کردنه وهی رووناکی. واته: نه ستیره‌ی بخته مهینه‌ت گازلی گرتوه که‌م و
روزی سه‌ربانی قه‌لای نازم که بریتی‌یه له شیخ عهزیز له سووچی لای ژوورووی نه و
بالاخانه پر شهرافه‌تمه‌ندی‌یدا رووناکی، بلا و نه کاته‌وه به هه مورو لایه‌کدا.

مهوله‌وی لهم شیعرانه‌دا ته شبیهی مزگه‌وتی «دارالاحسان»ی کرد و به ناسمانه‌وه، وه شیخ عهزیزی دوستی به رؤژ، وه بالله خانه‌ی حوجره‌ی فهیکان به بورج، وه حوجره ههره‌به رزه که‌ی شیخ عهزیز به نوخته‌ی نهوج - نهگهر نهوج له عورفا به خاوهن نیمتیداد دانزی - وه له بهر نهوه که حوجره‌ی شیخ عهزیز ژووری ژماره نوزده بوروه له حوجره کانی فهیکان، دایناوه به خانه‌ی شهرف که دهرجه‌ی نوزده‌هه‌می بورجی حمه‌له، وه له بهر نهوه که دوستان له به رابه‌ریا دانیشتون خزمه‌تی نه کهن له بهر نه خووشی، نهوانی داناوه به نهستیه‌ی موشته‌ری، وه بپیاری داوه که نهتم له خانه‌ی شهره‌ف، وه له پایه‌ی سه‌عدی نه که، دایه.

لیزهدا هدرنه و نده ته و تری بزر وون کردنوه و هی نهم نیشارهت و ته شبیهانهی که مدوله وی
کردوونی لهم شیعرانهی دا، چونکه تئی گه یشتنتی ته و اوی نهم وردکاری یه پیوستی به
ذانشی، فله کات، کؤن همه به.

له کۆکردنەوەی «ئاسمان» و «خورشید» و «بورج» و «ئەوج» و «سعد» و «طالع» و «شهرەف» دا
بەشى، عىلەم، بەدىم ھونەرى «طابق» ھە بە.

(۱) مه عاش: مایه‌ی زیان. سه بات: تیسرا حتفی شه. و اته: ده رکه و تنی نه و دوسته له سه بیناندا مایه‌ی زیانی دوسته ده رده داره کانیه‌تی، وه ثوابی وونی له ثیواران دا مایه‌ی حجه سانه‌وهه بانه. و شهی «مه عاش» و «سه بات» لهم شیعره دا نیشاره‌ته بز نایه‌تی **«وَجَعَلْنَا**
النَّهَارَ مَعَاشًا، وَحَعَلْنَا لَهُ مَكْثَةً سَيَّانًا».

(۲) لال بعون: لال بم. مالووم، مهعلوم. وهال: نه گبه تجي.

یانی ئەو بالای توول عەرەعر تەرز
 مەشنيۆ وە باد سوب سەھەرى لەرز^(۱)
 چىن كەفەن نە رووی پېشانىش چون سيم
 چون زەنجىرەي ئاۋە شىنى نەسيم^(۲)
 نىم نىگاش ھەۋەس دل دۆزىش نىھەن
 نازش دلپەريش جە خاتىر شىھەن^(۳)
 ئاوالهش ھەوردان لال يەمانى
 وينەي گۆي «حوباب» ئاۋە ھەيوانى^(۴)
 باغ مەحبووبىش جە سەرتا دامان
 جە وەيشۇومەي دەرد خەزانىش ئامان^(۵)
 دەخەيلم شەمال وەي گشت دەردەوە
 شۇ وە خزمەتش وەي دووی سەردەوە^(۶)

(۱) واتە: كە ئەلىم شىيخ عەزىز كەوتۇرۇتە ئاۋە دەلىاي مەينەت، مەبەسم ئەوەيە بالاي
 وەك عەرەعر بەرزى ئەلەر تۇرۇتە بە دەم باي بەيانى يەوه كە چۈقەي لەرزە، چونكە ئەوەي
 لەرزى بىن لەشى وەك شۇرەبى ئەلەرزى.

(۲) سيم: زىو. واتە: تەۋەلى وەك زىو سېپى و جوانى گىژو چىن چىن بۇوه وەك ئاۋە با
 لىتى ئەدا زەنجىرە ئەكاو چىن چىن ئەبىن و نەرمە شەپقۇ ئەدا.

(۳) دل دۆزى: دل دۇورىنەوە. واتە: جاران كە ئەرىوانى بۆ دلداران بەو روانىنە دلىانى
 ئەدۇرۇي يەوه، بەلام ئىستا بە ھۆي نەخۆشى يەوه تاقەتى روانىنى نەماوه، وە نازى
 دلپەرانەي لە بىر چۈرۈتەوە.

(۴) لال يەمانى: لە على يەمەنى، ئاقىق. حوباب: ئەو قولتەيەي پەيدا ئەبىن لە سەر ئاۋ
 لە كاتى داكەوتى دلۇبى بارانا. واتە: ئاوالهى دەردادو، دەنكە كانى ئەلىتى ئاقىقى سوورە بە
 لەشىيەوه، وە لە قولتەي سەر ئاۋى حەيات ئەچىن.

(۵) وەيشۇومە: تۆقى سەرمە. واتە: باخى جوانىنى ئەو لە سەرىيەوه تا داوىنى بە ھۆي باي
 ساردى نەخۆشى يەوه پايزى داھاتوو. مەبەستى لەۋەيە كە لەشى تۈنکى ھەلداوه، وە ئەو
 تۈنکەي شۇبەاندنوو بە گەلائى داركە بورى.

(۶) شۇ: بىر. واتە: شەمال دەخىلتىم بەم گشت دەردى دلەمەوە بەم دووكەلى ھەناسەي
 ساردەمەوە بىر بۆ خزمەتى شىيخ عەزىز.

دل جه ده ماوهند گرمه و به رده بی
 دیده دانه‌ی روب ریوهند و رده بی^(۱)
 واچه که فارهت به زن بالات بتو
 نه سبب ره قیب خال نالات بتو^(۲)
 بدیه نه رگسان جه شهونم بین که یل
 په رسا: کون؟ عرزکه: قه یسه که دوجه یل^(۳)
 هانه «بانه» دا بی که که فته بی
 دیار بی ئازار تو شنه فته بی^(۴)
 ئایر سنه نده بی جه گردین لاوه
 پووشه که که جه سته ش و «ئاریه با» وه^(۵)
 مديای گا پیچ و هرد، گا منامیاوه
 جارجار جه نالهش مفامیاوه^(۶)

(۱) ده ماوهند: شاخیکی به رزه له تیران. روب: دوشاو. ریوهند: گیا به که دوشاویکی سوری لئه گرن و شکی نه کنه وه نه که نه بده نک و بتو هنه ندی نه خوشی به کاری دیتن. واته: پتی بلئی له تاو نه خوشی تو دلی مهوله‌ی نه وه ندی تم دای گرتبوو وه گره‌ی له کتیری ده ماوهند بردیوه وه، وه نه وه ندی گربابو چاوی سور برو بیوو نه توت ده نکی دوشاوی ریوهندی خواردووه.

(۲) واته: دل خوشی بدله ره وه پتی بلئی خوا بکا نه تم نه خوشی یه بیی به که فارهت بتو رزگار بونی لهشت له سزای دوزه خ، وه بشی نه وکه سانه بین که ناحهزی خالی ره نگاوره نگن.

(۳) بدیه: بروانه. مه عنای تم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه وه.
 (۴) واته: بروانه بتو چاوه نیرگسی یه کانی که له خده تا پر بون له دلیلی فرمیسکی وه ک شهونم، که هه والی منی لی پرسیت و تی له کوی یه، و هرامی بدله ره وه بلئی: مهوله‌ی که بتو تو وه ک مه جنون وایه و له دوجه یل دائله نیشیت، له بانه بیو، بی کس که وتبورو، دیار بیو خه به ری نه خوشی توی بیستبوو.

(۵) ئاریه با: شاخیکه له نزیکی بانه وه. واته: له شی باریک و بی هیزی له ههموو لایه که وه ناگری تی به ربو بیو وه ک پوش به شاخی ئاریه باوه ناگری تی نه چن.

(۶) مديای: نهت روانی. منامیاوه: نه نه وی یه وه. مفامیاوه: فهم نه کرا. مه عنای تم شیعره و شیعری پاشه وه پتکه وه دی.

فـهـلـک دـاخ وـه دـل خـهـسـتـمـدـا بـهـرـدـی
 ژـار دـوـورـی گـیـان ئـازـیـز پـیـم وـهـرـدـی^(۱)

واـتم سـائـهـلـبـهـت تـهـمـامـت کـهـرـدـهـن
 گـیـان رـسـتـگـارـم جـهـ دـمـای مـهـرـدـهـن^(۲)

چـیـش دـمـای مـهـرـگـیـش يـهـنـد بـهـدـبـهـخـتـهـنـان
 گـیـان هـمـرـنـه ئـازـار دـهـرـد سـهـخـتـهـنـان^(۳)

يـهـ سـفـتـهـی وـه بـاد هـهـرـد ئـهـو هـهـرـدـمـهـن
 يـهـ گـیـان ئـازـیـز زـیـز دـهـرـدـمـهـن^(۴)

سـهـرـوـهـخـت بـهـنـدـی رـای فـهـرـیـادـمـهـن
 ئـیـنـسـافـهـن، وـهـسـهـن، فـهـلـک دـادـمـهـن^(۵)

تـهـئـیـش نـیـهـن فـهـرـیـاد جـه لـای توـ
 تـاـ دـهـسـت قـوـدـرـهـت چـهـرـخـت نـهـشـکـنـتوـ^(۶)

(۱) پـیـم وـهـرـدـی: دـهـرـخـوارـدـتـدـام. وـاتـه: ئـهـگـهـرـبـوتـبـرـوـانـیـیـاـیـهـ ئـهـتـدـیـتـاوـیـلـکـ لـهـ تـاـوـ
 ئـازـارـپـیـچـیـ ئـهـخـوارـدـوـ تـاوـیـکـیـ تـرـ ئـهـچـهـمـیـ يـهـوـ جـارـجـارـیـشـ ئـهـنـالـانـدـوـ وـاـئـهـهـاـتـهـ بـهـرـگـوـئـ
 ئـهـیـوـتـ نـایـ گـهـرـدوـونـ چـهـنـدـ دـاـخـتـ بـرـدـ بـهـ دـلـیـ خـهـسـتـهـمـاـوـ چـهـنـدـ ژـارـاوـیـ دـوـورـیـ ئـازـیـزـتـ
 دـهـرـخـوارـدـدـام. لـهـ شـیـعـرـهـوـهـ تـاـ دـوـاـ شـیـعـرـهـهـرـ قـسـهـیـ مـهـوـلـهـوـیـ يـهـ لـهـ گـهـلـ گـهـرـدوـونـ.

(۲) دـمـاـ: پـاشـ. مـهـعـنـایـ ئـمـ شـیـعـرـهـ بـهـسـراـوـهـ بـهـ شـیـعـرـیـ پـاشـهـوـهـیـ يـهـوـ.

(۳) چـیـشـ: کـهـچـیـ. وـاتـهـ: کـهـ ئـهـوـهـمـوـ ئـازـارـهـتـ دـامـ لـهـ دـلـیـ خـوـمـاـ وـتـمـ ئـهـلـبـهـتـ
 لـیـ بـوـوـتـهـتـهـوـهـوـ ئـیـتـرـ پـاشـ مـرـدـنـ بـوـ خـوـمـ ئـهـحـسـیـمـهـوـ، کـهـچـیـ ئـهـوـنـدـهـ بـهـدـبـهـخـتـ لـهـ پـاشـ
 مـرـدـنـیـشـ گـیـانـمـ هـهـرـ بـهـ دـهـمـ دـهـرـدـیـ سـهـخـتـهـوـ ئـازـارـ ئـچـیـزـیـ.

(۴) زـیـزـ: عـاجـزـ. وـاتـهـ: ئـهـوـهـتـهـ لـهـ لـایـکـهـوـهـ لـهـشـ سـوـوـتـاـوـهـوـ باـخـزـلـهـکـهـیـ بـرـدوـوـهـ بـهـمـ هـهـرـدوـ
 بـهـ هـهـرـدـاـ، وـهـ لـهـ لـایـیـکـیـ تـرـهـوـ ئـازـیـزـهـ کـمـ بـهـ دـهـسـتـیـ دـهـرـدـوـ نـهـخـوـشـیـ يـهـوـ عـاجـزـهـ.

(۵) بـهـنـدـیـ: گـیـرانـ. وـاتـهـ: وـادـهـیـ بـهـسـرـانـیـ رـنـگـاـیـ هـاـوـارـمـهـ، سـاتـوـخـواـ فـهـلـکـ دـادـ، ئـیـتـرـ
 بـهـ سـهـ ئـیـنـسـافـتـ بـیـیـ.

(۶) نـهـشـکـنـتوـ: نـهـشـکـنـیـتـیـ. وـاتـهـ: بـهـلـامـ هـاـوـارـوـ دـادـ سـوـوـدـیـ نـیـهـ لـایـ توـ تـاـ دـهـسـیـ قـوـدـرـهـتـیـ
 خـواـ ئـمـ چـهـرـخـوـهـ لـسـوـوـرـانـهـتـ نـهـشـکـنـیـتـهـ يـهـکـ.

[۴]

هام دهربان نامان^(۱)

هام دهربان نامان ئەر مەندەن ھۆشم
سەدایىن وەشەن مەيۇ نە گۆشىم^(۲)
چىمان زىلەئى زەنگ زەوارى مەيۇ
زەنگەئى قافلەكەئى وەهارى مەيۇ^(۳)
قافلەچى نامان، دادەن دەخىلىم
بىنەكدار خەم خەيلى زەلەلىم^(۴)
نە راي تىيجارەت ئەمير وەلى
تۆمايەي رەواج عەباس و عەملى^(۵)
ساتى قافلەكەت ساكن نە سەير بۇ
يەك عەرزى دېرم: ئۆغرت خەير بۇ^(۶)

[۵]

(۱) مەولەوي جارتىكىان گۇنى لە دەنگى كارواتىتكەوە ئەبىن، وە بەو مۇناسىبەتەوە بە خەيال قافلەچى يە كە بانگ نە كاو لە گەلە ئە كە وىتە گفتۈرگەز. قسە كانى بەينى خۆرى و ئەو قافلەچى يەي لەم قەسىدەدا ھۆنۈوهتەوە. شىۋەئى قەسىدە كە لەوە ئەچى لە ناوجەئى زەھار بۇوبىن و تىپىتى، وە بۇ شىيخ عەزىزى جانە وەرىي توسييىن.

(۲) مەيۇ: دېت. واتە: ھاودەردىنە! ئەگەر ھۆشم لاي خۆم بىن وائەزانىم دەنگىكى خۆشم دېتە گوئى. لە ھەندى نۇسخەدالە جياتى «هام دهربان» نۇوسراوە «هام سەران».

(۳) چمان: وەك بلىيى. زەوار: كاروان، لە «ازوارى» ئى عەرەبىيەوە وەرگىراوە كە جەمعى «زاڭىز» بە معنai زىبارەت كەر. واتە: وەك بلىيى دەنگى زەنگى كارواتىتكى بەهارى دېتە گوتىم.

(۴) بىنەكدار: ئەوكەسەيدە كە پىش كۆچ كردىنى ھۆز ئەچىتە ھەوارگە بۇ جىن خۆش كردىن و ئامادە كردىنى نان و خۆرالىو حەيوان لە وەرائىن. معنai ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەوەي پىتكەوە دىئى.

(۵) ئەمير وەلى: حەزرەتى عەلى كە مەشھورە بە «امير المؤمنين ولی الله».

(۶) سەير: رۇشتىن. دېرم: ھەمە. واتە: دەخىلىم كاكەئى كاروانچى، من لىرە لە سەر مالى

گیج زریوار هه‌رسم مه‌وج وردنه
 سارای مه‌ریوان ته‌مام هه‌پکه‌ردهن^(۱)
 بازش هه‌ناسهم سوب ونه‌ش دهرو
 یه‌خ که‌رو قه‌تار ئاسان بسویه‌رو^(۲)
 ئه‌مجار وه سوژنه موژه‌ی جوش وردنه
 سه‌ر نووک قه‌لهم ئاخ سوراخ که‌ردهم^(۳)
 وه بـهـند دووباد مـهـینه جـگـهـر
 بـوـورـازـهـ تـاتـایـ جـهـواـلـانـ يـهـکـسـهـرـ^(۴)
 قـهـیـ یـاـسـهـ قـایـشـ پـوـسـهـکـهـیـ جـهـسـتـهـمـ
 حـهـلـهـیـ چـهـلـهـمـ پـیـشـهـیـ شـکـسـتـهـمـ^(۵)

خـهـمـ وـخـهـفـهـتـ دـاـنـیـشـتـوـوـمـ وـزـوـرـزـهـلـیـلـمـ، سـوـتـنـدـتـ ئـدـهـمـ بـهـوـهـیـ کـهـ بـوـهـ بـهـ مـاـیـهـیـ نـاوـیـانـگـ
 دـهـرـکـرـدـنـیـ حـهـزـرـهـتـیـ عـهـلـیـ عـهـبـاـسـ، لـهـبـهـ خـاـتـرـیـ باـزـرـگـانـیـ حـهـزـرـهـتـیـ عـهـلـیـ تـوـزـیـ
 لـیـزـهـ کـارـوـانـیـ یـهـ کـهـتـ رـاـوـهـ سـتـیـنـهـ قـسـهـیـ کـمـ هـیـ بـاـ پـیـتـیـ بـلـیـمـ، قـسـهـ کـهـ شـمـ ئـوـهـیـ بـزـ کـوـیـ
 ئـهـچـیـ، جـارـیـ بـمـیـتـهـرـهـوـهـ. لـهـ نـاوـ کـارـوـانـچـیـ یـهـ کـانـیـ کـوـرـدـسـتـانـیـ خـوـارـوـودـاـ بـاـوـهـ سـوـتـنـ بـهـ
 باـزـرـگـانـیـ حـهـزـرـهـتـیـ عـهـلـیـ وـعـهـبـاـسـ ئـهـخـنـ.

(۱) زریوار: زربار، گۆمیکی گهوره‌یه له دهشتی مه‌ریوان زستانان ئه‌مه‌ین و سواره به سه‌ریا غار ئه‌که‌ن و ئه‌چن بز راو. هه‌پ: قور. معنای ئه‌شم شیعره له گەل شیعری پاشوه‌ی دادی.

(۲) بازش: لیئی گه‌پی. یه‌خ: سه‌ھۆل. واته: زرباری فرمیسکم شه‌پۆلی داوه و دهشتی مه‌ریوانی کردووه به قور، جاری مه‌پ تابه‌یانی با هه‌ناسه‌ی ساردم بداله و دهشت و کزرى بکانه‌وه بز ئه‌وهی ولاخه کانت نه‌چه قن.

(۳) قه‌لهم: ئه‌و بزماره تیزه‌یه که ناسنگه‌رده کان کلکی سووزنى بىن کون ئه‌که‌ن. سوراخ: کون. معنای ئه‌شم شیعره و شیعری پاشوه‌ش پىتكەوه دادی.

(۴) بـهـنـ: بـهـنـ. بـوـورـازـهـ: بـدـوـورـهـ. وـاتـهـ: بـهـ سـوـوـزـنـیـ جـوشـخـوارـدـوـوـیـ بـرـزـانـگـیـشـمـ کـهـ بـهـ
 نـوـوـکـیـ قـهـلـهـمـیـ دـاـخـ وـخـهـفـهـتـ کـوـنـ کـراـوـهـ، وـهـ بـهـ بـهـنـیـ دـوـوـلـوـیـ مـهـینـهـتـ کـهـ بـهـنـیـ جـهـرـگـمـهـ،
 جـهـواـلـهـ کـانـ یـهـ کـهـیـهـ کـهـ بـدـوـورـهـوـهـ.

(۵) قـهـیـاسـهـ: ئـهـوـ قـایـشـهـیـ بـهـ ۋـئـرـ سـكـىـ وـلـاـخـاـ ئـهـيـنـنـهـ وـبـزـ قـايـمـ کـرـدـنـیـ کـۆـپـانـهـ کـهـیـ.

رهگ تنهن تالی تال و هردهی سیوهنگ
بفهرمان یاران باران بدان تنهنگ^(۱)

زهنهنگ دلهی تنهنگ زایلهی سه دره نگ
پیکیای تای دهد ریشهی خدم گوله نگ^(۲)

وزان نه گمه ردهن بهرز پیشاهه نگ
 بشو بدو دنهنگ فرسنه نگ و فرسنه نگ^(۳)

مه ده دیا عه لی پهی سه فر که رمه يل
مه نزل وه مه نزل تا مه نزل گهی له يل^(۴)

به لام هر خاکی جه و ئاسانه کهن
گه رد سفتهی گیان هر اسانه کهن^(۵)

چه لمه: نه و نه لقه ئاسنه يه که به سه ری قایشە كه و يه و كه بهزه وانه بتو توند كردني
قە ياسە كه. واتە: پىستى لەشم بکە به قايىش بز قە ياسە و ئىسقانى شكاۋىشەم و كە ئەلقە
دا تاشۇ يېكە به چەلەم بز تۈند كردنى قە ياسە كه.

(۱) سیوهنگ: رەش پەيوەست. بفهرما: بفەرمۇو. واتە: بفەرمۇو دۆستان دەمارە كانى
لەشم كە به دەرمانى تالى تالى دراون و رەش بۇونەتە وھو پىچراون بېيە كا، بکەن بھىرىسىم،
وھ بارو بارگەي پىن شەتكە بىدەن.

(۲) پىكا: هۆنراوە. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوە بە شىعىرى پاشە و يەوه.

(۳) وزان: بخەنە. پیشاهه نگ: ولاخى سەرقاڤلە. بشو: بپوا. واتە: دلهی خەفتبارىشەم كە
ھەزار جۆرە ئاوازى لى ئەيتىھە وھ بە تالى دەردو مەينەت هۆنراوە تەھە، وھ لە ریشهی
خدم خەفت گولەنگى بز دروست كراوه، يېكەنە ملى بھەزى ولاخى سەرقاڤلە تا هەر
بپوا بە رىتاو فرسەق فرسەق دەنگ بدانەوە.

(۴) مەددە: يارمەتى، وشە يە كە بز پېرۇزى ئەوتى لە ئاواز نەوانەدا كە دەس ئەددەن
ئىشىيڭ. واتە: ئەمجار ھاوارى بکەرە حەزرەتى عەلە و داواى يارمەتى لى بکە و بکە و هەر
رەي مەنزىل بە مەنزىل بېرۇ تا ئەگەيەنە مەنزىل گەيە دۆست.

(۵) ئاسانە: ئاستانە، بەر دەرگا. مەعنای ئەم شىعرە بە سراوە بە شىعىرى پاشە و يەوه.

ره حمت بۆ واده‌ی وسته‌ی باره‌که‌ت
نەبۆ و پاشیل پای قه‌تاره‌که‌ت^(۱)

جه زیله‌ی نه و زه‌نگ چون خه‌بهرداره‌ن
مه‌یو مشناسوش ئاخر دیاره‌ن^(۲)

مه‌په‌رسو ئازیز پر وه‌فاؤ بەینه‌ت
کۆن تیجار باشی سه‌ر قافله‌ی مه‌ینه‌ت^(۳)

واچه مه‌ر نه‌دیه‌ت نه‌مام بى گه‌رد
چیگه پارچه‌ی گیان پا‌یه‌ندازت که‌رد^(۴)

یاد پا‌یه‌نداز سه‌ودای سه‌رش بى
مامه‌له‌ی پارچه‌ی گیانی و ته‌رش بى^(۵)

بەلام جه ته‌ئیر جو‌ش بوت‌هه‌ی دل
ده‌مە‌ی هه‌ناسە‌ی ده‌روون پر چل^(۶)

(۱) وسته: خستن. واته: بەلام هر خاکیک له بەرده‌رگای له‌بیل دا بى نه‌وه خۆلی له‌شى سووتاوى دلداره له گیان بیزاربووه کانه، له‌بەر نه‌وه به ره‌حم به له‌کاتى بارخستانو ئاگات لى بى نه‌وه خاکه نه که‌وتىه ژىر پىي ولاخه‌كانت و پىشىل نه‌كرى.

(۲) مەعنای ئەم شیعره‌ش بەسراوه به شیعري پاشه‌وه‌وه.

(۳) تیجار باشی: باش بازرگان. واته: ئازیز بى وه‌فاؤ بەین، به هۆی نه‌وه‌وه که ده‌نگى زه‌نگلەکه نه‌ناسیته‌وه و ئاگاداره لىتى، دیاره دیت بۆ لاتان و نه‌پرسن باش بازرگانى سه‌رقافله‌ی مه‌ینه‌ت - که منم - له‌کوئي يه؟

(۴) چیگه: لىرە. پا‌یه‌نداز: فرئىدانه بەر پى. واته: تىريش له وه‌rama پىي بلنى بۆچى خوت نەتدى لەم شوئىندا گیانى خۆى فرئى دايە بەر پىت؟

(۵) واته: سه‌ودای نه‌وه‌ى که‌وتبوه سه‌ر که گیانىتىكى تىريش پەيدا بکا بۆ خۆى نه‌وه‌ش فرئى بدانه بەر پىت. له‌بەر نه‌وه خه‌رىكى مامه‌له‌کردن بۇو.

(۶) بوتە: نه‌وه مەنچەله‌ی زه‌رگەر لەسەر ئاگىرى دائىئى بۆ تواندنه‌وه‌ى زىرۇ زىو. مەعنای ئەم شیعره‌و سى شیعري پاشه‌وه‌ى پىنكەوه دى.

سیم قال هه رس شه وان بیداریش
 ئه شره فی پاکتاو رهنگ رو خساریش^(۱)
 روو که ش بی وه کفت هوون گولناری
 وه مس منمانا جه لای بازاری^(۲)
 بازارش که ساس، رای به نده رش به ند
 که س نمه واچو سه رمایه ش وه چهند^(۳)
 وه بازاره دا وه بانگ بی شه رم
 مه گیلاو مه وات وه زایه لهی گه رم^(۴)
 مایم ناره واج، ده روون م ته نگه
 قافلم تاقام قیامت له نگه^(۵)

..... —————

(۱) سیم: زیو. قال: پوخت. نه شره فی: لیره.

(۲) کفت: نه ده رمانه هی نه یده ن له رووی هه ر ماده یه ک. هوون: خوین. گولنار: گول هه نار، گولیتکی سوره. منمانا: نهی نواند.

(۳) نمه واچو: نالی. واته: به لام زیوی پوختی فرمیسکی شه و نوخونی کیشان و، ثالثونی بی گردی رهنگ و رووی، له تاو هاته کولی مدنجه لی دل و همناسه هی به سوزی ده روونی روو که ش بووی بو به خوینی وه ک گولنار سوری جه رگی. له بر نه وه له بازارا و ایان نه زانی زیرو زیو نی یه و مس، وه بازاری و هستابوو، وه رنگای هات و چوی کزگای بازرگانی یه کانی لئی گیرابوو، وه که س لئی نه پرسی یه وه و هیچی لئی نه نه کری.

(۴) مه گیلا: نه گه را. مه عنای نه شیعره ش له گه ل شیعری پاشه وهی دا دی.

(۵) قام: بعربابوون. واته: نه ویش له داخا به بازارا نه گه راو به بین شه رم هاواری نه کرد نهی و ت ده سمایه که هی ده ستم ره واجی نیه و دلم ته نگه و تا دنیا دنیایه قافله کم له نگه و راست نایته وه.

[۵]

هام ده‌ردان به‌ردهن

هام ده‌ردان به‌ردهن..هام ده‌ردان به‌ردهن
روح و دل و دین وه تالان به‌ردهن^(۱)
ده‌روون وه مه‌ودای خه‌دهنگ ریش که‌ردهن
ریشه‌ی سه‌بووریم تاتا کیش که‌ردهن^(۲)
وه نیش پر ئیش ڦار مار ده‌رد
سه‌راپای نه‌عزم له‌تار له‌تار که‌رد^(۳)
وه نووک نه‌شتہر پولایی فیراق
پر جه زام که‌ردهن ده‌روون موشتاق^(۴)
جه‌مین قه‌مه‌رئ، سیمین سیم به‌رئ
مووبی که‌مه‌رئ، شیرین دلبه‌رئ^(۵)
مشکینه خالئ، یؤسف جه‌مالئ
مه‌حبوب جه‌لالئ، له‌یل ناسا حالئ^(۶)

[۶]

(۱) واته: هاو ده‌ردينه، روح و دل و ديني به تالان بردووم. له شيعري چواره‌مه‌وه ده‌س نه کا به وه‌سفى نه‌وه‌ي که به تالانی بردووه.

(۲) واته: ده‌روونمی به نووکی تیزی بريندارکردووه و ریشه‌ی سه‌بووریمی تال تال ده‌ركشاوه.

(۳) واته: به یتشو نازاري زه‌هري ماري ده‌ردي دوروی، سه‌راپا له‌شمی پارچه‌پارچه کردووه.

(۴) واته: هه‌موو لایه‌کی ده‌روونی پر سوزمی به نووکی نه‌شتہری پولاییش جیایي زamar کردووه.

(۵) جه‌مین قه‌مه‌رئ: باريک ناوچاو وهک مانگي روشن. سيمين: سپي وهک زيو. سيم به‌رئ: سنگ و بدرزك تاکه قرانی پا دادوورا اوئلک. موبي که‌مه‌رئ: قد وهک موو باريکتک.

(۶) مشکينه خالئ: خال ره‌شیک وهک ميشك که پارچه خوتئیکي وشك بووه‌وه‌ييه لاي

سەرو بىالايى، حۆرى نوماينى
 خورشيد جەلايى، غىلىمان ئاسايى^(۱)
 دىدە غەزالى، نازك خەيالى
 دوردانە لالى، ساحىب كەمالى^(۲)
 قومرى سەلايى، بولبول نەوايى
 لالە لىوايى، ئاهوو نىيگائى^(۳)
 كەبك خەرامى، شابازى رامى
 تەزەروى نامى، ھوما مەقامى^(۴)
 داودى دەنگى، گولالە رەنگى
 شەده قەشەنگى، قوماش فەرنگى^(۵)

ئەمە

ناوکى ھەندى ئاسكەوه دائە كەۋى وە ھەلى ئەگرن لە بەر بۇن خۆشى. مە جبوب جەلالى:
 يارىتكى وەك خۆشەوستانى بىن باك.

(۱) حۆرى نماينى: يارىتكى دىمەن وەك حۆرى. خورشيد جەلايى: وەك خۆز درەوشادىدەك.
 غىلىمان ئاسايى: غىلىمان جەمعى «غولام» بە معنای منالى مۇولۇنى نەهاتۇرۇ، واتە: جوانىتكى وەك منالى مۇولۇنى نەهاتۇرۇ.

(۲) دىدە غەزالى: چاۋ وەك چاوى ئاسك گەم ورەيدەك. دوردانە: دورى تاقانە كە زۆر گرانبەهایدە. لال: لەعل، بەردىتكى گرانبەھاى سورە. واتە: دۆستىتكى وەك لە على ئاياب.

(۳) قومرى سەلايى: دەنگ وەك كۆتۈرى قومرى خۆشىك. لالە: گولىتكى سورە. لىسا: «لواء»، ئالا. واتە: ئالاين دىيارى يەك وەك گولالە سورە. ئاهونىگاهى: وەك ئاسك لاكەرە وەيدەك.

(۴) كەبك: كەو. خەرام: لەنجه ولار. واتە: لەنجه ولار كەركەن وەك كەو. شابازى رامى: وەك شاباز ھېمى بىوو يەك. رام: بە معنای ھېمى و دەسەمۆ بۇوە. تەزەرروو نامى: خۆش ئاوازە يەك وەك كۆتۈرە بارىكە. نام: بە معنای ئاوازە يە. ھوما مەقامى: يارىتكى وەك ھوما بە فەرۇ شكتۇ. ھوما بالدارىتكە ئەلىن بە سەر ھەركەسىكەوه بىنىشىتەوه ئەبىن بە پاشا.

(۵) داودى دەنگى: دەنگ خۆشىك وەك حەزرەتى داودى كە ئاوابانگى لە دەنگ خۆشى يَا

وهنهوش بؤيى، گولغونچه جويى
 بههانه جويى، كەعبەساكويى^(۱)
 سولهيمان جاهى، جام جەم نىگاهى
 سكەندەر شاهى، دارا دەرگاهى^(۲)
 رەعنە سادەيى، نىگابادەيى
 سەھبا نەشەيى، پەري زادەيى^(۳)
 شۇخ و شەنگ تەرزى، قەد قامەت بەرزى
 سەنەوبەر لەرزى، ئىتاعەت فەرزى^(۴)
 هېجران دۆزەخى، ويصال بەھىشتى
 نازك گولپوخى، كەعبە كەنشتى^(۵)

كەنە

دەرچوو. شەدە قەشەنگى: سەروپىچ جوانىتك. قوماش فەرەنگى: پارچەي فەرەنگى
 لەبرىكەرلىك.

(۱) گولغونچه جويى: به دواي خونچەي گولداگەراوىتك: يان جوانىتك وەك گول
 خونچەي گوئى جۈگا. بههانه جويى: بددايى بههانه گەراوىتك بۇ دلداران، يان بەها
 نەجويى بە معنا نىخ داوا نە كەرى. كەعبەساكويى: بەردىرگا وەك كەعبە پىرۇزىتك. كۆبە
 معنا بەردىرگايە.

(۲) سولهيمان جاهى: خاوهەن شكۈرەك وەك حەزرەتى سولهيمان. جام جەم نىگاهى:
 زىرەكتىكى وا وەك چۈن جەمشىدشا لە ئاۋىنەكەي دا ھەموو شىتىكى ئەدى ئەميش بە
 روانىتىك لە ھەموو شىتىك ئەگا. دارا دەرگاهى: دەرگا بەرەللاو ھات وچۇ بە زۇرى
 پىاكراوىتك وەك داراي شاي ئىران.

(۳) رەعنە سادەيى: بىن كەش و فشىتكى كەمتەرخەمنى خۇز بە هيچەوە نەبەستوو. نىگا
 بادەيى: يارتىكى وا روانىتىكى وەك مەي ئىنسان مەست ئەكا. سەھبا نەشەيى: يارتىكى وەك
 مەي نەشە بە دل گەيىن. سەھبا: «صەباء»، مەي.

(۴) سەنەوبەر لەرزى: وەك سەنەوبەر لەرزى بەيەك.

(۵) نازك گولپوخى: روو وەك گول ناسكىتك. كەعبە كەنشتى: جى و شۇين وەك كەعبە
 پىرۇزىتك.

عیشوه ناز داری، یه کتا نیگاری
 حیله و فهنه کاری، گه رم بازاری^(۱)
 غونچه دههانی، تسووی زویانی
 ساحب زهمانی شه کهرئه فشانی^(۲)
 ره قیب ده م سازی، غه ریب نه وازی
 نازه نین گازی، عاشق گودازی^(۳)
 نه برق که مانی په یکان موژانی
 سه ول خه رامانی، مهولان نیشانی^(۴)
 یهند تیر نیگای بی مه یلیش دا لیم
 یهند ژار «سجه»ی هیجران وردنه پیم^(۵)
 ئه که ردهن ته مام سه راپام چل چل
 ئید فه تار فه تار که ردهن جه رگ و دل^(۶)

(۱) یه کتا نیگاری: وه ک وتنه جوانی کی تاقانه، نیگار وتنه یه. گه رم بازاری: بازار گه رمنی کی دلدار زور.

(۲) دههان: ده م. ساحب زهمانی: گه ورده کی زه مانه. شه کهرئه فشانی: قسه هی وه ک شه کر شیرین بلاو که ره وه یه ک.

(۳) ره قیب ده م سازی: له گه ل به دکار رنگ که و تو و یه ک. نازه نین گازی: که سیکی وا یش و نازار گه یاندنی وه ک هی نازاران لای دلدار خوش. عاشق گودازی: دلدار تو و نه وه یه ک. گوداز به مه عنای تو و نه وه یه ک.

(۴) په یکان موژانی: بر زانگ وه ک تیرنگ. سه ول خه رامانی: له نجه ولار که رنگ وه ک سه ول. سه ول رواوتکی ب هرزی باخی یه ساق و گه لای مزره گوئی کی دریز کاری میز راحی هه یه. مهولان نیشانی: خوا نیشان کردو و یه ک، یاخود ناغا شیوه یه ک.

(۵) سجه: کوله ماری کی کوشندہ سه رو کلک باریک و ناوقد ئه ستوره. مه عنای ئه شیعره له گه ل شیعری پاشه وه یدا دی.

(۶) چل چل: کون کون. فه تار فه تار: دار زاو. واته: ئه و نه ده تیری روانینی بی مه یلانه یه ک.

خوسوس شه رارهی خورشید دووری
ماران گاز که ردهن زه خم مه هجوری^(۱)

مه ر لابه ره زار وه دارووی وی سال
یا وه مه رهم سیل زام که ره پامال^(۲)

وه نه ئاره زووی ژیان مه حاله ن
خه یال حه بات فکری به تاله ن^(۳)

..... —————

[۶]

مه رچه نی ناکا^(۴)

مه رچه نی ناکا و ده ماخم تم بی
سیاههور دوود نه که لله جم بی^(۵)

به رق و برووسکه و تم داش وه همدا
پلووسکه سیلاو ئامام وه چه مدا^(۶)

لی داوم و زه هری ماری دووری ده خوار دداوم، به تیره که سه رتایی له شمی کون کون
کر دووه و به زه هر که هی جه رگ و دلمی دافره قاندووه.

(۱) واته: به تاییه تی بلیسه هی خوری دووری خوران گازی به زامه کانی له شم کر دووه.

(۲) داروو: ده رمان. سیل: سیلاو. معنای نهم شیعره ش له گه ل شیعری پاشه وهی دادی.

(۳) واته: مه گهر یار به ده رمانی وه سل ژاری ماره که هی ده رکا له له شم، وه به مه لهم
لافاوی زووچ و کیمی زامه کاتم نه هیلی، نه گینا مه حاله جارتکی تر به تمای ژیان بم، وه
شیتکی هیچ و پوچ ٹه بی بیری لی بکه مه وه.

[۶]

(۴) مهوله‌وی نه م قه سیده بیهی بتو خالتوی کزماسی ناردووه.

(۵) مه عنای نه م شیعره و سی شیعری پاشه وهی پنکه وه دی.

(۶) بدراق: برووسکه. مه بسی لهو تیشكانه بله چاوی نینسانه وه ده رئه چنی له کاتی
پژمه‌ی زور تونددا.

خاشاک ههستیم لافاو بـهـردهوه
 دهـروـون پـیـچـش دـاو دـل وـیـهـرـدـهـوـه^(۱)
 زـانـام هـهـمـدـیـسـان دـل کـوـس نـوـشـهـن
 گـهـرـدـهـلـوـلـشـهـن ئـارـهـزـوـوـی تـوـشـهـن^(۲)
 جـوـشـش وـهـرـدـهـبـیـ چـارـوـیـم نـهـکـهـرـد
 وـهـهـرـحـالـ نـهـ بـهـینـ شـهـرـتـیـمـان وـیـهـرـد^(۳)
 نـهـکـ چـهـنـی خـهـیـالـ قـیـلـهـم بـسـازـی
 دـهـخـیـلـ تـهـنـ خـهـسـتـهـن وـهـ جـیـاشـ نـازـی^(۴)
 سـهـرـهـدـهـوـ سـهـرـهـرـدـ، مـهـنـزـلـ ئـهـوـ مـهـنـزـلـ
 دـلـ ئـهـوـ شـوـنـ تـوـ، مـنـ ئـهـوـ شـوـنـ دـلـ^(۵)
 دـیـمـ بـهـدـعـهـهـدـیـشـ کـهـرـدـ هـهـوـا سـهـنـدـهـوـهـ
 تـهـنـ حـهـسـرـهـتـمـهـنـدـ بـیـ جـیـا مـهـنـدـهـوـهـ^(۶)

(۱) خاشاک: پـلـوـوـشـ. وـهـرـدـ: بـوـرـدـهـوـهـ.

(۲) وـاتـهـ: هـهـرـ لـهـ نـاـکـاـواـ تـهـمـ دـهـمـاـخـمـیـ دـاـگـرـتـ وـهـوـرـیـ رـهـشـیـ دـوـوـکـهـلـ لـهـکـهـلـهـماـ
 کـوـبـوـوـهـ، دـهـسـمـ کـرـدـ بـهـپـزـمـهـ وـهـوـرـوـ چـاوـمـ تـیـشـکـیـ لـیـ بـوـوـهـوـهـ وـهـ بـهـرـ چـاوـمـ تـارـیـکـ بـوـوـ، وـهـ
 فـرـمـیـسـکـ بـهـ خـوـرـ بـهـ چـاوـمـاـ هـاـتـهـ خـوـارـوـ پـلـوـوـشـیـ لـهـشـمـیـ بـرـدـوـ دـهـرـوـوـنـ پـیـچـیـ پـیـاهـاتـ وـهـ
 دـلـمـ بـوـرـدـهـوـهـ (ایـهـعـنـیـ: بـوـرـایـهـوـهـ)، زـانـیـمـ ئـهـوـهـ هـیـ تـوـهـیـهـ کـهـ دـیـسـانـهـ دـلـمـ کـوـسـتـیـ کـهـوـتـوـوـهـوـ
 کـهـوـتـوـوـهـتـهـ گـهـرـدـهـلـوـلـ وـهـ ئـارـهـزـوـوـیـ تـوـیـهـتـیـ.

(۳) وـاتـهـ: دـلـمـ هـاـتـبـوـوـهـ جـوـشـ وـهـنـیـشـ هـهـرـجـیـمـ کـرـدـ چـارـمـ پـیـنـهـ کـرـاـ، نـاـچـارـ رـیـ کـهـوـتـیـنـ وـهـ
 مـهـرـجـیـکـمـانـ بـوـیـهـ کـتـرـ کـرـدـ.

(۴) نـهـکـ: نـهـکـهـیـ. بـسـازـیـ: رـیـکـ کـهـوـیـ. نـازـیـ: نـهـهـیـلـیـ. وـاتـهـ: پـیـمـوتـ لـهـگـهـلـتـ دـیـمـ بـوـ لـایـ
 لـهـبـلـ بـهـلـامـ بـهـوـ شـهـرـتـهـ نـهـکـهـیـ لـهـگـهـلـ یـادـیـ دـوـسـتـاـ رـیـکـ کـهـوـیـ وـبـرـوـیـ وـلـهـشـیـ خـهـسـتـمـ
 بـهـجـیـ بـیـلـیـ.

(۵) شـوـنـ: شـوـنـ. وـاتـهـ: بـهـپـیـ نـهـمـ شـهـرـتـهـ کـهـوـتـیـنـهـ رـیـ لـهـمـ هـهـرـدـهـوـهـ بـزـ ئـهـوـ هـهـرـدـ لـهـ
 مـهـنـزـلـهـوـهـ بـزـ ئـهـوـ مـهـنـزـلـ، دـلـ کـهـوـتـبـوـهـ دـوـایـ تـوـوـ مـنـیـشـ کـهـوـتـبـوـمـهـ دـوـایـ ئـهـوـ.

(۶) بـهـدـعـهـهـدـیـ: بـیـپـهـیـمـانـیـ. هـهـوـا سـهـنـدـهـوـهـ. فـرـیـ. وـاتـهـ: کـهـچـیـ دـیـمـ بـهـ پـیـچـهـ وـانـهـیـ
 گـفـتـهـ کـهـیـ خـوـرـیـ جـوـوـلـایـهـوـهـ وـهـ دـایـهـ شـهـقـهـیـ بـالـ وـلـهـشـمـیـ خـهـفـهـتـبـارـ کـرـدـوـ بـهـجـیـ هـیـشـتـ.

جه بئ شهرتی دل زامه تم سهختهن
ویت یاونه وه های نه سیم وه ختهن^(۱)

ره حمی که روه حال خه مان هه رزان دا
ته شریف به ر بدهیه وه سه ر به رزان دا^(۲)

هه ر جاین چون به خت دوور نه وه الان
سیا بو تاریک جه سیامالان^(۳)

گیچ دوود ئاخ هه واش پر که ردهن
ثانه یاتاخگهی خالوی هام فه ردهن^(۴)

گاگیچ سه رسام نه گه رداوه دا
گا خه فتهن نه توی خه فهت خاووه دا^(۵)

جه نه شهی گه رمی هه وای کوورهی مه يل
جای تینیش که مکم جه نم بیدن که يل^(۶)

(۱) یاونه: بگه یه نه. لیره وه مهوله‌وی رووی قسهی ئه کاته بای نه سیم ویتی ئه لئی: به هزی
بئ وه فایی دلمه وه ده ردم زور گرانه، وه ختیه تی بگه ره فریام.

(۲) واته: بهزه بیت بیته وه به حالی منی خهم و خه فهت زور داو ته شریف بیه بر روانه به
هم مو به رزایی بیه کا.

(۳) سیا: ره ش. مه عنای ئه شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۴) واته: هه رچی بیه ک ره ش بئ وه ک به ختی عاشقانی دوور له یار، وه به هزی زوری
دهواره وه تاریک هه لگه رابین، وه گیتله لروکهی دووکه لی ئاخ هه لکیشان ئاسمانی ئه وتنی
داگرتبئ، نه وه جیگای خالوی کزماسی يه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خالوی
هام فه ردم» نووسراوه «گه ردهن بئ گه ردم».

(۵) گا: گاه، جارتیک. خه فتهن: نووستووه. واته: خالویش وه زعی وایه جار جار گیزو
سه رسامه له ناو گه رداوی عه شقا، جار جاریش خه وی خه فهتی لئی که وتووه.

(۶) جای تینی: جیبی تینوویه تی که وتن، چالایی لامل. واته: له به ر نه شهی گه رمای
هه وای ته نوری ئاره زووی دوست، لاملى که مکم ئاره قی کرد ووه. له هه ندی نوسخه دا له
جیاتی «نه شهی» نووسراوه «ته شنی» واته: له به ر تینوویه تی... تاد.

ویت ئاسا و نه مر ویت نه رووی نم ده
بمه و شنؤی فینک دلش بیدار کهمر^(۱)

به لام شنیای تای سه ر سورمهی بئی گه رد
ئازار نه دو هیچ وه سای گه رد من زهرد^(۲)

مه په رسق، سیلاو ئه سرینان تاو تاو
بر پیز وه روودا، ئیلش ده ر جواو^(۳)

سفتە کەی سه رسام تەن ناتەوانا
دیم خەستەن کەفتهن هەر ئىدد موانا:^(۴)

يە سەختى زامەت، يە دەرد موشكول
يە دوورى خالقۇم، يە بئی شەرتى دل^(۵)

(۱) مەعنای ئەم شىعرە و شىعرى پاشەوهى پىتكەوه دى.

(۲) شنیا: شنه. واتە: ئەی نەسيم خوت ئاسا بە نەرمى خوت بده لە رووی ئارەقە كەي لاملى و بە شنە فىنكە كە پەيدا ئەبىن لە خوت دانت لە ئارەقە كە، دلى خەبەر كەرەوه، به لام ئاگات لى بئی خوتلى دانە كەت وابىن جوولانەوهى رىشۇرى سورومە بئى گەردە كەي سەرى ئازار نە گەيەنى بە گەردە زەردى. مەبەسى ئەۋە يە رىشۇرى سەروپىچە كەي نەلەرىتىتەوه.

(۳) بېز: بېز. مەعنای ئەم شىعرە يە لە گەل شىعرى پاشەوهى دادى.

(۴) سفتە: سووتاوا. موانا: ئەخۇنىدەوه. واتە: كە خەبەرت كەرەوه دىبارە پرسىارت لى ئە كا، تۆش تاو تاو لافاوى فرمىسک لە چاوتەوه بېزىزە لە وەراما پىيىلىنى: سووتاوا سەرسامە لەش هېزلى بېراوه كەتم دى كەوتىوو هەر ئەمەي ئەوت. وە كەي لە دوو شىعرى پاشەوهدا دى.

(۵) يە: ئەمە. واتە: ئەي وەت هەمى ھاوار ئەوه لە لايەكەوه سەختى دەردو مەينەت... لە لايەكى ترىشەوه ئەوه دەردى چارەنە كراو... ئەوه دوورى خالقۇم... ئەوه بئى قەولى دل. نازانىم چى بىكم لە تاو ئەم ھەموو دەردو ئازارە. لە ھەندى نوسخەدا لە جىاتى «خالقۇم» نووسراوه «ئازىز».

ئەجەل نیم رەمەق باقىيەن سا دەي
جەودما بەختان مەوینانت پەي^(۱)

[۷]

ھەواى زەستان^(۲)

ھەواى زەستان خەمان بەتالەن
وەرو ھەرد دەرد دەرروون خال خالەن^(۳)
ھازەرى تاف ساف شەتاوگەمى شادى
سوب مەيۇنە گۆش ھۆش ئازادى^(۴)
بۇي شىنۇي شىبىای تاي چنور شەوق
مەدقۇنە دەماخ پېر پەرداخ زەوق^(۵)
كەيىم دا وەش وەش دەستە وەستە گۈل
نە گۆشەى كلاو، نە پاي دەشت دل^(۶)

(۱) مەوینانت پەي: نايىنم بۆت. واتە: دەسا ئەرى ئەجەل نىوه گىياتىكم تىماوه تا فرسەتە وەرە سەرم گيانم بىكىشە، ئەگىنا جارىتكى تەھلى وات بۇ ھەل ناكەۋى و بەختى نايىنم بۆت. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «پەي» ھەر «دەي» دووبىارە كراوه تەوه، بەم پىي يە مەعنای «مەيىنانت» ناتېينى ئېبىن.

[۷]

(۲) مەولەوی ئەم قەسىدە يەرى لە وەرامى نامە يەكى شىيخ عەزىزى جانە وەرە بى بىرادەر بىا نووسىيە كە لە بەهارا بىزى نووسىيەو.

(۳) زەستان: زەستان. واتە: ھەواى زەستانى خەم بەتال بۇوتە وەو بەفرى ھەردى دەردى دەرروون پەلەپەلە بۇوە.

(۴) واتە: بەيانيان ھازەرى تافگەمى سافى شادمانى دىتە گۈنى تى گەيشتنى ئازادى. مەبەس لە ئازادى رىزگار بۇونە لە سەرمائى زەستان.

(۵) واتە: بۇنى شەنە چىلى چنورى ئىشتاباق ئەدالە لۇوتى پې نىشاتى زەقام.

(۶) وەستە: بەسراو. كلاو: لۇوتکە بەرز. واتە: چەپكە گۈلى بەسراوى سۈرچى

پا نهشته‌ی نامای نامه‌ی نیگاره‌ن^(۱) نیشانه‌ی نهوزوز واده‌ی وههاره‌ن

یسانی: ئازىزم يە نامەي تۆبۇ
پە رەشھەي حەپات سەر خامەي تۆبۇ^(۲)

ئەی ئەسرين گەرم تاوتاوه راسەن
ئەی دلھى بەي مۇن ھۇوناوه راسەن^(۳)

بیهندگی و فا، و هی ئیستیغنایت
ئهی گەرمى، مۇیەت، و هی ناشنایت^(۴)

تاقی یهندیاران، یاخاوم دیهند
جه بدهدخته، ونیم یاوهرم نیهند^(۵)

四

لورو تکه‌ی شاخه کان و داوتنی دهشته کان پهی دهربهی که یفم زیاد نه کا. نهش تو انری
مه عنای شیعره که بهم جو ره لی بدر تنهوه: چه پکه گول به بینی کلاوو پیچه دا کراوو له
عاسته، دلله باخه لادان او، بهی دهبهی که یفم زیاد نه کا.

(۱) نیگار: وتنه، مهبهس له دوسته. واته: نازانم تهه نیشانه‌ی تهورقزو واده‌ی بههاره، یا نهشه‌ی هاتنی نامه‌ی دوسته؟

(۲) واته: مهبه سم نه و هی به بشی نه مهی ببوم هاتووه نامهی توبی و نه و مهه که بهی پیش نووسراوه ثاوی حه یانی سه رنونکی قمهه من توبی؟

(۳) واته: بشی راست بین تز تاوتار له بهر دووری من فرمیسک بریزی و دلت بز من بوره به خمه تناوه؟

(۴) بیهند: بیوه و اته: بیوه ئەوەندە به وەفا بىن نامەی وام بۇ بنووسى، كەچى لەو لاشەوە ئەوەندە كەمەتەر خەم بىن لە گەلەم؟ مەعنای نیوھى دوووهەمى ئەم شىعرە لە گەل شىعىرى دوام دا دى.

(۵) تاقی یهند: تحقیقه. واته: برادرینه ٹاخو نهم گهرمی خوش وستی و نهم ناشنایی به راسته یاخوم دیو؟ من له تاو به دبهختی خوم باوهرم نیه راست بی.

روخساری، وختن مه‌سقمل مدا ویش
وه شنونی پاریز خه یا مه‌بی ریش^(۱)

ئه‌سرین جه‌رگش دهن وه سه‌رنیشه‌دا
چه نیش دل ئامان، ئامان پیشه‌دا^(۲)

ئه دله‌ی وینه‌ی په‌ره‌ی گول بئی گه‌رد
هه‌ی خم، هه‌ی نامه‌رد، چه‌نیت مه‌لوول که‌رد^(۳)

ئه‌وسا ئیستیغناو قین وه هم ماوه‌رد
ئینسان بئی په‌رواگیان ته‌سلیم مه‌که‌رد^(۴)

ئیسه بوئه‌ی تاو هه‌رس چون سه‌یله
ئه‌ی ئیلتیفاته وئه‌ی وه‌فاو مه‌یله^(۵)

(۱) مه‌سقمل: «مصدق»، ئوه‌ی ژه‌نگی پئی لاثه‌بەن. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به شیعری پاشه‌وه.

(۲) ئه‌سرین: فرمیسک دهن: بدنه. واته: ئه و روخساره‌ی ئازیزه وختن که خۆی جوان ئه کرد ئوه‌نده ناسلک ئه ببو ئه گه‌ر خه یا مه‌بی پاریز به‌لایا برؤشتایه ئه و به شته‌ی رؤشتنه‌که‌ی بریندار ئه ببو، ئیتر نازامن فرمیسکی چاوی - یا خز جه‌رگی بده به سه‌ر نووکی نه‌شته‌را - چون دلی هاتووه پیایا دابرژتته خواره‌وه؟ له هه‌ندئ نوسخه‌دا له جیاتی «روخساری» نووسراوه «روخسارش» و له جیاتی «ویش» نووسراوه «لیش» و له جیاتی «جه‌رگش» نووسراوه «جه‌رگت» و له جیاتی «چه‌نیش» نووسراوه «چه‌نیت». بهم پئی يه زه‌میری «شن» ئه گه‌ریته‌وه بئز دوست وه زه‌میری «ت» ئه گه‌ریته‌وه بئز ئه‌سرین.

(۳) واته: ئه‌ی خم! ئه‌ی نامه‌رد چون دلی ئازیزت خه‌هه‌تبار کرد که وه‌ک په‌ره‌ی گول بئی گرده؟

(۴) وه‌هم ماوه‌رد: تیکه‌لی ئه کرد. مه‌عنای ئه‌م شیعره له گه‌ل شیعری پاشه‌وه‌ی دا دئ.

(۵) بئز: بیلئی بئی. واته: ئه‌وسا ئازیز بئی باکی و قینی تیکه‌لی يه‌ک ئه کرد، ئینسان له ترسانا بئی په‌رواگیانی ئه‌دا به دهسته‌وه، ئیستا بشنی راست بئی فرمیسک وه‌ک لافاو به تاو برژئی له چاوه کانی و ئوه‌نده وه‌فاو مه‌یله بئی و ئاگای لای دلدار بئی.

نهی دلهی نازک خهستهی خهمانه
گوش دهرو بژنهو، نه مجار بمانه^(۱)

..... ●

[۸]

نهی هوو.. های چهندهن^(۲)

نهی هوو.. های چهندهن نامان خهبری
تای تاقهت بریان، نه سیم سه فری^(۳)
تاوه سه ربه رزان هه رد له يلاخان
وه خزمهت سه رئیل بلنهند ده ماخان^(۴)
تمام نهی زام سه خت جه تالی وارا
وه نه رم ئار و له فز شیرین ویارا^(۵)

(۱) بژنهو: بیسیه. بمانه: بمینه. واته: نهی دله ناسکه کهم که چهند وه خته گرفتاری ده ردی خه و خهفتی، وهه گوئی بگره بتوه قسه تازانهی دوست و گیانت ده رنه چی و نه مری!

[۸]

(۲) مهوله وی ئام غه زله شی بتو شیخ عهزیزی جانه وره بی نووسیو

(۳) نامان: نه هاتووه. بریان: پچراوه. واته: نهی هوو ده مینکه هیچ خه بریکی دوستم بتو
نه هاتووه، تالی سه برو ببورده باریم پچراوه، ده خیلتم بای نه سیم بکه وره ری.

(۴) له يلاخ: ناوچه یه که له هر تیمی سنه، وه به هه موو کویستانی کیش ئه لین. واته: برق تا
نه گه یتە بدرزایی بە کانی شاخه کویستانی بە کان و نه گه یتە خزمهتی سه رگه ورهی ده ماخ
بەرزه کان.

(۵) وارا: باریو. ئار: بینه. ویارا: تی په ربیو. واته: به گفتیکی شیرینی واکه بچی به دلا، وه
به شیوه یه کی نه رم ئاوي له نه گبه تی بیوه باریو منی لا بیه. ئام بارینی ناوه ئیشاره ته بتو
نه وه که مە شھووره «الآسماء تنزيل من السماء» به معنا: ناو له ناسمانه وه ئه باری و نیشانهی
پاشه روئی خاوه نه که یه تی. مە بھسی نه وه یه من هەر لە نه زه لاناوتکی وا بیووه به
چاره نووسم که نیشانهی ئام به دبهختی یەم بین.

واچه دیم مه‌ویرد ساتئ وه سالئ
موارا هـر دهـم حـالئ وـه حـالئ^(۱)

گـا مـهـوـیـرـدـ نـهـ سـهـ رـهـوـنـ چـهـمـیـ چـهـمـ
تـهـ کـرـارـ مـهـ کـهـرـ دـهـ فـهـرـ دـیـوانـهـ کـهـیـ شـهـمـ^(۲)

سـهـیرـ سـهـ رـهـبـرـ زـانـ لـهـ بـلـاخـانـ کـهـرـدـیـ
تـهـیـ شـهـمـ حـهـیـفـتـ کـهـرـدـ منـ جـهـ یـادـ بـهـرـدـیـ^(۳)

گـا مـهـوـاتـ دـوـوـرـیـتـ درـیـغـشـ نـهـ کـهـرـدـ
گـهـرـمـایـ گـهـرـمـیـانـ کـوـتـایـشـ نـاـوـهـرـدـ^(۴)

بـهـلـامـ ئـهـلـحـقـ دـلـ وـهـ فـرـیـامـ یـاـواـ
هـایـ یـانـهـیـ سـهـرـدـیـ هـهـنـاسـهـشـ ئـاـواـ^(۵)

شـهـوـانـ هـامـرـاـزـهـنـ،ـ روـانـ هـاـوـمـالـهـنـ
«قـلـبـ الـأـسـدـ»ـمـ قـهـوـسـ سـارـالـهـنـ^(۶)

(۱) مه‌ویرد: به‌سه‌ری نه‌برد. موارا: نه‌گزپری‌یه‌وه. واته: چاوم بین که‌وت سه‌عاتیکی به سالئ به سه‌ردا تئی په‌ری، وه هر تاوی وه زعینکی نه‌گزپری به وه‌زعینکی تر.

(۲) دیوانه‌که‌ی شه‌م: «وه‌لی دیوانه‌ای شاعیری نه‌خوینده‌وار که عاشقی «شه‌م» بروه. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به شیعری پاشه‌وه.

(۳) واته: تاویک به‌سه‌ر خوینسی له سه‌رچاوه‌ی چاوه‌وه هـلـقـوـلـیـوـاـتـیـ ئـهـپـرـیـ و شیعره‌که‌ی وه‌لی دیوانه‌ی نه‌خوینده‌وه که ئه‌لئی نه‌ی شه‌م بو خوت سه‌یری به‌رزایی‌یه کانی کوئستانت کرد، زور حه‌یفت کرد منت له یادی خوت برده‌وه.

(۴) مه‌وات: نه‌ی وات. واته: تاویکیش نه‌ی وات دووریت هیچ دریغی لئی نه‌کردم، وه چی له دهست هات کردی، گه‌رمایی گه‌رمیانیش هر دوایی نه‌هات.

(۵) واته: به‌لام خوا حقه دلم گه‌یشته فریام، یاخوا مالی ساردی هه‌ناسه‌ی ئاوا بین.

(۶) قلب الاسد: ناو جه‌رگه‌ی مانگی «نه‌سه‌د» که ناوه‌راستی مانگی هاوینه. قه‌وس: ئاخـرـ مـانـگـیـ پـایـزـ. سـارـالـ: تـاـوـچـهـیـ کـیـ کـوـتـیـانـیـ یـهـ ئـهـ کـهـوـتـهـ رـوـژـاـوـایـ خـوـارـوـوـیـ سـنـهـ. وـاتـهـ: هـهـنـاسـهـیـ سـارـدـیـ دـلـ بـهـ شـهـوـوـ بـهـ رـوـژـلـهـ گـهـلـمـهـ،ـ وـهـ نـاوـهـر~استـیـ هـاوـیـنـیـ لـئـیـ کـرـدوـوـمـ بـهـ ئـاخـرـ مـانـگـیـ پـایـزـ لـهـ سـارـالـ کـهـ دـیـارـهـ چـهـنـدـ سـارـدـ ئـهـبـینـ.

گامهوات نازیز نای جه نه و گاریم
 ئای «سُبْحَانَ اللَّهِ» جه ئیتیزیاریم^(۱)
 موژدهم بمهل به یوناگا جه ده ردا
 نیگام و راسته ن و راگوزه ردا^(۲)
 دل و تمهامی نیهن نه جادا
 خه ریکه ن نه بهین خوف و رجادا^(۳)
 داخووم به وسلن لاؤنیمه و
 یا همه ره هیجران تاونیمه و^(۴)
 یه کزهی ده رون گرفتاری نه و
 یه حالت ده ده ریتیزیاری نه و^(۵)
 ته فسیلش و سوز حالی که ردم پیت
 هنه نی تو زانی چه نی ره حم ویت^(۶)

(۱) نه و گاری: گرفتاری. مه عنای نهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه و یه و.

(۲) به یز: بیت. و راسته: دووریوه. و اته: تاوینکیش نه و نه و نای نازیز چهند گرفتارم... نای پهنا به خوا چهند چاوه رو ایم کرد... چاوم دووریوه به رنگه که دا به لکر یه کیک بیت مژدهی خوشی لی و هرگرم.

(۳) مه عنای نهم شیعره شن به سراوه به شیعری پاشه و یه و.

(۴) لاؤنیمه و: بملاؤنیته و. تاوینیمه و: بمتونیته و. و اته: دلم به تمواوی له جیئی خویا نیه وه خه ریک ماوه له نیوانی ترس و هیوادا، نازانم ئاخو به و سلی خوت دلم نه ده بیته و، یا هر وه ک جاران به ئاگری دووری ئه متونیته و؟

(۵) مه عنای نهم شیعره ش له گه ل شیعری پاشه و یه ده. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «دهرد ئیتیزیاری نه و» نووسراوه «سنه خت دل نه و گاری نه و».

(۶) زانی: نه زانی. و اته: بلن نه وه کزهی ده رونی به هزی گرفتاری بونی و به عهشقی دوست، نه وه ش ده ده چاوه رو ای کردنی بۆ خه به رو مژده یه ک لی یه و... وا به سزه وه به دریزی حالیم کردی لی، ئیتر خوت نه زانی، ماوه ته سه ره حمی خوت. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «ته فسیلش و سوز» نووسراوه «ته فسیلا ده ستور» نهم دو شیعره دی دوایی پاشماوه دی نه و قسانه بون که مهوله وی به نه سیمی و ت به شیخ عه زیزی بلنی.

[۹]

هه‌رچهند هجانت

هه‌رچهند هیجرانت یه‌ند زور ئاوه‌ردهن
 عه‌زراشیل جه ره‌نج سه‌ر ئازاد که‌ردهن^(۱)
 به‌لام ده‌ردی و ته‌ر جاگرتهن نه دل
 نه‌ک چون ئیفتهر ده‌رد دل پیش مدؤ چل^(۲)
 داخوم جه ته‌نخوای دووی سفته‌که‌ی ویت
 چیش بو وه سه‌یوان شه‌و تا رو په‌ریت^(۳)
 جیاتی موژه‌ی سفته‌ی بالاکه‌ت
 چیش بو وه جارپووی گه‌رد پالاکه‌ت^(۴)
 پا چون مه‌نیای، دیده‌م نه دیده‌م
 ئازار بى په‌ریش موژه‌ی نم دیده‌م^(۵)
 ده‌ک عومرم چون وه‌سل بالات تمام بو
 چیو بى ئازار بو بشق پیش کام بو^(۶)

[۹]

(۱) مه‌عنای ئەم شیعره به‌سراوه به شیعیری پاشه‌وه‌یوه.

(۲) ئیفتهر: تر. واته: هه‌رچهند دووری تۆ ئوه‌نده زوری بو هیناوم پیوست به‌وه نه‌ماوه عیزراشیل خۆی ئازار بداییت بو گیان کیشانم، به‌لام ده‌ردیکی تر لە دلما جیتگیر بورو دلم چل ئەدا پیچیدوه، وه له هیچ ده‌ردیکی تر ناچى.

(۳) سه‌یوان: سیبیر. واته: ده‌ردکم ئوه‌تە بیز لوهه ئەکەمه‌وه ئاخۆم کە مردم له جیاتى دووكەلى له‌شم کە بو تۆ سووتاوه چى به شه‌وو رۆز سیبیرت بو بکات؟

(۴) جارپوو: گسک. واته: له جیاتى برزانگە‌کانى منى سووتاوى بالات چى گسکى تۆزى كەوشە‌کەت بد؟

(۵) منیا: ئەت نا. مه‌عنای ئەم شیعره به‌سراوه به شیعیری پاشه‌وه‌یوه.

(۶) چیتو: شت. بشق پیش: بچى پیایا. واته: چاوه کم کاتىك کە پى ناسكە کانت نه‌نایه

روویی چون سه ر چم نازش مهوج مهوج
جه سای دیای چم دل مه گرتش گه رد^(۱)
مهی رو سا ئیسه چه نی مه ویارو
چیش بو گه رد نه دو نیگاش بدارو^(۲)
ثاخ مهیل تازه ن پاسه که رده ن پیت
وه رنه کزه دل سانه شنه فته بیت^(۳)
منت شی جه ویر خاست که رد دیده م
به ویت خاتر شاد خاست که رد دیده م^(۴)
سا هم سو زهی جوش ئاه سه رد من
هه رکوورهی پر تاو گه رم ده رد من^(۵)
هه ر وفای ده مدهم ئاشنایی ئه و
هه ر ئه و عه هدو شه رت رو ویه پایی ئه و^(۶)

سه رچاوم، بر زانگه ته ره کانم ئازار بیان پیان نه گه یاند، ده ک عمرم نه مینی وه ک وه سلی
بالات نیه، پاش مردنی من نه بیعی چی بیعی به سه ریا بر قوت و ئازار به پیت نه گه یه نی؟ له
نهندی نوسخه داله جیاتی « بشویش » نووسراوه « بشویش » به معنای لایق بیع بوی.
(۱) دیا: روانین. معنای ئهم شیعره شن به سراوه به شیعری پاشه و.

(۲) مه ویارو رائه بویزی. واته: رو ویه که ئه وه نده ناسک بو و نازی که وه ک سه رچاوه
شه پولی نه دا، نه گه ره چاوی دلیش سه یرم بکردایه گه ردی ئه گرت. نیستا قور به سه رم
نه بیع چوون رابویزی پاش مردنی من، وه چی بیع ئه گه ره ماشای بکاگه ردیشی بیع نه گری و
راگیریشی کاو نهی توئینیتیه وه!

(۳) پاسه: وها. وره نه: ئه گینا. نه شنه فته بیت: نه تیستبوو. واته: ثاخ ئازیزه کم مهیلی
دؤستی تازه یه وای لئی کردووی موبالات نه ماوه، ئه گینا بو چی گویت له کزه دلی من نه بیوه؟
(۴) شی: چوو. واته: ئازیز چاکت کرد منت له یاد چوو، وه دلت به خوت خوش کرد.

(۵) معنای ئهم شیعره و شیعری پاشه وهی پیکه وه دی.

(۶) رو ویه پایی: رو ویه رو و. واته: دؤستی تازه ت گرت و منت له یاد چوو، جا تو خوا هم

های ره حمهت ئه و قهبر سهودایی کامل
سەرمەشق مەینەت «بىتساران» مەنzel^(۱)

یانه ویرانی هەر وە من ئامان
مەتاووگرتهی كەسىوی دامان^(۲)

..... — ● —

[۱۰]

ھاصل، ھا، من و او^(۳)

هامن، ھا، من وار، گەرمىش جوش شاورد
فەزاي نەزم بەزم نەوگوللان بەرد^(۴)

بۇول وە یانەي جەم نەوگوللان شەند
چەمن بى نەواي نالھى بولبۇل مەند^(۵)

سۆزەی جۆشى هەناسەئى ساردى من و كۈورەئى گەرمىش بەتاوى دەردم، وە هەر وەفای تاوتاواو ناشتايى و لە روودا گفت دانو لە پاشا پشتلىقەنلىك دۆستە تازە كەت. هەر خوابيان يەكە و بەراورد ناكىرىن يەيك.

(۱) سەودایی: دلدار. مەعنای ئەم شىعرەش بەسراوه بە شىعرى پاشەوەيەو.

(۲) كەسىوی: كەسىك. واتە: رەحەمت لە گۆزى دلدارى راستەقىنەو سەرمەشقى دەردو مەينەت مەلا مۇستەفای بىتسارانى كە وتووبەتى: مال ویرانى هەر بۇ من هاتۇوه، ناتوانىم داونى كەس بىگرم و گلهىلىنى بىكەم. مەبەس ئەوهىيە هەر خۆم بەختىم رەشە بۆيە يارىش منى لە ياد ئەچى و دۆستى تازە ئەگرى.

[۱۰]

(۳) مەولەوی ئەم قەسىدەيەي بە بۆنەي داھاتنى ھاوېنەوە و توووه.

(۴) هامن: ھاوبىن. من وار: وەك من. فەزا: دەشتايى. واتە: ئائەوەتە گەرمى ھاوبىن وەك كۈورەئى دلى من ھاھە جوش و مەيدانى ئاھەنگى رىڭ و پىتكى گولالە كانى فوتاند.

(۵) بۇول: خۆلەمىش. شەند: وەشاندى. مەند: مايەوە. واتە: خۆلەمىشى وەشاند بە سەر مالىي تىكىپاى گولالە تازە كانا، وە مىرگە كان بىن ئاوازەئى نالھى بولبۇل مانەوە. مەبەسى لە خۆلەمىش ئەوهەتە گۈرگىا وشك ئەبى و سپى ھەل ئەگرئى و وەك خۆلەمىش ورد ئەبى.

تای بـهـرـزـاهـی شـهـنـگ نـه سـای موـغـارـان
 شـیـوـنـا چـونـ زـوـلـفـ تـهـعـزـیـه دـارـان^(۱)

هـا، کـاوـانـ، کـاوـانـ دـلـ چـونـ دـلـ رـیـشـانـ
 هـمـرـ دـانـ وـه سـهـرـدـانـ پـهـی وـیـشـانـ^(۲)

دوـرـیـتـ ئـایـرـ وـسـتـ وـه يـانـهـکـهـیـ منـ
 يـانـیـ يـانـهـیـ دـلـ وـیـرـانـهـکـهـیـ منـ^(۳)

هـمـوا ئـایـرـینـ، سـهـرـوـهـختـ ئـایـرـینـ
 دـلـ ئـایـرـینـ، بـهـدـبـهـختـ ئـایـرـینـ^(۴)

وهـیـ گـشتـ ئـایـرـهـوـ خـهـیـالـمـ خـامـهـنـ
 بـهـخـتمـ نـسـاـپـوـخـتـهـنـ فـامـ نـهـفـامـهـنـ^(۵)

وهـیـ بـلـیـسـهـوـ گـهـرـدـیـمـ بـاقـیـيـهـنـ
 وـادـهـیـ ئـایـرـینـ بـادـهـیـ سـاقـیـيـهـنـ^(۶)

(۱) شـهـنـگـ: جـوانـ. موـغـارـ: نـهـشـكـهـوـتـ. شـیـوـنـاـ: تـیـکـداـ. وـاتـهـ: هـاـوـنـ تـالـیـ بـهـرـهـزـایـ جـوانـیـ
 لـهـ سـیـهـرـیـ نـهـشـکـهـوـتـ کـانـ تـیـکـداـ وـهـکـ ئـافـرـهـتـانـیـ حـازـیـهـتـیـ دـارـکـهـ قـزـیـ خـقـیـانـ شـهـرـنـ وـ
 زـوـلـفـیـانـ تـیـکـ نـهـدـهـنـ.

(۲) کـاوـانـ «ـایـ یـهـ کـمـ»: بـهـرـزـایـیـ بـهـ کـانـ. کـاوـانـ «ـیـ دـوـوـهـمـ»: قـلـهـشـانـدـوـوـیـهـ. هـمـ: قـوـپـ. وـاتـهـ:
 بـهـرـزـایـیـ بـهـ کـانـ وـهـکـ دـلـ بـرـیـنـدـارـانـ دـلـیـانـ لـهـتـ بـوـوـهـ شـاخـهـ کـانـ قـوـرـیـانـ دـاوـهـ بـهـ سـهـرـیـانـ بـزـ
 خـقـیـانـ. مـهـبـهـسـ لـهـ دـلـ لـهـتـ بـوـوـنـ نـهـوـهـتـ عـرـزـ نـهـقـیـشـیـ لـهـ هـاـوـنـاـ، وـهـ مـهـبـهـسـ لـهـ قـوـرـ
 بـهـسـهـرـدـاـنـ نـهـوـهـتـ گـزـوـگـیـاـیـانـ پـیـوـهـ نـهـمـاـوـهـ وـهـرـخـاـکـهـ کـهـیـانـ دـیـارـهـ.

(۳) وـسـتـ: بـهـرـدـایـهـ. وـاتـهـ: دـوـورـیـتـ نـاـگـرـیـ بـهـرـدـایـهـ مـالـیـ دـلـهـ وـتـرـانـهـ کـمـ.

(۴) سـهـرـوـهـختـ: وـهـرـزـ. وـاتـهـ: چـوارـ نـاـگـرـ دـهـوـرـیـ دـاـوـمـ، نـاـگـرـیـ ئـارـهـزـوـوـیـ دـزـسـتـ وـ نـاـگـرـیـ
 وـهـرـزـیـ هـاـوـنـ وـ نـاـگـرـیـ دـلـمـ وـ نـاـگـرـیـ بـهـخـتـیـ بـهـدـمـ.

(۵) وـاتـهـ: بـهـ هـوـیـ نـهـمـگـشتـ نـاـگـرـهـوـ بـهـ تـهـمـایـ هـهـرـچـیـ بـمـ خـهـیـالـیـ خـاوـ نـهـ کـمـ، وـهـ بـهـخـتمـ
 نـهـپـوـخـتـهـوـ تـیـ گـهـیـشـتـنـ تـیـ نـهـ گـهـیـشـتـنـ.

(۶) وـاتـهـ: بـهـ هـوـیـ بـلـیـسـهـیـ نـهـمـ هـهـمـوـ نـاـگـرـهـوـ سـوـوـتـاـوـمـ وـ تـهـنـهاـکـهـمـیـکـ تـوـزـمـ لـیـ مـاـوـهـتـهـوـهـ،
 نـهـنـجـاـ تـزـیـهـیـ نـهـوـهـیـ مـهـیـ گـیـرـپـیـشـ بـهـ شـهـرـابـهـ نـاـگـرـیـنـهـ کـهـیـهـوـ بـیـتـهـ سـهـرـمـ.

بەشق پیالله‌ی مهست چاوه کەت

بەو پەشیوی چین پای کلاوه کەت^(۱)

با بهی مهی بەلکم ئایر مهستى

سۆچنۇ يەكسەر خاشاك هەستى^(۲)

..... — ● —

[۱۱]

ھەن نیزام نە زام^(۳)

ھەی "نیزام" نە زام نامەت تو لابەرد

ئای ئای سزاش داو قیامەتش كەرد^(۴)

(۱) بەشق: بە عەشقى. مهوله‌وی لەم شیعرەو شیعرى پاشەوهى دا قسەي لەگەل
مەي گىرە. مەعنای ئەم شیعرەو شیعرى پاشەوهى پىنكەوە دى.

(۲) بەی: بېت. سۆچنۇ: بسووتىنى. واتە: ئازىز سوئىندىت ئادەم بە عەشقى پیالله‌ی شەرابى
چاوه مەستە كانت و بە تىكچۇرى زولقە كانت لە داۋىتى سەروپىچە كەتەوە، پیالله‌يەك
شەرابىم بىدەرە، بەلکو ئاگىرى سەرخۇشى پلوبۇوشى بۇونم بە يەكجارى بسووتىنى و
رۈزگارم بىكا. لە ھەندى نوسخەدا نىوهى يەكەمى شیعرى دوھەم بەم جۆرە نۇوسراؤە:
بەل: بەلکو. ئار: ئاگر.

[۱۱]

(۳) مهوله‌وی ئەم قەسىدەيە لە وەلامى «مەلا نظام» ناوتىكى براەدەريا نۇوسيوە كە ئەم
سى شیعرە خوارەوهى بۆ ناردبۇو:

نامان، ھائامان تەن وەجا ئاستەن دلەي دیوانەم ھىممەتش واسىتەن
چون كەفتە كاران دل ئەو شۆن تۆن بەن وە تاي رىشتەي وى و ھوون تۆن
تەن چون سىاسەنگ نە ھەوارانەن پا سكىستەي دەرد دىمای يارانەن
واتە: دەخىلىتم دلە شىتە كەم مالاوايى كرددۇوە لىم و رۆيىشتووە لەشمى بەجى ھىشىتۇو،
ئىستا لام وايد وەك داماوه لىن كەوتۇوە كان كەوتۇوە دواي تۆز بەسراوە بە تاللهبەنلى خۆ بە
خۇرتىا كرددۇي تۆۋە، لەشىشىم وەك بەردى رەشەوهبوى ئاگىردانى كۆچەرەي يەكان لە
ھەوارگە كانا كەوتۇوە، وە بە دەردى دواي ياران كەوتۇن قاچى شىكاوه. تکام وايد دلە كەم بۆز
بىنېرىتەوە بايتەوە ناو لەشم و بەحەسىمەوە.

(۴) تو: توېتكىل. واتە: ئەم مەلا «نظام»، نامە كەت پەتۈرى سەر زامە كەمى ھەلکەندو
كىلاندېوە، ئای ئازارى زامە كەمى داو قیامەتى بەرپا كەرد.

چه‌نی کزه‌ی گه‌رم زایه‌له‌ی موشکول
ئیزهار که‌رده‌بیت په‌ری ئامای دل^(۱)

زور ئاوه‌ردهن پیش ناسور زامان
گؤیا جه لای تو و لای من ئاماان^(۲)

مازانو هر که‌س جه عیرفان که‌بله‌ن
هر جنسی چه‌نی جنس ویش مه‌بله‌ن^(۳)

بی ده‌رد ئه و بی ده‌رد، خه‌جل ئه و خه‌جل
گیان ئاره‌زووش گیان، دل ته‌منناش دل^(۴)

نه‌دینم وه چهم، ئاگاهیم نیه‌ن
دل‌که‌ی منیج خه‌بلین به‌رشیه‌ن^(۵)

نهو نه ئاخ و داخ، ئید هه‌ناسه‌ی سه‌رد
نهو ئالووده‌ی خه‌م، ئید خه‌ریک ده‌رد^(۶)

نهو هووناو وه تاو، ئید ئه‌سرین چون سه‌یل
نهو نه واوه‌یلا، ئید کو له‌یل، کو له‌یل^(۷)

(۱) ئاما: گه‌رانه‌وه: مه‌عنای ئم نیوه شیعره به‌سراوه به شیعری پاشیه‌وه.

(۲) واته: له‌گه‌ل کزه‌ی به سوزی هاواری ئاره‌حه‌تا باسی گه‌رانه‌وه‌ی دلت کردبوب‌گواه
زامی به ناسور که‌وتوروی زوری بۆه‌تیاوه، له‌بدر ئه‌وه له لای تووه هاتووه بۆ لای من.

(۳) واته: هر که‌سی تى گه‌یشتی بین ئازانی هه‌موو که‌سین ئاره‌زووشی له هاوجه‌شنى
خۆیه‌تى.

(۴) خه‌جل: داماو.

(۵) نه‌دینم: نه‌م دیوه. به‌رشیه‌ن: ده‌رجووه.

(۶) واته: دلی تو ئاخ هه‌ل نه‌کیشی و دلی من هه‌ناسه‌ی سارد. دلی تو گرفتاری خه‌فه‌تو
دلی من تووشی ده‌رد.

(۷) واته: دلی تو به تاو خویناوه لى ئه‌چى و دلی من لافاوی فرمیسک ئه‌بیزى. دلی تو
هاوارو فوغانیه‌تى و دلی من هر ئه‌پرسى نه‌وه له‌یل چى به‌سەرهات؟

مولاقاتشان که و جه کام همردهن
کام ویرانه‌شان ئاوه‌دان که ردهن^(۱)

[۱۲]

هاتون نهلوه‌دان

هاتون نهلوه‌دای زینده‌گانیش که ردهن
قدهم رهنجه که ره‌ام‌فرده که‌ی فه‌رد^(۲)

لابر ته‌خته سنه‌نگ نه‌لحد سه‌رای ریش
جهم که رگه‌رد خاک جهسته خهسته ویش^(۳)

نامیت‌ههند و باد بالای تورک ته‌ر
یانی نم‌ناکه‌ن زوو مه‌بز و هه‌ر^(۴)

درووس که رنه و هه‌ر شیوه بولبولن
بنیهش نه سه‌ر شاخ گولن یا چلن^(۵)

(۱) که‌و: ئاخزم. واته: ئاخزم لە کام شاخ و کیو يە کیان گرتیتە ووچ و تراندیه کیان ئاومدان
کردىتىه وو.

[۱۲]

(۲) نهلوه‌دا: «الوداع»، ملاوايى. رهنجه که‌ر: ئەزىزىت بده. واته: هاپرى تاقانه کەم، واله شم
ملاوايى لە ژيان كردو مردم، زەحەمەتى يېنى خۆت بىدە و وەرە بۇ سەر قەبرە كەم.

(۳) واته: تەخته بەردى سەر نەلحدە كەی برا زامارە كەت هەلبىزە خۆلى لەشى
كۆزكەرهە كە نەخۆشى عەشقى خۆيەتى.

(۴) نامیتە: تىكەل. تورک ته‌ر: ناسك وەك نازارانى تورک. واته: خۆلى لەشم تىكەل بۇوە
لە گەل يادى بالاي ته‌ر پاراوى يار، لەبەر ئەوه نەم دارە و ئەبىن بە قۇپ.

(۵) نه‌و: لە. واته: لە قورە و تەھى بولبولىتە دروست كەو لە سەر گولىتە یا چلن
درەختىك دايىنە.

به لکم نه و سه باد جه ناکاو جاری
بویه رو پهی گهشت کوشت شکاری^(۱)

نه چیرگای ویشمن وه پاریز که مکم
به لدهن، مديق، مه که روش وه چم^(۲)

خسنه دهنگی همه نی همه وا ده رزووه
په ری مه رگیوتهر ثیحیام که رزووه^(۳)

هر ساتی سه دجار به و تیر نه و ته رکهش
زینده گی و مه ردهن نامان و هشنه و هش^(۴)

..... ——————

[۱۳]

های ره قیب نه و شون^(۵)

های ره قیب نه و شون دیده م هیجره ت که رد
عومر کنی وهی ره نگ وه تالی ویه رد^(۶)

(۱) بویه رو: تی په ری. کوشت: کوزراو. شکار: راو. واته: به لکو نه و راوجی یهی گیانی دلداران جاری له جاران له ناکاو تی په ری به و شوتنه داکه وتنهی بولبوله کهی تیا دانراوه، بز گه ران به دوای نچیرنکی راوا. له هندی نوسخه دا له جیاتی «وه ناکاو» نوسراوه «وه سالانی» وله جیاتی «کوشت» نوسراوه «اسه بیری».

(۲) مديق: ئەروانی. مه که روش وه چم: به دیق نه کا. واته: چونکه نه و ناوجه یه نچیرگای خویه تی پاریز نه کری و ورده ورده دیته پیشه وه خۆی شاره زایه و وتنهی بولبوله که به دی نه کا.

(۳) هوا ده رزووه: فری داته وه. واته: وەڭ پیشان به تیری عەشقى خۆی کوشتمى نە مغاره ش تیرنکی ترم تی نە تە قىتى و زىندۇوم بىكانه وه بز مەرگىتکى تر مە بەسى نە وە یه تیرى نە و زىندۇو نە کۈزى و مردوو زىندۇو نە کاته وه.

(۴) ترکهش: جىنگاى تير. واته: خۆشە ئىنسان سە عاتى سە دجار زىندۇو بىكىتە وھو بکۈزى بە تیرى تىردانى نە و ياره.

[۱۳]

(۵) ره قیب: به دکار. نە و شون: به دواي. واته: ئازىزە کم کۆچى کردو به دکارىش به دوايا رۇنى، نەی هاوار عومرى كىن بەم جۆره بە هېچ و پورچ چوووه تە سەر!

عومره‌نی ئازیز، هر عاده‌ت بیهند
که‌س جه عومر ویش وه فاش نه دینه‌ن^(۱)
بـهـلـام ئـاخـرـگـیـانـ شـیرـینـ دـلـهـرـ
چـونـ مـلـیـ وـهـ سـهـبـرـ ئـازـارـ مـهـدـهـرـ^(۲)
وهـرـ نـیـهـیـ وـهـ تـهـنـگـ ئـهـیـ بـهـ دـبـهـخـتـهـوـهـ
گـلـ بـلـ بـدـقـ وـهـ دـهـ زـامـ سـهـخـتـهـوـهـ^(۳)
چـمانـ دـلـ جـمانـ چـهـنـیـتـ پـهـیـ سـهـفـرـ
زـامـارـهـنـ کـهـفـهـنـ پـاـ وـهـ پـایـشـ کـهـرـ^(۴)

[۱۴]

هـوـاـیـ سـهـرـ سـارـالـ^(۵)

هـوـاـیـ «ـسـهـرـ سـارـالـ»ـ وـهـ خـوـسـوـسـ وـهـ تـهـنـ بـوـ
ئـهـرـچـیـ سـهـفـایـ رـوـحـ، رـاحـتـیـ تـهـنـ بـوـ^(۶)

(۱) نه دینه: نه دیو. واته: ئازیز لومه‌ت ناکه‌م وا به جیت هیشتم چونکه تو عومری منی، وه تائیستاش ههروا ببوه که‌س وه فای له عومری خۆی نه دیو.

(۲) ملی: ئەرۇي. واته: دولبىرە كەم... گيانشىرىنه كەم كە هەر ئەرۇي تۆزى بە ئارام بېز ئەزىزەتىم مەدە.

(۳) نیهی: نیت. مەعنای ئەم شىعره بە سراوه بە شىعرى پاشه‌وھيەو. لە هەندى نوسخەدا نیوه‌ی دووه‌می ئەم شىعره بەم جۆرە نووسراوه:

گل بـدـۆـمـ وـهـ دـهـ گـیـانـ دـایـ سـهـخـتـهـوـهـ بـدـۆـمـ: بـدـەـمـ. گـیـانـ دـاـ: گـیـانـ دـاـ.

(۴) چمان: وائەزانم. جمان: جوولاؤه. پا وه پاي: پىن بەپى: واته: ئەگەر بە تەنگ ئەم بە دەختەوە نیت بە دەم زامەوە بتلىيەوە، بە دەربەستى دلّمەوە بە، وائەزانم لە گەلتا كە و تورەتە رىي، بە پىنى ئەو بېز چونكە زامارە كە و تورە.

[۱۴]

(۵) مهوله‌وی ئەم سى شىعره بۇ «شىخ حسەينى هەزاركانى يانى» نووسىيە.

(۶) مەعنای ئەم شىعره بە سراوه بە دوو شىعرى پاشه‌وھيەو. لە هەندى نوسخەدا نیوه‌ی يە كەمى ئەم شىعره بەم جۆرە يە:

هـەـرـچـەـنـدـ سـارـالـ خـوـسـوـسـ وـهـ تـهـنـ بـوـ

بـهـلـام دـوـورـی تـوـ یـهـنـد زـوـرـ ئـاـوـهـرـدـهـنـ
دـهـرـدـیـ وـهـ دـهـرـوـونـ هـامـ دـهـرـدـانـ بـهـرـدـهـنـ

وـهـ هـهـرـجـاـ تـهـشـرـیـفـ تـوـ ئـهـرـزـانـیـ یـهـنـ
هـهـرـ دـیـدـهـ پـهـیـ تـوـ «هـهـزـارـ کـانـیـ» یـهـنـ^(۱)

..... — ● —

[۱۵]

هـهـرـچـهـنـدـ وـیـمـ

هـهـرـچـهـنـدـ وـیـمـ زـهـدـهـیـ بـادـهـیـ فـیـرـاقـمـ
وـهـ دـیـنـ دـیـدـهـتـ خـهـیـلـیـ مـوـشـتـاقـمـ^(۲)

بـهـلـامـ شـیرـنـیـ جـهـلـامـ تـالـیـ یـهـنـ
جـاتـ خـالـیـ نـهـبـوـ جـاـگـهـتـ خـالـیـ یـهـنـ^(۳)

ئـهـرـ وـهـسـلـهـنـ دـادـمـ پـهـرـیـ فـیـرـاقـهـنـ
وـهـرـ هـیـجـرـهـنـ پـهـیـ وـهـسـلـ تـاقـهـنـ^(۴)

(۱) وـاـتـهـ: نـاـوـچـهـیـ سـارـالـیـ سـهـرـوـوـ، بـاـ نـیـشـتـمـانـیـ تـایـهـتـیـشـتـ بـیـ وـهـوـاـکـهـیـ مـایـهـیـ
خـوـشـیـ دـلـ وـ رـهـحـتـیـ گـیـانـتـ بـیـ، وـهـ نـهـبـیـ پـیـوـیـسـتـ بـیـ هـهـرـ لـهـوـیـ دـانـیـشـیـ، چـوـنـکـهـ
دـوـورـیـتـ نـهـوـنـدـهـ زـوـرـیـ هـیـتاـوـهـ بـوـ دـوـسـتـانـ وـهـ دـهـرـهـوـنـیـانـیـ بـهـ دـهـرـدـیـکـیـ وـاـ بـرـدـوـوـهـ
تـهـشـرـیـفـتـ لـهـ هـهـرـکـوـیـ دـانـیـشـیـ لـهـ خـوـشـیـ یـاـنـاـ چـاوـیـ هـهـرـ دـوـسـتـیـکـتـ نـهـوـنـدـهـیـ هـهـزـارـ کـانـیـ
فـرـمـیـسـکـیـ شـادـمـانـیـ لـیـ ئـهـرـزـیـ، یـاـنـ وـهـکـ «هـهـزـارـ کـانـیـ یـاـنـ» بـوـتـ نـهـبـیـ بـهـ جـیـگـهـ وـ مـاـواـ
چـوـنـکـهـ هـیـتـانـیـ وـشـهـیـ «هـهـزـارـ کـانـیـ» نـیـشـارـهـتـ بـوـ نـاوـیـ دـیـ کـهـیـ شـیـخـ حـسـهـیـنـ کـهـ «هـهـزـارـ
کـانـیـ یـاـنـ» بـوـوـهـ.

[۱۵]

(۲) زـهـدـهـ: پـنـکـراـوـ. مـعـنـایـ نـهـمـ شـیـعـرـ بـهـ سـرـاوـهـ بـهـ شـیـعـرـیـ پـاشـهـ وـهـوـهـ.

(۳) وـاـتـهـ: هـهـرـچـهـنـدـ گـرـفـتـارـیـ دـهـرـدـیـ جـیـاـیـمـ وـ گـهـلـیـکـ مـوـشـتـاقـیـ چـاـوـیـتـکـهـ وـتـنـمـ، بـهـلـامـ
شـیـرـبـنـیـ گـهـیـشـتـنـ بـهـ تـوـ بـهـ تـالـیـ ئـهـزـانـ، وـهـ جـیـگـاـیـشـتـ خـالـیـ نـهـبـیـ هـهـرـ بـهـ خـالـیـ ئـهـزـانـ.

(۴) وـاـتـهـ: چـوـنـکـهـ ئـهـگـهـرـ لـهـ گـهـلـتـاـ بـمـ هـاـوـارـوـ فـوـغـانـ لـهـ تـاوـ ئـهـوـ رـوـژـهـ ئـهـکـمـ کـهـ لـیـمـ جـوـیـ
ئـهـیـتـهـوـهـ، وـهـ ئـهـگـهـرـ لـیـتـ دـوـورـبـمـ سـهـبـرـمـ لـاـ نـامـیـنـیـ وـ نـارـهـزـوـوـیـ وـهـسـلـتـ ئـهـکـمـ.

[۱۶]

ههقت به دهسهنه^(۱)

ههقت به دهسهنه کار به دهس ناسان
نه کیشانت جهور موژهی خال خasan^(۲)

ئه و دۆزهخ چىشەن عەزابش جە كۆن
دۆزهخ هەر دۆزهخ دوورى بالاى تۆن^(۳)

..... —————

[۱۷]

ھېچكەس نەواچۇ^(۴)

ھېچكەس نەواچۇ و فەرەاد رەندەن
نه قش شىرىيىش نە رووى سەنگ كەندەن^(۵)

[۱۶]

(۲) ئەم چوارىنەو چوارىتەی پاشەوهى لە نوسخە دەس نووسە كەى خۆزما پىكەوە بۇون وە
بەشىڭ بۇون لە پارچەي «گىچ ئالانى» كە لە «تىبىي گاف» دا لە زېر ژمارە «۴» دا بلار
كرايىوه، بەلام دىيم كە ھېچ پەيوەندى يان بە وىۋەنپە، وە لە تىوانى خۆشىيانا لە يەڭ پارچە
ناچىن، لە بىر ئەوە وا لىزەدا هەركامىيام بە سەرىيە خۆ بلاو كردهو. دىارىشە كە ئەمەيان
پاشماوهى پارچە يە كە بەلام نەم توانى شوتىنى راستەقىنەي بىدۇزىنەوە.
(۲) نە کیشانت: نەت كىشاوە.

(۳) ئەو دۆزهخ: جەھەنەمى ئە دنيا. جە كۆن: لە كۆئى يە.

[۱۷]

(۴) ئەم چوارىنەم بە جۆرە بلاو كردهو كە لە سەردەمى فەقىيەتىدا لە خوالى خۇش بۇو
مەلا سەيد حەكىمى خانەقىنیم بىستۇوە كە ھەموو جارى بە سۆزە و ئە خۇنىدەوە. لە
نوسخەي دەس نووسە كەى خۆشما هەيە، وە لە ئاخىرى پارچەي «گىچ ئالانى» يەوهى،
بەلام وەڭ لە پەراوەتىزى چوارىتەي پىشۇودا وتم، لە بەر بىن پەيوەندى تىوانىيان لىئىم جوئى
كردهو. لەو نوسخە دەس نووسەدا دوو جوملەي بە جۆرتىكى ترە لىرە ئىشارەتى بۆ ئەكەم.

(۵) رەندى: زېرەك. كەندەن: ھەل كەندۇوە. لە نوسخە دەستووسە كەى خۆشما لە جىاتى
«ھېچ كەمنەواچۇ» نووسراوە: «ھەنى ئە واقان» بەپىنى ئەو دىارە ئەپى ئەم چوارىنەش
پاشماوهى پارچە شۇرۇڭ بىن.

دھک ریزان دھس با وہر جه گیان سہندھن
کئی نہ لمساں نہ رووی دیدھی ویش شندھن^(۱)

FIAT

هائل بیدھاں

میتوارو واران خهمان پیشیدا
هالای سه دای دهنگ تو ها تیشهدا^(۳)

(۱) ریزان: داوهربو. شهندنهن: وهشاندووه. واته: کهس نهلى فهرهاد عاشقینکی زیره ک
بیبووه چونکه تواینیویه تی وتنهی شیرین له سهه بهرد هه لکهنه نی، یاخوا بهه لهه عیزرا تیل
گیانی بکیشی، دهسی داپر زی بزه ثه و نیشه که گردوویه تی، تا میسته کن نه لمسی داوه له
چاوی خۆی، نه گهر نه وزیره ک نه بیو له گەل شیرین نه بیو به یهك، وه وتنه کهی شیرینی به
شهه خسی خۆی دانهناو به نه لمساس تیی بـهـرـنـهـ بـیـوـ. له نـوـسـخـهـی دـهـسـ نـوـرسـهـ کـهـ ماـ لهـ
جيـاتـيـ «ـرـيـزاـنـ دـهـسـ باـ» نـوـسـراـوـهـ «ـدـهـسـ رـيـزاـ».«

[14]

(۲) هال: حال. هالی: خالی. هواله: چوّل و هوّل. معنای نهم شیعره به سراوه به شیعری باشوه و هوه.

(۳) موارو: نهباری. هالای: هیشتا. واته: حالم به دحالو له شم چوّل و هزله هیزی
داتیانه ماوه، وه وهک بردی سه ر قولله قمزاله بارانی خمه لی نهباری، که چی هیشتا
دهنگ دانه وهی دهنگی تزوی لی نهبراؤه.

[۱۹]

هیجرانت جه تهرج

هیجرانت جه تهرج باد وه یشوومی
یه کایه ک ئوراق جمهسی مه عدوومی^(۱)

که رد وه فهرش رای گوزه رگای یاران
به رد پهی پای هر دان ساراو کوساران^(۲)

..... — ● —

[۲۰]

هه رچی دیت وه چهم

هه رچی دیت وه چهم شی وه سه فه ردا
هه رچی موینی هانه گوزه ردا^(۳)

که س خالی نه بی وه هیج نه فاما
ئه و پهی چیش ویدرد، ئىد پهی چیش ئاما^(۴)

..... — ● —

[۱۹]

(۱) ئوراق: جه معنی «ورق» به معنا گه لآ. معنای ئه شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۲) برد: بردى. واته: دووریت وه ک بای توندی پایز يه که يه که لای گه لای لهشی مهوله‌وی وه راندوکردنی به فهرشی رېگای گوزه رکردنی یاران و گه ياندیه داوینی دهشت و شاخه کان.

[۲۰]

(۳) شی: چوو. موینی: ئه بینی. معنای هردو شیعره که پىکه وه دی.

(۴) واته: هه رکه سست له مه و پیش دیوه ئه دنیا یهی به جن هیشت ووه، وه هه رچی ئیستا بیینی بېرىو یه به جىتى بىتللى، کە سیش حالى نه بوده و تى نه گەيشت ووه ئه و بۆچى مردو ئه بۆچى لە دايىك برو!

[۲۱]

هر کاتن^(۱)

هر کاتن زانای کام وه دانه وه
شمه و شهستان مالا وه خه رمانه وه^(۲)

..... — ● —

[۲۲]

هر چیت دابوو^(۳)

هر چیت دابوو پیم یه کیه ک دامه وه
حیساب حه شرت وا وه لامه وه^(۴)

..... — ● —

[۲۳]

هر یهند

هر یهند دل له بـریز خه یاـل خـالـهـن
جه خه یـاـل خـالـهـن مـاـچـی خـالـهـن^(۵)

..... — ● —

[۲۱]

(۱) مهوله‌ی لهم شیعره‌دا ترسی خوی له نه فس و شهستان پیشان نهدا.

(۲) مالا: مالی‌یه وه. واته: هر نه و نده زانی شه و یک شهستان هاته سه رخه رمانی کرده‌هم کاو دانی هه مو و ماشی‌یه وه بر دی.

[۲۲]

(۳) مهوله‌ی لهم شیعره‌دا له گهـل خـواـی گـهـورـه قـسـه ئـهـکـاـ.

(۴) واته: خوایه هر چیت پین دابووم یه که یه که هه مهوم دایته وه، هیشتا حیسابی روزی حه شرت به سه رمه وه یه، مه به سی له پیر بروون و لئی که وتن و مردن.

[۲۳]

(۵) لـهـبـرـیـزـ: نـهـوـهـیـ لـیـوارـهـ کـهـیـ لـیـ بـرـیـ. وـاتـهـ: دـلـمـ نـهـوـنـدـهـ پـرـبـوـهـ لـهـ خـهـ یـاـلـیـ خـالـیـ یـارـ.
له بـهـرـ زـوـرـیـ خـهـ یـاـلـ کـرـدـنـهـ وـهـ لـهـ خـالـ، نـهـ لـیـ نـوـخـتـهـ نـوـخـتـهـیـ لـهـ سـهـ پـهـیدـاـ بـوـهـ.

تیپی بی

[۱]

یاد زوْلَفْ لَوْلَ

یاد زوْلَفْ لَوْلَ شِيرِین نِيگاران

خَه يَال ئَه بَرْوَى نَازَكْ نَازَارَان^(۱)

ئَه بَيَهْن وَه چَين سَهْفَحَهِي پِيشَانِيم

ئَيْدِ خَهْم چَهْمَهِي بَالَّاَيِي كَهْمَانِيم^(۲)

فَكَرْ دَانَهِي خَالَ زَهْرَهُزْ خَهْ رَامَان

ئَهْنَدِيشَهِي بَالَّاَيِي نَهْوَرَهْس نَهْ مَامَان^(۳)

ئَهْو تَانَهِي دِيدَهِي سَوْمَا بِيزْمَهَن

ئَيْدِ دَانَهِي ئَهْ سَرِين وَه تَاوْ رِيزْمَهَن^(۴)

موْتَرِيبِ يَه كَهْمَان بَالَّاَيِي خَهْم وَه رَدَهْم

يَه تَارِئِه سَرِين خَهْم كَوْكْ ثَاوَه رَدَهْم^(۵)

سَادَهِي تَهْنَخَواَيِي مَن وَهِي دَهْم دَهْرَدَه وَه

لَيْدَهِر نَهْوَايَى وَهِي چَهْنَد فَهْرَدَه وَه^(۶)

[۱]

(۱) مَهْعَنَى ئَهْم شِيغَرَه بَهْ سَرَاوَه بَهْ شِيغَرَى پَاشَه وَهِيَه وَه.

(۲) وَاتَه: يَادِي زوْلَفِي لَوْلَي يَارَان وَهَكْ وَتَنَهْ جَوَان بَوَوه بَهْ لَوْج لَه سَهْر تَهْخَتَى تَهْوَلَمْ،

وَه خَه يَال كَرْدَنَه وَه لَه نَازَارَه نَاسَكَزَلَه كَان بَوَوه بَهْ هَزَى چَهْمِينَه وَهِيَه بَالَّاَم وَهَكْ كَهْمَان.

(۳) زَهْرَهُزْ كَهْو. ئَهْنَدِيشَهِي: بَيَر. مَهْعَنَى ئَهْم شِيغَرَه شِش بَهْ سَرَاوَه بَهْ شِيغَرَى پَاشَه وَهِيَه وَه.

(۴) سَوْمَاهِيزْ: تَرَوْوَكَايِي لَيْ بَيْزَراَو. رِيزْ: دَارِئَاو. وَاتَه: بَيَر كَرْدَنَه وَه لَه دَانَهِي خَالَيِي جَوَانَانِي

وَهَكْ كَهْو لَه نَجَه وَلَارَكَه بَوَوه بَهْ تَانَهِي سَهْرَچَاوِي تَرَوْوَكَايِي لَيْ بَيْزَراَوْم، وَه خَه يَال كَرْدَنَه وَه

لَه بَالَّاَيِي نَهْمَامَه تَازَه پَيْنِي گَه يَشْتَوَه كَان بَوَوه بَهْ فَرَمِيسَكِي بَهْ تَاوْ دَارِئَاوْم. مَهْبَه سَتَى ئَهْوَهِي

فَرَمِيسَكِ لَه چَاوِه كَانِيه وَه رِيزْ كَهْ رِيزْتَه خَوار وَهَكْ بَالَّاَيِي بَهْرَزَو قَنْجَى يَار.

(۵) يَه: ئَهْمَه. مَهْعَنَى ئَهْم شِيغَرَه شِش بَهْ سَرَاوَه بَهْ شِيغَرَى پَاشَه وَهِيَه وَه.

(۶) وَاتَه: كَاكَهِي ئَاهَنْگ كَيْر وَه زَعَم زَور نَاخَوْشَه، بَگَرَه ئَهْو بَالَّاَيِي چَهْمِيوْم بَيْكَه

یا جه گونای من که رم ثاوان تهر
ره حمهت جه تاوان من فه راوان تهر^(۱)

هه رتونی وه تاق دان او ته وانا
توم همنی، همنی ئه و کیم بؤ هانا^(۲)

خه ریک کرده هی ویم و فه زل توم
ئید مساوان نوم، ئه و ملاون نوم^(۳)

بؤ بئی عه دالهت فه زلت چه نیم بؤ
وه سیمهن خه جلهت خزمته که هی تو^(۴)

په رده جه رو خسار که ردهم لامه بهر
جه لای هام سه ران رو و سیام مه که ر^(۵)

به که مان، نهوده ش فرمیسکی چو راوگه به ستووم که خدم کز کی کردووه بیکه به تار، وه له
جیاتی من لهم حالی به دهد گرفتار بو ویمه دا ئاوازه یه کم بؤ لی ده به ددهم ئه م چهند
شیعره وه که ئه مانه ن له مه و پاش دین.

(۱) ثاوان تهر: ئاوه دان تر، زور تر. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.

(۲) همنی «ئی یه که م»: هه یت. همنی «ئی دو و هم»: ئیتر. هانا: هاوار. واته: ئه خوایه که
به خشنه ندە گیت له گوناهی من زور تر، ته نه توی زان او خاوه ن ده سه لات، منیش هه ر تو
شك ئه بدم، له تو بول او په نا به رمه بدر کئی؟

(۳) واته: له نیوانی کرده وهی خزم و فه زلی تزدا داماوم، ئه میان ئه م توئینیتیه وه له
خه جاله تی داو ئه ویان ئه م لاو تینیتیه وه تا نه ترسنم.

(۴) وه سیمهن: به سمه. خه جلهت: شه رمه زاری. مه عنای ئه م شیعره له گه ل شیعری
پاشه وهی دا دی.

(۵) واته: وره به پئی داد له گه ل مه که، چونکه ئه گه ر وام له گه ل بکهی ئه بین سرام بدھی
له بھر نهوده که تاوان بارم. به پئی لو تفی خوت له گه ل بجولی روه، ئه وندھم به سه که
شه رمه زاری حوزه وورت بعوم، ئیتر په رده له رو وی کرده وهم لامه ده و رو و رهشی لای
دۆستانم مه که.

یهند به روم خمه جلهٔت که ردهم به وئی دا
سنه را پام تفلنی ده س مارق پئی دا^(۱)
چون فکر فهزلت په رده نه وازو
جوانیم پیری ثاوات مه وازو^(۲)

..... — ● —

[۲]

يا شخه هرگاوان^(۳)

يا شيخ، هرگاوان مهيله‌که‌ی لهيلنی
سهر به سه روه گيان هر زانه نه وازو^(۴)
جوش کوره‌ی مهيل دل ستانی يه
ده واش ههواي فهرد زمستانی يه^(۵)

(۱) به روم: ئه مبا. مارق: دینی. واته: شرم‌هزای کرده‌ووم ئه ونده ئه مباته‌وه به قاوغى خۆماو بچووکم ئه کاته‌وه، منالیک ئه تواني ده س بیتی به سه راپای له شما.

(۲) نه وازو: نه يه‌وي. موازو: نه خوازى. واته: کاتیک که نیازی لوقت ده رکه‌وه و په رده نه دا به روی خزی‌لاه عاستی من، پیریم ثاواتی زه‌مانی جوانی نه خوازى و ئەلئى ماده‌م خوا به خشنه‌ندیه خۆزگه هرگیز زه‌مانی لاویتی دولی نه هاتایه.

[۲]

(۳) مهوله‌وی جارتکیان له خانه‌قاي تهولله میوان بوروه له بالله‌خانه‌که‌ی سه رچه‌مه که دابه‌زیوه - که دیوه‌خانی شیخی «بهاه‌الدین» الله بوروه - کات زستان و دنيا تهروتووشی بوروه ژووره‌که‌ی مهوله‌وی دلچیه‌ی کردووه. مهله‌ویش بهم چهند شیعره داواي له شیخ کردووه که بان گوشیک بنتیری بانی ژووره‌که بگتیری.

(۴) هرگاوان: قوراوه کان. واته: ياشیخ قوراوتلک که به هزی مهيلی لهيلنی وه بپرژئ له گیانی دلدار، ئه ونده به نرخه ئه گهر سه ر به سه ر بیگنر تهده به گیانی خۆی هیشتا به هر زان ده‌سی که وتووه، که واته من له دلچیه کردنی ژووره که‌م زویر نیم، وه هر کردووه به بیانو بۆ ناردنی ئه م چهند شیعره.

(۵) دل ستانی: دل سه‌ندن. واته: تیستا کاتی جوش سه‌ندنی کووره‌ی خۆش‌هه‌وستی‌یه، که دل له ئىنسان ئه سیتی، وه ئه وکه‌ف وکوله به ههواي شیعری باسی زستان کردووه داوه مرتته‌وه.

ئۆسای بلووربهند پەنجھەرەی کاوان
ئاینە سازىش وست ئەو شەتاوان^(۱)

وەروى بەرد ئەو بەست گرد گۈزەرگايى
دۇوى ئازىزشەن دل ئاھەپايى^(۲)

های نە، دل لواو ئاماش پەی نىەن
مەكىانەش پەی چىش نەسىم كۆشىن^(۳)

نەسىم پەنجھەرەي پات ئەر سەردى كىشان
بىدارەش نە تۆى دل دەررۇن رېشان^(۴)

شۇن ھەن نەي سەرەخت. سازان پەی دەللىل
جە ھەر سەر بەرزى ھەرس دىدەم مىل^(۵)

(۱) وست: خستە. واتە: وەستا شۇوشە تېخەرى پەنجھەرەي شاخە كان دەسى كىرد بە ئاۋىنە دامەزراىدىن بە سەر چەمەكانيشا. مەبەسى ئۇوهىي ئەو خوايىي كە چۈرۈگەي ئاۋى سەرشاخ و ئەشكەوتەكاني كىرد بە سەھۆل، چەمەكانيشى مەياند.

(۲) وەروى: بەفر. بەردئەويەست: بىرىدە بەست، داي بۆشى. ئاھەپا: ئەو رېڭايەي كە بە زەممەت پىي بووتىرى رېنگا. واتە: بەفر رېنگاو بانى كانى ھەممو داپۆشىرە، دل ئەگەر تاقە رېڭايەكى بىن بۆلاي يارىتى يە لە دووكەلى ھەناسەي كە ھەملى ئەكىشى لە تاود دوورى ئەو. (۳) مەكىانەش: مەي ئىتەرە. كۆشىن: بۆكۈي چۈرۈ. لېرەوە مەولەوى ئەكەوتە قىسە لە گەل خۆى و ئەملى ئەكەي دل بىتىرى، چونكە دل ھات و چۆى بۆ نى، ئەي نەسىم بۆكۈي چۈرۈ سەر بانگ كە بىتىرى.

(۴) بىدارەش: بىخەرە. واتە: نەسىم، ئەگەر پەنجھەي پىت سەرمائى بۇوە بىخەرە ناو دلى دەررۇن بىریندارانەوە باگەرمى بېتەوە. مەولەوى لېرەدا ورددە كارى يەكى جوانى كەردووە كە نەسىمى شوبەاندووە بە ئىنسان كە بە سەر بەفرا بىروا پىتى سەرمائى ئەبىي، نەسىمىش كە بە سەر بەفرا بۆهزرى دىيۇي سەر بەفرە كەي ھەواي ساردى بەفرە كە وەرئەگرى.

(۵) شۇن: شۇن. سازان: دروست كەردووە. مىل: ئەو دارە لە سەر رېنگاي بىنىشانە داي ئەچەقىن بۆ ئۇوهى رېبىوار رى ون نەكا. واتە: ئەگەر لەوه ئەترىسى رېنگات لىۋون بىنى،

بـشـو چـون يـاوـای وـهـی دـوـی سـهـرـدـهـوـه
 بـنـی پـرـسـا بـنـالـ وـهـی دـوـو فـهـرـدـهـوـه:^(۱)
 بالـاخـانـهـی چـم دـیـوانـهـکـهـی تـوـ
 بـانـهـنـاـوـ وـهـ گـلـ ئـاسـانـهـکـهـی تـوـ^(۲)
 تـکـهـشـ عـاجـزـکـهـ رـدـخـ بـالـتـ تـیـشـ دـاـ
 ئـازـیـزـ بـوـ جـارـیـ پـاـ بـنـیـهـ پـیـشـ دـاـ^(۳)

..... — — —

۱۷۸

مهترسه، چونکه ریگاکه‌ی نیشانه‌ی ههیده، لم زستانه‌دا فرمیسکی چاوه کامن له ههورو به رزایی‌یه کا نیشانه‌یه کی داناوه بزیری بدیگردن.

(۱) بشـو: بـچـنـ. يـاوـای: گـهـیـشـنـ. پـرـسـا: پـرـسـ. بـنـالـ: بـنـالـیـهـ. وـاتـهـ: بـرـوـ بـزـ لـایـ دـوـسـتـ، کـهـ گـهـیـشـتـیـهـ لـایـ بـهـ دـمـ هـنـاسـهـیـ سـارـدـهـوـ بـنـالـیـهـ وـهـمـ دـوـوـ شـیـعـرـهـ بـلـیـ: دـوـوـ شـیـعـرـهـ کـهـ ئـهـانـهـیـ پـاشـ ئـمـ شـیـعـرـهـ.

(۲) بـانـهـنـاـوـ: سـوـاغـ درـاوـ. مـهـعـنـایـ هـهـرـدـوـوـ شـیـعـرـهـ کـهـ پـیـتـکـهـ وـهـ دـیـ.
 (۳) تـکـ: دـلـوـیـهـ. بـنـیـ: بـنـیـ. وـاتـهـ: بالـاخـانـهـیـ سـهـرـچـمـ کـهـ دـیـوـهـ خـانـیـ تـرـیـهـ وـ بـانـهـکـهـیـ بـهـ خـاـکـیـ بـهـرـدـهـرـگـاتـانـ سـوـاغـ درـاوـهـ، کـهـ وـتـوـوـتـهـ دـلـوـیـهـ کـرـدـنـ، وـهـ بـهـ هـزـیـ ئـهـوـهـ نـاـتوـانـینـ لـهـ سـهـرـ ئـوـسـوـلـیـ تـهـرـیـقـهـتـیـ نـهـقـشـبـهـنـدـیـ خـهـیـالـ لـهـ تـرـ بـکـهـیـنـهـوـهـ تـیـاـیـاـوـ «ـراـبـطـهـ»ـتـ بـکـهـیـنـ، جـارـیـتـ کـهـ شـرـیـفـ بـیـتـهـوـبـیـیـهـ کـیـ پـیـاـ بـنـیـ بـاـ دـلـوـیـهـ نـهـ کـاـوـبـتـوـانـینـ خـهـرـیـکـیـ بـیـرـکـرـدـنـهـوـهـ کـهـ مـانـ بـینـ. ئـمـ مـهـ مـهـعـنـاـ دـیـارـیـیـهـ کـهـیـهـتـیـ، بـهـ لـامـ مـهـولـهـوـیـ مـهـعـنـایـهـ کـیـ لـهـمـ وـرـدـ تـرـیـشـیـ مـهـبـهـستـ بـوـوـهـ کـهـ ئـهـوـهـتـهـ بالـاخـانـهـیـ چـاوـیـ دـلـدـارـهـ کـهـتـ کـهـ دـلـیـ دـیـوـهـ خـانـیـ خـوـتـهـ وـهـ مـیـشـهـ تـرـیـتـیـاـیـتـ، وـهـ بـانـهـکـهـیـ بـهـ خـاـکـیـ بـهـرـدـهـرـگـاـکـهـتـ سـوـاقـ درـاوـهـ - مـهـبـسـیـ لـهـوـیـهـ گـوـایـهـ هـمـمـوـ جـارـیـ پـیـتـیـ ئـهـنـایـهـ سـهـرـ چـاوـیـ - تـکـ تـکـ فـرـمـیـسـکـیـ لـیـ ئـهـرـیـ، لـهـ بـهـرـ ئـهـوـهـ وـتـهـتـ لـهـ نـاـوـ چـاوـماـ عـاجـزـ بـوـوـهـ - چـونـکـهـ کـهـ چـاوـ ئـاـوـبـکـاـ وـتـهـیـ هـیـچـ بـهـ سـاقـیـ وـهـنـاـگـرـیـ - سـاـ ئـازـیـزـبـیـ نـاـسـکـهـ کـانـتـ بـنـیـ بـهـ سـهـرـ چـاوـهـ کـانـمـاـ بـاـ دـامـرـکـیـنـ وـ فـرـمـیـسـکـ نـهـرـیـزـنـ.

لـهـ هـهـنـدـیـ نـوـسـخـهـداـ شـیـعـرـیـیـهـ کـهـ لمـ دـوـوـ شـیـعـرـهـ بـهـمـ جـوـرـهـیـهـ:
 بالـاخـانـهـیـ چـمـ دـلـ دـیـوانـهـ کـهـتـ بـانـهـنـاـوـ وـهـ خـاـکـ سـهـرـ ئـاسـانـهـ کـهـتـ
 وـاتـهـ: بالـاخـانـهـیـ سـهـرـچـمـ کـهـ هـیـ دـوـسـتـهـ دـلـ بـزـ شـیـهـ - وـهـ کـهـتـهـ. وـهـ بـهـپـیـیـ مـهـعـنـایـ دـوـوـهـ
 بالـاخـانـهـیـ چـاوـیـ ئـهـ دـزـسـتـهـ کـهـ دـلـیـ شـیـتـ بـوـوـهـ بـوـتـ... تـادـ.

[۳]

یاران به رشیدن^(۱)

یاران به رشیدن جه زید وه زامن
گرد تمه فرهقه بین چون خه بال من^(۲)

گه رد کوچشان ئانا دیارهن
دهك لیلاويت بو چوت قه رارهن^(۳)

سنهنگي بار هوش، پيش بار فامت
دهوار شادى، چييخ ئارامت^(۴)

لوان چهنى كوج خالوكه هام فه رد
ئيسنەتە بار وستەن نە هەوارگە هەرد^(۵)

تۆ چيش مەكەرى كەم هوش كەم فام
پەرى عەيب وعار مەندەنلى جه لام^(۶)

[۴]

(۱) مەولەوى ئەم قەسىدە يەي لە پاش مردىنى ئەحمد بەگى كۆمامى وتوووه، وە قىسە لە گەل خۆرى ئە كا تىيايا.

(۲) زىد: جىنگاى لە دايىك بۇون، دنيا. واتە: دۆستان ھەموو مردن و گۆر گرتىنە باوهش و بۇو بە زامنيان، وە وەك خەياله پەريشانە كەى من پرژو بىلاو بۇون.

(۳) واتە: تۆزى بارو كۆچيان ديارە، ئەم تۆ چۈن خوت گرتۇوه نەرۋىشتۇرى بە دوايانا، دەك كۈترايىت دايەت.

(۴) سنهنگى بار: بارى قورس كەكاروانچى لەكاروانا ئەخەنە دواوه. پيش بار. شت و مەكى سووڭو ھەرزان بەهاكە ئەخەنە پىشى كاروانەوە. مەعنائى ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعرى پاشە وەيەوە.

(۵) لوان: رۆشتۇرۇ. واتە: بارى قورس و سووڭى ھۆشۇ فامت و، دەوارو چىخى شادى و ئارامىت لە گەل كۆج و بارى خالۇدا رۆشتۇرون و ئىستا لە هەوارگە دەردو مەينەتا باريان خستۇرۇ.

(۶) مەعنائى ئەم شىعرە بەسراوه بە شىعرى پاشە وەيەوە.

ساقه‌نی ئەپواح ياوه وه ياران
با تەن بۆ وه سەنگ مەندەی هەواران^(۱)

[۴]

يَاوا پِيَم ناصِه‌م^(۲)

يَاوا پِيَم ناسِم شيرين خيتامەت
دەك دەك نەپىزۇ سەرپەنجەي خامەت^(۳)

سياي سورمه‌ي خەت نە دىدەم شانا
بادره‌وشەي وەرق خەمان رفانا^(۴)

مەرھەم بى پەي زام ئەفعى يان گەستەم
دەوابى پەي دەرد جەستە كەي خەستەم^(۵)

(۱) چەنی: لە گەل. ياوە: بگە. واتە: ئەي تىن نەگەيشتوو، تۆ بە تەنبا چى ئەكمەي والىزە ماوى؟ هەر بۆ عەيب و عار ماويتەوە لام، ھەلسە لە گەل گيانما بکە وەرە رى و بگەرەوە بە دۆستان، چش با لەش رەش بووەوە كەم لىزە بەجى بىتىنى وە كۆ بەردى ئىرەنچەل كە لە هەوارە كانا ئەمېتىتەوە.

[۴]

(۲) موله‌وی ئەم چەند شىعرە بۆ شىخى «بهاءالدىن» الله نۇوسىوە كە نامە يەكى بۆ ناردبۇو، وە تىايىدai باس كىردىبو كە شىخ «ضباءالدىن» الله براى لە ئىرانەوە گەراۋەتەوە.

(۳) نەپىزۇ: دانە وەرە. واتە: نامە ئاخىر خۆشە كە تم پى گەيىشت، ياخوا ھەرگىز ئە سەرپەنجانەت دانەپىزىن كە قەلەمە كە يان گىرتىبو بە دەستەوە. وشەي «شىرىن خيتامەت» ئىشارەتە بۆ ئايەتى **«ختامة مِسْكٌ»**.

(۴) شانا: وەشاندەم. بادره‌وشە: ياوەشىن. رفانا: راوى نا. واتە: مەرە كە بە رەشە كەيم وەك كلە وەشاند بە چاوما، كاغەزە كەش لە جىاتى ياوەشىن خەمىلى ئى دوور خىستەوە.

(۵) ئەفعى: مار. واتە: نامە كەت بۇوبە مەلھەمى زامى ماران گەستەم و دەرمانى دەردى لەشى يىمارم.

تەسکىن دا وە ئىش نىشەكەي دوورى
وە دلھى سۆچىاي نار مەھجۇرەي^(۱)

مەگەر خوداوهند كەرم كەردەوە
تەفرەقەي ياران جەم ئاوه رەدەوە^(۲)

..... — ● —

[۵]

يار وەفادار^(۳)

يار وەفادار شەرت و بېن بى شۇ
چۈن نوور دىلەي مەعدۇومى مەبۇ^(۴)

وەختى بەندەي وېش بى حاڭ وە چەم دى
ئەسرىن وە چەمدا رىزاز پەشىۋ بى^(۵)

..... — ● —

(۱) واتە: ئىش و ئازارى نۇوكى تىزى دوورىتى داسوكتاندو ئىسراحەتى دا بە دلّم كە به
ئاڭرى دوورى سووتاواه.

(۲) واتە: چونكە خوا لوقى كىردو دۆستانى لە يەڭبۇوى يەڭخستەوە.

[۶]

(۳) مەولەوي ئەم دوو شىعرەي بە يۇنەي كۆپر بۇونىيەوە و تۈرۈ.

(۴) بىن شۇ: بىن ئەندازە. مەعناي ھەردۇو شىعرە كە پىنگەوە دى.

(۵) واتە: يارى بە وەفاو گفت و پەيمان لەندازە بە دەر راست وەك رۇوناڭى چاوى من
ئېنى، كە منى خولامى خۆى دى حاڭم پەرتىشانە، فرمىسىكى بە چاوى خۆى دا رۈزىندو
تىڭچىو. مەبەسى ئەۋە يە چاوى بۆ بەشدارى بۇون لە ناپەحەتى حاليا كۆپر بۇوە.

[۶]

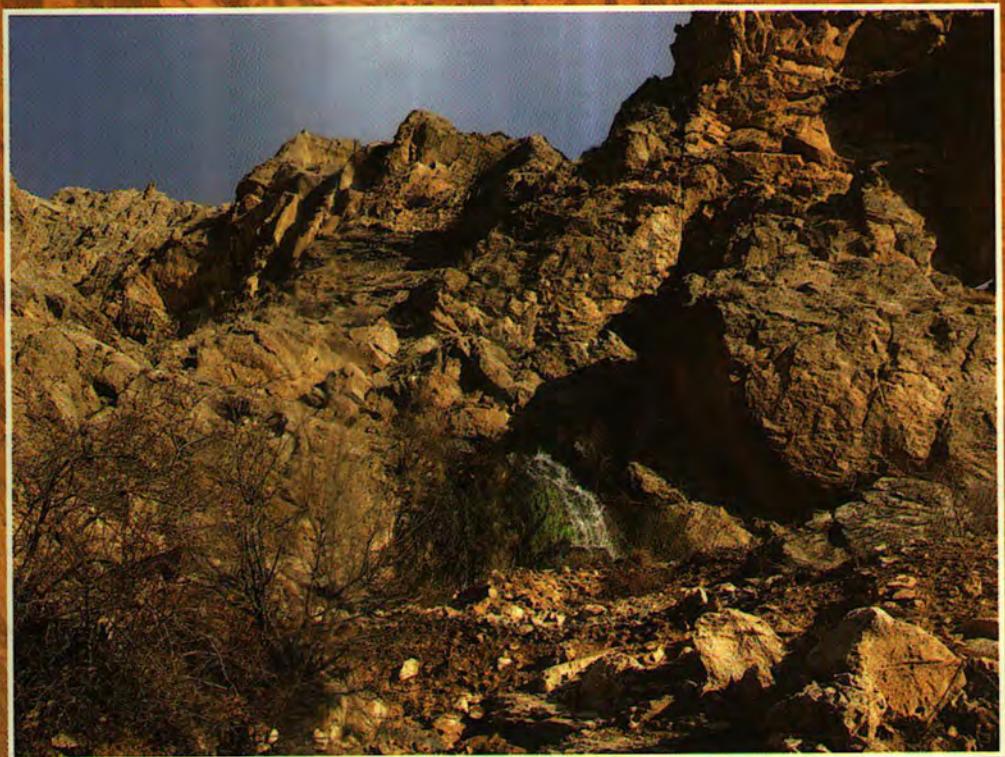
یاران، دلداران

یاران، دلداران نه توی دل داران

بئی یاد یاران، یاران مهوبیاران^(۱)

[۷]

(۱) داران: رائه‌گرن. مهوبیاران: راتابویترن. واته: عاشقه دلداره کان یاره کانی خویان له ناو
دلیانا رائه‌گرن، چونکه دزست به بی یادی دزست ناتوانی بزی.

پرده که سه خته، خه بیان باریکه
رای نه جات یه کجار باریک مه وینوون
وه قهه توانای ویت بار بهندی که
شون پای کردار هام فه ردان هورگیز
خه جاله تی به زم یاران نهیو پیت
نی یه نی وه ته نگ شهرمه ساری ویت
شوراچان پهنه ش شو به زم مه حشه:
چه نی توانای سه رهورده رده شه
من مشیو کام خاک که روون وه سه ردا

دله، را که که خه بیان تاریکه
سارای هیدایه تاریک مه وینوون
چو له چراوی په ری ویت ساز ده
نه رکونا رای راس به رده نی جه ویر
به ل له دیوان دا دیوانه سه رشیت
باری ثه ر غه فله ت دام ته نده نه بیت
یاد ئه و سه رهور وه دهروون با و مر
یه مهنسووب تون ئینه کرده شه
نه و به شه رمه وه مدیو به و هر دا

ISBN 964-7638-54-X

9 789647 638548

سنترج، پاساز عزتی
انتشارات کردستان
تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲